29 Σεπτεμβρίου 2024

Κυριακὴ ιδ΄ (β΄ Λουκᾶ)

Κυριακοῦ ὁσίου (†556)

Πετρωνίας μάρτυρος

ἦχος πλ.α΄ - ἑωθινὸν γ΄

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Προοιμιακὸς

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ψαλμὸς ργ΄ 103

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.
Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.
Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέῤῥιν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ.
Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.
Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.
Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.
Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.
Ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι πεδία, εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.
Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνὰ μέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.
Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.
Ἐπ᾽ αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.
Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῴων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.
Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς· καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.
Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.
Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.
Ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγῳοῖς.
Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.
Ἔθου σκότος καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.
Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἁρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.
Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.
Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.
Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.
Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἑρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῷα μικρὰ μετὰ μεγάλων.
Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.
Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.
Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.
Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.
Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.
Ἔτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.
Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἁπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.
Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.
Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.
Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

καὶ πάλιν

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.
Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ΄)
Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Τὰ εἰρηνικὰ

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇η

Δημητρίου Σουρλαντζή
Θ. Λειτουργία 1992 σ.1*

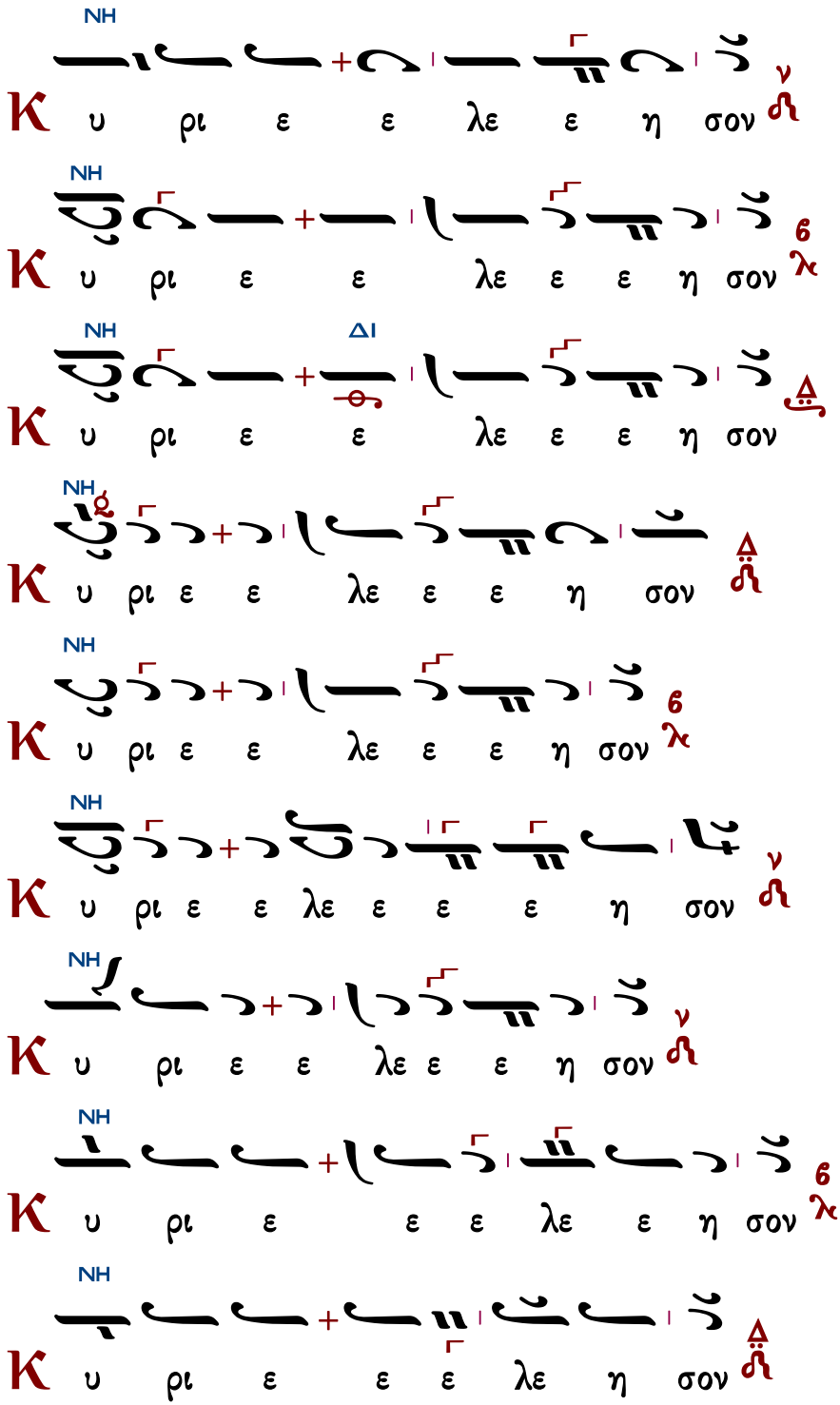

ἕτερα

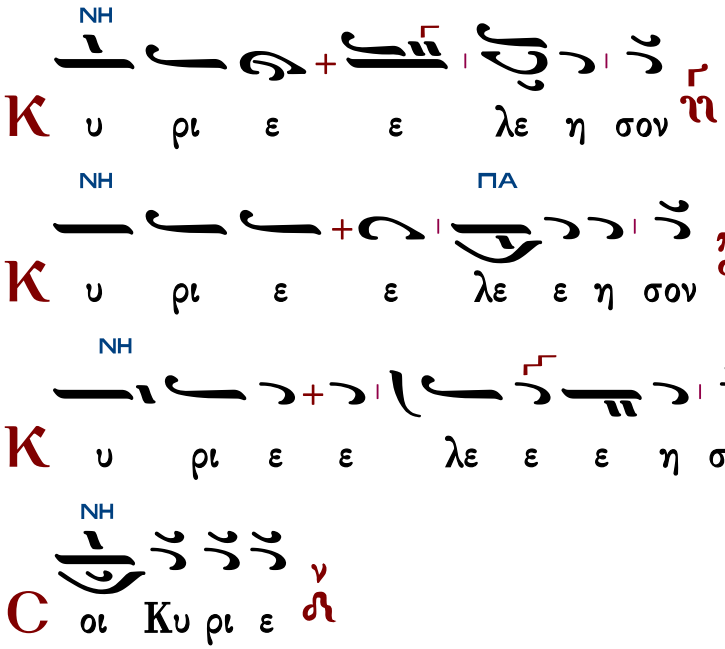

Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

χοροστατοῦντος ἀρχιερέως

Ἦχος λ ἀ Νη

π. Ἱεροθέου Ιερομονάχου
Αθωνική Μουσική Ανθοδέσμη
Εσπερινός 1991 σ.97-99#

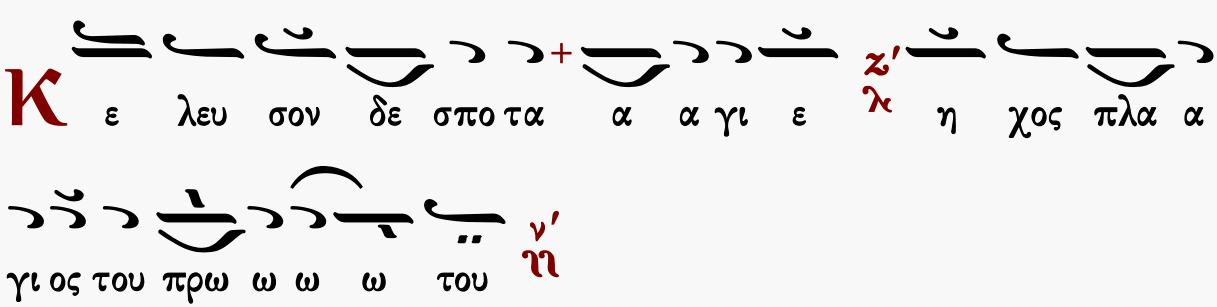

Ἐπιλύχνιοι Ψαλμοί

ἦχος πλ.α΄

Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· εἰσάκουσόν μου Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου	Πέτρου Βυζαντίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Κωνσταντίνου Πρίγγου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Στιχολογία

ψαλμὸς ρμ΄ 140

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χείλη μου.

Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις.

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλήν μου.

Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἠδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς ἐῤῥάγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ᾅδην.

Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλῃς τὴν ψυχήν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοί, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν παρέλθω.

ψαλμὸς ρμα΄ 141

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.
Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλῖψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.
Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνως τὰς τρίβους μου.
Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ᾗ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι.
Κατενόουν εἰς τὰ δεξιά, καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.
Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ᾽ ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχήν μου.
Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἶπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῇ ζώντων.
Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα.
Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Πέτρου Βυζαντίου | Ἰωάννου Πρωτοψάλτου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα

ἦχος πλ.α΄

Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.
Διὰ τοῦ τιμίου σου σταυροῦ Χριστέ, διάβολον ᾔσχυνας, καὶ διὰ τῆς ἀναστάσεώς σου, τὸ κέντρον τῆς ἁμαρτίας ἤμβλυνας, καὶ ἔσωσας ἡμᾶς, ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου, δοξάζομέν σε Μονογενές.

Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῷς μοι.
Ὁ τὴν ἀνάστασιν διδοὺς τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη, ἔφριξαν τοῦτον οἱ ἄρχοντες τοῦ Ἅδου, καὶ ἐπήρθησαν πύλαι ὀδυνηραί· εἰσελήλυθε γὰρ ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης Χριστός, λέγων τοῖς ἐν δεσμοῖς· Ἐξέλθετε, καὶ τοῖς ἐν τῷ σκότει, ἀνακαλύπτεσθε.

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.
Μέγα θαῦμα! ὁ τῶν ἀοράτων κτίστης, διὰ φιλανθρωπίαν σαρκὶ παθών, ἀνέστη ὁ ἀθάνατος. Δεῦτε πατριαὶ τῶν ἐθνῶν, τοῦτον προσκυνήσωμεν· τῇ γὰρ αὐτοῦ εὐσπλαγχνίᾳ ἐκ πλάνης ῥυσθέντες, ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν, ἕνα Θεὸν ὑμνεῖν μεμαθήκαμεν.

Στιχηρὰ Ἀνατολικὰ

Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.
Ἑσπερινὴν προσκύνησιν προσφέρομέν σοι τῷ ἀνεσπέρῳ φωτί, τῷ ἐπὶ τέλει τῶν αἰώνων ὡς ἐν ἐσόπτρῳ διὰ σαρκός, λάμψαντι τῷ κόσμῳ, καὶ μέχρις Ἅδου κατελθόντι, καὶ τὸ ἐκεῖσε σκότος λύσαντι, καὶ τὸ φῶς τῆς ἀναστάσεως τοῖς ἔθνεσι δείξαντι, φωτοδότα Κύριε δόξα σοι.

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἱλασμός ἐστιν.

Τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας ἡμῶν, Χριστὸν δοξολογήσωμεν· αὐτοῦ γὰρ ἐκ νεκρῶν ἀναστάντος, κόσμος ἐκ πλάνης σέσωσται, χαίρει χορὸς ἀγγέλων, φεύγει δαιμόνων πλάνη, Ἀδὰμ πεσὼν ἀνίσταται, διάβολος κατήργηται.

Ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε,
ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Οἱ τῆς κουστωδίας ἐνηχοῦντο ὑπὸ τῶν παρανόμων· Καλύψατε Χριστοῦ τὴν ἔγερσιν, καὶ λάβετε ἀργύρια, καὶ εἴπατε, ὅτι ἡμῶν κοιμωμένων, ἐκ τοῦ μνημείου ἐσυλήθη ὁ νεκρός. Τίς εἶδε, τίς ἤκουσε νεκρὸν κλαπέντα ποτέ, μάλιστα ἐσμυρνισμένον καὶ γυμνόν, καταλιπόντα καὶ ἐν τῷ τάφῳ τὰ ἐντάφια αὐτοῦ. Μὴ πλανᾶσθε Ἰουδαῖοι, μάθετε τὰς ῥήσεις τῶν προφητῶν, καὶ γνῶτε, ὅτι αὐτός ἐστιν ἀληθῶς, ὁ Λυτρωτὴς τοῦ κόσμου καὶ παντοδύναμος.

Πέτρου Βυζαντίου | Ἰωάννου Πρωτοψάλτου | Κωνσταντίνου Πρίγγου

Στιχηρὰ τοῦ Μηναίου

Τὶ ὑμᾶς καλέσωμεν

ἦχος πλ.δ΄

Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Παθῶν κυριεύσας τοῦ σώματος, ἐγκρατείας χαλινῷ, θαυματουργὲ Κυριακέ, ἀπαθείας τὴν λαμπράν, πάτερ ἐνδέδυσαι στολήν, καὶ πᾶσαν, τὴν κακίαν ἀπεγύμνωσας, τοῦ πάλαι, τοὺς προπάτορας γυμνώσαντος, καὶ νῦν οἰκεῖς τὸν παράδεισον, διὰ παντὸς εὐφραινόμενος, ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ᾽ αὐτῷ, λύτρωσις
καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Φέρων τὸν σταυρὸν ἐπὶ ὤμων σου, ἠκολούθησας Χριστῷ, ἀνεπιστρόφῳ λογισμῷ, τῶν ἐν βίῳ ἡδονῶν, καταφρονῶν Κυριακέ, καὶ πάθη, θανατώσας τὰ τοῦ σώματος, συντόνοις, ἀγρυπνίαις καὶ δεήσεσι, χάριν ἀπείληφας ὅσιε, τοῦ θεραπεύειν νοσήματα, ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ᾽ ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἔρημον κατῴκησας ὅσιε, ἐδωδὴν Κυριακέ, σκίλλαν ποιούμενος πικράν· καὶ τὴν αἴσθησιν πικραίνων, τῆς ψυχῆς τάς ἡδονάς, προρρίζους, ἐναπέτεμες μακάριε· διὸ σε ἡ οὐράνιος ἀπόλαυσις, μετὰ τὸ τέλος ἐδέξατο, ἀγγελικῶς βιοτεύσαντα, ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τάς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξαστικὸν

ἦχος πλ.δ΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τῶν μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγητὴν σε τιμῶμεν Κυριακὲ πατὴρ ἡμῶν· διὰ σου γὰρ τὴν τρίβον, τὴν ὄντως εὐθεῖαν, πορεύεσθαι ἔγνωμεν. Μακάριος εἶ τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν, ἀγγέλων συμμέτοχε, ὁσίων ὁμόσκηνε καὶ δικαίων· μεθ᾽ ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Παναγιώτου Κηλτζανίδου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Δογματικὸν Θεοτοκίον

ἦχος πλ.α΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ τῆς ἀπειρογάμου νύμφης εἰκὼν διεγράφη ποτέ. Ἐκεῖ Μωϋσῆς διαιρέτης τοῦ ὕδατος, ἐνθάδε Γαβριὴλ ὑπηρέτης τοῦ θαύματος, τότε τὸν βυθόν ἐπέζευσεν ἀβρόχως, Ἰσραήλ, νῦν δὲ τὸν Χριστὸν ἐγέννησεν ἀσπόρως ἡ Παρθένος, ἡ θάλασσα μετὰ τὴν πάροδον τοῦ Ἰσραήλ, ἔμεινεν ἄβατος, ἡ ἄμεμπτος μετὰ τὴν κύησιν τοῦ Ἐμμανουήλ, ἔμεινεν ἄφθορος, ὁ ὢν καὶ προών, καὶ φανεὶς ὡς ἄνθρωπος, Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

ἀργοσύντομον		σύντομον
Πέτρου Βυζαντίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Πέτρου Φιλανθίδου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	
Γαβριήλ Κουντιάδου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Εἴσοδος – Ἐπιλύχνιος Εὐχαριστία

Σοφία. Ὀρθοί!

ἦχος β΄

Φῶς ἱλαρὸν ἁγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἁγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς, διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Μέλος Ἀρχαῖον	Ἰωάννου Σακελλαρίδου

Ἑσπέρας Προκείμενον

Ἦχος λ π ⸗ Βȣ

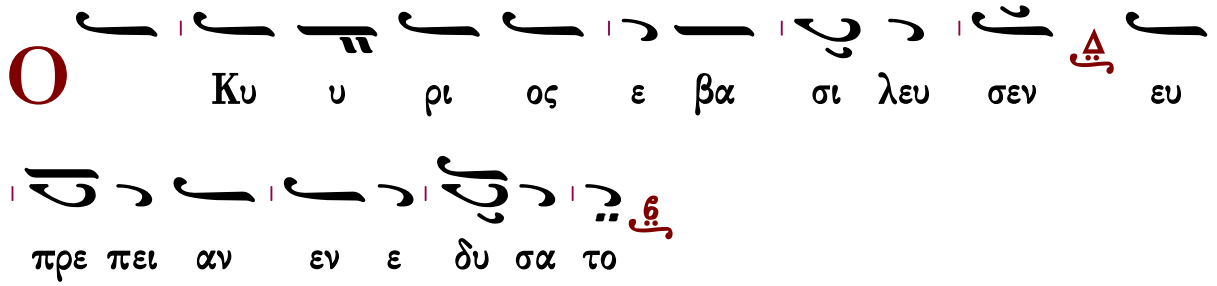

∴ Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. 92:1

∴ Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. 92:1

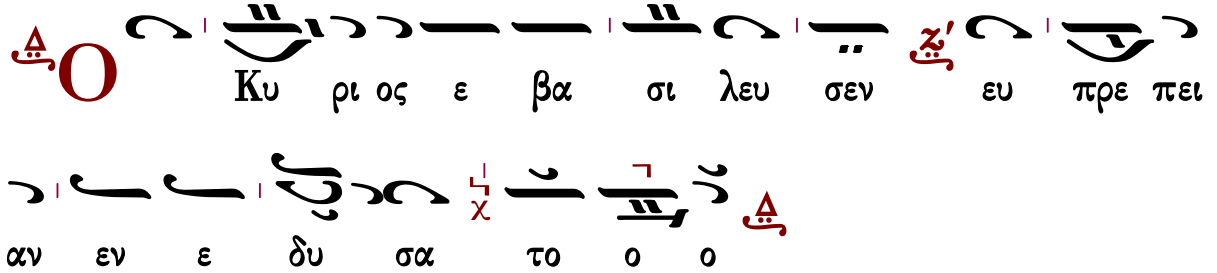

Δεήσεις

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε ἐλέησον.
Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει, ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν,

ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων καὶ ἁπανταχοῦ ὀρθοδόξων.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.
Κύριε ἐλέησον.
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἑσπέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.
Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ᾽ ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.
Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.
Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.
Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὰ πληρωτικὰ

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
Κύριε ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῷσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε ἐλέησον.
Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.
Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί, Κύριε.
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ Πνεύματί σου.
Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν.
Σοί, Κύριε.
Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Εἰς τὸν Στίχον

ἦχος πλ.α΄

Σὲ τὸν σαρκωθέντα Σωτῆρα Χριστόν, καὶ τῶν οὐρανῶν μὴ χωρισθέντα, ἐν φωναῖς ᾀσμάτων μεγαλύνομεν, ὅτι σταυρὸν καὶ θάνατον κατεδέξω, διὰ τὸ γένος ἡμῶν, ὡς φιλάνθρωπος Κύριος, σκυλεύσας Ἅδου πύλας, τριήμερος ἀνέστης, σῴζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.
Νυγείσης σου τῆς πλευρᾶς ζωοδότα, κρουνοὺς ἀφέσεως πᾶσιν ἐξέβλυσας, ζωῆς καὶ σωτηρίας, σαρκὶ δὲ θάνατον κατεδέξω, ἀθανασίαν ἡμῖν δωρούμενος, οἰκήσας τάφῳ δέ, ἡμᾶς ἠλευθέρωσας, συναναστήσας ἑαυτῷ ἐνδόξως ὡς Θεός, διὰ τοῦτο βοῶμεν· φιλάνθρωπε Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.
Ξένη σου ἡ σταύρωσις, καὶ ἡ ἐν ᾅδου κάθοδος, φιλάνθρωπε ὑπάρχει· σκυλεύσας γὰρ αὐτόν, καὶ τοὺς πάλαι δεσμίους συναναστήσας ἑαυτῷ, ἐνδόξως ὡς Θεός, τὸν παράδεισον ἀνοίξας, ἀπολαβεῖν τούτου ἠξίωσας· διὸ καὶ ἡμῖν τοῖς δοξάζουσι τὴν σὴν τριήμερον ἔγερσιν, δώρησαι ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν, παραδείσου οἰκήτορας καταξιῶν, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.
Ὁ δι᾽ ἡμᾶς σαρκὶ πάθος δεξάμενος, καὶ τριήμερος ἐκ νεκρῶν ἀναστάς, τῆς σαρκὸς ἡμῶν τὰ πάθη θεράπευσον, καὶ ἀνάστησον ἐκ πταισμάτων χαλεπῶν, φιλάνθρωπε, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Πέτρου Ἐφεσίου | Ἰωάννου Πρωτοψάλτου | Κωνσταντίνου Πρίγγου

Δοξαστικόν

ἦχος πλ.β΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Ὅσιε πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου· διὸ ἐν τοῖς οὐρανοῖς εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου, τῶν δαιμόνων ὤλεσας τάς φάλαγγας, τῶν ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παρρησίαν ἔχων πρὸς τὸν Κύριον, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Στεφάνου Λαμπαδαρίου | Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Ἀθανασίου Καραμάνη | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Θεοτοκίον

ἦχος πλ.β΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτής μου Πάναγνε, Χριστὸς ὁ Κύριος, ἐκ τῆς σῆς νηδύος προελθών, ἐμὲ ἐνδυσάμενος, τῆς πρώην κατάρας, τὸν Ἀδὰμ ἠλευθέρωσε· διό σοι πάναγνε, ὡς τοῦ Θεοῦ μητρί τε καὶ παρθένῳ ἀληθῶς, βοῶμεν ἀσιγήτως, τὸ χαῖρε τοῦ ἀγγέλου. Χαῖρε Δέσποινα, προστασία καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀργοσύντομον	Σύντομον	
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Πέτρου Βυζαντίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Γαβριὴλ Κουντιάδου
	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ἀπολυτίκια

Ἀναστάσιμον

ἦχος πλ.α΄

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ καὶ προσκυνήσωμεν, ὅτι ηὐδόκησε σαρκί, ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ θάνατον ὑπομεῖναι, καὶ ἐγεῖραι τοὺς τεθνεῶτας, ἐν τῇ ἐνδόξῳ Ἀναστάσει αὐτοῦ.

Πέτρου Ἐφεσίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Χρυσοστόμου μοναχοῦ
Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Τοῦ ὁσίου

ἦχος α΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, θεοφόρε πατὴρ ἡμῶν Κυριακέ· νηστείᾳ, ἀγρυπνίᾳ, προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαβών, θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρεχόντων σοι. Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν· δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Θεοτοκίον

ἦχος πλ.α΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι Παρθένε τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκοῦτο ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἁγίᾳ κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυΐδ, ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί, δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ, δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

Πέτρου Ἐφεσίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἀπόλυσις

Σοφία!

Εὐλόγησον.

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων

χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ (μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων, ἀμήν.
Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.
Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφὶμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.
Δόξα σοι Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Εὐλόγησον πάτερ.
Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Διὰ εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ∴ Λουκᾶς Λουκᾶ ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Θὰ τὸ ἐκτιμούσαμε ἂν μᾶς γνωρίζατε τυχόντα λάθη.
gerry.monk@gmail.com louka.loukas@gmail.com

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.
Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλῖδος καὶ σῶσον ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
Ἀμήν.
Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἑκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός, εὔφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδῃς, ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῷζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην, διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, πάτερ.
Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ἑξάψαλμος

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. (γ′)
Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (β′)

ψαλμὸς γ′

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ᾽ ἐμὲ.
Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.
Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου.
Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.
Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταί μου.
Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.
Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.
Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

καὶ πάλιν

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα· ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταί μου.

ψαλμὸς λζ′ 37

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.
Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ᾽ ἐμὲ τὴν χεῖρά σου.
Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου, οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.
Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλήν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ᾽ ἐμὲ.
Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.
Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους· ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.
Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.
Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.
Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.
Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ᾽ ἐμοῦ.
Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἐγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.
Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου· καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.
Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.
Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.
Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.
Ὅτι εἶπα· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ᾽ ἐμὲ

ἐμεγαλορρήμονησαν.
Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.
Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.
Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.
Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.
Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε· ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ᾽ ἐμοῦ.
Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.
καὶ πάλιν
Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε· ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ᾽ ἐμοῦ.
Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ψαλμὸς ξβ′ 62

Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.
Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχή μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.
Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.
Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χείλη μου ἐπαινέσουσί σε.
Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου.
Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθείη ἡ ψυχή μου, καὶ χείλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.
Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.
Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.
Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς.
Παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.
Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.
καὶ πάλιν
Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ· ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ′)
Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

ψαλμὸς πζ′ 87

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.
Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.
Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδῃ ἤγγισε.
Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.
Ὡσεὶ τραυματίαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.
Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.
Ἐπ᾽ ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ᾽ ἐμέ.
Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ᾽ ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς.
Παρεδόθην, καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.
Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.
Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονταί σοι;
Μὴ διηγήσεταί τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;
Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένῃ;
Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωΐ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.
Ἱνατί, Κύριε, ἀπωθῇ τὴν ψυχήν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ᾽ ἐμοῦ;
Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.
Ἐπ᾽ ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με.
Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.
Ἐμάκρυνας ἀπ᾽ ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

καὶ πάλιν

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.
Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

ψαλμὸς ρβ᾽ 102

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.
Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.
Τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.
Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.
Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.
Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.
Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.
Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.
Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.
Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς

φοβουμένους αὐτόν.
Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ᾽ ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱούς, ᾠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν, ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.
Ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ· ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.
Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.
Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.
Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.
καὶ πάλιν
Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

ψαλμὸς ρμβ᾽ 142

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.
Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.
Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου.
Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος· καὶ ἠκηδίασεν ἐπ᾽ ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.
Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.
Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.
Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.
Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ᾽ ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.
Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.
Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου.
Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, ὅτι πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.
Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις

με.
Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.
Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σού εἰμι.
καὶ πάλιν
Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (β΄)
Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ΄)
Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτή

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον. (μετὰ ἀπὸ κάθε δέησιν)
Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῆς πόλεως καὶ ἐνορίας ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ

πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί, Κύριε.
Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Θεὸς Κύριος

ἦχος πλ.α΄

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου | Χρυσοστόμου μοναχοῦ | Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἀπολυτίκια

Ἀναστάσιμον

ἦχος πλ.α΄

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ καὶ προσκυνήσωμεν, ὅτι ηὐδόκησε σαρκί, ἀνελθεῖν ἐν τῷ σταυρῷ, καὶ θάνατον ὑπομεῖναι, καὶ ἐγεῖραι τοὺς τεθνεῶτας, ἐν τῇ ἐνδόξῳ ἀναστάσει αὐτοῦ.

Πέτρου Ἐφεσίου | Ἰωάννου Πρωτοψάλτου | Χρυσοστόμου μοναχοῦ
Κωνσταντίνου Πρίγγου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη | Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Τοῦ ὁσίου

ἦχος α΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, θεοφόρε πατὴρ ἡμῶν Κυριακέ· νηστείᾳ, ἀγρυπνίᾳ, προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαβών, θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρεχόντων σοι. Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν· δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Θεοτοκίον

ἦχος πλ.α΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι Παρθένε τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκοῦτο ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἁγίᾳ κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυΐδ, ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί, δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ, δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

Πέτρου Ἐφεσίου — Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Κωνσταντίνου Πρίγγου — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι... Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου... Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὸν τὸ κράτος... Ἀμήν.

Καθίσματα

Μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν

Τὸν συνάναρχον Λόγον

ἦχος πλ.α΄

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἐγκωμιάσωμεν, τὴν ταφὴν τὴν ἁγίαν ὕμνοις τιμήσωμεν, καὶ τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ ὑπερδοξάσωμεν, ὅτι συνήγειρε νεκρούς, ἐκ τῶν μνημάτων ὡς Θεός, σκυλεύσας κράτος θανάτου, καὶ ἰσχὺν διαβόλου, καὶ τοῖς ἐν ᾅδῃ φῶς ἀνέτειλε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Κύριε, νεκρὸς προσηγορεύθης, ὁ νεκρώσας τὸν θάνατον, ἐν μνήματι ἐτέθης, ὁ κενώσας τὰ μνήματα, ἄνω στρατιῶται τὸν τάφον ἐφύλαττον, κάτω τοὺς ἀπ᾽ αἰῶνος νεκροὺς ἐξανέστησας, παντοδύναμε καὶ ἀκατάληπτε, Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος, χαῖρε τεῖχος καὶ σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ, χαῖρε ἀχείμαστε λιμὴν καὶ ἀπειρόγαμε, ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ τὸν ποιητὴν σου καὶ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλείπῃς, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν τόκον σου.

Μετὰ τὴν β΄ στιχολογίαν

ἦχος πλ.α΄

Κύριε, μετὰ τὴν τριήμερόν σου ἀνάστασιν, καὶ τὴν τῶν ἀποστόλων προσκύνησιν, ὁ Πέτρος ἐβόα σοι· γυναῖκες ἀπετόλμησαν, κἀγὼ ἐδειλίασα. Λῃστὴς ἐθεολόγησε, κἀγὼ ἠρνησάμην σε, ἆρα καλέσεις με τοῦ λοιποῦ μαθητήν, ἢ πάλιν δείξεις με ἁλιέα βυθοῦ; ἀλλὰ μετανοοῦντά με δέξαι, ὁ Θεὸς καὶ σῶσόν με.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Κύριε, ἐν μέσῳ σε προσήλωσαν, οἱ παράνομοι τῶν καταδίκων, καὶ λόγχῃ τὴν πλευράν σου ἐξεκέντησαν, ὦ ἐλεῆμον, ταφὴν δὲ κατεδέξω, ὁ λύσας ᾅδου τὰς πύλας, καὶ ἀνέστης τριήμερος, ἔδραμον γυναῖκες ἰδεῖν σε, καὶ ἀπήγγειλαν ἀποστόλοις τὴν ἔγερσιν. Ὑπερυψούμενε Σωτήρ, ὃν ὑμνοῦσιν ἄγγελοι, εὐλογημένε Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀπειρόγαμε νύμφη θεογεννήτρια, ἡ τῆς Εὔας τὴν λύπην χαροποιήσασα, ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοὶ καὶ προσκυνοῦμέν σε, ὅτι ἀνήγαγες ἡμᾶς ἐκ τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς, καὶ νῦν δυσώπει ἀπαύστως, πανύμνητε Παναγία, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Πέτρου Ἐφεσίου | Ἰωάννου Πρωτοψάλτου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Εὐλογητάρια Ἀναστάσιμα

ἦχος πλ.α΄

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν ἀγγέλων ὁ δῆμος, κατεπλάγη ὁρῶν σε, ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δὲ Σωτήρ, τὴν ἰσχὺν καθελόντα, καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα, καὶ ἐξ ᾅδου πάντας ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τί τὰ μύρα, συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ὦ μαθήτριαι κιρνᾶτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ ἄγγελος, προσεφθέγγετο ταῖς μυροφόροις· Ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ᾔσθητε· ὁ Σωτὴρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρωΐ, μυροφόροι ἔδραμον, πρὸς τὸ μνῆμά σου θρηνολογοῦσαι· ἀλλ᾽ ἐπέστη, πρὸς αὐτὰς ὁ ἄγγελος, καὶ εἶπε· θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται, μὴ κλαίετε, τὴν ἀνάστασιν δέ, ἀποστόλοις εἴπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Μυροφόροι γυναῖκες, μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι, πρὸς τὸ μνῆμά σου, Σῶτερ ἐνηχοῦντο. Ἀγγέλου τρανῶς, πρὸς αὐτὰς φθεγγομένου· Τί μετὰ νεκρῶν, τὸν ζώντα λογίζεσθε; ὡς Θεὸς γάρ, ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Προσκυνοῦμεν Πατέρα καὶ τὸν τούτου Υἱόν τε καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἁγίαν Τριάδα, ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ, σὺν τοῖς Σεραφίμ, κράζοντες τό· Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ, Κύριε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ζωοδότην τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθένε, τὸν Ἀδὰμ ἁμαρτίας, χαρμονὴν δὲ τῇ Εὔᾳ, ἀντὶ λύπης παρέσχες, ῥεύσαντα ζωῆς, ἴθυνε πρὸς ταύτην δέ, ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθεὶς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός. γ΄

882 Πέτρου Λαμπαδαρίου	818 Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	561 Γαβριὴλ Κουντιάδου
550 Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	551 Χρήστου Τσακίρογλου	557 Γεωργίου Γέμελου

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι...	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου...	Σοί, Κύριε.
Ὅτι ηὐλόγηται...	Ἀμήν.

Ὑπακοὴ

ἦχος πλ.α΄

Ἀγγελικῇ ὁράσει τὸν νοῦν ἐκθαμβούμεναι, καὶ θεϊκῇ ἐγέρσει τὴν ψυχὴν φωτιζόμεναι, αἱ μυροφόροι τοῖς ἀποστόλοις εὐηγγελίζοντο. Ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι, τὴν ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου, συνεργοῦντος τοῖς θαύμασι, καὶ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Πέτρου Εφεσίου

Ἀναβαθμοὶ - Προκείμενον

ἦχος πλ.α΄

Ἀντίφωνον Α΄

Ἐν τῷ θλίβεσθαί με Δαυϊτικῶς, ᾄδω σοι Σωτήρ μου. Ῥῦσαί μου τὴν ψυχὴν ἐκ γλώσσης δολίας.

Τοῖς ἐρημικοῖς ζωὴ μακαρία ἐστί, θεϊκῷ ἔρωτι πτερουμένοις.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, περικρατεῖται πάντα τὰ ὁρατά τε σὺν τοῖς ἀοράτοις· αὐτοκρατὲς γὰρ ὂν, τῆς Τριάδος ἓν ἐστιν ἀψεύστως.

Ἀντίφωνον Β΄

Εἰς τὰ ὄρη ψυχὴ ἀρθῶμεν, δεῦρο ἐκεῖσε· ὅθεν βοήθεια ἥκει.

Δεξιά σου χεὶρ κἀμέ, Χριστὲ ἱπταμένη, σκαιωρίας πάσης περιφυλαξάτω.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, θεολογοῦντες φῶμεν· σὺ εἶ Θεός, ζωή, ἔρως, φῶς, νοῦς, σὺ χρηστότης, σὺ βασιλεύεις εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀντίφωνον Γ΄

Ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι· εἰς τὰς αὐλὰς προσβῶμεν Κυρίου, χαρᾶς πολλῆς πλησθεὶς εὐχὰς ἀναπέμπω.

Ἐπὶ οἶκον Δαυὶδ, τὰ φοβερὰ τελεσιουργεῖται· πῦρ γὰρ ἐκεῖ φλέγον, ἅπαντα αἰσχρὸν νοῦν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, ζωαρχικὴ ἀξία· ἐξ οὗ πᾶν ζῶον ἐμψυχοῦται, ὡς ἐν Πατρί, ἅμα τε καὶ Λόγῳ.

Προκείμενον

Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ βασιλεύεις εἰς τοὺς αἰῶνας. (β΄)

∴ Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.

Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ βασιλεύεις εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πέτρου Ἐφεσίου Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Τάξις Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.

Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐν ἁγίοις ἐπαναπαύῃ...

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Ὄρθρος 1850 σ.489#

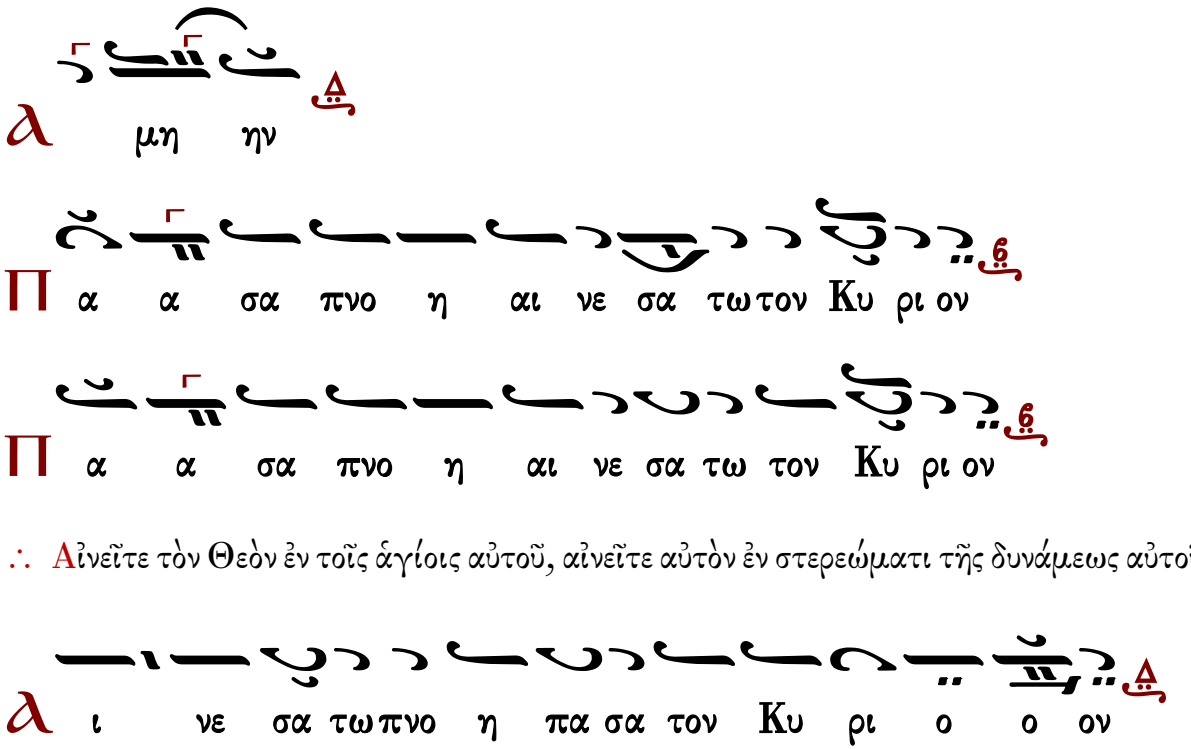

∴ Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Σοφία. Ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 16:9-20
Πρόσχωμεν.
Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

9 Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς πρωΐ πρώτῃ Σαββάτου, ἐφάνη πρῶτον Μαρίᾳ τῇ Μαγδαληνῇ, ἀφ᾽ ἧς
ἐκβεβλήκει ἑπτὰ δαιμόνια. 10 Ἐκείνη πορευθεῖσα ἀπήγγειλε τοῖς μετ᾽ αὐτοῦ γενομένοις,
πενθοῦσι καὶ κλαίουσι. 11 Κἀκεῖνοι, ἀκούσαντες ὅτι ζῇ, καὶ ἐθεάθη ὑπ᾽ αὐτῆς, ἠπίστησαν.
12 Μετὰ δὲ ταῦτα δυσὶν ἐξ αὐτῶν περιπατοῦσιν ἐφανερώθη ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ, πορευομένοις
εἰς ἀγρόν. 13 Κἀκεῖνοι ἀπελθόντες ἀπήγγειλαν τοῖς λοιποῖς· οὐδὲ ἐκείνοις ἐπίστευσαν. 14
Ὕστερον, ἀνακειμένοις αὐτοῖς τοῖς ἕνδεκα ἐφανερώθη, καὶ ὠνείδισε τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν,
καὶ σκληροκαρδίαν· ὅτι τοῖς θεασαμένοις αὐτὸν ἐγηγερμένον οὐκ ἐπίστευσαν. 15 Καὶ εἶπεν
αὐτοῖς· Πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα, κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει. 16 Ὁ
πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς, σωθήσεται· ὁ δὲ ἀπιστήσας, κατακριθήσεται. 17 Σημεῖα δὲ τοῖς

πιστεύσασι ταῦτα παρακολουθήσει· ἐν τῷ ὀνόματί μου δαιμόνια ἐκβαλοῦσι· γλώσσαις
λαλήσουσι καιναῖς· 18 ὄφεις ἀροῦσι· κἂν θανάσιμόν τι πίωσιν, οὐ μὴ αὐτοὺς βλάψει· ἐπὶ
ἀρρώστους χεῖρας ἐπιθήσουσι, καὶ καλῶς ἕξουσιν. 19 Ὁ μὲν οὖν Κύριος μετὰ τὸ λαλῆσαι
αὐτοῖς, ἀνελήφθη εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ. 20 Ἐκεῖνοι δὲ ἐξελθόντες
ἐκήρυξαν πανταχοῦ, τοῦ Κυρίου συνεργοῦντος, καὶ τὸν λόγον βεβαιοῦντος διὰ τῶν
ἐπακολουθούντων σημείων. Ἀμήν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτὸς σοῦ ἄλλον οὐκ οἴδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν, ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ν' Ψαλμὸς

ἦχος β'

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.
Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.
Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστι διὰ παντὸς.
Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.
Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ᾽ ἐμοῦ.
Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.
Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.
Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.
Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.
Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα.
Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ

Πεντηκοστάρια

ἦχος β΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Ταῖς τῶν ἀποστόλων, πρεσβείαις ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου
καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.
Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς, ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν, τὴν αἰώνιον ζωήν, καὶ μέγα ἔλεος.

Γεωργίου Πρωγάκη I	Γεωργίου Πρωγάκη II	Γαβριήλ Κουντιάδου

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Ὄρθρος 1850 σ.501#

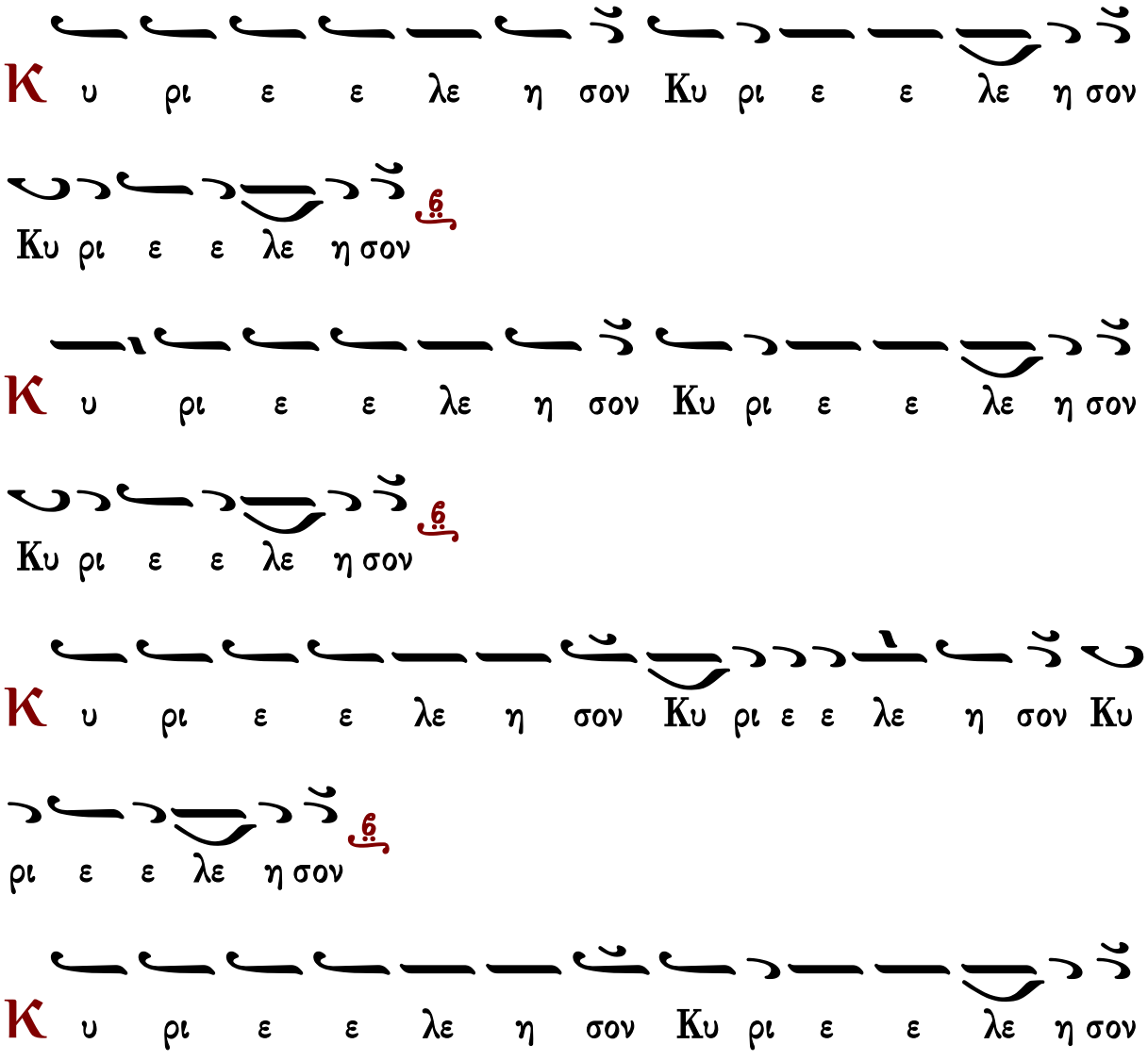

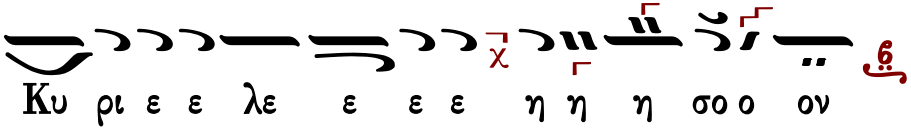

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ᾽ οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Κανόνες-Κοντάκιον-Οἶκος-Συναξάριον

Κανὼν Ἀναστάσιμος, ᾠδὴ α΄

ἦχος πλ.α΄

«Ἵππον καὶ ἀναβάτην, εἰς θάλασσαν Ἐρυθράν, ὁ συντρίβων πολέμους, ἐν ὑψηλῷ βραχίονι, Χριστὸς ἐξετίναξεν, Ἰσραὴλ δὲ ἔσωσεν, ἐπινίκιον ὕμνον ᾄδοντα».

Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.
Σὲ ἡ ἀκανθηφόρος, Ἑβραίων συναγωγή, οὐ στοργὴν εὐεργέτα, πρὸς σὲ φυλάξασα, μητρικὴν Χριστὲ ἐστεφάνωσε, τὸν γενάρχην λύοντα, τῆς ἀκάνθης τὸ ἐπιτίμιον.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.
Ἤγειράς με πεσόντα τῷ βόθρῳ ἐπικλιθείς, ζωοδότα ἀπτώτως καὶ τῆς ἐμῆς δυσώδους φθορᾶς, Χριστὲ, ἀνασχόμενος ἀπειράστως, θείας οὐσίας μύρῳ με εὐωδίασας.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.
Λέλυται ἡ κατάρα, ἡ λύπη πέπαυται· ἡ γὰρ εὐλογημένη, καὶ κεχαριτωμένη, πιστοῖς χαρὰν ἐξανέτειλεν, εὐλογίαν πᾶσιν ἀνθηφοροῦσα, Χριστὸν τοῖς πέρασι.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Κανὼν Κυριακοῦ ὁσίου, ᾠδὴ α΄

Ἆσμα ἀναπέμψωμεν

ἦχος πλ.δ΄

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.
Κλέος θείας γνώσεως Χριστέ, παράσχου μοι καὶ χάριτος, τὸν ὅσιον ἀξίως, Κυριακὸν ὑμνῆσαι, ταῖς τούτου ἐντεύξεσι· σὺ γὰρ τῶν ὑπὲρ λόγον, ὁ ταμίας σοφῶν διδαγμάτων. (β΄)

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.
Ὕμνον προσκομίζοντά σοι νῦν, Κυριακὲ μακάριε, εὐμενῶς δεδεγμένος, τῆς θείας

μετασχεῖν με, Χριστὸν καθικέτευε, αἴγλης καὶ φωταυγίας, καὶ τῆς ὄντως τυχεῖν σωτηρίας.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥώμῃ τοῦ Δεσπότου κραταιᾷ, ῥωννύμενος τοὺς ἄρχοντας, Κυριακὲ παμμάκαρ, τοῦ σκότους ἐτροπώσω· τοῖς τούτου δὲ ἴχνεσι, πάτερ ἀκολουθήσας, πρὸς τὴν ἄνω κατήντησας λῆξιν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἴσην ἐδείξω ἐπὶ γῆς, πρὸς ἀσωμάτους ἅμιλλαν, ὅλον καθυποτάξας, σαρκὸς τῷ ζωηφόρῳ, τὸ φρόνημα Πνεύματι· ὅθεν ἐν οὐρανοῖς νῦν, συγχορεύεις αὐτοῖς θεοφόρε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Κλῖμαξ ἀνεδείχθης νοητή, ἣν Ἰακὼβ τεθέαται, ὁ ἐκλεκτὸς τοῦ Θεοῦ, δι᾽ ἧς ἀρρήτῳ λόγῳ, κατῆλθεν ὁ ἄσαρκος, σὰρξ ἀτρέπτως, γενέσθαι, ὑπὲρ λόγον ἐκ σοῦ Θεοτόκε.

Κανὼν Ἀναστάσιμος, ᾠδὴ γ΄

ἦχος πλ.α΄

«Ὁ πήξας ἐπ᾽ οὐδενὸς τὴν γῆν τῇ προστάξει σου, καὶ μετεωρίσας ἀσχέτως βρίθουσαν, ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστέ, πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου στερέωσον, μόνε ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε».

Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Χολὴν μὲν οἱ ἐκ πέτρας τὸ μέλι θηλάσαντες, τῷ ἐν τῇ ἐρήμῳ τερατουργήσαντι, σοὶ προσενηνόχασι Χριστέ, ὄξος δ᾽ ἀντὶ τοῦ μάννα, εὐεργεσίαν σοι ἠμείψαντο, παῖδες Ἰσραὴλ οἱ ἀγνώμονες.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Οἱ πάλαι φωτοειδεῖ νεφέλῃ σκεπόμενοι, τὴν ζωὴν ἐν τάφῳ Χριστὸν κατέθεντο· ἀλλ᾽ αὐτεξουσίως ἀναστάς, πᾶσι πιστοῖς παρέσχε, τὴν μυστικῶς ἐπισκιάζουσαν, ἄνωθεν τοῦ Πνεύματος ἔλλαμψιν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὺ Μήτηρ Θεοῦ ἀσυνδυάστως γεγένησαι, τοῦ ἐξ ἀκηράτου Πατρὸς ἐκλάμψαντος, ἄνευθεν ὠδίνων μητρικῶν· ὅθεν σε Θεοτόκον, σεσαρκωμένον γὰρ ἐκύησας, Λόγον ὀρθοδόξως κηρύττομεν.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Κανὼν Κυριακοῦ ὁσίου, ᾠδὴ γ΄

Οὐκ ἔστιν ἅγιος

ἦχος πλ.δ΄

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀόκνως διήνυσας, τὴν τρίβον τῆς ζωῆς· ἐκ γὰρ βρέφους ἐπόθησας, τὸν Κτίστην σου ὅσιε, ὃν διψῶν ἐξεζήτεις, ἐλάφου μιμούμενος, τὸν δρόμον ἐφ᾽ ὑδάτων πηγάς. (β′)

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Καρδίας τοῖς πίναξιν, ἐγγραφείσας τῆς σῆς, δεδεγμένος Θεσπέσιε, δακτύλῳ τοῦ Πνεύματος, ὥσπερ ἔμψυχος βίβλος, ἐμπράκτως ἐτήρησας, Χριστοῦ τάς ζωτικὰς ἐντολάς.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐκράτησας ὅσιε, ἐν νηστείαις γαστρός, τῆς λιχνώδους ὀρέξεως, καὶ τὴν ὑπόγαστρον ἡδονὴν συννεκρώσας, ἁγνείᾳ συνέζησας, πάτερ διὰ βίου παντός.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Γηθόμενος ἔμφρονα, τῇ Τριάδι ναόν, σαυτὸν κατεσκεύασας, τὸν νοῦν καθηράμενος, καὶ σῶμα καὶ Πνεῦμα, τρισμάκαρ καὶ γέγονας, δοχεῖον τρισηλίου φωτός.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παρθένος ἔτεκες ἀπειρόγαμε, καὶ παρθένος ἔμεινας μήτηρ ἀνύμφευτε, Θεοτόκε Μαρία, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, σωθῆναι ἡμᾶς.

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι…	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…	Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν…	Ἀμήν.

Κάθισμα

Ταχὺ προκατάλαβε — ἦχος δ′

Τῆς ἄνω ἐφιέμενος, ὑπερκοσμίου ζωῆς, τοῦ κόσμου τὴν τερπνότητα, ὡς διαπίπτουσαν, κατέλιπες ὅσιε· ὅθεν ἐν ταῖς ἐρήμοις, καὶ σπηλαίοις οἰκήσας, πόλεως οὐρανίου, ἀνεδείχθης πολίτης, ἐν ᾗ τῶν ἐκτελούντων τὴν σήν, μνήμην μνημόνευε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἐκαίνισας ἄχραντε, τῷ θείῳ τόκῳ σου, φθαρεῖσαν ἐν πάθεσι, τῶν γηγενῶν τὴν θνητήν, οὐσίαν καὶ ἤγειρας, πάντας ἐκ τοῦ θανάτου, πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας· ὅθεν σε κατὰ χρέος, μακαρίζομεν πάντες, Παρθένε δεδοξασμένη, ὡς προεφήτευσας.

Κανὼν Ἀναστάσιμος, ᾠδὴ δ′

ἦχος πλ.α′

«Τὴν θείαν ἐννοήσας σου κένωσιν, προβλεπτικῶς ὁ Ἀββακούμ, Χριστὲ ἐν τρόμῳ ἐβόα σοι.

Εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου, τοῦ σῶσαι τοὺς χριστούς σου ἐλήλυθας.»

Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τῆς Μερρᾶς τὰ πικρότατα νάματα, ὡς ἐν εἰκόνι προτυπῶν, τὸν ἄχραντόν σου Σταυρὸν ἀγαθέ, τῆς ἁμαρτίας νεκροῦντα, τὴν γεῦσιν διὰ ξύλου ἐγλύκανας.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σταυρὸν κατὰ τοῦ ξύλου τῆς γνώσεως, κατὰ γλυκείας ἐδωδῆς, χολὴν Σωτήρ μου προσίεσαι, κατὰ φθορᾶς δὲ θανάτου, τὸ αἷμά σου τὸ θεῖον ἐξέχεας.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐκτὸς μὲν συναφείας συνέλαβες, ἀδιαφθόρως ἐν γαστρί, καὶ πρὶν ὠδινῆσαι τέτοκας, καὶ μετὰ τόκον Παρθένος, Θεὸν σαρκὶ τεκοῦσα πεφύλαξαι.

Κανὼν Κυριακοῦ ὁσίου, ᾠδὴ δ΄

Σὺ μου ἰσχὺς Κύριε

ἦχος πλ.δ΄

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἔφριξέ σου ἥλιος, τὸ ἐγκρατὲς καὶ στερρόν, δι᾽ ἐτῶν σε, πλείστων ὀργιζόμενον, μὴ δυνηθείς, ὅλως κατιδεῖν, μήτε ἐν ἡμέρᾳ, τροφῆς μετέχοντα ὅσιε, εὐτόνως μελῳδοῦντα, ἀγρυπνίαις ἀπαύστοις· τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νόμοις Καινῆς, καὶ Παλαιὰς Διαθήκης σοφέ, ἐν συνέσει, μάκαρ τῶν ἁγίων ἀνδρῶν, ἐμμελετῶν ἅπαν ἀρετῆς, εἶδος ἀπεμάξω, σοφῆς μελίσσης τὸν τρόπον ζηλῶν, καὶ σκεῦος χρηματίσας, ἐκλογῆς ἀνεβόας· τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὄλβος τρυφῆς, καύχημα καὶ ἀγαλλίαμα, τῶν ὁσίων, πέφυκας Χριστὲ ὁ Θεός· ὅθεν ποθῶν, σὲ Κυριακός, πάντα τὰ ἐν κόσμῳ, τερπνὰ λελόγισται σκύβαλα· διὸ καὶ ἐν ἐρήμοις, ἐρωτικῶς ἀβάτοις, κατετρύφα τῆς σῆς ὡραιότητος.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἴσμεν ποτέ, Μερρᾶς γλυκάναντα νάματα, τὸν προφήτην, σκίλλης δὲ πικρὰν ἐδωδήν, μεταβαλών, σὺ Κυριακέ, εἰς γλυκεῖαν γεῦσιν, τὴν παρρησίαν δεικνύεις σαφῶς, πρὸς Κύριον τὸν ὄντως, τοὺς αὐτοῦ ὑπηρέτας, θεϊκῇ δυναστείᾳ δοξάζοντα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁ φοιτητής, καὶ μιμητὴς τοῦ Δεσπότου Χριστοῦ, τοῦ ἱκέτου σεληνιαζόμενον, σὺ τὸν υἱόν, διὰ προσευχῆς, οἴκτῳ θεραπεύεις, πρὸς τούτου χάριν δεξάμενος, τάς νόσους φυγαδευειν, καὶ δαιμόνων τὰ στίφη, ἀπελαύνειν τῷ τύπῳ τοῦ θείου Σταυροῦ.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Σὺ τῶν πιστῶν, καύχημα πέλεις ἀνύμφευτε, σὺ προστάτις, σὺ καὶ καταφύγιον,

χριστιανῶν, τεῖχος καὶ λιμήν· πρὸς γὰρ τὸν Υἱόν σου, ἐντεύξεις φέρεις πανάμωμε, καὶ σῴζεις ἐκ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, Θεοτόκον ἁγνὴν

Κανὼν Ἀναστάσιμος, ᾠδὴ ε΄

ἦχος πλ.α΄

«Ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, πρὸς σὲ ὀρθρίζω, καὶ σοὶ κραυγάζω, τὴν ψυχήν μου φώτισον τὴν ἐσκοτισμένην, Χριστὲ ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.»

Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ τῆς δόξης Κύριος, ἐν ἀδοξίας μορφῇ, ἐπὶ τοῦ ξύλου ἠτιμωμένος, ἑκουσίως κρέμαται, τὴν θείαν μοι δόξαν, ἀφράστως προμηθούμενος.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σύ με μετημφίασας, πρὸς ἀφθαρσίαν Χριστέ, φθορᾶς θανάτου ἀδιαφθόρως, τῇ σαρκὶ γευσάμενος, καὶ ἐξανατείλας τοῦ μνήματος τριήμερος.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὺ δικαιοσύνην τε, καὶ ἀπολύτρωσιν ἡμῖν, τεκοῦσα Χριστὸν ἀσπόρως, ἐλευθέραν ἔδρασας ἀρᾶς, Θεοτόκε τὴν φύσιν τοῦ προπάτορος.

Κανὼν Κυριακοῦ ὁσίου, ᾠδὴ ε΄

Ἵνα τὶ με ἀπώσω

ἦχος πλ.δ΄

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πρὸς Χριστοῦ δεδεγμένος, τὴν ἀκαταμάχητον χάριν τοῦ Πνεύματος, καταβέβληκας μέν, κατὰ κράτος δεινοὺς κοσμοκράτορας, ψυχικῶν παθῶν δέ, Κυριακὲ ἐπικρατήσας, ἀπαθείας στεφάνῳ κατέστεψαι.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥωμαλέος ἐδείχθης, πόνοις τῆς ἀσκήσεως, ἐγκαρτερήσας στερρῶς, μέχρι γήρως μείνας, βαθυτάτου ἀνένδοτος ὅσιε, ἐν ἐρήμοις ὥσπερ, βασιλικῶν αὐλῶν θαλάμοις, σὺν πολλῇ χαρμονῇ διαιτώμενος.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁλονύκτους ἀνύων, μάκαρ ἀγρυπνίας, πρὸς τὸν Θεὸν ἐκδημῶν, ἀμετεωρίστως, δι᾽ εὐχῆς τῷ ἀΰλῳ ὡμίλεις νοΐ, καὶ λαμπρὰς ἐδέχου, Κυριακὲ φωτὸς ἀκτῖνας, φεγγοβόλους τὸν νοῦν ἐλλαμπόμενος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Σελασφόρου πλησθεῖσα, καὶ προφητικῆς ἀναρρήσεως ὅσιε, ἡ σεπτή σου γλῶσσα, προηγόρευσε τῆς τυραννούσης ποτέ, Ὠριγένους λύμης, φρενοβλαβοῦς καὶ ψυχοφθόρου, παντελῆ καὶ τελείαν καθαίρεσιν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Νοερῶς ἐμυήθη, προφητῶν ὁ σύλλογος τὰ σὰ μυστήρια· οὐρανοῦ γὰρ πύλην, ὁ Δεσπότης σε ἔδειξεν ἄχραντε, καὶ ἐκ σοῦ Παρθένε, σωματωθεὶς δικαιοσύνης, τοῖς ἐν σκότει ἀνέτειλεν ἥλιος.

Κανὼν Ἀναστάσιμος, ᾠδὴ ς΄

ἦχος πλ.α΄

«Μαινομένην κλύδωνι, ψυχοφθόρῳ, δέσποτα Χριστέ, τῶν παθῶν τὴν θάλασσαν κατεύνασον, καὶ ἐκ φθορᾶς, ἀνάγαγέ με ὡς εὔσπλαγχνος.»

Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Εἰς φθορὰν κατώλισθεν, ὁ γενάρχης, δέσποτα Χριστέ, παρηκόου βρώσεως γευσάμενος, καὶ πρὸς ζωὴν ἀνῆκται διὰ τοῦ πάθους σου.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἡ ζωὴ κατήντησας, πρὸς τὸν Ἅδην, δέσποτα Χριστέ, καὶ φθορᾷ τῷ φθείραντι γενόμενος, διὰ φθορᾶς ἐπήγασας τὴν Ἀνάστασιν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ Παρθένος ἔτεκε, καὶ τεκοῦσα, ἔμεινεν ἁγνή, ἐν χερσὶ τὸν φέροντα τὰ σύμπαντα, ὡς ἀληθῶς παρθένος μήτηρ βαστάσασα.

Κανὼν Κυριακοῦ ὁσίου, ᾠδὴ ς΄

Ἰλάσθητί μοι Σωτὴρ

ἦχος πλ.δ΄

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Θεὸς θετὸς γεγονώς, Χριστοῦ θεώσει τοῦ φύσει Θεοῦ, τῆς φύσεως ἀλγεινάς, πηρώσεις ἀνώρθωσας, νοσοῦντας ἰώμενος, δαιμονῶντας αὖθις, θεραπεύων θείᾳ χάριτι.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐξέφυγες τοῦ πρὸς σὲ, φοιτῶντος πλήθους τὴν ὄχλησιν, καὶ πάλιν τοὺς φοβερούς, χειμάρρους κατέλαβες, ἐκκλίνων, ἀοίδιμε, τῶν κενῶν ἐπαίνων, ἀνθρώπων τὸ δοξάριον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὀνείρου δίκην φθαρτοῦ, τοῦ κόσμου πᾶσαν τὴν δόξαν ὁρῶν, τοῦ νόμου ζῶντος Θεοῦ, τῆς δόξης τῆς κρείττονος, ἐπόθησας μέτοχος, σοφὲ χρηματίσαι, ἧς ἐνδίκως κατηξίωσαι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὡς ἔμψυχος κιβωτός, ἐδέξω Λόγον τὸν ἄναρχον, ὡς ἅγιον ἱερόν, τὸν Κτίστην ἐχώρησας, ὡς θρόνος πυρίμορφος, φέρεις τὸν Δεσπότην, Θεομῆτορ πάσης κτίσεως.

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι... Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου... Σοί, Κύριε.
Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς... Ἀμήν.

Κοντάκιον Ἀναστάσιμον

ἦχος πλ.α΄

Πρὸς τὸν ᾅδην Σωτήρ μου συγκαταβέβηκας, καὶ τὰς πύλας συντρίψας ὡς παντοδύναμος, τοὺς θανόντας ὡς κτίστης συνεξανέστησας, καὶ θανάτου τὸ κέντρον Χριστὲ συνέτριψας, καὶ Ἀδὰμ τῆς κατάρας ἐῤῥύσω φιλάνθρωπε, διὸ πάντες σοι κράζομεν. Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Οἶκος

Ἀκούσασαι αἱ γυναῖκες τοῦ ἀγγέλου τὰ ῥήματα, ἀπεβάλοντο τὸν θρῆνον, προσχαρεῖς γενόμεναι, καὶ σύντρομοι τὴν ἀνάστασιν ἔβλεπον, καὶ ἰδοὺ Χριστὸς προσήγγισεν αὐταῖς, λέγων τό· χαίρετε, θαρσεῖτε, ἐγὼ τὸν κόσμον νενίκηκα, καὶ τοὺς δεσμίους ἐρρυσάμην· σπουδάσατε οὖν πρὸς τοὺς μαθητάς, ἀπαγγέλλουσαι αὐτοῖς, ὅτι προάγω ὑμᾶς, ἐν τῇ πόλει Γαλιλαίᾳ τοῦ κηρῦξαι. Διὸ πάντες σοι κράζομεν. Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Συναξάριον

Τῇ κθ΄ τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Κυριακοῦ τοῦ Ἀναχωρητοῦ.

Σκίλλης ἀμύνῃ Κυριακὲ πικρίᾳ,
Γεῦσιν γλυκεῖαν, ᾗ θανεῖν κατεκρίθης.
Σκιλλοβόρος δ᾽ ἐννάτῃ μύσεν εἰκάδι Κυριακός.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων ἑκατὸν πεντήκοντα μαρτύρων τῶν ἐν Παλαιστίνῃ, καὶ τῶν ἁγίων μαρτύρων Τρύφωνος, Τροφίμου καὶ Δορυμέδοντος.

Δεκὰς δεκαπλῆ μαρτύρων καὶ πεντάκις
Δέκα ἀθλοῦσι καὶ κομίζονται στέφη.
Τρυφὴν τρόφιμον Τρόφιμός τε καὶ Τρύφων
Σὺν τῷ Δορυμέδοντι εὗρον τὴν ἄνω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἁγία μάρτυς Πετρωνία ξίφει τελειοῦται.

Ξίφει κλίνασα τὴν κάραν, Πετρωνία,
Ψυχῆς ἐρείδεις ὄμμα τῇ θείᾳ πέτρᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος Γουδελίας.

Σοὶ τὴν κεφαλὴν τῇ κεφαλῇ τῶν ὅλων,

Χριστέ, προσῆξεν ἐκ ξίφους Γουδελία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Κασδόου καὶ Κασδόας.

Ἀθλοῦσιν ἄμφω Κασδόος καὶ Κασδόα,
Ὁ μὲν σπαθισθείς, ἡ δὲ θλασθεῖσα ξύλῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Δάδα, Γοβδελαᾶ, υἱοῦ Σαβωρίου βασιλέως Περσῶν.

Ξίφει μεληδὸν σῶμα πᾶν τετμημένος,
Τὸ πνεῦμα σῴζεις, μάρτυς Ὑψίστου Δάδα.
Ὁ Γοβδελαᾶς πείρεται τοῖς καλάμοις,
Τὸν καλάμῳ τυφθέντα Χριστόν μου σέβων.

Ταῖς τῶν ἁγίων σου πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Κανὼν Ἀναστάσιμος, ᾠδὴ ζ΄

ἦχος πλ.α΄

«Ὁ ὑπερυψούμενος, τῶν πατέρων Κύριος, τὴν φλόγα κατέσβεσε, τοὺς παῖδας ἐδρόσισε, συμφώνως μελῳδοῦντας· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ».

Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σάρκα περιθέμενος, ὡς ἀγκίστρῳ δέλεαρ, τῇ θείᾳ δυνάμει σου, τὸν ὄφιν καθείλκυσας, ἀνάγων τοὺς βοῶντας· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ τῆς γῆς τὴν ἄπλετον, οὐσιώσας σύστασιν, ἐν τάφῳ καλύπτεται, σαρκὶ ὁ ἀχώρητος, ᾧ πάντες μελῳδοῦμεν· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Μίαν μὲν ὑπόστασιν, ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι, πανάμωμε τέτοκας, Θεῷ ὃν σωματούμενον, ᾧ πάντες μελῳδοῦμεν· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Κανὼν Κυριακοῦ ὁσίου, ᾠδὴ ζ΄

Παῖδες Ἑβραίων

ἦχος πλ.δ΄

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νόμων καὶ λόγων θεοπνεύστων, κατεγλύκανε τὸν λάρυγγα μελέτῃ, ὑπὲρ μέλι ὁ σός, πιστότατος θεράπων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, μελῳδῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μάκαρ θεσπέσιε προσάγοις, τοὺς ὑμνοῦντάς σε Θεῷ κεκαθαρμένους, ἐξ ἰλύος παθῶν,

πρεσβείαις σου βοῶντας· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὅλην τοῦ Πνεύματος τὴν χάριν, εἰσῳκίσατο Χριστέ· σοῦ ἐραστὴς γάρ, τοῦ ἀφράστου φωτός, ὁλόψυχος ὑπῆρχε, Κυριακὸς κραυγάζων σοι, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἵνα λεόντων διαδράσῃ, τὴν ὠμότητα Δανιὴλ ἐδοξάσθη, ὑπουργοῖς δὲ αὐτοῖς, ἐκέχρηστο προστάσσων, Κυριακὸς κραυγάζων σοι, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Πράξει προσθεὶς τὴν θεωρίαν, Τρισυπόστατον ἐκήρυξας οὐσίαν, ἐν Πατρὶ καὶ Υἱῷ, καὶ Πνεύματι κραυγάζων, Κυριακὲ θεόληπτε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Σβέσον τὴν φλόγα τῶν παθῶν μου, καὶ κατεύνασον αἱρέσεων τὴν ζάλην, Θεομῆτορ· καὶ γάρ, σὲ ἔχομεν προστάτιν, Χριστιανοὶ καὶ πρόμαχον, καὶ σὲ πίστει ἀνυμνοῦμεν.

Κανὼν Ἀναστάσιμος, ᾠδὴ η΄

ἦχος πλ.α΄

«Σοὶ τῷ παντουργῷ, ἐν τῇ καμίνῳ παῖδες, παγκόσμιον πλέξαντες, χορείαν ἔμελπον· πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σὺ τὸ θελητόν, τοῦ σωτηρίου πάθους, ἀπηύξω ποτήριον, ὥσπερ ἀβούλητον, δύο θελήσεις· δυσὶ γὰρ καταλλήλαις, φέρεις ταῖς οὐσίαις, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σοῦ τοῦ παντουργοῦ, τῇ καταβάσει Ἅδης, Χριστὲ καταγέλαστος γεγονώς, ἤμεσε, πάντας τοὺς πάλαι τῇ πλάνῃ νεκρωθέντας, σὲ ὑπερυψοῦντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν, θεανδρικῶς τῷ λόγῳ, τεκοῦσαν τὸν Κύριον, καὶ παρθενεύουσαν, πάντα τὰ ἔργα, Παρθένε εὐλογοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν Κυριακοῦ ὁσίου, ᾠδὴ η΄

Νικηταὶ τυράννου

ἦχος πλ.δ΄

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥοαῖς τῶν δακρύων, ἤρδευσας μακάριε τὴν ἱερὰν σου, κατανύξει θείᾳ ψυχήν, καὶ πολύκαρπον ἔδειξας μέλπων· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ Θεσβίτης πάλαι, αὐχμῷ κατεξήρανεν ὄμβρων ψεκάδας· ὑετοῦ δὲ χύσιν, ἐν ἀκμῇ κατήγαγες θέρους σὺ μάκαρ· Εὐλογεῖτε μέλπων τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σὺ τῶν κακοδόξων, τὴν ἀπάτην ἤλεγξας τοῦ Ὠριγένους, γενναίοις ἀγῶσι, μαθητῶν τοῦ λήρου τε καὶ μυθολόγου· Εὐλογεῖτε μέλπων, εὐσεβῶς τὸν Κύριον πᾶσα ἡ κτίσις, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τῆς Τριάδος λίαν, εὐσεβῶς ἐδίδαξας πάτερ οὐσίαν, τρισὶν ἐν ἡλίοις, ὥσπερ μίαν αἴγλην τε καὶ λαμπηδόνα· Εὐλογεῖτε λέγων, εὐσεβῶς τὸν Κύριον πᾶσα ἡ κτίσις, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τοῦ Ἀδὰμ Παρθένε, τοῦ παραπεσόντος μεν ὤφθης θυγάτηρ, τοῦ Θεοῦ δὲ Μήτηρ, τοῦ ἀνακαινίσαντός μου τὴν οὐσίαν, ὃν ὑμνοῦμεν πάντα τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν Ἀναστάσιμος, ᾠδὴ θ΄

ἦχος πλ.α΄

«Ἡσαΐα χόρευε, ἡ Παρθένος ἔσχεν ἐν γαστρί, καὶ ἔτεκεν υἱὸν τὸν Ἐμμανουήλ, Θεόν τε καὶ ἄνθρωπον, ἀνατολὴ ὄνομα αὐτῷ, ὃν μεγαλύνοντες, τὴν Παρθένον μακαρίζομεν».

Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τὸν πεσόντα ἄνθρωπον, ἀνεδέξω δέσποτα Χριστέ, ἐκ μήτρας παρθενικῆς, ὅλος συναφθείς, μόνος ἁμαρτίας δέ, μὴ μετασχών, ὅλον ἐκ φθορᾶς, σὺ ἠλευθέρωσας, τοῖς ἀχράντοις σου παθήμασι.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θεορρήτῳ αἵματι, κενωθέντι δέσποτα Χριστέ, ἐκ τῆς ἀχράντου πλευρᾶς, καὶ ζωοποιοῦ, θυσία μὲν πέπαυται, εἰδωλική, πᾶσα δὲ ἡ γῆ, σοῦ τῆς αἰνέσεως, τὴν θυσίαν ἀναφέρομεν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οὐ Θεὸν ἀσώματον, οὐδὲ πάλιν ἄνθρωπον ψιλόν, προσήγαγεν ἡ ἁγνή, κόρη καὶ σεμνή, ἀλλ᾽ ἄνθρωπον τέλειον, καὶ ἀψευδῆ τέλειον Θεόν, ὃν μεγαλύνομεν, σὺν Πατρὶ τε καὶ τῷ Πνεύματι.

Κανὼν Κυριακοῦ ὁσίου, ᾠδὴ θ΄

Ἔφριξε πᾶσα ἀκοὴ ἦχος πλ.δ΄

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄντρον σε δέδεκται σοφέ, τὸν δεξάμενον πηγὴν τὴν θεόσδοτον, τερατουργήσαντος, τοῦ θείου πάλαι πατρὸς Χαρίτωνος, μωσαϊκῶς Κυριακέ, καὶ τεῖχος ἀκράδαντον, τῇ ποίμνῃ γέγονας, τῇ ἐκείνου φρουρὸς ἀσφαλέστατος.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῆς ὄντως ἔρωτι ζωῆς, τὸν σταυρὸν ἐπὶ τῶν ὤμων ἀράμενος, τὸν βίον Κυριακέ, μελέτην ἔθου θανάτου· ὅθεν καὶ νῦν, πρὸς τὴν ἀγήρω μεταστάς, τρυφὴν τὴν ἀκήρατον, τοῖς οὐρανίοις χοροῖς, ἐν φωτὶ περὶ Θεὸν συγχορεύεις ἀεί.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἤστραψας αἴγλῃ πυρωθείς, τῇ τοῦ Πνεύματος καὶ ὤφθης ταῖς ὕπερθεν, χοροστασίαις φαιδρός, ἀλλ᾽ αὔγασόν μου τὸν νοῦν μακάριε, τῷ νοερῷ καὶ τριφεγγεῖ, φωτὶ τῆς Θεότητος, ταῖς ἱκεσίαις σου, καὶ παθῶν με καὶ πταισμάτων διάσωσον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Στεφθέντες τῷ νικητικῷ, διαδήματι Χαρίτων θεσπέσιε, Κυριακέ τε μάκαρ, καὶ παρεστῶτες τῷ ἐν ὑψίστοις Θεῷ, ποίμνην ἰδίαν πατρικῶς, κινδύνων λυτρούμενοι, νῦν ἐποπτεύετε, ἑορτάζουσαν ὑμῶν τὰ μνημόσυνα.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἔντεινε καὶ κατευοδοῦ, καὶ βασίλευε Υἱὲ Θεομήτορος, Ἰσραηλίτην λαόν, καθυποτάττων τὸν πολεμοῦντα ἡμᾶς, τῷ φιλοχρίστῳ βασιλεῖ, πρεσβείαις δεόμεθα, τῆς κυησάσης σε ἀπειράνδρως, ὡς Θεὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Καταβασίαι εἰς ἑορτὰς τῆς Θεοτόκου

ἦχος δ΄

α Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ βασιλίδι Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ᾄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα.

γ Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγή, θίασον συγκροτήσαντας πνευματικόν, στερέωσον· καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

δ Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν, τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ προφήτης, Ἀββακούμ, κατανοῶν ἐκραύγαζε· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

ε Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου· σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ, τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, σωτηρίαν βραβεύοντα.

ς Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

ζ Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν· ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον· ὑπερύμνητε, ὁ τῶν πατέρων Κύριος καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Αἰνοῦμεν εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

η Παίδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀργαὶ	Σύντομοι
Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Κ. Παπαγιάννη)	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Γ. Κουντιάδου)	Γαβριὴλ Κουντιάδου

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Λουκᾶ κεφ. 1 ἦχος δ΄

∴ Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. 46-47

∴ Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. 48

∴ Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. 49-50

∴ Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. 51

∴ Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. 52-53

∴ Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. 54-55

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Καταβασία θ' ᾠδῆς

ἦχος δ'

Ἅπας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμπαδουχούμενος· πανηγυριζέτω δέ, ἀύλων νόων, φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱερὰν πανήγυριν, τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἁγνή, ἀειπάρθενε.

Ἀργὴ	Σύντομος
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Κ. Παπαγιάννη)	
Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Γ. Κουντιάδου)	Γαβριὴλ Κουντιάδου

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι...	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου...	Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι...	Ἀμήν.

Ἐξαποστειλάρια

ἦχος β'

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. (γ')

Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι.

ἀναστάσιμον γ'

Ὅτι Χριστὸς ἐγήγερται, μή τις διαπιστείτω· ἐφάνη τῇ Μαρίᾳ γάρ, ἔπειτα καθωράθη, τοῖς εἰς ἀγρὸν ἀπιοῦσι, μύσταις δὲ πάλιν ὤφθη, ἀνακειμένοις ἕνδεκα, οὓς βαπτίζειν ἐκπέμψας, εἰς οὐρανούς· ὅθεν καταβέβηκεν ἀνελήφθη, ἐπικυρῶν τὸ κήρυγμα, πλήθεσι τῶν σημείων.

Πέτρου Λαμπαδαρίου	Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	Ἀθανασίου Παναγιωτίδη

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Μηναίου

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

ἦχος β'

Ἐν δόξῃ παριστάμενος, Θεῷ τῷ παντοκράτορι, Κυριακὲ σὺν τῷ θείῳ, Χαρίτωνι θεοκήρυξ, ἀδιαλείπτως μέμνησο, τῶν ἐκτελούντων ἅγιε, τὴν φωτοφόρον μνήμην σου, καὶ σὲ Χριστοῦ ὑπηρέτην, τιμώντων πάτερ ἐκ πόθου.

Θεοτοκίον

Κυρίως Θεοτόκον σε, ὁμολογοῦμεν Δέσποινα, οἱ διὰ σου σεσῳσμένοι· καὶ γὰρ Θεὸν ἀπορρήτως ἐκύησας τὸν λύσαντα, διὰ σταυροῦ τὸν θάνατον, πρὸς δ᾽ ἑαυτὸν ἑλκύσαντα, ὁσίων δήμους· μεθ᾽ ὧν σε, ἀνευφημοῦμεν Παρθένε.

χοροστατοῦντος ἀρχιερέως

Ἦχος λ π ἡ Νη

π. Ἱεροθέου Ἱερομονάχου
Αθωνική Μουσική Ανθοδέσμη
Εσπερινός 1991 σ.97-99#

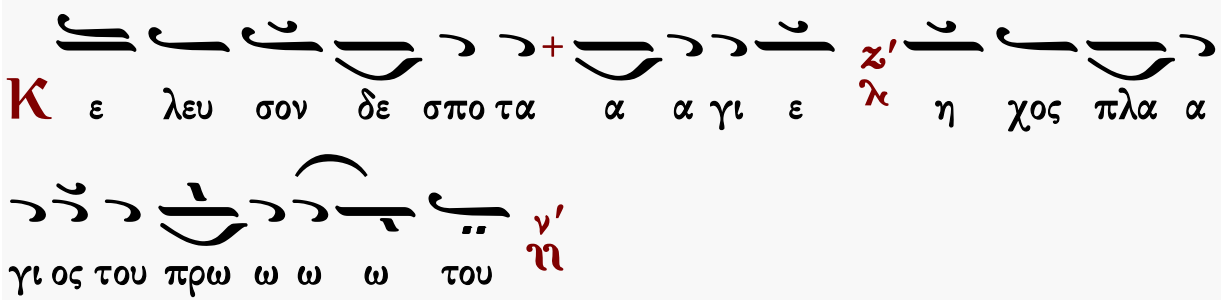

Αἶνοι

ἦχος πλ.α΄

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον· αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.
Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου Κωνσταντίνου Πρίγγου Ἀθανασίου Καραμάνη	Πέτρου Βυζαντίου Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου Γαβριήλ Κουντιάδου Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Γεωργίου Πρωγάκη	☜ Τὸν δεσπότην...☞	Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Ἄνωθεν οἱ προφῆται		

Στιχολογία

ψαλμὸς ρμη΄ 148

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.
Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.
Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.
Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.
Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.
Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.
Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἑρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.
Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.
Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.
Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.
Ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ψαλμὸς ρμθ΄ 149

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν, ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.
Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιὼν ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.
Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.
Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.
Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.
Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.
Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.
Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα

Ἦχος πλ.α΄

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Κύριε, ἐσφραγισμένου τοῦ τάφου ὑπὸ τῶν παρανόμων, προῆλθες ἐκ τοῦ μνήματος, καθὼς ἐτέχθης ἐκ τῆς Θεοτόκου, οὐκ ἔγνωσαν πῶς ἐσαρκώθης, οἱ ἀσώματοί σου ἄγγελοι, οὐκ ᾔσθοντο πότε ἀνέστης, οἱ φυλάσσοντές σε στρατιῶται· ἀμφότερα γὰρ ἐσφράγισται τοῖς ἐρευνῶσι, πεφανέρωται δὲ τὰ θαύματα, τοῖς προσκυνοῦσιν, ἐν πίστει τὸ μυστήριον· ὃ ἀνυμνοῦσιν, ἀπόδος ἡμῖν ἀγαλλίασιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Κύριε, τοὺς μοχλοὺς τοὺς αἰωνίους συντρίψας, καὶ δεσμὰ διαρρήξας, τοῦ μνήματος ἀνέστης, καταλιπὼν σου τὰ ἐντάφια, εἰς μαρτύριον τῆς ἀληθοῦς τριημέρου ταφῆς σου, καὶ προῆγες ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, ὁ ἐν σπηλαίῳ τηρούμενος. Μέγα σου τὸ ἔλεος, ἀκατάληπτε Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Κύριε, αἱ γυναῖκες ἔδραμον ἐπὶ τὸ μνῆμα, τοῦ ἰδεῖν σε τὸν Χριστόν, τὸν δι᾽ ἡμᾶς παθόντα· καὶ προσελθοῦσαι, εὗρον ἄγγελον ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, τῷ φόβῳ κυλισθέντα· καὶ πρὸς αὐτὰς ἐβόησε λέγων· Ἀνέστη ὁ Κύριος, εἴπατε τοῖς μαθηταῖς, ὅτι ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ὁ σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Κύριε, ὥσπερ ἐξῆλθες ἐσφραγισμένου τοῦ τάφου, οὕτως εἰσῆλθες καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, πρὸς τοὺς μαθητάς σου, δεικνύων αὐτοῖς τὰ τοῦ σώματος πάθη, ἅπερ κατεδέξω Σωτὴρ μακροθυμήσας, ὡς ἐκ σπέρματος Δαυΐδ, μώλωπας ὑπήνεγκας, ὡς Υἱὸς δὲ τοῦ Θεοῦ, κόσμον ἠλευθέρωσας. Μέγα σου τὸ ἔλεος, ἀκατάληπτε Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στιχηρὰ Ἀνατολικά

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Κύριε, ὁ βασιλεὺς τῶν αἰώνων, καὶ ποιητὴς τῶν ἁπάντων, ὁ δι᾽ ἡμᾶς σταύρωσιν, καὶ ταφὴν σαρκὶ καταδεξάμενος, ἵνα ἡμᾶς τοῦ Ἅδου ἐλευθερώσῃς πάντας, σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἴδαμεν.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.
Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Κύριε, τὰ ὑπερλάμποντά σου θαύματα τίς διηγήσεται; ἢ τίς ἀναγγελεῖ τὰ φρικτά σου μυστήρια; ἐνανθρωπήσας γὰρ δι᾽ ἡμᾶς, ὡς αὐτὸς ἠθέλησας, τὸ κράτος ἐφανέρωσας τῆς δυνάμεώς σου· ἐν γὰρ τῷ Σταυρῷ σου, τῷ λῃστῇ παράδεισον ἤνοιξας, καὶ ἐν τῇ ταφῇ σου, τοὺς μοχλοὺς τοῦ Ἅδου συνέτριψας, καὶ ἐν τῇ ἀναστάσει σου, τὰ σύμπαντα ἐπλούτισας. Εὔσπλαγχνε δόξα σοι.

Ἀνάστηθι, Κύριε, ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάθῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

Μυροφόροι γυναῖκες, τὸν τάφον σου καταλαβοῦσαι, λίαν πρωΐ, ἐπεζήτουν σε μυρίσαι τὸν ἀθάνατον Λόγον καὶ Θεόν, καὶ τοῦ ἀγγέλου τοῖς ῥήμασιν ἐνηχηθεῖσαι, ὑπέστρεφον ἐν χαρᾷ, τοῖς ἀποστόλοις μηνῦσαι ἐμφανῶς· ὅτι ἀνέστης ἡ ζωὴ τῶν ἁπάντων, καὶ παρέχεις τῷ κόσμῳ ἱλασμόν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Τοῦ θεοδέγμονος τάφου, πρὸς τοὺς Ἰουδαίους οἱ φύλακες ἔλεγον· Ὦ τῆς ὑμῶν ματαιόφρονος συμβουλῆς! φυλάττειν τὸν ἀπερίγραπτον δοκιμάσαντες, μάτην ἐκοπιάσατε, κρῦψαι τὴν ἀνάστασιν τοῦ σταυρωθέντος βουλόμενοι, τρανῶς ἐφανερώσατε. Ὦ τοῦ ὑμῶν ματαιόφρονος συνεδρίου! Τί πάλιν κρῦψαι συμβουλεύεσθε, ὃ οὐ κρύπτεται; μᾶλλον δὲ παρ᾽ ἡμῶν ἀκούσατε, καὶ πιστεῦσαι θελήσατε τῶν γενομένων τὴν ἀλήθειαν. Ἄγγελος ἀστραπηφόρος, οὐρανόθεν κατελθών, τὸν λίθον ἀπεκύλισεν, οὐ τῷ φόβῳ νεκρώσει συνεσχέθημεν, καὶ φωνήσας ταῖς κραταιόφροσι μυροφόροις, ἔλεγε γυναιξίν· οὐχ ὁρᾶτε τῶν φυλάκων τὴν νέκρωσιν, καὶ τῶν σφραγίδων τὴν διάλυσιν, τοῦ Ἅδου τε τὴν κένωσιν; Τί τὸν τὸ νῖκος τοῦ Ἅδου, καταργήσαντα, καὶ τοῦ θανάτου τὸ κέντρον συντρίψαντα, ὡς θνητὸν ἐπιζητεῖτε; Εὐαγγελίσασθε δὲ ταχὺ πορευθεῖσαι τοῖς ἀποστόλοις τὴν ἀνάστασιν, ἀφόβως κραυγάζουσαι· Ὄντως ἀνέστη ὁ Κύριος, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Πέτρου Βυζαντίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἑωθινὸν δοξαστικὸν γ΄

ἦχος γ΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τῆς Μαγδαληνῆς Μαρίας, τὴν τοῦ Σωτῆρος εὐαγγελιζομένης, ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν καὶ ἐμφάνειαν, διαπιστοῦντες οἱ μαθηταί, ὠνειδίζοντο τὸ τῆς καρδίας σκληρόν· ἀλλὰ τοῖς σημείοις καθοπλισθέντες καὶ θαύμασι, πρὸς τὸ κήρυγμα ἀπεστέλλοντο· καὶ σὺ μὲν Κύριε, πρὸς τὸν ἀρχίφωτον ἀνελήφθης Πατέρα, οἱ δὲ ἐκήρυττον πανταχοῦ τὸν λόγον, τοῖς θαύμασι πιστούμενοι. Διὸ οἱ φωτισθέντες δι᾽ αὐτῶν δοξάζομέν σου, τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν, φιλάνθρωπε Κύριε.

Πέτρου Λαμπαδαρίου	Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ἰωάσαφ Διονυσιάτου	Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ	Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου
Πέτρου Φιλανθίδου	Ἐμμανουήλ Φαρλέκα	Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀθανασίου Καραμάνη		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
Ἐλευθερίου Γεωργιάδη		Κωνσταντίνου Λάμπρου

Θεοτοκίον

ἦχος β΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε· διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, ὁ Ἅδης ἠχμαλώτισται, ὁ Ἀδὰμ ἀνακέκληται, ἡ κατάρα νενέκρωται, ἡ Εὔα ἠλευθέρωται, ὁ θάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν· διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν· Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκήσας, δόξα σοι.

Πέτρου Ἐφεσίου — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Δοξολογία

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς, δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ᾽ ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. (γ΄)

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ΄)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός.

Ἅγιος ἰσχυρός.

Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Σύντομοι		Ἀργαί
Πέτρου Λαμπαδαρίου	ἦχος πλ.α	Πέτρου Βυζαντίου
Μανουὴλ Πρωτοψάλτου		Γεωργίου Βιολάκη
Μιχαὴλ Χατζηαθανασίου		Κυριαζῆ Χρυσοπολίτου
Γαβριὴλ Κουντιάδου		

Ἀναστάσιμον τροπάριον

ἦχος πλ.α΄

Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος καὶ τὰ δεσμὰ διαρρήξας τοῦ Ἅδου, ἔλυσας τὸ κατάκριμα τοῦ θανάτου, Κύριε, πάντας ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ ῥυσάμενος· ἐμφανίσας σεαυτόν τοῖς ἀποστόλοις σου, ἐξαπέστειλας αὐτοὺς ἐπὶ τὸ κήρυγμα, καὶ δι᾽ αὐτῶν τὴν εἰρήνην σου παρέσχες τῇ οἰκουμένῃ, μόνε πολυέλεε.

Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας

ἦχος πλ.α΄

Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν, ᾄσωμεν τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου καὶ ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς ἡμῶν, καθελὼν γὰρ τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον, τὸ νῖκος ἔδωκεν ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος

Πέτρου Λαμπαδαρίου	Μιχαήλ Χατζηαθανασίου

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.
Ἀμήν.

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇η

Δημητρίου Σουρλαντζή
Θ. Λειτουργία 1992 σ.1*

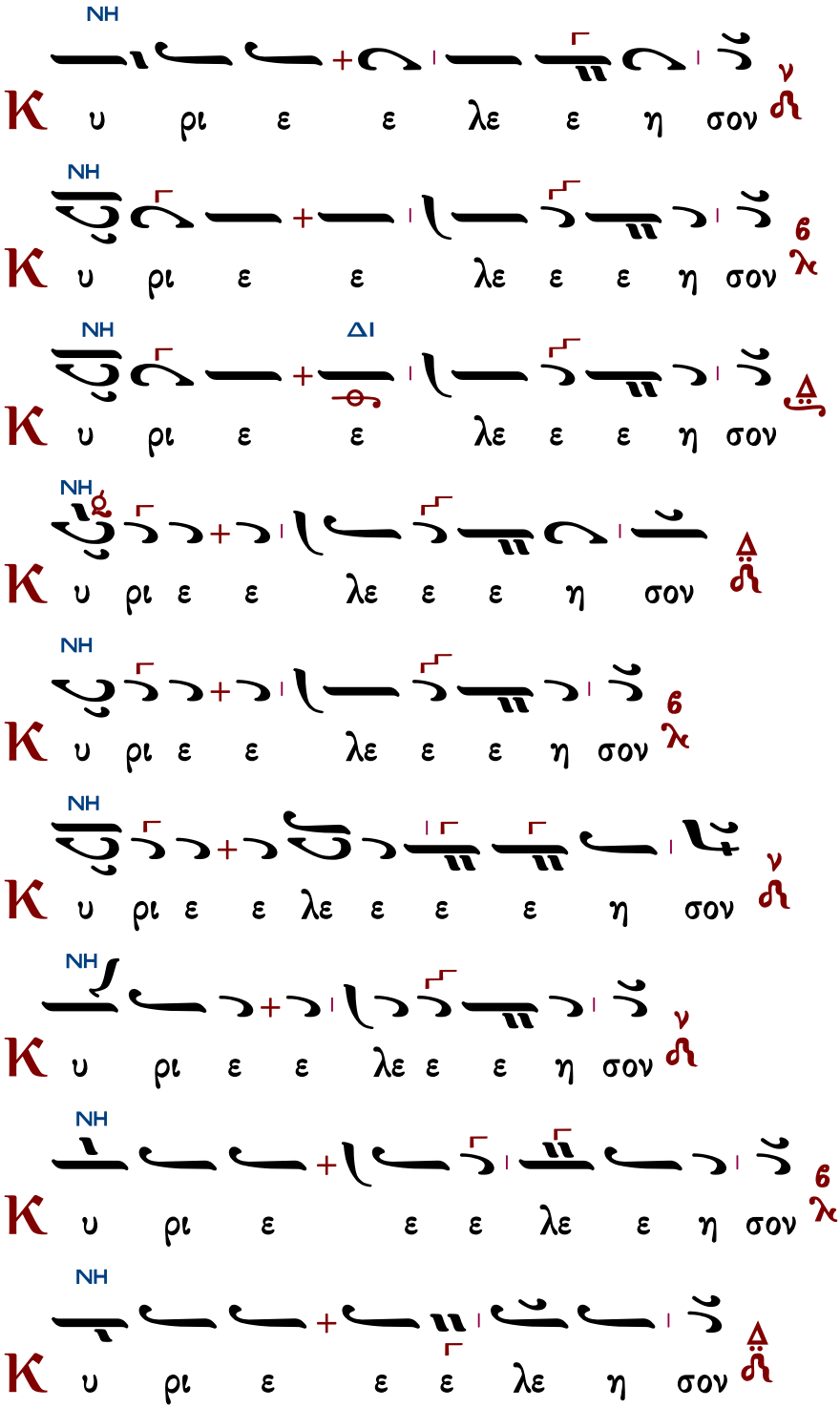

ἕτερα

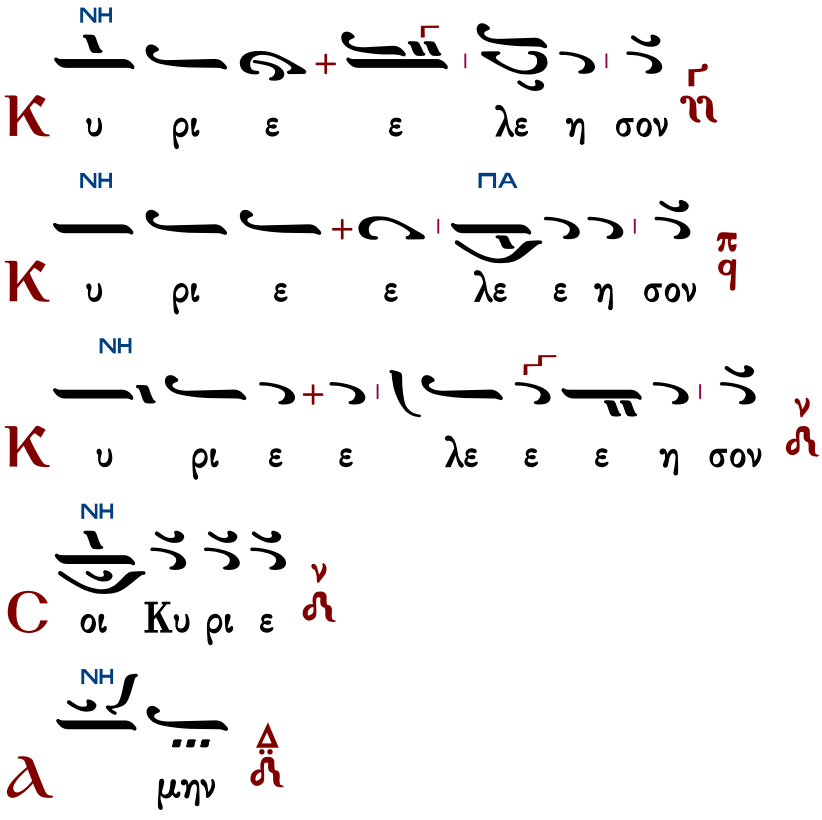

Τυπικά

Ἁγιορείτικης Παραδόσεως ὑπό Λυκούργου Ἀγγελοπούλου	Πατριαρχικῆς Παραδόσεως ὑπό Δημοσθένους Παϊκοπούλου

Ἀντίφωνα

ἀντίφωνον α΄ Ἦχος Δι

∴ Εὐλόγει ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ. 102:1

∴ Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ. 102:2

∴ Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει. 102:19

∴ Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ. 102:22

Πέτρου Λαμπαδαρίου Ἦχος Δι

Πανδέκτη 1851 σ.26#

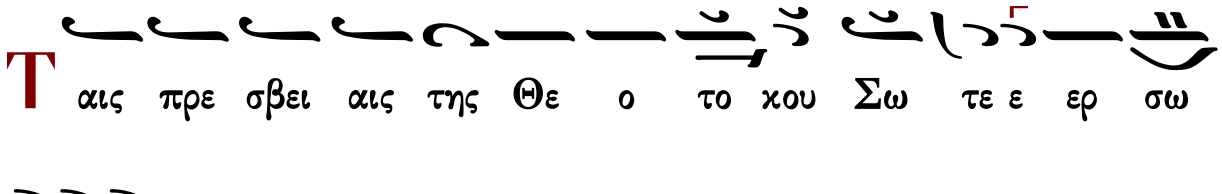

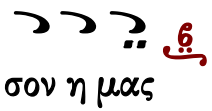

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

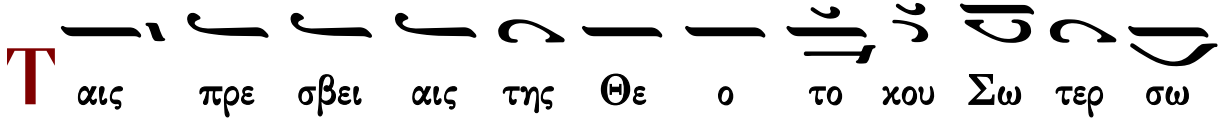

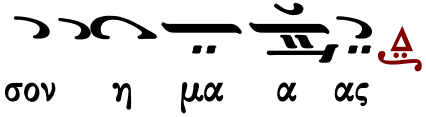

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι…	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…	Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὸν τὸ κράτος…	Ἀμήν.

ἀντίφωνον β′

Ἦχος

∴ Αἴνει, ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. 145:1-2

∴ Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακὼβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ. 145:5

∴ Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς. 145:6

∴ Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. 145:10

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος

Πανδέκτη 1851 σ.26#

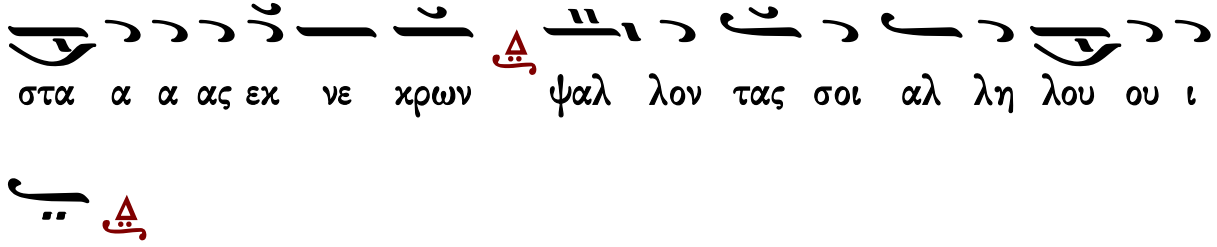

Πανδέκτη, 1851 σ.11#↴

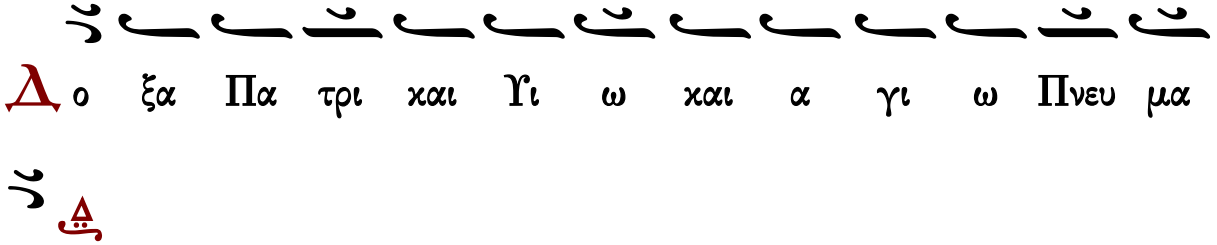

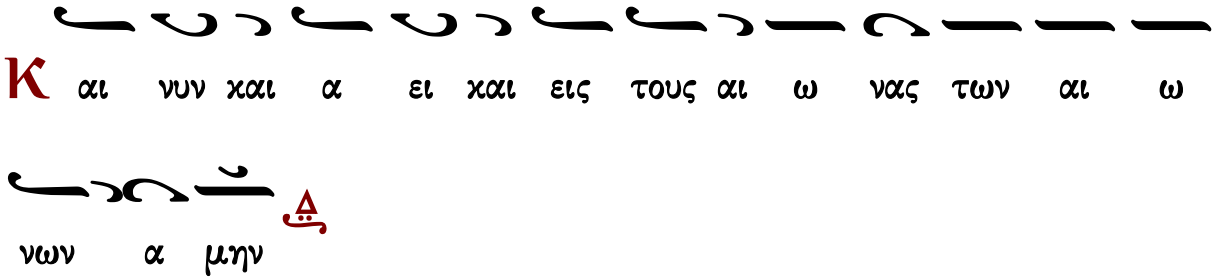

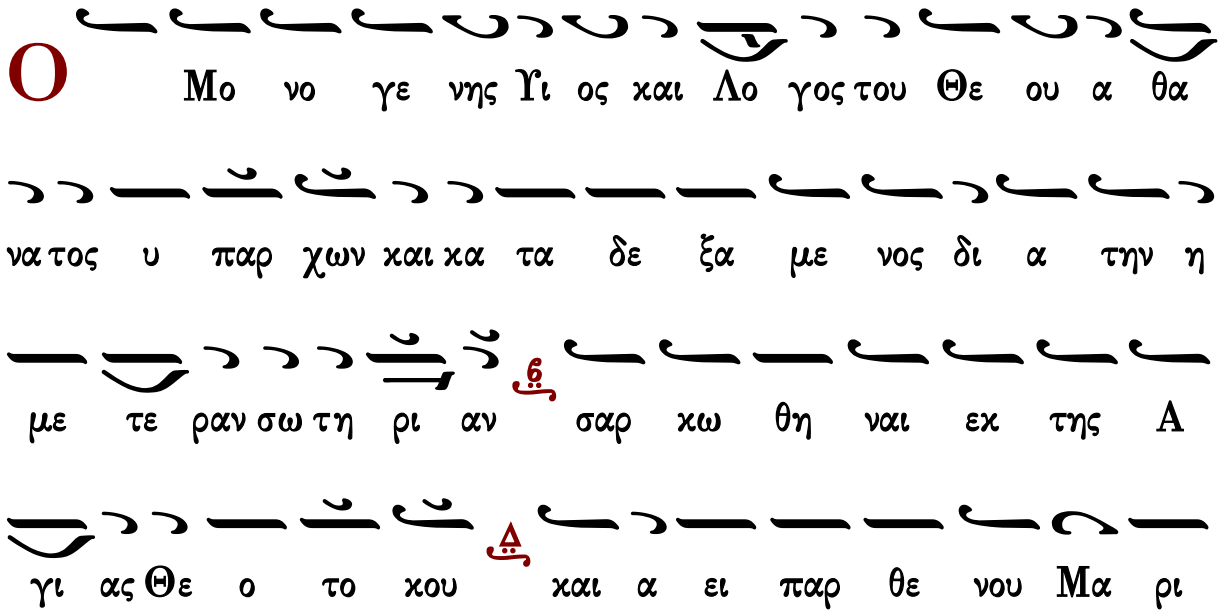

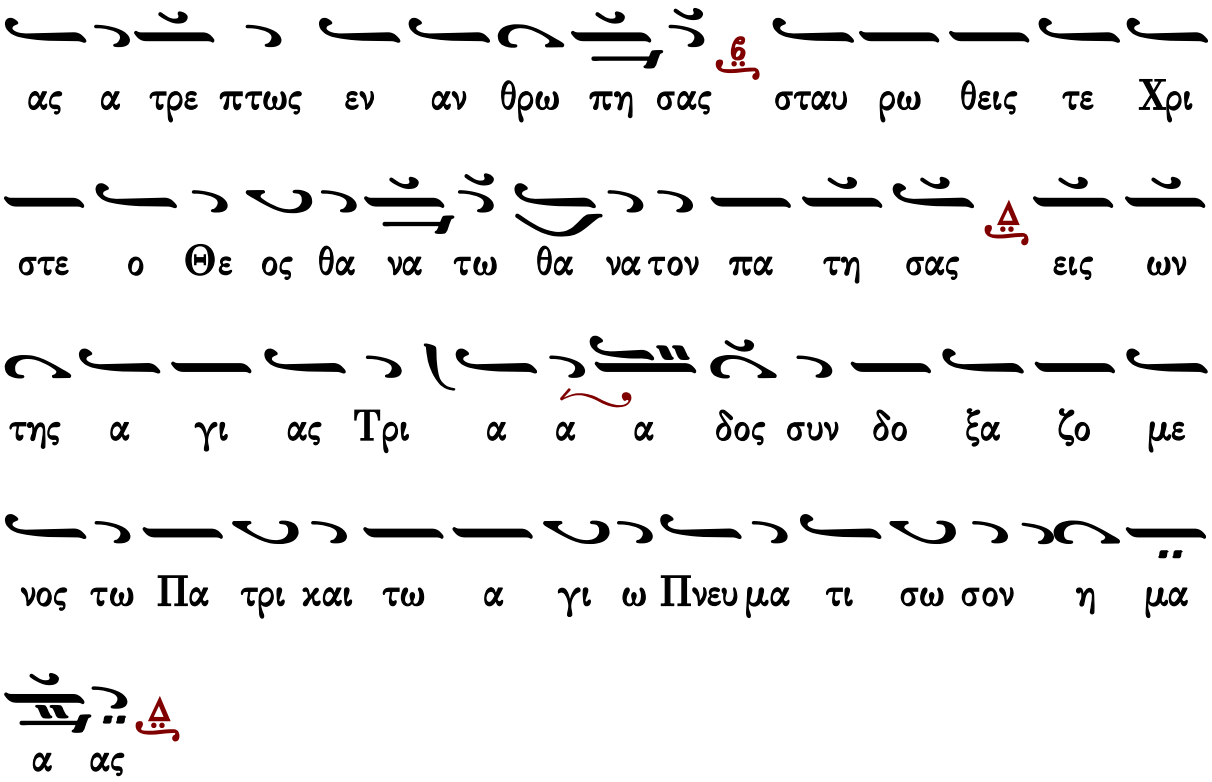

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι…	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…	Σοί, Κύριε.
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος…	Ἀμήν.

ἀντίφωνον γ′ ἦχος πλ.α′

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. 117:1

∴ Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. 117:4

∴ Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. 117:24

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ καὶ προσκυνήσωμεν, ὅτι ηὐδόκησε σαρκί, ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ θάνατον ὑπομεῖναι, καὶ ἐγεῖραι τοὺς τεθνεῶτας, ἐν τῇ ἐνδόξῳ Ἀναστάσει αὐτοῦ.

Πέτρου Ἐφεσίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Χρυσοστόμου μοναχοῦ
Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Εἰσοδικὸν

ἦχος β΄

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Σύντομον (κλασικό) — π. Ἀγαθονίκου Λαζόγλου (ἀργόν)

Ἀπολυτίκια

Ἀναστάσιμον

ἦχος πλ.α΄

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ καὶ προσκυνήσωμεν, ὅτι ηὐδόκησε σαρκί, ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ θάνατον ὑπομεῖναι, καὶ ἐγεῖραι τοὺς τεθνεῶτας, ἐν τῇ ἐνδόξῳ Ἀναστάσει αὐτοῦ.

Πέτρου Ἐφεσίου — Ἰωάννου Πρωτοψάλτου — Χρυσοστόμου μοναχοῦ
Κωνσταντίνου Πρίγγου — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη — Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Τοῦ ὁσίου

ἦχος α΄

Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, θεοφόρε πατὴρ ἡμῶν Κυριακέ· νηστείᾳ, ἀγρυπνίᾳ, προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαβών, θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρεχόντων σοι. Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν· δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ

Κοντάκιον

ἦχος β΄
Προστασία τῶν χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν ποιητὴν ἀμετάθετε. Μὴ παρίδῃς ἁμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ πρόφθασον, ὡς ἀγαθή, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι· τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν, ἡ προστατεύουσα ἀεί, Θεοτόκε, τῶν τιμώντων σε.
Γεωργίου Πρωγάκη — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Τρισάγιος Ὕμνος

β΄		πλ.α΄
Γεωργίου Πρωγάκη I	Γαβριὴλ Κουντιάδου	Κυριακοῦ Ἰωαννίδου τοῦ Καλογήρου
Γεωργίου Πρωγάκη II	Ἱεροθέου ἱεροδιακόνου	
Κύριε σῶσον τοὺς εὐσεβεῖς καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν.		

Ἀπόστολος

Προκείμενον. Ἦχος πλ.α΄.
Πρόσχωμεν
∴ Σύ, Κύριε, φυλάξαις ἡμᾶς καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. 11:8
∴ Σῶσόν με, Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὅσιος. 11:2
Σοφία
Πρὸς Κορινθίους β΄ ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. 1:21-24, 2:1-4
Πρόσχωμεν
Ἀδελφοί, ὁ βεβαιῶν ἡμᾶς σὺν ὑμῖν εἰς Χριστὸν, καὶ χρίσας ἡμᾶς, Θεός· ὁ καί σφραγισάμενος ἡμᾶς, καὶ δοὺς τὸν ἀῤῥαβῶνα τοῦ Πνεύματος ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν. Ἐγὼ δὲ μάρτυρα τὸν Θεὸν ἐπικαλοῦμαι ἐπὶ τὴν ἐμὴν ψυχήν, ὅτι φειδόμενος ὑμῶν οὐκ ἔτι ἦλθον εἰς Κόρινθον· οὐχ ὅτι κυριεύομεν ὑμῶν τῆς πίστεως, ἀλλὰ συνεργοί ἐσμεν τῆς χαρᾶς ὑμῶν· τῇ γὰρ πίστει ἑστήκατε. Ἔκρινα δὲ ἐμαυτῷ τοῦτο, τὸ μὴ πάλιν ἐλθεῖν ἐν λύπῃ πρὸς ὑμᾶς. Εἰ γὰρ ἐγὼ λυπῶ ὑμᾶς, καὶ τίς ἐστιν ὁ εὐφραίνων με, εἰ μὴ ὁ λυπούμενος ἐξ ἐμοῦ; Καὶ

ἔγραψα ὑμῖν τοῦτο αὐτό, ἵνα μὴ ἐλθὼν λύπην ἔχω, ἀφ᾽ ὧν ἔδει με χαίρειν, πεποιθὼς ἐπὶ πάντας ὑμᾶς, ὅτι ἡ ἐμὴ χαρὰ πάντων ὑμῶν ἐστιν. Ἐκ γὰρ πολλῆς θλίψεως καὶ συνοχῆς καρδίας ἔγραψα ὑμῖν διὰ πολλῶν δακρύων, οὐχ ἵνα λυπηθῆτε, ἀλλὰ τὴν ἀγάπην ἵνα γνῶτε, ἣν ἔχω περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς.

Εἰρήνη σοι.

Ἦχος λ ϊ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.82#

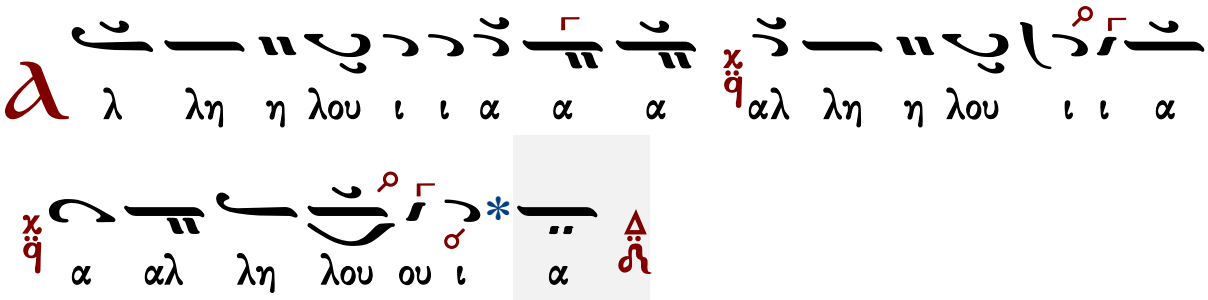

τὸ τέλος

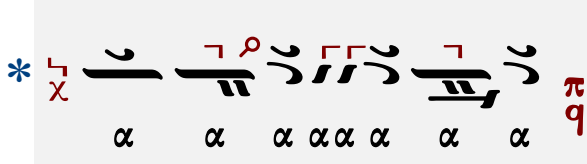

∴ Τὰ ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ᾄσομαι, εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἀπαγγελῶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ στόματί μου. 88:2

∴ Ὅτι εἶπας· Εἰς τὸν αἰῶνα ἔλεος οἰκοδομηθήσεται· ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἑτοιμασθήσεται ἡ ἀλήθειά σου. 88:3

Εὐαγγέλιον

Σοφία. Ὀρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 6:31-36
Πρόσχωμεν.
Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.
Εἶπεν ὁ Κύριος· Καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως. 32Καὶ εἰ ἀγαπᾶτε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστί; Καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τοὺς ἀγαπῶντας αὐτοὺς ἀγαπῶσι. 33Καὶ ἐὰν ἀγαθοποιῆτε τοὺς ἀγαθοποιοῦντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστί; Καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τὸ αὐτὸ ποιοῦσι. 34Καὶ ἐὰν δανείζητε παρ᾽ ὧν ἐλπίζετε ἀπολαβεῖν, ποία ὑμῖν χάρις ἐστί; Καὶ γὰρ ἁμαρτωλοὶ ἁμαρτωλοῖς δανείζουσιν, ἵνα ἀπολάβωσι τὰ ἴσα. 35Πλὴν ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν, καὶ

ἀγαθοποιεῖτε, καὶ δανείζετε, μηδὲν ἀπελπίζοντες· καὶ ἔσται ὁ μισθὸς ὑμῶν πολύς, καὶ ἔσεσθε υἱοὶ τοῦ Ὑψίστου· ὅτι αὐτὸς χρηστός ἐστιν ἐπὶ τοὺς ἀχαρίστους καὶ πονηρούς.
36 Γίνεσθε οὖν οἰκτίρμονες, καθὼς καὶ ὁ Πατὴρ ὑμῶν οἰκτίρμων ἐστί.

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Δι

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Λειτουργία 1909 σ.59/733*

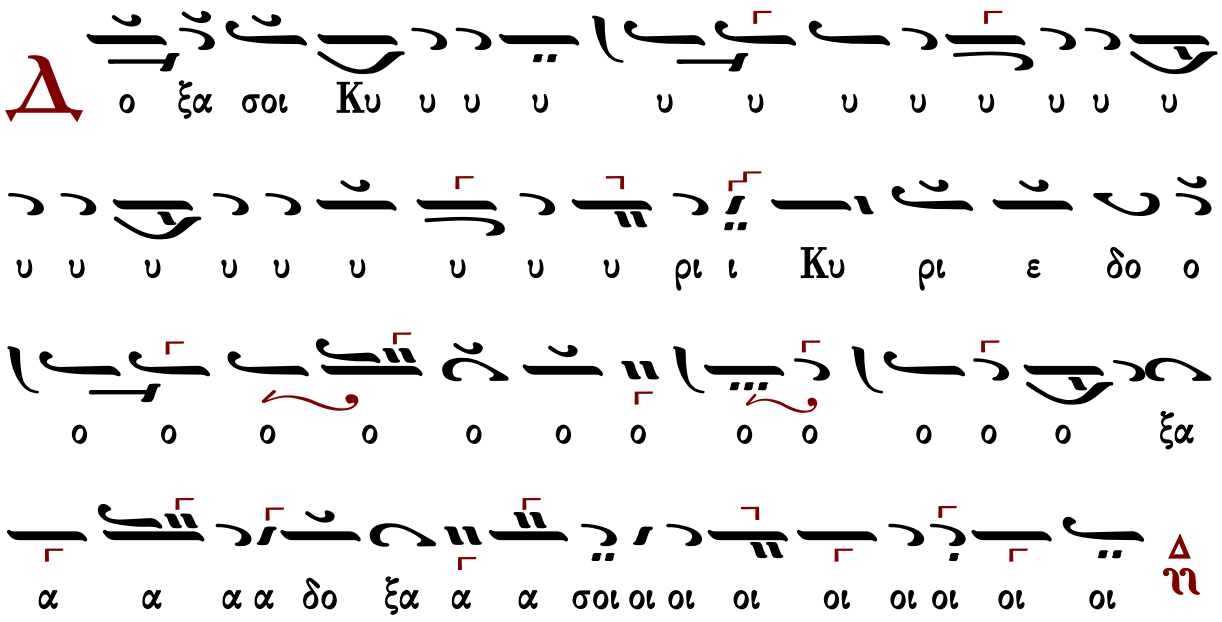

Ἐκτενὴς δέησις

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν· εἴπωμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τῶν πρεσβυτέρων, τῶν διακόνων καὶ τῶν μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων σου, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει καὶ τῇ ἐνορίᾳ ταύτῃ, τῶν ἐπιτρόπων καὶ συνδρομητῶν τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, σὺν ταῖς γυναιξὶ καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῶν.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀειμνήστων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων καὶ τῶν ἁπανταχοῦ ὀρθοδόξων.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τῶν ἀπεκδεχομένων τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.
Κύριε ἐλέησον.
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Δέησις ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων

Εὔξασθε οἱ κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ.
Κύριε, ἐλέησον.
Οἱ πιστοὶ ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἵνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ.
Κύριε, ἐλέησον.
Κατηχήσῃ αὐτοὺς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἑνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ.
Κύριε, ἐλέησον.
Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ καὶ διαφύλαξον αὐτούς, ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Οἱ κατηχούμενοι, τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.
Σοί, Κύριε.
Ἵνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Ὅσοι κατηχούμενοι, προέλθετε· οἱ κατηχούμενοι, προέλθετε· ὅσοι κατηχούμενοι, προέλθετε. Μή τις τῶν κατηχουμένων.

Λειτουργία τῶν πιστῶν

Ὅσοι πιστοί, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Σοφία.
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Σοφία!
Ὅπως ὑπὸ τοῦ κράτους σου πάντοτε φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Χερουβικὸν ἦχος πλ.α΄

Οἱ τὰ Χερουβὶμ μυστικῶς εἰκονίζοντες, καὶ τῇ ζωοποιῷ Τριάδι τὸν τρισάγιον ὕμνον προσάδοντες, πᾶσαν τὴν βιοτικὴν ἀποθώμεθα μέριμναν. Ὡς τὸν βασιλέα τῶν ὅλων ὑποδεξόμενοι, ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως δορυφορούμενον τάξεσιν. Ἀλληλούϊα.

479	Πέτρου Λαμπαδαρίου	594	Βασιλείου Νικολαΐδη
608	Πέτρου Ἐφεσίου	301	Θρασυβούλου Στανίτσα
459	Θεοδώρου Φωκαέως	383	Γεωργίου Καρακάση
449	Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου	304	Δοσιθέου Κατουνακιώτου
372	Ἰωάσαφ Διονυσιάτου	349	Δημητρίου Σουρλαντζῆ
372	Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου	304	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
318	Ἐμμανουήλ Φαρλέκα	240	Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
464	Κωνσταντίνου Πρίγγου	364	Κωνσταντίνου Λάμπρου
504	Γαβριήλ Κουντιάδου		

Λειτουργικά

Πατριαρχικὰ	Γερασίμου Κανελλίδου	Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μιχαὴλ Χατζηαθανασίου	τὰ κατὰ παράδοσιν	Γαβριὴλ Κουντιάδου

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη		Γεωργίου Καρακάση
Ἐλευθερίου Γεωργιάδη		Γερ. Πρεβεζιάνου - Σινωπέως

Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε, τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, ὃν χάρισαι ταῖς ἁγίαις σου Ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῷον, ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα καὶ ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας.
Κύριε, ἐλέησον.
Καὶ ὧν ἕκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει καὶ πάντων καὶ πασῶν.
Καὶ πάντων καὶ πασῶν.
Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἑνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ, δοξάζειν καὶ ἀνυμνεῖν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ πάντων ὑμῶν.
Καὶ μετά τοῦ πνεύματός σου.
Πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὑπὲρ τῶν προσκομισθέντων καὶ ἁγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὅπως ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον καὶ ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ θυσιαστήριον εἰς ὀσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψῃ ἡμῖν τὴν θείαν χάριν καὶ τὴν δωρεὰν τοῦ ἁγίου Πνεύματος δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.
Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.

Τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ ἁγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί, Κύριε.
Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα, καὶ λέγειν·
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.
Σοί, Κύριε.
Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ᾽ οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Πρόσχωμεν, τὰ Ἅγια τοῖς ἁγίοις.
Εἷς Ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Κοινωνικὸν ἦχος πλ.α΄

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Ἀλληλούϊα.

395	Ἰωάννου τοῦ Κουκουζέλους	386	Ἰωάννου Λαμπαδαρίου
346	Πέτρου Λαμπαδαρίου Ι	445	Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου
274	Πέτρου Λαμπαδαρίου ΙΙ	203	Γεωργίου Καρακάση
510	Πέτρου Λαμπαδαρίου ΙΙΙ	138	Δοσιθέου Κατουνακιώτου
384	Δανιὴλ Πρωτοψάλτου	243	Δημητρίου Σουρλαντζῆ
461	Πέτρου Βυζαντίου	289	Ἀθανασίου Καραμάνη
556	Γρηγορίου Πρωτοψάλτου	288	Κωνσταντίνου Λάμπρου
470	Θεοδώρου Φωκαέως		

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

ἦχος β΄

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὕρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου	Γαβριὴλ Κουντιάδου
Δημητρίου Σουρλαντζῆ	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν. [Ἀμήν. Ἀμήν. Εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον.]
Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν σου· ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν ἁγίων [ἀθανάτων καὶ ἀχράντων] σου μυστηρίων· στήριξον ἡμᾶς ἐν τῷ σῷ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου· ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

ἦχος β΄		ἦχος πλ.α΄
Ι. Μ. Βατοπαιδίου	Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας Ι	Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας ΙΙ

Ὀρθοί. Μεταλαβόντες τῶν θείων, ἁγίων, ἀχράντων... Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...
Κύριε, ἐλέησον.
Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί Κύριε.
Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.
Ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ὁ εὐλογῶν τοὺς εὐλογοῦντάς σε Κύριε καὶ ἁγιάζων τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, σῶσον τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. Τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σου φύλαξον, ἁγίασον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου σου. Σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ θεϊκῇ σου δυνάμει καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ. Εἰρήνην τῷ κόσμῳ σου δώρησαι, ταῖς Ἐκκλησίαις σου, τοῖς ἱερεῦσι, τοῖς ἄρχουσιν ἡμῶν, τῷ στρατῷ καὶ παντὶ τῷ λαῷ σου. Ὅτι πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν δώρημα τέλειον ἄνωθέν ἐστι καταβαῖνον ἐκ σοῦ τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

ἦχος β΄

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (β΄)
Τὸ ὄνομα Κυρίου εἴη εὐλογημένον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Γαβριὴλ Κουντιάδου — Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἀπόλυσις

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος αὐτοῦ ἔλθοι ἐφ᾽ ὑμᾶς, τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Εὐλόγησον πάτερ.
Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν καὶ πάντων τῶν ἁγίων,

ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι᾽ εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἀμήν.

κατὰ τὴν ἀπόλυσιν

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζή
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.563#

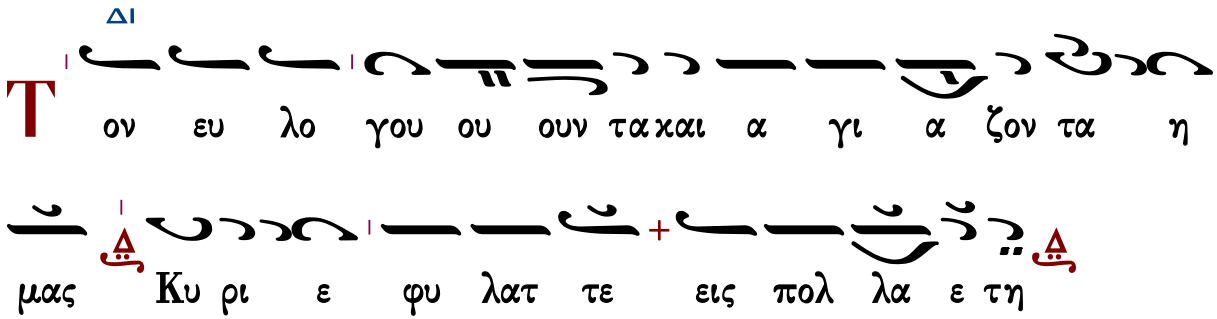

εἰς ἀρχιερατικὴν Θ. Λειτουργίαν

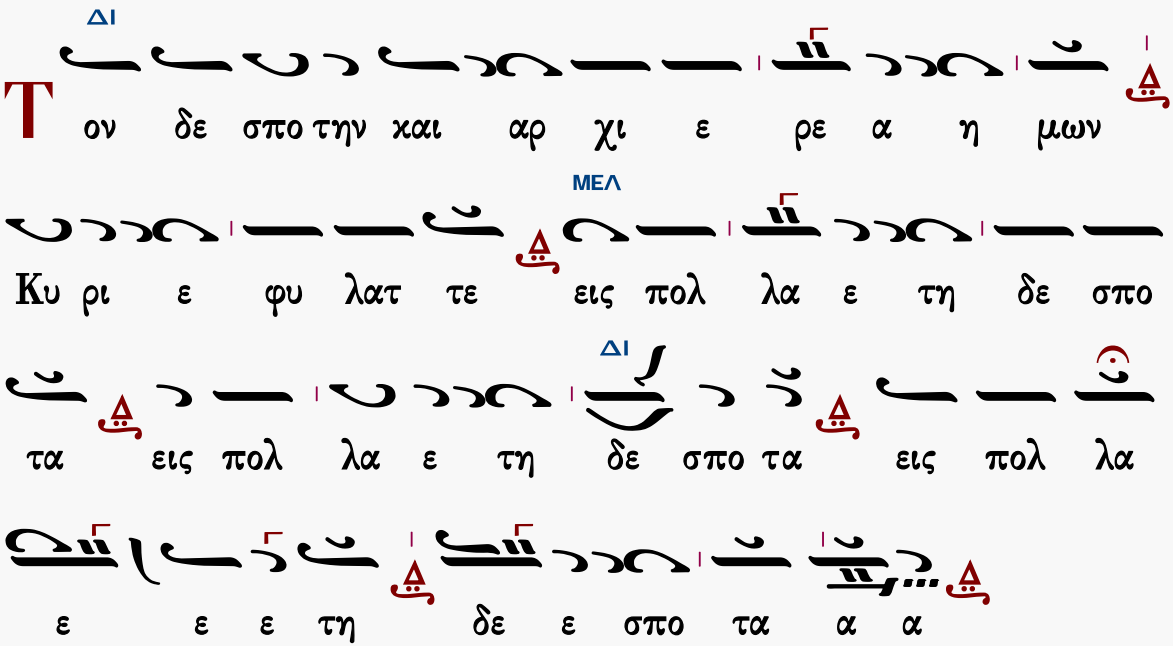

Φυλάξαι Κύριος ὁ Θεὸς πάντας ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ∴ Λουκᾶς Λουκᾶ ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Θὰ τὸ ἐκτιμούσαμε ἂν μᾶς γνωρίζατε τυχόντα λάθη.
gerry.monk@gmail.com louka.loukas@gmail.com

ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΕΣΠΕΡΑΣ

Κεκραγάρια

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ̇ π ϊ Πα

Πανδέκτη, Εσπερινός
1850 σ.193*

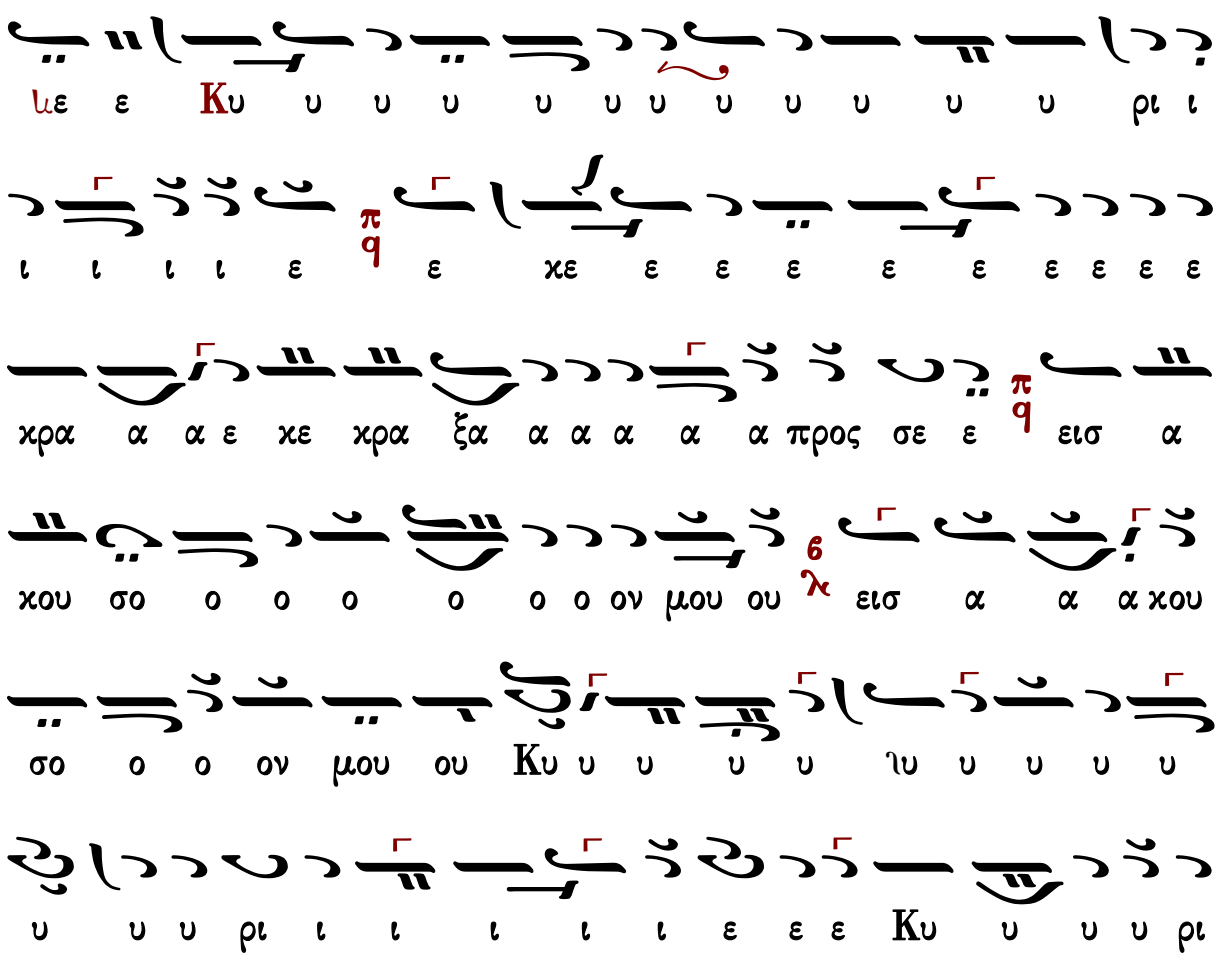

Κ

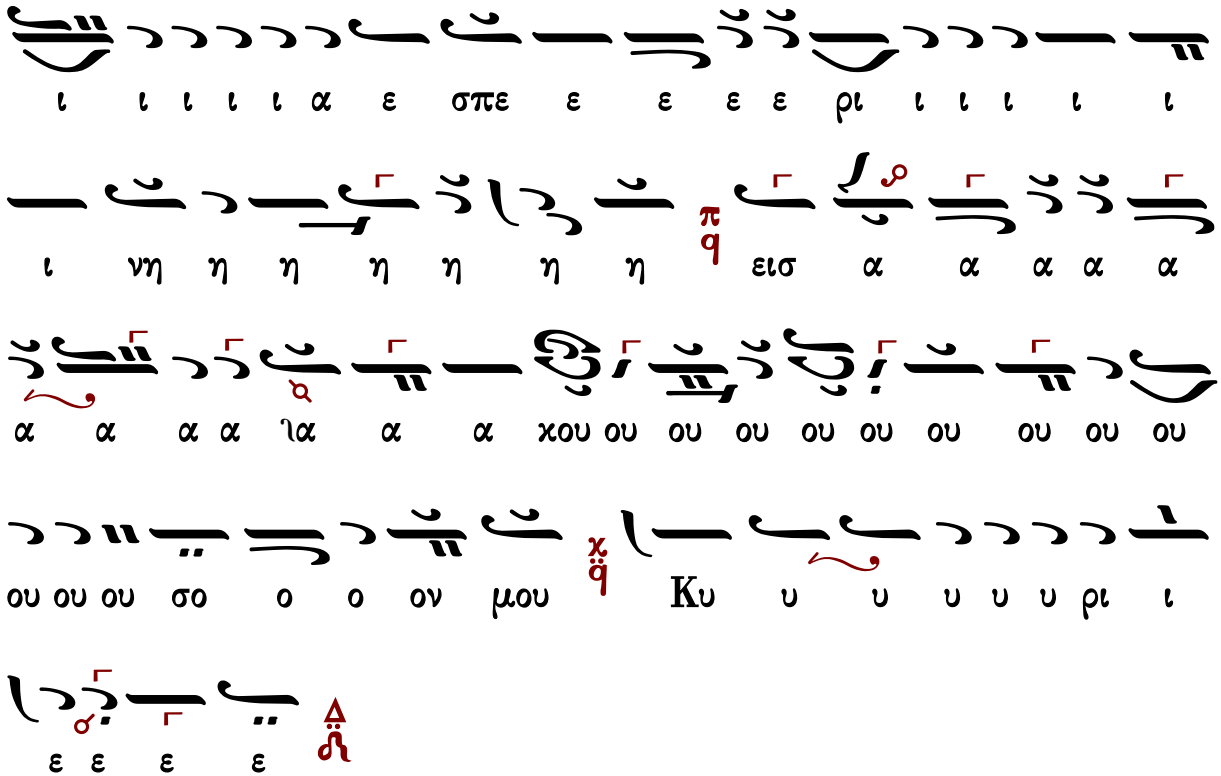

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος λ ἀ Πα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.121*

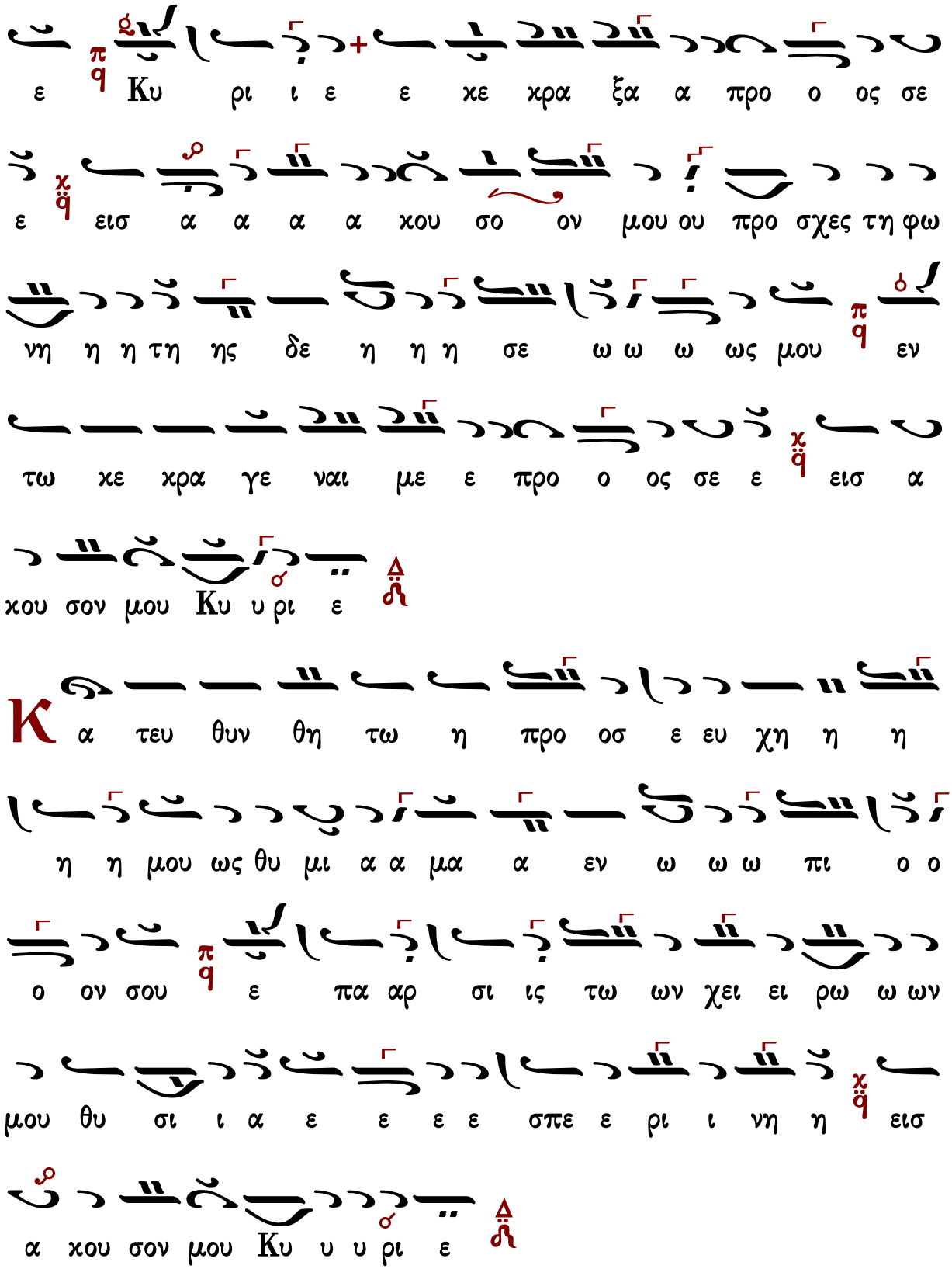
ε Κυ ρι ι ε ε χε χρα ξα α προ ο ος σε
ε εισ α α α α χου σο ον μου ου προ σχες τη φω
νη η η τη ης δε η η η σε ω ω ω ως μου εν
τω χε χρα γε ναι με ε προ ο ος σε ε εισ α
χου σον μου Κυ υ ρι ε
Κ α τευ θυν θη τω η προ οσ ε ευ χη η η
η η μου ως θυ μι α α μα α εν ω ω ω πι ο ο
ο ον σου ε πα αρ σι ις τω ων χει ει ρω ω ων
μου θυ σι ι α ε ε ε ε σπε ε ρι ι νη η εισ
α χου σον μου Κυ υ υ ρι ε

Ἦχος λ π ϊ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.209#

Κ υ ρι ι ε Ε κε ε κρα α α ξα α προ ος σε χ ϊ εισ

α κου ου σο ο ον μου εισ α κου σο ο ον μου Κυ υ ρι

ι ι ε π ϊ Κυ ρι ε ε κε ε ε κρα ξα α προ ο

ος σε χ ϊ εισ α α α α κου σο ον μου ου προ ο ο σχες

τη φω νη η η τη ης δε η η η σε ω ω ω ως μου π ϊ

εν τω κε κρα γε ναι με ε προ ο ος σε ε χ ϊ εισ α

κου σο ον μου Κυ υ ρι ι ε Δ ϊ

Κ α τευ θυν θη τω η προ ο ο οσ ε ευ

χη η η μου ως θυ μι α α μα α εν ω ω ω πι ο

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ ἀ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.74*

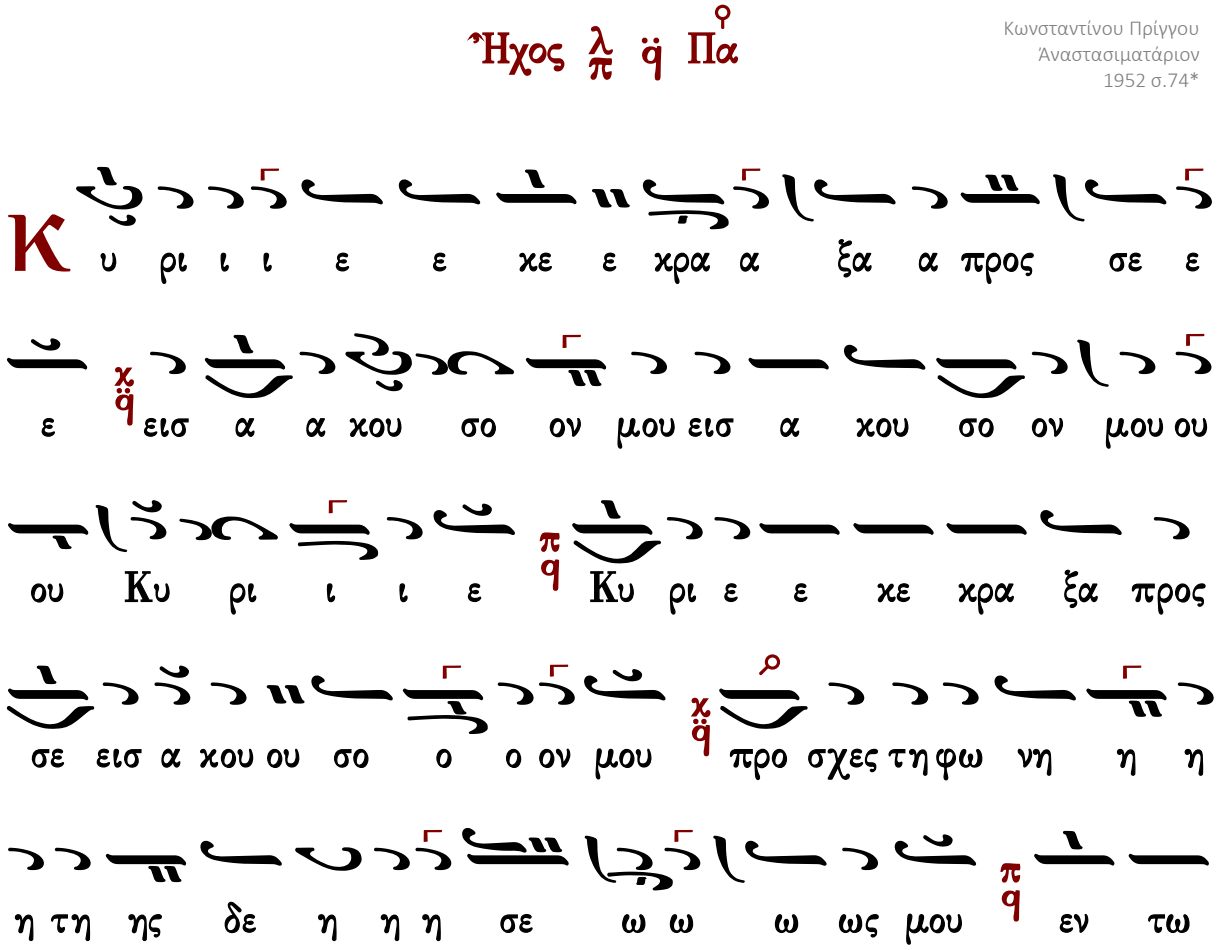

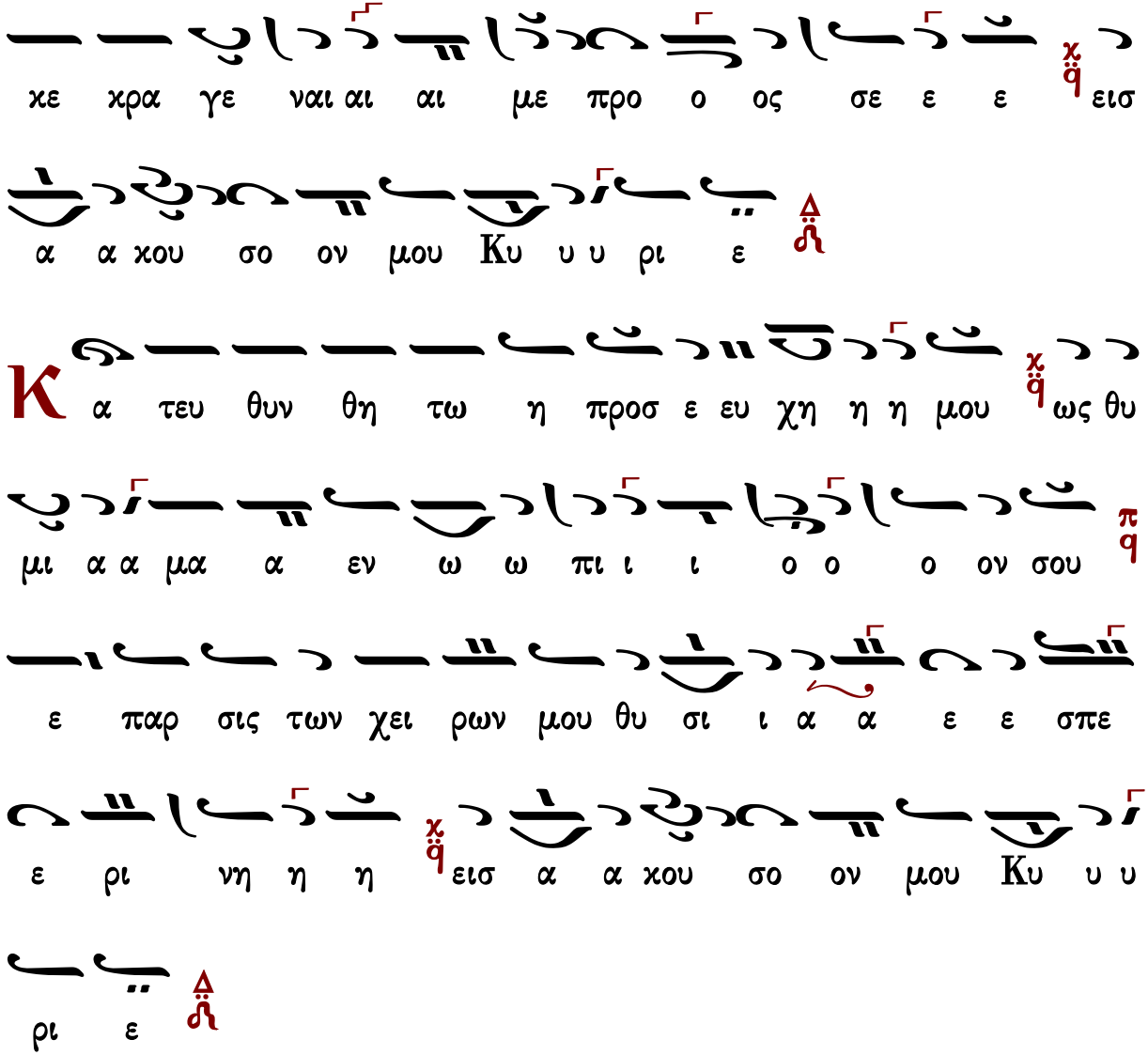

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Β161*

Ἦχος λ̇ π̇ ϊ̇ Πα

Ku μου ον ο σο ου ου χα α εισ μου ον ο σο ου ου χα α εισ

ξα χρα ε ε χε ε ε Ku ρι ε ε ι ι ρι υ

σο χου α α α α εισ σε ος ο προ α

ης τη η η τη η ηνη ω φω η η προσ χε ες ου μου ον

δε η η σε ω ω ω ως μου εν τω χε χρα γε ε ναι

αι με ε προ ο ος σε εισ α χου σο ον μου Ku υ ρι

ε ε ε ε

Κ α τευ θυν θη τω η προσ ε ευ χη η η μου

ως θυ μι α α μα α εν ω ω ω πι ο ο ο ον σου

ε παρ σις των χει ρω ω ων μου ου θυ σι ι α ε ε

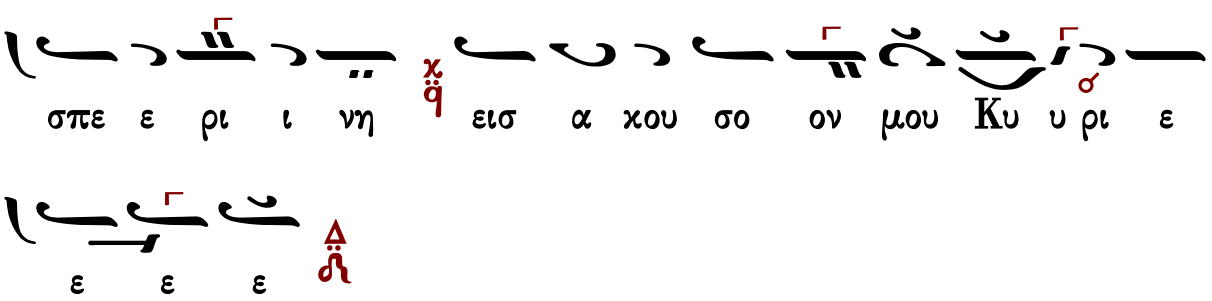

Στιχολογία

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος λ ἀ Κε

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.122*

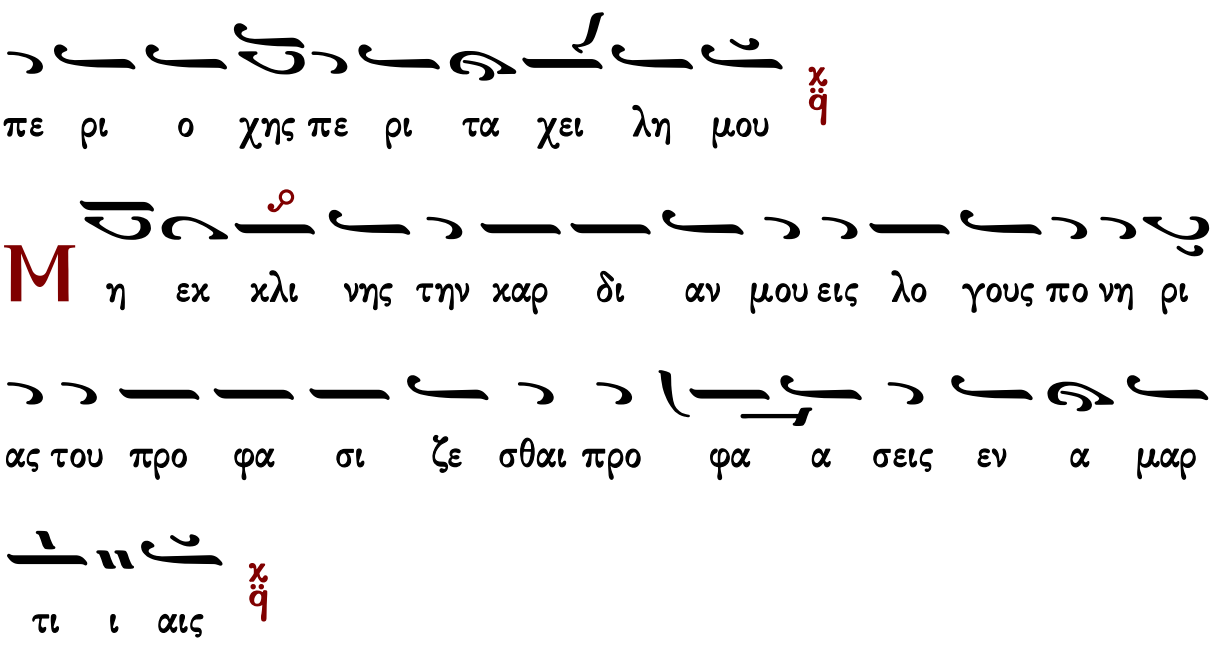

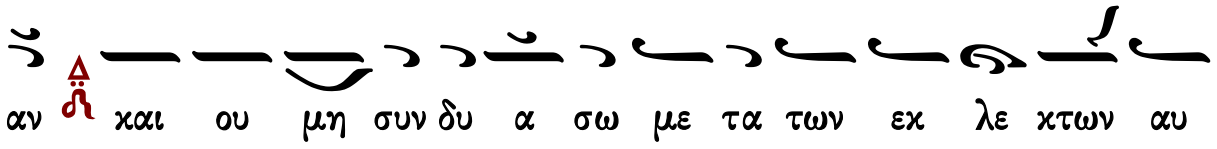
αν και ου μη συν δυ α σω με τα των εκ λε κτων αυ

των

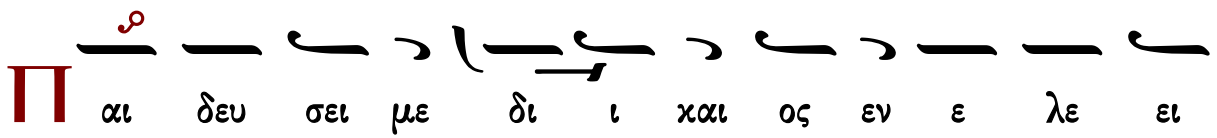
Παι δευ σει με δι ι και ος εν ε λε ει

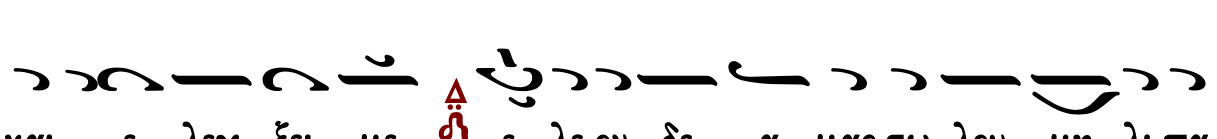
και ε λεγ ξει με ε λε ον δε α μαρ τω λου μη λι πα

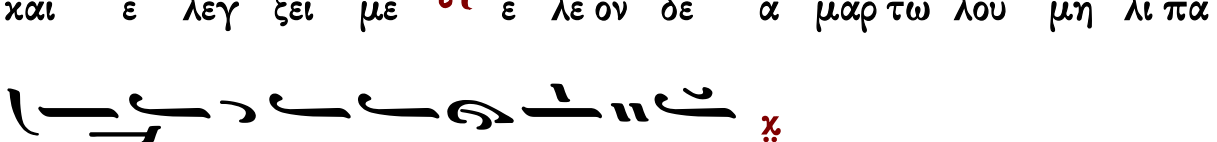
να α τω την κε φα λη ην μου

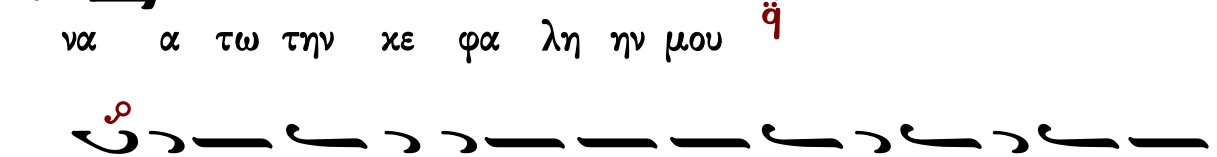
Οτι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο κι

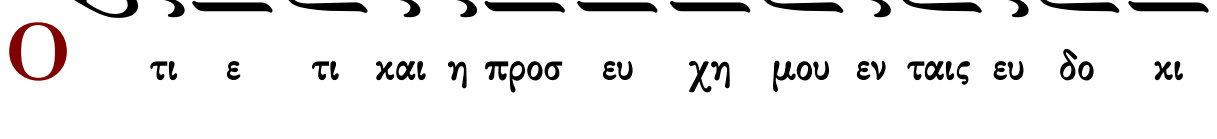
αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας οι

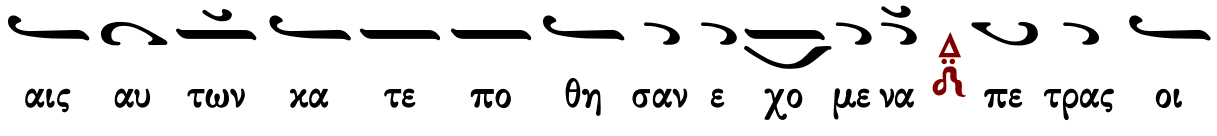
κρι ται αυ των

λκου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν

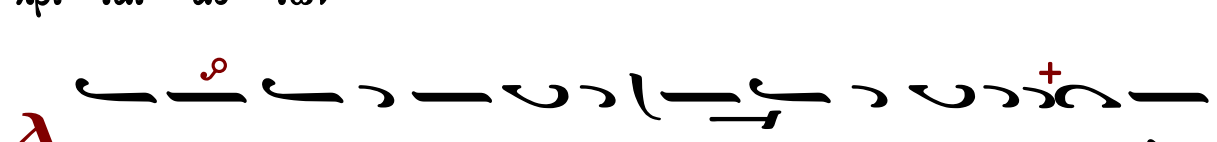
θη σαν ωσ ει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε

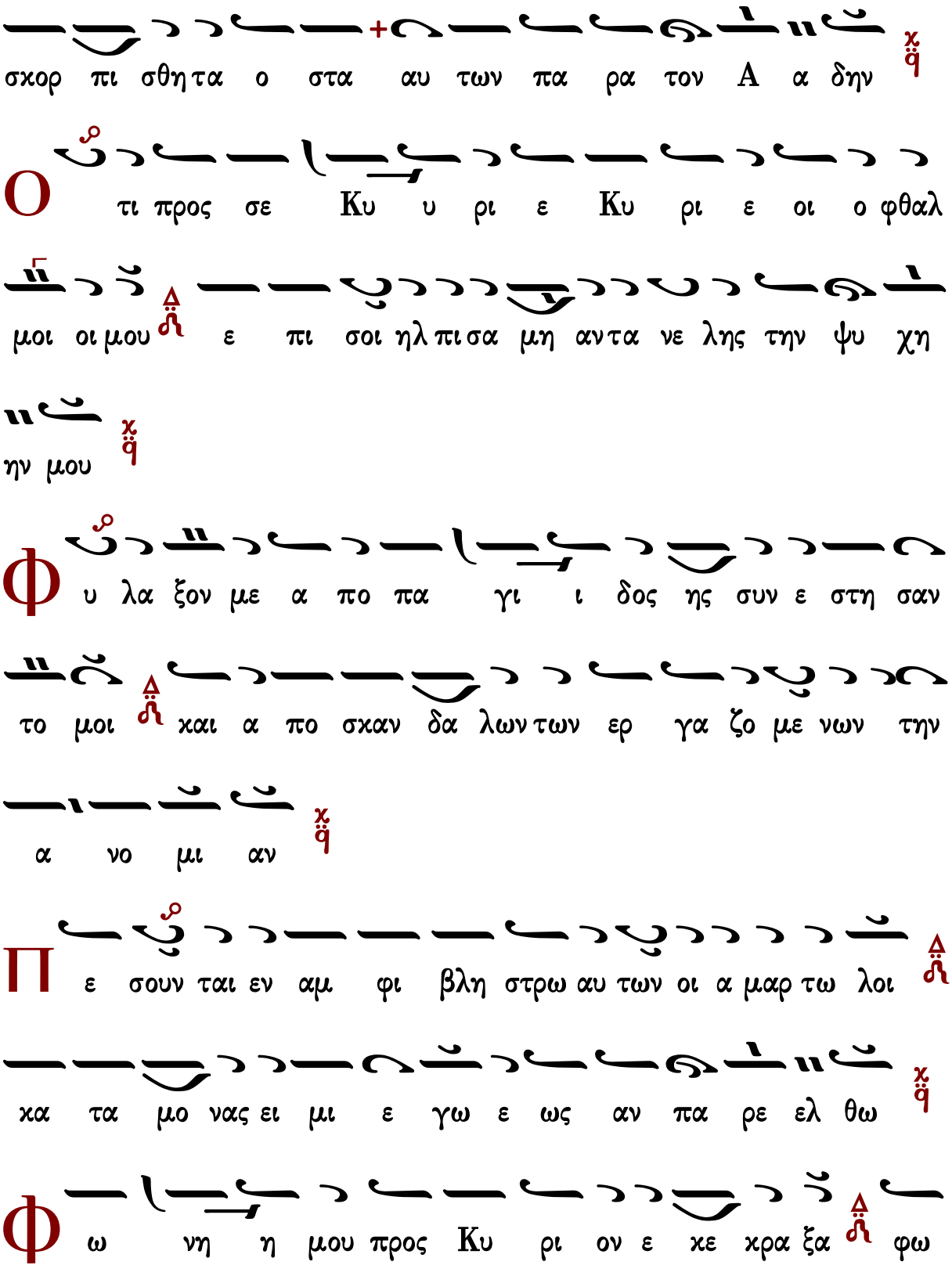
σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην
Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ
μοι οι μου ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ χη
ην μου
Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συν ε στη σαν
το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την
α νο μι αν
Π ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ τω λοι
κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ θω
Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω

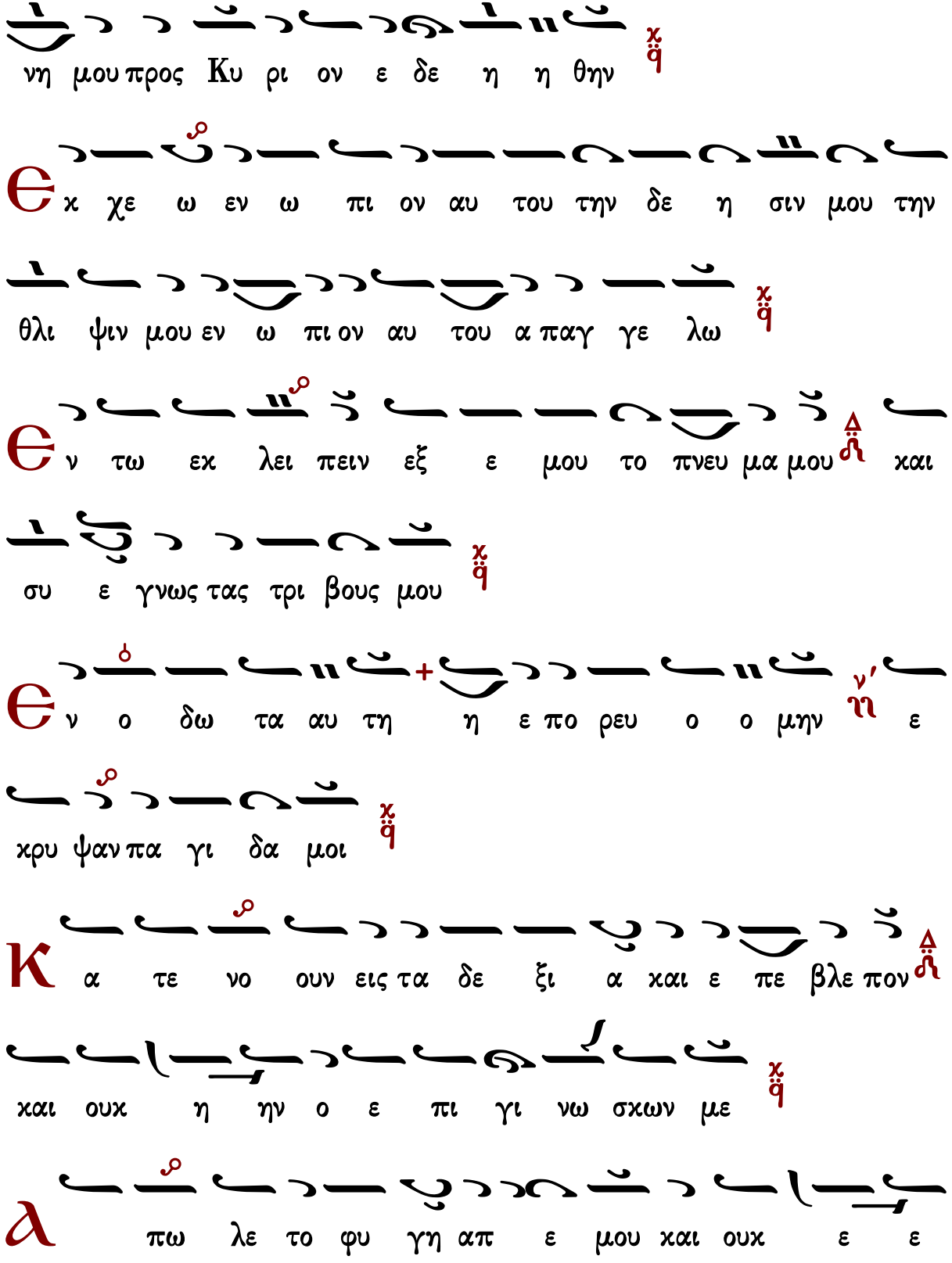
νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η η θην
Θ χ χε ω εν ω πι ον αυ του την δε η σιν μου την
θλι ψιν μου εν ω πι ον αυ του α παγ γε λω
Θ ν τω εχ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και
συ ε γνως τας τρι βους μου
Θ ν ο δω τα αυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε
χρυ ψαν πα γι δα μοι
Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε πον
και ουχ η ην ο ε πι γι νω σχων με
Λ πω λε το φυ γη απ ε μου και ουχ ε ε

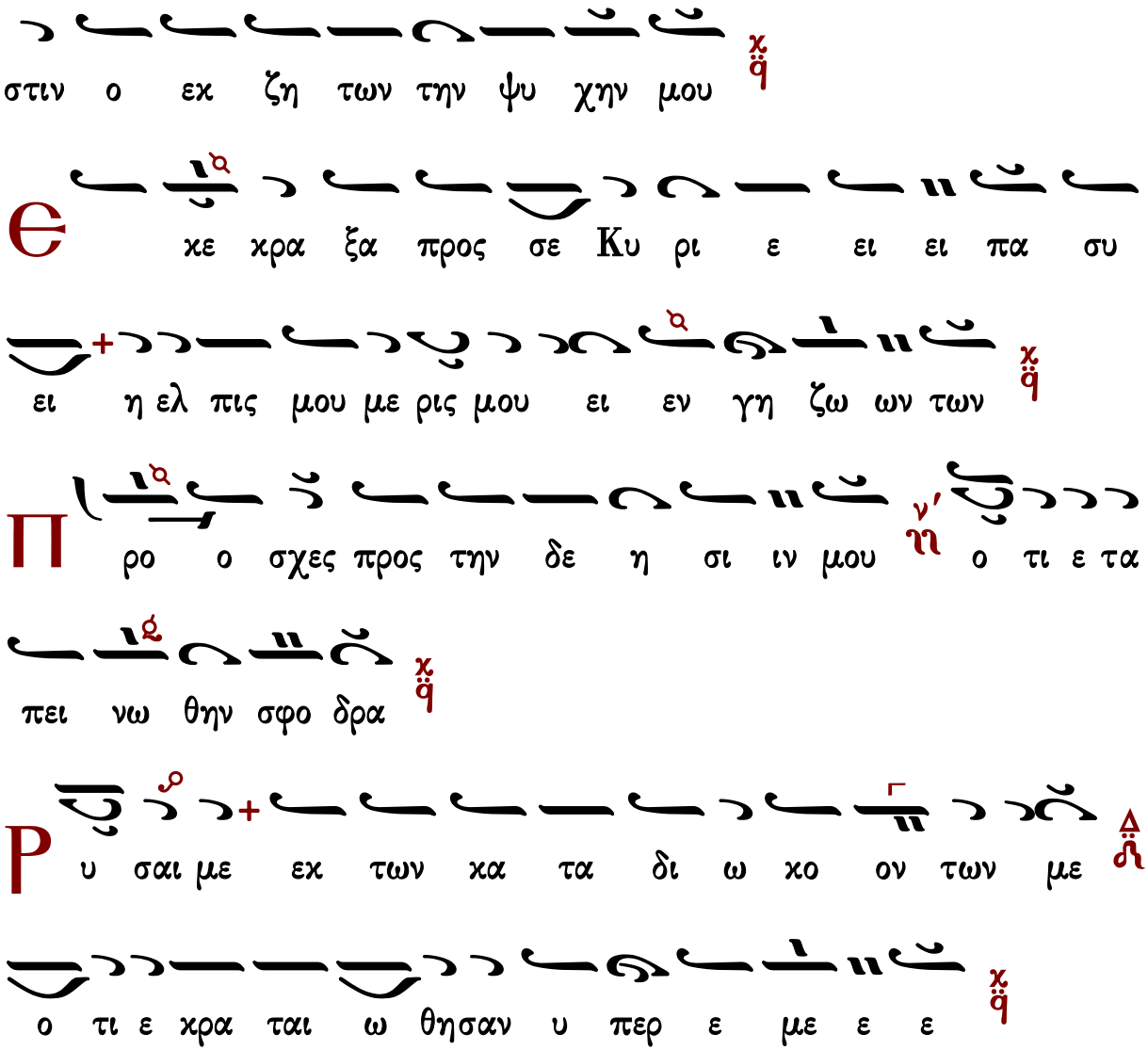

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Στιχηρὰ — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ ἀ Κε

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον
1905 σ.210#

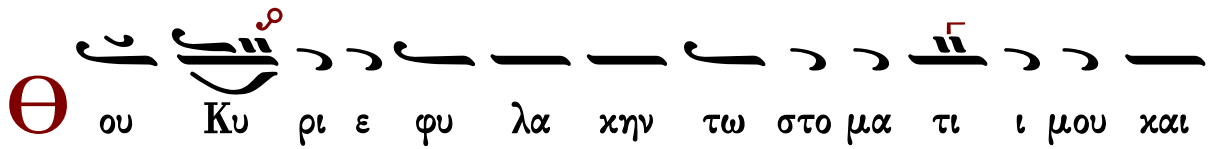

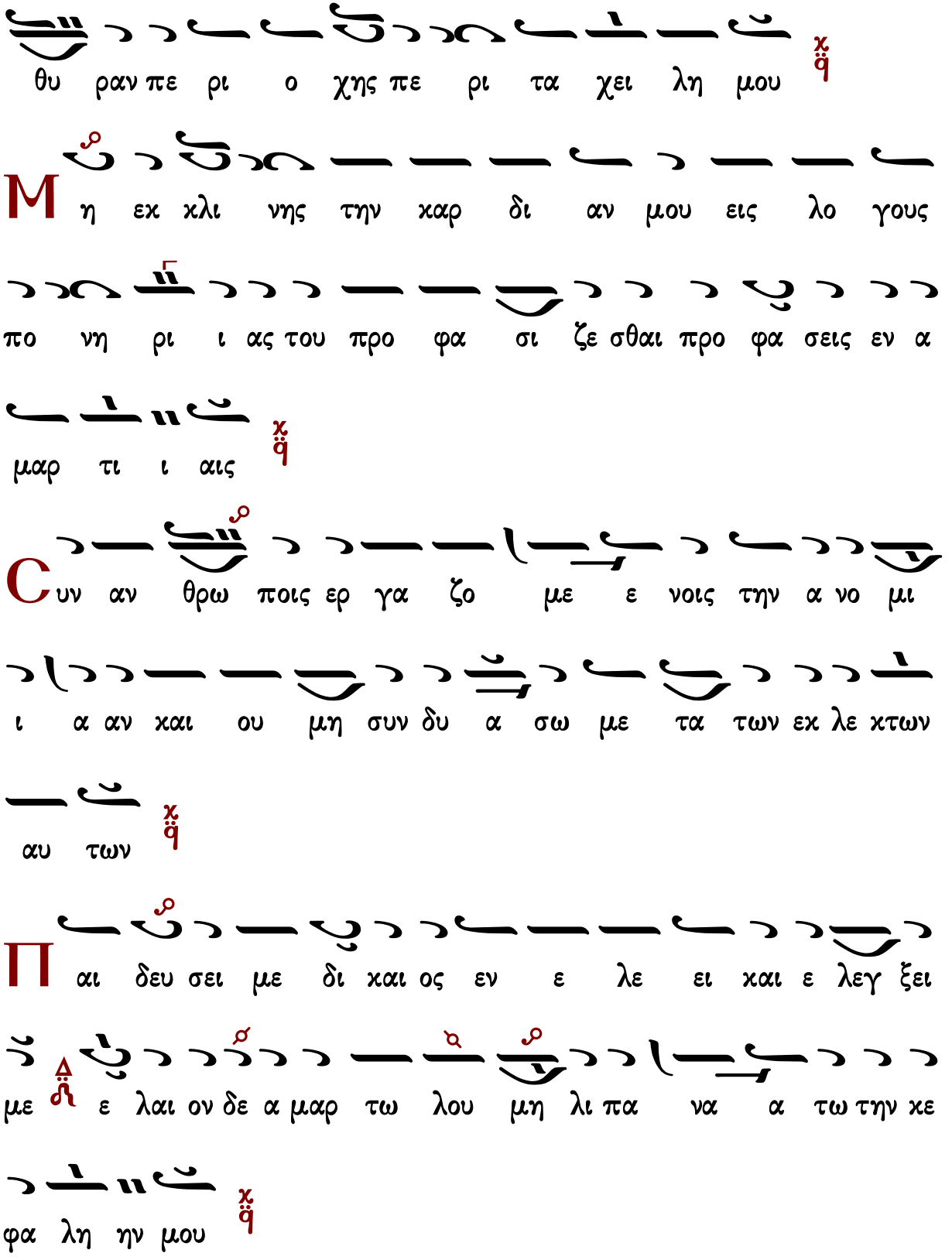
θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου
Μη εκ χλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους
πο νη ρι ι ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα σεις εν α
μαρ τι ι αις
Συν αν θρω ποις ερ γα ζο με ε νοις την α νο μι
ι α αν και ου μη συν δυ α σω με τα των εκ λε κτων
αυ των
Παι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λεγ ξει
με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α τω την κε
φα λη ην μου

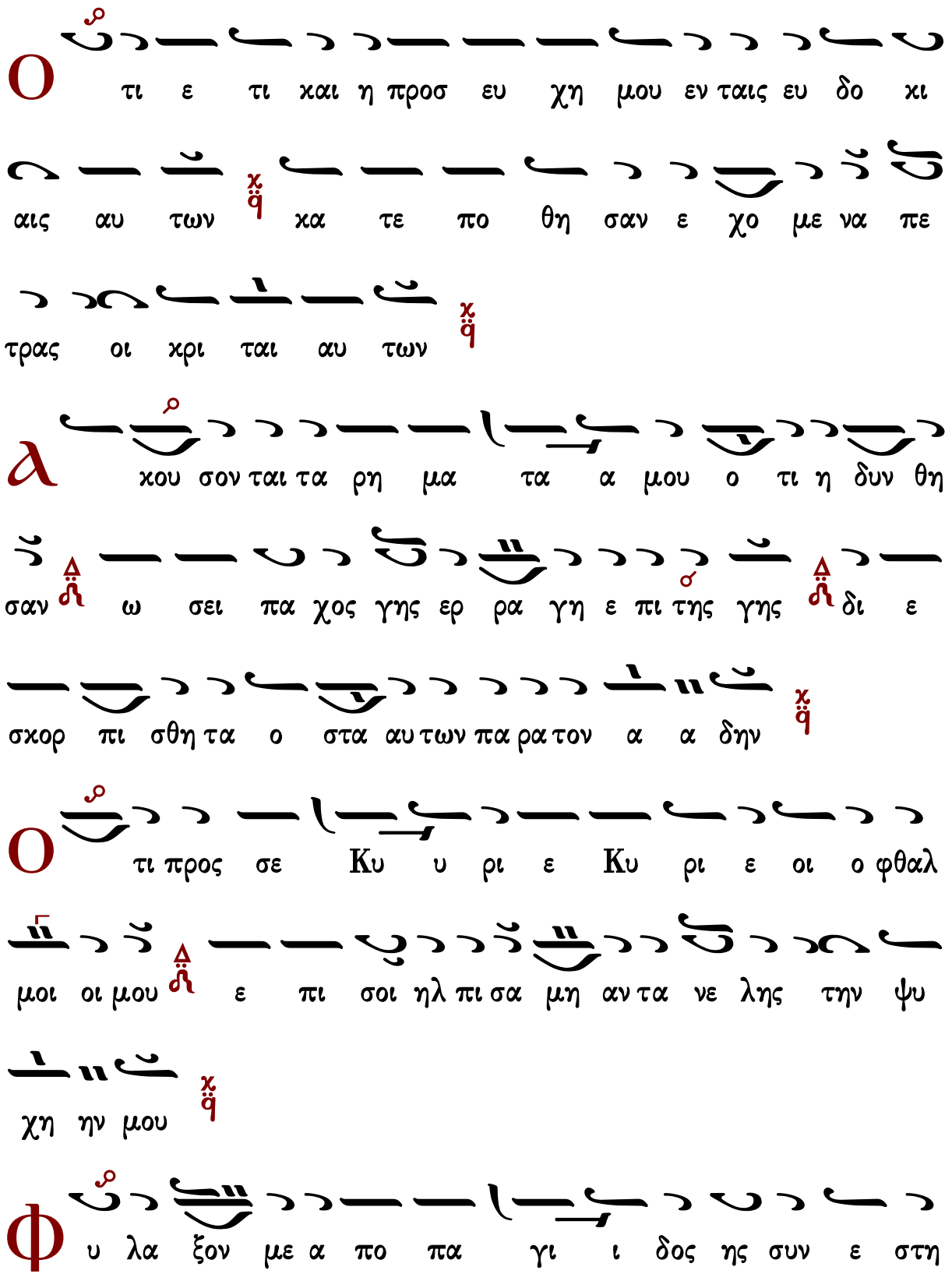
Ο τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο κι
αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε
τρας οι κρι ται αυ των
Α κου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν θη
σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε
σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον α α δην
Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ
μοι οι μου ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ
χη ην μου
Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συν ε στη

σαν το ο μοι και α πο σχαν δα λων των ερ γα ζο με

νων την α νο μι ι αν

Π ε σουν ται αι εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ

τω λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα

ρε ελ θω

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω

νη μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η η θην

Є κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν μου

την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α παγ γε λω

Є ν τω ε κλει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και

συ ε γνως τας τρι βους μου
Θν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε
χρυ ψαν πα γι δα μοι
Κα τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε πον
και ουκ ην ο ε πι γι νω σκων με
λ πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε στιν ο
εκ ζη των την ψυ χη ην μου
Θε κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα ν' ν συ
ει η ελ πις μου με ρι ις μου ει εν γη ζων των
Προ ο σχες προς την δε η σι ιν μου ν' ο τι ε τα

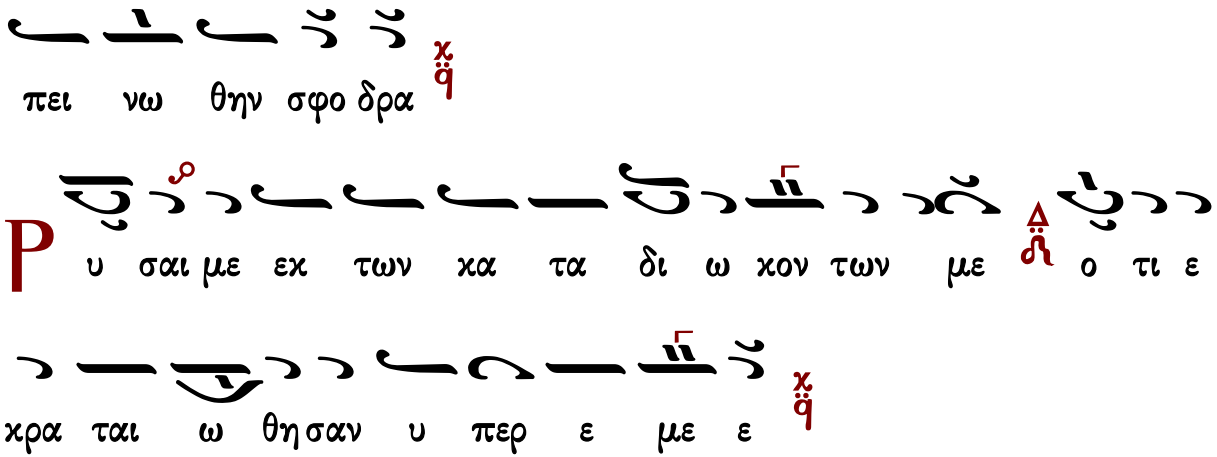

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Β162*

Ἦχος λ/π ἀ Κε

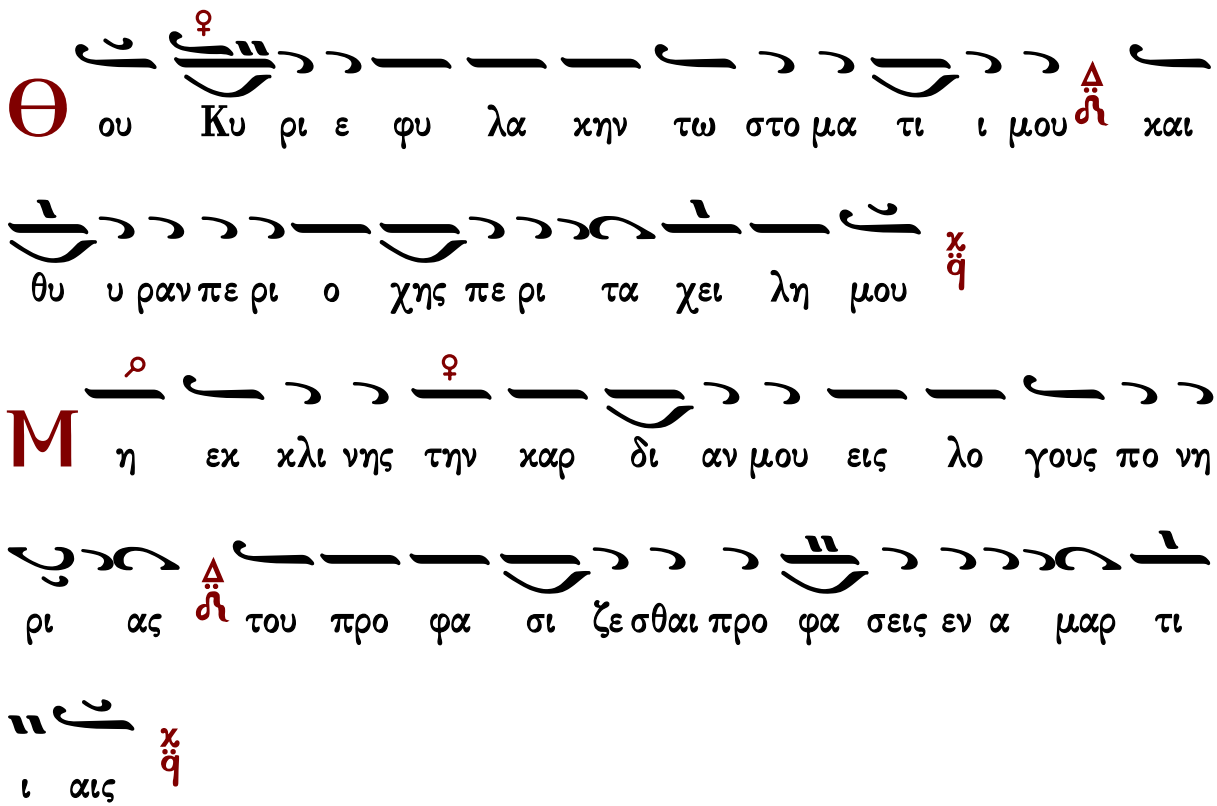

C υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι αν

χαι ου μη συν δυ α σω με τα των εχ λε χτων αυ

των

Π αι δευ σει με δι χαι ος εν ε λε ει χαι ε λεγ ξει

με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω την χε φα

λη ην μου

Ο τι ε τι χαι η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο

κι αις αυ των κα τε πο θησαν ε χο με να πε τρας

οι χρι ται αυ των

λ χου σον ται τα ρη μα τα μου ο ο τι η δυν

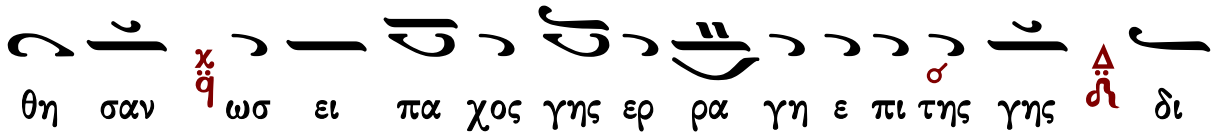
θη σαν ωσ ει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι

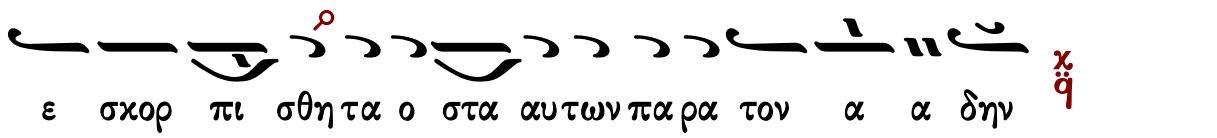
ε σχορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον α α δην

Ο

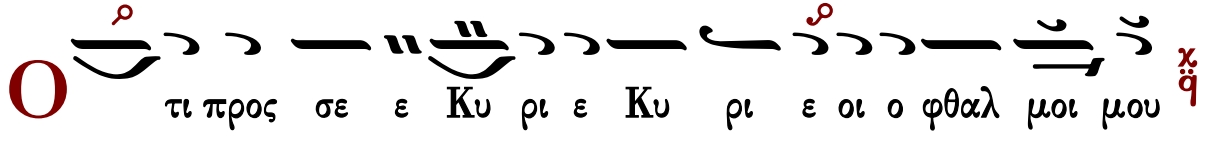
τι προς σε ε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι μου

ε πι σοι οι ηλ ι σα μη αν τα νε λης την ψυ χη ην

μου

Φ

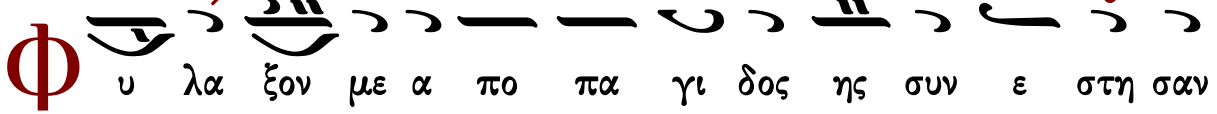
υ λα ξον με α πο πα γι δος ης συν ε στη σαν

το μοι χαι α πο σχαν δα λων των ερ γα ζο με νων

την α νο μι ι αν

Π

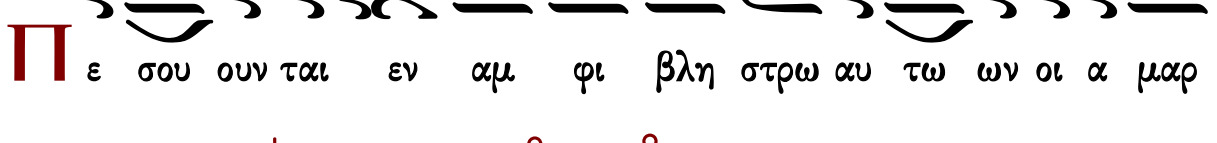
ε σου ουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ τω ων οι α μαρ

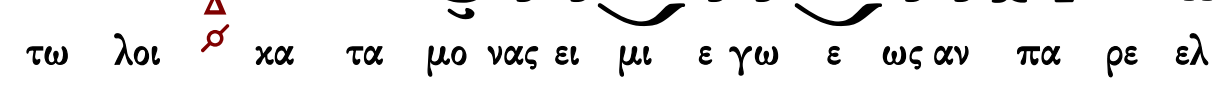
τω λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ

θω

ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε χε χρα ξα φω νη

η μου προς Κυ ρι ον ε δε η η θην

κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η

σιν μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α παγ γε

λω

ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και

συ υ ε ε γνως τας τρι βους μου

ν ο δω ω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε χρυ

ψαν πα γι δα μοι

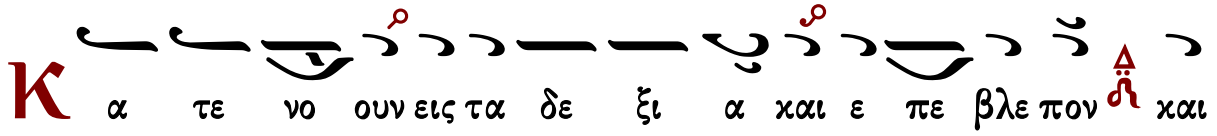
Κ
α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε πον και

ουκ ην ο ε πι γι νω σκων με

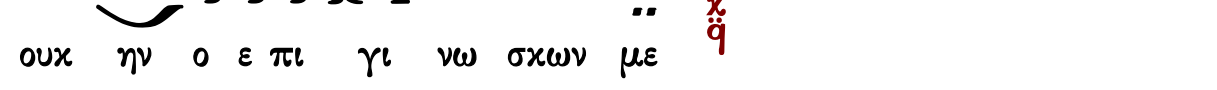
λ
πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε ε στιν

ο εκ ζη τω ων την ψυ χη ην μου

Θ
κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει η

ελ πι ις μου με ρις μου ει εν γη η ζω ων των

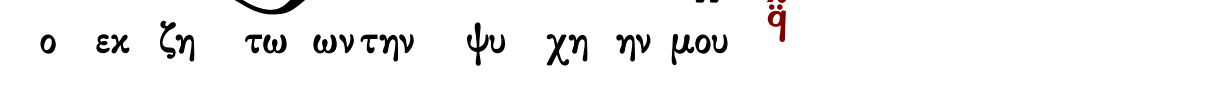
Π
ρο σχες προς την δε η σιν μου ο τι ε τα πει

νω θην σφο ο δρα

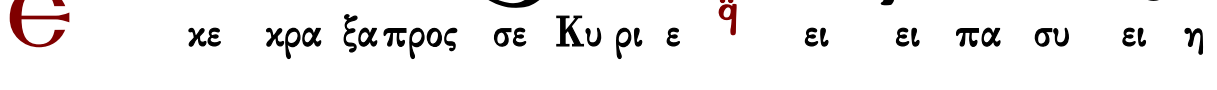
Ρ
υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο ο τι

ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος λ π ϊ Πα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
Βουκουρέστι 1820 σ.125*

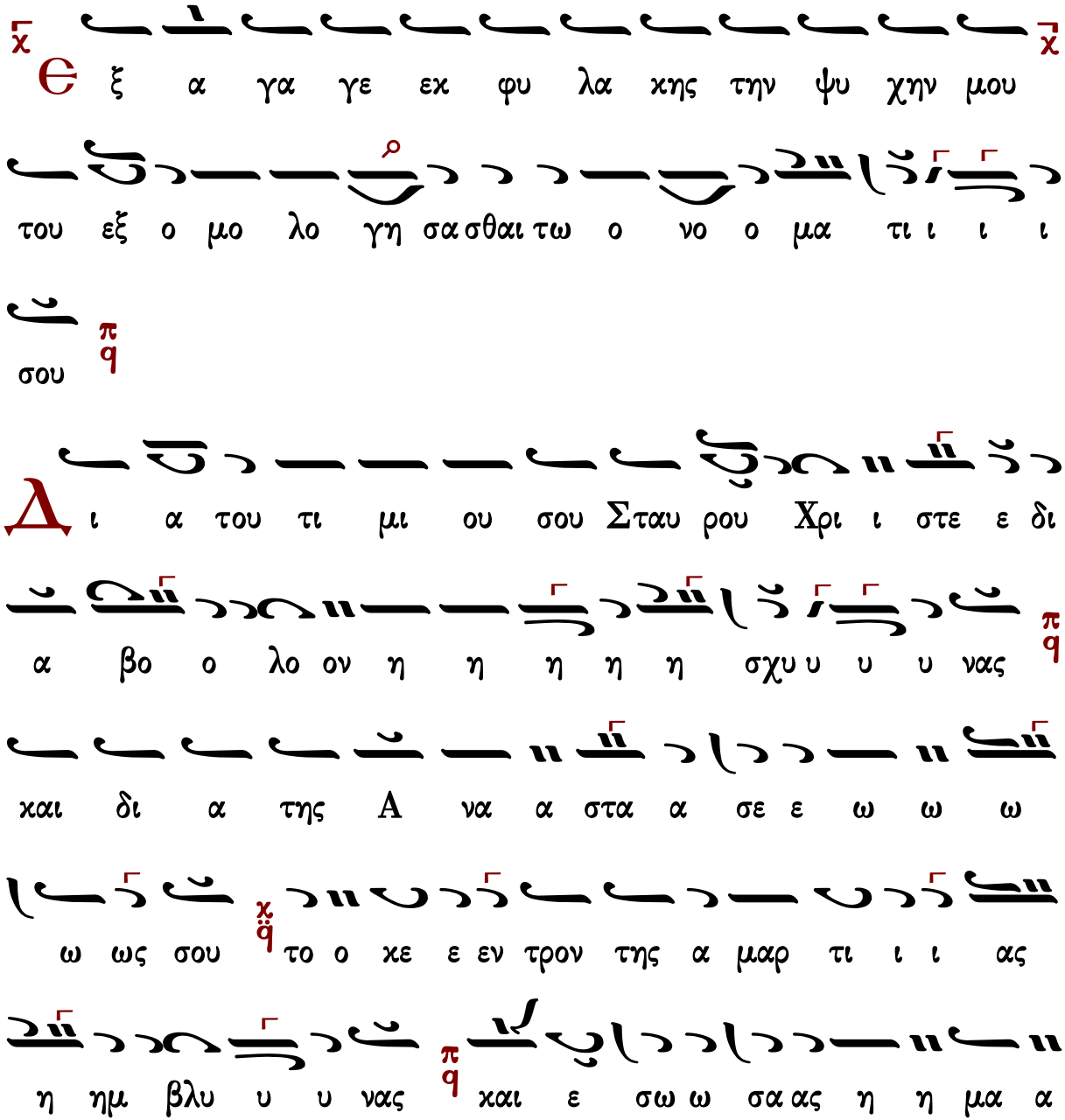

ας εκ των πυ υ λω ω ω ω ων του θα να α α α α

του δο ξα ζο μεν σε ε μο νο ο ο γε νες

με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου

αν τα α πο δω ω ω ως μοι

Ο την Α να στα σιν δι δους τω γε νει των α αν θρω

ω ω πων ως προ βα α τον ε πι σφα γη η ην η η η

η η χθη ε φρι ι ξα αν του ου τον οι οι α α αρ χο ον

τες του Α α α α δου και ε πηρ θη η σαν πυ υ λαι

ο δυ υ υ υ νη η η η ραι εισ ε λη λυ θε γαρ

ο Βα σι λευς της δο ο ο ξη ης Χρι ι ι στος λε ε

γων τοις εν δε σμοι οις ε εξ ε ε ελ θε ε ε ε

τε χαι τοις εν τω σχο τει α να χα λυ υπτε σθε

Θ κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ

ρι ε εισ α κου σον τη ης φω νη η η ης μου

Μ ε ε ε γα α α θα α α α αυ μα ο των α

ο ο ρα τω ων κτι ι ι στης δι α φι λαν θρω πι

ανσαρ κι πα θων α νε ε στη ο ο α α θα α α

α α να α α α τος δευ τε πα τρι αι των ε θνω ων

του τον προ οσ κυ νη η η η σω ω ω ω μεν τη

γαρ αυ του ευ σπλα αγ χνι ι ι α ε εκ πλα α α νη

η ης ρυ σθε ε ε εν τες π q εν τρι σιν υ πο στα σε σιν

ε να Θε ον υ μνειν με ε μα θη ηκα μεν π q

Στιχηρά Ἀνατολικά

χ Γ ε νη θη τω τα ω τα σου προσ ε χον τα χ εις

την φω νην της δε η η σε ω ω ω ως μου π q

Є σπε ρι νην προσ κυ νη σιν προσ φε ρο μεν σοι τω αν

ε σπε ε ε ρω ω φω ω τι χ q τω ε πι τε λει των

αι αι ω ω ω νων ως εν ε σο πτρω δι α σαρ κο ο ος

λα αμ ψαν τι ι ι τω κο ο ο ο σμω π q και με ε χρι

ις Α α α δου κα α τελ θο ο ο ον τι π q και τω ε

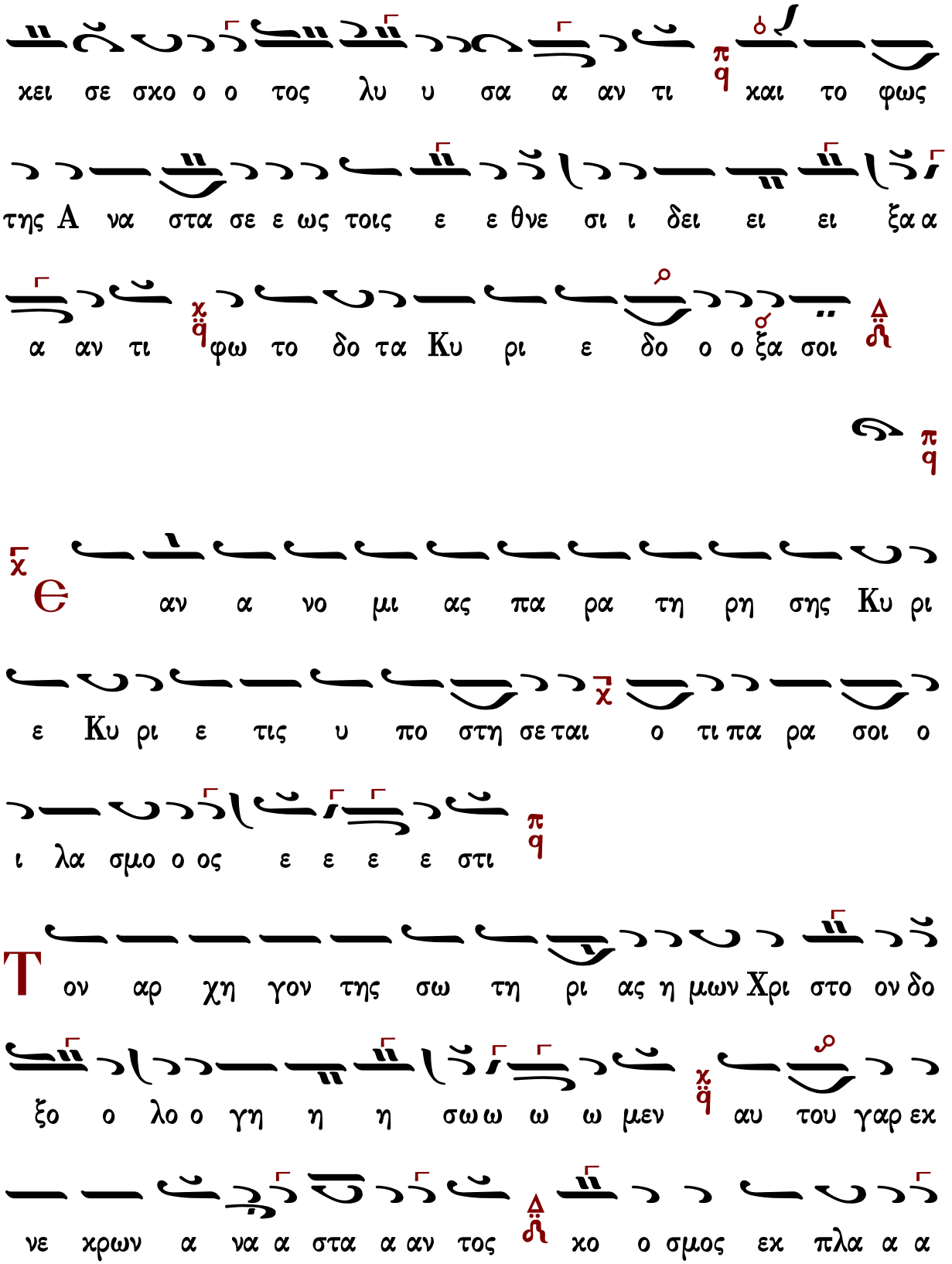
κει σε σκο ο ο τος λυ υ σα α αν τι και το φως
της Α να στα σε ε ως τοις ε ε θνε σι ι δει ει ει ξα α
α αν τι φω το δο τα Κυ ρι ε δο ο ο ξα σοι
Θ αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ ρι
ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα ρα σοι ο
ι λα σμο ο ος ε ε ε ε στι
Τ ον αρ χη γον της σω τη ρι ας η μων Χρι στο ον δο
ξο ο λο ο γη η η σω ω ω ω μεν αυ του γαρ εκ
νε κρων α να α στα α αν τος κο ο σμος εκ πλα α α

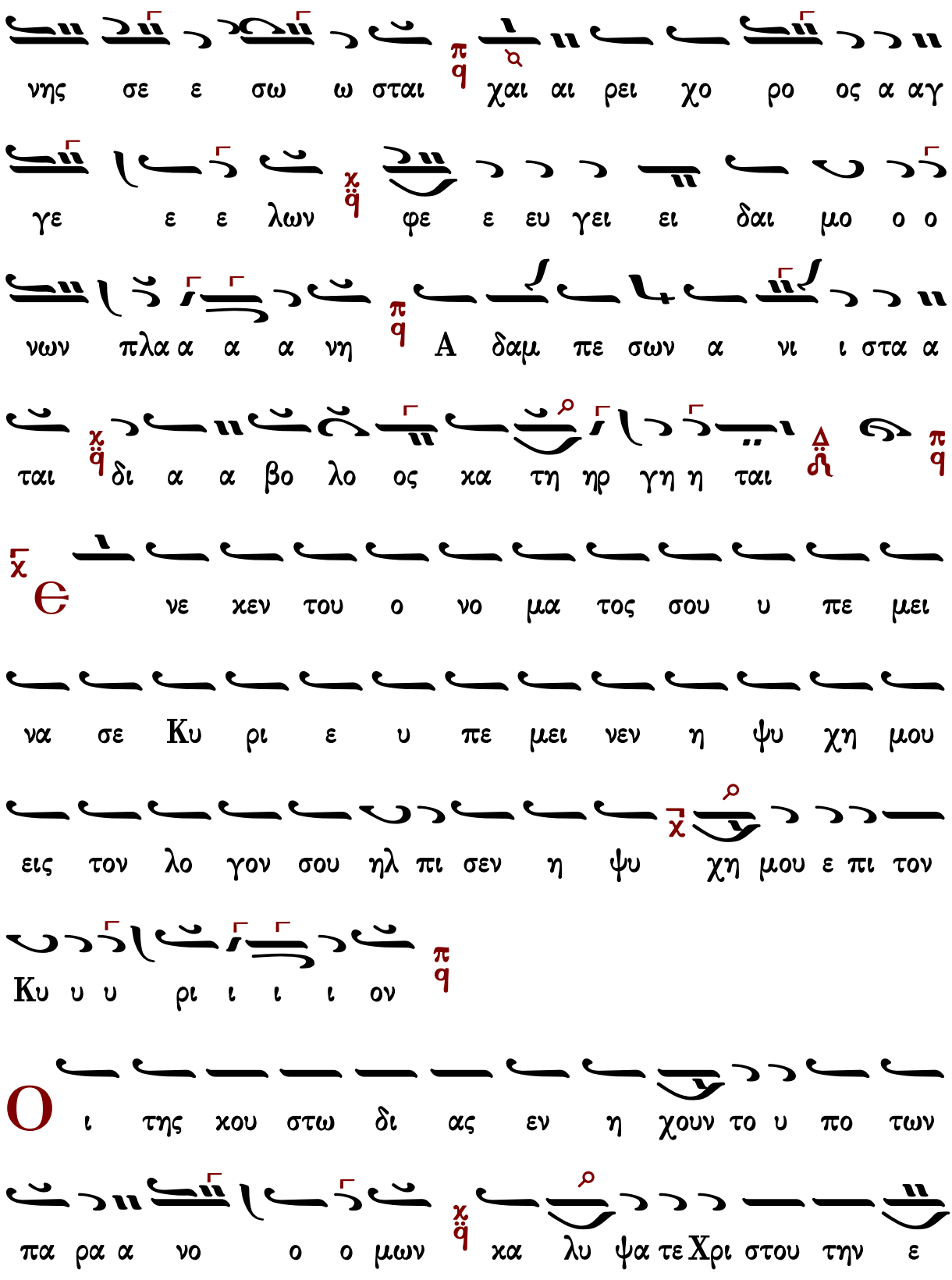
νης σε ε σω ω σται χαι αι ρει χο ρο ος α αγ
γε ε ε λων φε ε ευ γει ει δαι μο ο ο
νων πλα α α α νη A δαμ πε σων α νι ι στα α
ται δι α α βο λο ος κα τη ηρ γη η ται
νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει
να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου
εις τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι τον
Κυ υ υ ρι ι ι ι ον
Ο ι της κου στω δι ας εν η χουν το υ πο των
πα ρα α νο ο ο μων κα λυ ψα τε Χρι στου την ε

γε ερ σιν Δ ϯ και λα βε τε αρ γυ υ ρι α α και αι ει ει

ει ει πα α α α τε π q ο τι η η μων κοι οι μω ω

με ε ε νων χ q εκ του μνη μει ει ου ε συ λη η η

θη ο ο νε ε ε κρος π q τις ει δε τις η κου σε νε

κρον κλα πε ε εν τα α πο ο τε χ q μα λι στα ε σμυρ

νι σμε ε ε νο ο ον και αι γυ υ υ μνον π q κα τα

λι πον τα και εν τω ω τα φω τα εν τα α φι

α α α α αυ του π μη πλα να σθε Ⲓ ου ου δαι αι αι

οι χ q μα θε τε τα ας ρη η σεις τω ων προ ο φη τω

ω ων και γνω ω ω ω ω τε π q ο τι αυ τος ε στι ι

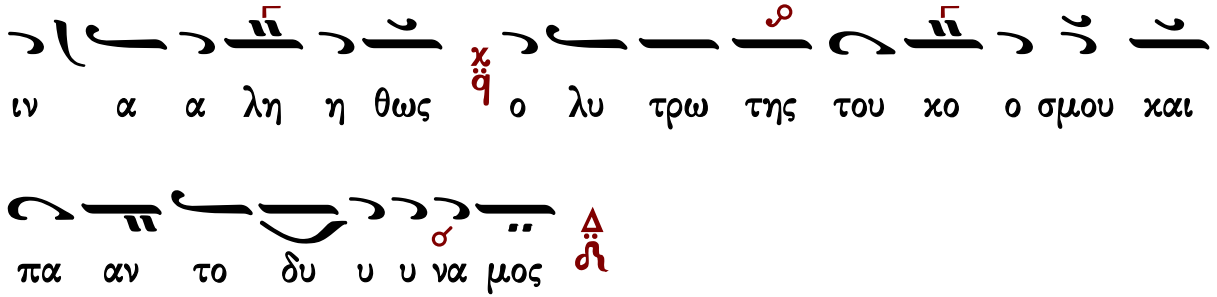

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ π ϊ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιμάταριον 1905 σ.214#

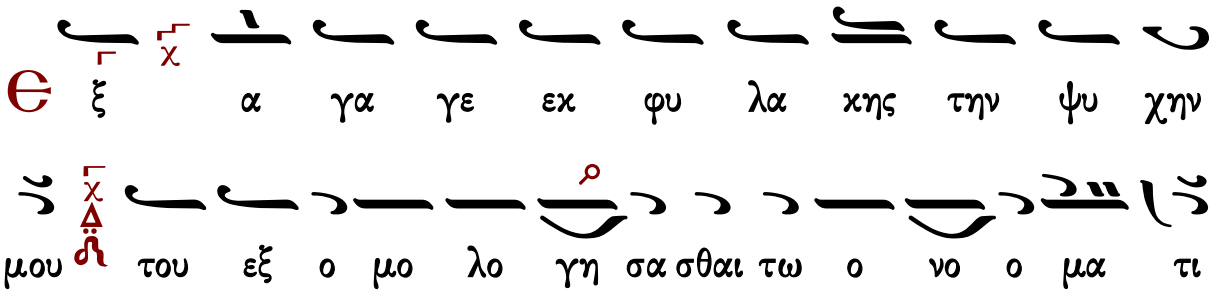

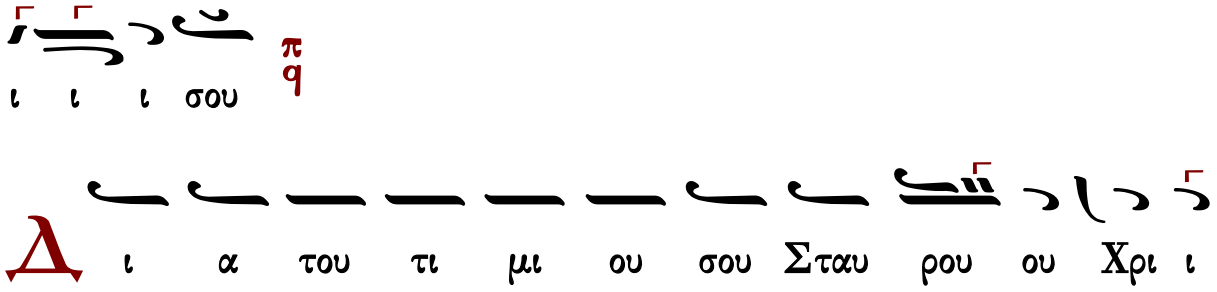

ι ι μαρ τι α της ον τρο ε εν κε το χ ου σο ως ω ω

αρ ω ω σω ε ε και ου υ υ βλυ μ ημ η ας

ου ω ω ων τη θα ν α χ ας η η μας ε κ

ε ε ν ε ε με ν ζο ξα δο χ του α α α

ε ς

Θ ε υ πο με νου σι δι και οι χ ε ως

ου αν τα α α πο δω ω ω ως μοι π q

Ο τη ν Α να στα σιν δι δου ς τω γε νει των α αν θρω

ω ω πων ως προ βα α τον ε πι σφα γη η ην η η η

η η χθη ε φρι ι ξα αν του ου τον οι α α αρ

χον τε ες του α α α α δου χαι ε πηρ θη η σαν πυ

υ λαι ο δυ υ νη η η η ραι εισ ε λη λυ θε γαρ

ο βα σι λευς της δο ο ο ξη ης Χρι ι ι στος λε

ε γων τοις εν δε σμοι οις ε ε ξε ε ε ε ελ θε ε

ε ε τε χαι τοις εν τω σκο τει α να κα λυ υ

πτε ε σθε

Θ κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε

Κυ ρι ε εισ α α α κου ου σον τη ης φω νη η η ης

μου

Μ ε γα θα α α αυ μα ο των α ο ρα τω ων κτι

ι ι στης δι α φι λαν θρω πι αν σαρ κι πα α θων

α νε ε στη ο ο α θα α α α να α α α

τος δευ τε πα τρι αι αι αι των ε ε θνω ων του ου

τον προσ κυ νη η η η σω ω ω ω μεν τη γαρ

αυ του ευ σπλα αγ χνι ι ι α εκ πλα α α

νης ρυ σθε ε ε εν τες εν τρι σιν υ πο στα σε σιν

ε ε ε να α Θε ε ον υ μνειν με ε μα θη η

κα α μεν

Στιχηρά Ἀνατολικά

Γ ε νη θη τω τα ω τα σου προσ ε χον

τα εις την φω νη η ην τη ης δε η η σε ω ω

ω ως μου

e σπε ρι νην προσ κυ νη σιν προσ φε ρο μεν σοι τω

α νε σπε ε ε ρω ω φω ω τι τω ε πι τε λει

των αι αι ω ω ω νων ως εν ε σο πτρω δι α σαρ κο

ο ος λα αμ ψαν τι ι τω κο ο ο ο σμω και με ε

χρι ις α δου κα α τελ θο ο ο ον τι και το ε

κει σε σκο ο ο τος λυ υ σα α αν τι και το

φως της α να στα σε ε ως τοις ε ε θνε σι ι δει ει ει

ξα α α αν τι φω το δο τα Κυ ρι ι ε δο ο

ξα α σοι

Θ αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ

ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα

ρα σοι ο ι λα σμο ο ος ε ε ε ε στιν

Τ ον αρ χη γον της σω τη ρι ας η μων Χρι στο ον δο

ξο ο λο ο γη η η σω ω ω ω μεν αυ του γαρ

εκ νε κρων α να στα αν τος κο σμος εκ πλα α νης σε

ε σω ω ω σται χαι ρει χο ρο ος α αγ γε ε λων φε

ε ε ευ γει δαι μο νων πλα α α α νη Α δαμ

πε σων αν ι στα α ται δι α α βο λο ος κα τη

ηρ γη η ται

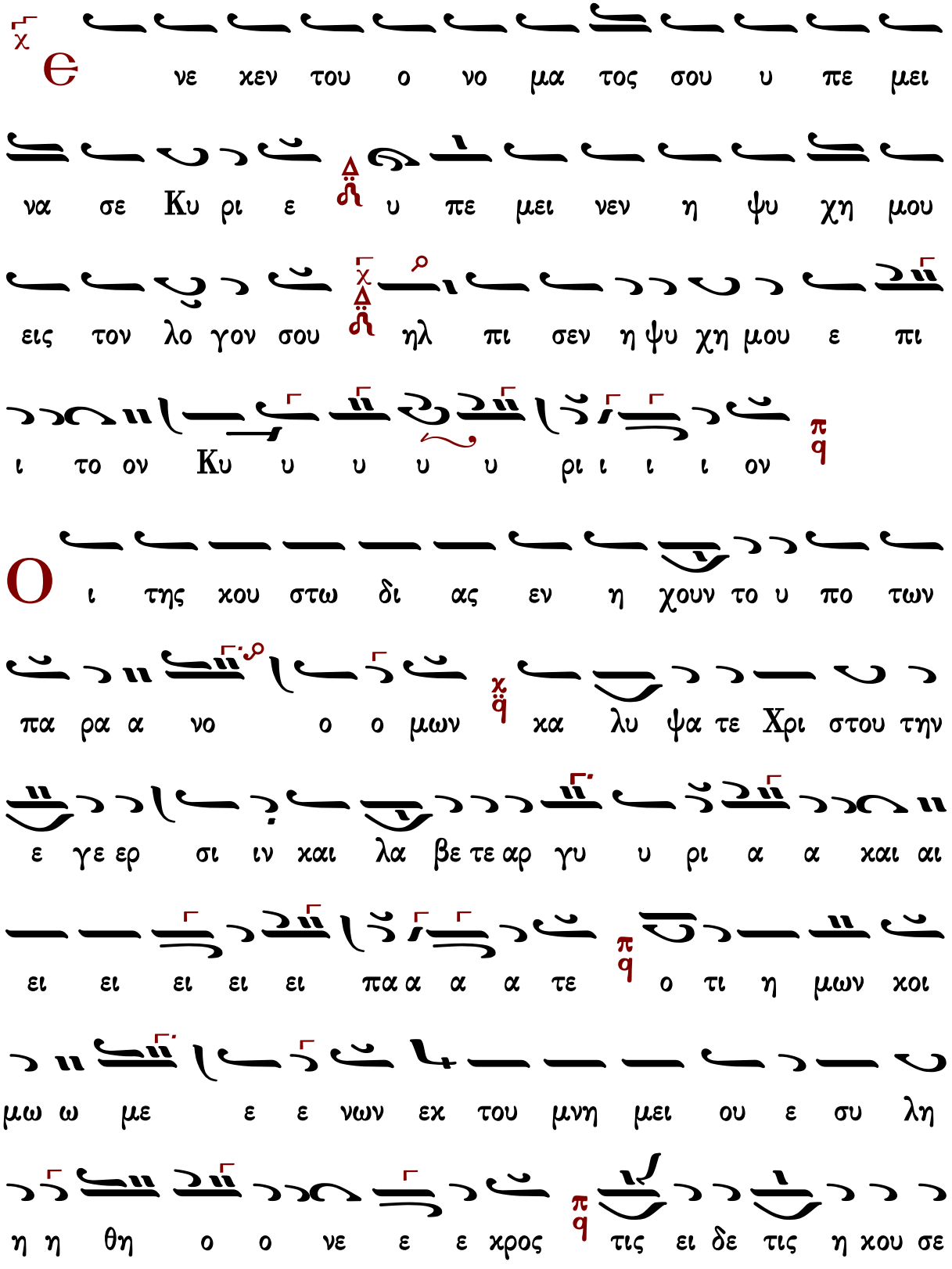
χ
Θ
νε χεν του ο νο μα τος σου υ πε μει
να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου
χ
εις τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι
π
q
ι το ον Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ον
Ο
ι της κου στω δι ας εν η χουν το υ πο των
χ
q
πα ρα α νο ο ο μων κα λυ ψα τε Χρι στου την
ε γε ερ σι ιν και λα βε τε αρ γυ υ ρι α α και αι
π
q
ει ει ει ει ει πα α α α τε ο τι η μων κοι
μω ω με ε ε νων εκ του μνη μει ου ε συ λη
π
q
η η θη ο ο νε ε ε κρος τις ει δε τις η κου σε

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ π ϊ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.75*

Є ξ α γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην

μου του εξ ο μο λο γη σα σθαι τω ο νο ο μα τι

ι ι ι σου

Δ ι α του τι μι ου σου Σταυ ρου ου Χρι στε δι

ι α βο ο λον η η η η η σχυ υ υ υ νας και

δι α της α να στα σε ω ω ω ως σου το

κε ε ε εν τρο ον της α μαρ τι ι ι ας ημ βλυ

υ υ νας και ε ε σω ω σα ας η μα α ας

εκ των πυ λω ω ων του θα να α α α του δο

ξα ζο μεν σε Μο νο γε ε νες

Є

με υ πο με νου σι δι χαι οι ε ως

ου αν τα α α πο δω ω ω ως μοι

O

την α να σταο σιν δι δους τω γε νει των α αν θρω ω

ω ω πων ως προ βα α α τον ε πι σφα γη η ην η η

η η χθη ε ε ε ε ε φρι ι ξα αν του ου τον οι οι

α α αρ χον τε ες του α α α α δου χαι ε

πη η ηρ θη η η σαν πυ υ υ λαι ο δυ υ νη η η

η ραι εισ ε λη λυ θε γαρ ο βα σι λευς της δο ο

ο ο ξη ης Χρι στος λε ε ε γων τοις εν δε σμοις ε

ε ξε ε ε ελ θε ε ε ε τε χαι τοις εν τω σχο

τει α να χα α λυ υ υ υ πτε σθε

χ Θ χ βα θε ων ε χε χρα ξα σοι Κυ ρι ε

Κυ ρι ε χ ειστ α α α χου ου σον τη ης φω νη η η ης

μου π q

Μ ε ε ε ε ε γα α α θα α α αυ μα χ q ο των

α ο ρα τω ων χτι ι ι στης δι α φι λαν θρω πι αν

σαρ κι ι πα α α θω ω ων α νε ε στη

ο α θα α α α να α α α τος χ q δευ τε πα τρι

αι αι αι αι τω ων ε θνων χ q του ου ου τον προσ κυ νη

η η η η σω ω ω ω μεν π q τη γαρ αυ του ευ σπλα

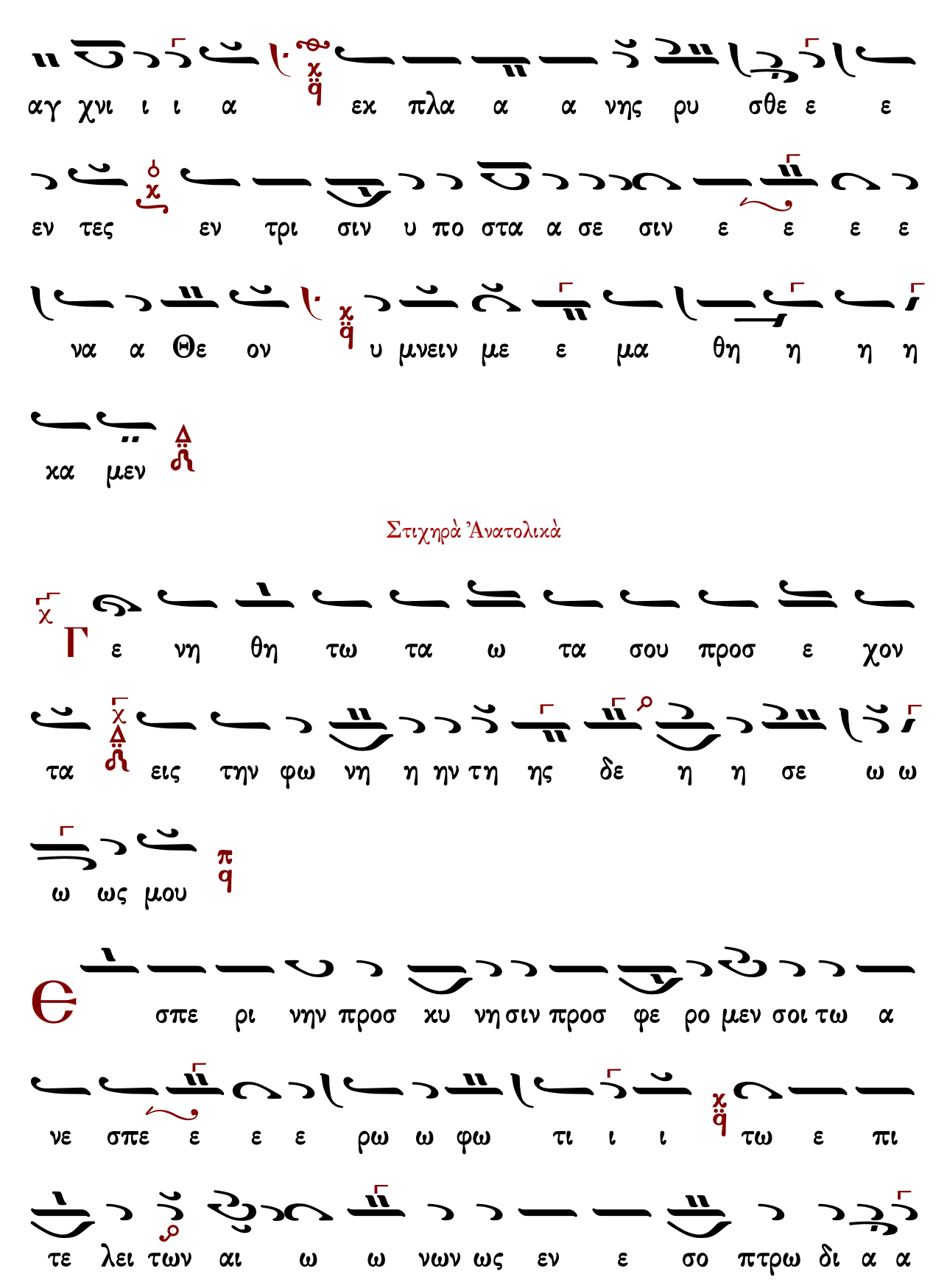

Στιχηρὰ Ἀνατολικὰ

σα α αρ χο ο ος λα αμ ψαν τι ι ι τω χο ο ο

ο σμω π q χαι με ε χρι ις α δου ου χα α τελ θο ο

ο ον τι q χ χαι το ε χει σε σχο ο τος λυ υ σα

αν τι π q χαι το φως της α να στα σε ε ε ως τοις ε ε θνε

σι δει ξα αν τι χ q φω το δο τα Κυ ρι ι ε δο ο ο

ξα σοι Δ

Θ χ αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ

ρι ε Κυ ρι ε Δ τις υ πο στη σε ται ο τι πα

ρα σοι ο ι λα σμο ο ος ε ε ε ε στιν π q

Τ ον αρ χη γον τη σω τη ρι ας η μων Χρι στον δο ξο λο

γη σω ω μεν αυ του γαρ εκ νε κρων α να στα αν τος

κο ο ο σμος εκ πλα α νης σε σω ω ω σται χαι αι ρει

χο ρο ος α αγ γε ε λων φε ε ευ γει δαι μο νω ων

πλα α α α νη Α δαμ πε σων α νι στα α

ται δι α α βο λο ος κα τη η ηρ γη ται

Θ νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει

να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου

εις τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι

ι το ον Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ον

Οι της κου στω δι ας ε νη χουν το υ πο των πα ρα α

νο ο ο μων χα λυ ψα τε Χρι στου την ε γε ερ σιν και λα
βε τε αρ γυ υ ρι α α και ει ει ει ει ει πα α α α
τε ο τι η μω ων κοι μω ω με νων εκ του μνη
μει ου ε συ λη η η θη ο νε ε ε κρος τις ει δε
τις η κου σε νε κρον κλα πε ε ε εν τα α πο τε μα λι
στα ε σμυρ νι σμε ε ε νο ο ον και γυ υ υ μνον
κα τα λι πον τα και εν τω ω τα φω τα εν τα
α φι α α α αυ του μη πλα να σθε Ι ου ου δαι
αι αι αι οι μα θε τε τας ρη η σεις τω ων προ ο φη
τω ω ων και γνω ω ω ω τε ο ο τι αυ τος ε

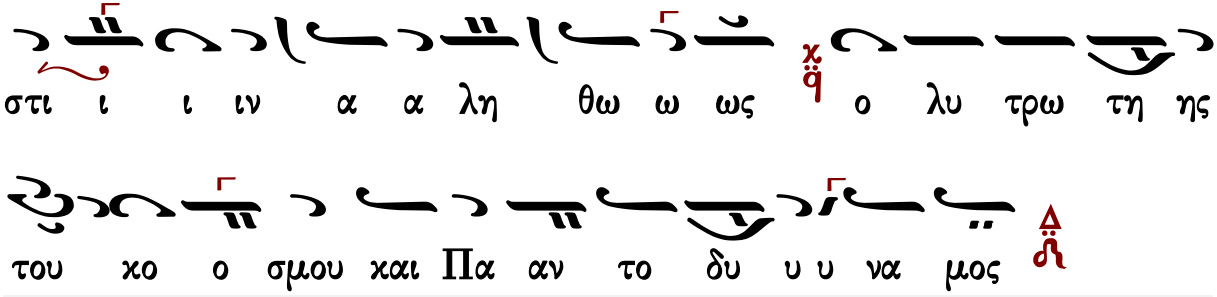

Δοξαστικόν

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος λ̇ ν̇ Νη

≈ Παναγιώτου Γ.Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1882 σ.277*

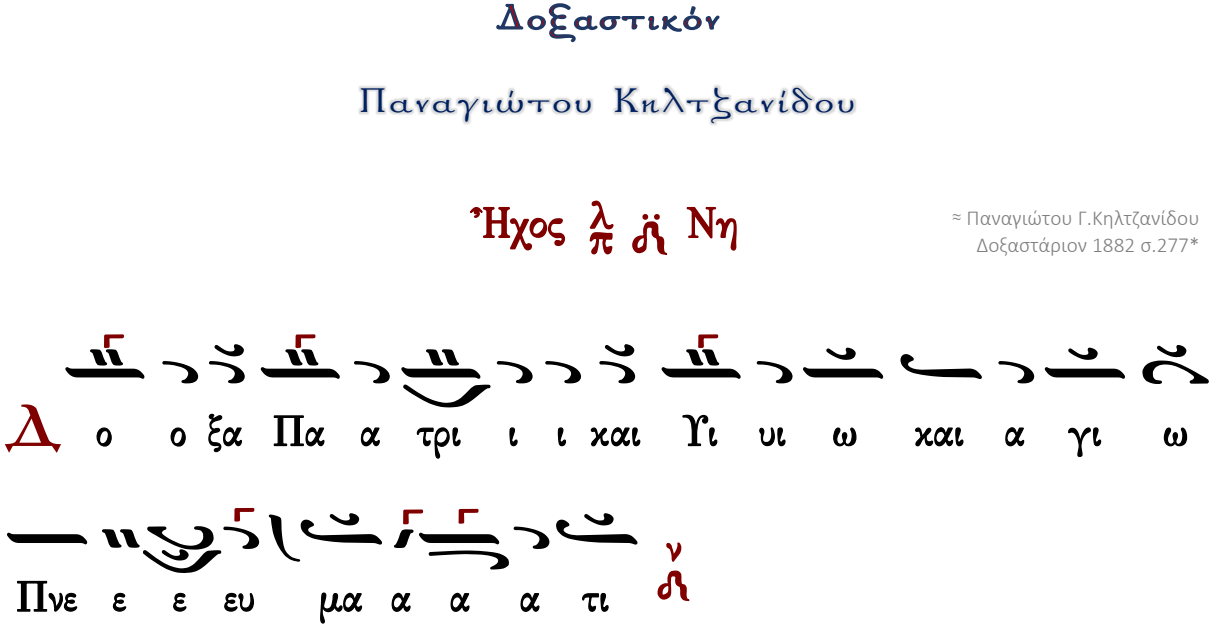

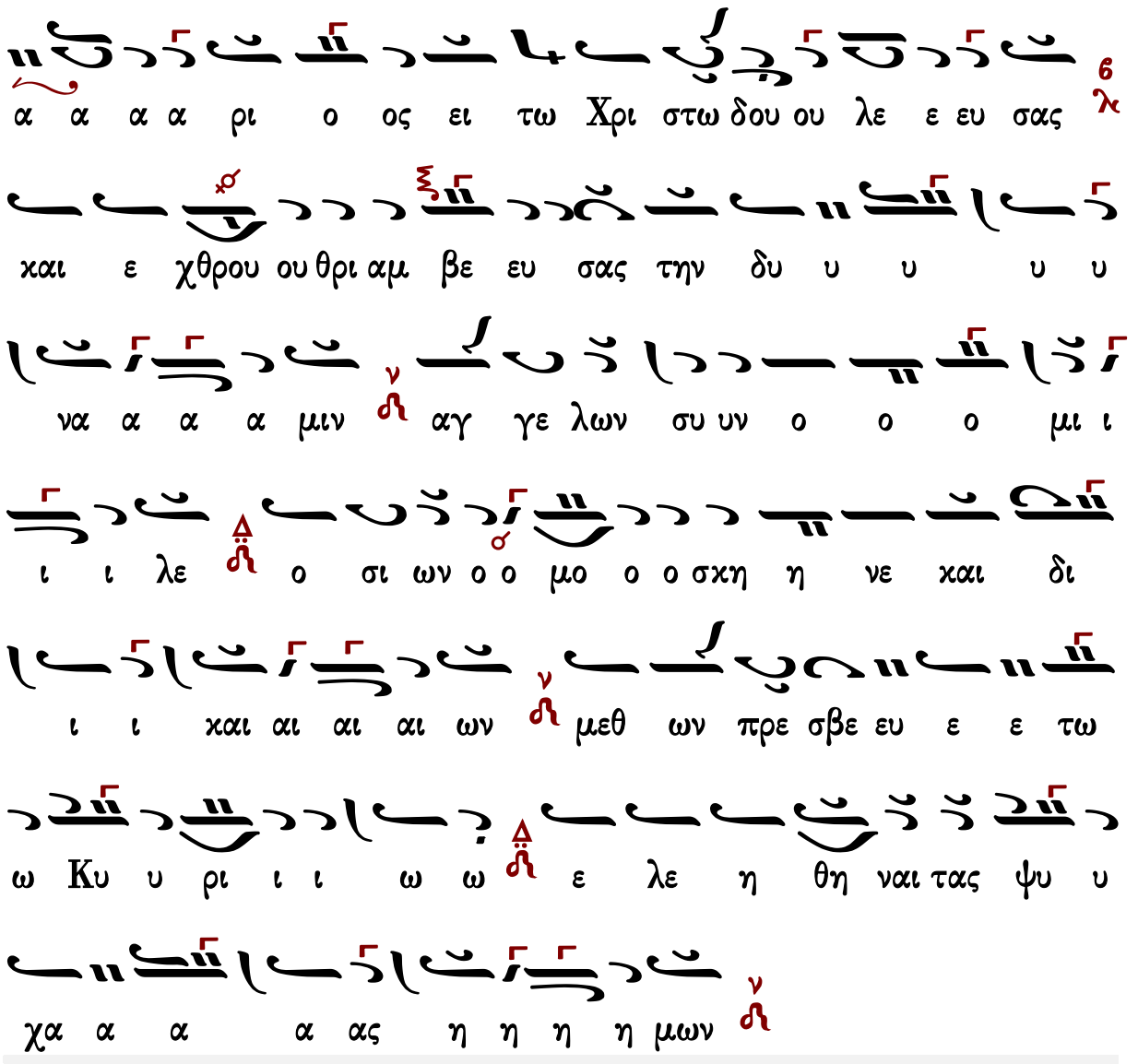

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ ἀ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.318/2017*

Δ o o ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ω
Πνε ε ε ευ μα α α α τι
Τ ων μο να στων τα α πλη η η θη η τον κα θη
γη τη ην σε τι ι μω ω ω μεν Κυ ρι α κε πα τη
η ηρ η η η η μων δι α σου γαρ τη ην τρι
ι ι βον την ον τως ε ευ θει ει ει αν πο ρε ευ ε
σθαι ε ε ε ε ε γνω ω ω ω μεν μα κα
α α α α ρι ο ος ει τω Χρι στω ω ω ω δου ου
λε ε ευ σας και ε χθρου ου θρι αμ βε ευ σας
την δυ υ υ υ υ να α α α μιν αγ γε λων συ υν

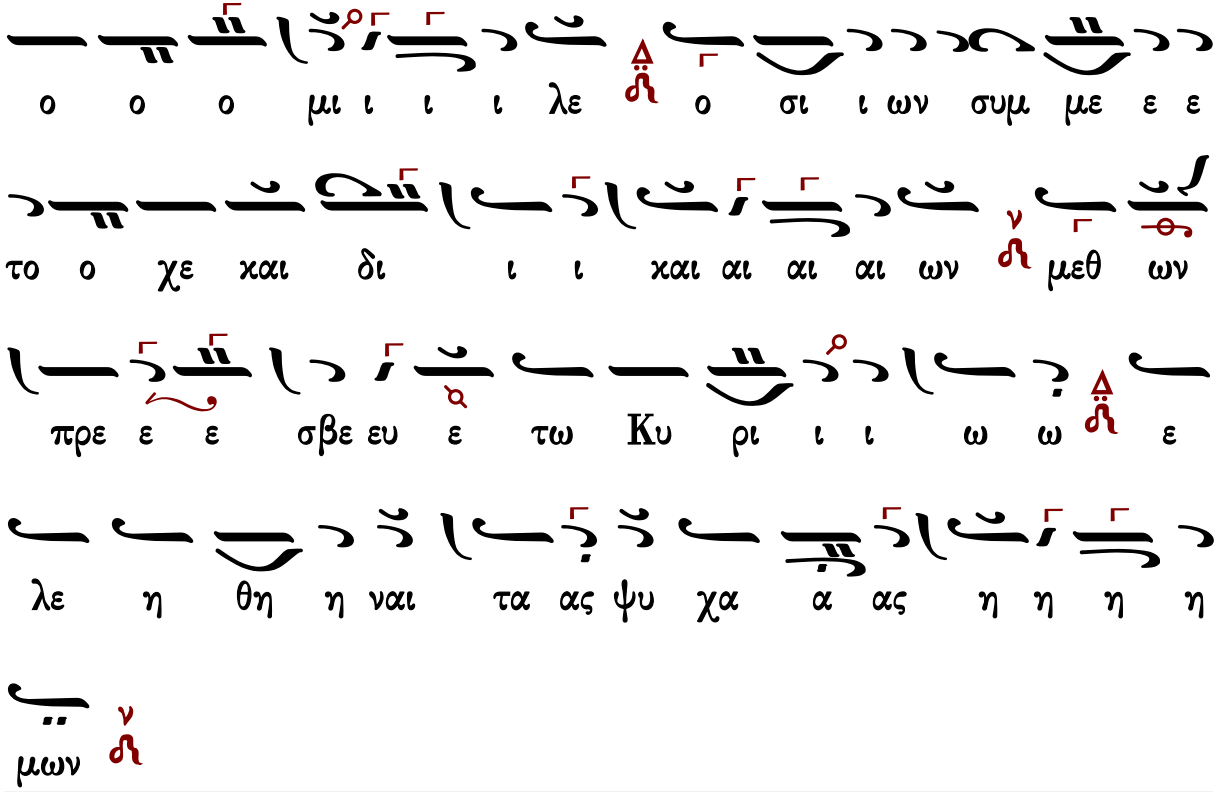

Δογματικὸν Θεοτοκίον

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος λ̇ π̇ ϙ̇ Πα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.130*

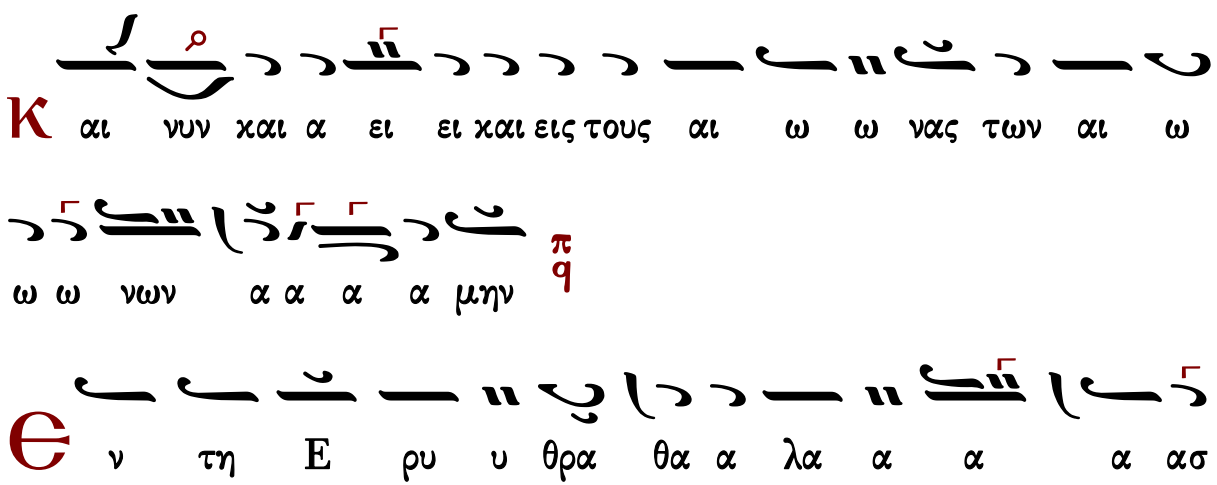

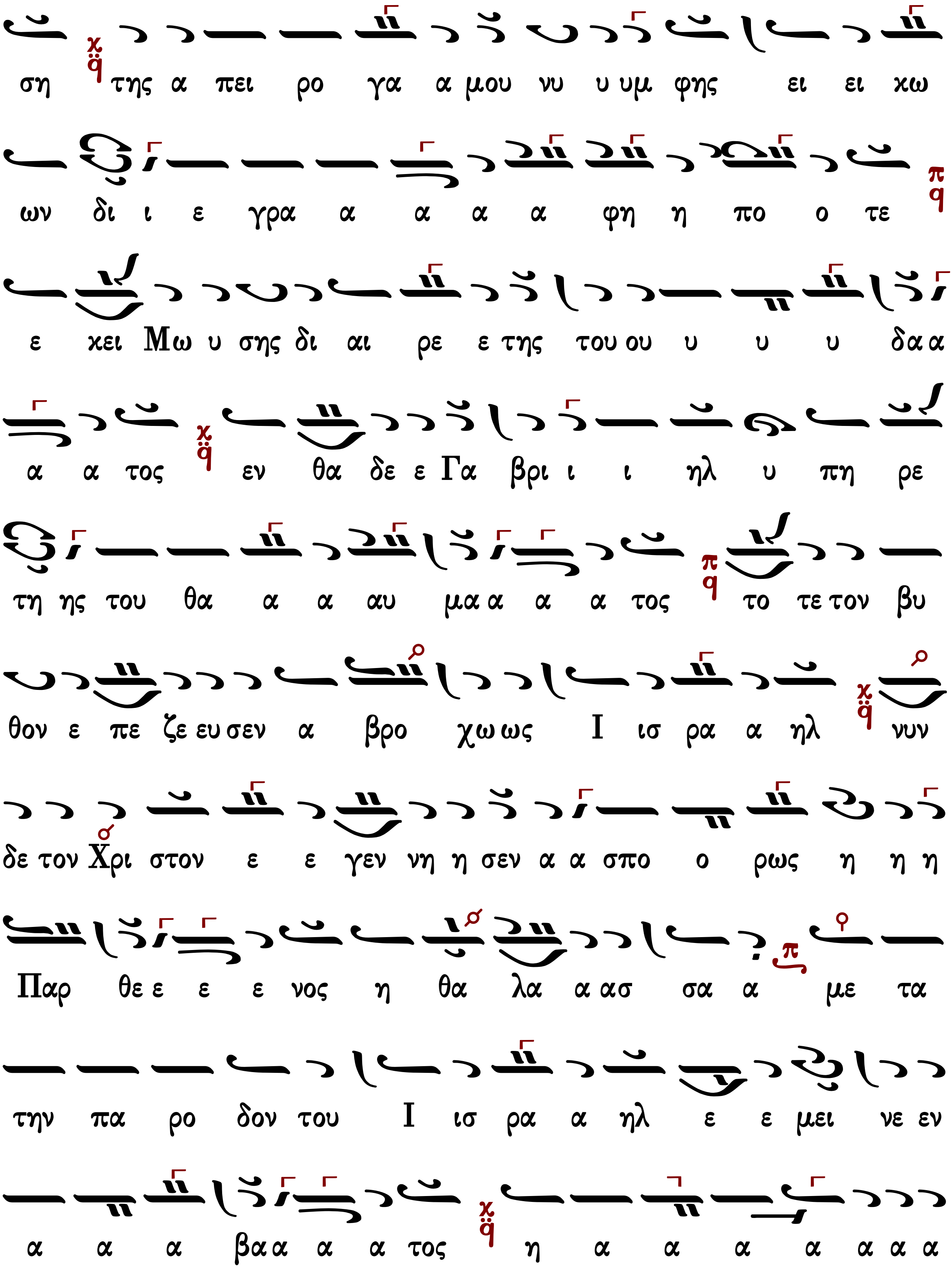
σῃ της α πει ρο γα α μου νυ υ υμ φης ει ει χω
ων δι ι ε γρα α α α α φη η πο ο τε
ε χει Μω υ σης δι αι ρε ε της του ου υ υ υ δα α
α α τος εν θα δε ε Γα βρι ι ι ηλ υ πη ρε
τη ης του θα α α αυ μα α α α τος το τε τον βυ
θον ε πε ζε ευ σεν α βρο χω ως Ι ισ ρα α ηλ νυν
δε τον Χρι στον ε ε γεν νη η σεν α α σπο ο ρως η η η
Παρ θε ε ε ε νος η θα λα α ασ σα α με τα
την πα ρο δον του Ι ισ ρα α ηλ ε ε μει νε εν
α α α βα α α α τος η α α α α α α α

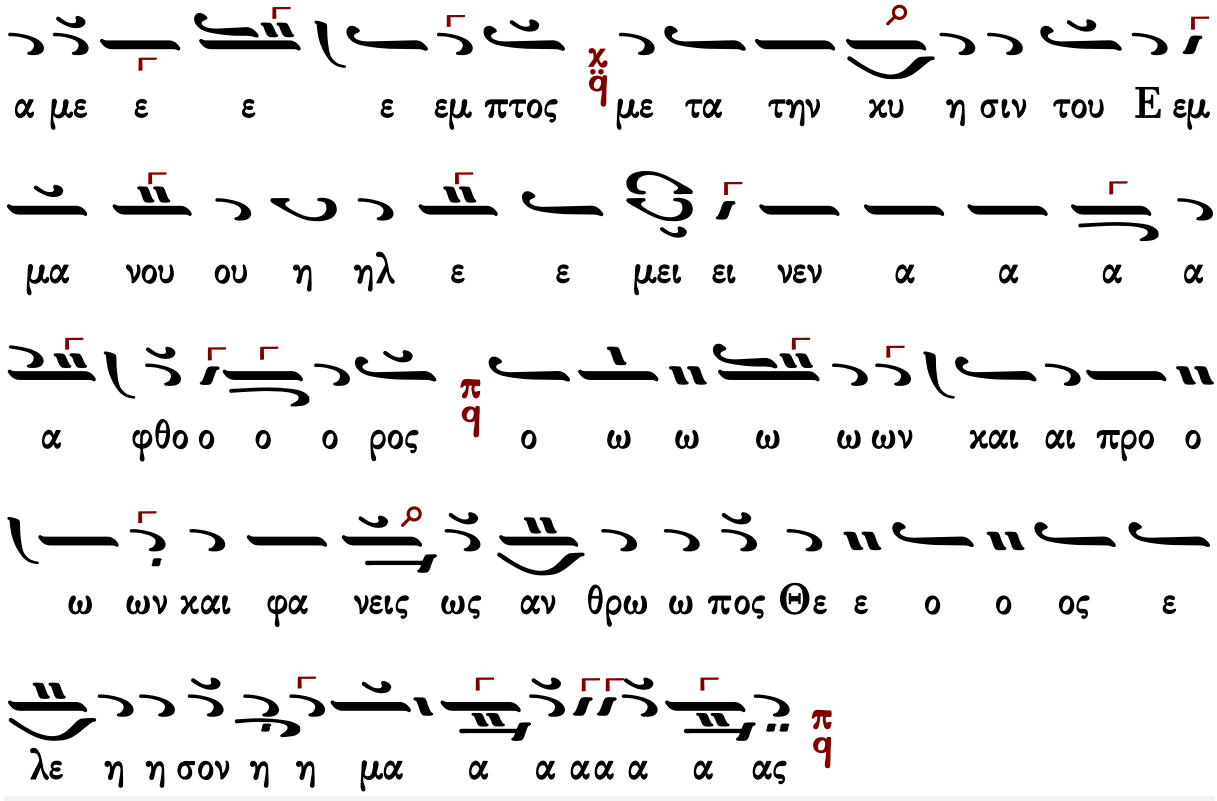

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Εἴσοδος | Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ἀργοσύντομον

Ἦχος λπ ϊq Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.218#

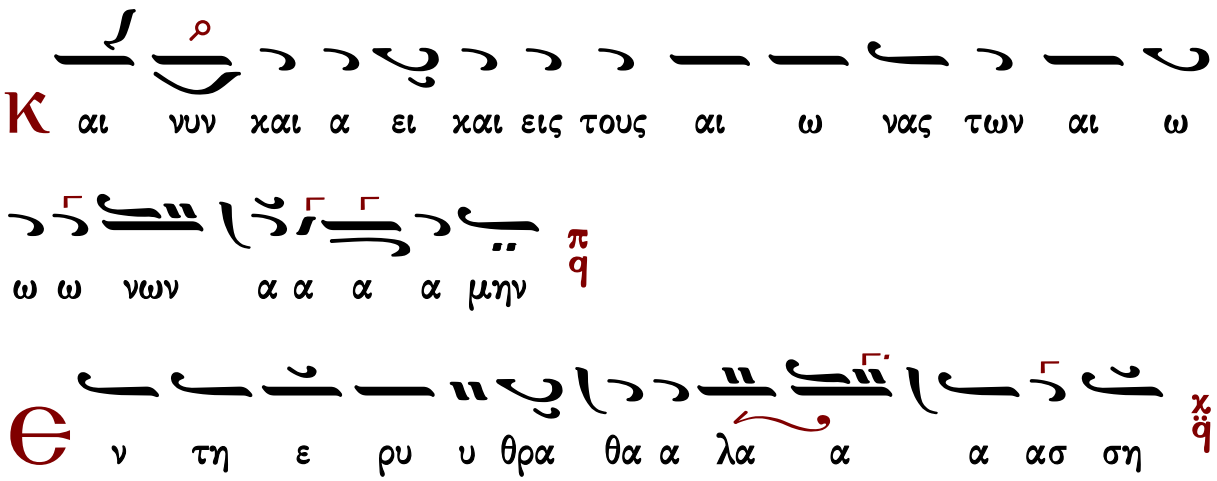

της α πει ρο γα μου ου νυ υ υμ φης ει ει χων δι ι

ε γρα α α α φη η πο ο ο τε π/q ε χει Μω

υ σης δι αι ρε ε της του ου υ υ υ δα α α α

τος χ/q εν θα δε ε Γα α βρι ι ι ηλ υ πη ρε τη

ης του θα α α α αυ μα α α α τος π/q το τε τον

βυ θον ε πε ζε ευ σεν α βρο χω ως Ι ισ ρα α

ηλ χ/q νυ υ υν δε τον Χρι στον ε γεν νη η σεν α α σπο

ο ρως Δ/ρ η Πα αρ θε ε ε νο ος π/q η θα λα α

ασ σα α π με τα την πα ρο δον του ου Ι ισ

ρα α ηλ ε ε μει νε εν α α α βα α α α τος χ/q

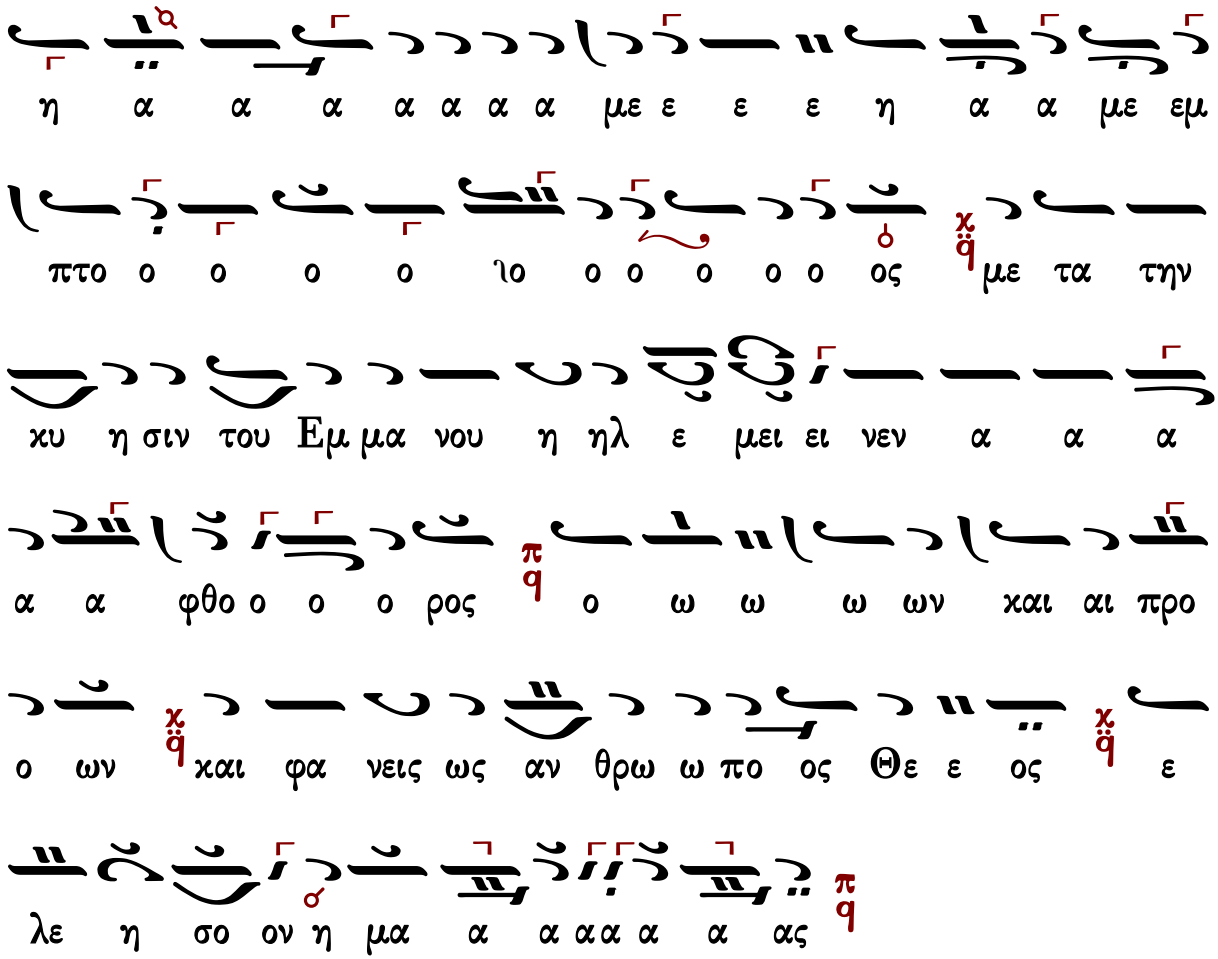

σύντομον

Ἦχος λ π ϊ Κε

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον
1905 σ.4920*

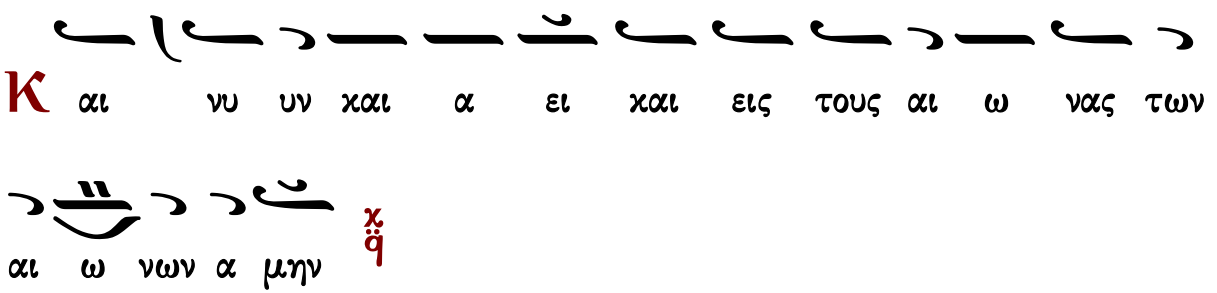

Θε ν τη ε ρυ θρα θα λα ασ ση νη της α πει ρο γα
μου νυμ φης ει χων δι ε γρα φη πο τε ε χει Μω υ σης
δι αι ρε της του υ δα τος εν θα δε Γα βρι ηλ υ
πη ρε της του θαυ μα τος το τε τον βυ θον ε πε
ζευ σεν α βρο χως Ισ ρα ηλ νυν δε τον Χρι στον ε γεν νη
σεν α σπο ρως η Παρ θε νος η θα λασ σα με τα την
πα ρο δον του Ισ ρα ηλ ε ε μει νεν α βα τος
η α μεμ πτος με τα την χυ η σιν του Εμ μα νου ηλ
ε ε μει νεν α φθο ρος ο ων και προ ων και φα νεις
ως αν θρω πος Θε ος ε λε η σον η μα α α α ας

Ἦχος λ̄ π̄ ϊ̈ Πα χ̄

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.10*

α δε ε ε Γα α βρι η η η ηλ υ πη η ρε ε

ε ε της του ου θα α α του θα α αυ μα α τος

το τε ε τον βυ θον ε ε πε ε ζε ε ευ σεν α βρο

χω ως Ι ισ ρα α η ηλ νυ υ υ υ υ υν δε ε

ε το ο ο ο ον Χρι ι ι ι στο ο ον ε γε

εν νη η η σε εν α α α σπο ο ρως η η η η

η Πα α α αρ θε ε ε ε ε ε ε ε ε ιε ε ε

ε νος η θα α α λα α α α α α ια α α ασ

σα με τα α τη ην πα α ρο ο δον του ου ου ου

Ι ισ ρα α η η η ηλ ε ε ε ε μει νε εν α

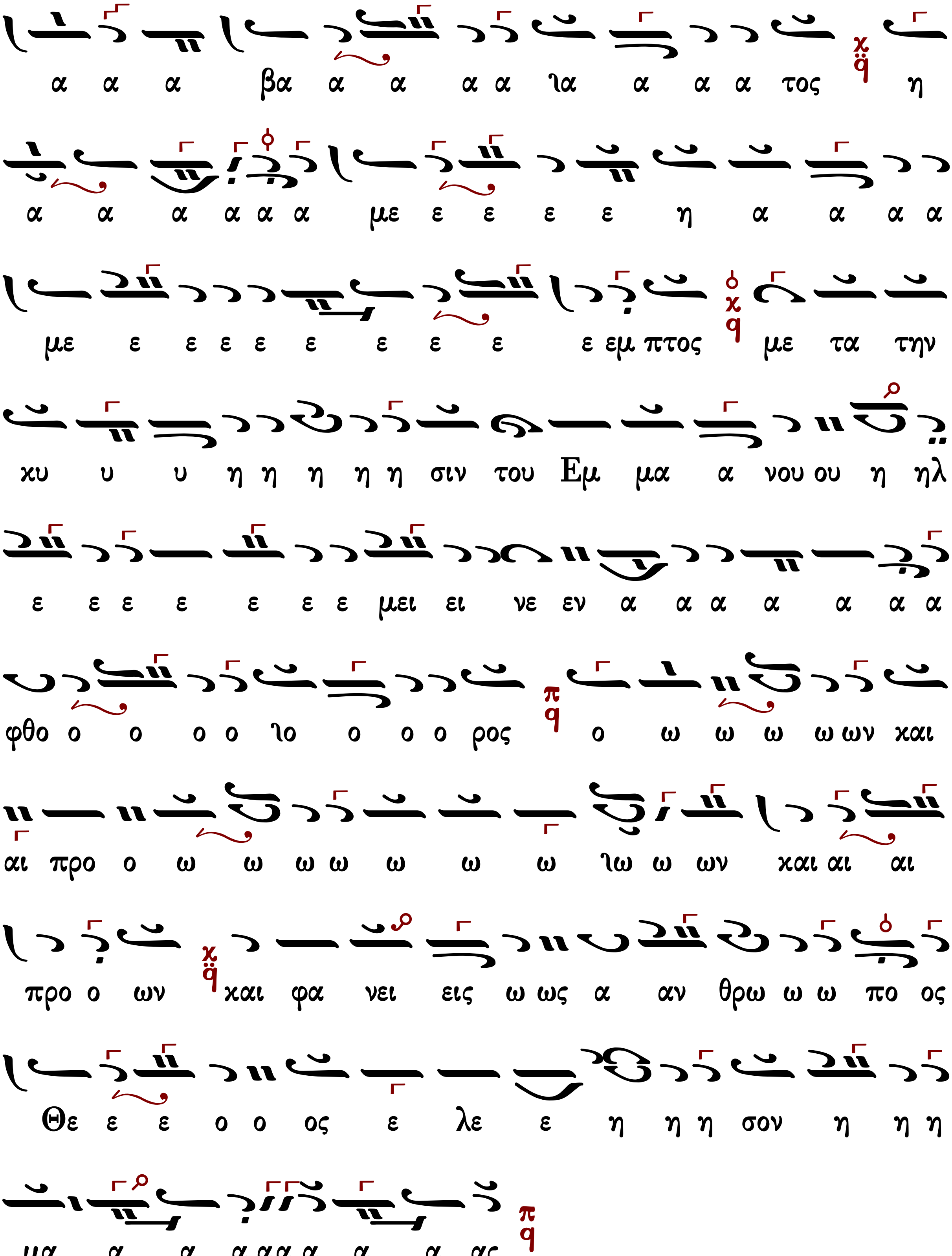
α α α βα α α α α λα α α α τος η
α α α α α α με ε ε ε ε η α α α α
με ε ε ε ε ε ε ε ε ε εμ πτος με τα την
κυ υ υ η η η η η σιν του Εμ μα α νου ου η ηλ
ε ε ε ε ε ε ε μει ει νε εν α α α α α α α
φθο ο ο ο ο λο ο ο ο ρος ο ω ω ω ω ων και
αι προ ο ω ω ω ω ω ω ω λω ω ων και αι αι
προ ο ων και φα νει εις ω ως α αν θρω ω ω πο ος
Θε ε ε ο ο ος ε λε ε η η η σον η η η
μα α α α α α α α α ας

Κωνσταντίνου Πρίγγου

ἀργοσύντομον

Ἦχος λ π ϊ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.81*

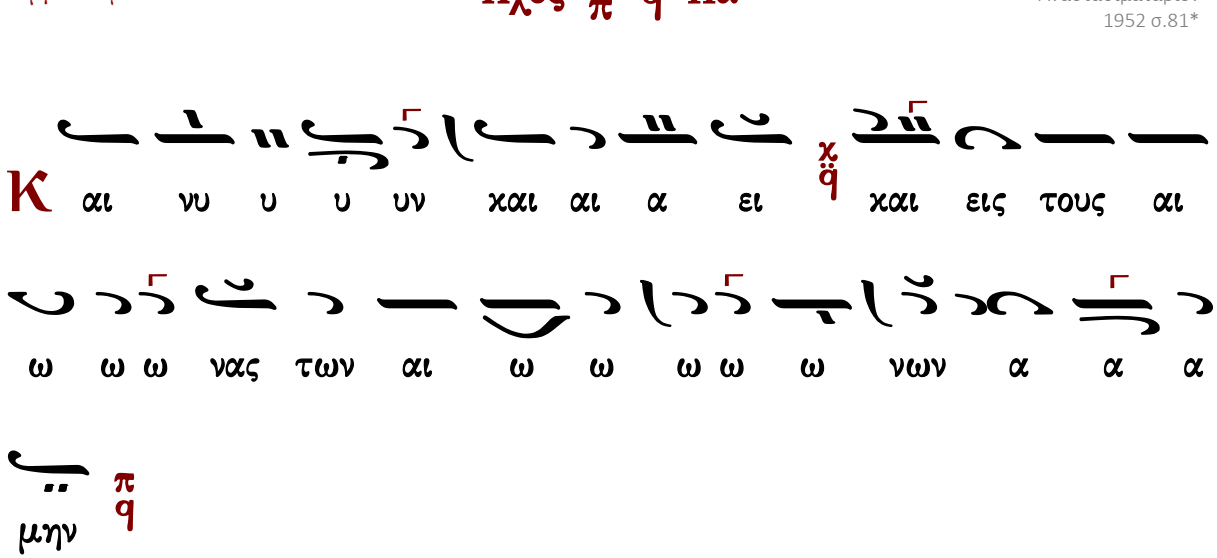

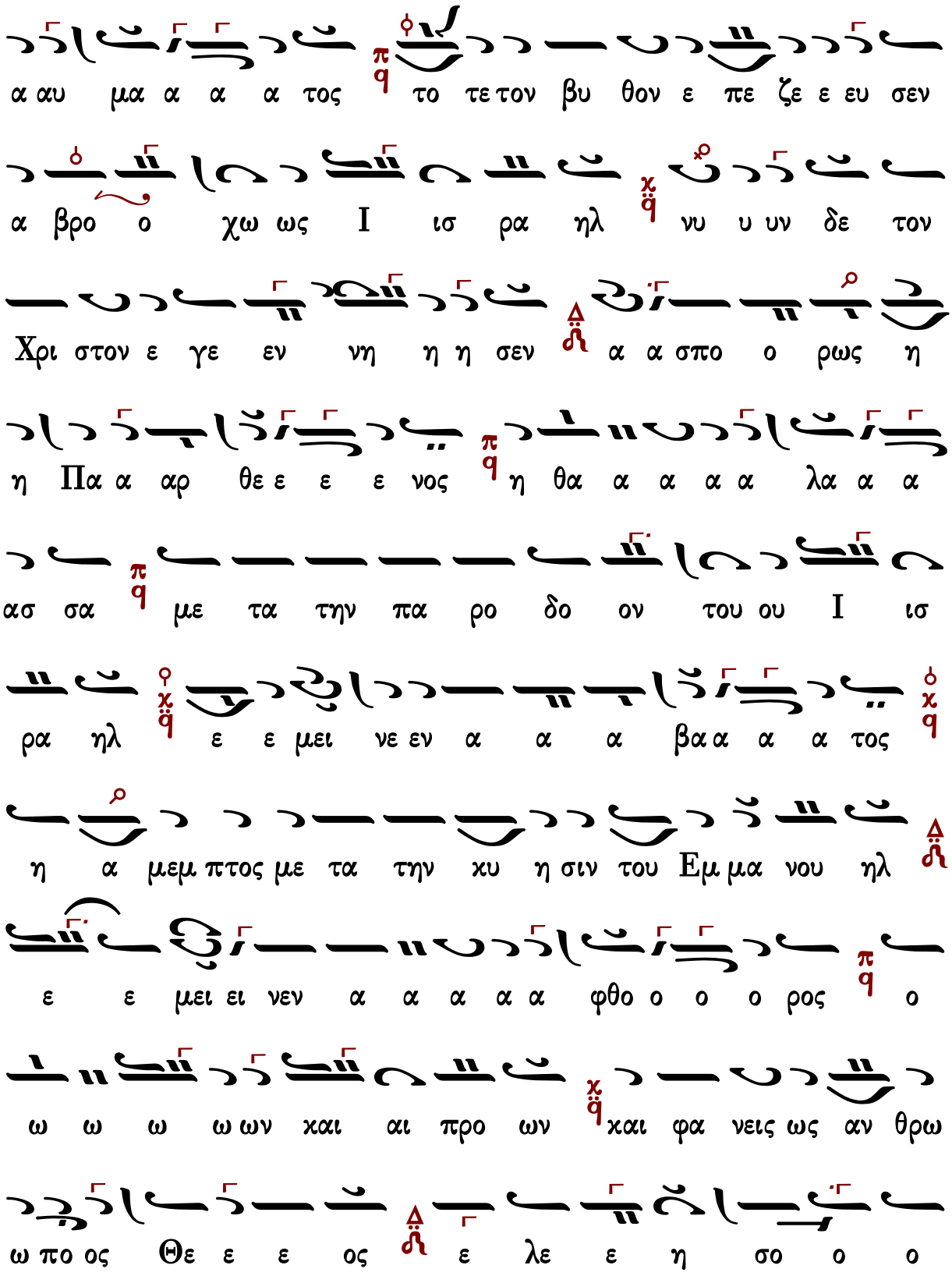
α αυ μα α α α τος το τε τον βυ θον ε πε ζε ε ευ σεν
α βρο ο χω ως Ι ισ ρα ηλ νυ υ υν δε τον
Χρι στον ε γε εν νη η η σεν α α σπο ο ρως η
η Πα α αρ θε ε ε ε νος η θα α α α α λα α α
ασ σα με τα την πα ρο δο ον του ου Ι ισ
ρα ηλ ε ε μει νε εν α α α βα α α α τος
η α μεμ πτος με τα την κυ η σιν του Εμ μα νου ηλ
ε ε μει ει νεν α α α α α φθο ο ο ο ρος ο
ω ω ω ω ων και αι προ ων και φα νεις ως αν θρω
ω πο ος Θε ε ε ος ε λε ε η σο ο ο

Γαβριήλ Κουντιάδου

Ἦχος λ π ϋ Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.312

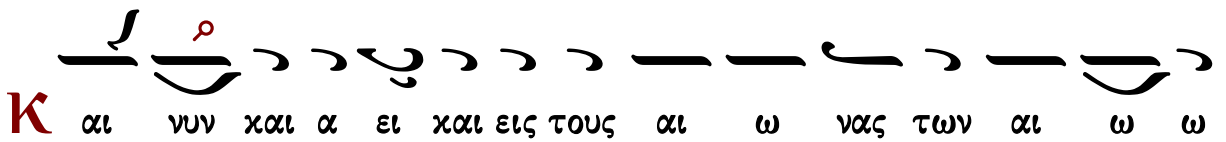

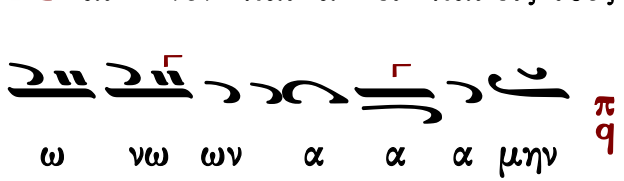

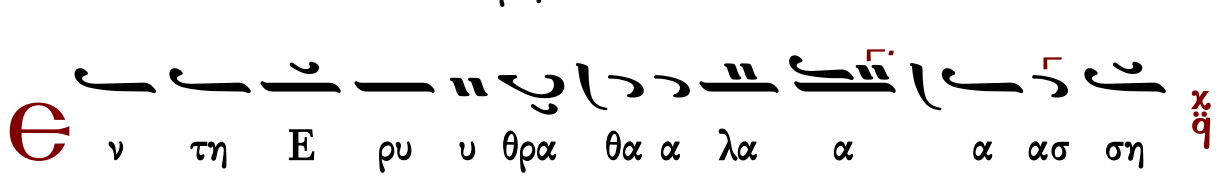

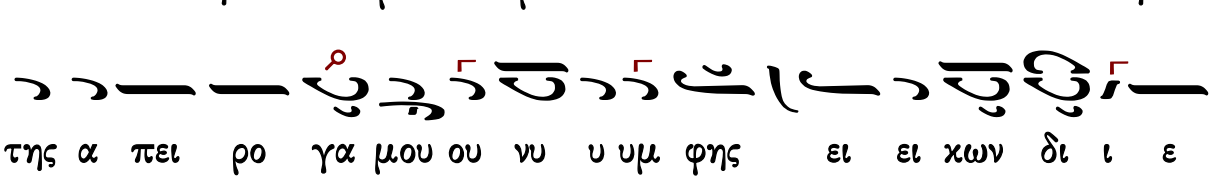

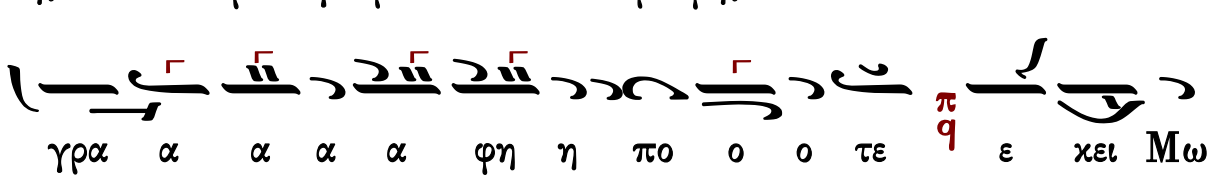

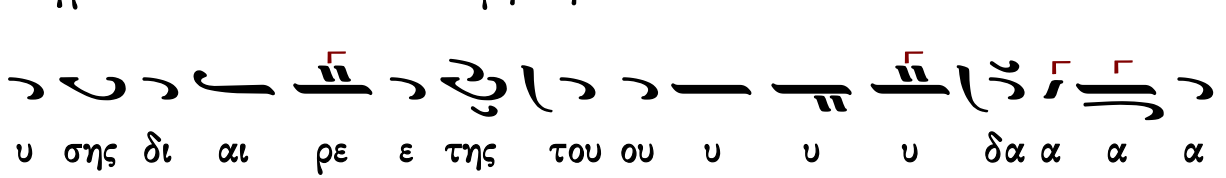

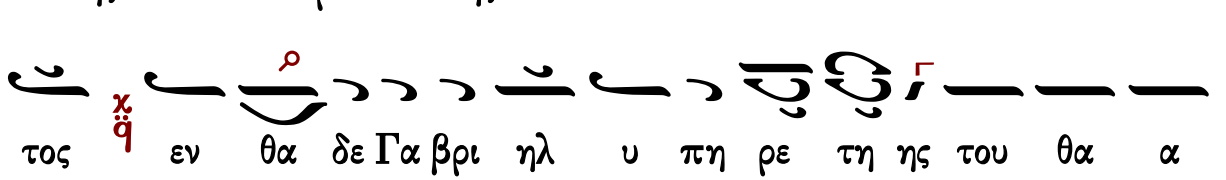

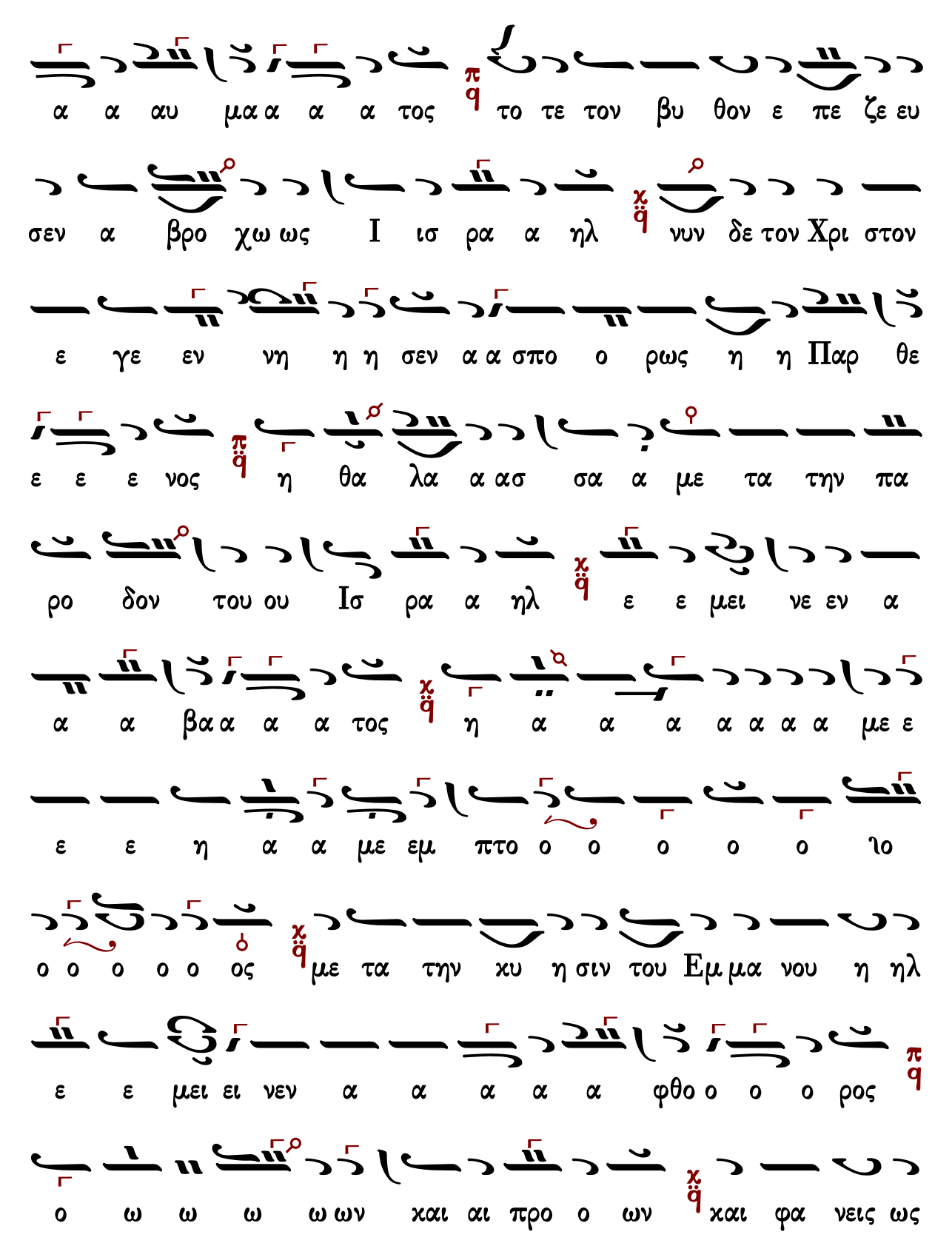
α α αυ μα α α α τος πq το τε τον βυ θον ε πε ζε ευ
σεν α βρο χω ως Ι ισ ρα α ηλ χq νυν δε τον Χρι στον
ε γε εν νη η η σεν α α σπο ο ρως η η Παρ θε
ε ε ε νος πq η θα λα α ασ σα α με τα την πα
ρο δον του ου Ισ ρα α ηλ χq ε ε μει νε εν α
α α βα α α α τος χq η α α α α α α α με ε
ε ε η α α με εμ πτο ο ο ο ο ο ιο
ο ο ο ο ο ος χq με τα την κυ η σιν του Εμ μα νου η ηλ
ε ε μει ει νεν α α α α α φθο ο ο ο ρος πq
ο ω ω ω ω ων και αι προ ο ων χq και φα νεις ως

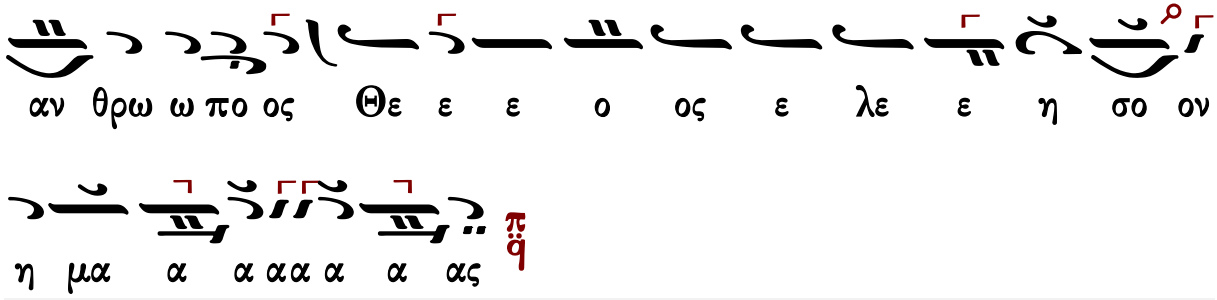

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ἀργοσύντομον

Ἦχος λ ἡ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Β175*

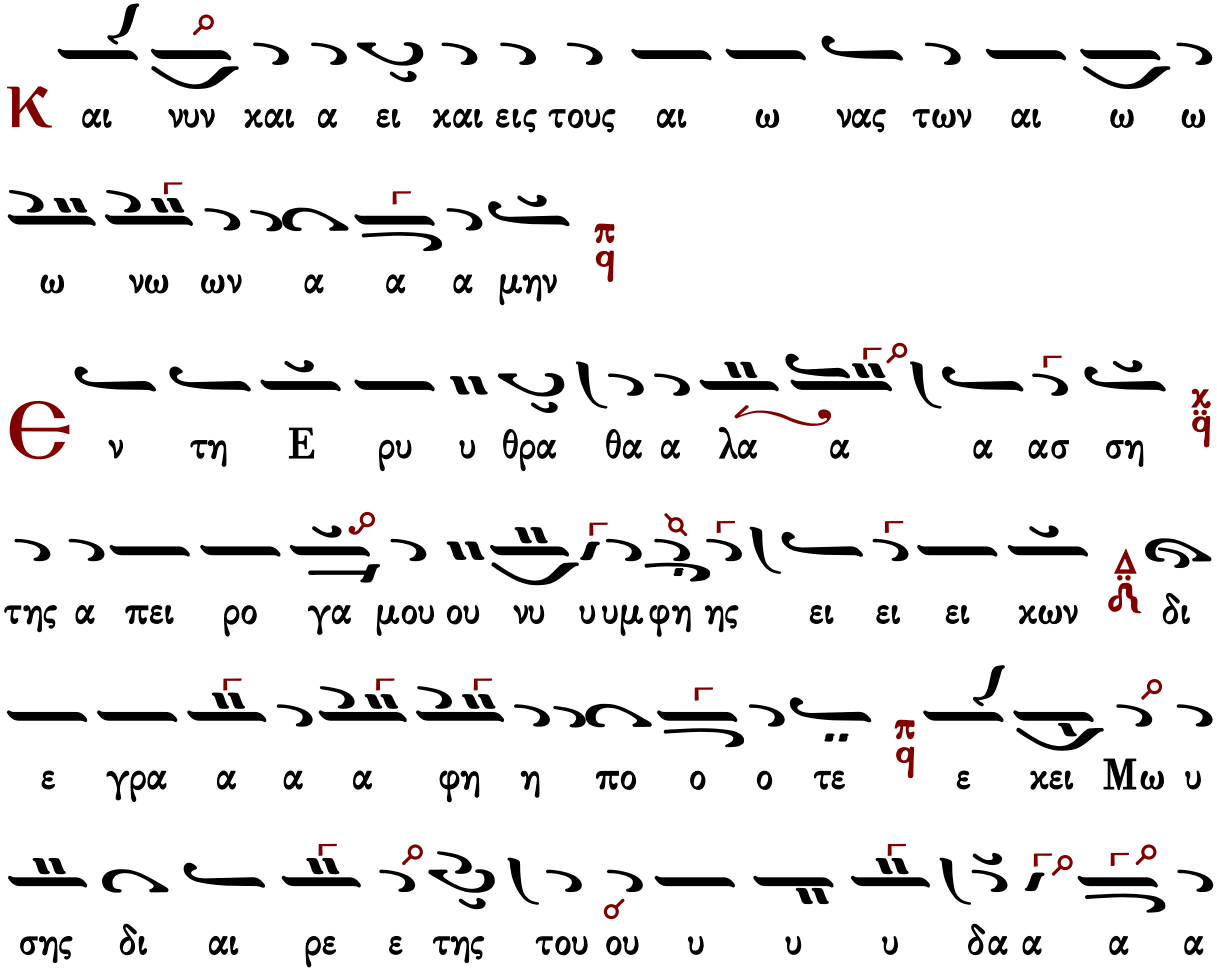

τος εν θα δε ε Γα α βρι ι ι ηλ υ πη ρε ε

ε τη ης του θα α α αυ μα α α α τος το τε τον

βυ θον ε πε ζε ευ σεν α βρο χω ως Ι ισ ρα α ηλ

νυ υ υν δε τον Χρι στον ε γεν νη η σεν α α σπο ο ρως

η Παρ θε ε ε νο ος η θα λα ασ σα α με

τα την πα ρο δον του ου Ι ισ ρα α ηλ ε ε

μει νε εν α α α βα α α α τος η α α α

α α α α με ε ε ε η α α με εμ πτο ο ο ο

ο ιο ο ο ο ο ο ος με τα την χυ η σιν του Εμ

μα νου η ηλ ε ε μει ει νεν α α α α φθο ο ο ο

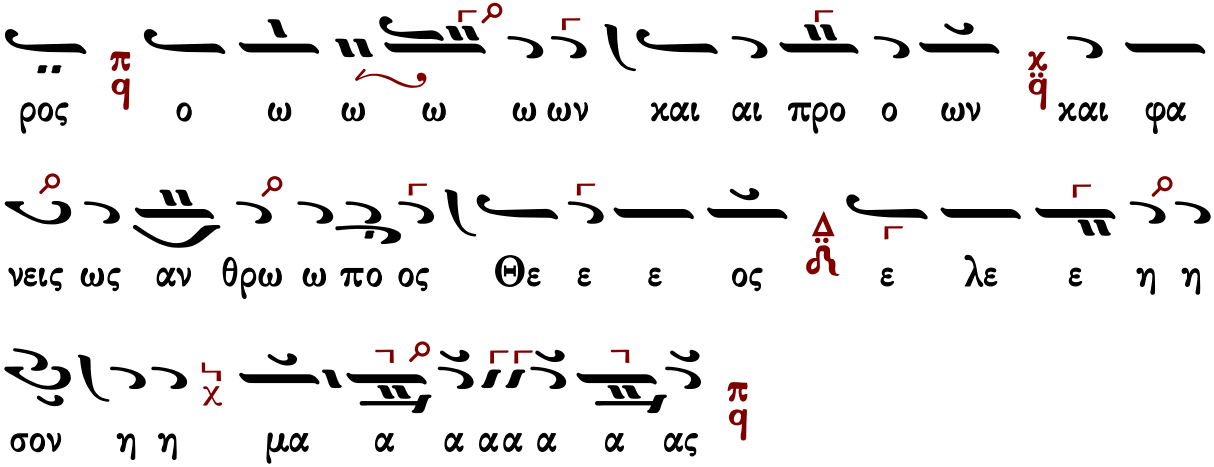

σύντομον

Θεοτοκίον

Ἦχος λ π ϊ Κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Β295*

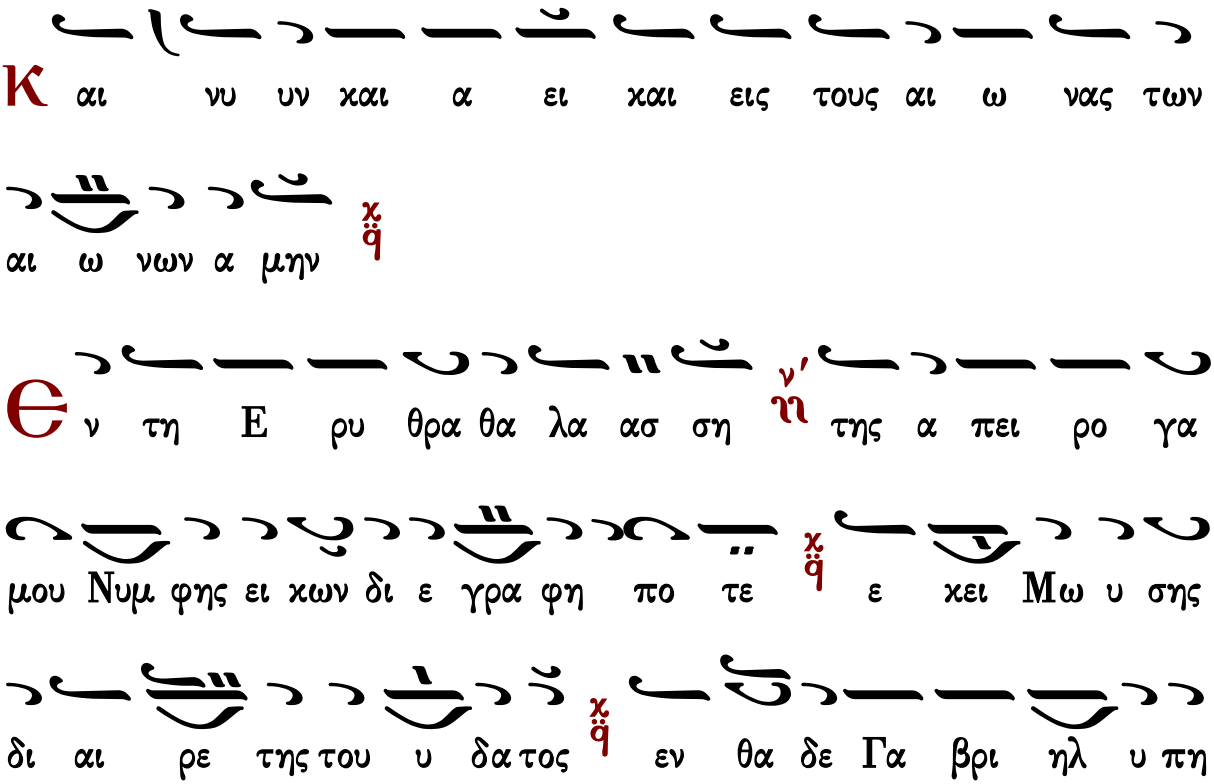

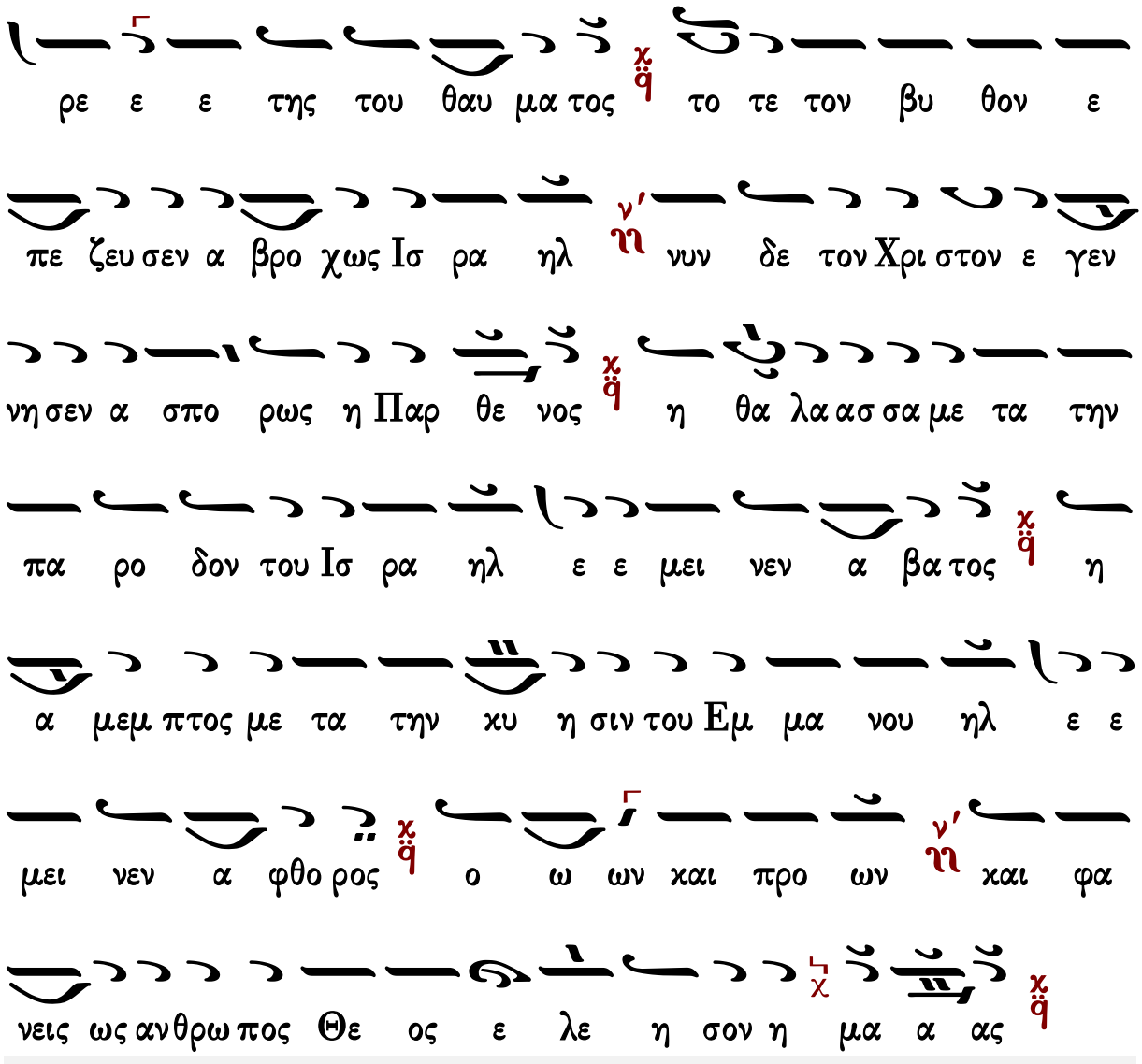

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης — Εἴσοδος — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἐπιλύχνιος Εὐχαριστία

Μέλος Ἀρχαῖον

Μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος Δι

Πανδέκτη - Εσπερινός
1850 σ.213*

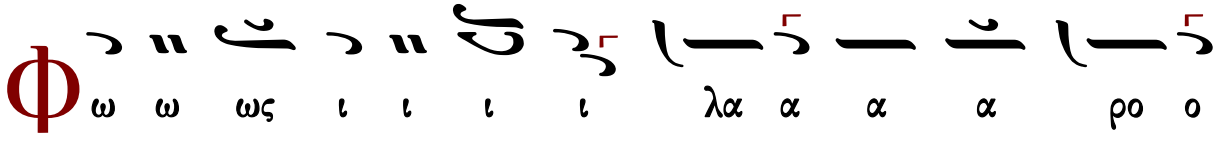

ας α α α ι ι ι ι γι α α α ον ο ο

ι α α α α θα α α ης η ξη ο ο ο ο δο

ου ου ος ο τρο α Πα ου ου του α α α α ναι α

ου ου ου ου ι ι ι ι νι α α α ρα ου

ι ι ι ι ου ου μα α α κα γι ι ι ι ι ου ου

ου ου ου η η η η ι ι ι Ι ος ο ο ρο α

ο ο ελ θο ε ε ε στε ι ι ι Χρι ου ου ου

ι ι λι η η η η ην η η η τη πι ε ε τες ον

ο ο δο ιν ι ι ι σι υ υ υ ου ου ι ι ι

ε ε σπε ως ω ω ω φω ες ε ε τε ον ο

ε ε ρι ι νο ο ο ον υ υ μνου ου ου με ε ε εν

Πα α α α τε ε ε ε ε ρα α α α α

Υι υι υι υι ο ο ο ο ον χαι αι αι αι α α

α γι ι ι ο ο ο ον Πνε ε ε ε ευ μα

α α Θε ε ο ον α α α ξι ι ι ι ο ο

ο ο ον σε ε ε ε ε ε ε εν πα α

α α α σι ι ι ι ι χαι αι αι αι ρο ι ο ι

ο ι ο ι ο ι ς υ υ υ υ μνει ει ει σθαι αι αι αι φω ω

ω ω ναι αι αι αι αι αι ς αι αι σι ι ι αι αι ς

Υι υι ε ε ε ε Θε ε ε ε ου ου ου ου

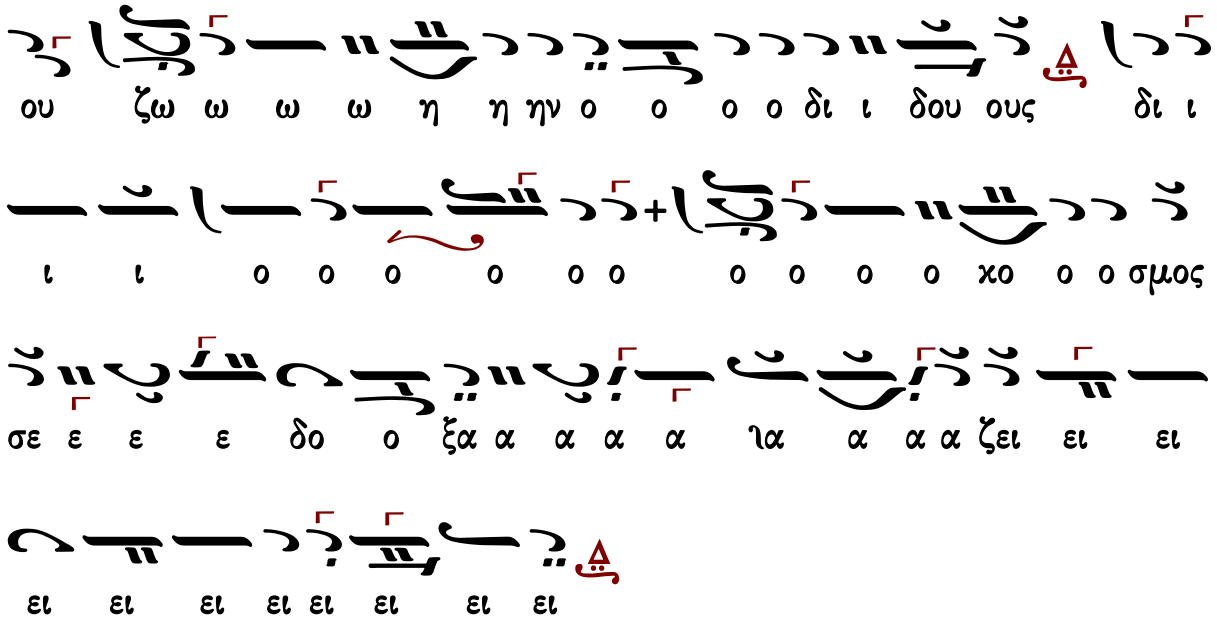

Ἰωάννου Σακελλαρίδου

Ἦχος Δι

Μουσικός Πανδέκτης
Εσπερινός-Απόδειπνον
«ΖΩΗ»1977 σ.33#

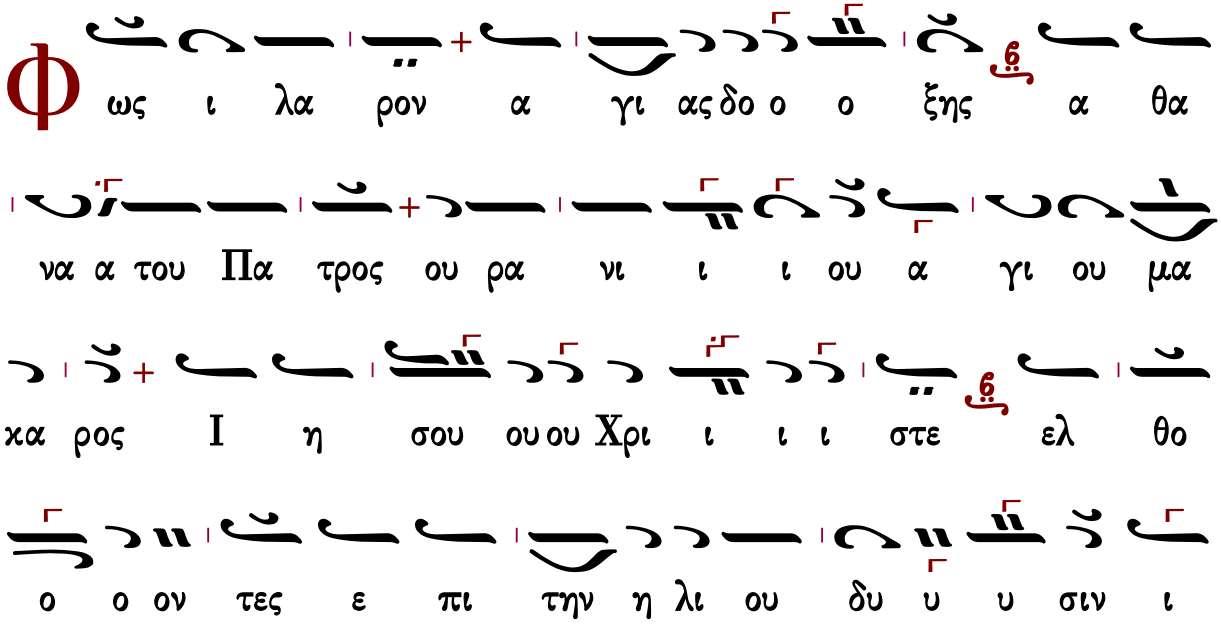

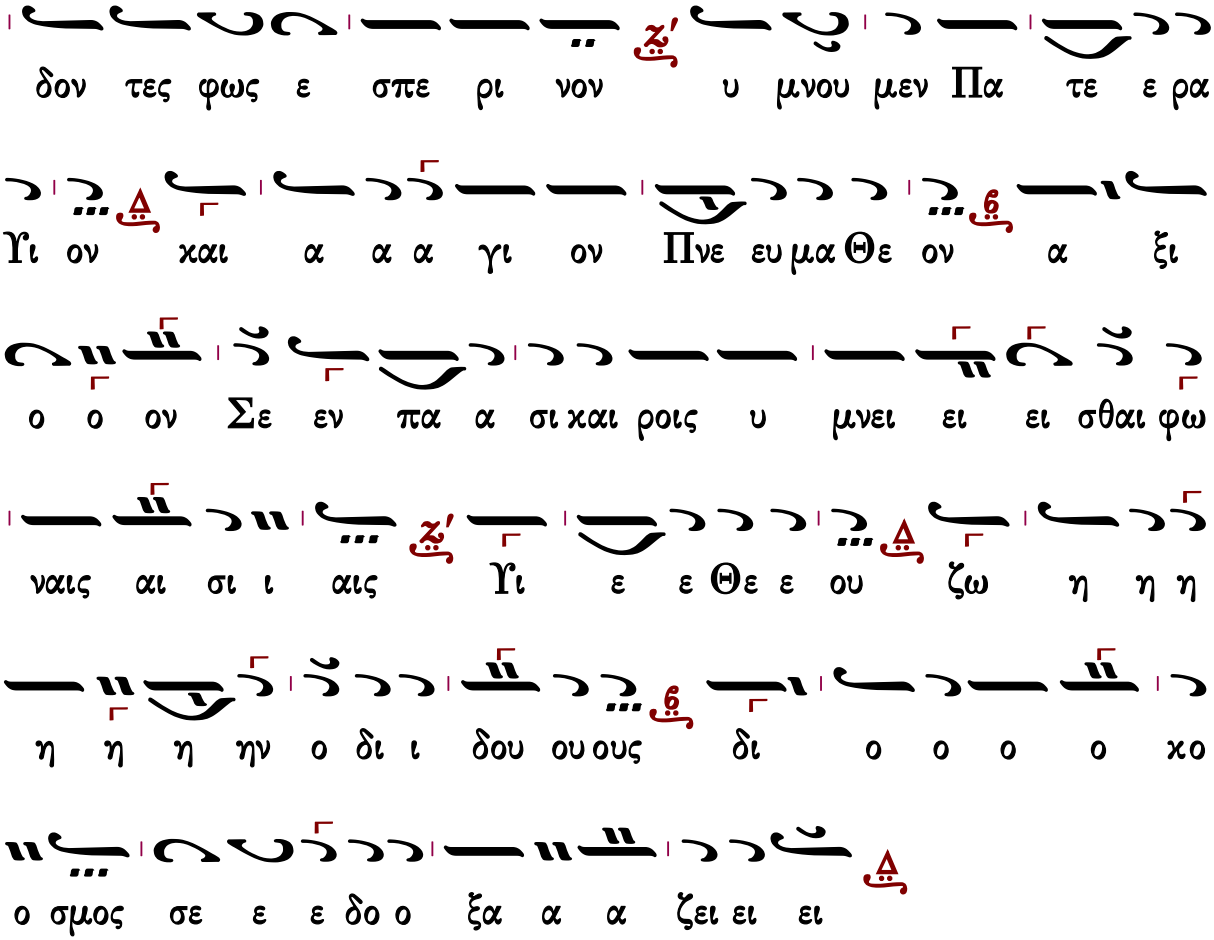

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἑσπέρας προκείμενον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Θὶς τὸν Στίχον

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος λ π ϊ Κε χ

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.132*

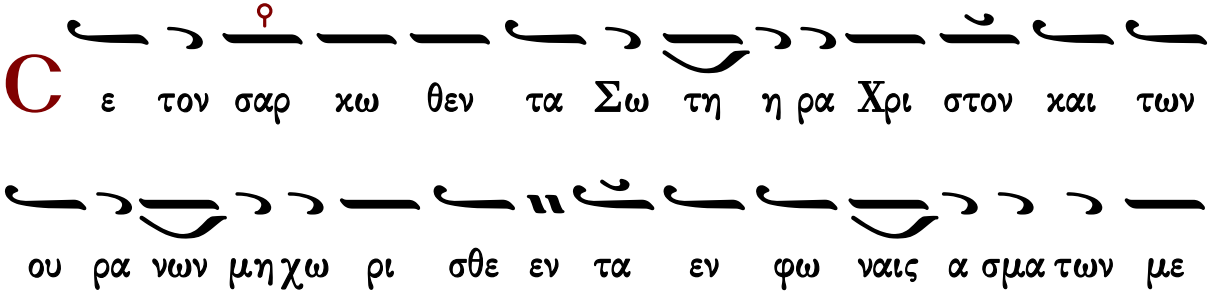

γα λυ νο μεν ο τι σταυ ρον και θα να τον κα τε δε ε

ξω δι α το γε νος η μων ως φι λαν θρω πος Κυ ρι

ος σκυ λευ σας Α δου πυ λας τρι η με ρος α νε

στης σω ζων τας ψυ χας η η μων

Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν ευ πρε πει

αν εν ε δυ σα το εν ε δυ σα το ο Κυ ρι ος

δυ ναμιν και πε ρι ε ζω σα το

Ν υ γει ει σης σου της πλευ ρας Ζω ο δο τα κρου νους α

φε σε ως πα σιν εξ ε βλυ σας ζω ης και σω τη ρι ας

σαρ κι δε θα α να τον κα τε δε ε ξω α θα να σι

αν η μιν δω ρου με νος οι χη σας τα φω δε η μας η

λευ θε ρω σας συν α να στη σας σε αυ τω εν δο

ξως ως Θε ος δι α του το βο ω ω μεν φι λαν θρω πε

Κυ υ ρι ε δο ξα α σοι

Κ αι γαρ ε στε ρε ω σε την οι κου με νην

η τις ου σα λευ θη σε ται

Ζ ε νη σου η σταυ ρω σις και η εν Α δου κα θο

δος φι λαν θρω πε υ πα αρ χει σκυ λευ σας γαρ αυ τον

και τους πα λαι δε σμι ι ους συν α να στη σας σε αυ τω

εν δο ξως ως Θε ος τον πα ρα δει σον α νοι οι ξας

α πο λα βειν του ου του η ξι ω σας δι ο και η

μιν τοις δο ξα ζου σι την σην τρι η η με ρον ε γερ

σιν χ δω ρη σαι ι λα σμον α μαρ τι ων πα ρα δει ει

σου οι κη το ρας κα τα ξι ων ωσ μο νος ευ σπλα

αγ χνος χ

Τ ω οι κω σου πρε πει α γι α σμα Κυ ρι

ε εις μα κρο τη τα η με ρων χ

Ο δι η μας σαρ κι πα α θος δε ξα με νος και

τρι η με ρος εκ νε κρων α να στας της σαρ κος η μων τα

πα α α θη θε ρα πευ σον χ και α να α στη

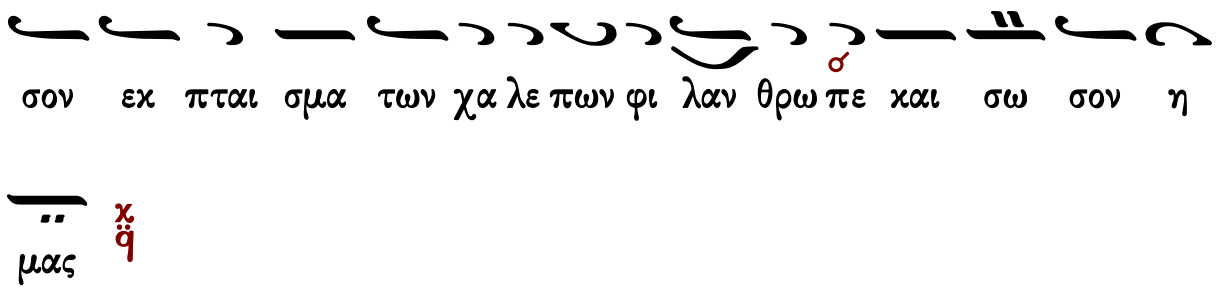

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ/π ἀ Κε

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.493#

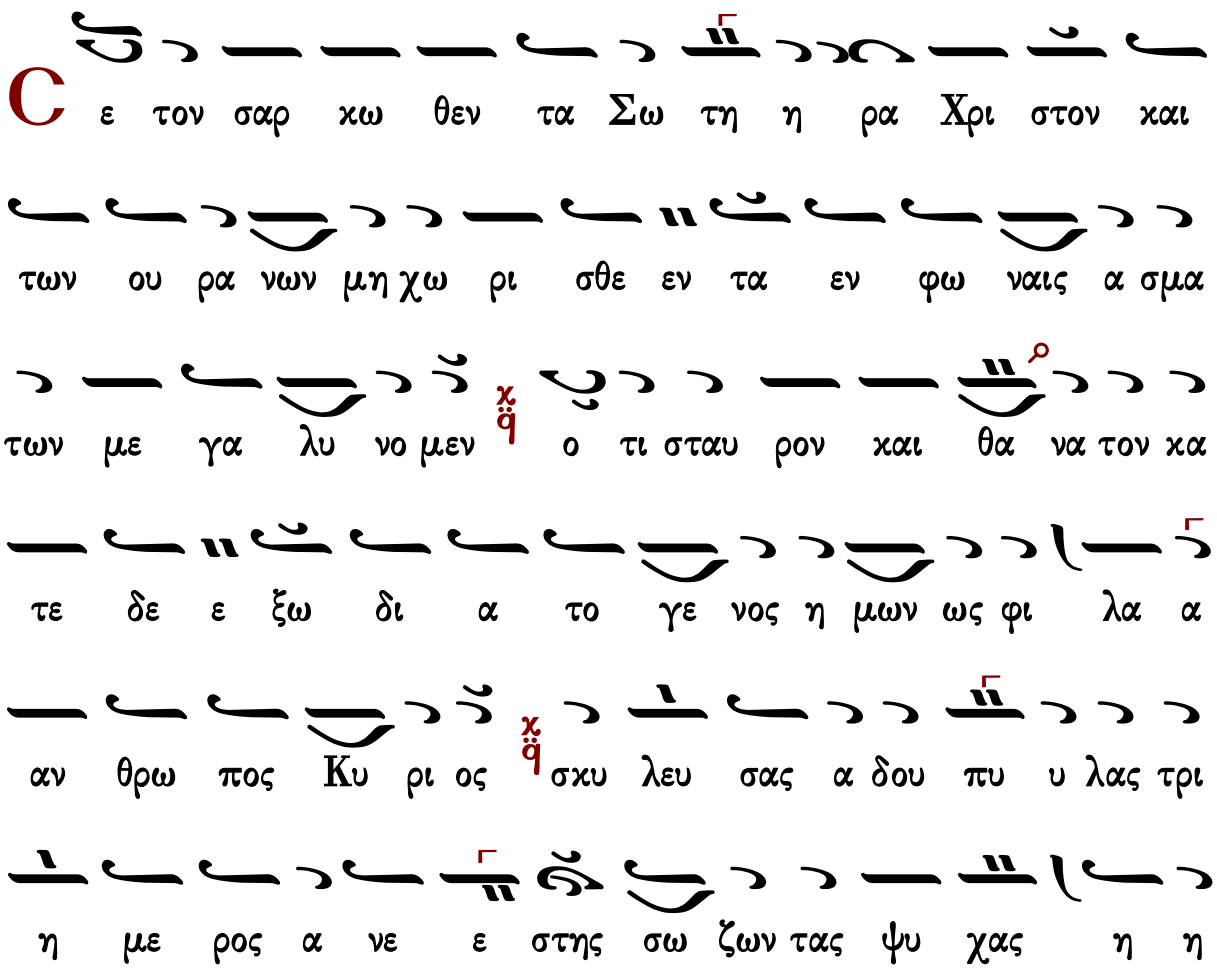

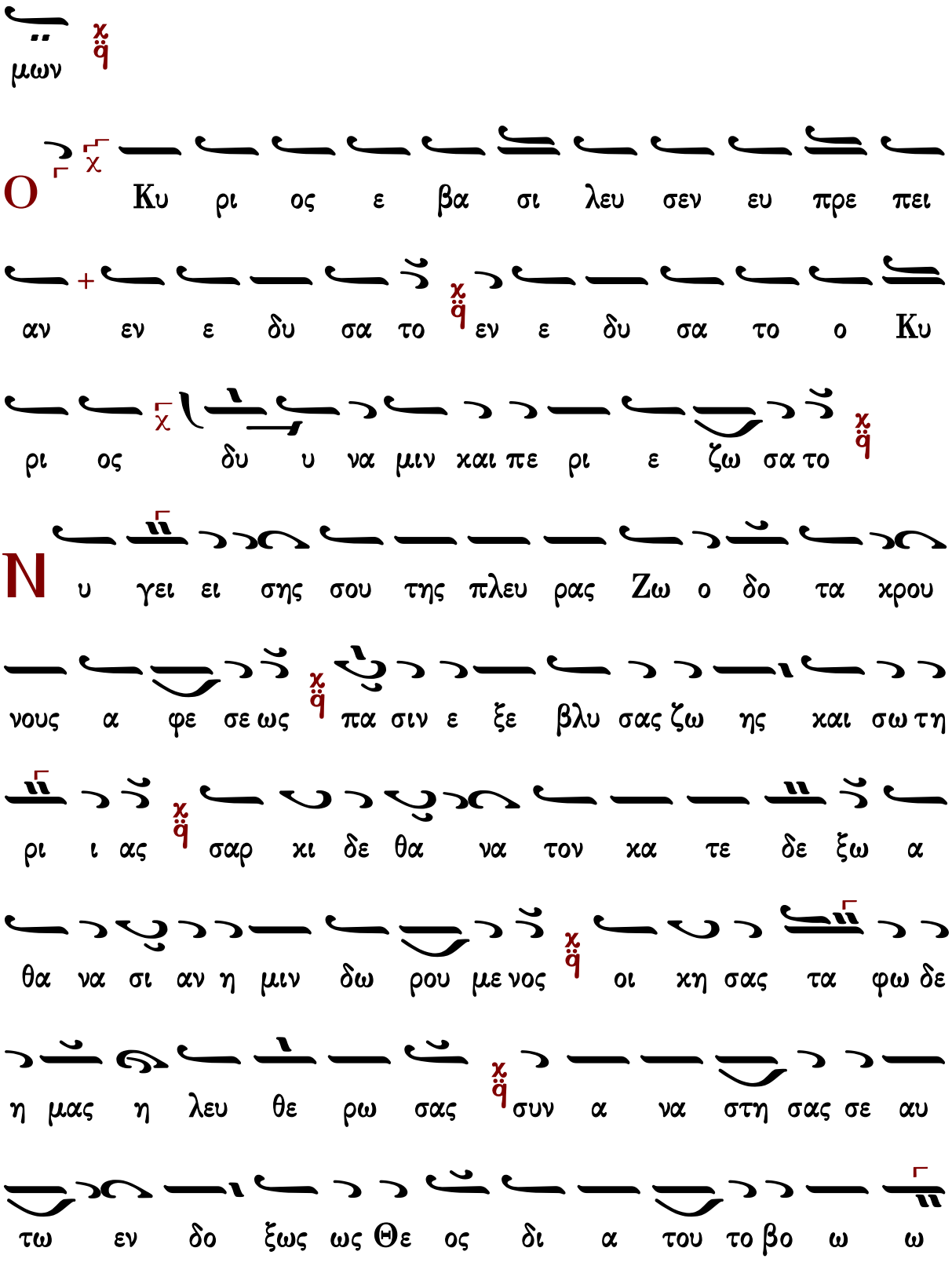
μων
Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν ευ πρε πει
αν εν ε δυ σα το εν ε δυ σα το ο Κυ
ρι ος δυ υ να μιν και πε ρι ε ζω σα το
Ν υ γει ει σης σου της πλευ ρας Ζω ο δο τα κρου
νους α φε σε ως πα σιν ε ξε βλυ σας ζω ης και σω τη
ρι ι ας σαρ κι δε θα να τον κα τε δε ξω α
θα να σι αν η μιν δω ρου με νος οι κη σας τα φω δε
η μας η λευ θε ρω σας συν α να στη σας σε αυ
τω εν δο ξως ως Θε ος δι α του το βο ω ω

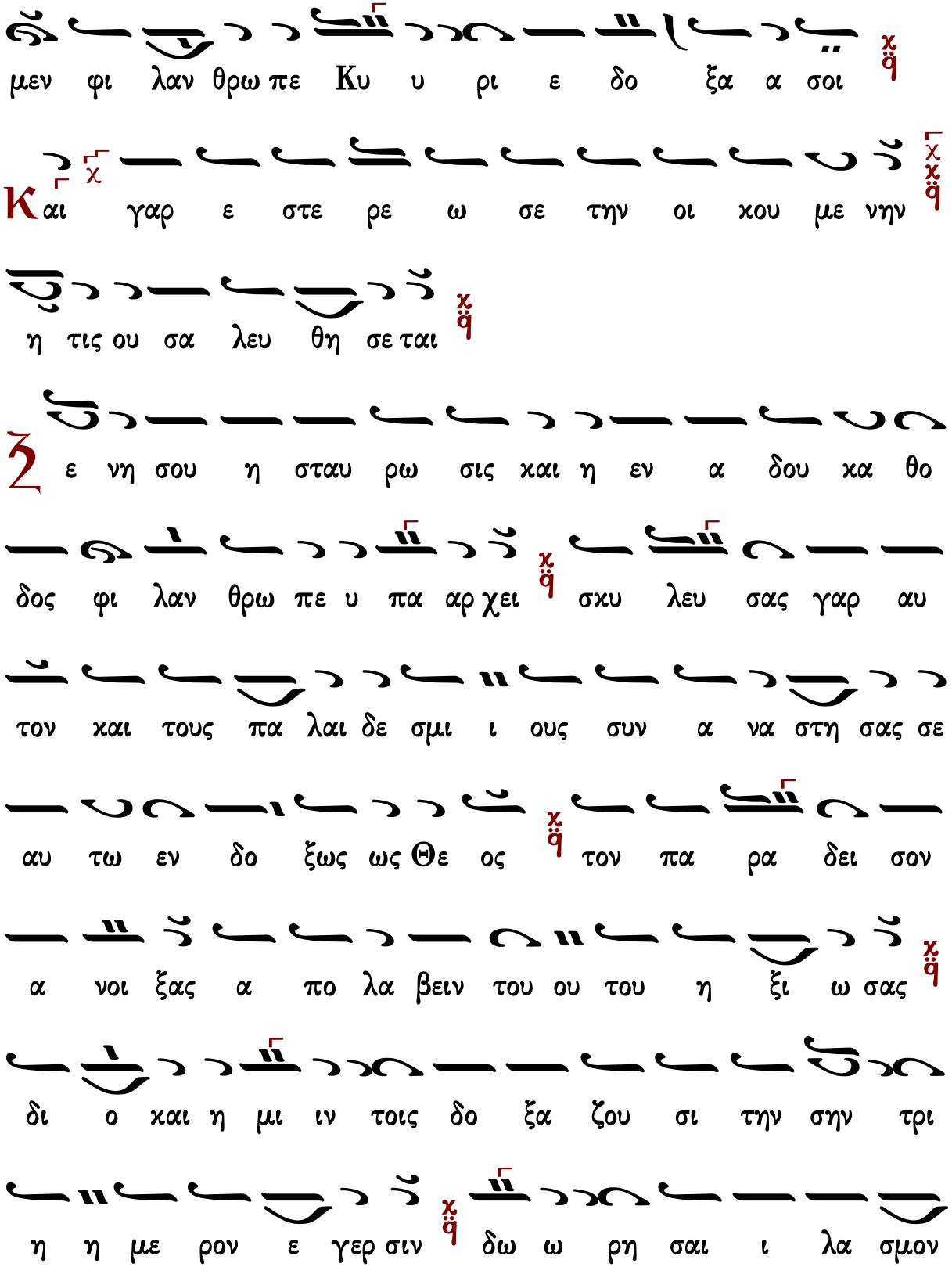
μεν φι λαν θρω πε Κυ υ ρι ε δο ξα α σοι
Και γαρ ε στε ρε ω σε την οι κου με νην
η τις ου σα λευ θη σε ται
Ζ ε νη σου η σταυ ρω σις και η εν α δου κα θο
δος φι λαν θρω πε υ πα αρ χει σκυ λευ σας γαρ αυ
τον και τους πα λαι δε σμι ι ους συν α να στη σας σε
αυ τω εν δο ξως ως Θε ος τον πα ρα δει σον
α νοι ξας α πο λα βειν του ου του η ξι ω σας
δι ο και η μι ιν τοις δο ξα ζου σι την σην τρι
η η με ρον ε γερ σιν δω ω ρη σαι ι λα σμον

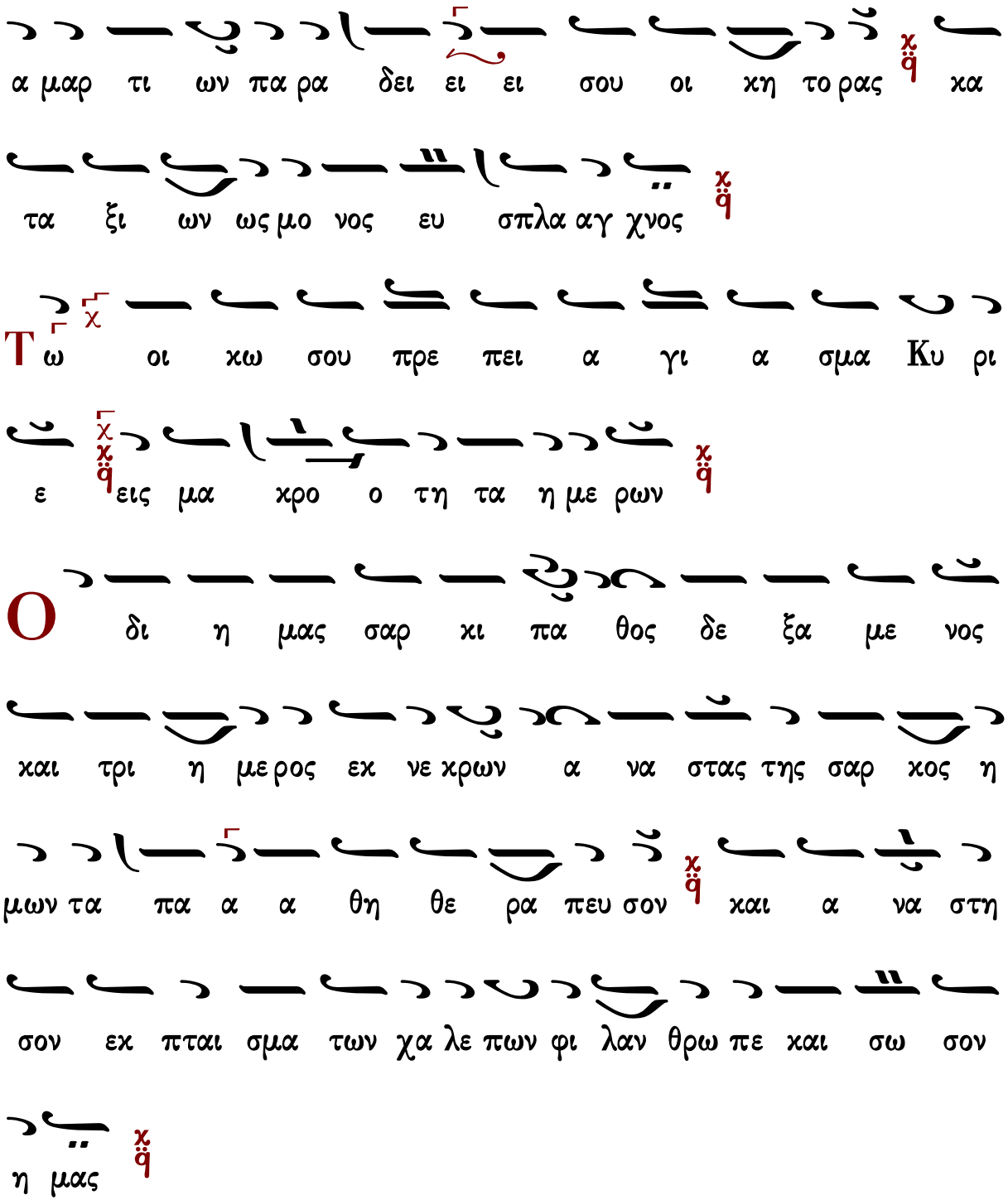
α μαρ τι ων πα ρα δει ει ει σου οι χη το ρας χα
τα ξι ων ως μο νος ευ σπλα αγ χνος
Τω οι χω σου πρε πει α γι α σμα Κυ ρι
ε εις μα χρο ο τη τα η με ρων
Ο δι η μας σαρ κι πα θος δε ξα με νος
και τρι η με ρος εκ νε κρων α να στας της σαρ κος η
μων τα πα α α θη θε ρα πευ σον και α να στη
σον εκ πται σμα των χα λε πων φι λαν θρω πε και σω σον
η μας

Ἦχος λ̇ π̇ ϊ Κε

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.83*

C ε τον σαρ κω θεν τα Σω τη η ρα Χρι στον

και των ου ρα νων μη χω ρι σθε εν τα εν φω ναις α

σμα των με γα λυ νο μεν ο τι σταυ ρον και θα να τον

κα τε δε ε ξω δι α το γε νος η μων ως φι

λα αν θρω πος Κυ ρι ος σκυ λευ σας α δου πυ λας τρι

η μερος α νε ε στης σω ζων τας ψυ χας η η μων

O Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν ευ πρε πει

αν εν ε δυ σα το εν ε δυ σα το ο Κυ

ρι ος δυ υ να μιν και πε ρι ε ζω σα το

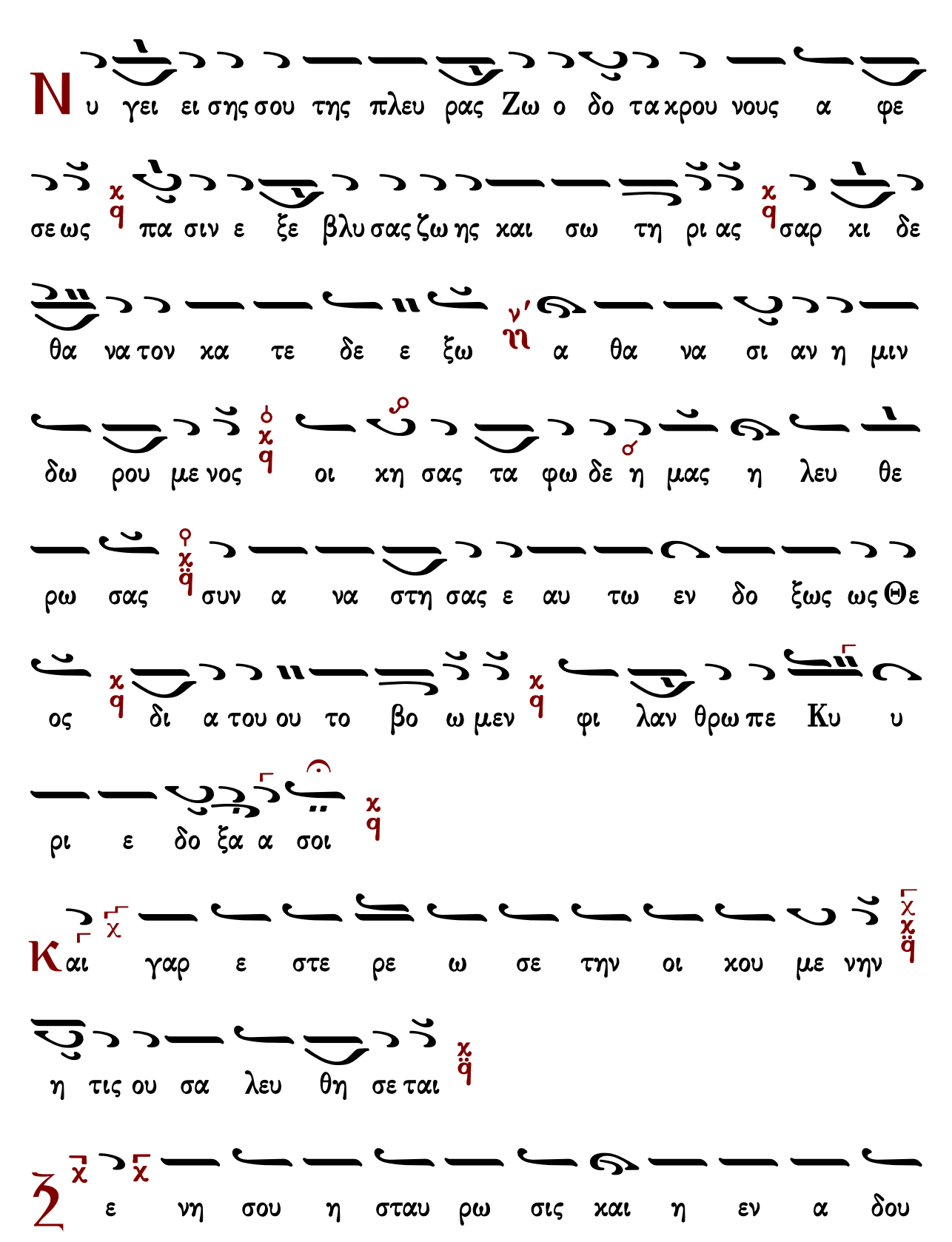
Νυ γει ει σης σου της πλευ ρας Ζω ο δο τα χρου νους α φε
σε ως πα σιν ε ξε βλυ σας ζω ης και σω τη ρι ας σαρ κι δε
θα να τον κα τε δε ε ξω α θα να σι αν η μιν
δω ρου με νος οι κη σας τα φω δε η μας η λευ θε
ρω σας συν α να στη σας ε αυ τω εν δο ξως ως Θε
ος δι α του ου το βο ω μεν φι λαν θρω πε Κυ υ
ρι ε δο ξα α σοι
Και γαρ ε στε ρε ω σε την οι κου με νην
η τις ου σα λευ θη σε ται
Ζ ε νη σου η σταυ ρω σις και η εν α δου

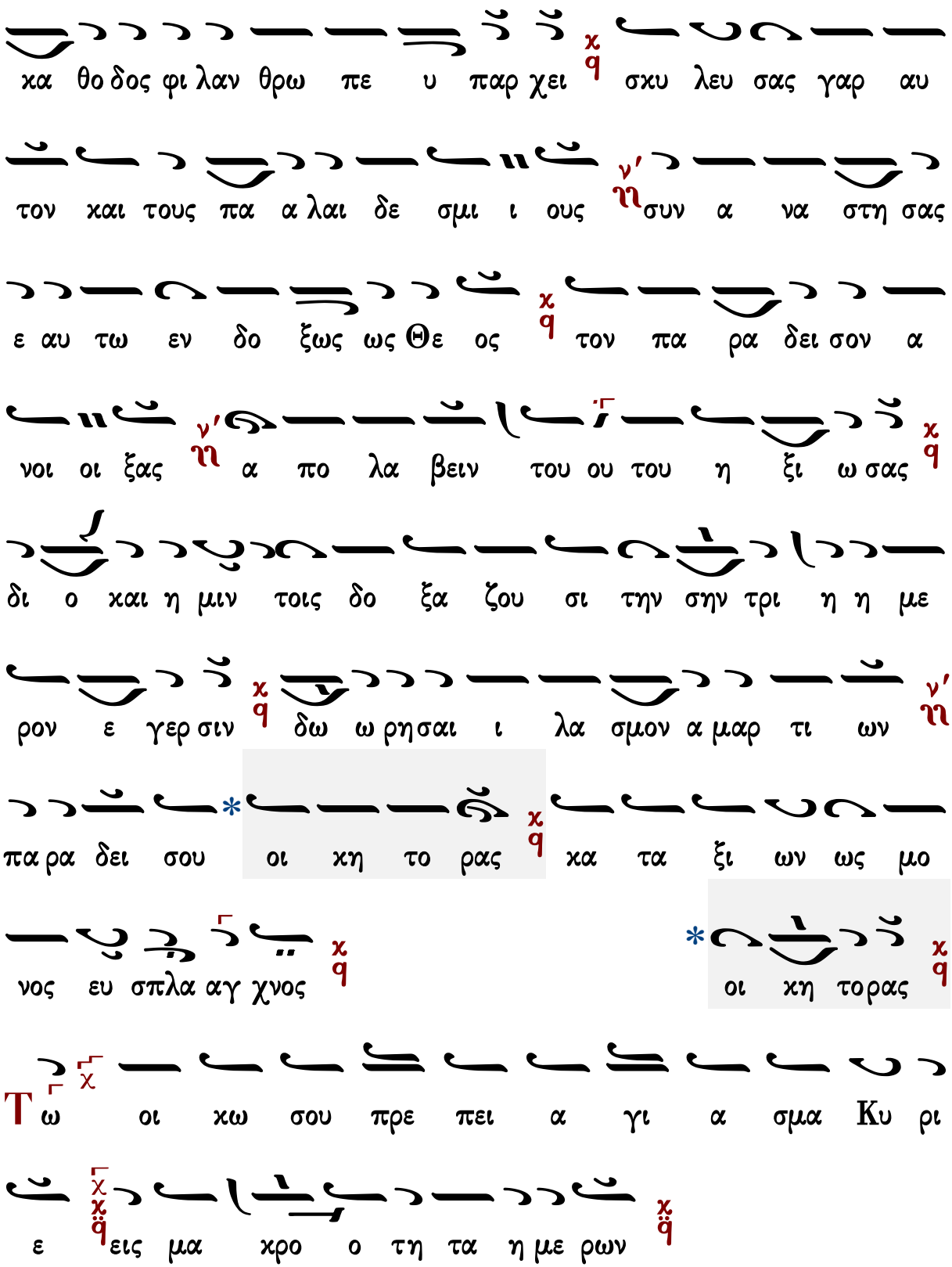
κα θο δος φι λαν θρω πε υ παρ χει σκυ λευ σας γαρ αυ
τον και τους πα α λαι δε σμι ι ους συν α να στη σας
ε αυ τω εν δο ξως ως Θε ος τον πα ρα δει σον α
νοι οι ξας α πο λα βειν του ου του η ξι ω σας
δι ο και η μιν τοις δο ξα ζου σι την σην τρι η η με
ρον ε γερ σιν δω ω ρη σαι ι λα σμον α μαρ τι ων
πα ρα δει σου οι κη το ρας κα τα ξι ων ως μο
νος ευ σπλα αγ χνος
οι κη τορας
Τω οι κω σου πρε πει α γι α σμα Κυ ρι
ε εις μα κρο ο τη τα η με ρων

Δοξαστικόν

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος λ π Πα

Μουσική Κυψέλη Α’
ΣτεφάνουΛαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2007 σ.241*

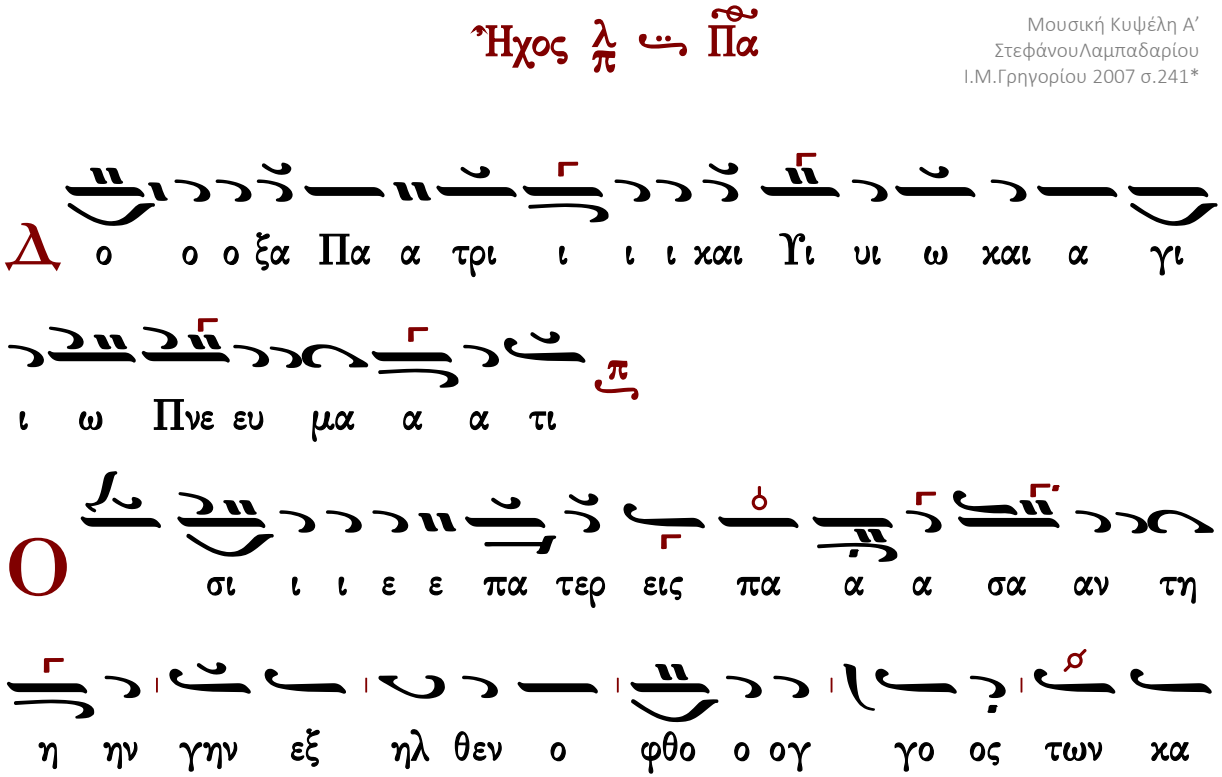

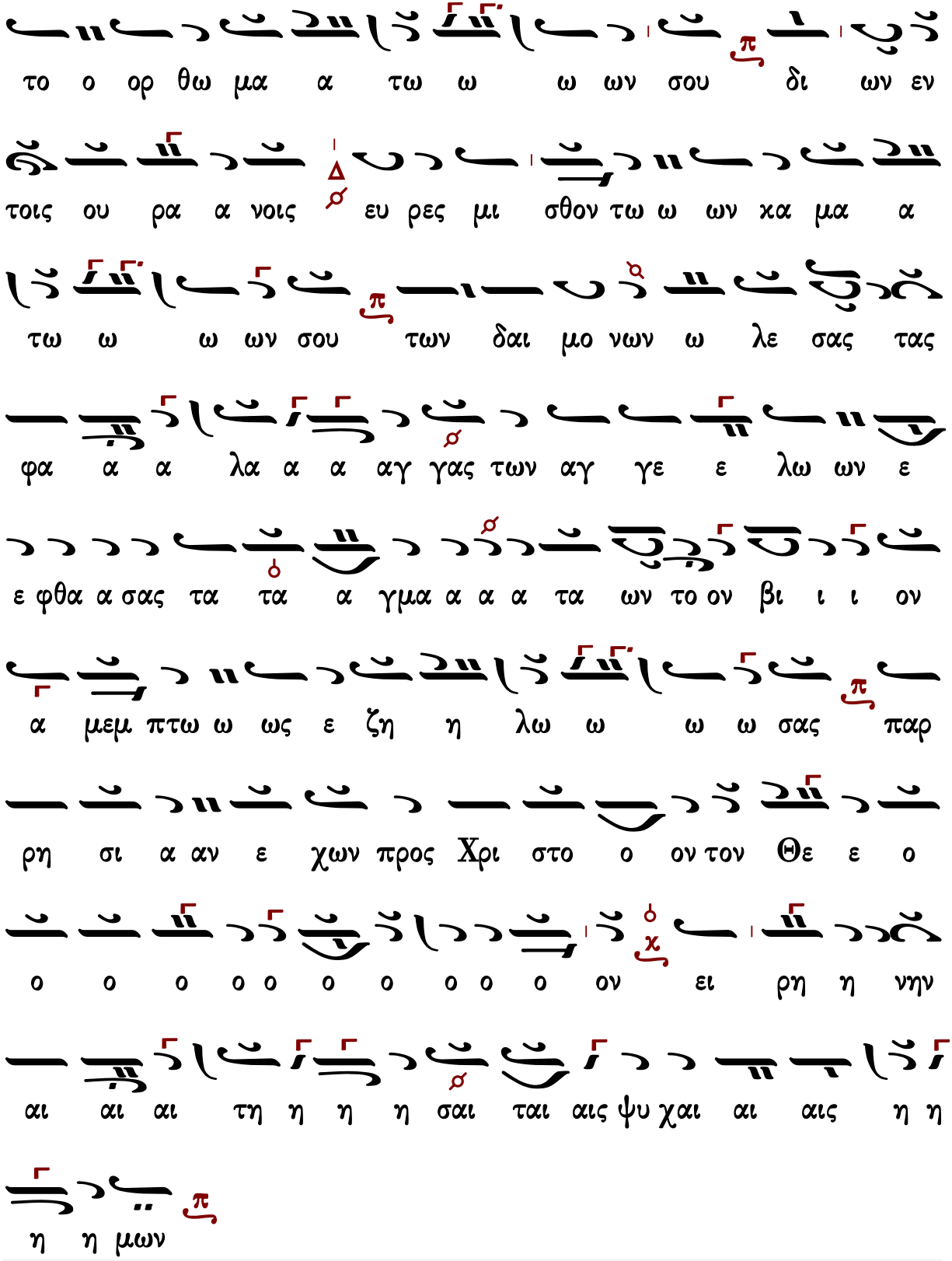
το ο ορ θω μα α τω ω ω ων σου δι ων εν
τοις ου ρα α νοις ευ ρες μι σθον τω ω ων κα μα α
τω ω ω ων σου των δαι μο νων ω λε σας τας
φα α α λα α α αγ γας των αγ γε ε λω ων ε
ε φθα α σας τα τα α γμα α α α τα ων το ον βι ι ι ον
α μεμ πτω ω ως ε ζη η λω ω ω ω σας παρ
ρη σι α αν ε χων προς Χρι στο ο ον τον Θε ε ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον ει ρη η νην
αι αι αι τη η η η σαι ται αις ψυ χαι αι αις η η
η η μων

Ἦχος λ π ... Πα

Π.Γ.Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1882 σ.192*

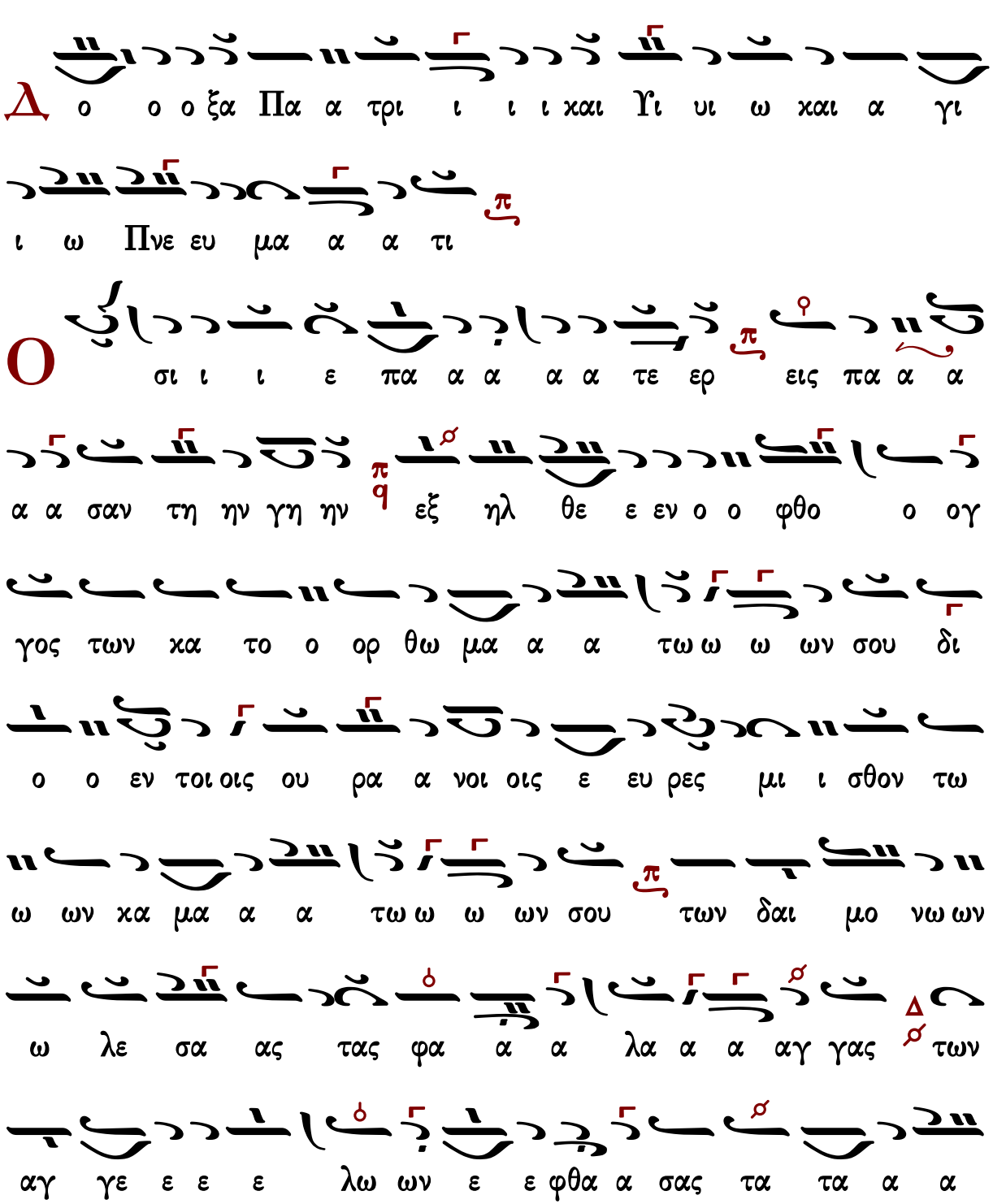

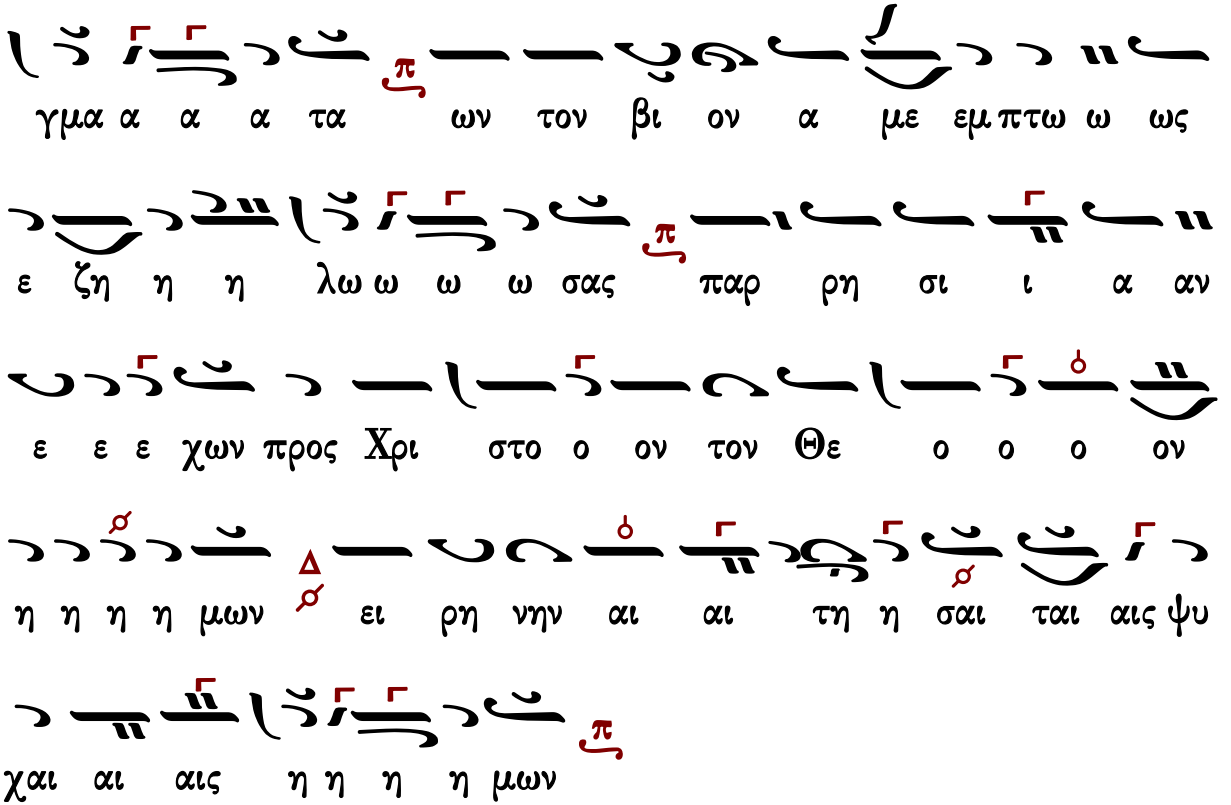

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἀθανασίου Καραμάνη

Ἦχος λ π ⸐ Πα χ

Αθανασίου Καραμάνη
Νέα Μουσική Κυψέλη
τ.γ' 1965 σ.214*

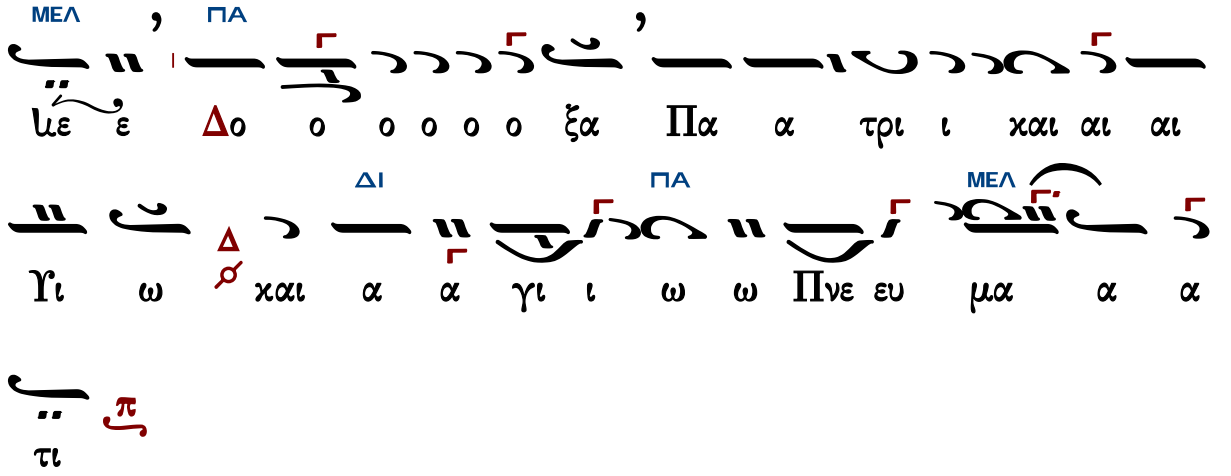

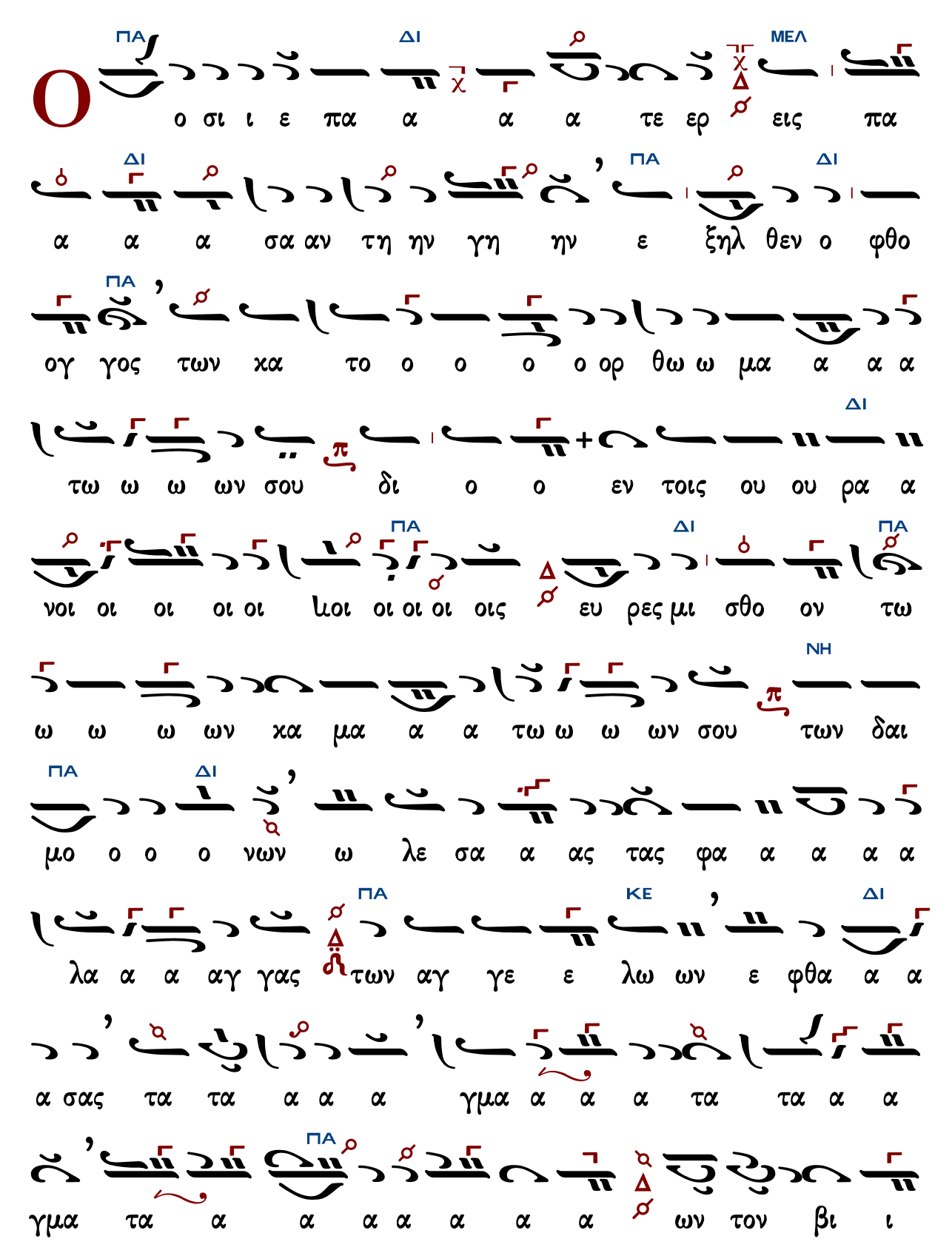
ΠΑ ΔΙ ΜΕΛ
ο σι ι ε πα α α α τε ερ εις πα
ΔΙ ΠΑ ΔΙ
α α α σα αν τη ην γη ην ε ξηλ θεν ο φθο
ΠΑ
ογ γος των κα το ο ο ο ο ορ θω ω μα α α α
ΔΙ
τω ω ω ων σου δι ο ο εν τοις ου ου ρα α
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
νοι οι οι οι οι ιοι οι οι οι οις ευ ρες μι σθο ον τω
ΝΗ
ω ω ω ων κα μα α α τω ω ω ων σου των δαι
ΠΑ ΔΙ
μο ο ο ο νων ω λε σα α ας τας φα α α α α
ΠΑ ΚΕ ΔΙ
λα α α αγ γας των αγ γε ε λω ων ε φθα α α
α σας τα τα α α α γμα α α α τα τα α α
ΠΑ
γμα τα α α α α α α α ων τον βι ι

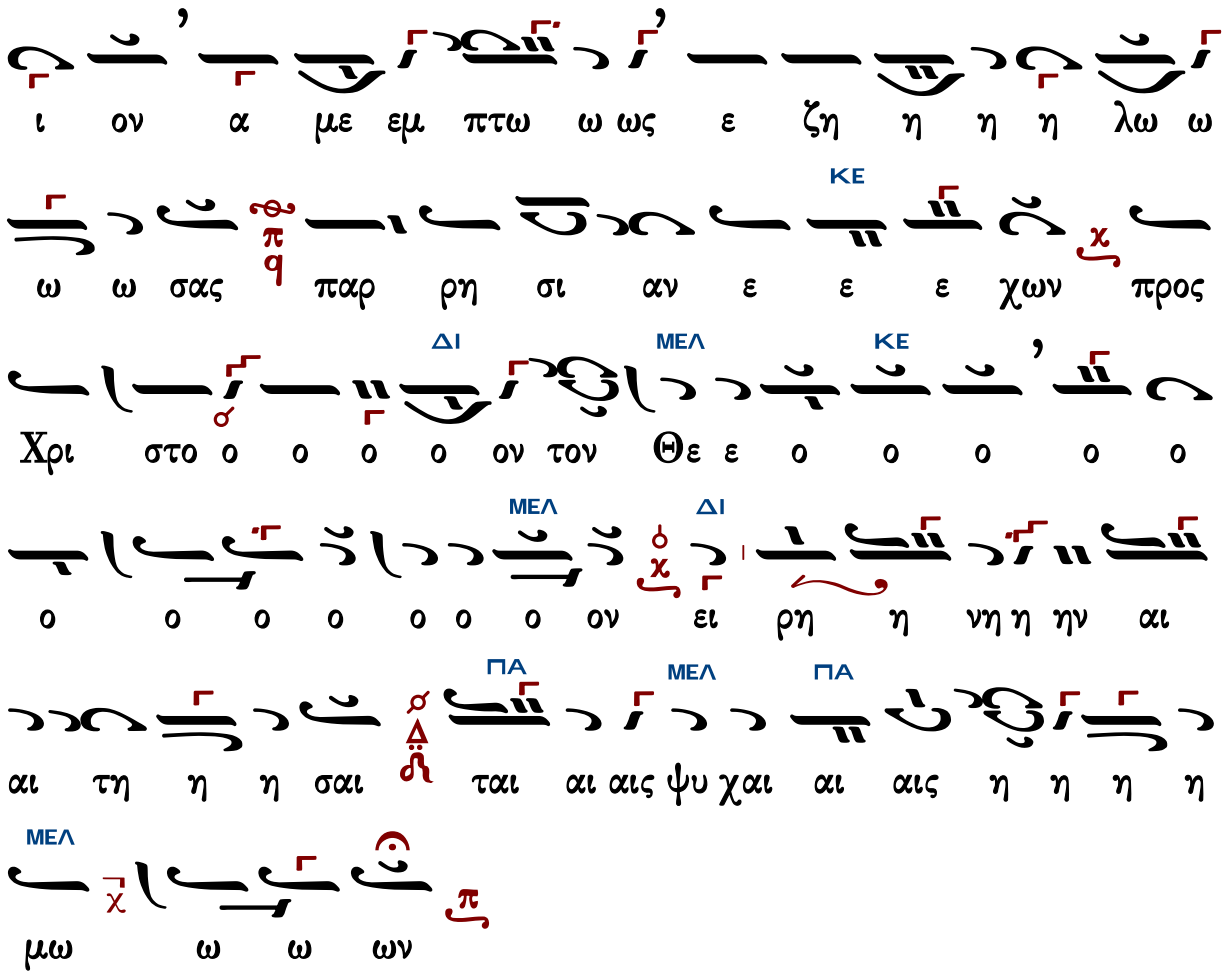

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ πλ. δ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.52/1751*

O

σι ι ε πα α α α α τε ερ εις πα α α α

σαν τη ην γη ην εξ η ηλ θεν ο φθο ο ογ γος των κα

τορ θω μα α α τω ω ω ων σου δι ων εν τοις ου

ρα α νοις ε ε ε ευ ρες μι σθον τω ω ων κα μα α

τω ω ω ων σου των δαι μο νων ω ω λε ε σας τας φα

λα αγ γας των αγ γε ε λω ων ε ε φθα α σας τα

τα α γμα α α α τα ω ω ων το ον βι ι ι ον

α μεμ πτω ω ως ε ζη η λω ω ω σας παρ ρη

σι α αν ε χων προς Χρι στο ο ον τον Θε ε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ον ει ρη η νην αι αι αι

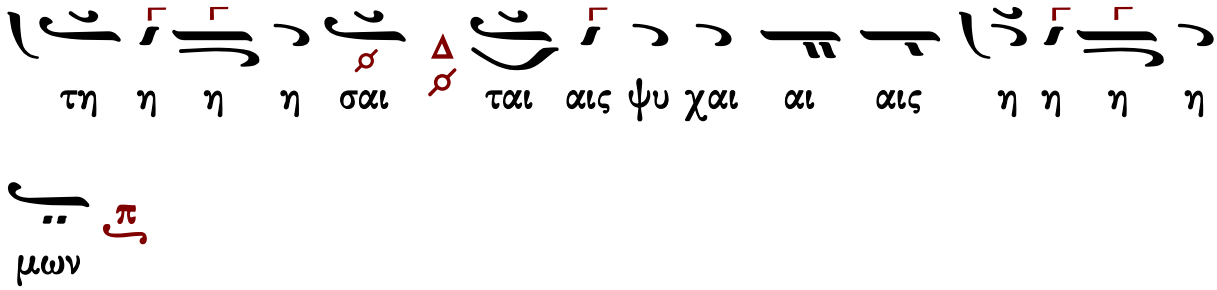

Θεοτοκίον

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος λ π Δι

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.165*

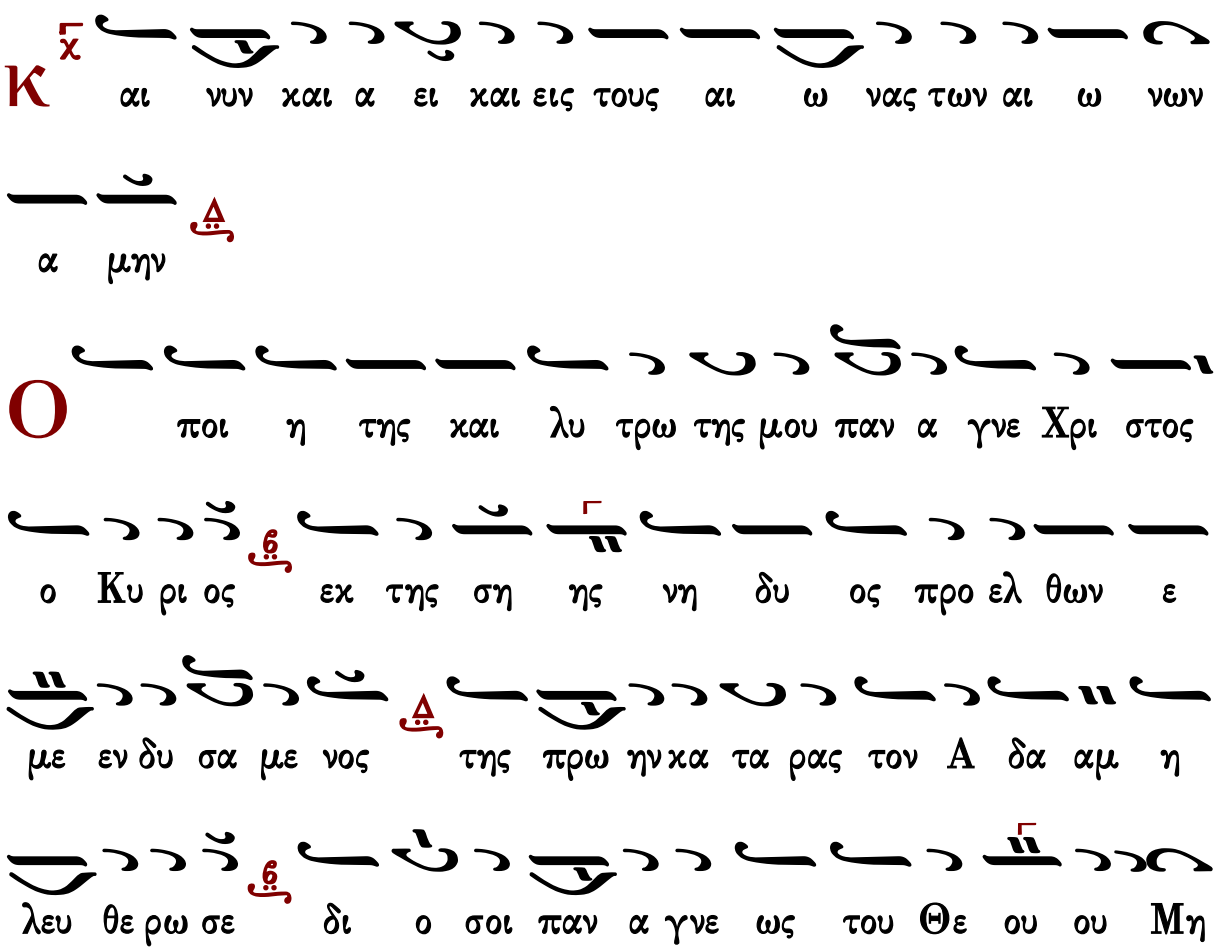

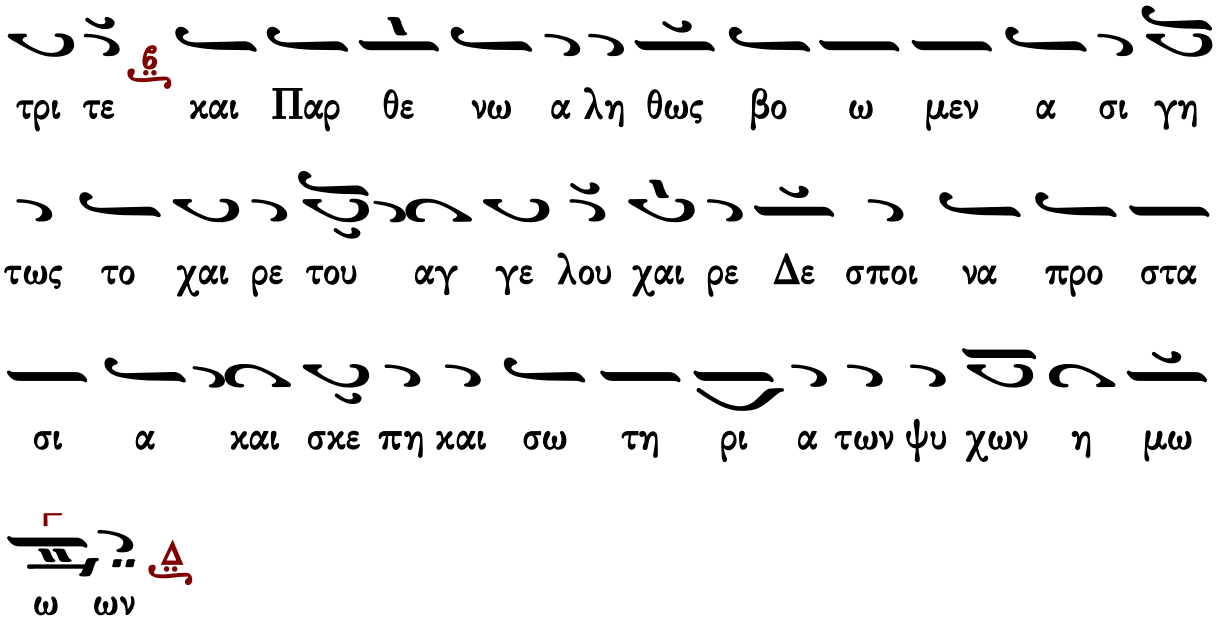

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ἀργοσύντομον

Ἦχος λ π Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.276#

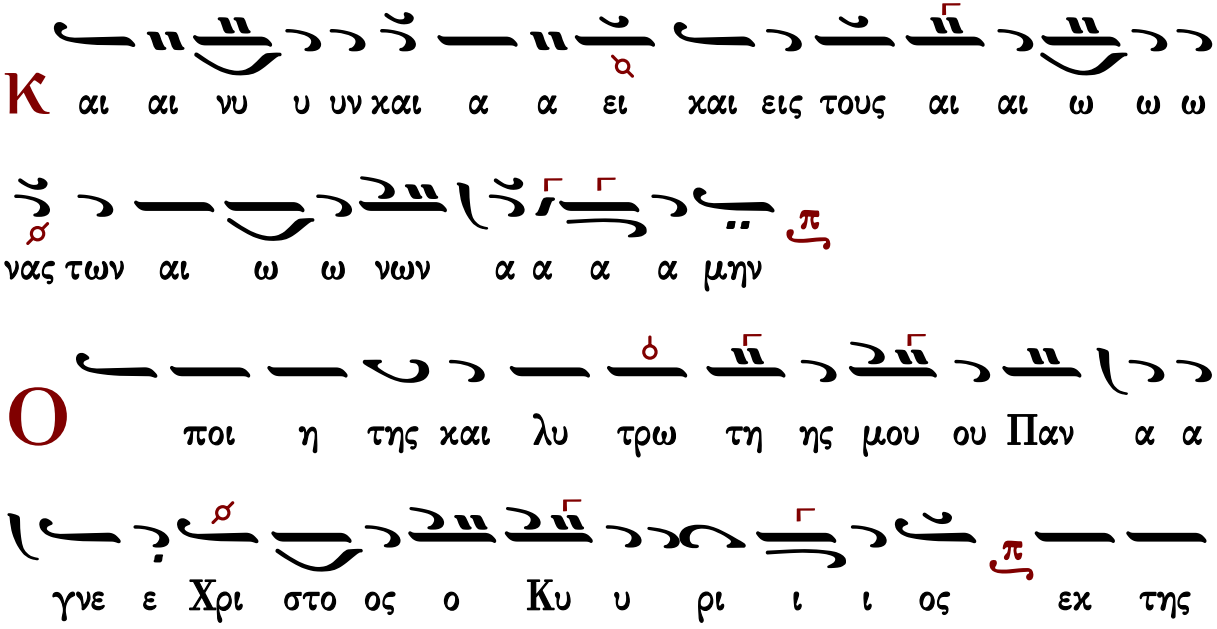

σης νη δυ ο ος προ ο ο ε ελ θων ε με ε

εν δυ σα α α α με ε ε ε νος της προ ω ω

η ην κα τα α α ρας τον Α δα αμ η η η λευ θε

ε ρω ω ω ω σε δι ο σοι πα αν α α γνε

ως του ου Θε ε ε ου ου ου μη η τρι ι ι τε

και Παρ θε νω ω α λη η θως βο ω μεν α

α σι ι ι γη η η τω ως το ο ο ο χαι αι ρε

του ου αγ γε ε ε ε λου χαι αι ρε ε Δε σποι

οι οι να προ στα σι ι α α α και αι σκε ε ε

πη Δ και Σω τη ρι ι ι α τω ων ψυ χω ω ων η η

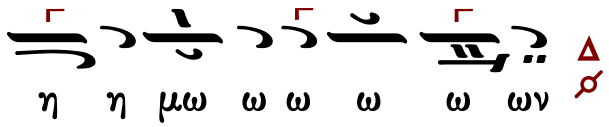

σύντομον

Ἦχος λ/π Βου

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον
1905 σ.507#

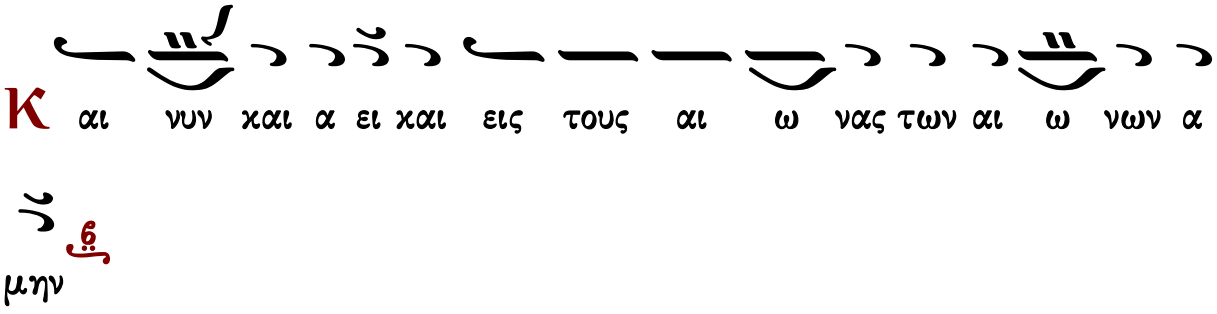

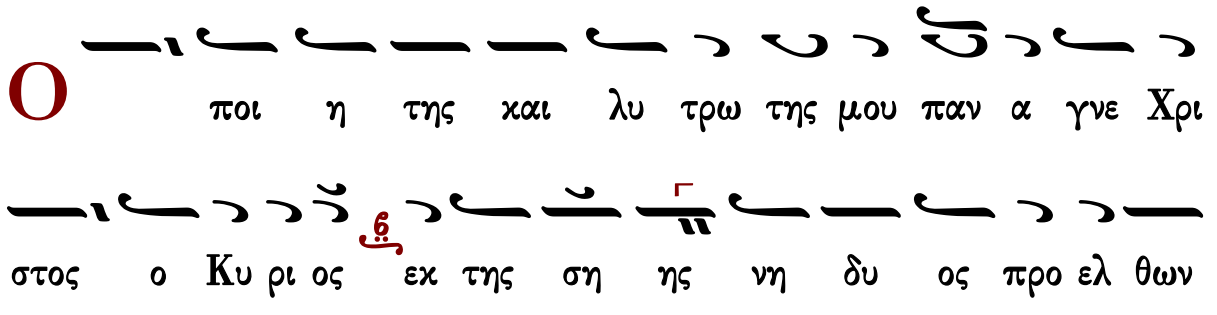

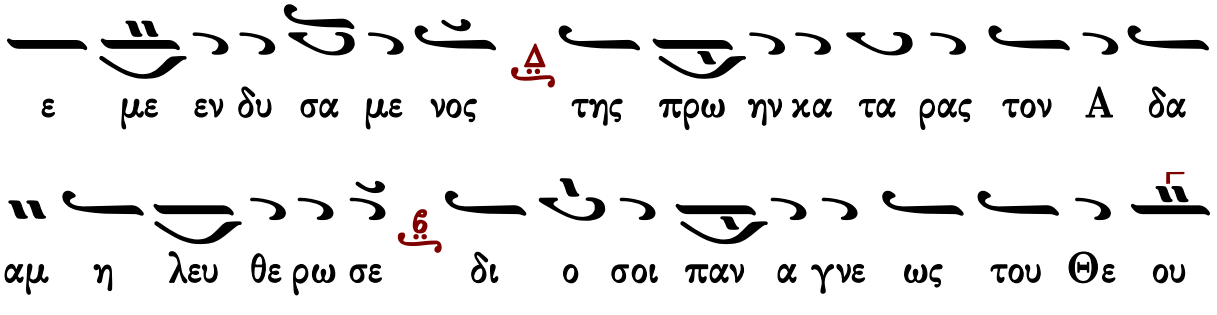

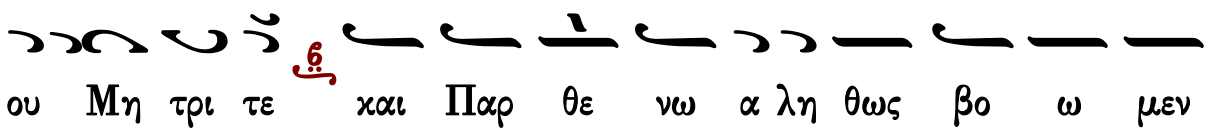

α σι γη τως το χαι ρε του αγ γε λου χαι ρε Δε σποι να

προ στα σι α και σκε πη και σω τη ρι α των ψυ χων

η μω ω ων

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Θεοτοκίον σύντομο

Ἦχος λ/π Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.106*

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

α μην

Ο ποι η της και λυ τρω της μου παν α γνε Χρι στος

ο Κυ ρι ος εκ της ση ης νη δυ ος προ ελ

θων ε με εν δυ σα με νος της πρω ην κα τα ρας τον

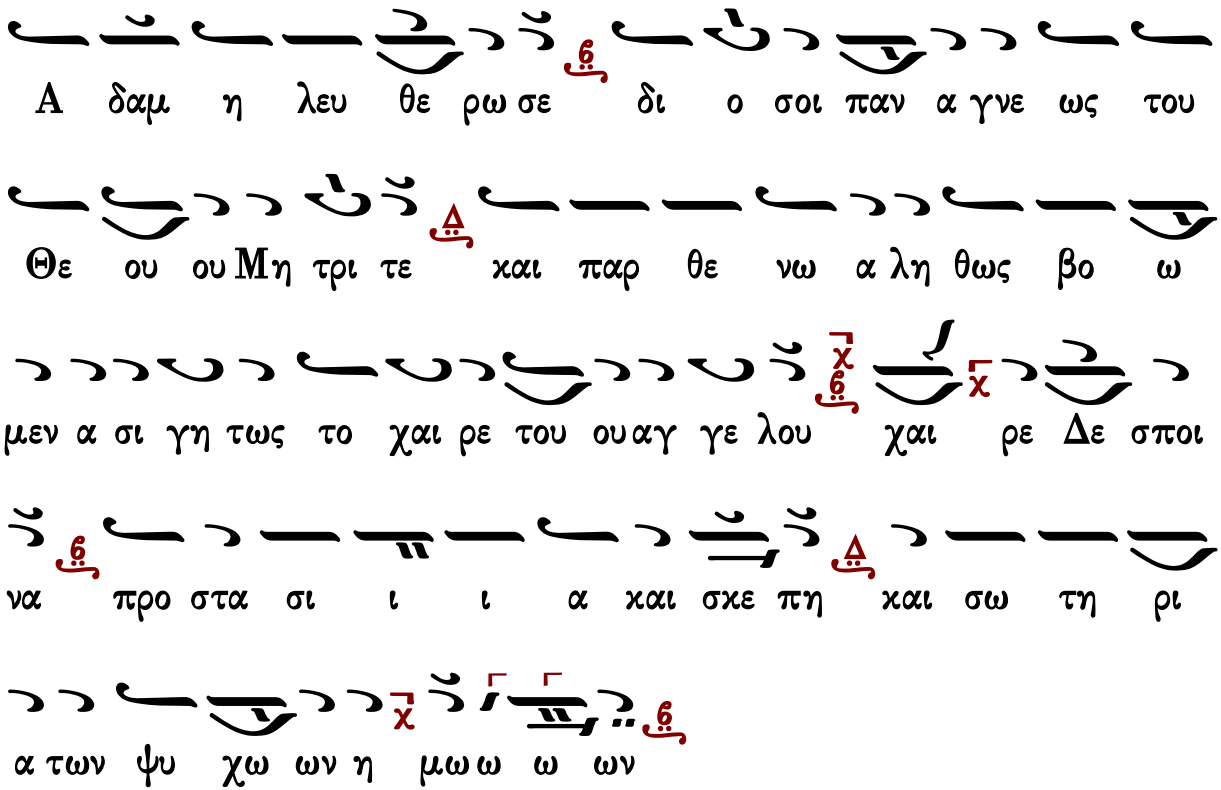

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Νῦν ἀπολύεις — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος λ/π ... Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.501*

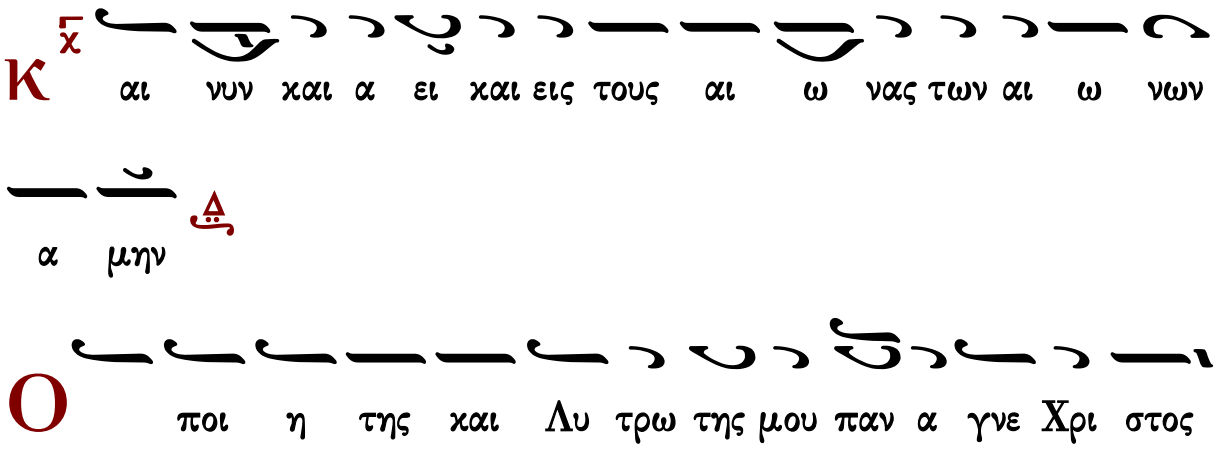

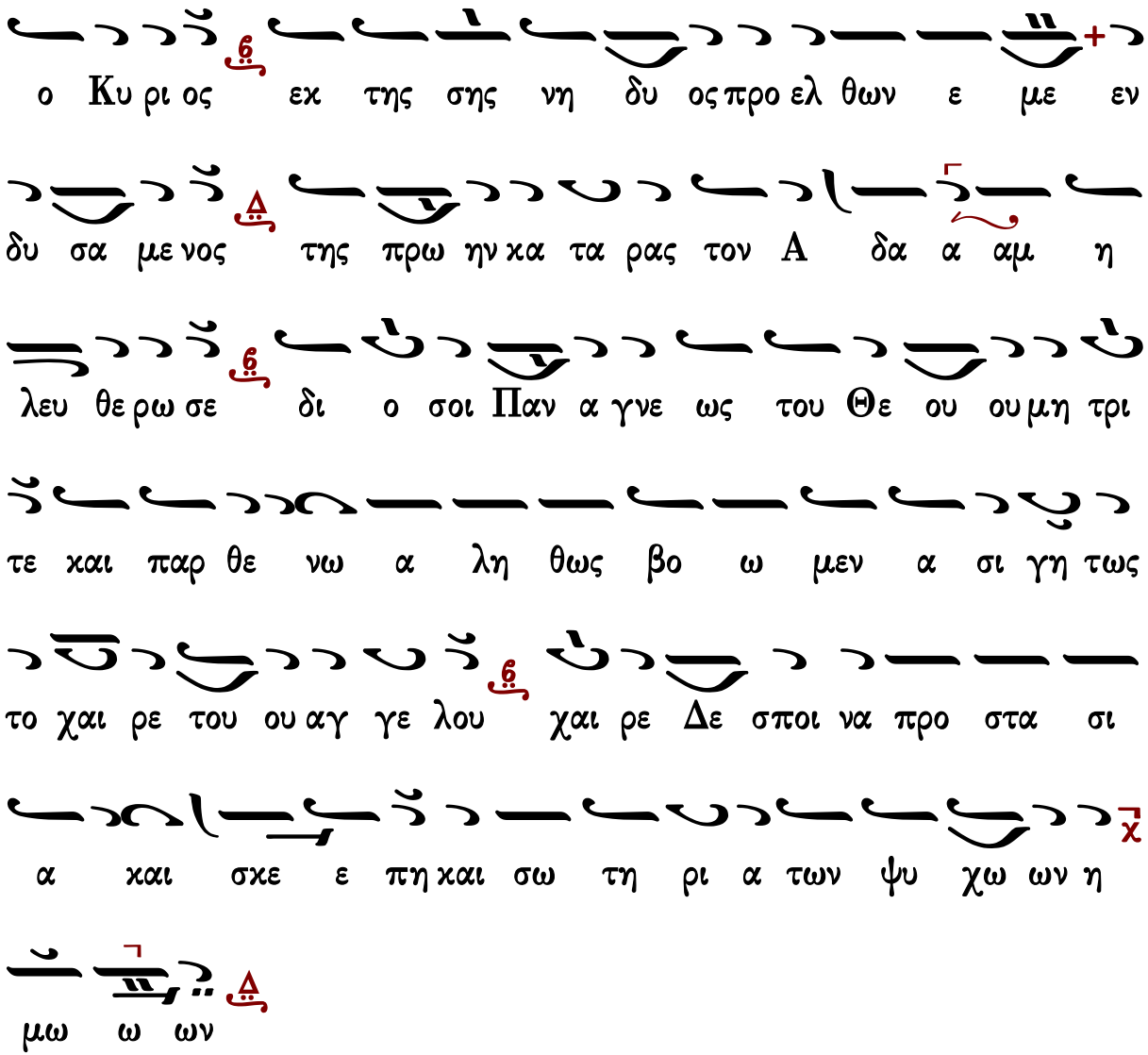

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Νῦν ἀπολύεις — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Θεοτοκίον σύντομο

Ἦχος λ/π ⸏ Βȣ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ27*

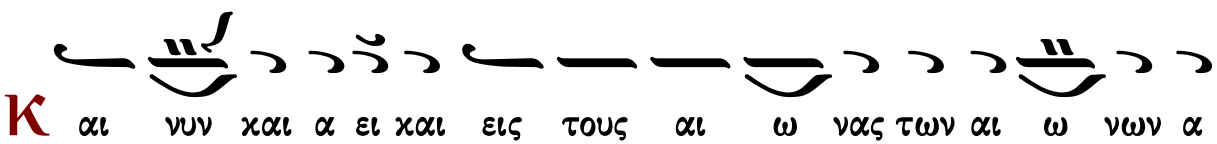

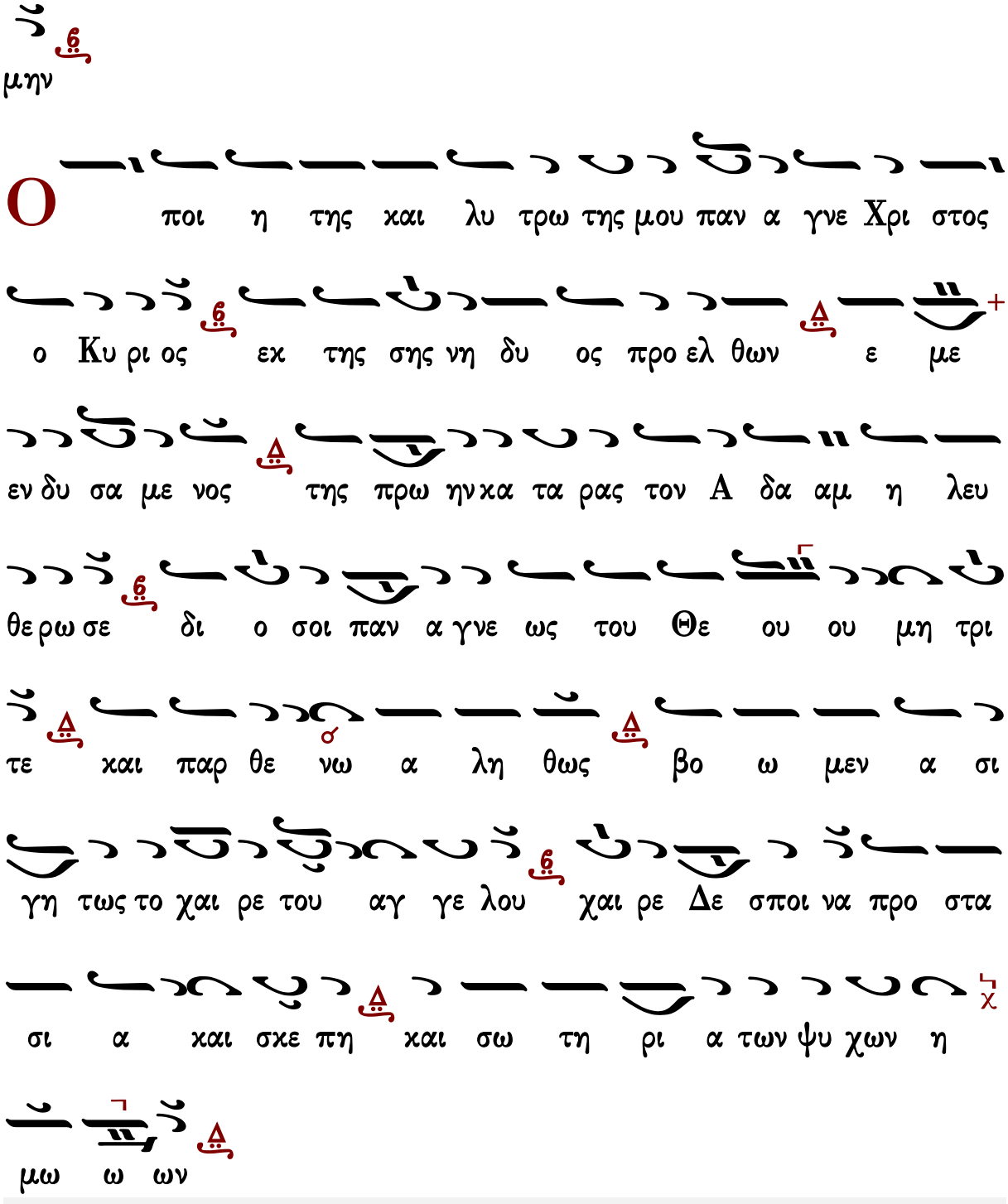

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Νῦν ἀπολύεις | Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἀπολυτίκια

Ἀναστάσιμον

Πέτρου Ἐφεσίου

ἀναστάσιμον

Ἦχος λ π ϊ Κε χ

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.135*

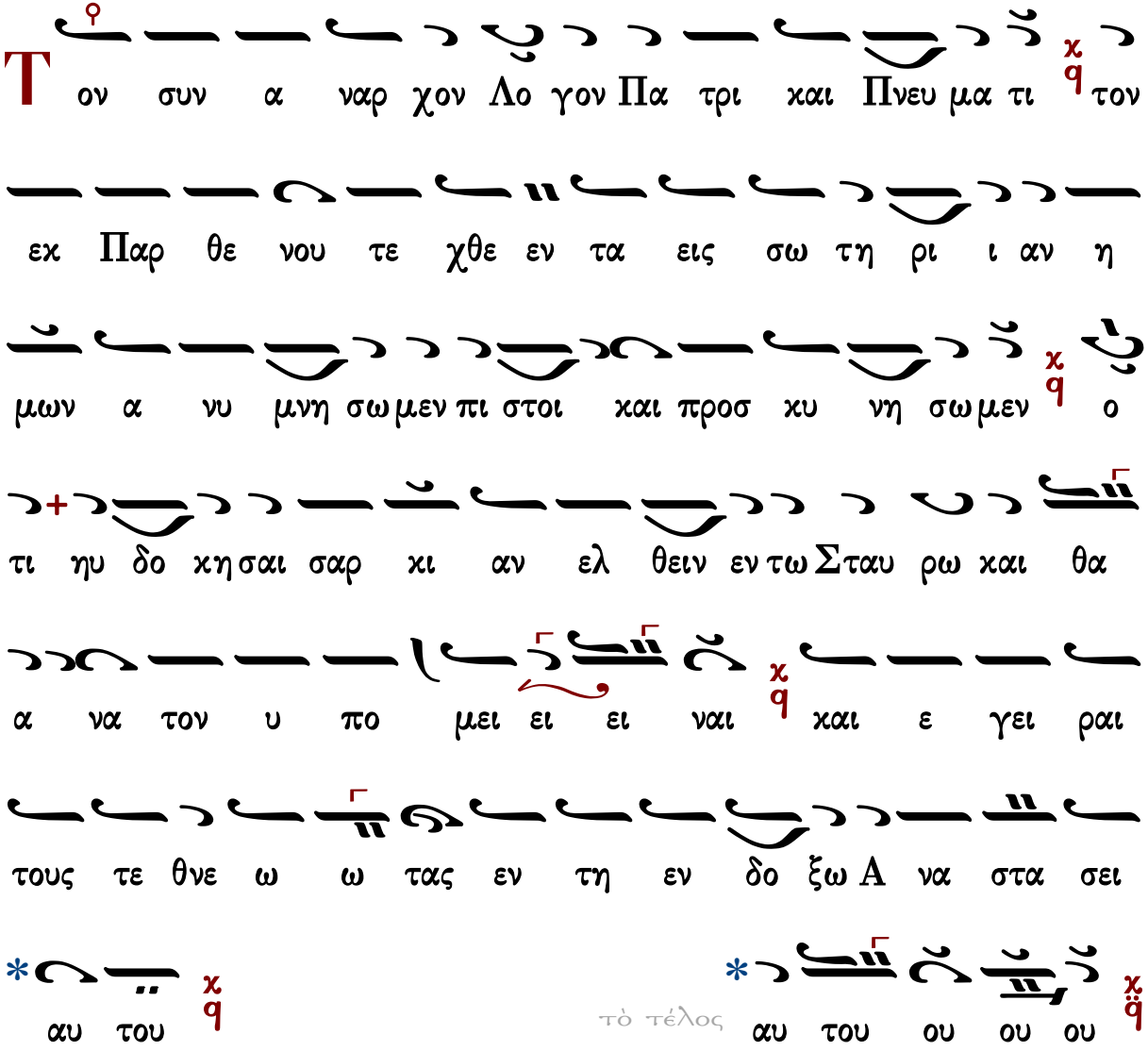

τὸ τέλος

Ἀπολυτίκιον ὁσίου Κυριακοῦ

Ἑσπέρας | Ὄρθρος | Μετὰ τὴν Εἴσοδον | Εἰσοδικὸν

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ἀναστάσιμον

Ἦχος λ π ϊ Κε

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.224#

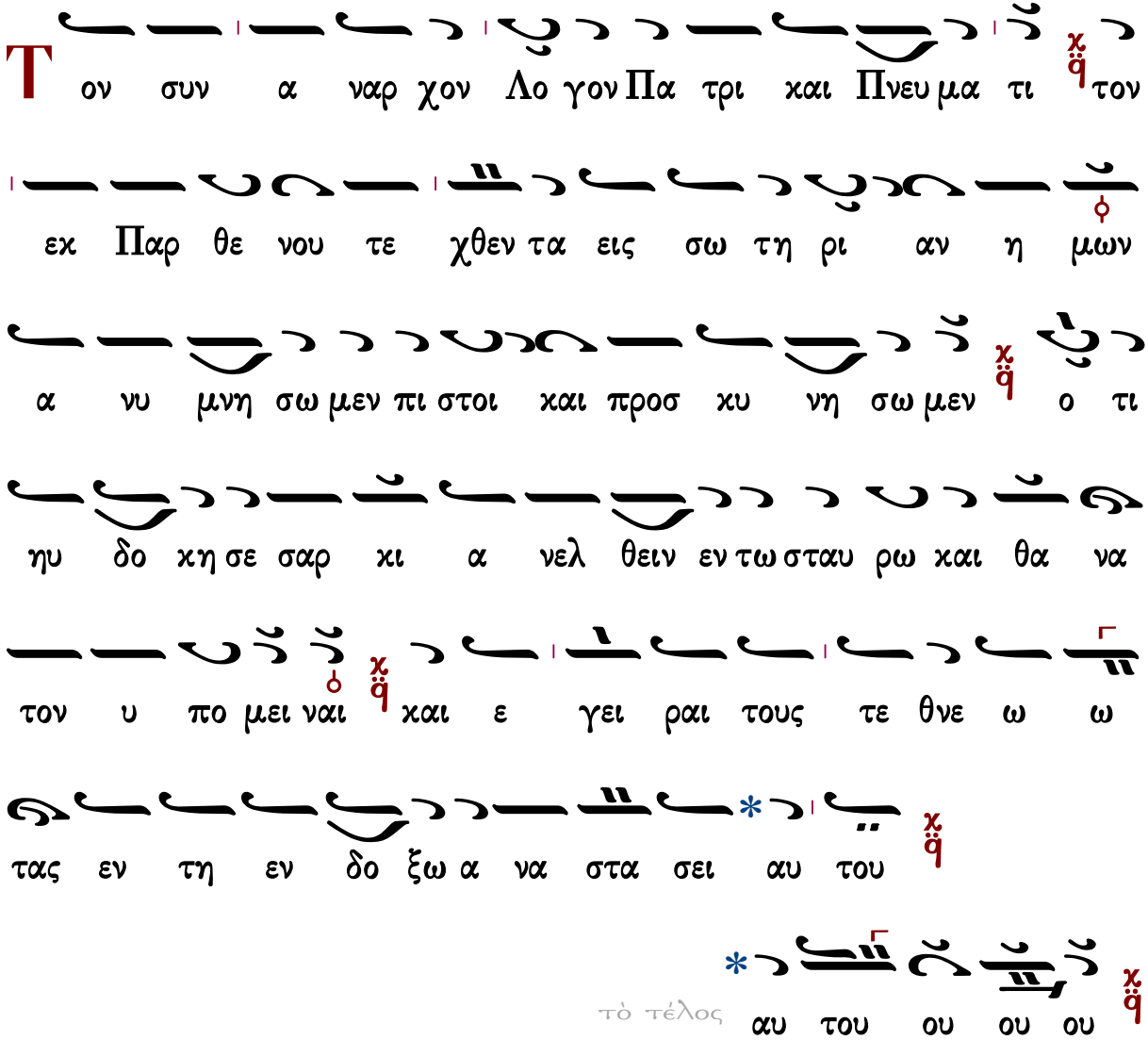

τὸ τέλος

Ἀπολυτίκιον ὁσίου Κυριακοῦ			Εἰσοδικὸν
Ἑσπέρας	Ὄρθρος	Μετὰ τὴν Εἴσοδον	

Κωνσταντίνου Πρίγγου

ἀναστάσιμον

Ἦχος λ π ϙ Κε ϕ

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.87*

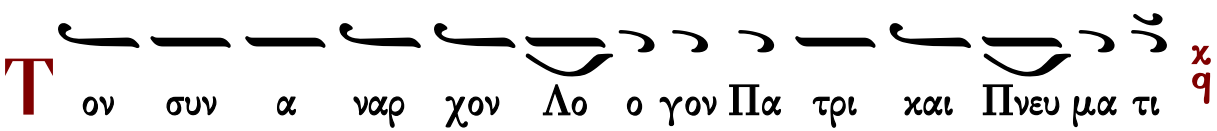

Ἀπολυτίκιον ὁσίου Κυριακοῦ

Ἑσπέρας | Ὄρθρος | Μετὰ τὴν Εἴσοδον | Εἰσοδικὸν

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ἀναστάσιμον

Ἦχος λ ϊ Κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Β183*

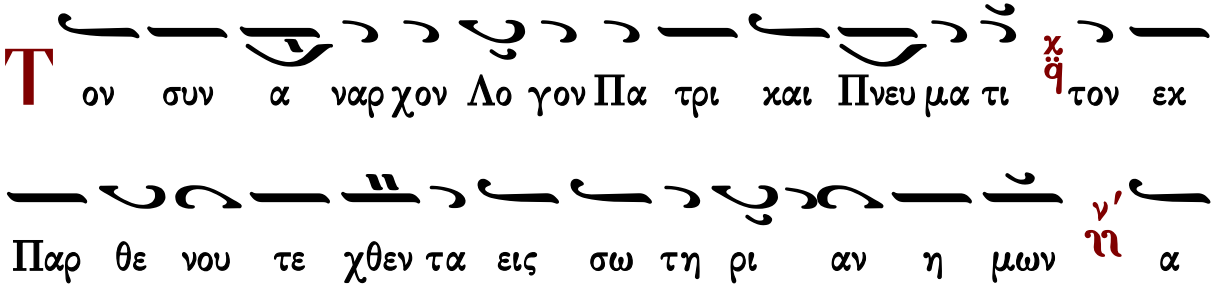

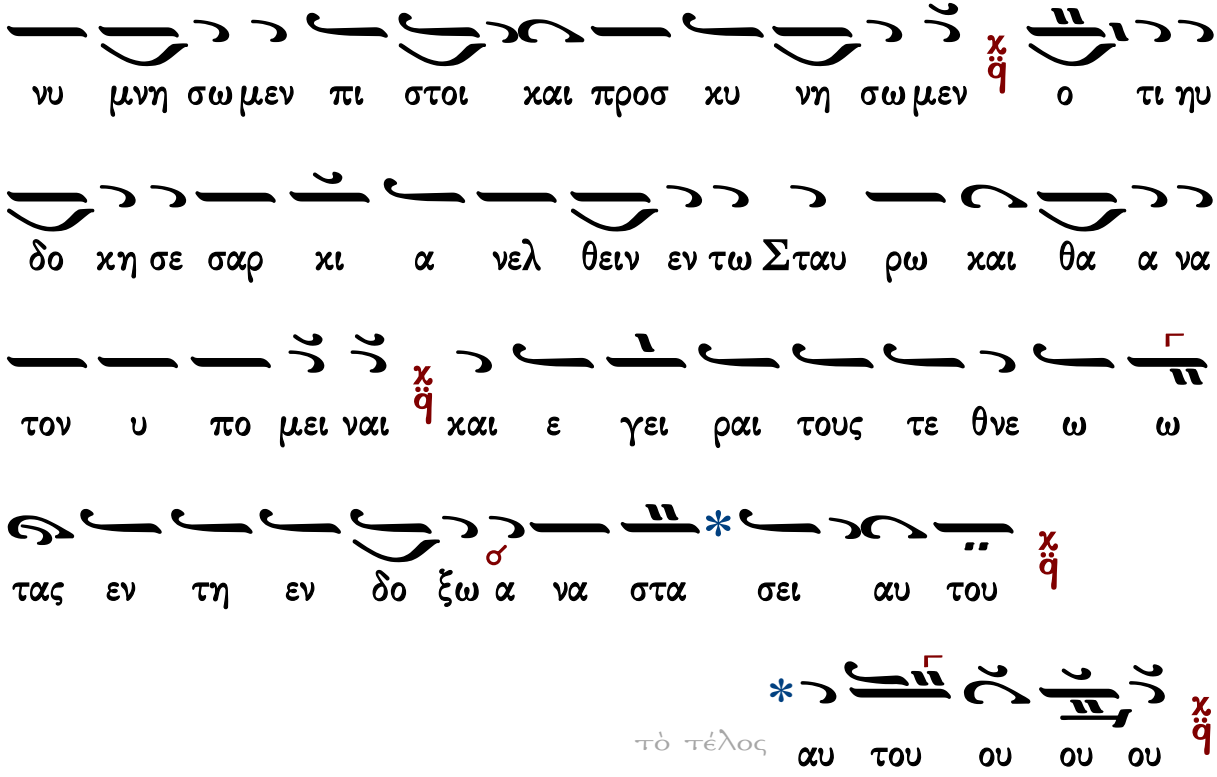

Ἀπολυτίκιον ὁσίου Κυριακοῦ

Ἑσπέρας Ὄρθρος Μετὰ τὴν Εἴσοδον

Εἰσοδικὸν

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

ἀναστάσιμον

Ἦχος λ̇ π̇ ϟ Κε

Ἐλευθέριου Γεωργίαδη
Ὄρθρος 1987 σ.192*

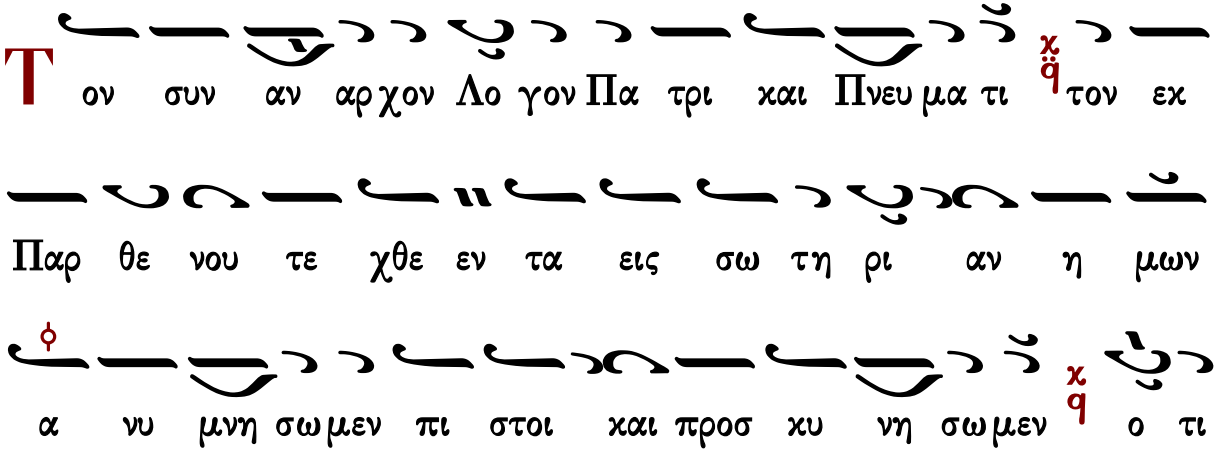

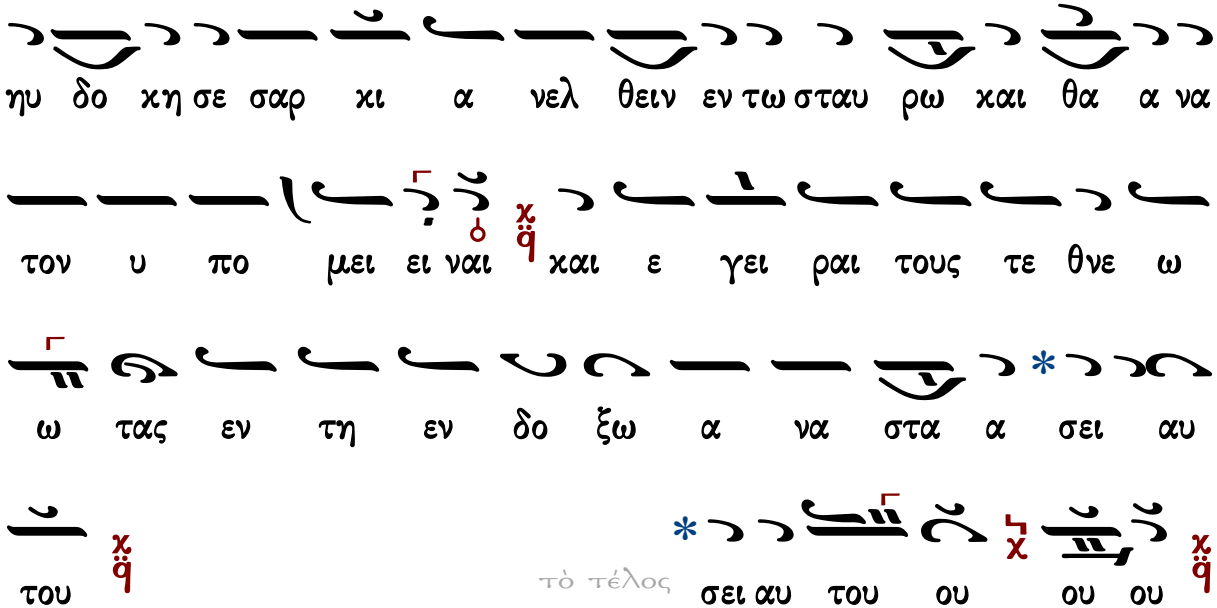

Ἀπολυτίκιον ὁσίου Κυριακοῦ			Εἰσοδικὸν
Ἑσπέρας	Ὄρθρος	Μετὰ τὴν Εἴσοδον	

Χρυσοστόμου μοναχοῦ

ἀναστάσιμον

Ἦχος λ ἡ Κε

Χρυσοστόμου Μοναχοῦ
Μουσικόν Ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη 1904 σ.434*
(διασκ. Γερασίμου μοναχοῦ)

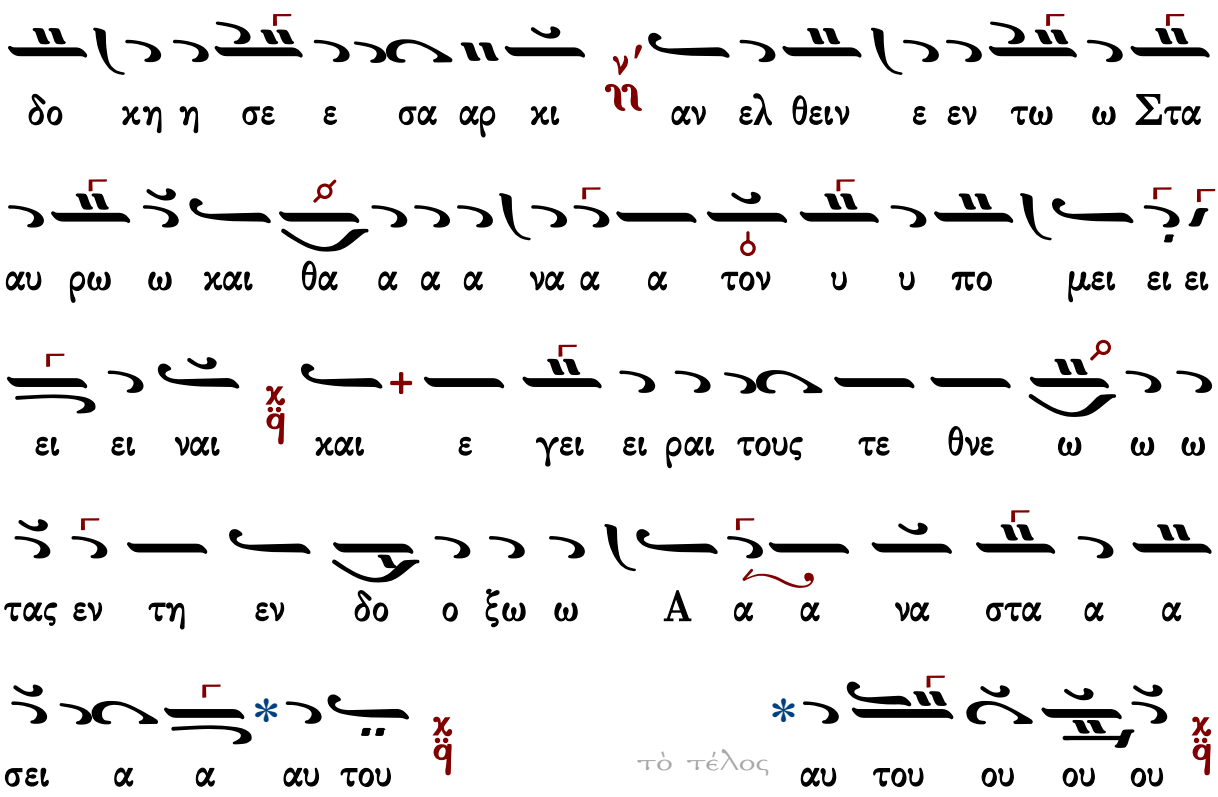

Ἀπολυτίκιον ὁσίου Κυριακοῦ

Ἑσπέρας Ὄρθρος Μετὰ τὴν Εἴσοδον

Εἰσοδικὸν

τοῦ ὁσίου

Ἦχος χ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.319/2018*

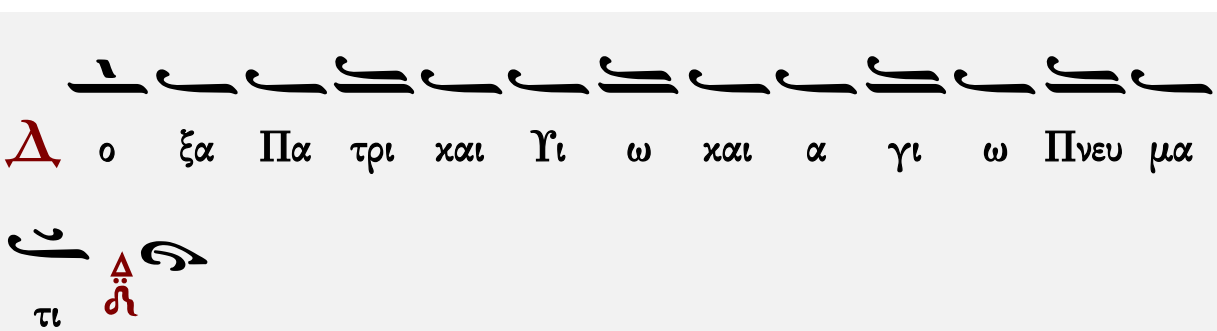

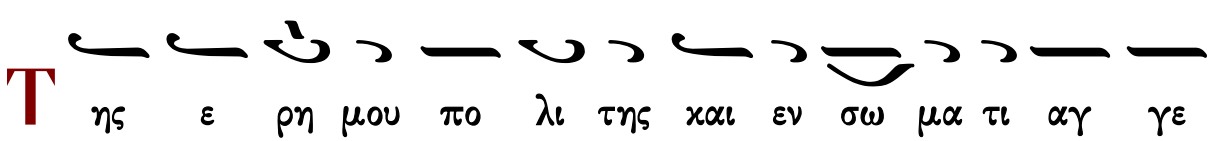

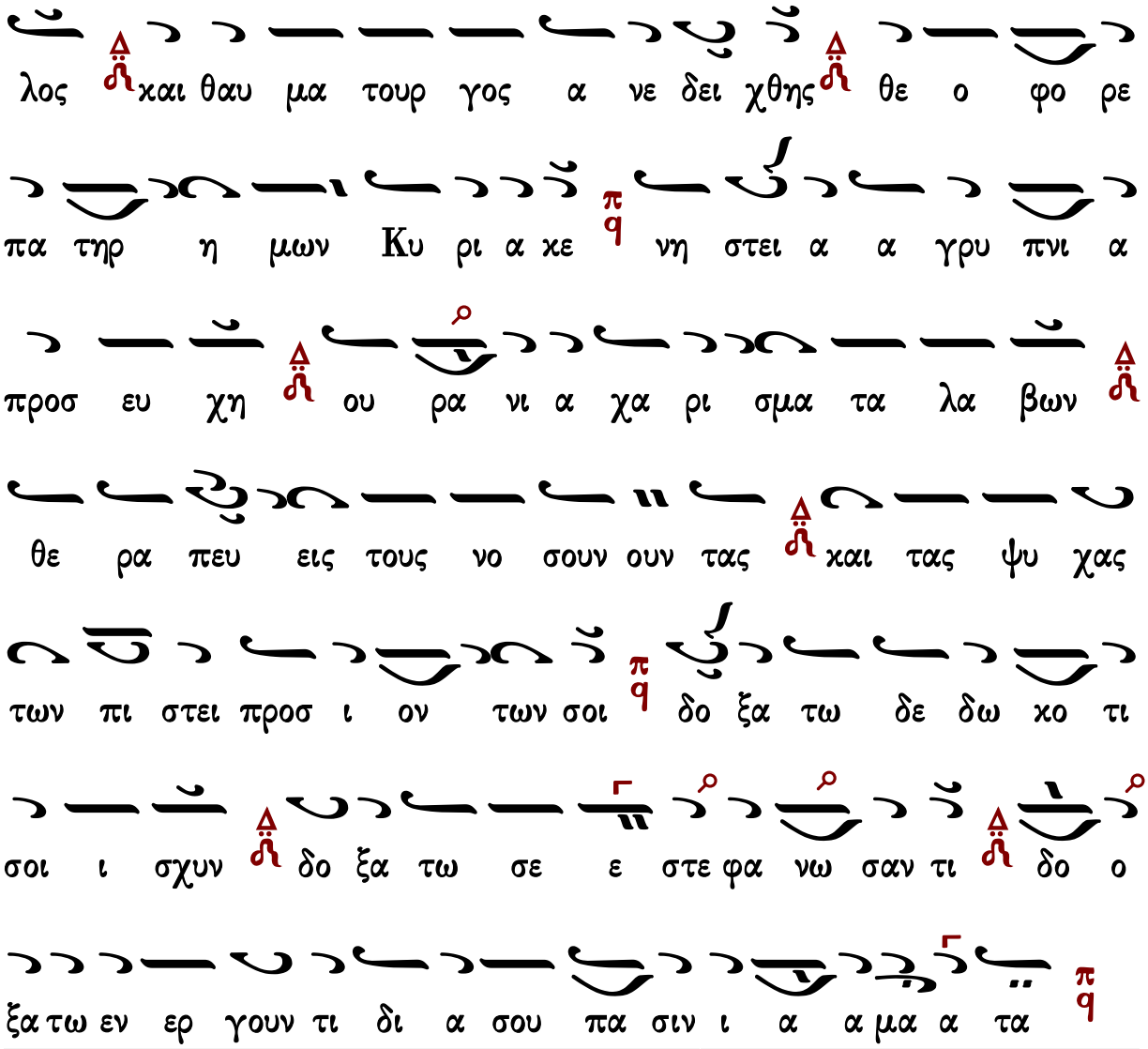

Ἑσπέρας | ☜ Θεοτοκίον ☞ | Ὄρθρος | ἀπολυτίκιον τοῦ ναοῦ

Θεοτοκίον

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος πλ. δ Πα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.15*

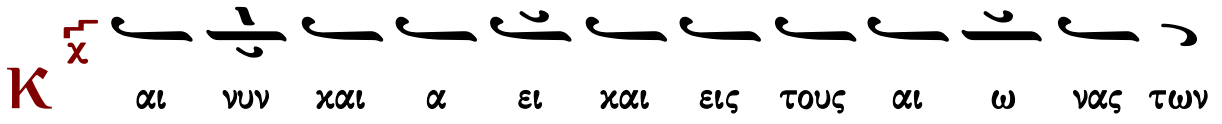

αι ω νων α μην

Τ ου Γα βρι ηλ φθεγ ξα με νου σοι Παρ θε νε το χαι

ρε συν τη φω νη ε σαρ κου τω ο των ο λων Δε σπο

της εν σοι τη α γι α κι βω τω ως ε φη ο δι χαι ος

Δα βιδ ε δει χθης πλα τυ τε ε ρα των ου ρα νων βα

στα σα σα τον κτι στην σου δο ο ξα τω εν οι κη

σαν τι εν σοι δο ξα τω προ ελ θο ον τι εκ σου δο ξα

τω ε λευ θε ρω σαν τι η μας δι α του το ο κου σου ου

ου ου

Θεοτοκίον

Ἦχος δ̈ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.13#

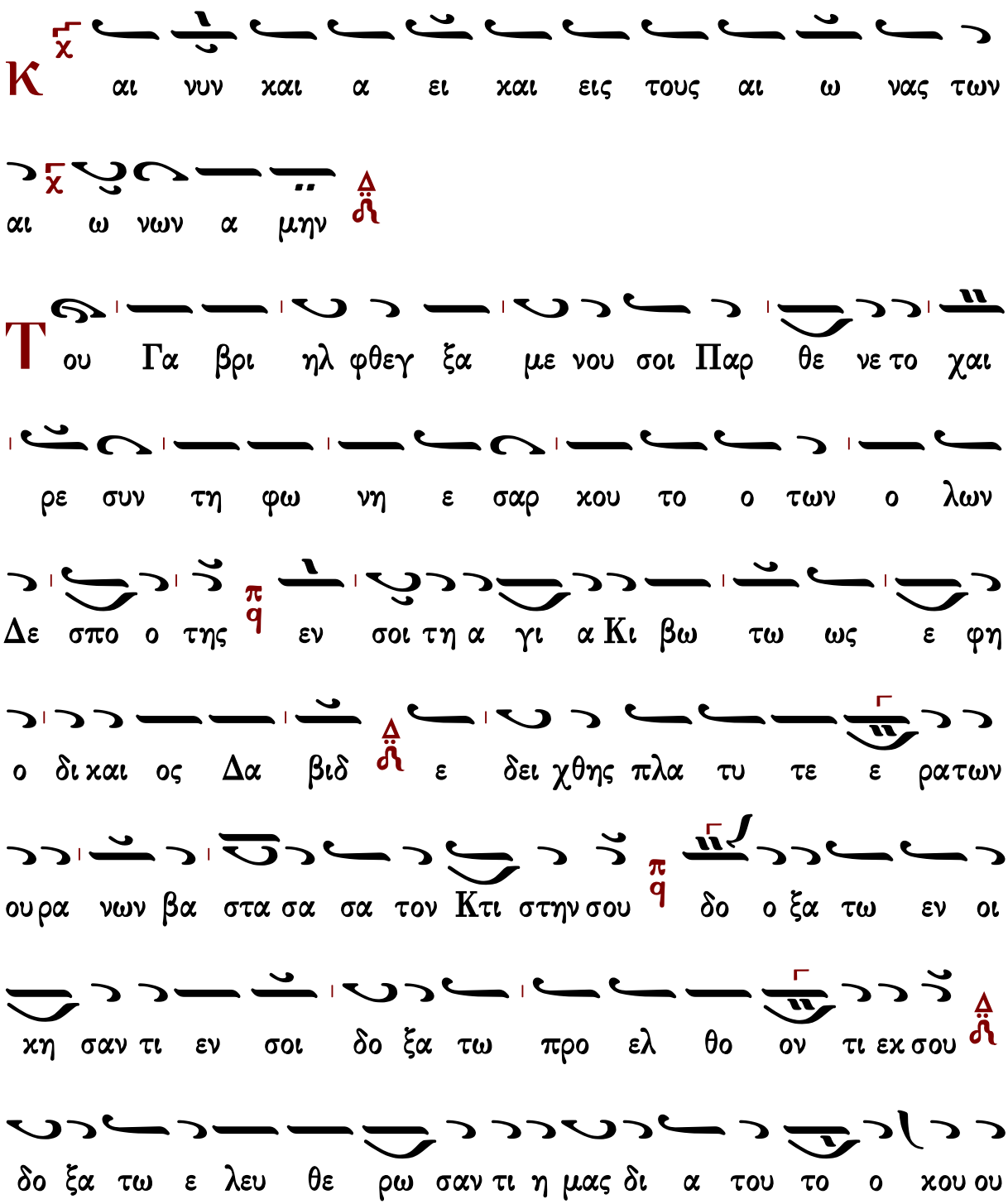

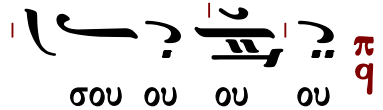

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος πλ. δ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Αναστασιματάριον 1952 σ.17*

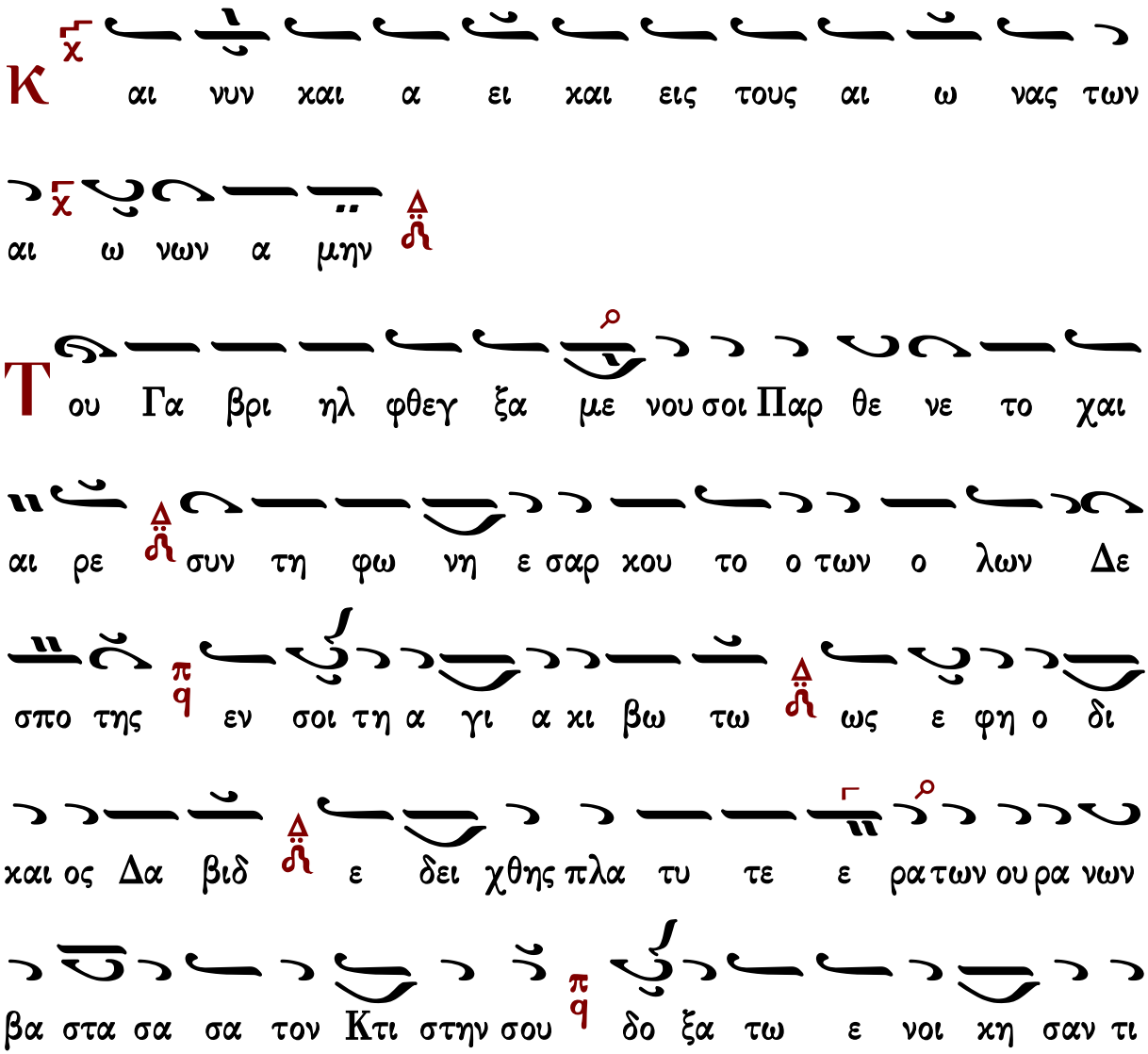

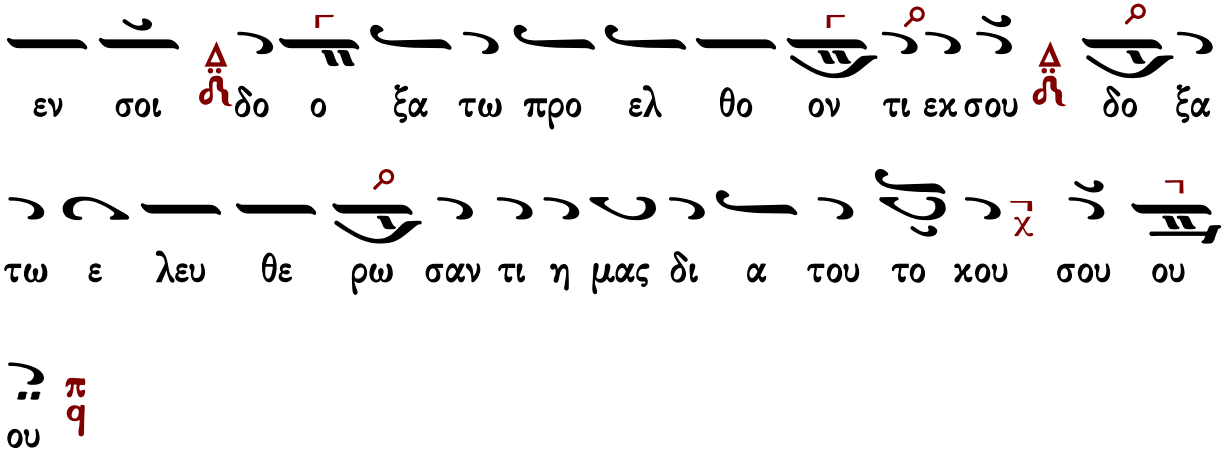

Ἑσπέρας: Ἀπόλυσις Ὄρθρος: Καθίσματα

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος πλ. δ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Α26*

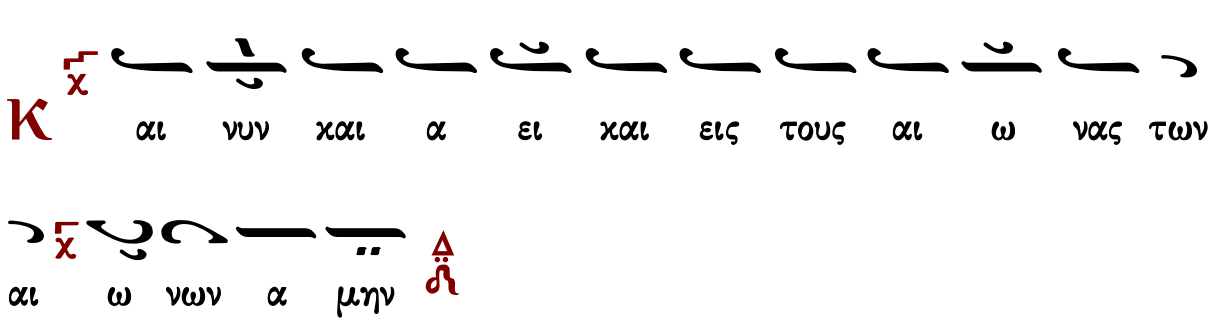

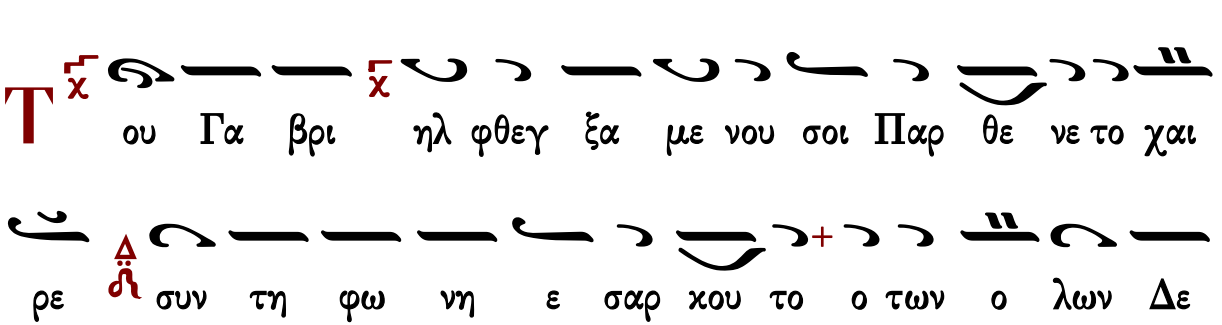

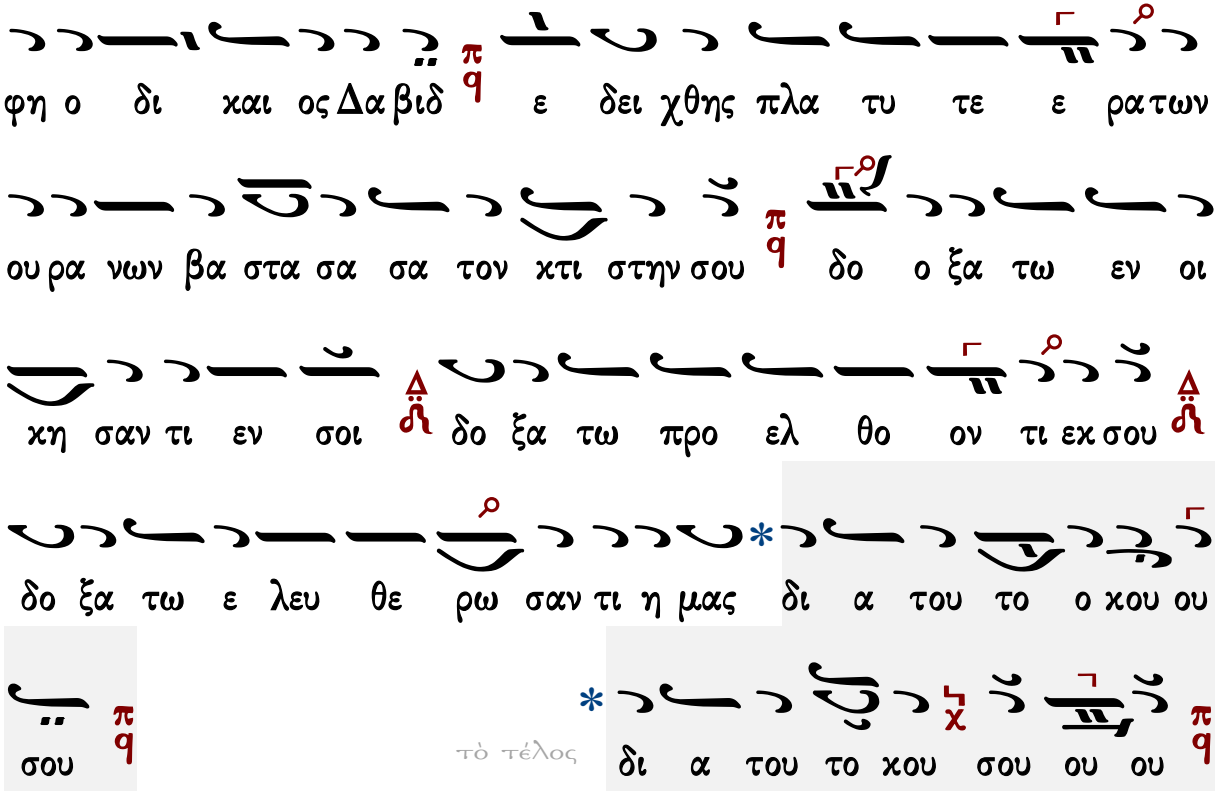

Ἑσπέρας: Ἀπόλυσις

Ὄρθρος: Καθίσματα

ΟΡΘΡΟΣ

Θεὸς Κύριος

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ/π ϋ/q Κε

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.223#

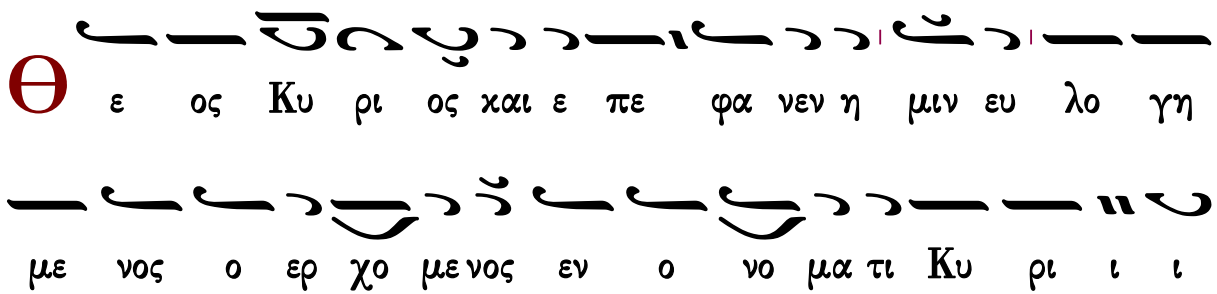

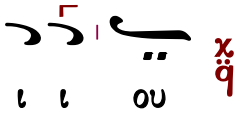

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τόν αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ. ↥

∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς. ↧

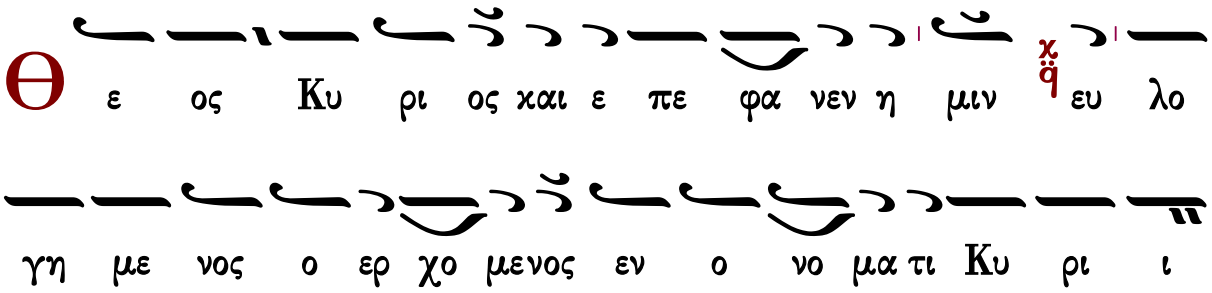

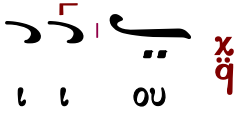

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. ↥

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπολυτίκιον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ π ϊ Κε

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.87*

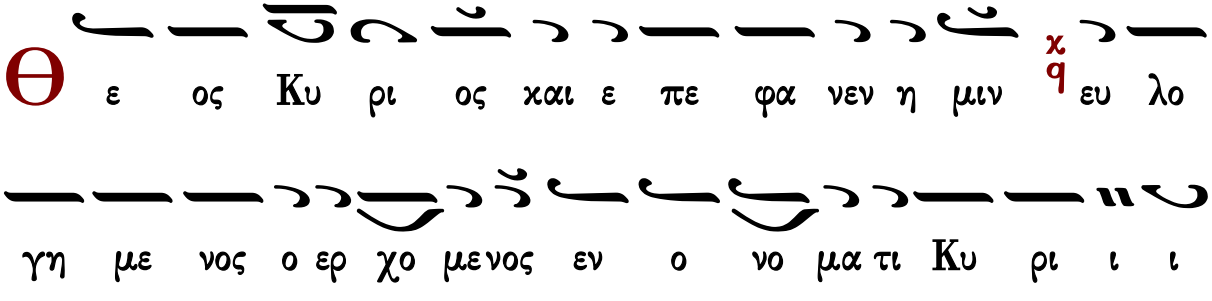

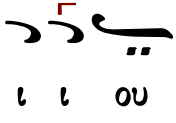

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Χρυσοστόμου μοναχοῦ

Ἦχος λ π ϊ Πα

Χρυσοστόμου Μοναχοῦ
Μουσικόν Ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη 1904 σ.429*
(διασκ. Γερασίμου μοναχοῦ)

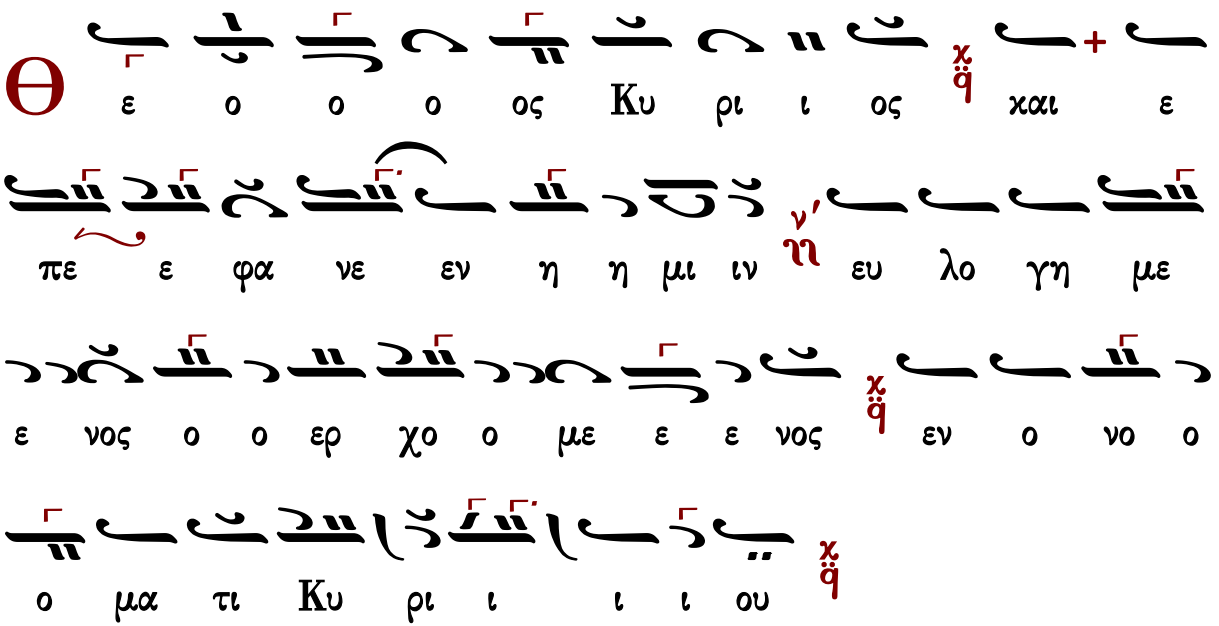

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Καθίσματα

Πέτρου Ἐφεσίου

Μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν

τῶν ἐξηγητῶν
Τὸν συνάναρχον Λόγον

Ἦχος λ̇ π̇ ϙ̈ Κε

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.136*

Τον Σταυ ρον του Κυ ρι ου εγ χω μι α σω μεν χ ϙ την

τα φην την α γι αν υ υ μνοις τι μη σω μεν χ ϙ και

την Α να στα σιν αυ του υ περ δο ξα σω μεν χ ϙ ο τι συν

η γει ρε νε χρους εκ των μνη μα των ως Θε ος χ ϙ σκυ

λευ σας χρα τος θα να του και ι σχυν δι α βο ο λου

και τοις εν Α δη φως α νε τει λε χ ϙ̈

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι χ ϙ̈

Κ υ ρι ε νε χρος προσ η γο ρευ θης ο νε χρω ω σας

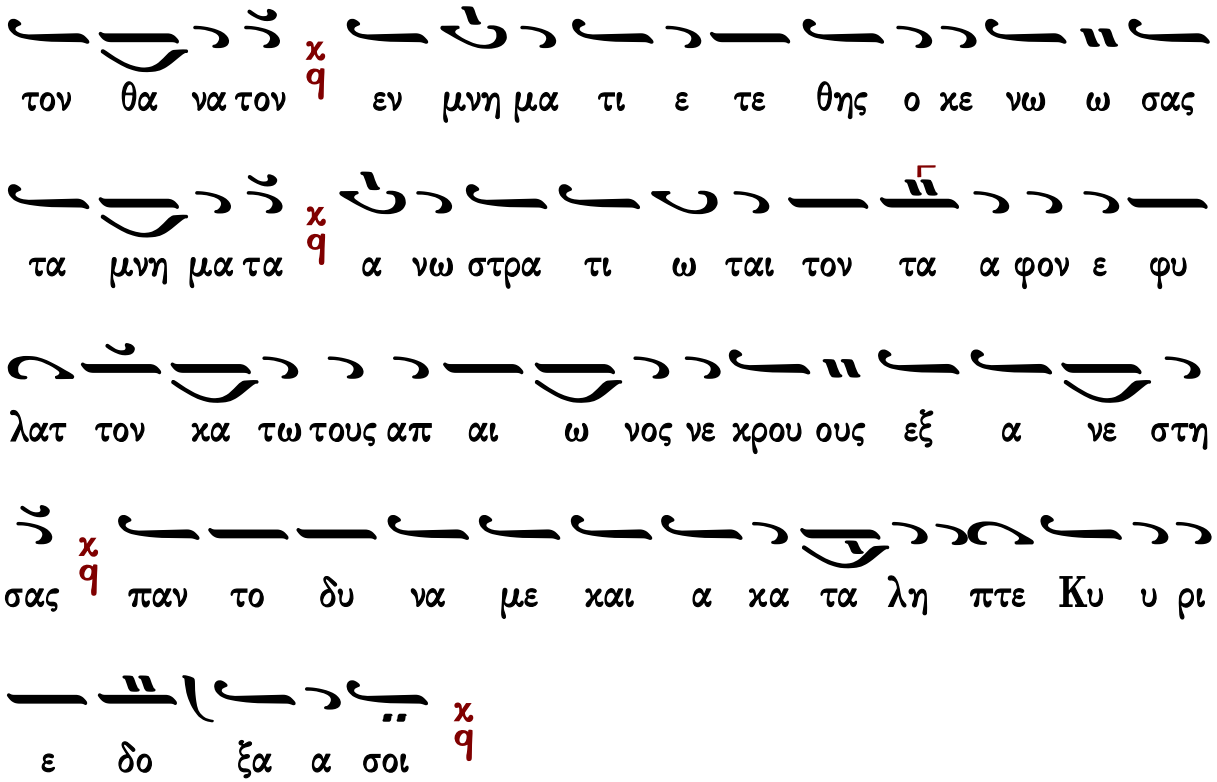

Ἦχος λ π ϊ Κε χ

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.135*

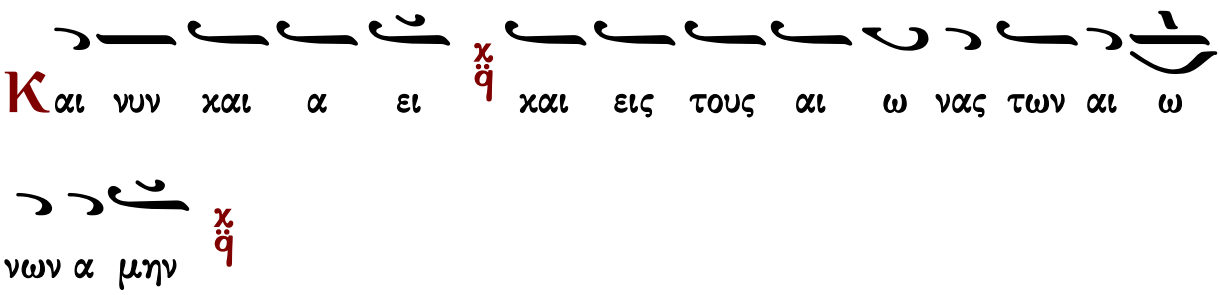

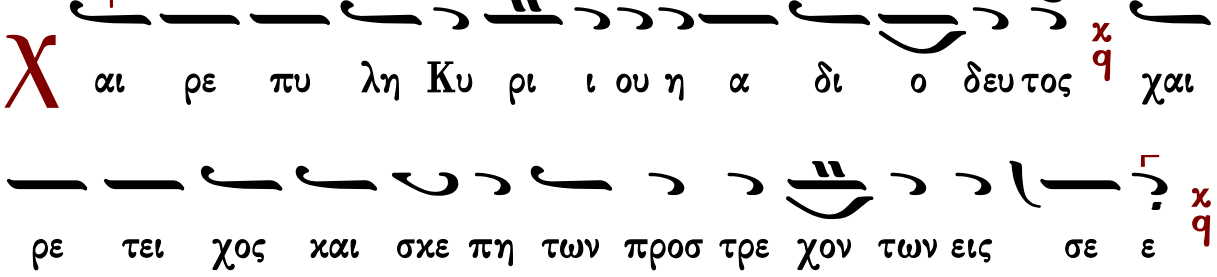

χαι ρε α χει μα στε λι μην και α πει ρο γα με χ η

τε κου σα εν σαρ κι τον ποι η την σου και Θε ον

πρε σβε ευ ου σα μη ελ λει πης χ υ περ των α νυ

μνου ουν των και προσ κυ νουν των τον το κο ον σου χ

Μετὰ τὴν β΄ στιχολογίαν

τῶν ἐξηγητῶν

Ἦχος λ π ϊ Κε

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.137*

Κ υ ρι ε με τα την τρι η με ρον σου Α να στα σιν

και την των α πο στο ο λων προσ κυ νη σιν ο Πε

τρος ε βο α σοι χ γυ ναι κες α πε τολ μη σαν κα γω ω

ε δει λι α σα χ λη στης ε θε ο λο γη σε κα γω ω

ηρ νη σα μην σε χ α ρα κα λε σεις με του λοι που μα

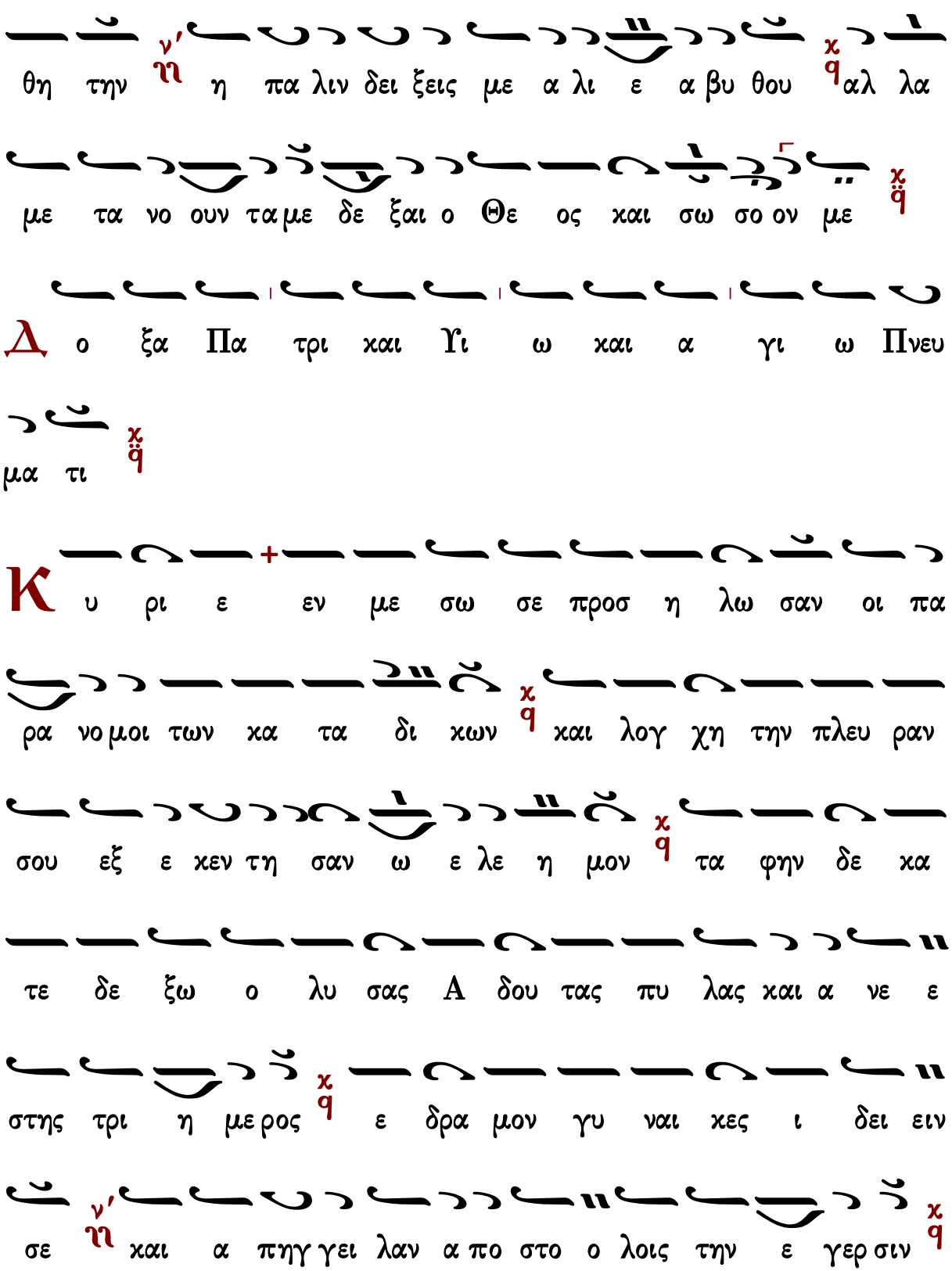
θη την η πα λιν δει ξεις με α λι ε α βυ θου αλ λα
με τα νο ουν τα με δε ξαι ο Θε ος και σω σο ον με
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ
μα τι
Κ υ ρι ε εν με σω σε προσ η λω σαν οι πα
ρα νο μοι των κα τα δι κων και λογ χη την πλευ ραν
σου εξ ε κεν τη σαν ω ε λε η μον τα φην δε κα
τε δε ξω ο λυ σας Α δου τας πυ λας και α νε ε
στης τρι η με ρος ε δρα μον γυ ναι κες ι δει ειν
σε και α πηγ γει λαν α πο στο ο λοις την ε γερ σιν

υ περ υ ψου με νε Σω τηρ ον υ μνου σιν αγ γε λοι

ευ λο γη με νε Κυ υ ρι ε δο ξα α σοι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

Θεοτοκίον

α πει ρο γα με νυμ φη θε ο γεν νη τρι α η της

Ευ ας την λυ πην χα ρο ποι η σα σα α νυ μνου

μεν οι πι στοι και προσ κυ νου μεν σε ο τι α νη γα γες η

μας εκ της αρ χαι ας α ρας και νυν δυσ ω πει α παυ στως

παν υ μνη τε Παν α γι ι α εις το σω θη ναι η

μα ας

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν

Τὸν συνάναρχον Λόγον

Ἦχος λ̇ π̇ ϊ̇ Κε

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.225#

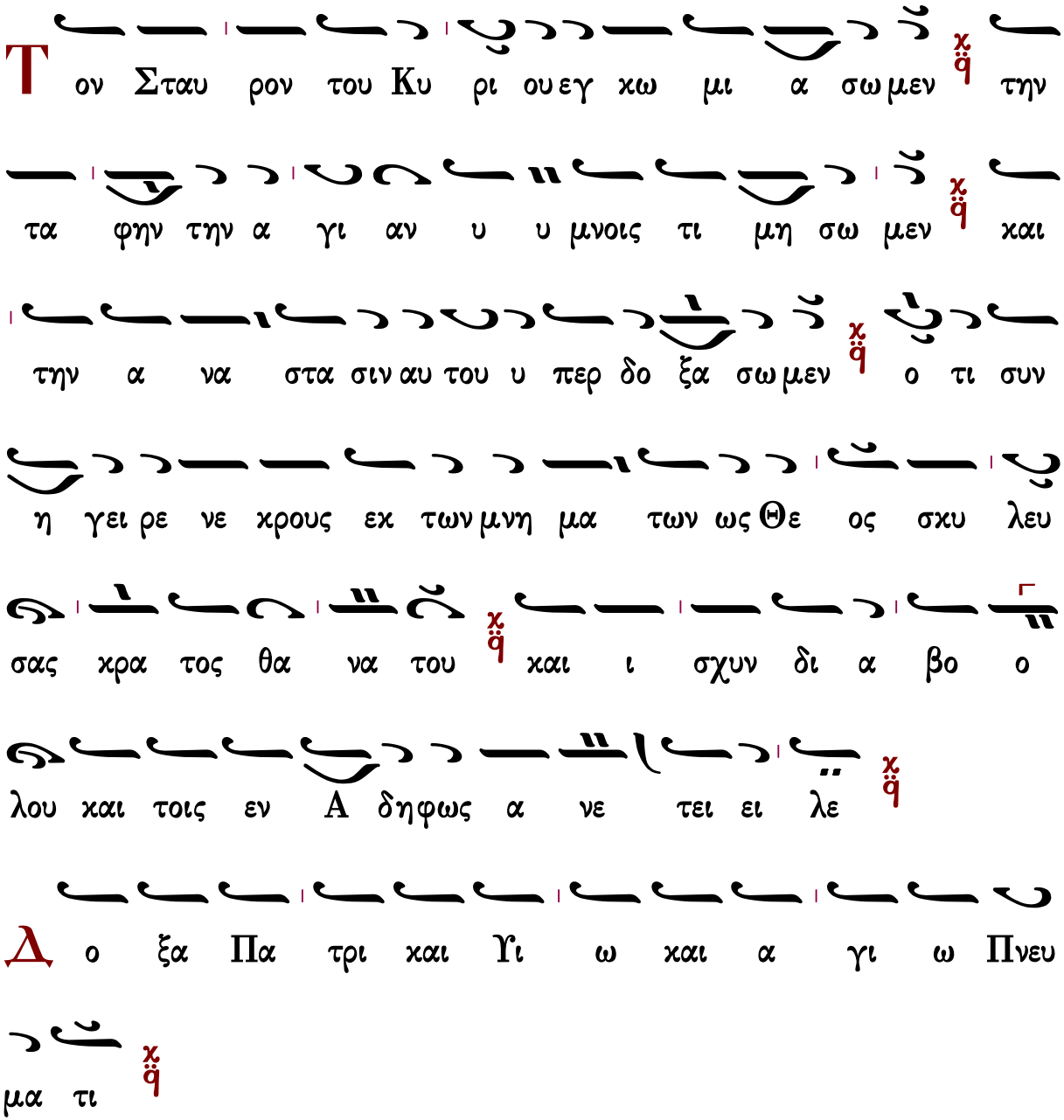

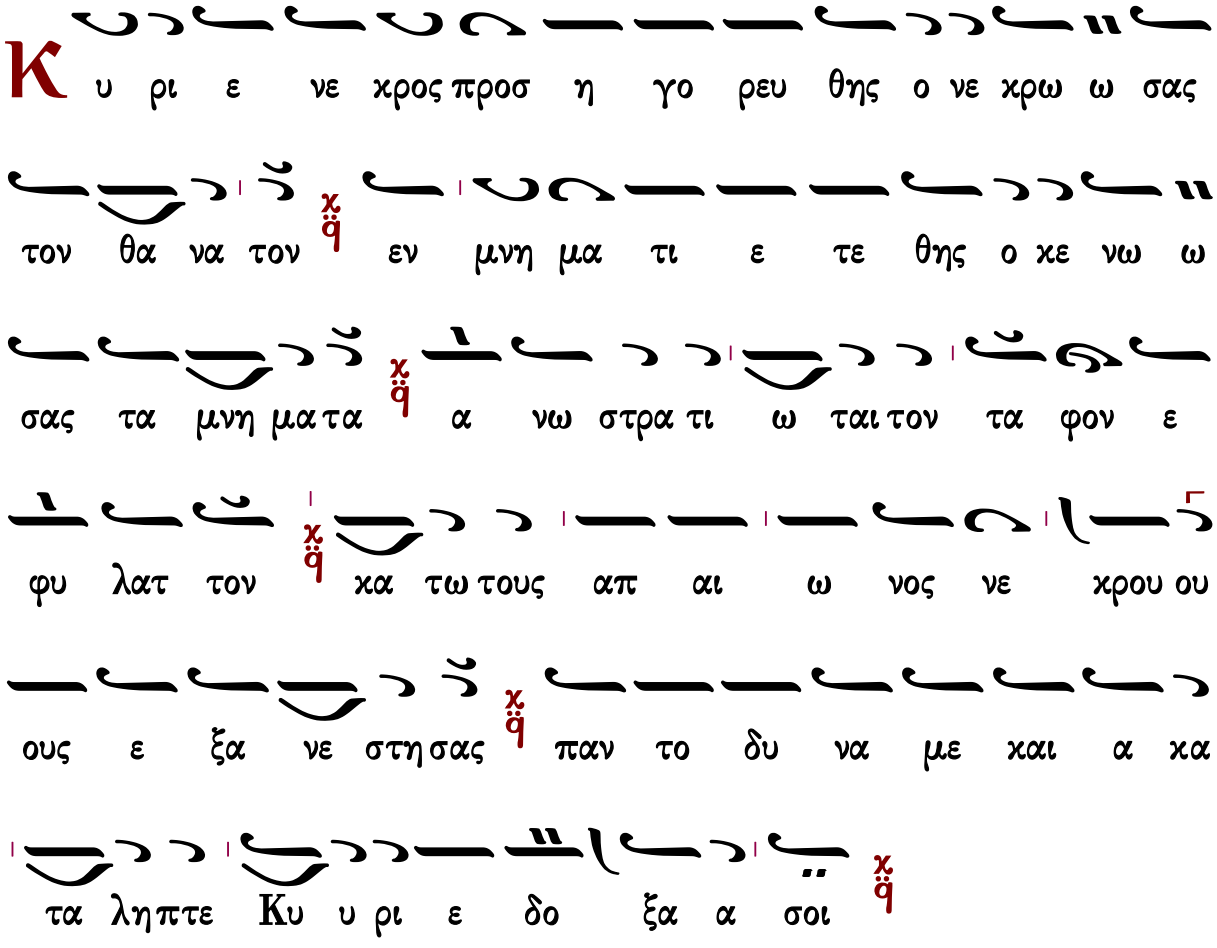

Θεοτοκίον

Ἦχος λ̇ π̇ ϥ̇ Κε

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.224#

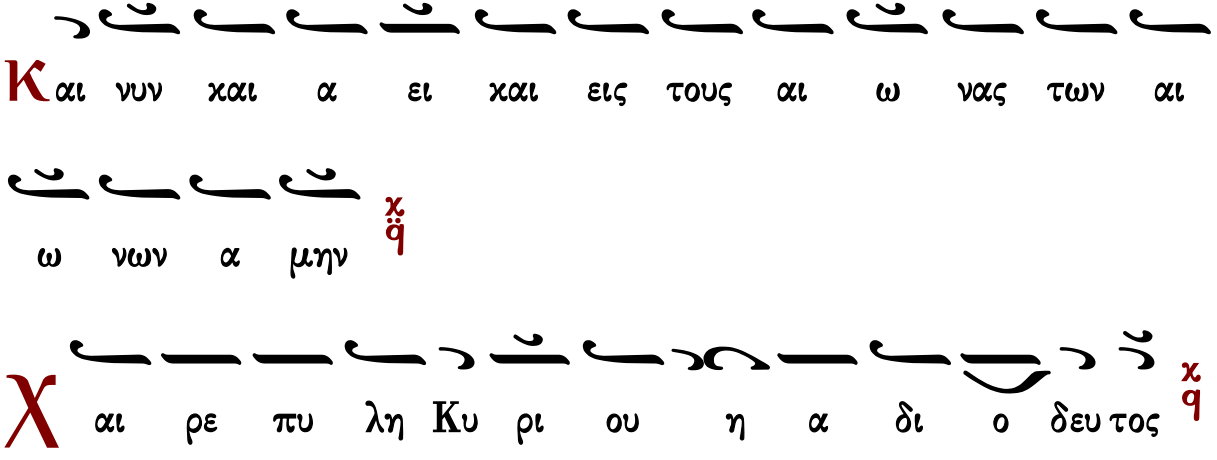

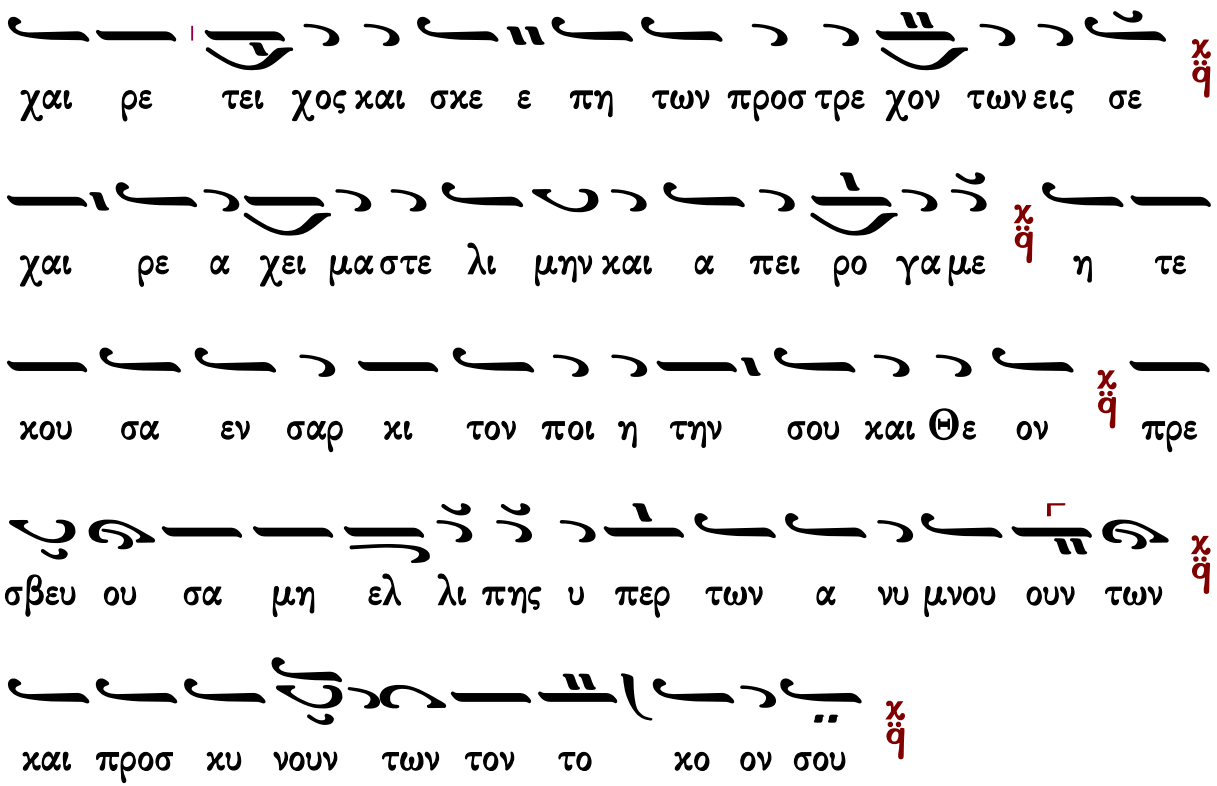

Μετὰ τὴν β΄ στιχολογίαν

Ἦχος λ̇ π̇ ϊ̇ Κε

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.226#

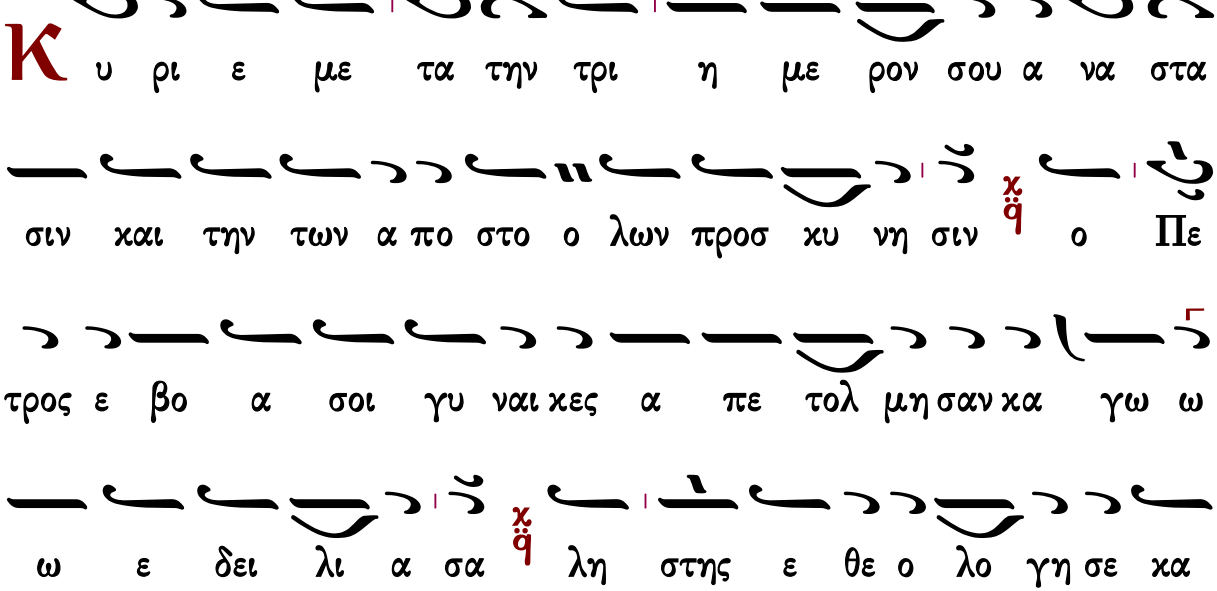

γω ηρ νη σα μην σε χ̈ϥ α ρα κα λε σεις με του

λοι που μα θη την η πα λιν δει ξεις με α λι ε α

βυ θου χ̈ϥ αλ λα με τα νο ουν τα με δε ξαι ο Θε ος και σω

σον με χ̈ϥ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι χ̈ϥ

Κ υ ρι ε εν με σω σε προσ η λω σαν οι πα ρα

νο μοι των κα τα δι κων χ̈ϥ και λογ χη την πλευ ραν σου

εξ ε κεν τη σαν ω ε λε η η μον ν̈ η τα φην δε κα

τε δε ε ξω ο λυ σας Α δου τας πυ λας και α

νε ε ε στης τρι η με ρος ε δρα μον γυ ναι κες

ι δει ειν σε ν ηι και α πηγ γει λαν α πο στο ο ο

λοις την ε γερ σιν υ περ υ ψου με νε Σω τηρ ον υ

μνου σιν αγ γε λοι ευ λο γη με νε Κυ υ ρι ε δο ξα α

σοι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Θεοτοχίον

α πει ρο γα με νυμ φη θε ο γεν νη τρι α

η της Ευ ας την λυ υ πην χα ρο ποι η σα

σα α νυ μνου μεν οι πι στοι και προσ κυ νου μεν σε ο τι

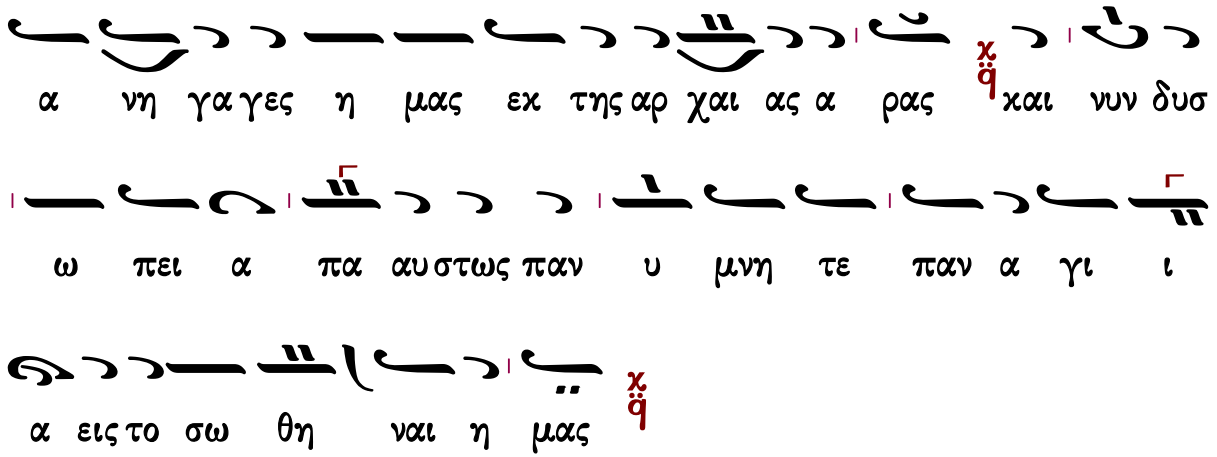

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Καθίσματα μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν

Ἦχος λ ἀ κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Β195/704*

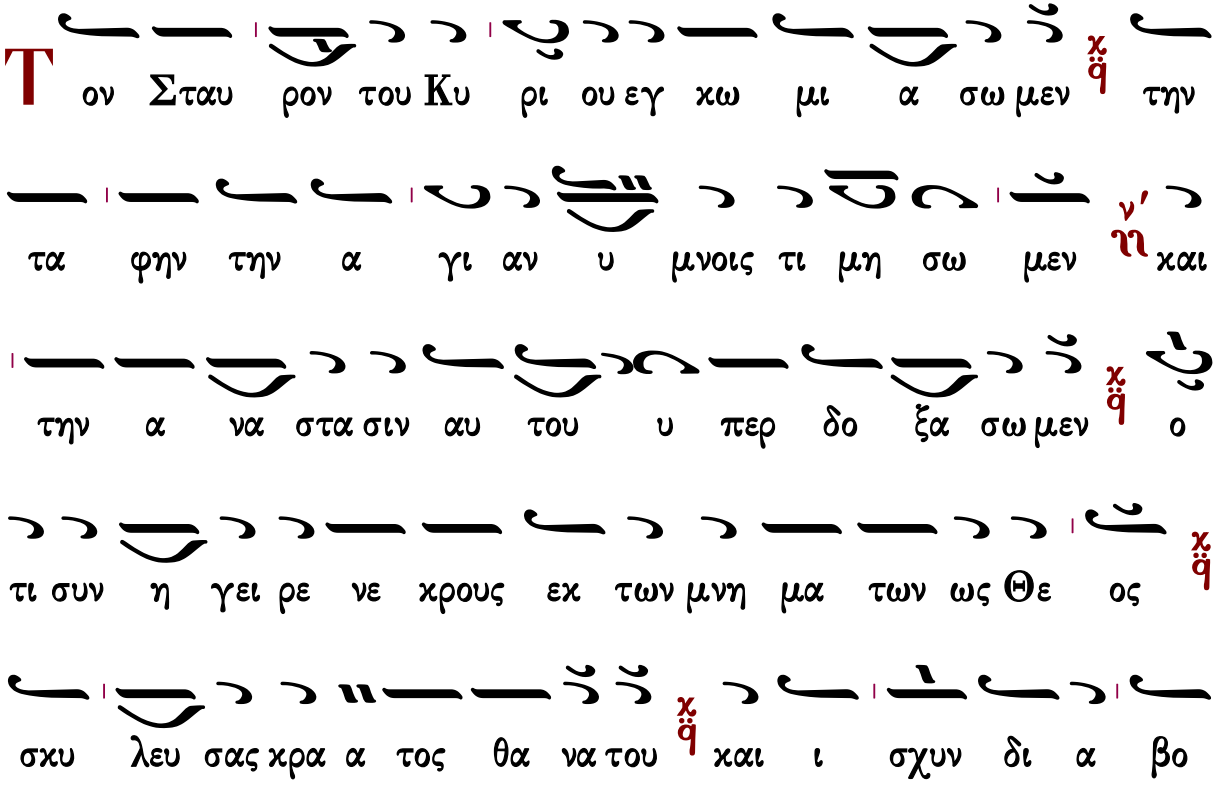

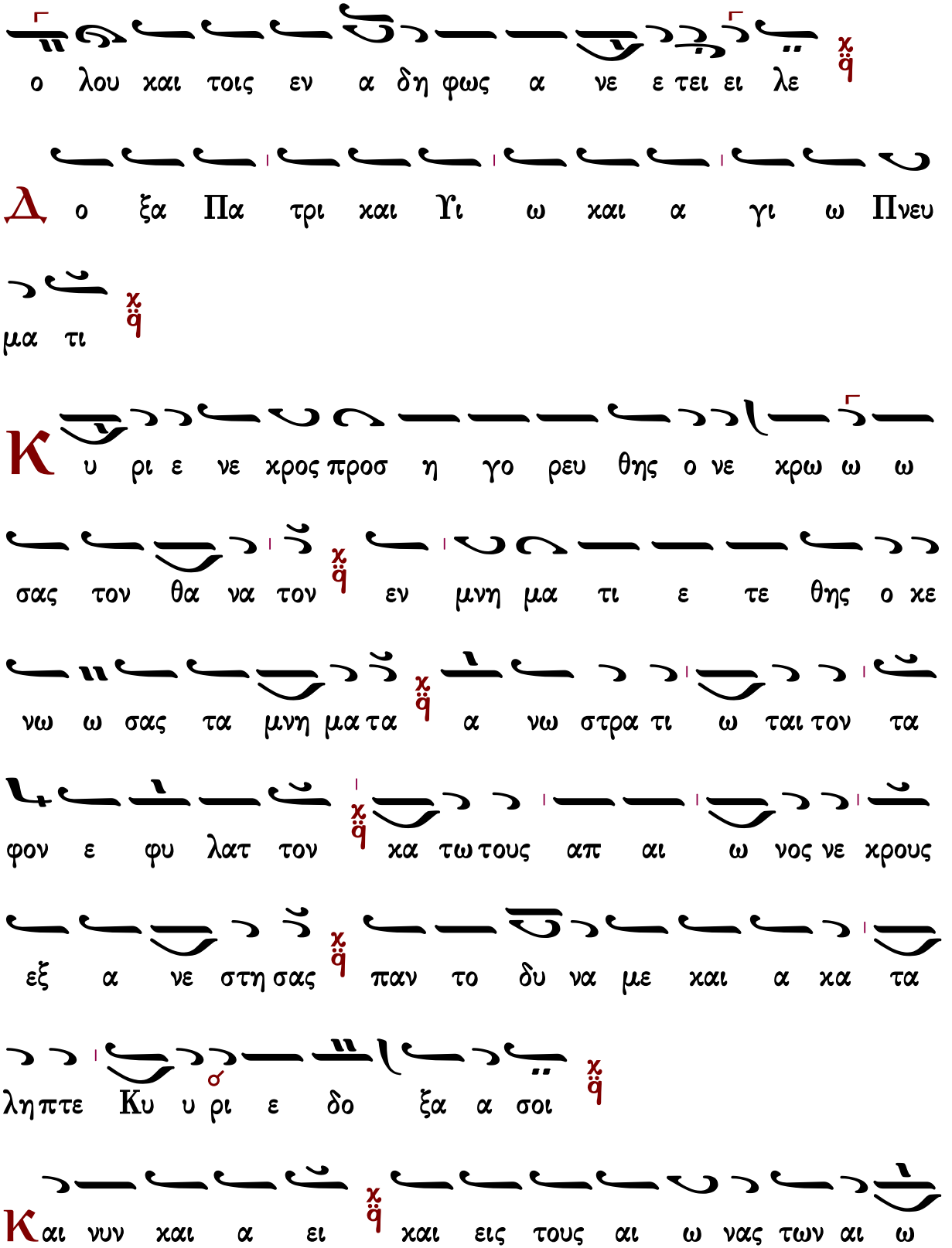
ο λου και τοις εν α δη φως α νε ε τει ει λε
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ
μα τι
Κ υ ρι ε νε χρος προσ η γο ρευ θης ο νε χρω ω ω
σας τον θα να τον εν μνη μα τι ε τε θης ο κε
νω ω σας τα μνη μα τα α νω στρα τι ω ται τον τα
φον ε φυ λατ τον κα τω τους απ αι ω νος νε χρους
εξ α νε στη σας παν το δυ να με και α κα τα
λη πτε Κυ υ ρι ε δο ξα α σοι
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

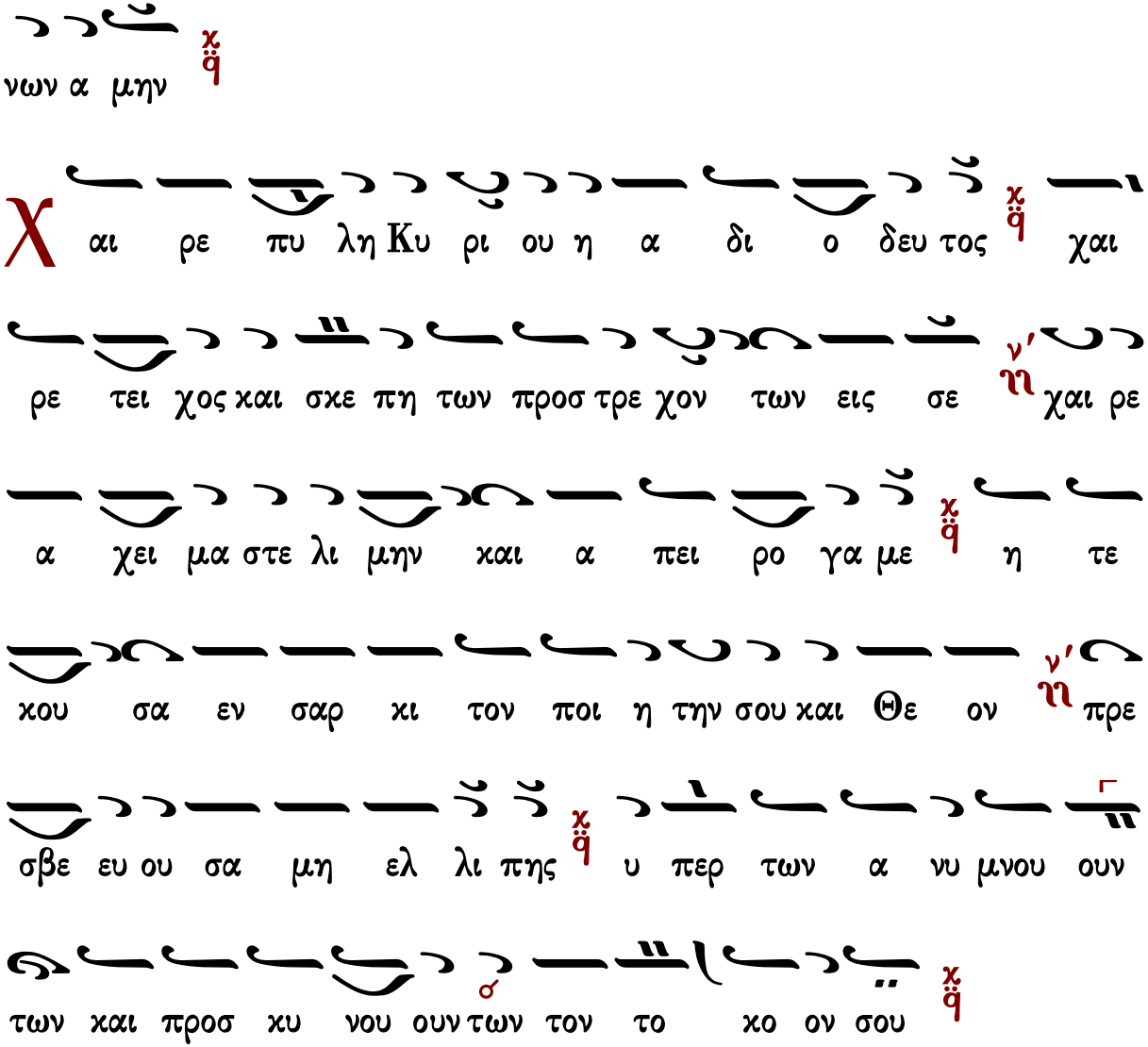

Μετὰ τὴν β΄ στιχολογίαν

Ἦχος λ ϋ Κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Β196/705*

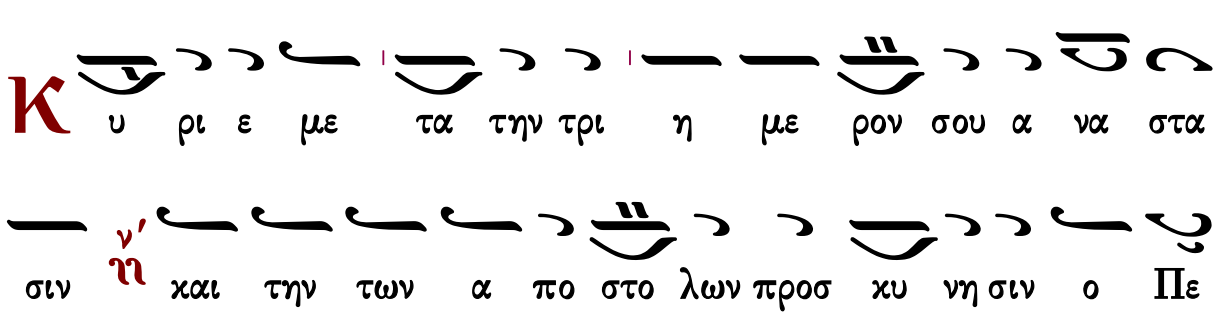

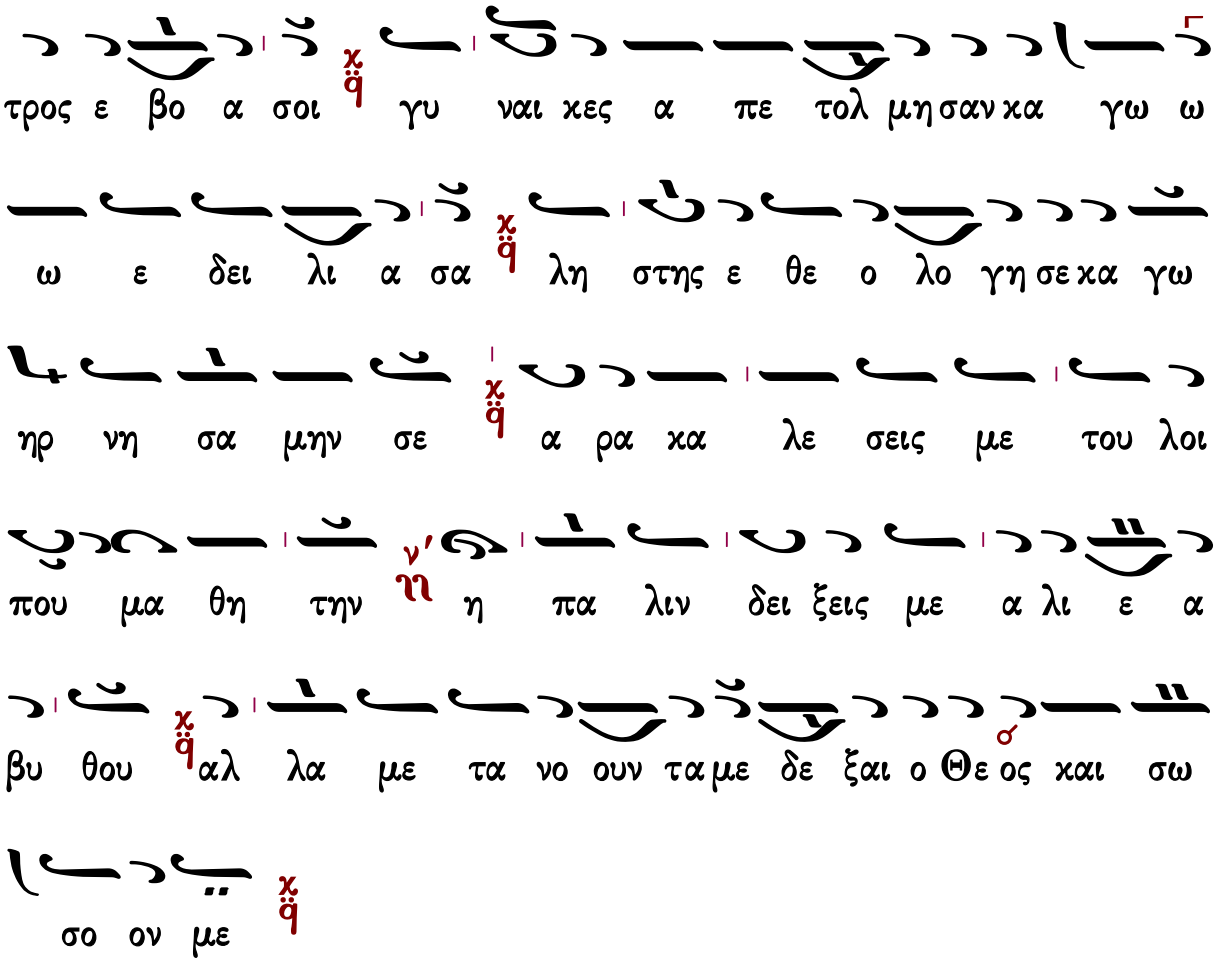
τρος ε βο α σοι χ̈ q̈ γυ ναι κες α πε τολ μη σαν κα γω ω
ω ε δει λι α σα χ̈ q̈ λη στης ε θε ο λο γη σε κα γω
ηρ νη σα μην σε χ̈ q̈ α ρα κα λε σεις με του λοι
που μα θη την ν̈ η πα λιν δει ξεις με α λι ε α
βυ θου χ̈ q̈ αλ λα με τα νο ουν τα με δε ξαι ο Θε ος και σω
σο ον με χ̈ q̈

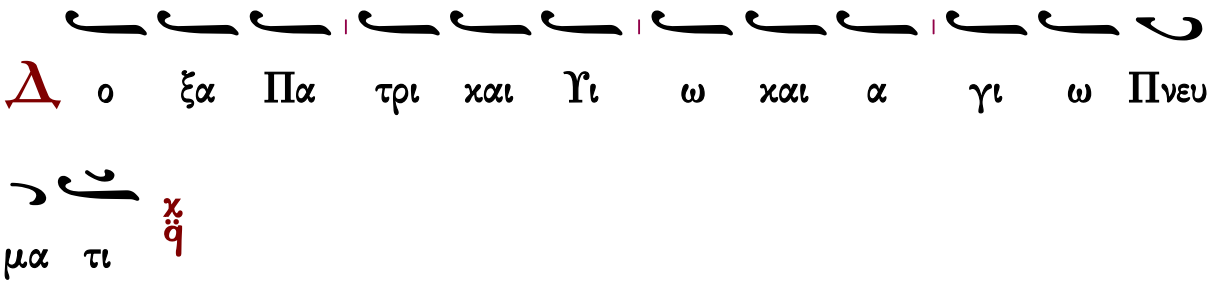
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ
μα τι χ̈ q̈

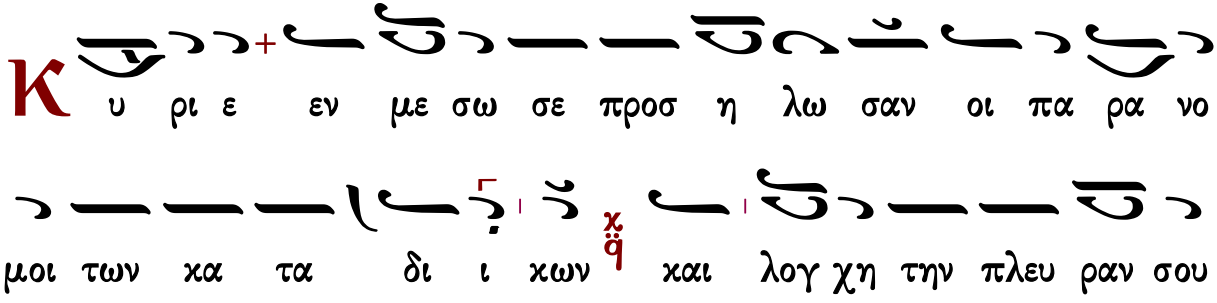
Κ υ ρι ε εν με σω σε προσ η λω σαν οι πα ρα νο
μοι των κα τα δι ι κων χ̈ q̈ και λογ χη την πλευ ραν σου

εξ ε χεν τη σαν ω ε λε η η μον χ τα φην δε κα

τε δε ξω ο λυ σας α α δου τας πυ υ λας ν' η και

α νε ε ε στης τρι η με ρος χ ε δρα μον γυ ναι κες

ι δει ειν σε ν' η και α πηγ γει λαν α πο στο ο ο λοις

την ε γερ σιν χ υ περ υ ψου με νε Σω τηρ ον υ μνου

σιν αγ γε ε λοι χ ευ λο γη με νε Κυ υ ρι σ ε δο ξα α

σοι χ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην χ

Θεοτοκίον

λ πει ρο γα με νυμ φη θε ο γεν νη τρι α χ η

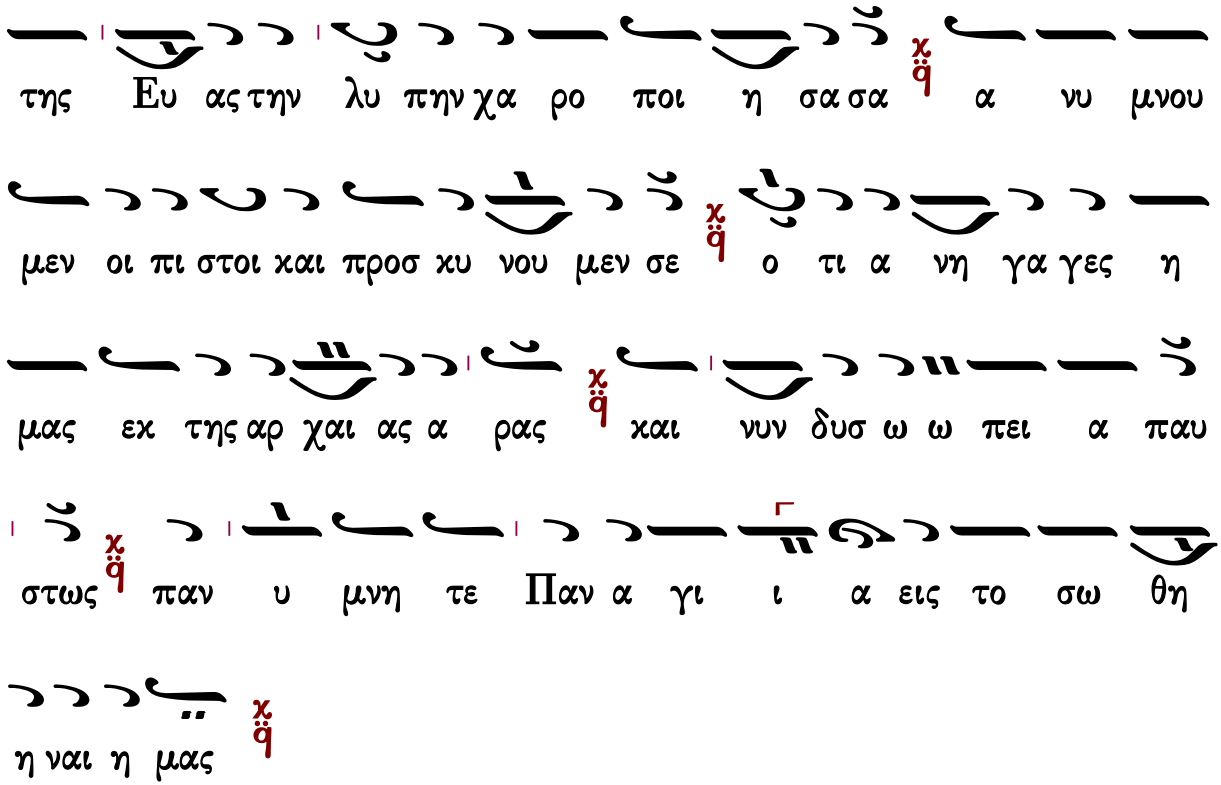

Θὐλογητάρια

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ π ϊ Κε

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἱρμολόγιον 1903 σ.159#

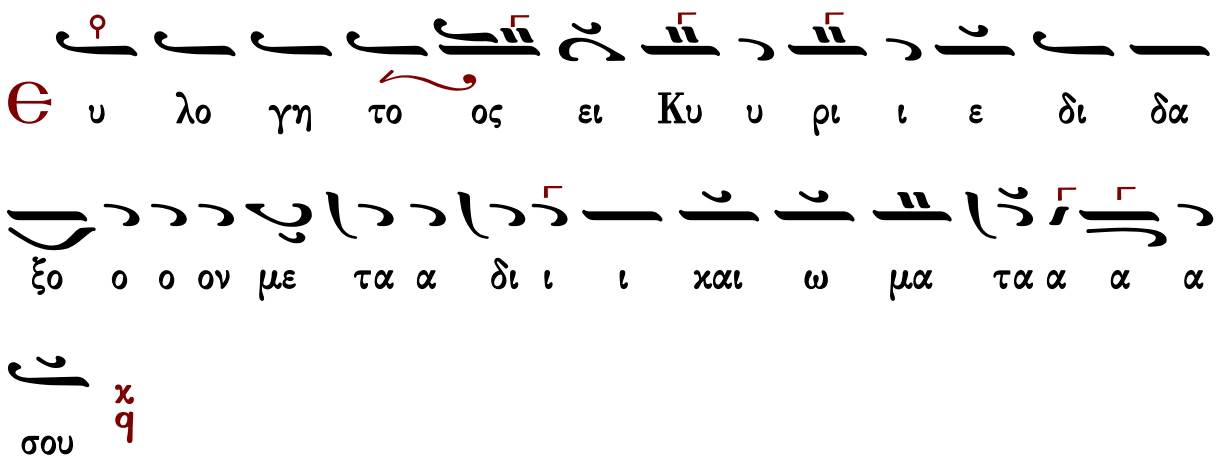

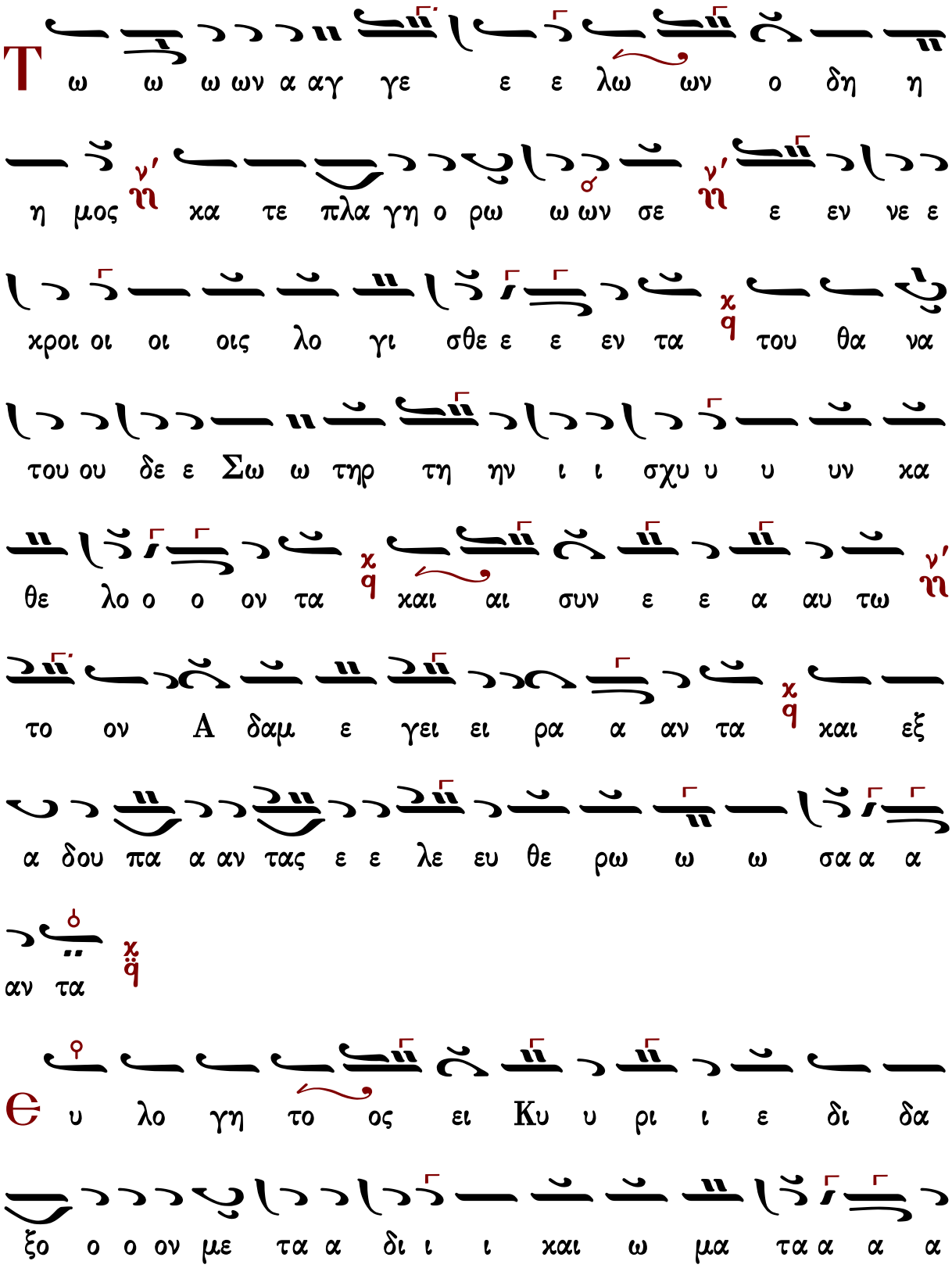
T ω ω ω ων α αγ γε ε ε λω ων ο δη η
η μος ν' ηι κα τε πλα γη ο ρω ω ων σε ν' ηι ε εν νε ε
κροι οι οι οις λο γι σθε ε ε εν τα κ' ηι του θα να
του ου δε ε Σω ω τηρ τη ην ι ι σχυ υ υ υν κα
θε λο ο ο ον τα κ' ηι και αι συν ε ε α αυ τω ν' ηι
το ον Α δαμ ε γει ει ρα α αν τα κ' ηι και εξ
α δου πα α αν τας ε ε λε ευ θε ρω ω ω σα α α
αν τα κ' ηι
Θ υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α α

σου

Τι ι ι ι τα α μυ υ υ ρα συμ πα θως τοι οις

δα α χρυ υ σιν ω ω μα α θη η η τρι αι χιρ να

α α α τε ο ο α στρα α α πτων εν τω

τα φω α αγ γε ε λος προσ ε φθε εγ γε ε το ο ο

ταις μυ ρο φο ο ο ο ροις ι ι δε τε ε υ υ

μει εις τον τα α α φον χαι η η σθη η η τε ο

Σω τη η ηρ γαρ ε ξα νε ε ε στη η του μνη η η

μα α α α τος

Θυ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι χαι ω μα τα α α α

σου

ι ι α αν πρω ω ω ι μυ ρο

φο ο ροι ε δρα α μον προς το μνη η μα α

σου ου ου θρη νο λο γου ου ου ου σαι αλλ ε πε

στη η προ ος α αυ τας ο ο α α αγ γε λος χαι ει ει

ει ει πε θρη η νου ο ο χαι αι ρος πε ε παυ

ται μη κλαι αι ε ε ε τε την α να α α στα

σι ιν δε α πο ο στο ο λοις ει ει ει πα α α

α τε

Θ υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
ξο ο ο ον με τα α δι ι ι χαι ω μα τα α α α
σου
Μ υ υ υ υ ρο ο φο ο ο ροι οι γυ ναι αι
αι χες με τα μυ ρων ελ θου ου ου σαι προς το μνη η
μα α σου ου ου Σω ω ω τερ εν η χου ου ου ουν το
α α αγ γε ε λο ος δε προς αυ τας ε φη λε ε ε γων
τι με τα α νε ε χρω ω ων τον ζω ω ων τα λο γι
ι ζε ε ε σθε ως Θε ο ο ος γαρ ε ξα νε ε ε
στη η του μνη η η μα α α α τος

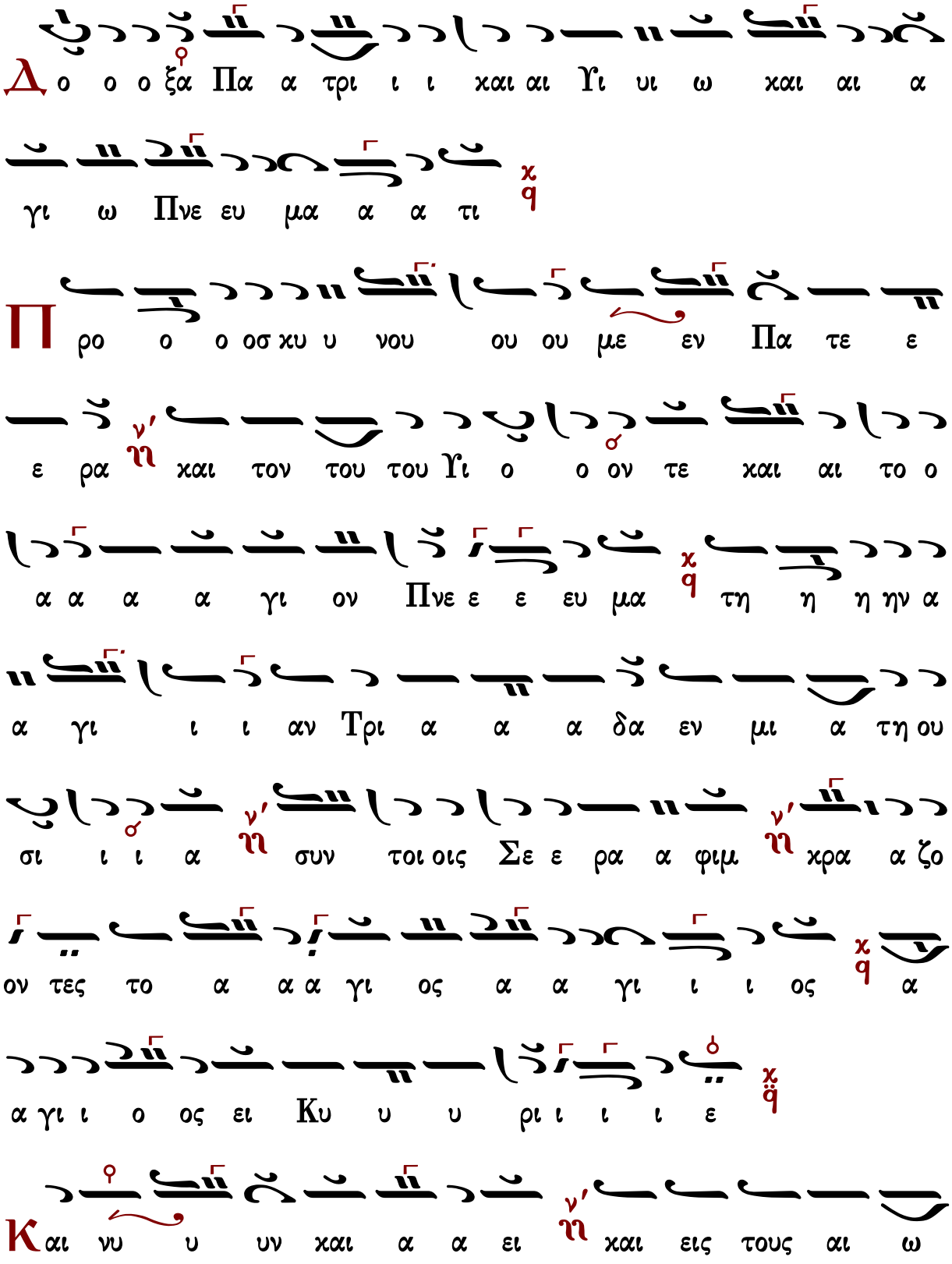
Δο ο ο ξα Πα α τρι ι ι χαι αι Υι υι ω χαι αι α
γι ω Πνε ευ μα α α τι
Προ ο ο οσ χυ υ νου ου ου με εν Πα τε ε
ε ρα ν χαι τον του του Υι ο ο ον τε χαι αι το ο
α α α α γι ον Πνε ε ε ευ μα τη η η ην α
α γι ι ι αν Τρι α α α δα εν μι α τη ου
σι ι ι α ν συν τοι οις Σε ε ρα α φιμ ν χρα α ζο
ον τες το α α α γι ος α α γι ι ι ος α
α γι ι ο ος ει Κυ υ υ ρι ι ι ι ε
Και νυ υ υν χαι α α ει ν χαι εις τους αι ω

ω νας τω ω ων αι ω ω ω νω ων α α μην

Z ω ω ω ω ο ο δο ο ο την τε χου ου ου σα

τον Α δαμ α μαρ τι ας ε ε λυ υ τρω ω ω ω σω

Παρ θε ε ε ε νε χα αρ μο νη η ην δε τη η

Ε ε ε ευ α α αν τι ι λυ υ υ υ πης πα ρε ε

ε ε σχες ρευ σαν τα α ζω ω ης ι ι θυ

νε προς τα αυ τη η ην δε ο εκ σου ου ου σαρ κω

θει εις Θε ε ο ος και α α αν θρω ω ω ω πος

λ λη λου ι α αλ λη λου ου ι ι α αλ λη

λου ου ι ι α δο ο ο ξα σοι ο ο Θε ε ε ος (β′)

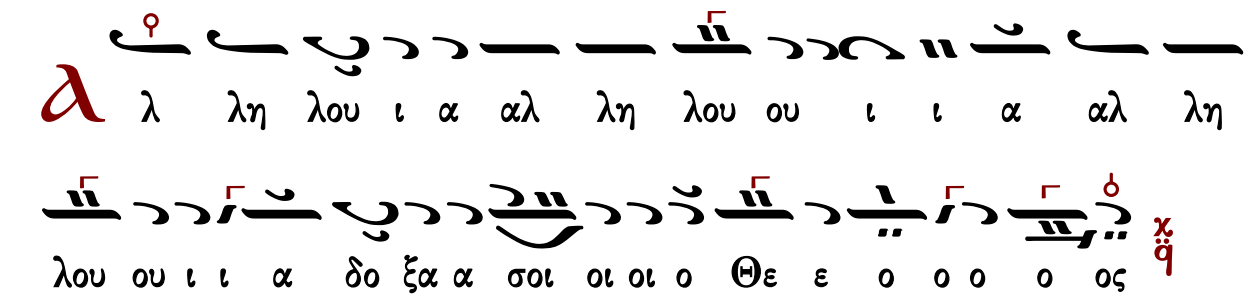

Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου (†1778)

Ἦχος λ̇ π̇ ϊ̈ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ἀναστασιματάριον 1905 σ. 17*

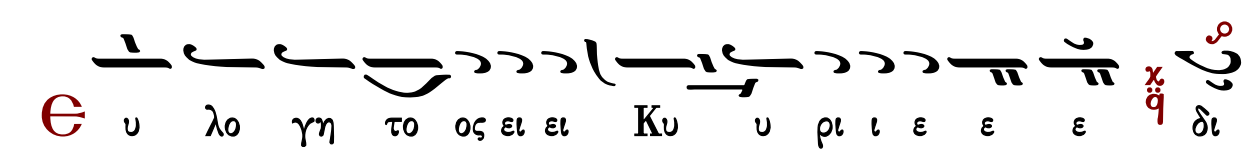

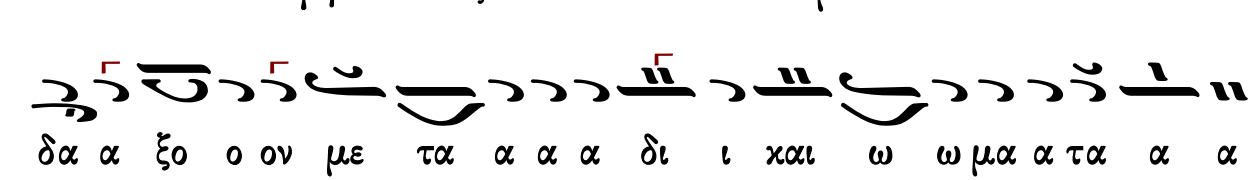

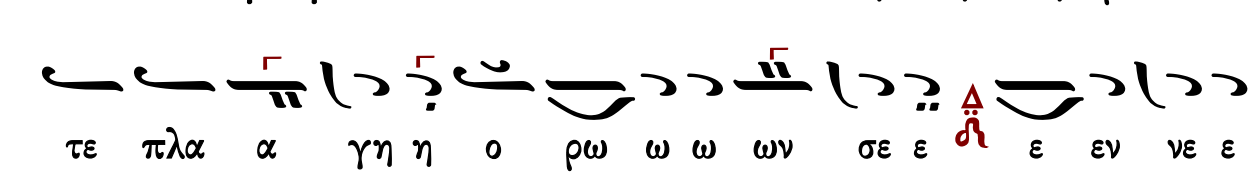

δε ε Σω τη η ηρ τη ην ι σχυ υν κα α θε λο ο

ο ον τα α και αι συν ε ε α αυ τω ω το ον Α α

δα αμ ε γει ει ρα αν τα α α και εξ Α δου πα αν

τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα

Θ υ λο γη το ος ει ει Κυ υ ρι ι ε ε ε δι

δα α ξο ο ον με τα α α α δι ι και ω ω μα α τα α α

σου

Τ ι ι τα μυ υ υ ρα α συμ πα θως τοι οις δα α

κρυ σι ιν ω ω μα α θη η τρι αι αι κι ιρ να α α

τε ο ο α στρα α α πτω ων εν τω τα φω Α

αγ γε ε λο ος προσ ε φθε εγ γε ε το ο ταις Μυ υ ρο

ο φο ο ο ροις ι ι δε τε υ υ μεις τον τα α α α

φο ον χαι η η σθη η τε ε ε ο Σω τη ηρ γαρ εξ

α νε ε ε ε στη του ου μνη η η μα τος

υ λο γη το ος ει ει Κυ υ ρι ι ε ε ε δι

δα α ξο ο ον με τα α α α δι ι χαι ω ω μα α τα α α

σου

ι ι α αν πρω ω ω ι Μυ ρο φο ροι οι ε

ε δρα α μο ον προς το μνη η μα α σου ου θρη νο ο λο

ο γου ου ου σαι α αλλ ε πε ε ε στη η προς αυ

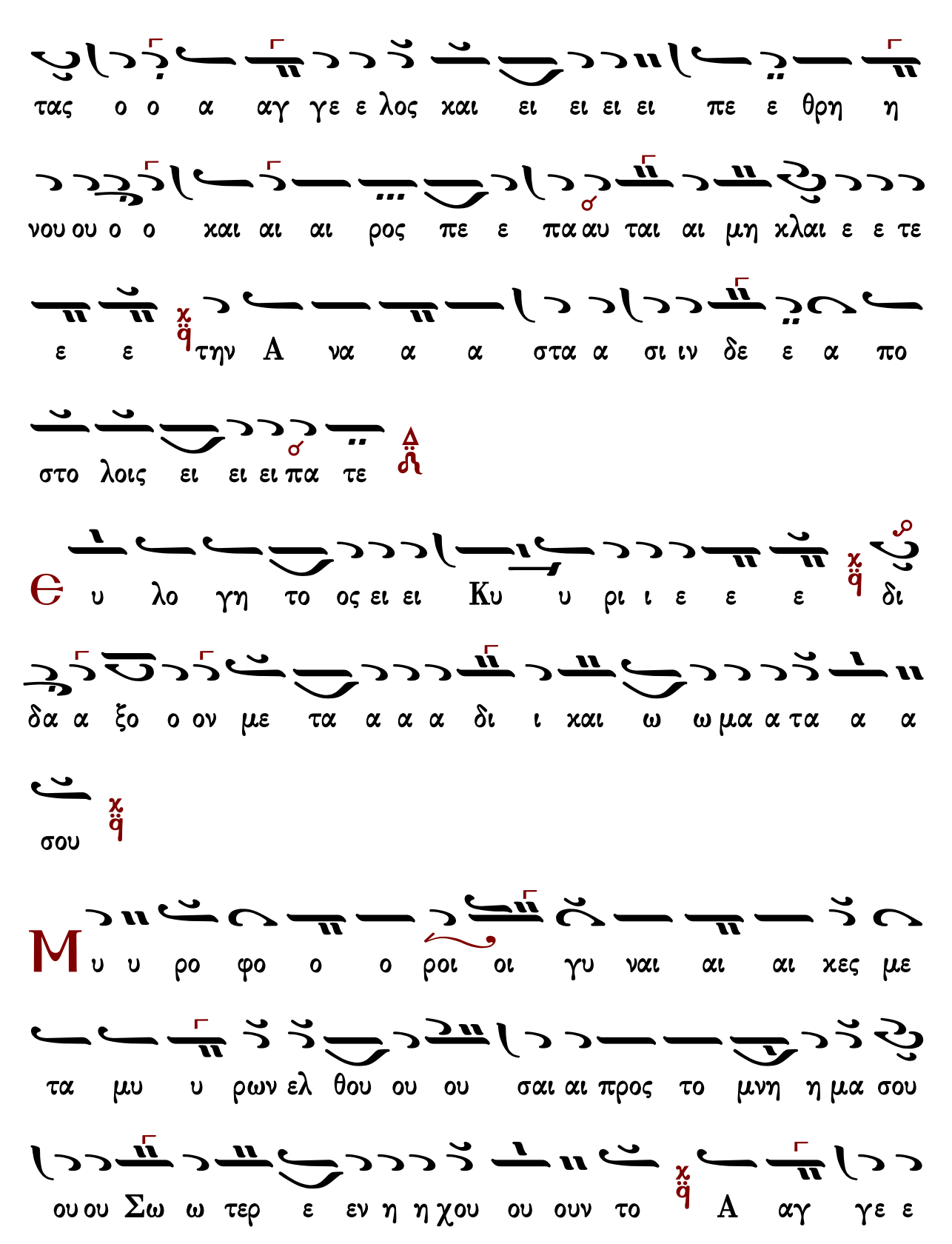
τας ο ο α αγ γε ε λος και ει ει ει ει πε ε θρη η
νου ου ο ο και αι αι ρος πε ε πα αυ ται αι μη κλαι ε ε τε
ε ε την Α να α α στα α σι ιν δε ε α πο
στο λοις ει ει ει πα τε
Θ υ λο γη το ος ει ει Κυ υ ρι ι ε ε ε δι
δα α ξο ο ον με τα α α α δι ι και ω ω μα α τα α α
σου
Μ υ υ ρο φο ο ο ροι οι γυ ναι αι αι κες με
τα μυ υ ρων ελ θου ου ου σαι αι προς το μνη η μα σου
ου ου Σω ω τερ ε εν η η χου ου ουν το Α αγ γε ε

λο ο ος δε ε προς αυ τας ε ε φη η λε ε ε ε

γω ων τι ι με ε τα α νε ε ε χρων τον ζω ω ω ων

τα α λο γι ι ζε ε σθε ε ε ως Θε ο ος γαρ εξ

α νε ε ε ε στη του μνη η η μα τος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ι ω ω Πνευ ευ μα

α τι ι ι

Προ οσ κυ νου ου ου με εν Πα τε ε ε ρα και αι

τον του ου του Υι ο ο ο ον τε ε και αι το ο α α

α γι ι ο ον Πνε ε ευ μα την α γι ι ι ι

α αν Τρι α α α δα εν μι α α τη ου σι ι ι

ι α α συ υν τοι οις Σε ε ρα α α φιμ χρα α ζο

ο ον τες το α α α α γι ι ος α α γι ι ο ο ος

α α γι ος ει Κυ υ ρι ι ε

Κ αι νυν χαι α ει ει χαι εις τους αι ω νας των αι ω ω

ω νων α α μη η ην

Ζ ω ο δο ο την τε ε χου ου ου ου σα τον Α

δαμ αμ αρ τι ας ε λυ υ τρω ω ω σω ω Πα αρ θε ε ε

νε χαρ μο νη η η ην δε ε τη Ε ε ευ α

αν τι λυ υ πης πα ρε ε ε ε σχε ες ρε ευ σαν

τα ζω ω ης ι ι θυ υ νε ε προς τα αυ τη ην δε ε

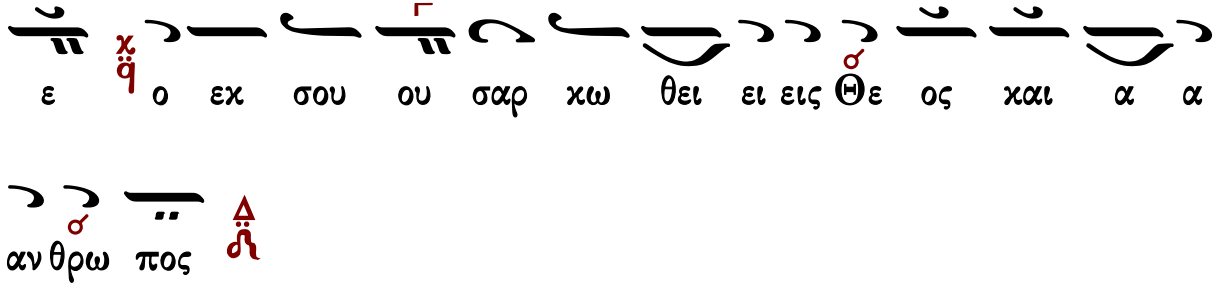

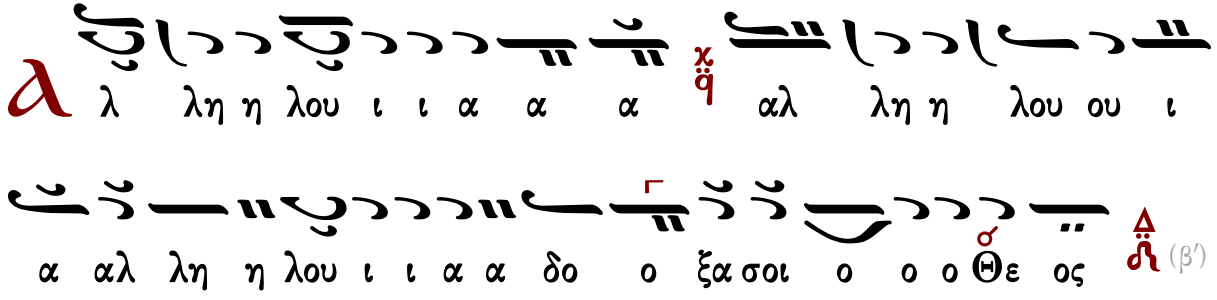

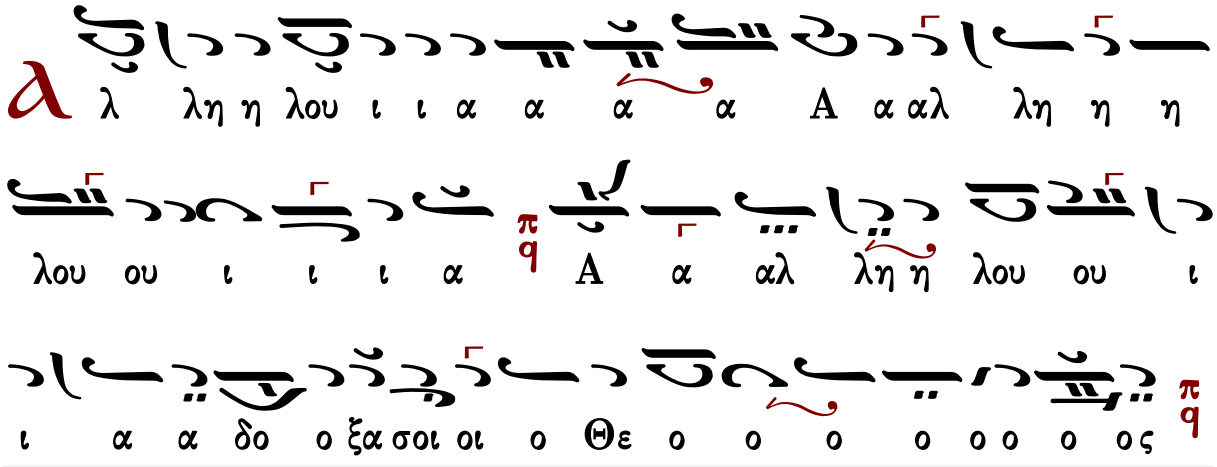

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Συναπτή — Λουκᾶς Λουκᾶ

Χρήστου Τσακίρογλου

Ἦχος λ π ϊ Πα ♀ ʃ

Χρήστος Τσακίρογλου#

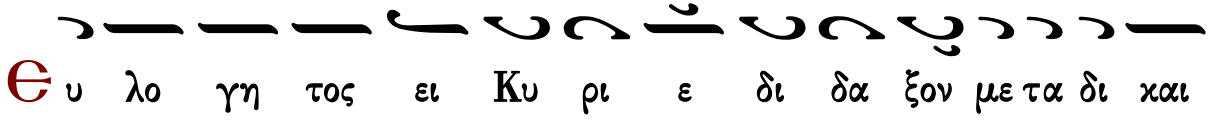

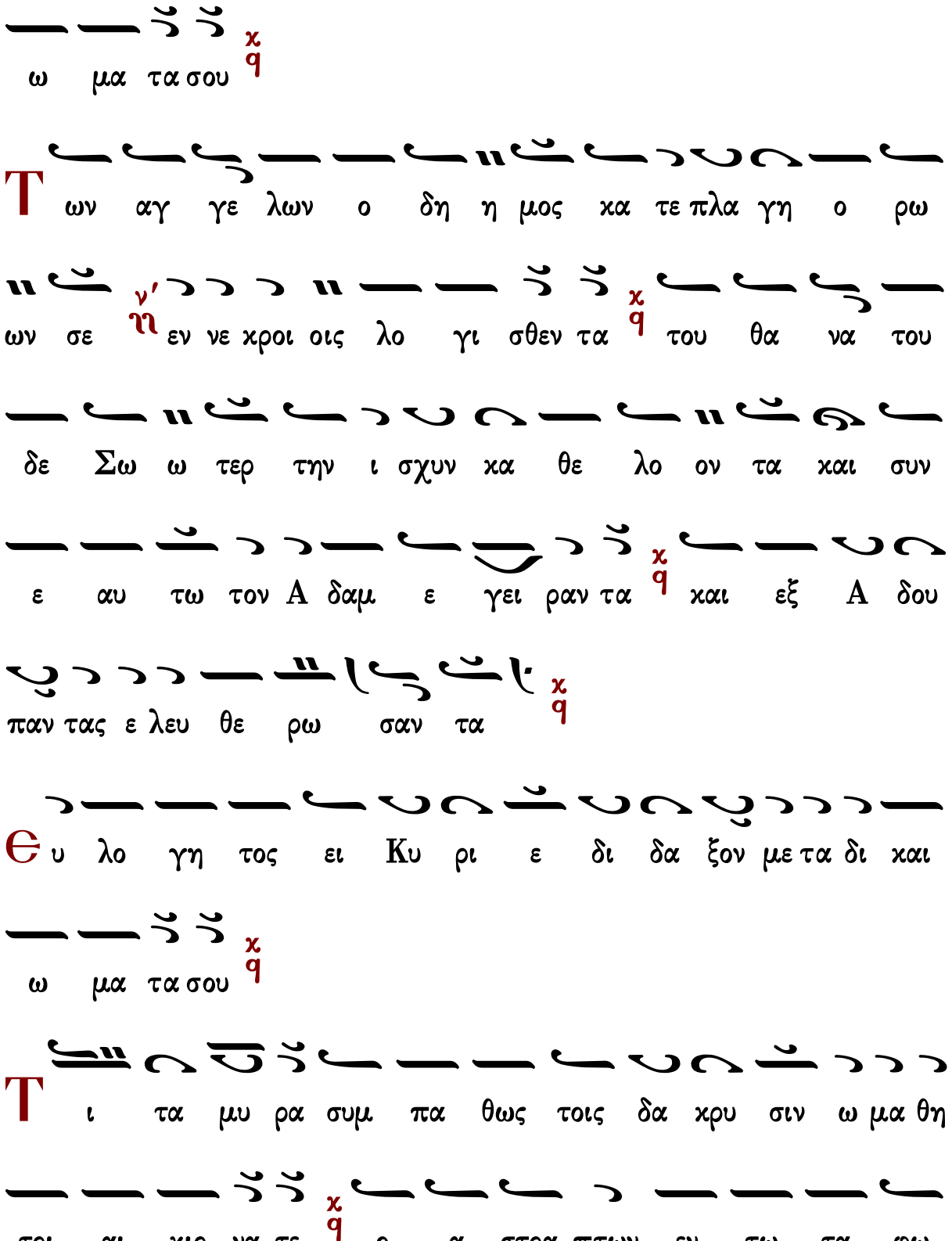
ω μα τα σου
Τ ων αγ γε λων ο δη η μος κα τε πλα γη ο ρω
ων σε ν' η εν νε χροι οις λο γι σθεν τα του θα να του
δε Σω ω τερ την ι σχυν κα θε λο ον τα και συν
ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα και εξ Α δου
παν τας ε λευ θε ρω σαν τα
Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι και
ω μα τα σου
Τ ι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σιν ω μα θη
τρι αι κιρ να τε ο α στρα πτων εν τω τα φω

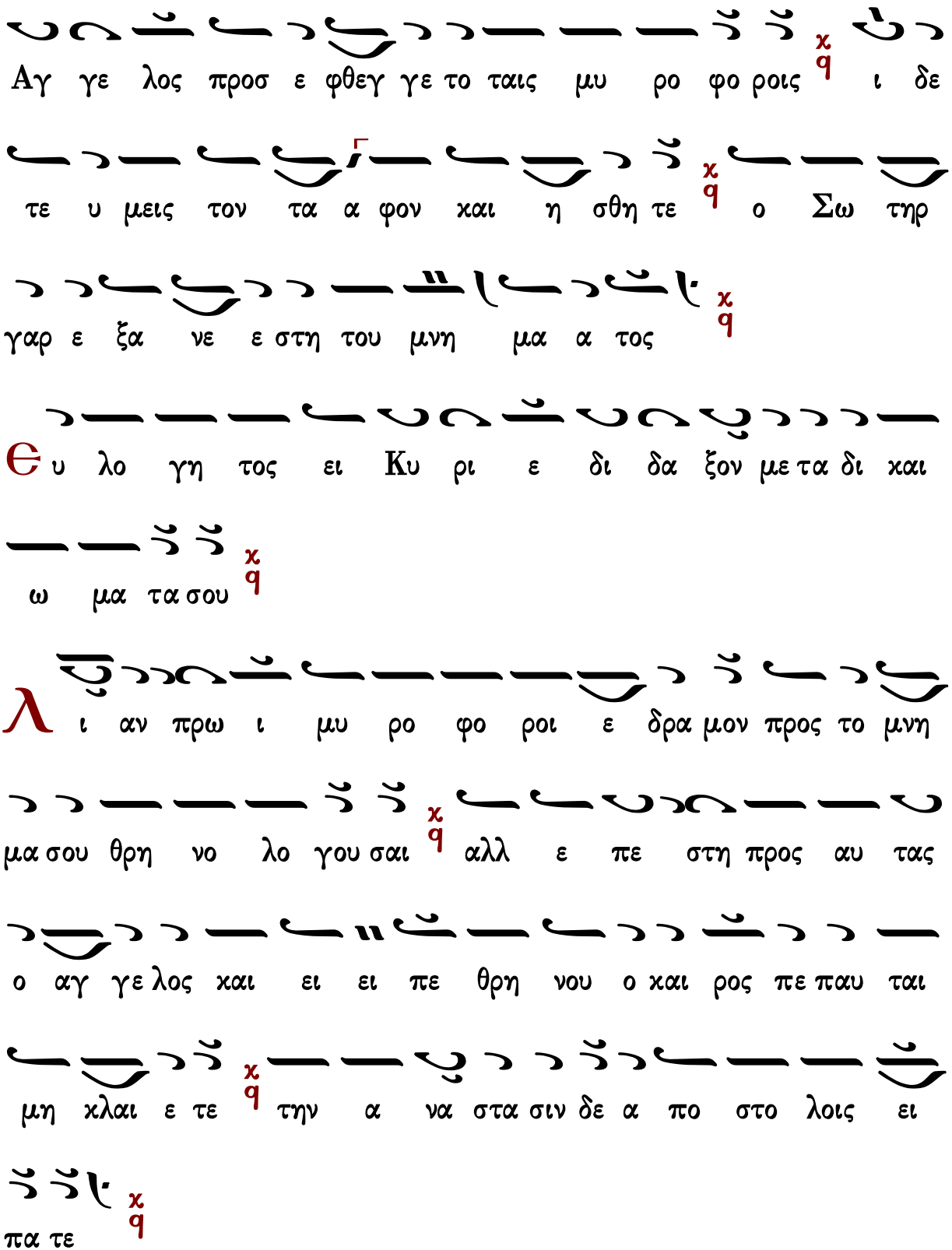
Αγ γε λος προσ ε φθεγ γε το ταις μυ ρο φο ροις χ q ι δε
τε υ μεις τον τα α φον και η σθη τε χ q ο Σω τηρ
γαρ ε ξα νε ε στη του μνη μα α τος χ q
Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι και
ω μα τα σου χ q
λ ι αν πρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη
μα σου θρη νο λο γου σαι χ q αλλ ε πε στη προς αυ τας
ο αγ γε λος και ει ει πε θρη νου ο και ρος πε παυ ται
μη κλαι ε τε χ q την α να στα σιν δε α πο στο λοις ει
πα τε χ q

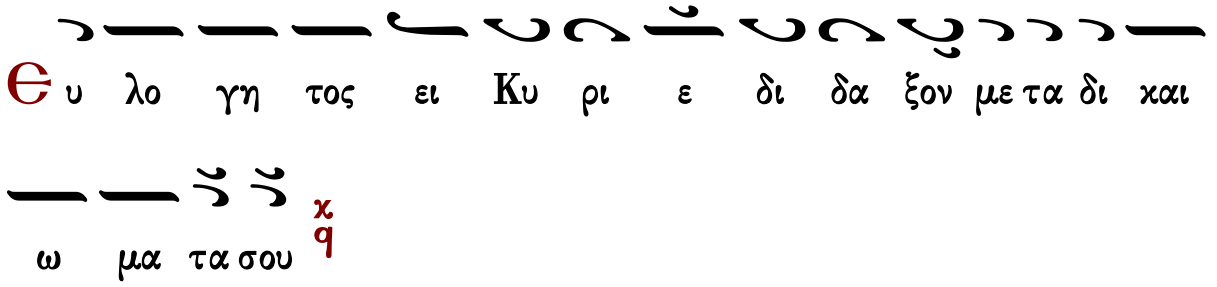
Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι και
ω μα τα σου
χ
q

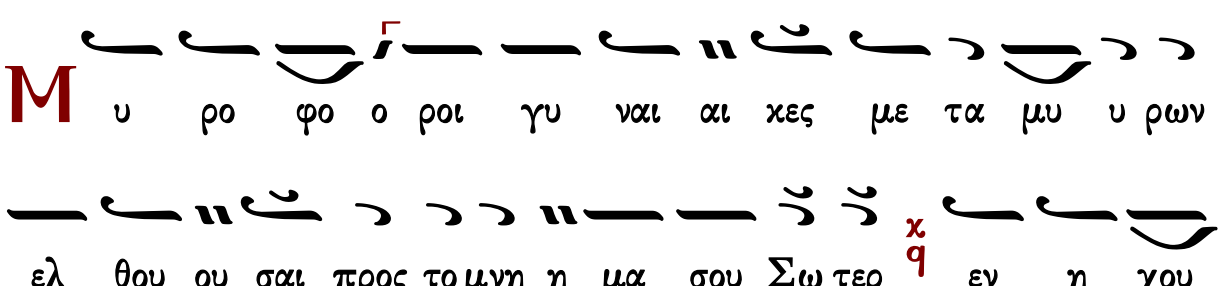
Μ υ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υ ρων
ελ θου ου σαι προς το μνη η μα σου Σω τερ εν η χου
χ
q

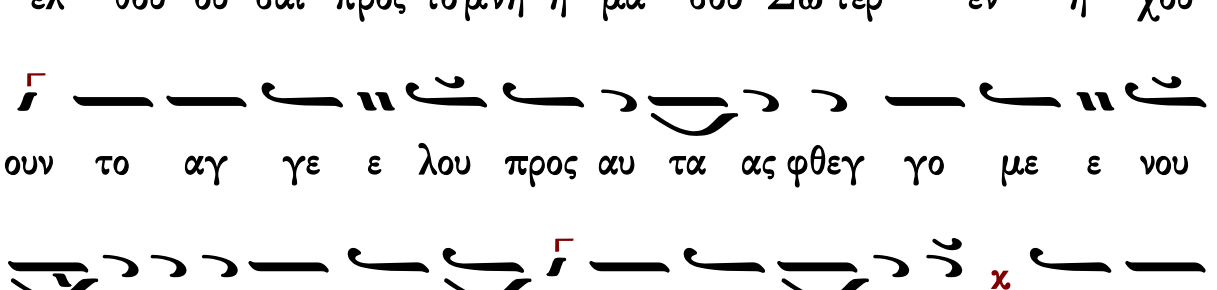
ουν το αγ γε ε λου προς αυ τα ας φθεγ γο με ε νου
τι με τα νε κρων τον ζω ων τα λο γι ζε σθε ως Θε
χ
q

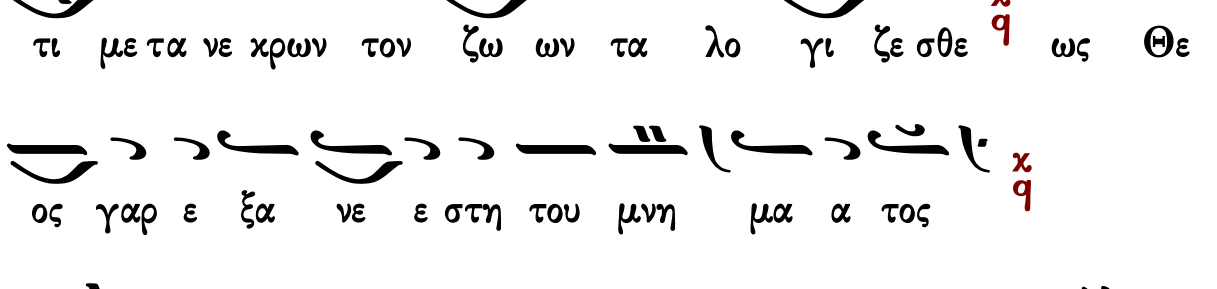
ος γαρ ε ξα νε ε στη του μνη μα α τος
χ
q

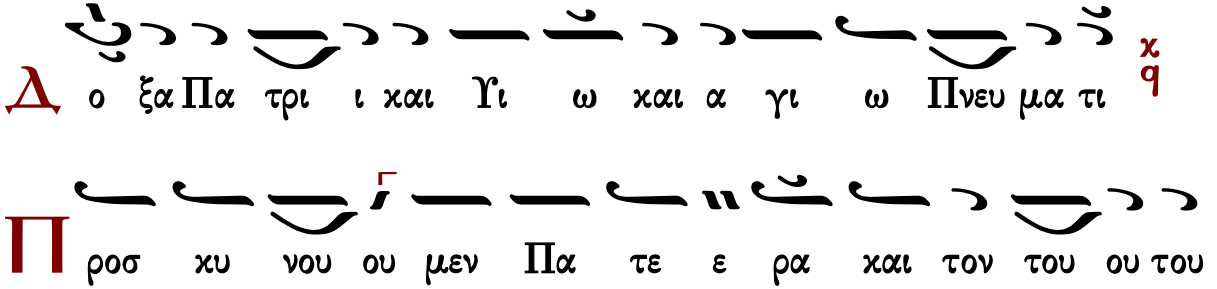
Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι
χ
q

Π ροσ κυ νου ου μεν Πα τε ε ρα και τον του ου του
Υι ο ον τε και το α α γι ον Πνευ μα την α γι
χ
q

αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν

τοις Σε ρα φιμ χρα ζον τες το Α α γι ος α γι ος

α γι ος ει Κυ ρι ι ε χ q

Κ αι νυ υν χαι α ει χαι εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην χ q

Ζ ω ο δο την τε χου ου σα ε λυ τρω ω σω Παρ

θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας χ q χαρ μο νην δε

τη Ευ α αν τι λυ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα ζω ης

ι θυ νε προς ταυ την δε χ q ο εχ σου ου σαρ κω θεις Θε ος

χαι αν θρω ω πος χ q

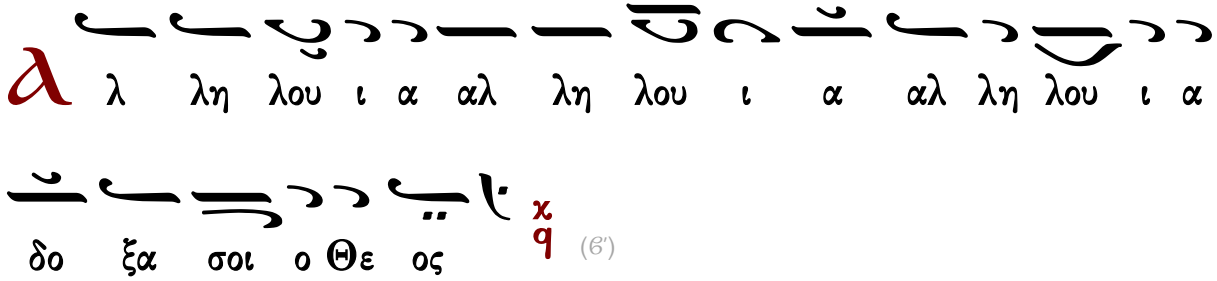

(6′)

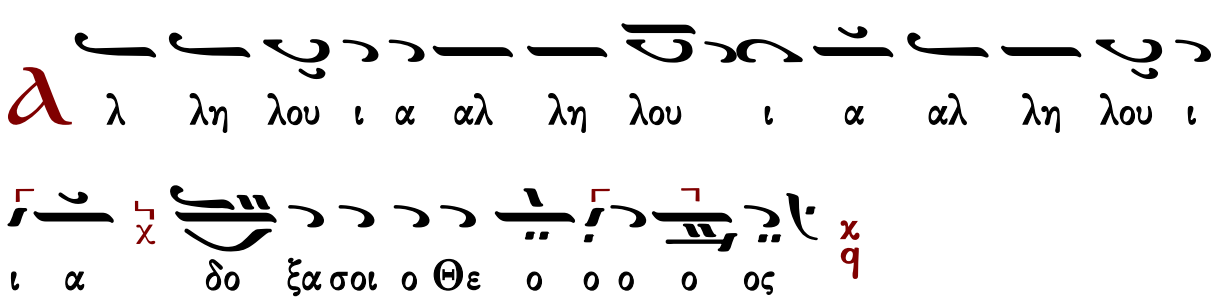

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος δ̇ Κε

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.222*

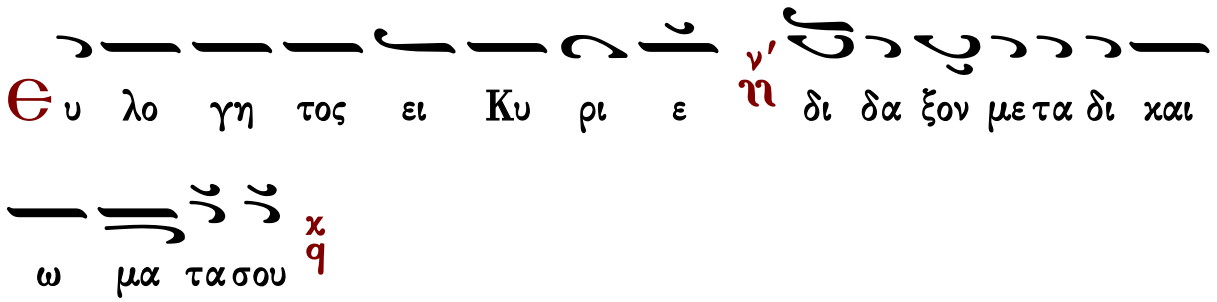

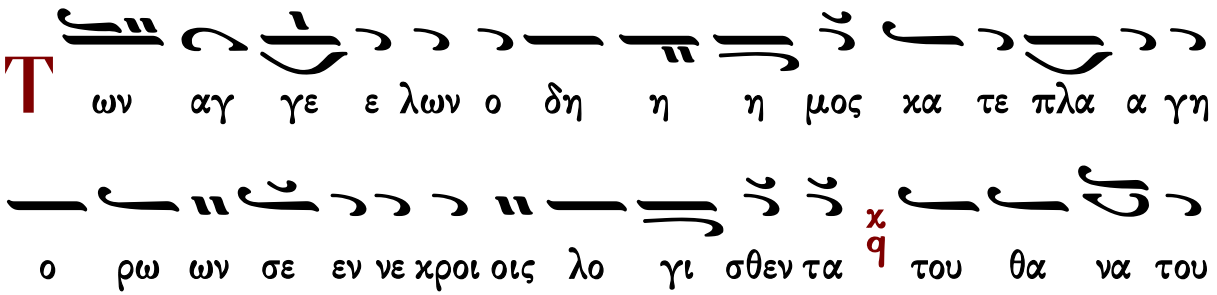

δε Σω τηρ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν ε αυ

τω τον Α δαμ ε γει ραν τα χ/q και εξ Α δου πα αν τας ε

λευ θε ρω σα αν τα χ/q

Θυ λο γη τος ει Κυ ρι ε ν'/ν δι δα ξον με τα δι και

ω μα τα σου χ/q

Τι τα μυ υ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σιν ω μα θη

τρι αι χιρ να τε χ/q ο α στρα πτων εν τω τα φω αγ

γε λος προσ ε φθεγ γε το ταις μυ ρο φο ροις χ/q ι δε τε υ

μεις τον τα α φον και η σθη τε χ/q ο Σω τηρ γαρ εξ α νε

ε στη του μνη μα α τος χ/q

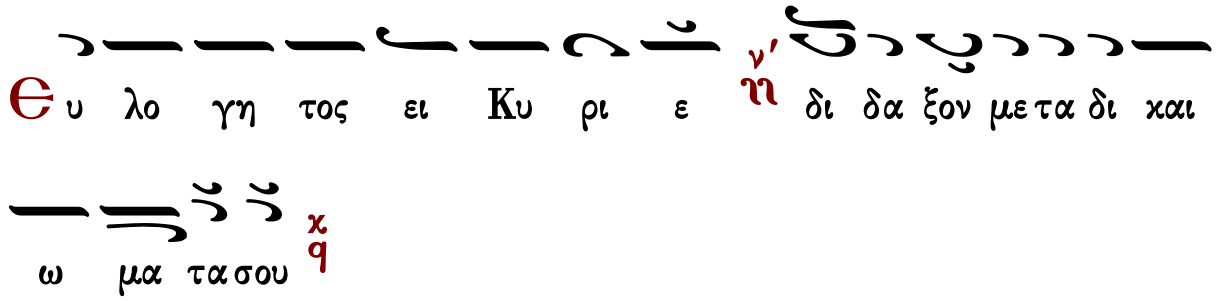
Θυ λο γη τος ει Κυ ρι ε ν' ηι δι δα ξον με τα δι και
ω μα τα σου χ' q

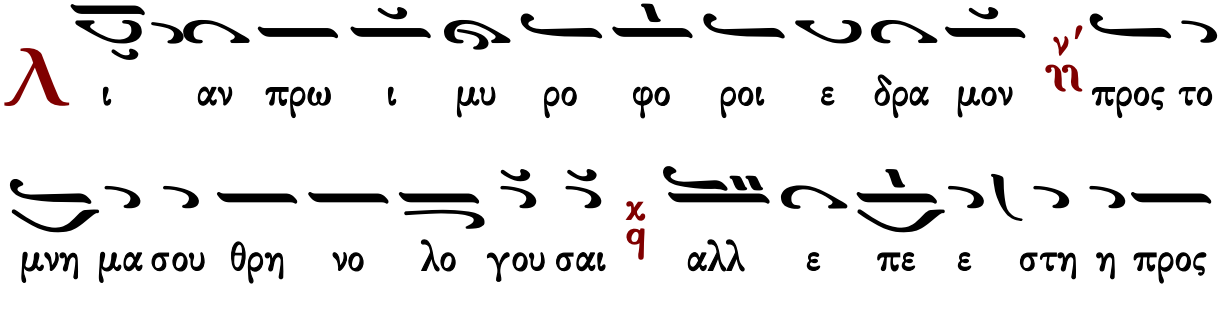
Λι αν πρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον ν' ηι προς το
μνη μα σου θρη νο λο γου σαι χ' q αλλ ε πε ε στη η προς

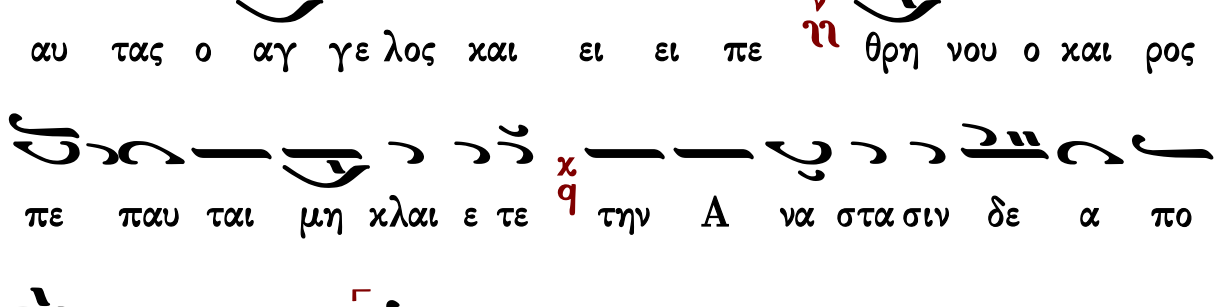
αυ τας ο αγ γε λος και ει ει πε ν' ηι θρη νου ο και ρος
πε παυ ται μη κλαι ε τε χ' q την Α να στα σιν δε α πο

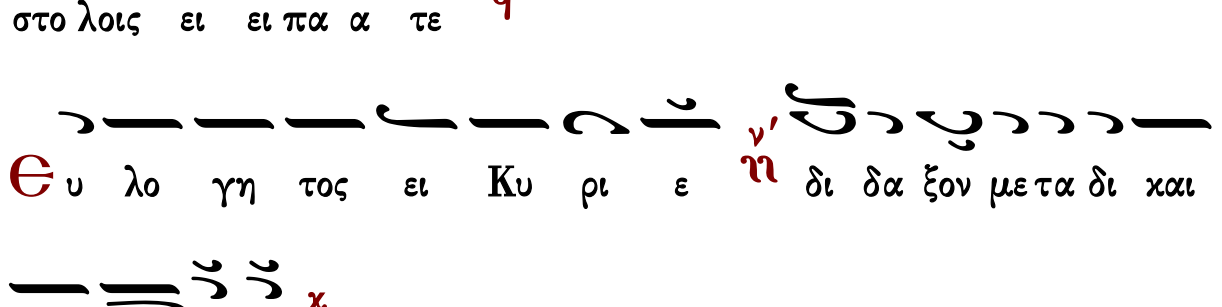
στο λοις ει ει πα α τε χ' q

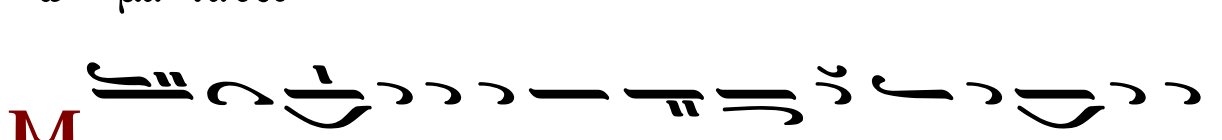
Θυ λο γη τος ει Κυ ρι ε ν' ηι δι δα ξον με τα δι και
ω μα τα σου χ' q

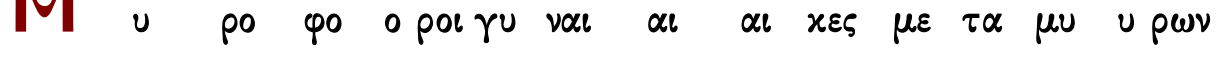
Μυ ρο φο ο ροι γυ ναι αι αι κες με τα μυ υ ρων

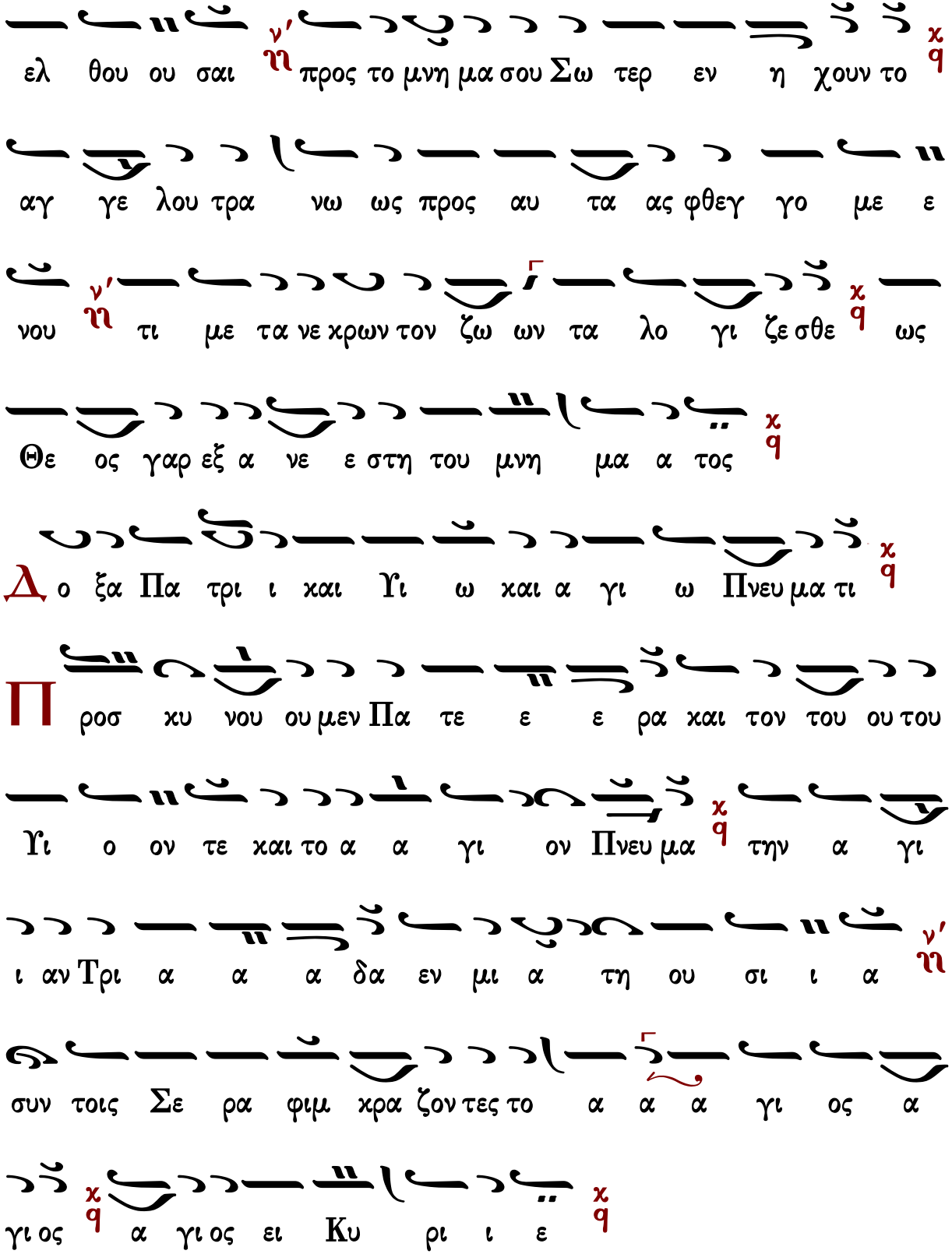
ελ θου ου σαι ν' η προς το μνη μα σου Σω τερ εν η χουν το χ q
αγ γε λου τρα νω ως προς αυ τα ας φθεγ γο με ε
νου ν' η τι με τα νε χρων τον ζω ων τα λο γι ζε σθε χ q ως
Θε ος γαρ εξ α νε ε στη του μνη μα α τος χ q
Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι χ q
Π ροσ κυ νου ου μεν Πα τε ε ε ρα και τον του ου του
Υι ο ον τε και το α α γι ον Πνευ μα χ q την α γι
ι αν Τρι α α α δα εν μι α τη ου σι ι α ν' η
συν τοις Σε ρα φιμ χρα ζον τες το α α α γι ος α
γι ος χ q α γι ος ει Κυ ρι ι ε χ q

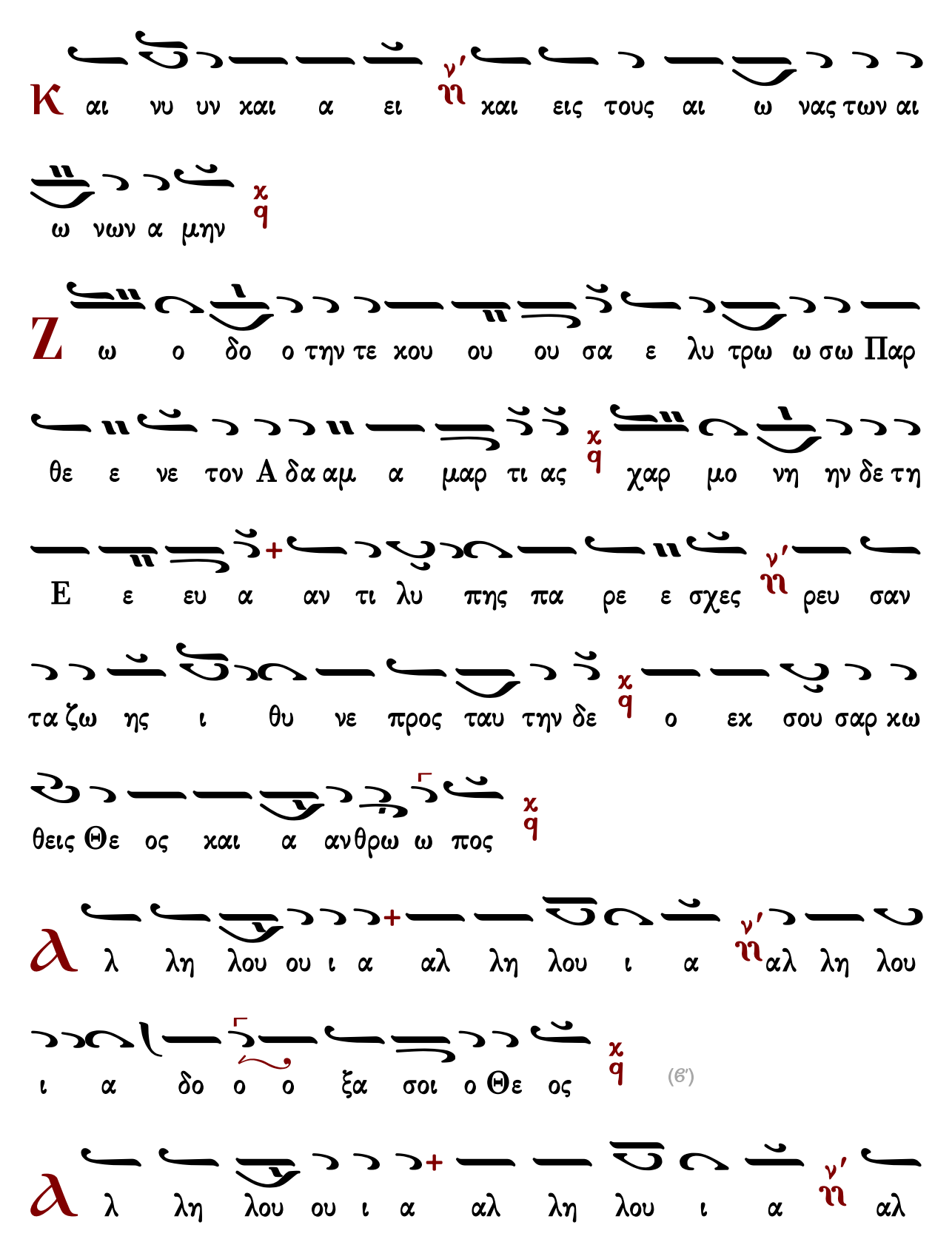
Κ αι νυ υν χαι α ει ν' ϩαι εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην χ q
Ζ ω ο δο ο την τε χου ου ου σα ε λυ τρω ω σω Παρ
θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας χ q χαρ μο νη ην δε τη
Ε ε ευ α αν τι λυ πης πα ρε ε σχες ν' ϩη ρευ σαν
τα ζω ης ι θυ νε προς ταυ την δε χ q ο εκ σου σαρ κω
θεις Θε ος χαι α ανθρω ω πος χ q
Ⲁ λ λη λου ου ι α αλ λη λου ι α ν' ϩη αλ λη λου
ι α δο ο ο ξα σοι ο Θε ος χ q (ϛ')
Ⲁ λ λη λου ου ι α αλ λη λου ι α ν' ϩη αλ

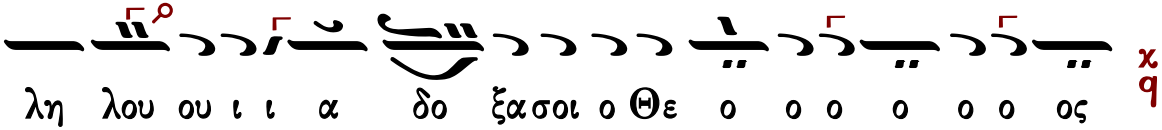

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ π ϊ Πα χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.243/255*

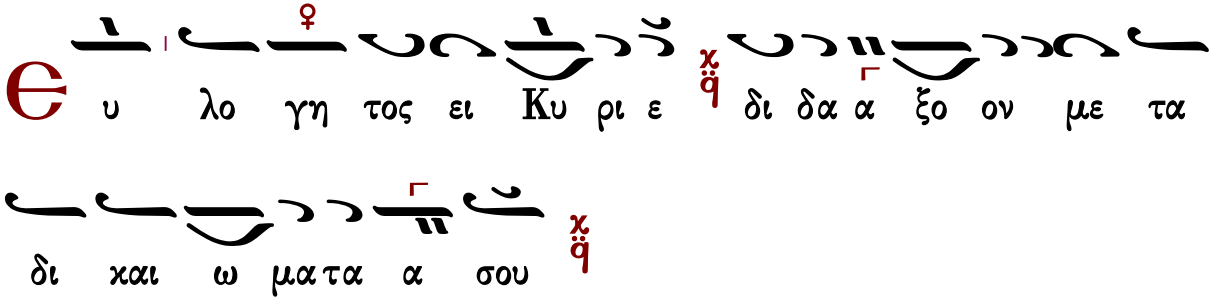

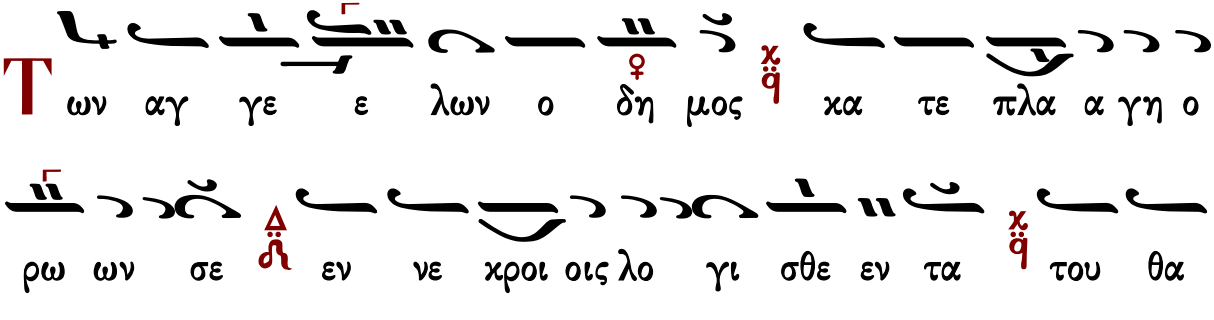

Є υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα α ξο ον με τα

δι και ω μα τα α σου

Τ ι τα μυ υ υ ρα α συμ πα θως τοις δα κρυ σι

ιν ω μα θη τρι αι κιρ να α τε ο α στρα α πτω ων

εν τω τα φω αγ γε λος προσ ε φθεγ γε το ταις μυ ρο

φο ο ροις ι δε τε υ μεις τον τα α φον και η σθη τε ο

Σω τηρ γαρ εξ α νε ε στη του μνη ημα τος

Є υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα α ξο ον με τα

δι και ω μα τα α σου

λ ι ι αν πρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς

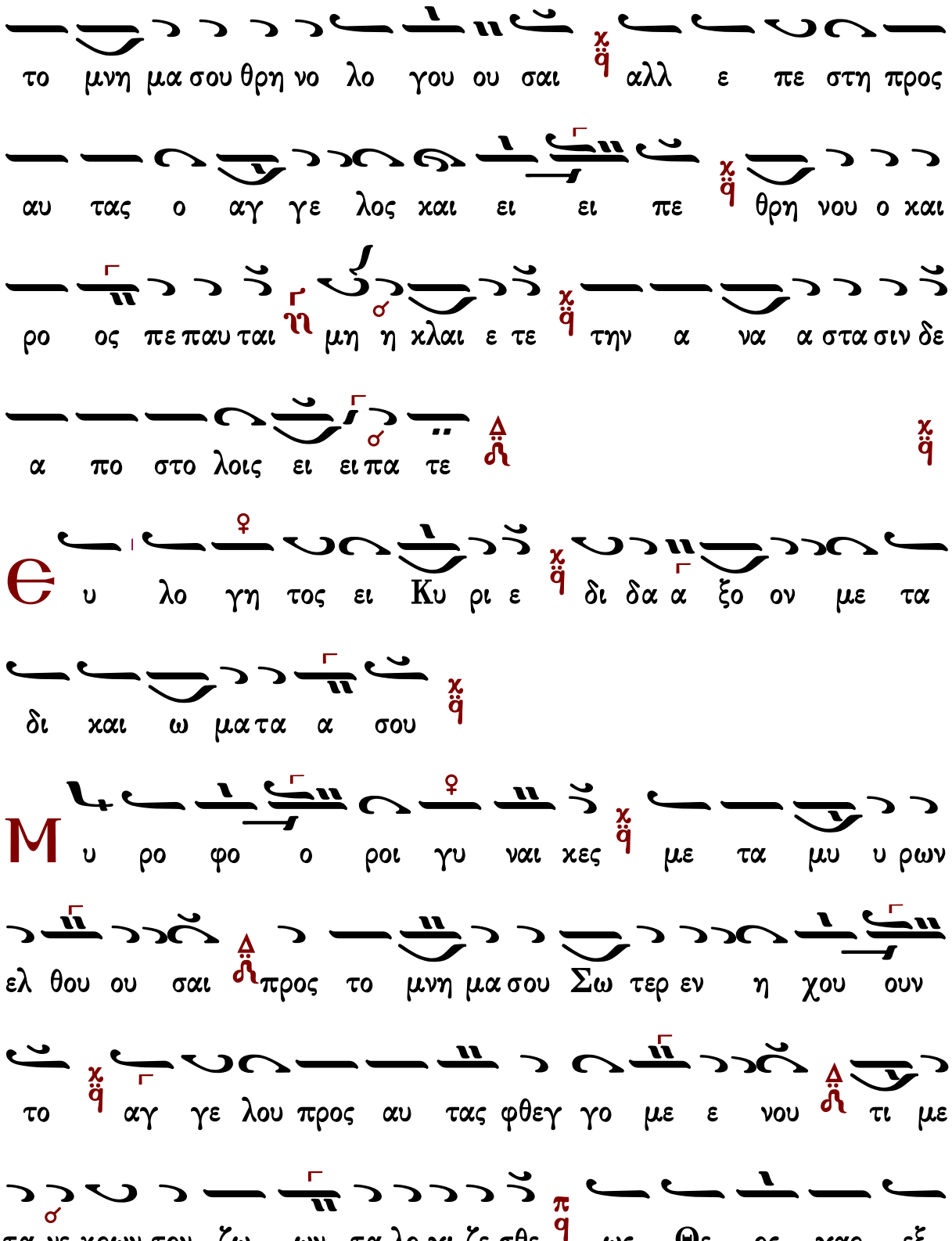
το μνη μα σου θρη νο λο γου ου σαι αλλ ε πε στη προς
αυ τας ο αγ γε λος και ει ει πε θρη νου ο και
ρο ος πε παυ ται μη η χλαι ε τε την α να α στα σιν δε
α πο στο λοις ει ει πα τε
Є υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα α ξο ον με τα
δι και ω μα τα α σου
Μ υ ρο φο ο ροι γυ ναι κες με τα μυ υ ρων
ελ θου ου σαι προς το μνη μα σου Σω τερ εν η χου ουν
το αγ γε λου προς αυ τας φθεγ γο με ε νου τι με
τα νε κρων τον ζω ων τα λο γι ζε σθε ως Θε ος γαρ εξ

α νε ε στη του μνη ημα τος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Π ροσ κυ νου ου μεν Πα τε ρα και τον του ου του Υι

ο ον τε και το Α α γι ον Πνε ευ μα την

α γι ι αν Τρι α δα α εν μι α α τη ου σι

ι α συν τοις Σε ρα φι ιμ χρα ζον τες το α α

γι ος α γι ος α γι ος ει Κυ υ ρι ε

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω ω νων α μην

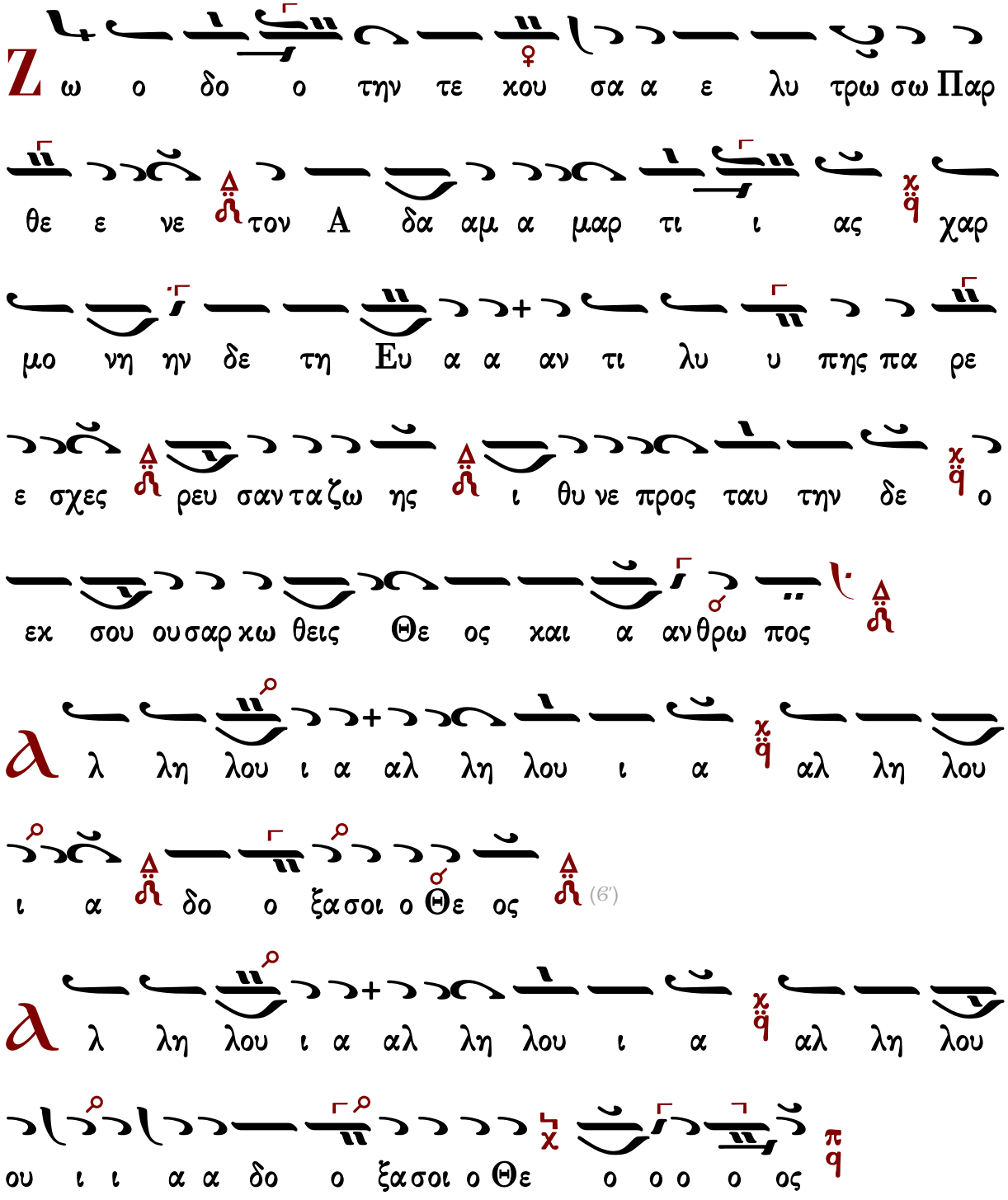

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Συναπτή — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γεωργίου Γέμελου

Ἦχος λ̅ π̅ ϊ̈ Πα χ̅

Χαραλάμπους Καρακατσάνη
Οκτάηχον Μουσικόν Λειμωνάριον
τόμος Στ΄ 1985-1993 σ.50*

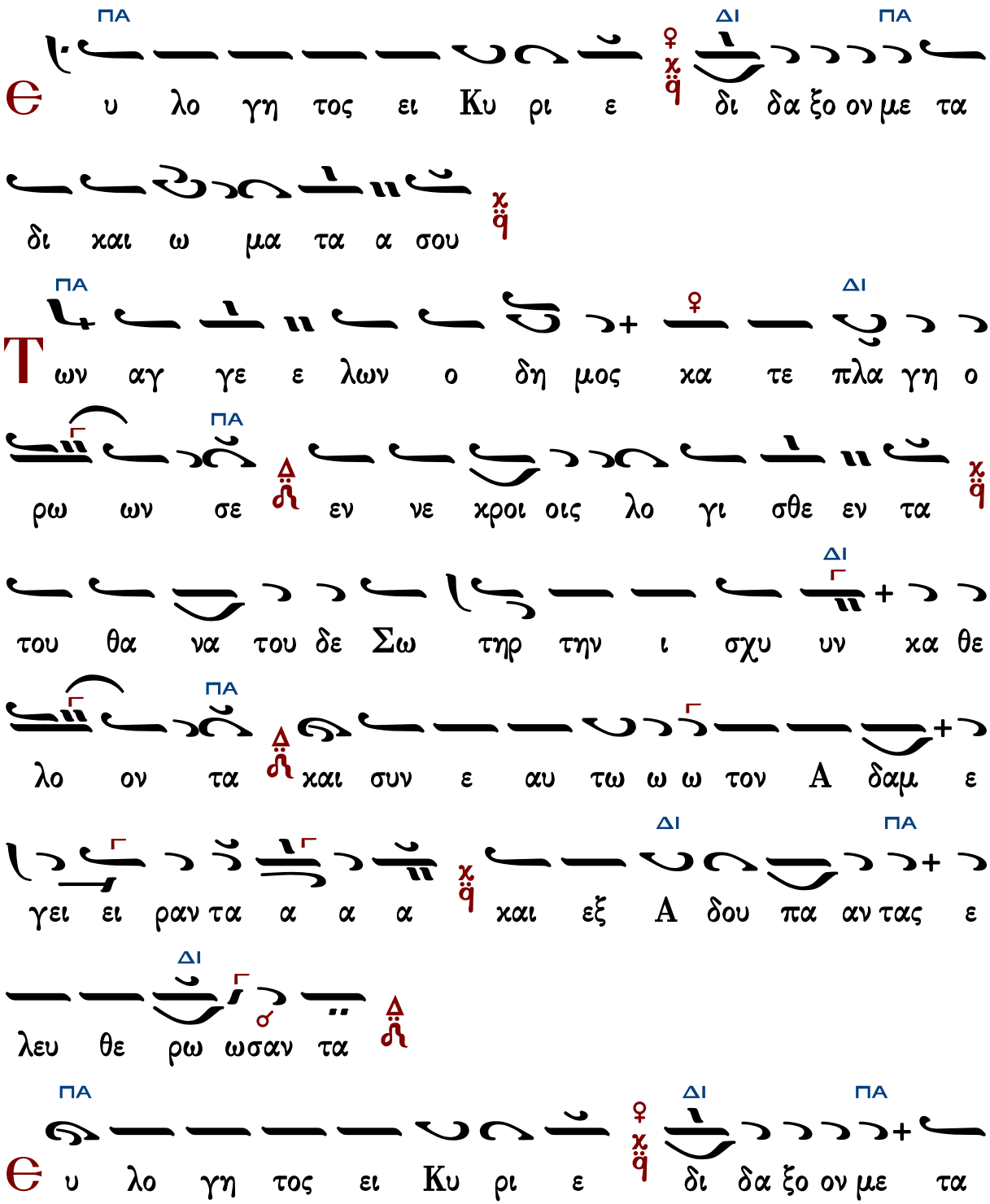

δι και ω μα τα α σου

ΠΑ ΔΙ ΠΑ ΔΙ ΠΑ

Τ ι τα μυ υ υ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σιν

ΚΕ

ω μα θη τρι αι κιρ να α τε ο α στρα α α

ΠΑ ΔΙ

πτω ων εν τω τα φω αγ γε λος προσ ε φθεγ γε το ταις

ΠΑ ΔΙ ΠΑ

μυ ρο φο ο ροις ι δε τε υ μεις τον τα α φον και η

ΔΙ

σθη τε ε ε ε ο Σω τηρ γαρ εξ α νε ε στη του μνη

ΠΑ

ημα τος

ΠΑ

Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα

ΠΑ

δι και ω μα τα α σου

ΠΑ

λ ι αν πρω ι μυ ρο φο ροι οι ε δρα μο ον προς

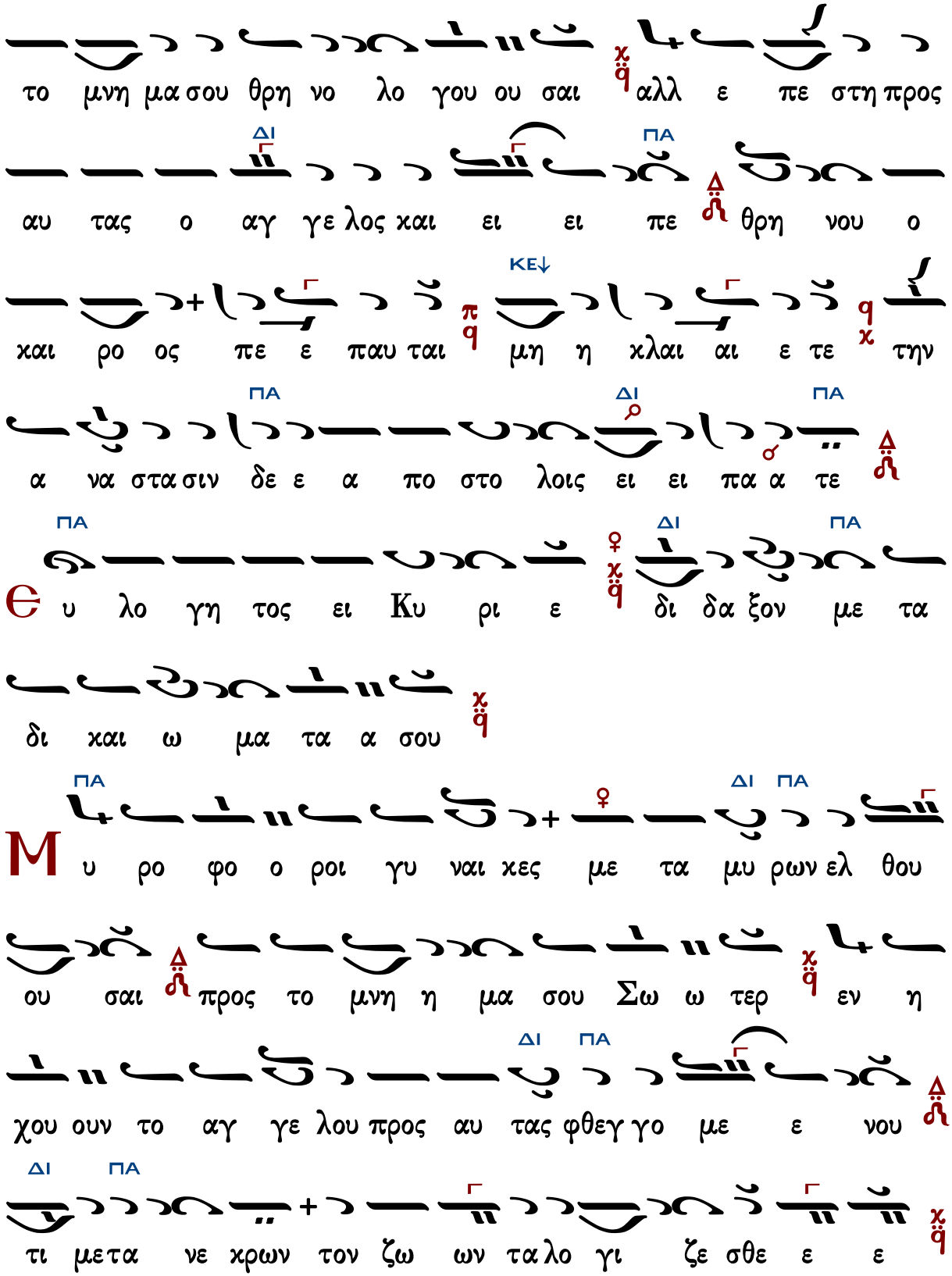
το μνη μα σου θρη νο λο γου ου σαι αλλ ε πε στη προς
ΔΙ ΠΑ
αυ τας ο αγ γε λος και ει ει πε θρη νου ο
ΚΕ↓
και ρο ος πε ε παυ ται μη η χλαι αι ε τε την
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
α να στα σιν δε ε α πο στο λοις ει ει πα α τε
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα
δι και ω μα τα α σου
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
Μ υ ρο φο ο ροι γυ ναι κες με τα μυ ρων ελ θου
ου σαι προς το μνη η μα σου Σω ω τερ εν η
ΔΙ ΠΑ
χου ουν το αγ γε λου προς αυ τας φθεγ γο με ε νου
ΔΙ ΠΑ
τι μετα νε κρων τον ζω ων τα λο γι ζε σθε ε ε

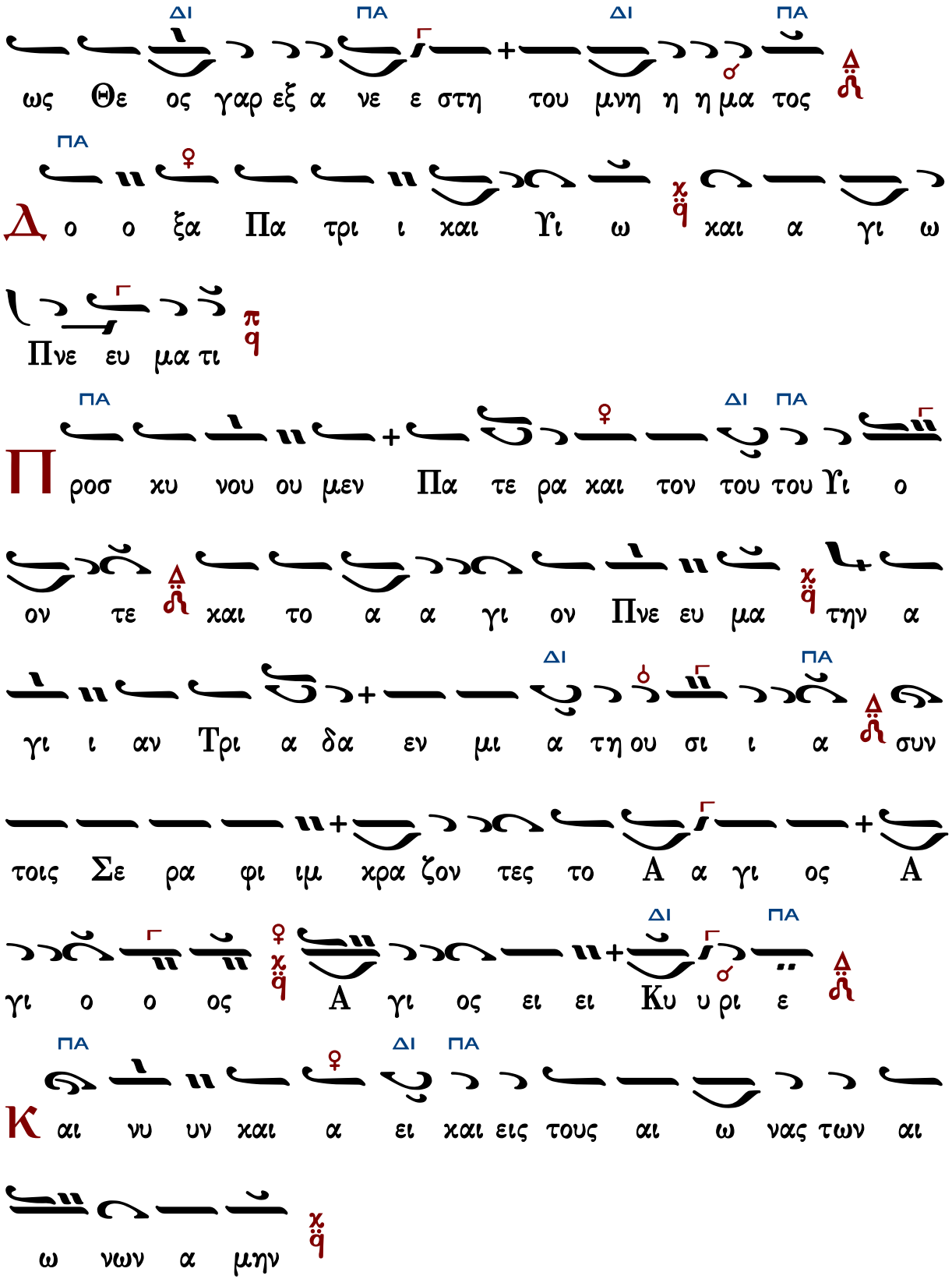
ΔΙ ΠΑ ΔΙ ΠΑ
ως Θε ος γαρ εξ α νε ε στη του μνη η η μα τος
ΠΑ
Δ ο ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω
Πνε ευ μα τι
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
Π ροσ κυ νου ου μεν Πα τε ρα και τον του του Υι ο
ον τε και το α α γι ον Πνε ευ μα την α
ΔΙ ΠΑ
γι ι αν Τρι α δα εν μι α τη ου σι ι α συν
τοις Σε ρα φι ιμ κρα ζον τες το Α α γι ος Α
ΔΙ ΠΑ
γι ο ο ος Α γι ος ει ει Κυ υ ρι ε
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
Κ αι νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην

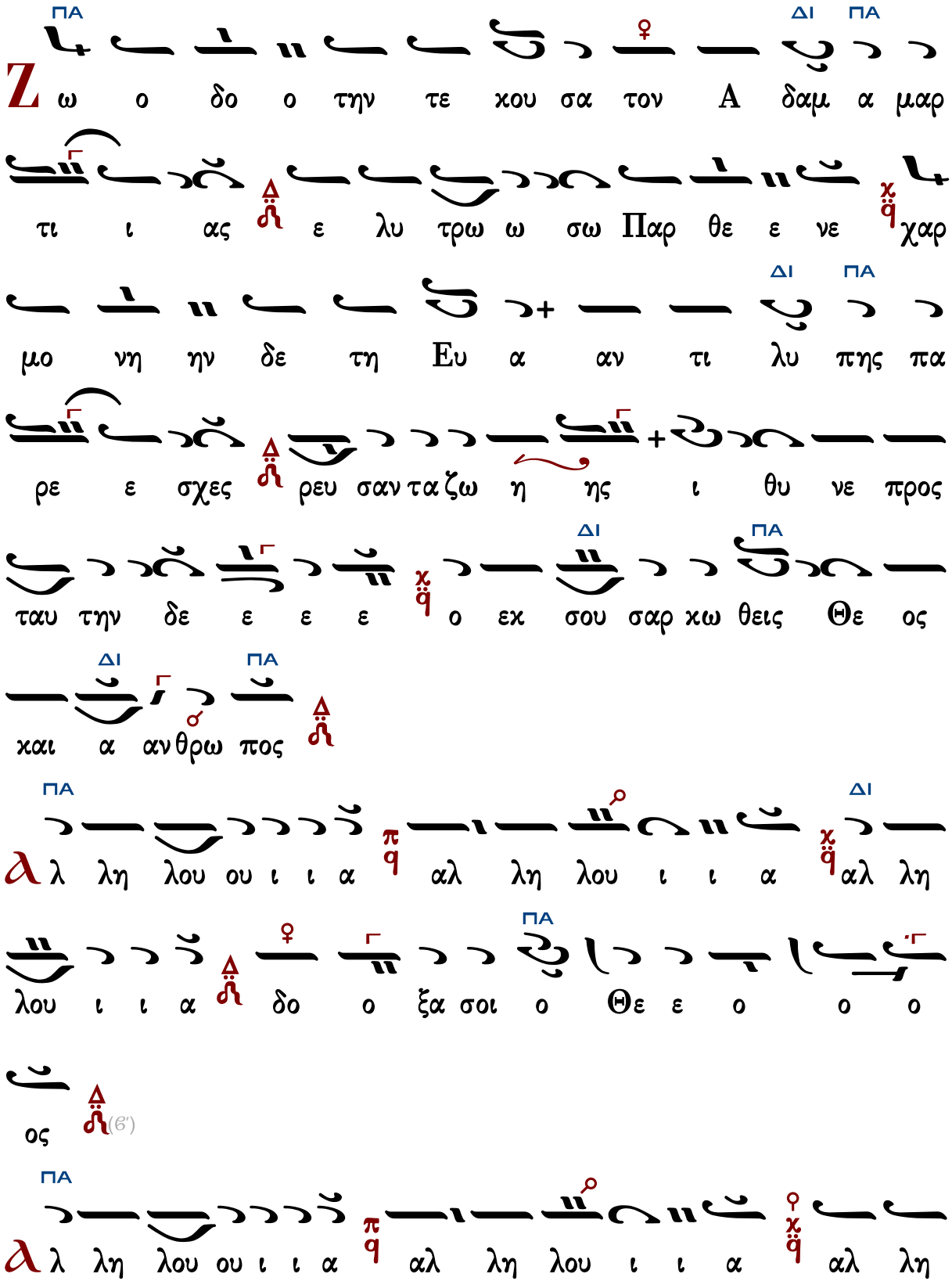
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
Ζ ω ο δο ο την τε χου σα τον Α δαμ α μαρ
τι ι ας ε λυ τρω ω σω Παρ θε ε νε χαρ
ΔΙ ΠΑ
μο νη ην δε τη Ευ α αν τι λυ πης πα
ρε ε σχες ρευ σαν τα ζω η ης ι θυ νε προς
ΔΙ ΠΑ
ταυ την δε ε ε ε ο εκ σου σαρ κω θεις Θε ος
ΔΙ ΠΑ
και α ανθρω πος
ΠΑ ΔΙ
Α λ λη λου ου ι ι α αλ λη λου ι ι α αλ λη
ΠΑ
λου ι ι α δο ο ξα σοι ο Θε ε ο ο ο
ος (6')
ΠΑ
Α λ λη λου ου ι ι α αλ λη λου ι ι α αλ λη

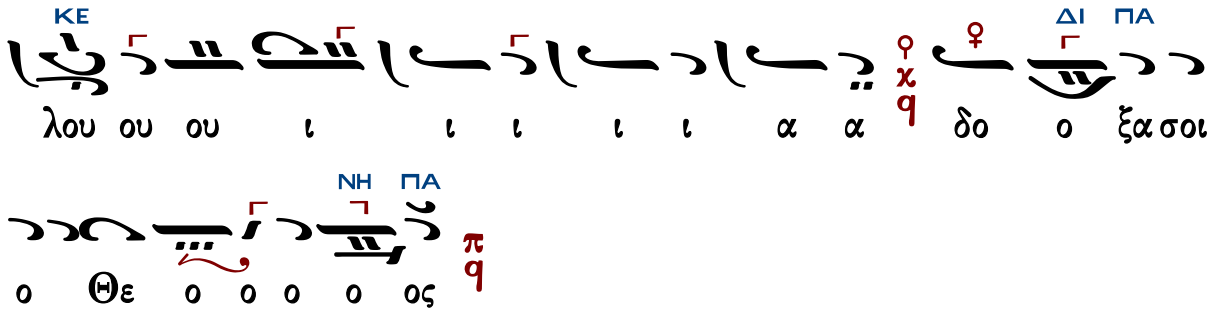

Ὑπακοή

Ἦχος λ ἀ ϊ Κε

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.138#

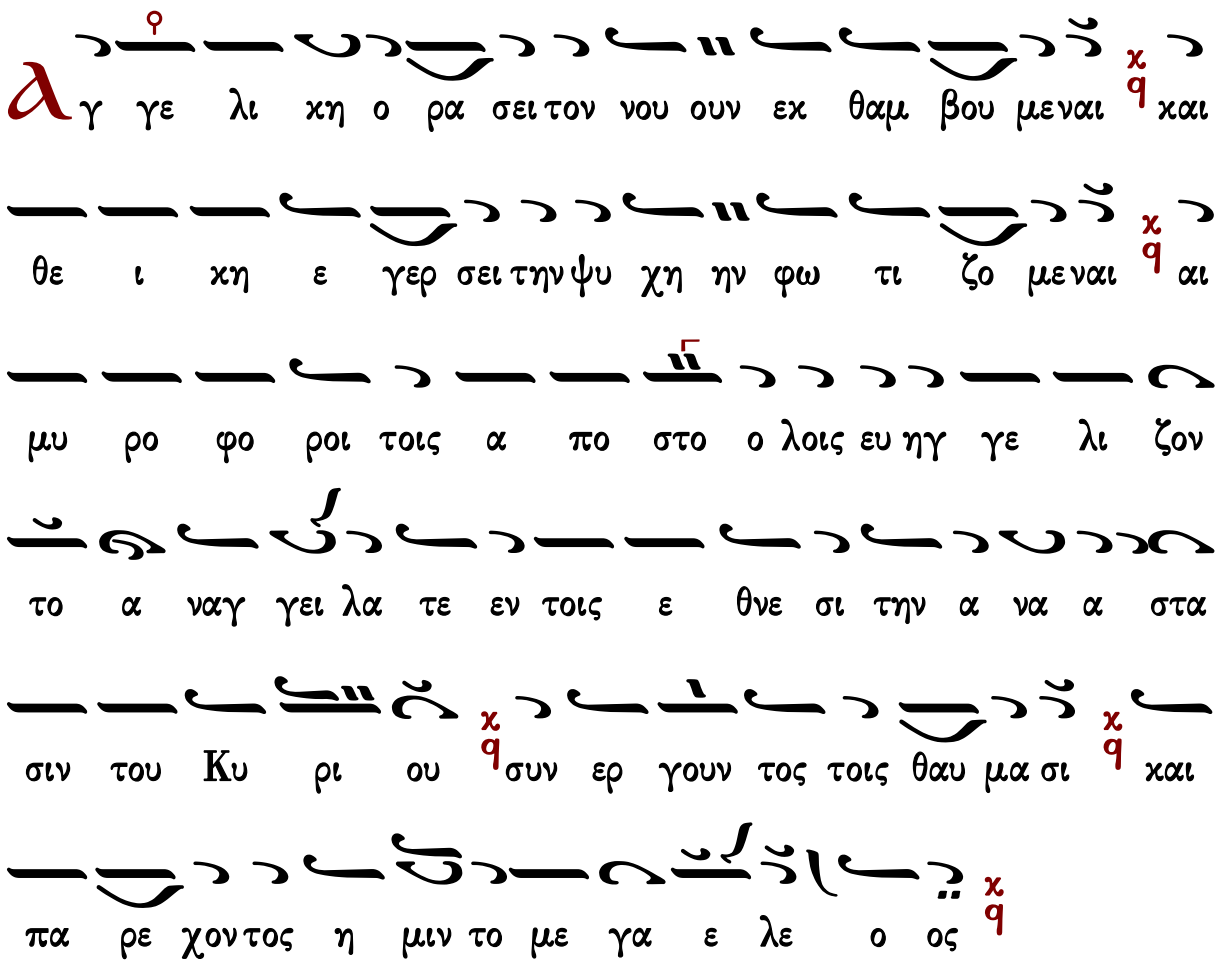

Ἀναβαθμοὶ - Προκείμενον

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἀντίφωνον α΄

Ἦχος λ π ϊ Κε χ

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.138*

Θε ν τω θλι βε σθαι αι με δα βι τι κω ω ως α δω

σοι Σω τηρ μου χ ϊ ρυ σαι μου την ψυ χην εκ γλω ωσ σης δο λι

ας χ ϊ

Τοις ε ρη μι κοις ζω η μα κα ρι α ε στι θε

ι κω ε ρω τι πτε ρου με νοις χ ϊ

χ Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

χ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων α

μην χ ϊ

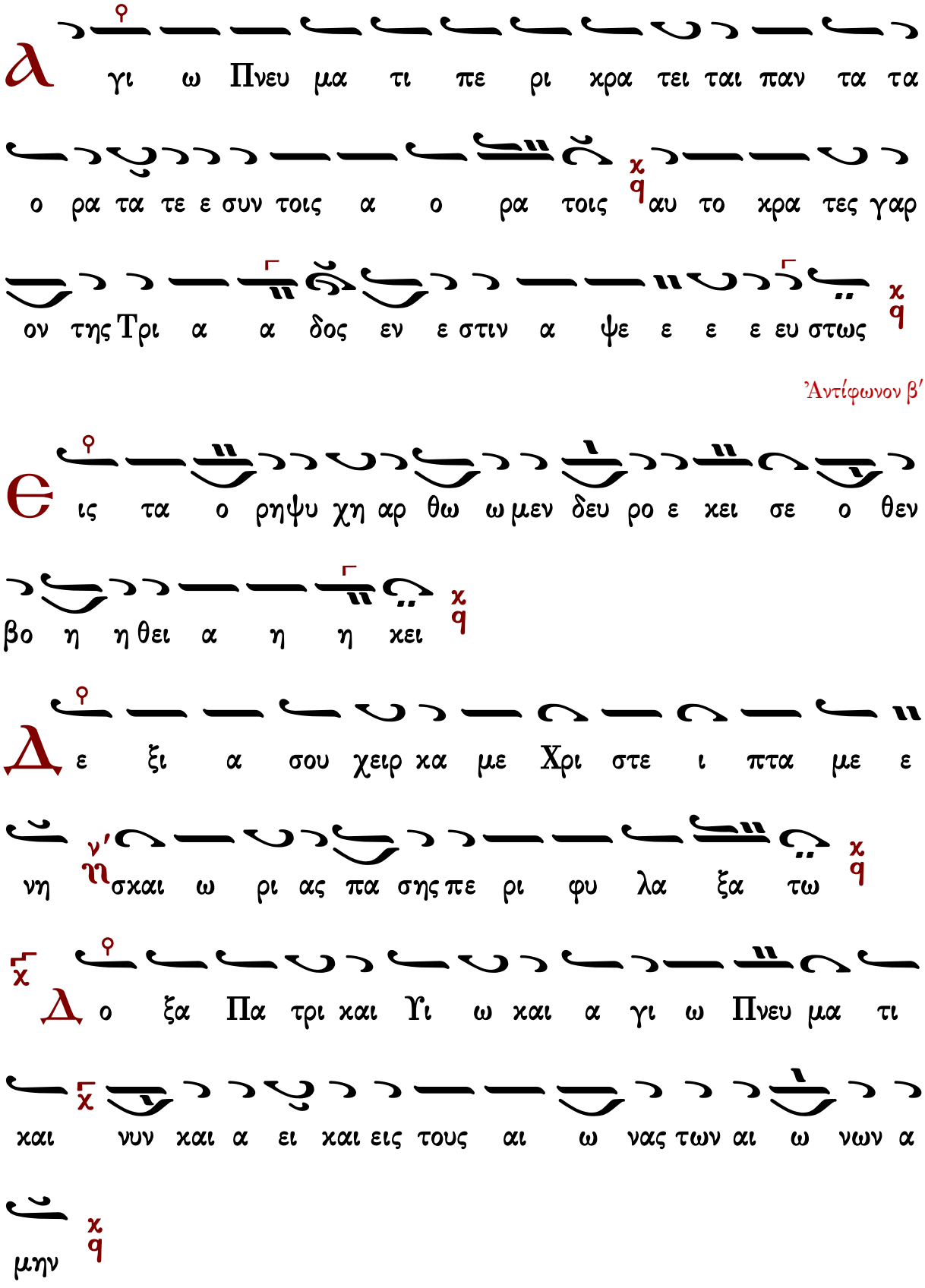
γι ω Πνευ μα τι πε ρι χρα τει ται παν τα τα
ο ρα τα τε ε συν τοις α ο ρα τοις αυ το χρα τες γαρ
ον της Τρι α α δος εν ε στιν α ψε ε ε ε ευ στως
Ἀντίφωνον β′
ις τα ο ρηψυ χη αρ θω ω μεν δευ ρο ε κει σε ο θεν
βο η η θει α η η κει
ε ξι α σου χειρ κα με Χρι στε ι πτα με ε
νη σκαι ω ρι ας πα σης πε ρι φυ λα ξα τω
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι
και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων α
μην

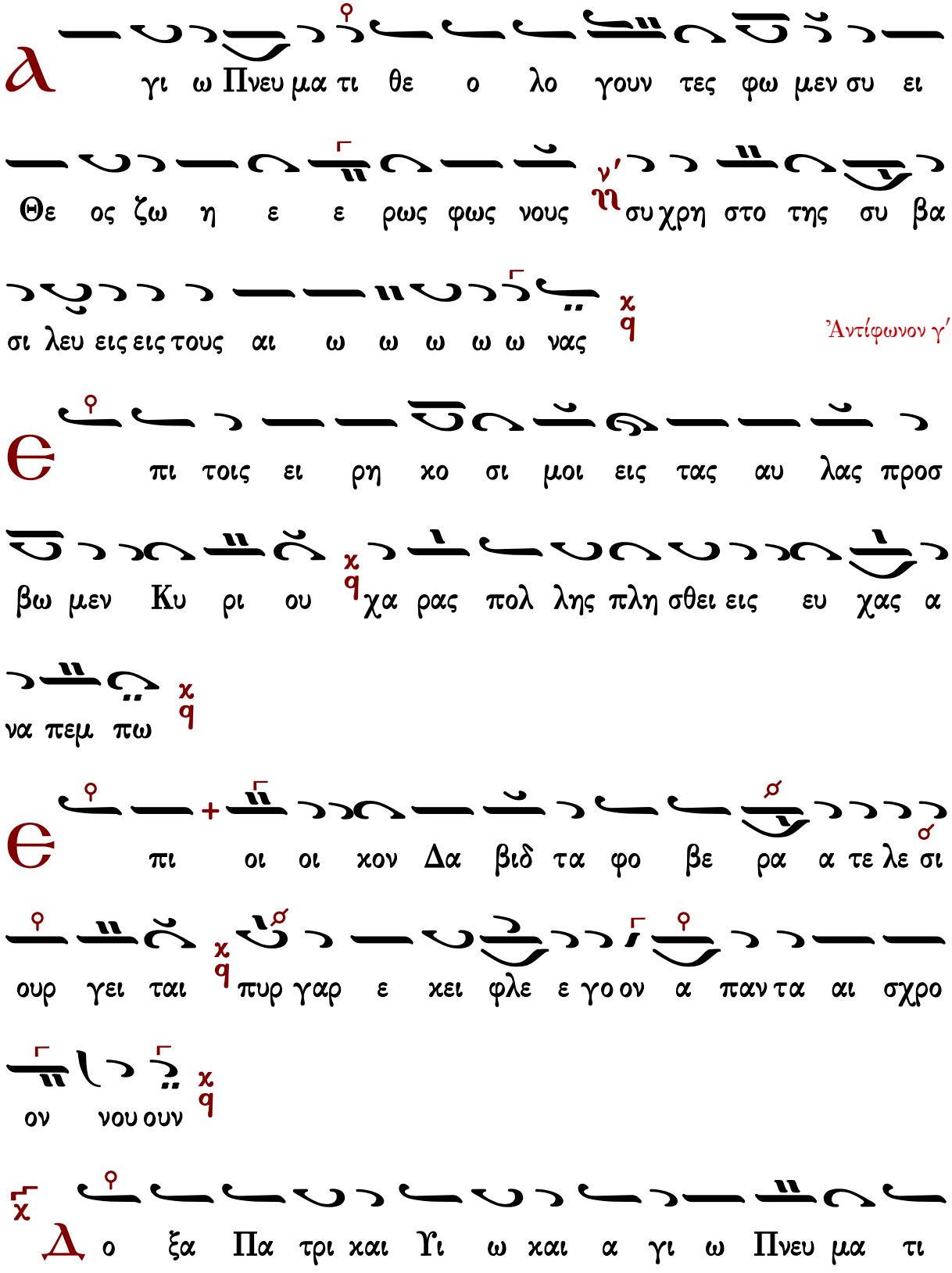
γι ω Πνευ μα τι θε ο λο γουν τες φω μεν συ ει
Θε ος ζω η ε ε ρως φως νους ν' η συ χρη στο της συ βα
σι λευ εις εις τους αι ω ω ω ω ω νας χ q
Ἀντίφωνον γ'
πι τοις ει ρη χο σι μοι εις τας αυ λας προσ
βω μεν Κυ ρι ου χ q χα ρας πολ λης πλη σθει εις ευ χας α
να πεμ πω χ q
πι οι οι χον Δα βιδ τα φο βε ρα α τε λε σι
ουρ γει ται χ q πυρ γαρ ε κει φλε ε γο ον α παν τα αι σχρο
ον νου ουν χ q
χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

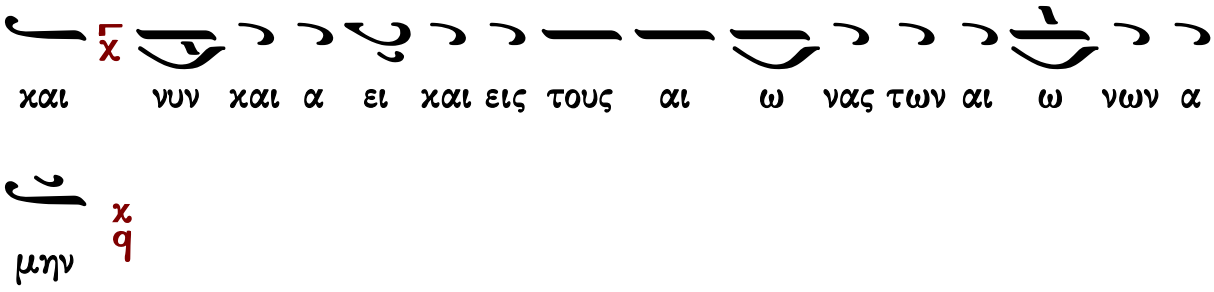

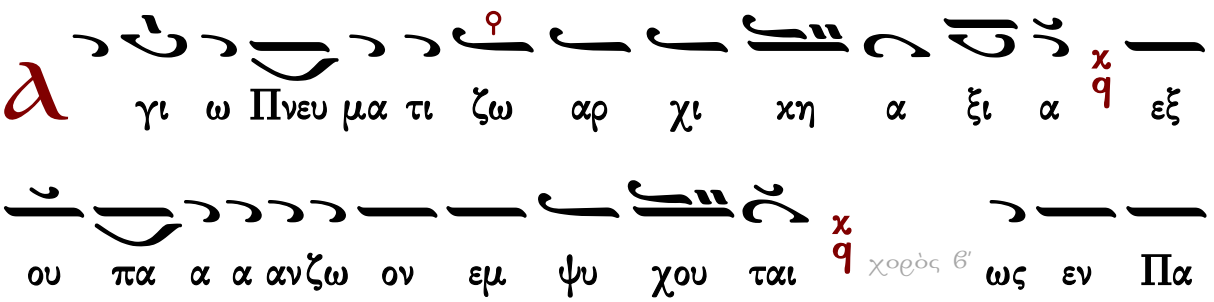

Προκείμενον

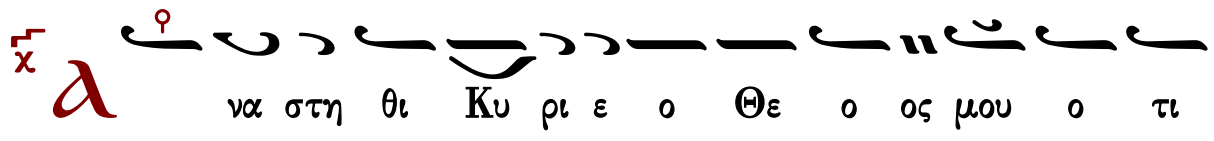

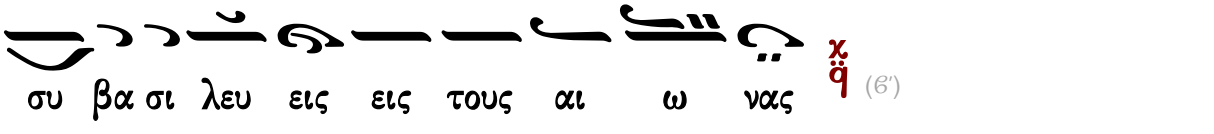

∴ Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσια σου.

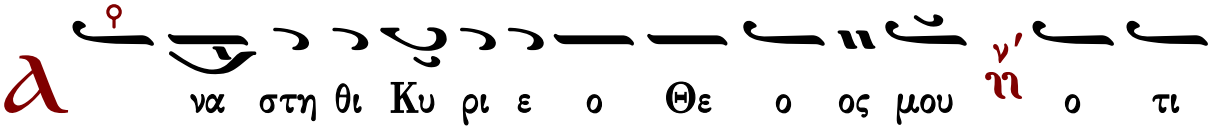

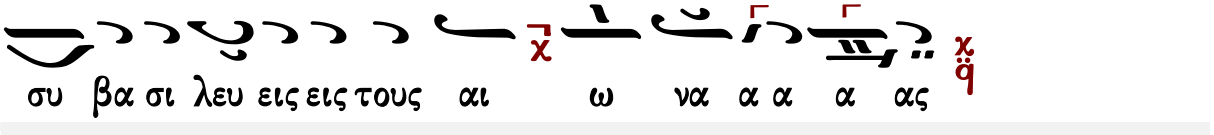

Ἦχος λ π ϊ Κε

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.228#

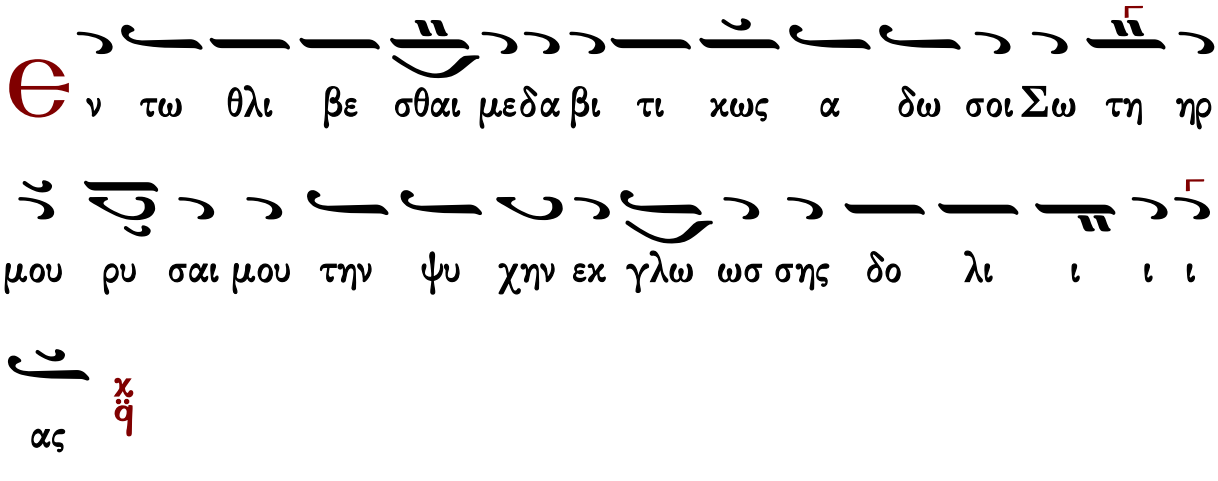

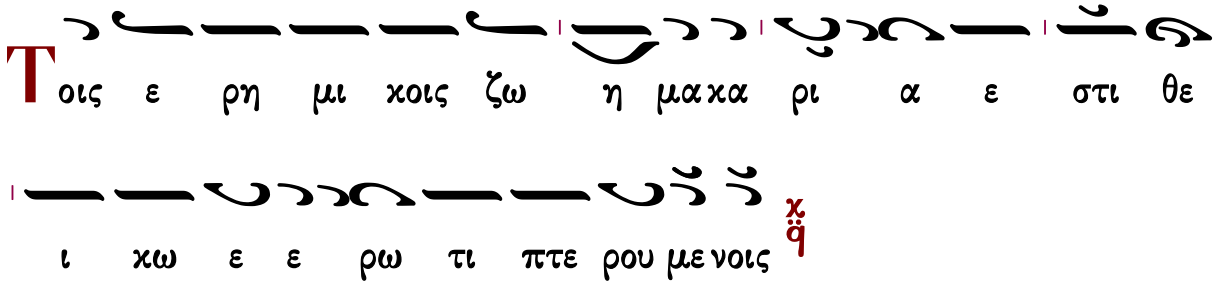

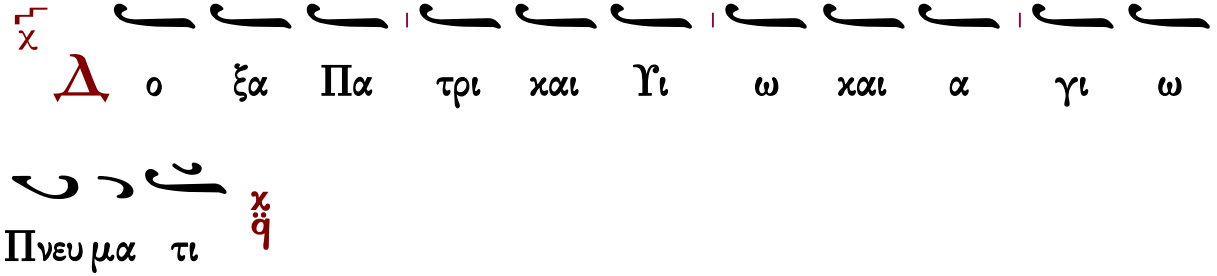

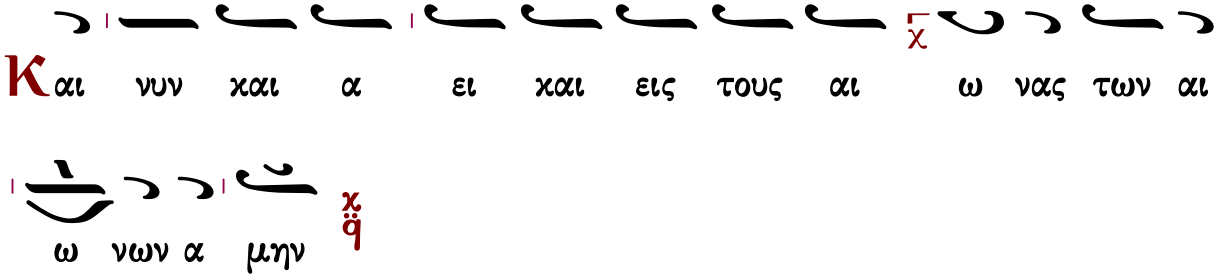

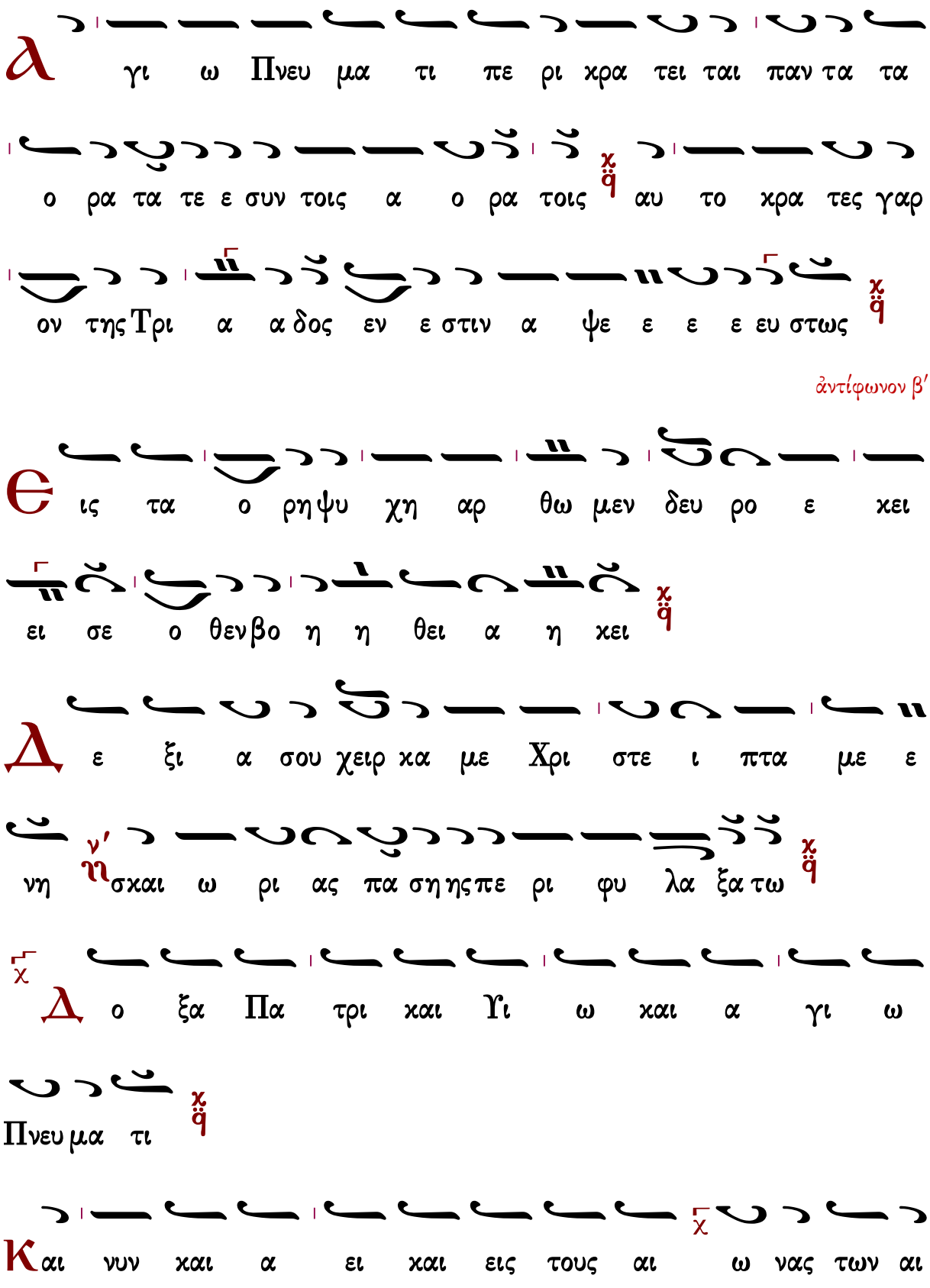
γι ω Πνευ μα τι πε ρι χρα τει ται παν τα τα
ο ρα τα τε ε συν τοις α ο ρα τοις αυ το χρα τες γαρ
ον της Τρι α α δος εν ε στιν α ψε ε ε ε ευ στως
ἀντίφωνον β′
ις τα ο ρη ψυ χη αρ θω μεν δευ ρο ε κει
ει σε ο θεν βο η η θει α η κει
ε ξι α σου χειρ κα με Χρι στε ι πτα με ε
νη σκαι ω ρι ας πα ση ης πε ρι φυ λα ξα τω
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω
Πνευ μα τι
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

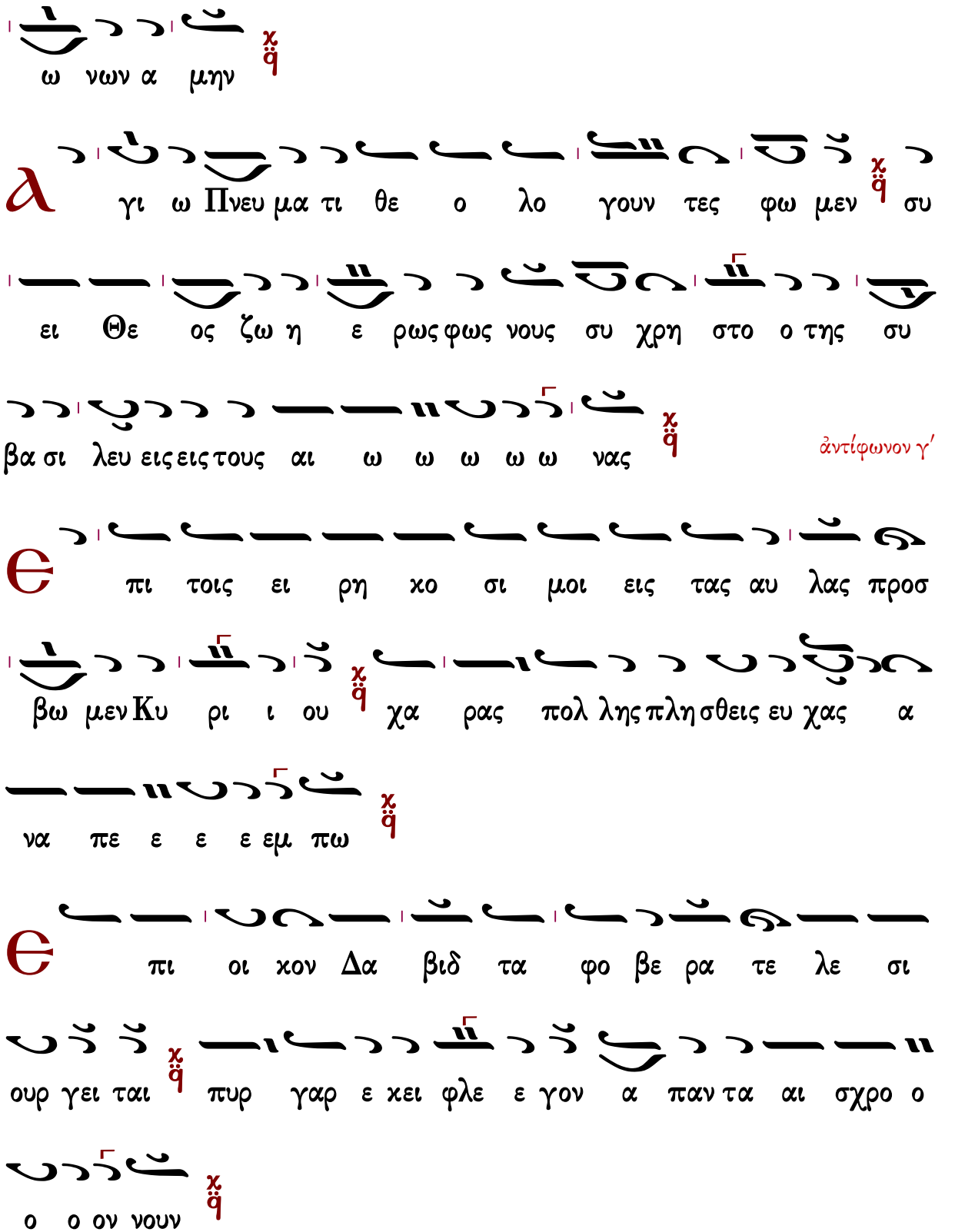
ω νων α μην
λ γι ω Πνευ μα τι θε ο λο γουν τες φω μεν σου
ει Θε ος ζω η ε ρως φως νους συ χρη στο ο της συ
βα σι λευ εις εις τους αι ω ω ω ω ω νας
ἀντίφωνον γ′
π ι τοις ει ρη χο σι μοι εις τας αυ λας προσ
βω μεν Κυ ρι ι ου χα ρας πολ λης πλη σθεις ευ χας α
να πε ε ε ε εμ πω
π ι οι χον Δα βιδ τα φο βε ρα τε λε σι
ουρ γει ται πυρ γαρ ε κει φλε ε γον α παν τα αι σχρο ο
ο ο ον νουν

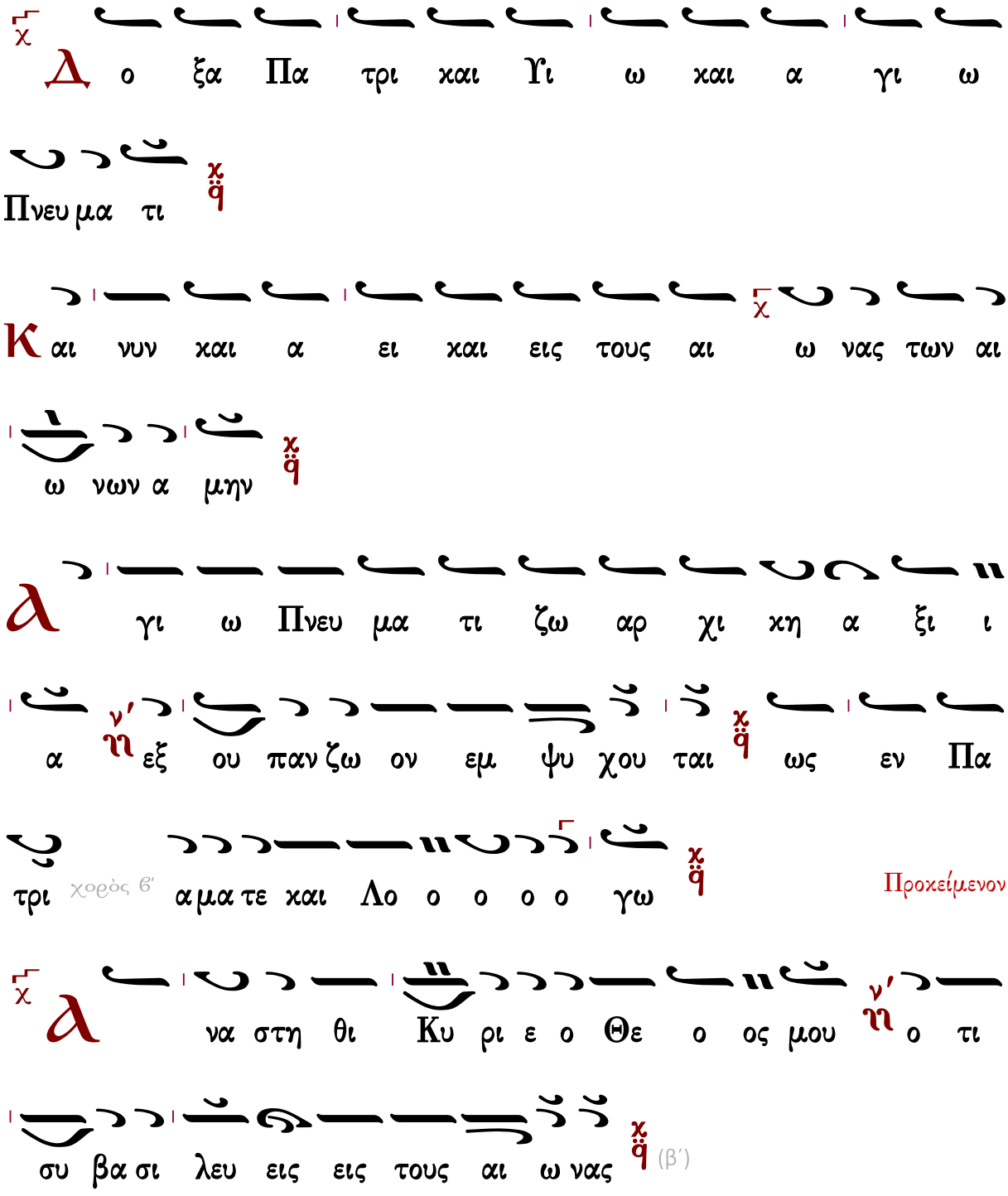

∴ Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσια σου.

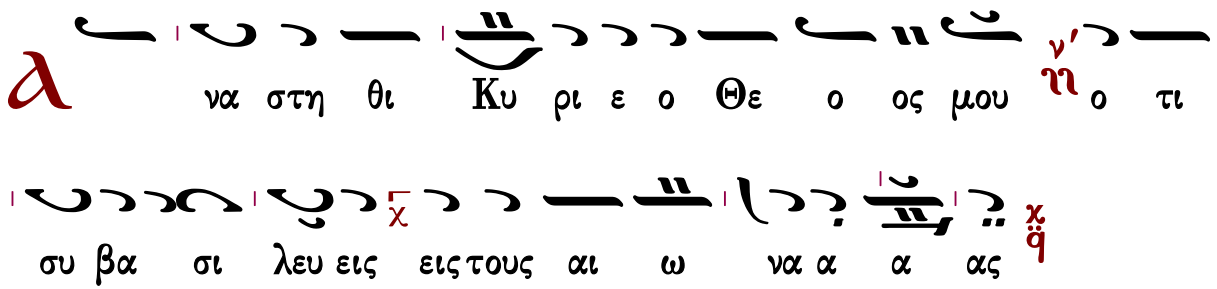

Ν' Ψαλμός

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ

Ἦχος Δι

Μουσική Συλλογή
Πρωγάκη 1909 σ.150#

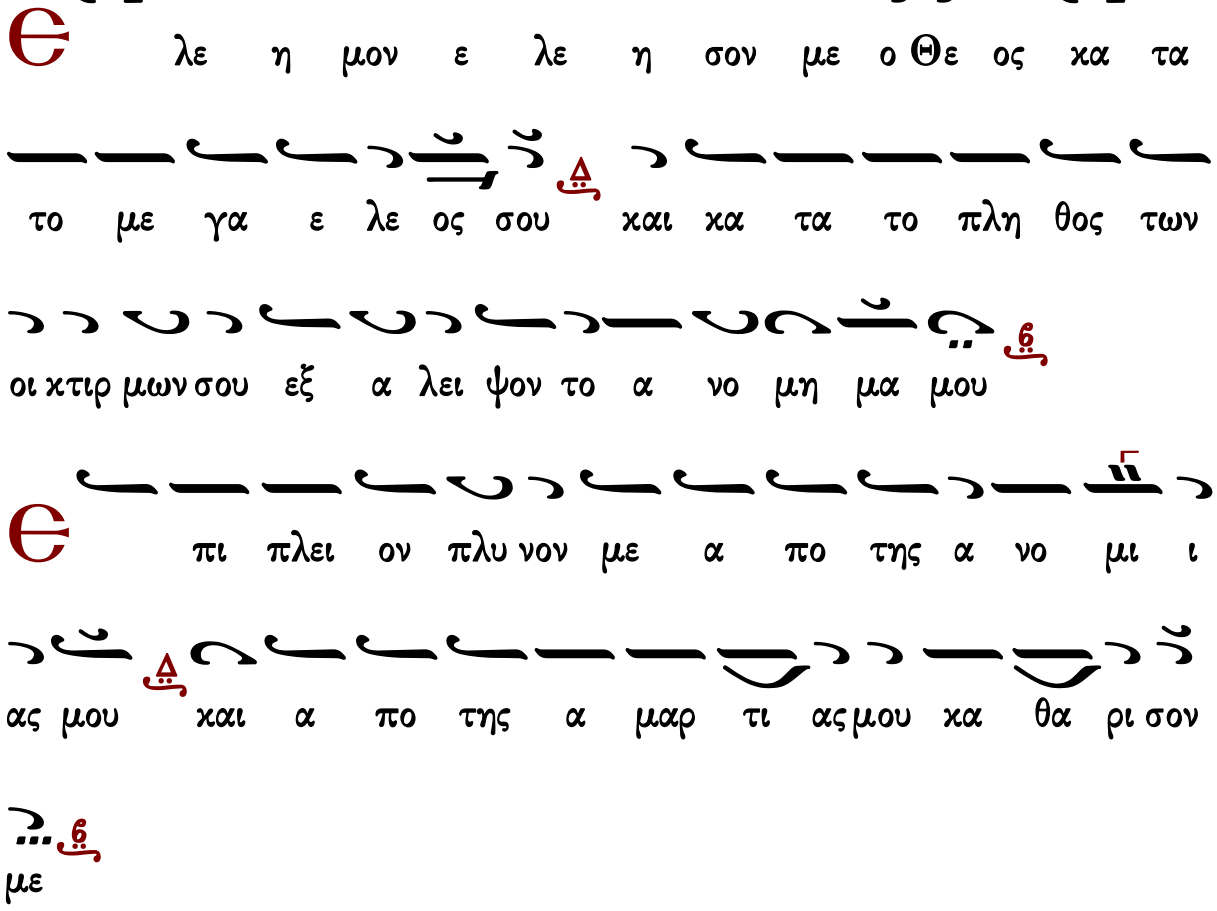

O τι την α νο μι αν μου ε γω γι νω σκω και

η α μαρ τι α μου ε νω πι ον μου ε στι δι α παν

τος

C οι μο νω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε

νω πι ον σου ε ποι η η σα ο πως αν δι και

ω θης εν τοις λο γοις σου και νι κη σης εν τω κρι νε

σθαι σε

I δου γαρ εν α νο μι αις συν ε λη φθην και εν α

μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τηρ μου

I δου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας τα α

δη λα χαι τα χρυ φι α της σο φι ι ας σου ε δη λω σας

μοι

εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ Εὐαγγελίου ἱερουργοῦντος ἀρχιερέως.

η η λη α αρ γα ου ου ου ου ου δου

τα ας σα η πη γα η η η θει αν η η η

α δη λα χαι αι τα χρυ υ φι ι α τη ης

σο ο φι ι ι ι ι α ας σου ου ου ε δη λω ω ω ω

σα α α α α α α ας μοι οι οι οι οι

χορὸς α΄

ις πο ο ολ λα α α α α α α α α

α ε ε ε ε τη Δε ε ε ε ε ε ε

σπο ο ο τα α α

Ρ αν τι εις με υσ σω πω χαι χα θα ρι σθη η σο

μαι πλυ νεις με χαι υ περ χι ο να λευ χαν θη σο

μαι

α χου τι εις μοι α γαλ λι α σιν χαι ευ φρο

συ νην α γαλ λι α σον ται ο στε α τε τα πει νω με

να

α πο στρε ψον το προ σω πον σου α πο των α

μαρ τι ων μου χαι πα σας τας α νο μι ας μου ε ξα λει

ψον

Κ αρ δι αν χα θα ραν χτι σον εν ε μοι ο Θε

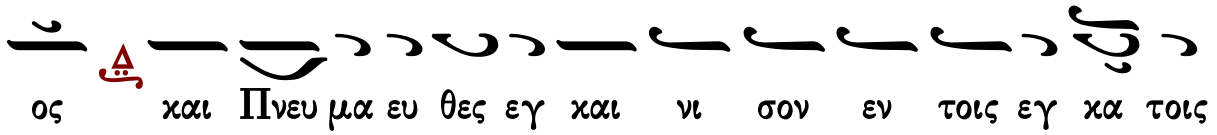
ος και Πνευ μα ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ κα τοις

μου

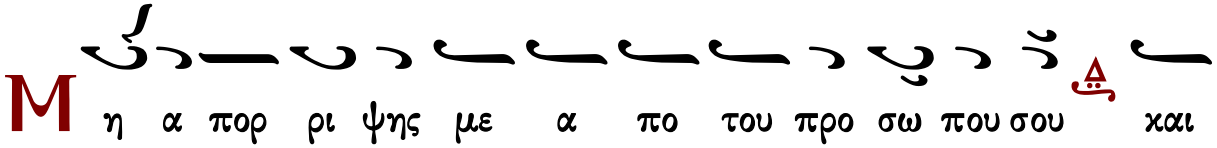
Μη α πορ ρι ψης με α πο του προ σω που σου και

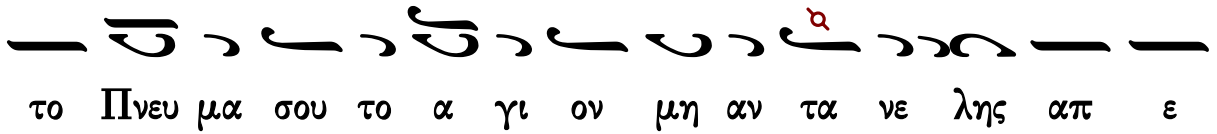
το Πνευ μα σου το α γι ον μη αν τα νε λης απ ε

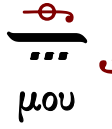
μου

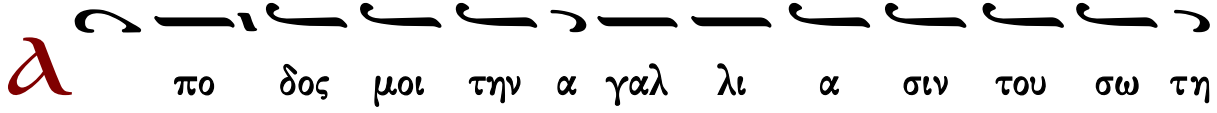
λα πο δος μοι την α γαλ λι α σιν του σω τη

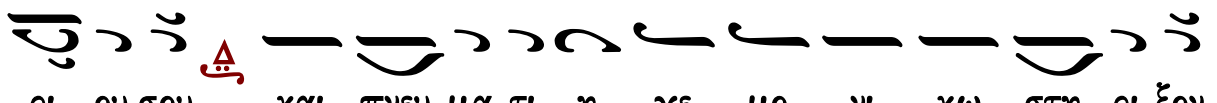
ρι ου σου και πνευ μα τι η γε μο νι κω στη ρι ξον

με

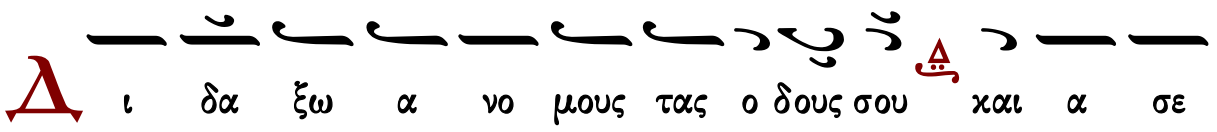
Δι δα ξω α νο μους τας ο δους σου και α σε

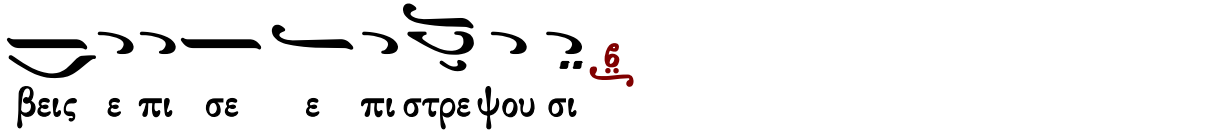
βεις ε πι σε ε πι στρε ψου σι

Ρ υ σαι με εξ αι μα των ο Θε ος ο Θε ος της

σω τη ρι ι ας μου α γαλ λι α σε ται η γλωσ σα μου την

δι και ο συ νην σου

Κ υ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις και το

στο μα μου α ναγ γε λει την αι νε σιν σου

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν ο

λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις

Θ υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον

καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην

ο Θε ος ουκ ε ξου δε νω σει

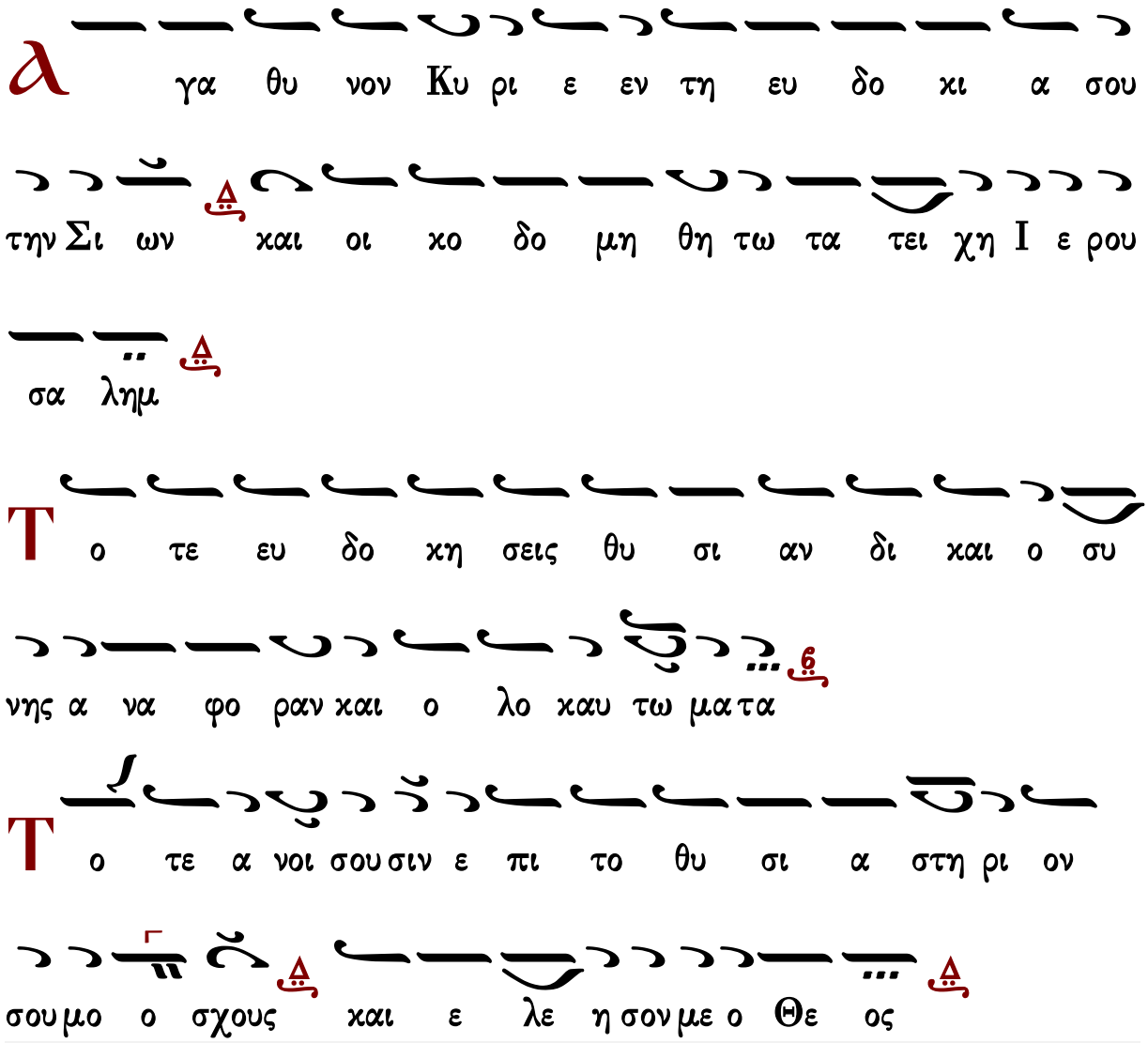

Πεντηκοστάρια

Γεωργίου Πρωγάκη Ι

Ἦχος Δι

Μουσική Συλλογή
Πρωγάκη 1909 σ.157#

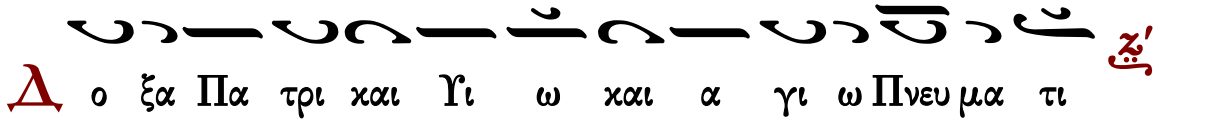

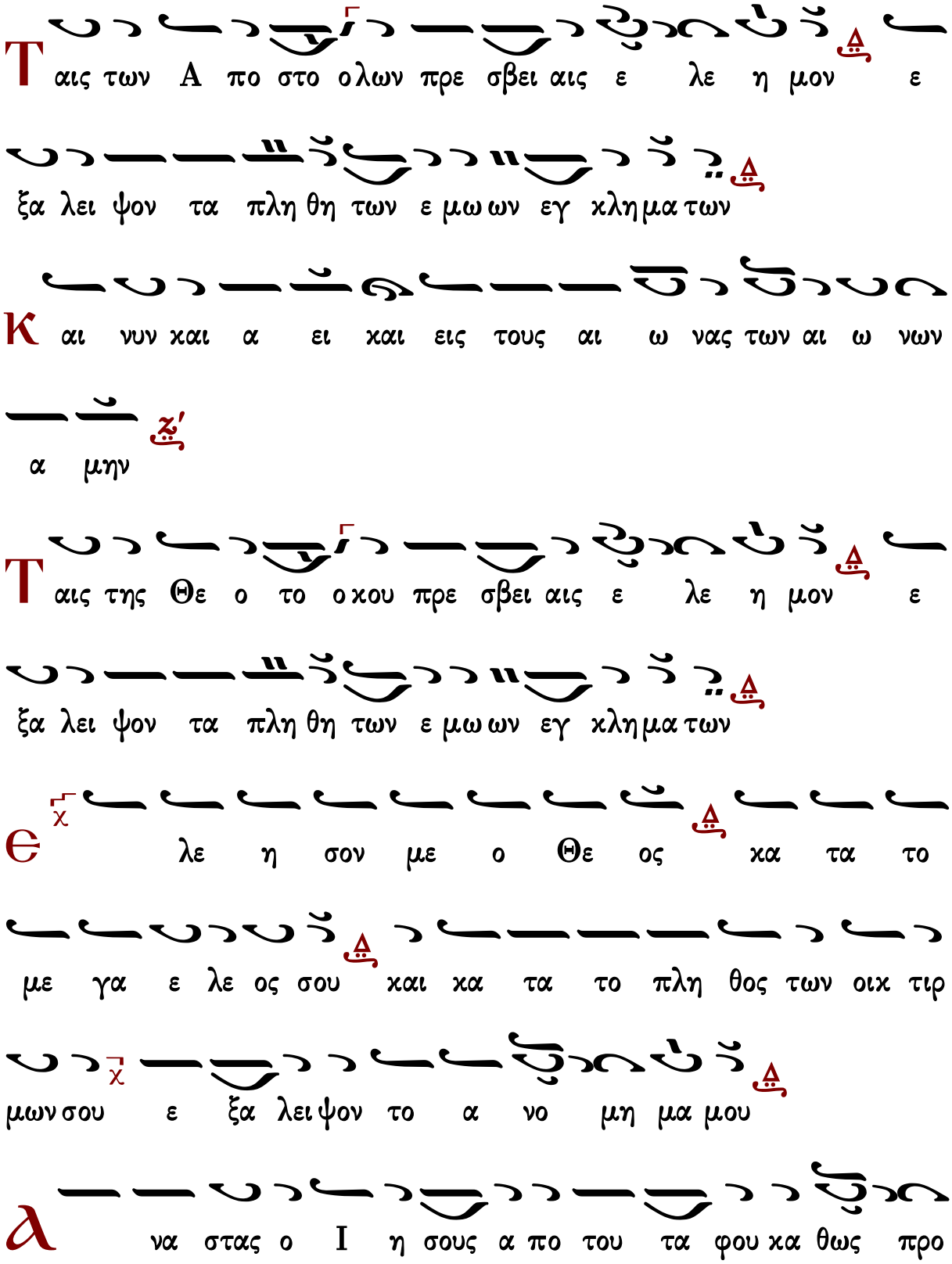
Ταις των Α πο στο ολων πρε σβει αις ε λε η μον ε
ξα λει ψον τα πλη θη των ε μω ων εγ κλη μα των
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων
α μην
Ταις της Θε ο το ο κου πρε σβει αις ε λε η μον ε
ξα λει ψον τα πλη θη των ε μω ων εγ κλη μα των
Ε λε η σον με ο Θε ος κα τα το
με γα ε λε ος σου και κα τα το πλη θος των οικ τιρ
μων σου ε ξα λει ψον το α νο μη μα μου
Λ να στας ο Ι η σους α πο του τα φου κα θως προ

Γεωργίου Πρωγάκη II

Μέλος ἀργόν κατά μίμησιν τῶν ἀρχαίων διδασκάλων

Ἦχος Δι

Μουσική Συλλογή
Πρωγάκη 1909 σ.158#

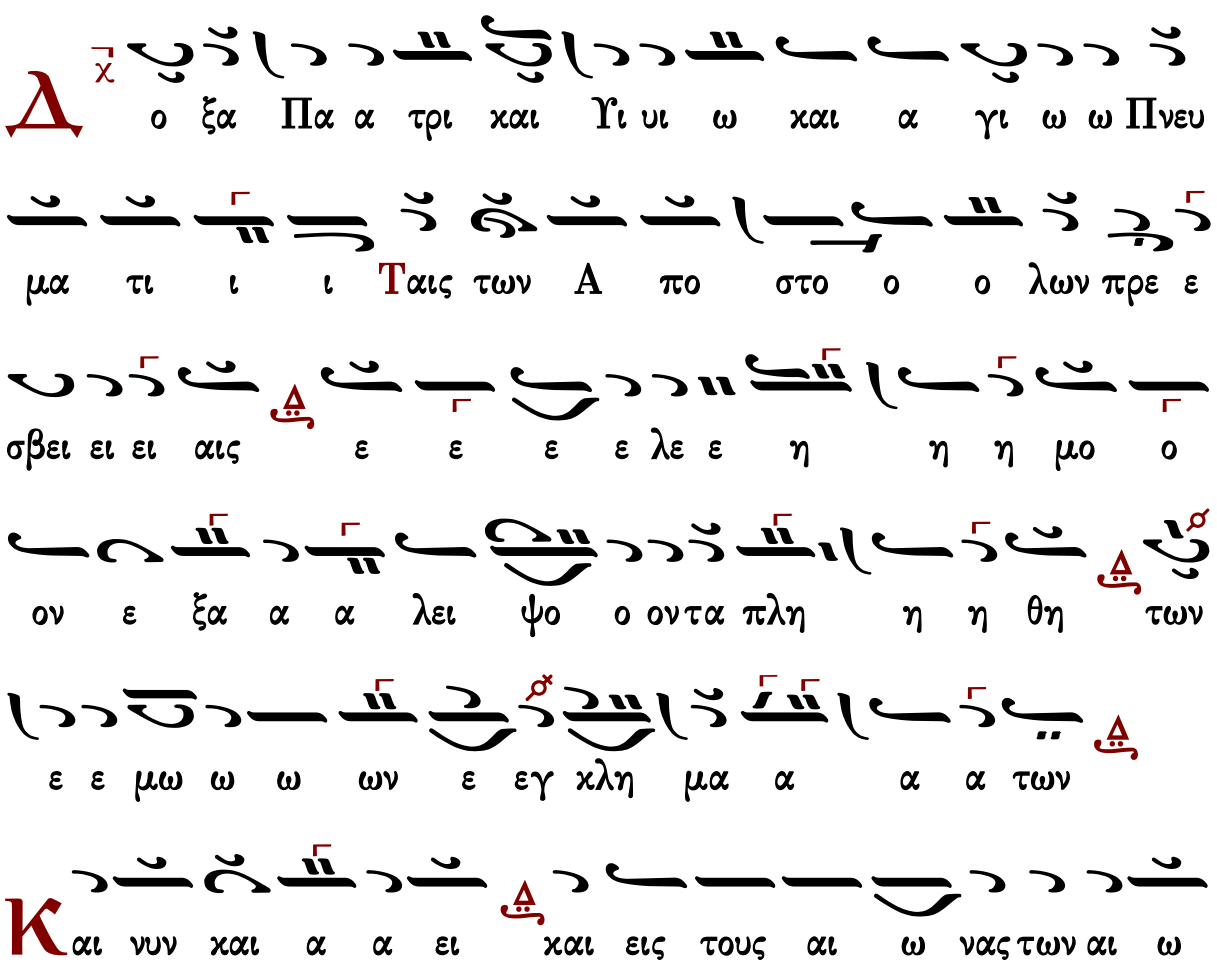

νων α α μη η ην Ταις της Θε ο το ο ο κου

πρε ε σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μο

ο ον ε ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η

θη των ε ε μω ω ω ων ε εγ κλη μα α α α

των

Є λε η σον με ο Θε ος κα τα το

με γα ε λε ος σου και κα τα το πλη θος των οικ τιρ

μων σου ε ξα λει ψον το α νο ο ο μη μα α α α

μου

Α να στας ο Ι η η σους α α πο του ου τα α α α α

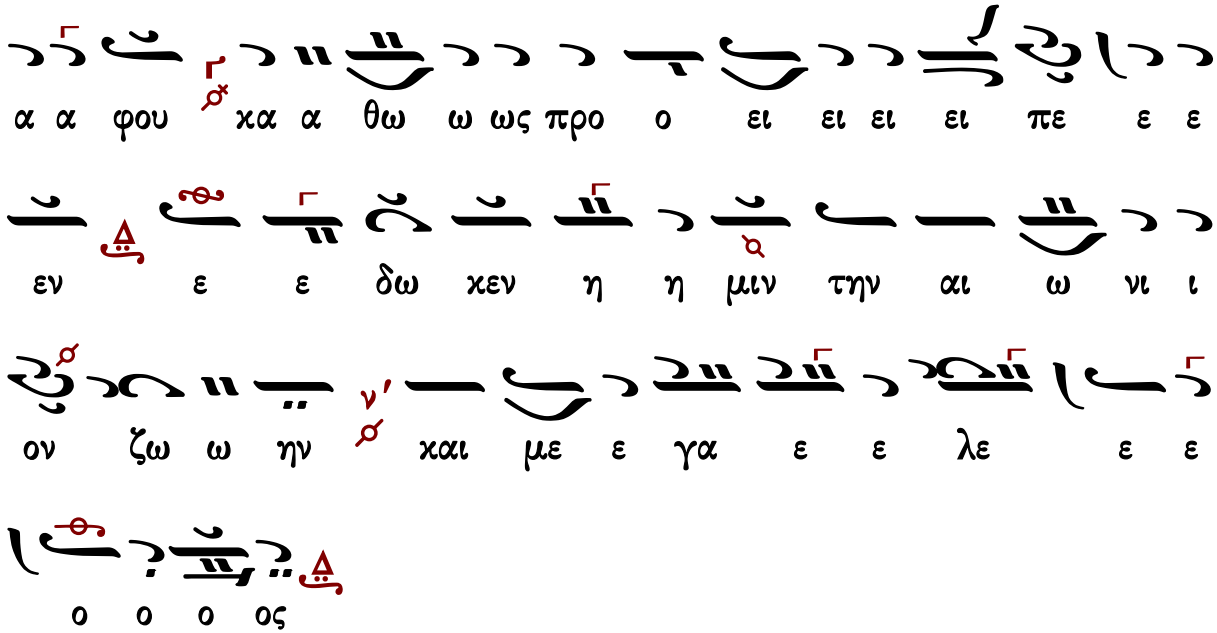

Γαβριήλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι χ

Γαβριήλ Κουντιάδου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ έκδοση 1931-1935
επανέκδοση 1991 σ.195*

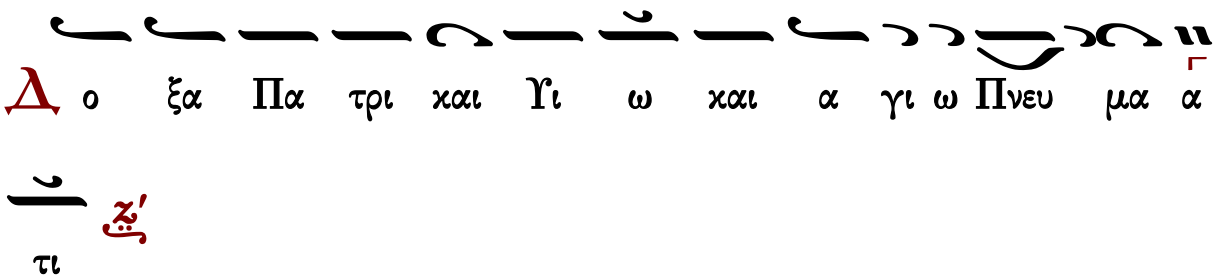

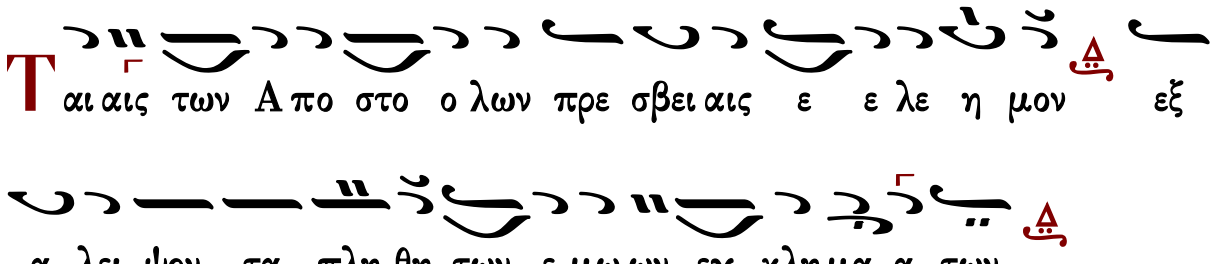

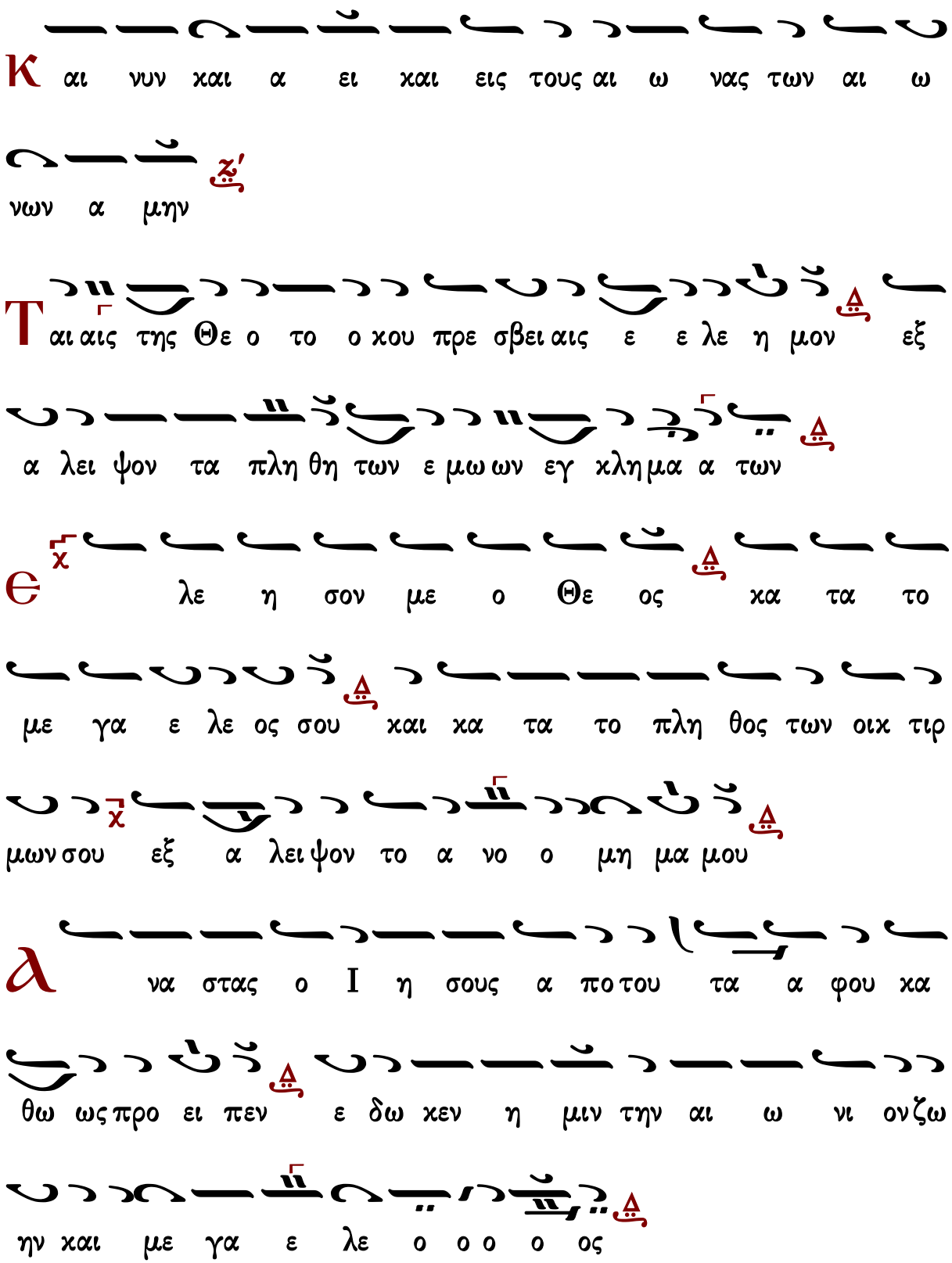
Κ αι νυν χαι α ει χαι εις τους αι ω νας των αι ω
νων α μην
Ται αις της Θε ο το ο κου πρε σβει αις ε ε λε η μον εξ
α λει ψον τα πλη θη των ε μω ων εγ κλη μα α των
Θ λε η σον με ο Θε ος κα τα το
με γα ε λε ος σου και κα τα το πλη θος των οικ τιρ
μων σου εξ α λει ψον το α νο ο μη μα μου
λ να στας ο Ι η σους α πο του τα α φου κα
θω ως προ ει πεν ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον ζω
ην και με γα ε λε ο ο ο ο ος

Κανόνες

Κανὼν Ἀναστάσιμος, ᾠδὴ α΄

ὁ εἱρμὸς

Ἦχος λ̇ π̇ ϊ̇ Κε

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.230#

l π πον και α να βα την εις θα λασ σαν ε ρυ θραν ο

συν τρι βων πο λε ε μους εν υ ψη λω βρα χι ο νι Χρι

στος ε ξε τι ναξεν ϊ̇ Ισ ρα ηλ δε ε σω σεν ε πι

νι κι ον υ μνον α δον τα ϊ̇

Δ ο ξα τη α γι α Α να στα σει σου Κυ ρι ε ϊ̇

C ε η α καν θη φο ρος Ε βραι ων συν α γω γη ν̇ ου

στορ γην ευ ερ γε τα προς σε φυ λα α α ξα σα μη

τρι κην ϊ̇ Χρι στε ε στε φα νω σε τον γε ναρ χην λυ οντα

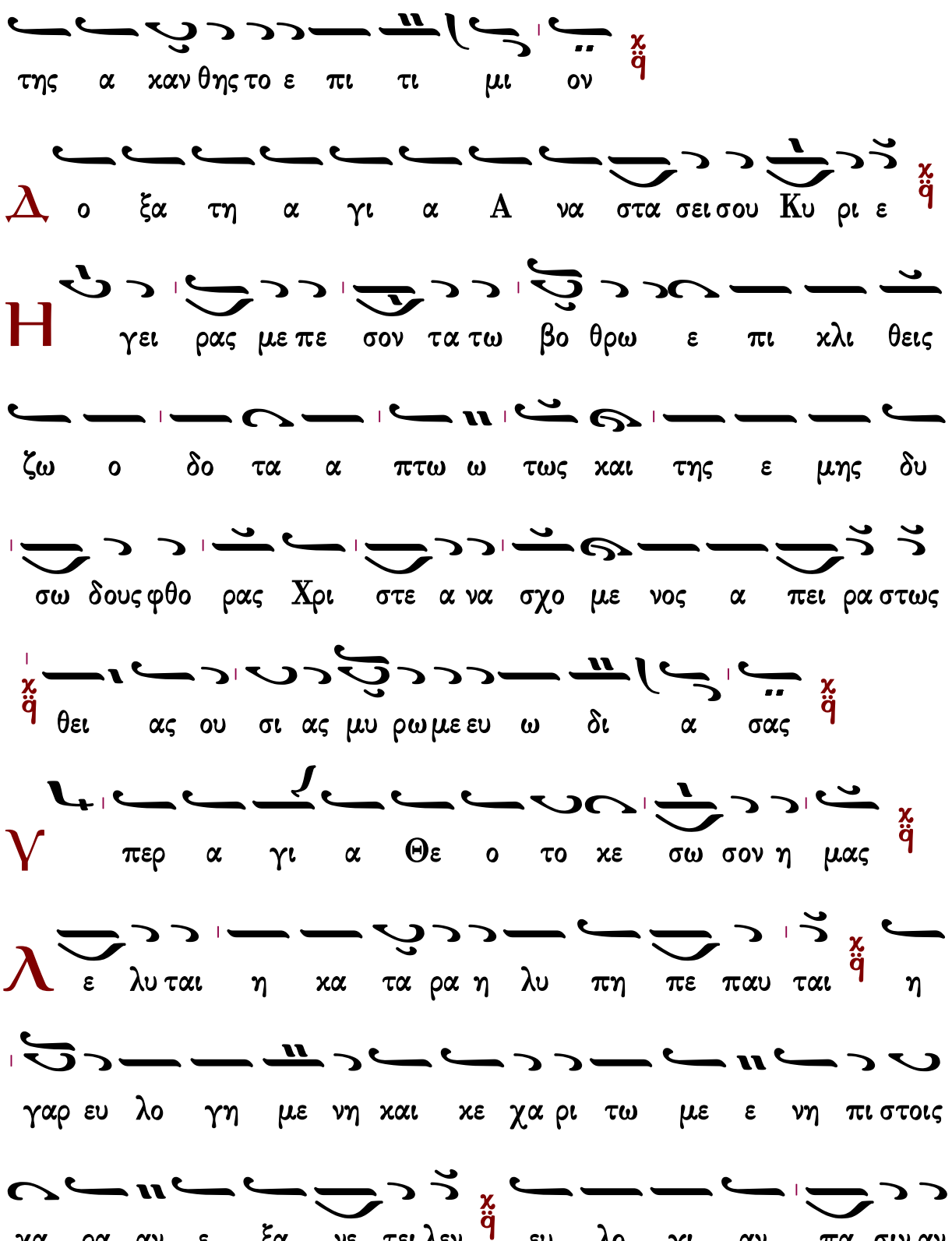
της α χαν θης το ε πι τι μι ον
Δ ο ξα τη α γι α Α να στα σει σου Κυ ρι ε
Η γει ρας με πε σον τα τω βο θρω ε πι κλι θεις
ζω ο δο τα α ττω ω τως και της ε μης δυ
σω δους φθο ρας Χρι στε α να σχο με νος α πει ρα στως
θει ας ου σι ας μυ ρω με ευ ω δι α σας
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
λ ε λυ ται η κα τα ρα η λυ πη πε παυ ται η
γαρ ευ λο γη με νη και κε χα ρι τω με ε νη πι στοις
χα ρα αν ε ξα νε τει λεν ευ λο γι αν πα σιν αν

Κανὼν Ἀναστάσιμος, ᾠδὴ γ΄

ὁ εἱρμὸς

Ἦχος λ π ϊ Κε

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.231#

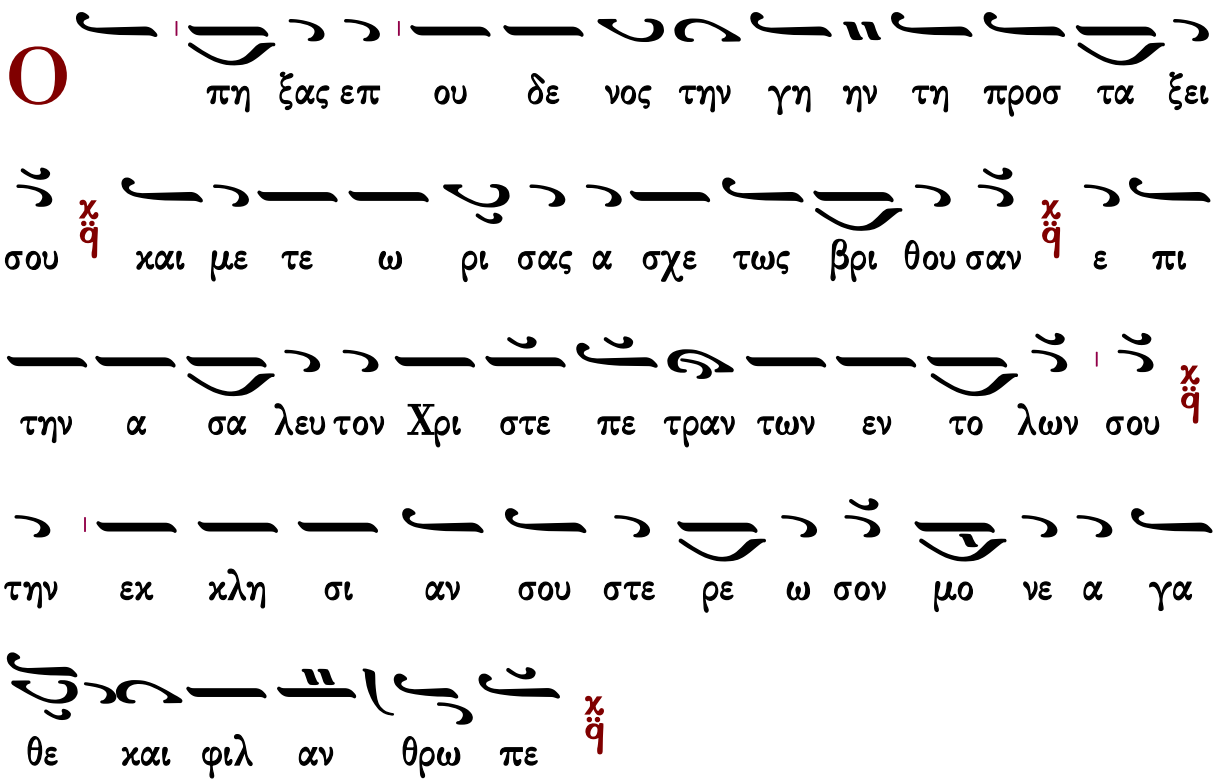

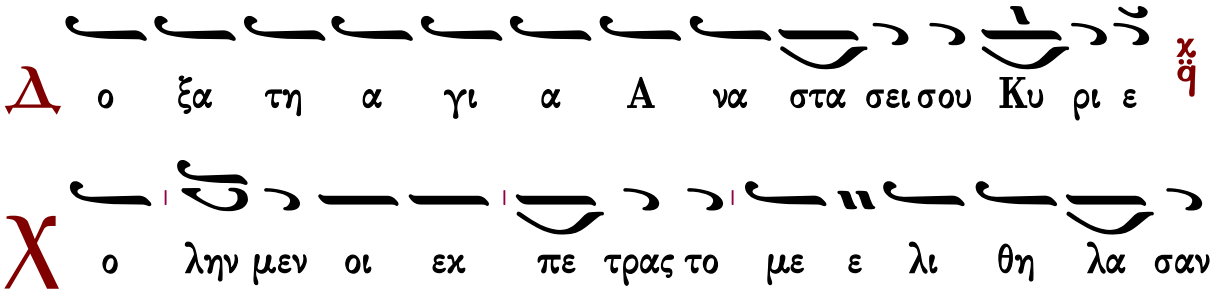

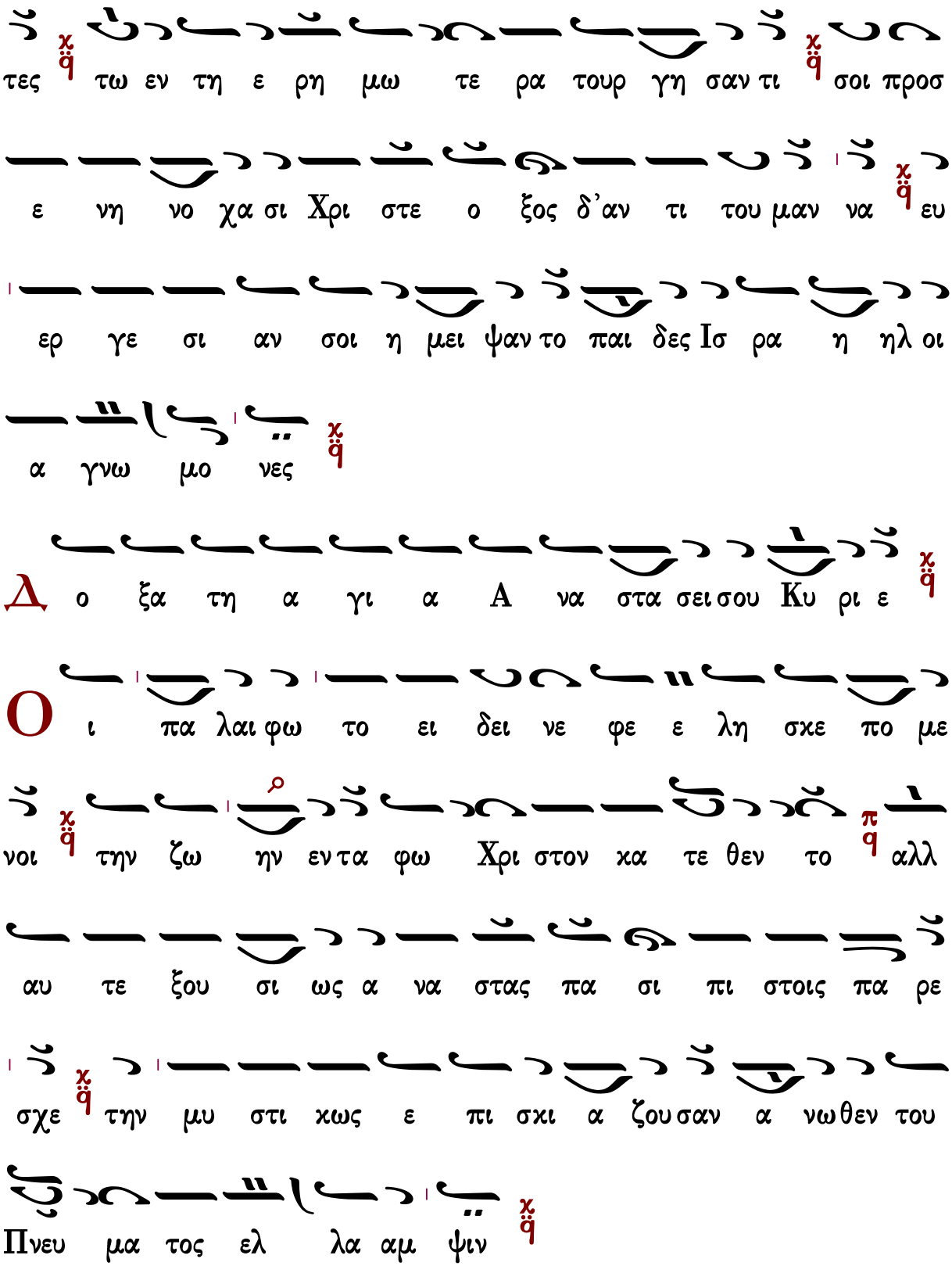
τες τω εν τη ε ρη μω τε ρα τουρ γη σαν τι σοι προσ
ε νη νο χα σι Χρι στε ο ξος δ'αν τι του μαν να ευ
ερ γε σι αν σοι η μει ψαν το παι δες Ισ ρα η ηλ οι
α γνω μο νες
Δ ο ξα τη α γι α Α να στα σει σου Κυ ρι ε
Ο ι πα λαι φω το ει δει νε φε ε λη σκε πο με
νοι την ζω ην εν τα φω Χρι στον κα τε θεν το αλλ
αυ τε ξου σι ως α να στας πα σι πι στοις πα ρε
σχε την μυ στι κως ε πι σκι α ζου σαν α νωθεν του
Πνευ μα τος ελ λα αμ ψιν

Κοντάκιον Ἀναστάσιμον

Ἦχος λ π ϊ Πα Κε

Αναστασιματάριον
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ι.Μ.Βατοπαιδίου 2015 σ.667#

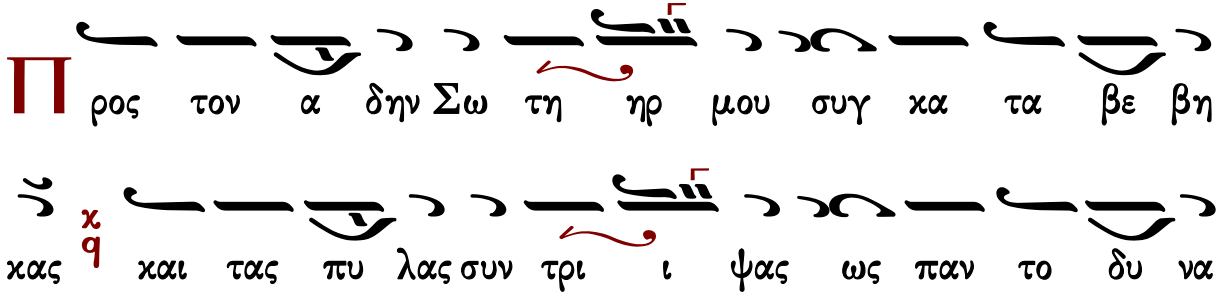

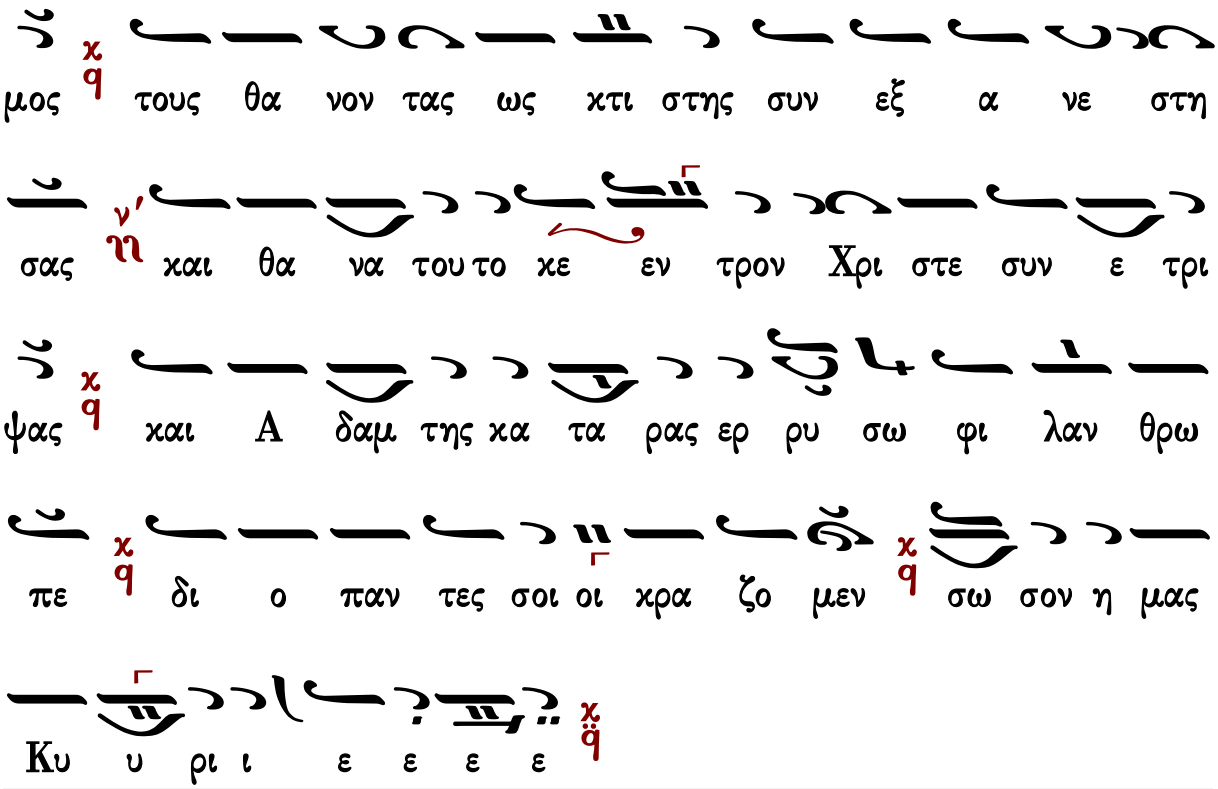

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Οἶκος — Λουκᾶς Λουκᾶ

Καταβασίαι εἰς ἑορτὰς τῆς Θεοτόκου

Σύντομοι

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ᾠδὴ α΄

Ἦχος Βȣ

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.330#

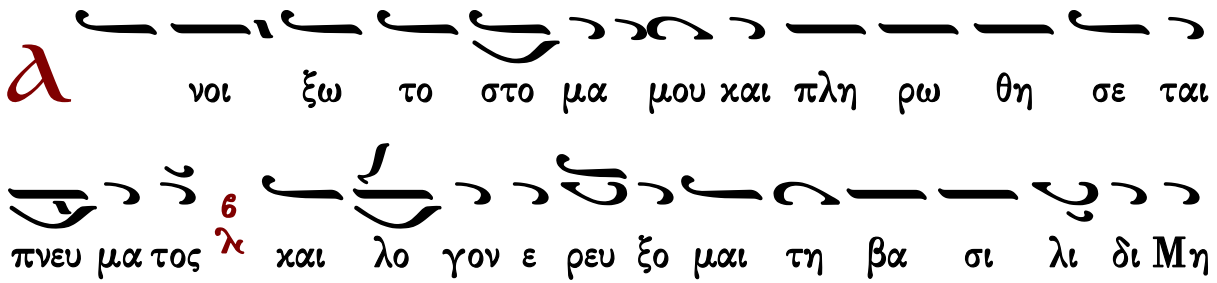

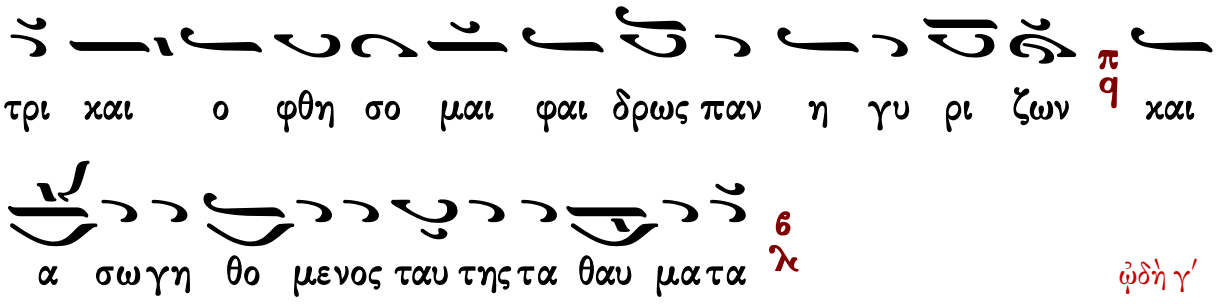

ᾠδὴ γ΄

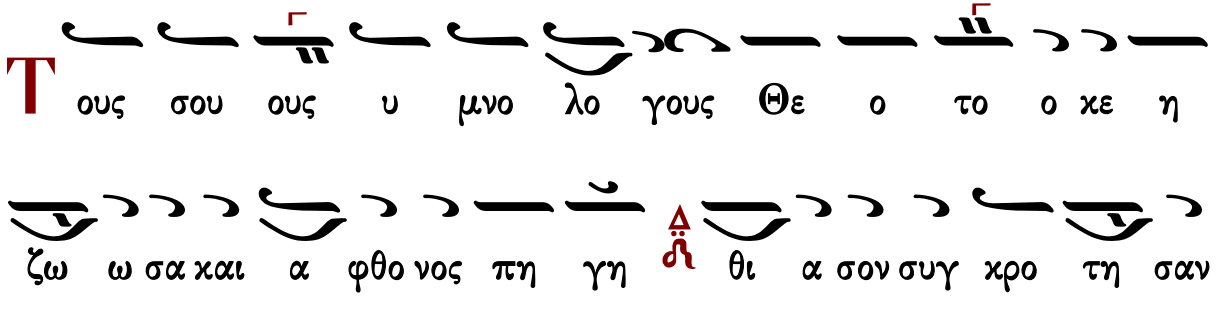

ᾠδὴ δ΄

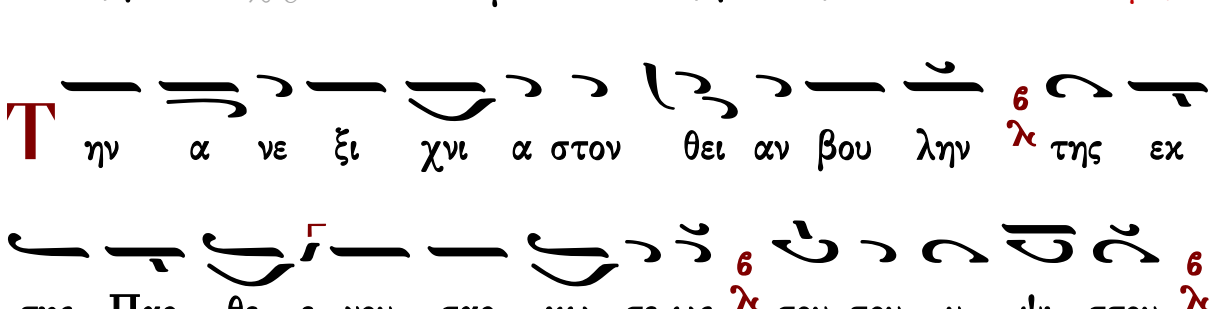

←ειρμολόγιον ΖΩΗΣ

ᾠδὴ ε΄

Θ ξε στη τα συμ παν τα ε πι τη θει α δο

ξη σου δ' συ υ γα αρ α πει ρο γα με Παρ θε ε νε ε

σχες εν μη η τρα τον ε πι πα αν των Θε ον και τε

ε τοκας α χρο νον Υι ον πα σι τοις υ μνου σι σε λ' σω τη

ρι ι αν βρα βευ ον τα λ'

ᾠδὴ ς'

Τ ην θει αν ταυ την και παν τι μον τε λουν τες ε ορ την

οι θε ο φρο νες της Θε ο μη τορος q δευ τε τας χει ρας χρο

τη σω μεν τον εξ αυ της τε χθε εν τα Θε ον δο ξα ζον

τες λ'

ᾠδὴ ζ'

Ο υκ ε λα α τρε ευ σαν τη κτι σει οι θε ο φρο νες πα

ρα τον χτι σα αν τα αλ λα πυ ρο ος α πει λην αν

δρει ως πα τη σαν τες χαι ρον τες ε ψαλ λον υ περ υ μνη

η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι ος και Θε ος ευ λο γη το

ος ει

ᾠδὴ η΄

α ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου μεν

τον Κυ ρι ον

Π αι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι ι νω ο

το ο κος της Θε ο το κου δι ε σω σα το ο το τε

μεν τυ που με νος νυν δε εν ερ γου με ε νος τη οι

κου με νην α πα σαν α γει ρει ψα αλ λου ου σαν τον

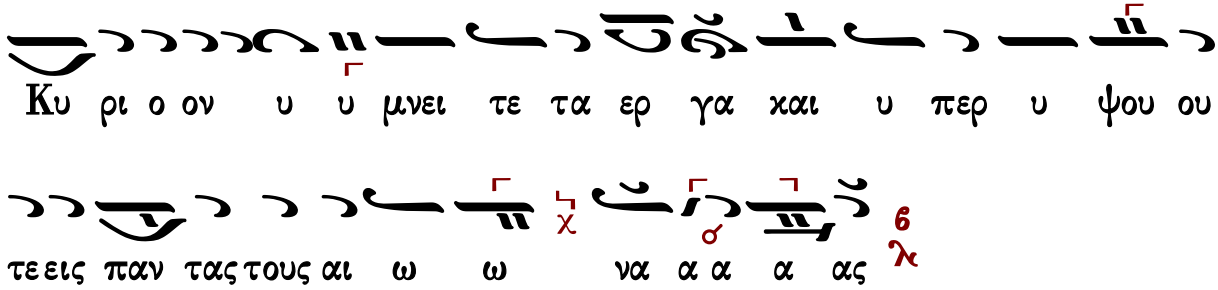

Γαβριὴλ Κουντιάδου

ᾠδὴ α΄

Ἦχος ⸗ Βȣ

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.511*

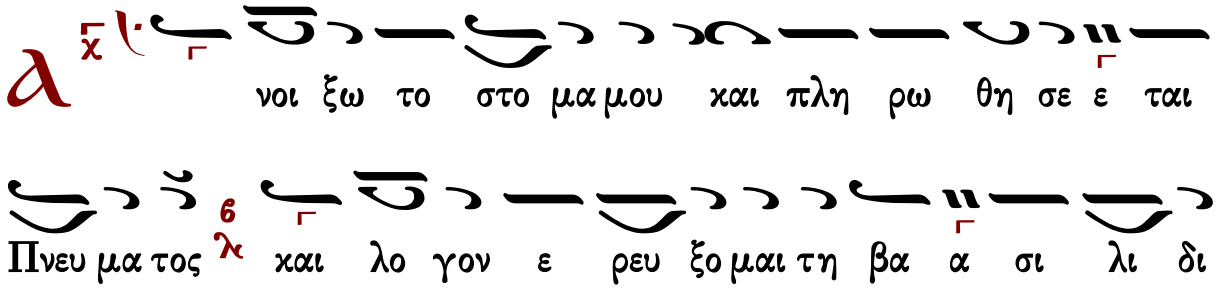

ᾠδὴ γ΄

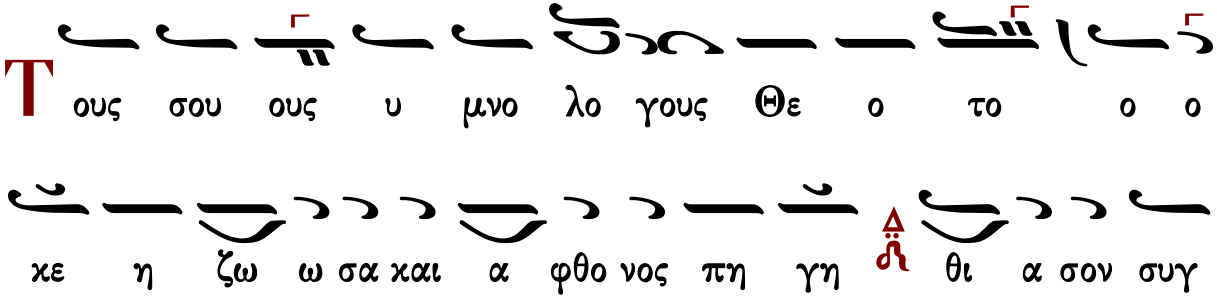

χρο τη σα αν τας πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον π/q και

εν τη θει α δο ξη σου Δ χορὸς α΄ στε φα νων δο ο ξης α

ξι ω σον 6 λ

ᾠδὴ δ΄

Τ ην α νε ξι χνι α στον θει αν βου λην 6 λ της εκ

της Παρ θε νου σαρ κω σε ε ως σου του Υ υ ψι στου π/q ο

ο προ φη της Αβ βα κουμ 6 λ κα τα νο ων ε κραυ γα ζε δο

ξα τη δυ να μει σου ου Κυ ρι ε 6 λ

ᾠδὴ ε΄

Θ ξ ε στη τα συμ παν τα ε πι τη θει α δο ξη

σου Δ συ υ γαρ α πει ρο γα με Παρ θε ε νε 6 λ ε σχες

εν μη η τρα τον ε πι παν των Θε ον Δ και τε το

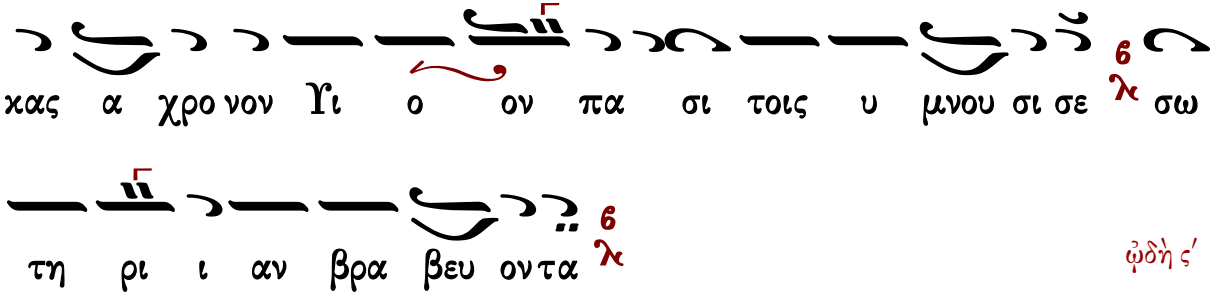
χας α χρο νον Υι ο ον πα σι τοις υ μνου σι σε σω
τη ρι ι αν βρα βευ ον τα

ᾠδὴ ς′

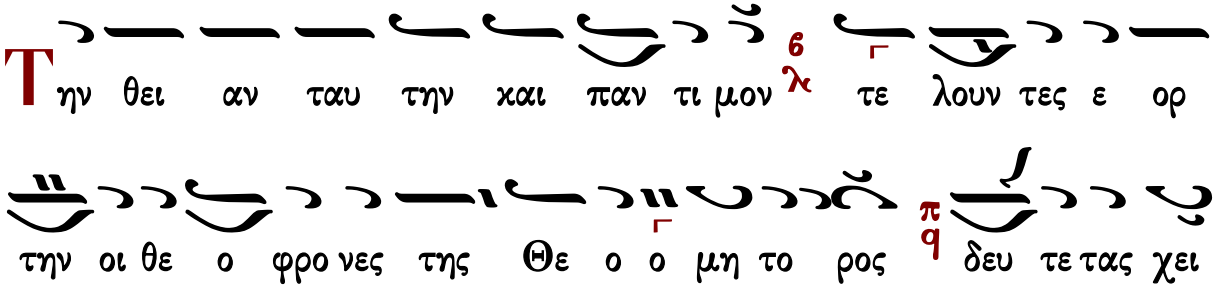
Τ ην θει αν ταυ την και παν τι μον τε λουν τες ε ορ
την οι θε ο φρο νες της Θε ο ο μη το ρος δευ τε τας χει
ρας χρο τη σω μεν τον εξ αυ της τε χθε εν τα Θε ον
δο ξα ζον τες

ᾠδὴ ζ′

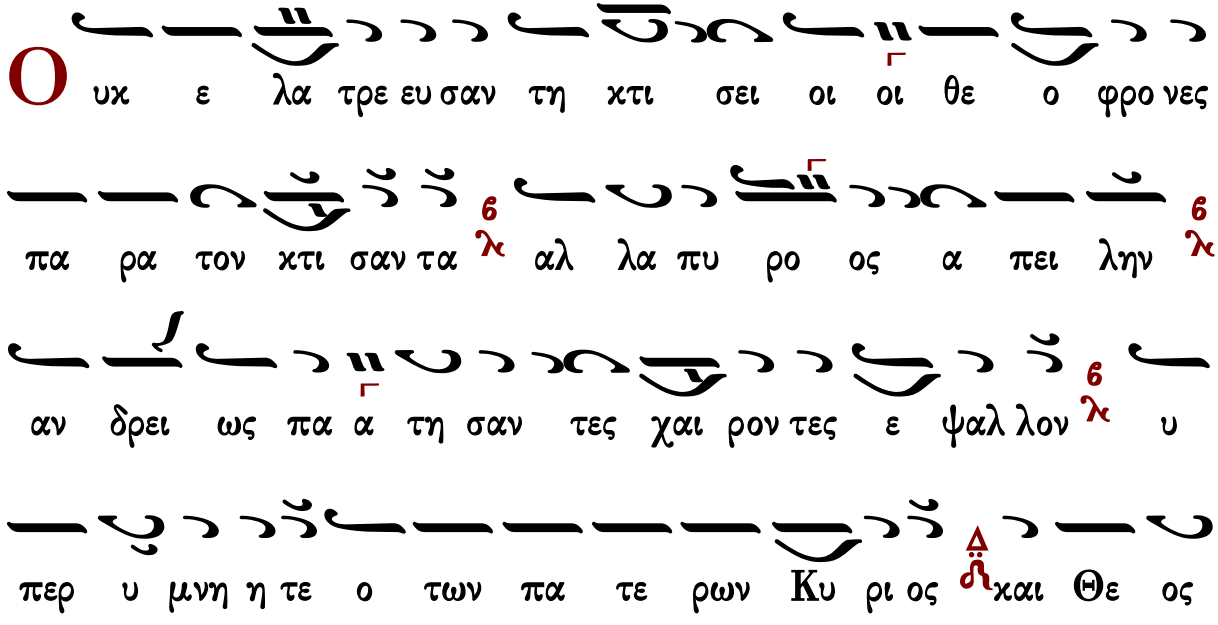
Ο υκ ε λα τρε ευ σαν τη κτι σει οι οι θε ο φρο νες
πα ρα τον κτι σαν τα αλ λα πυ ρο ος α πει λην
αν δρει ως πα α τη σαν τες χαι ρον τες ε ψαλ λον υ
περ υ μνη η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι ος και Θε ος

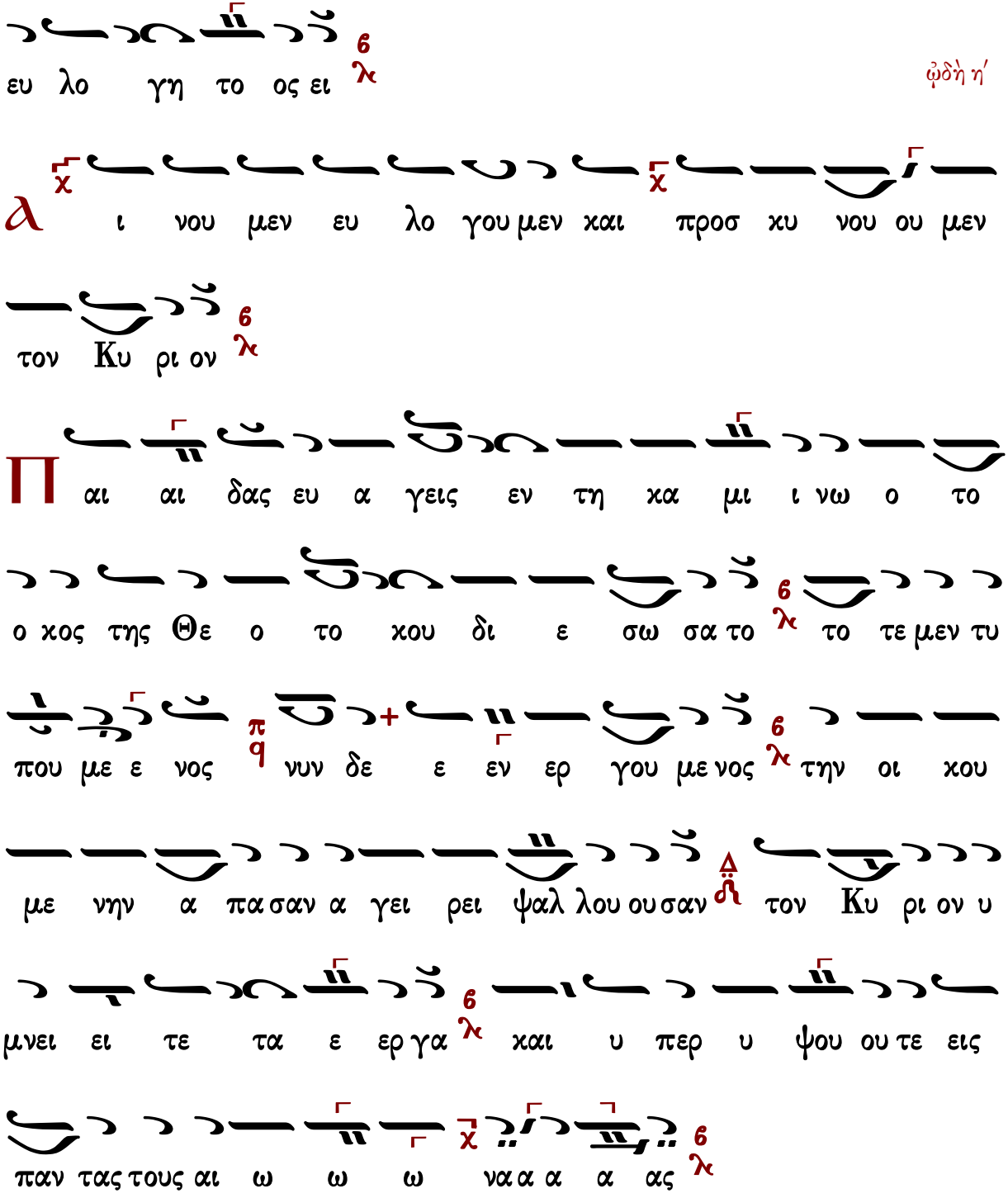

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Τιμιωτέρα Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἀργαὶ

Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Κ. Παπαγιάννη)

Ἦχος 𝄽 Βϋ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικὸν Μηνολόγιον
2007 σ.234/1932*

Α νοι ξω το στο ο μα α μου ου και πλη ρω θη

η σε ε ται Πνευ μα α το ος και λο ο γο ον ε ε ρε

ευ ξο ο μαι αι τη η βα α σι λι ι δι Μη η τρι ι

ι και ο φθη σο ο μαι αι φαι δρω ω ω ως

πα αν η η γυ υ ρι ζω ων και α α σω ω γη η θο ο

με ε ε νος τα α α αυ τη ης τα α θαυ μα α τα α

ᾠδὴ γ΄

Τ ους σου ου ου ους υ μνο ο λο ο γου ους Θε ε ο

ο το ο ο ο κε ως ζω ω ω ω σα α και αι

α α α φθο νος πη η γη θι α α σο ον συ υγ

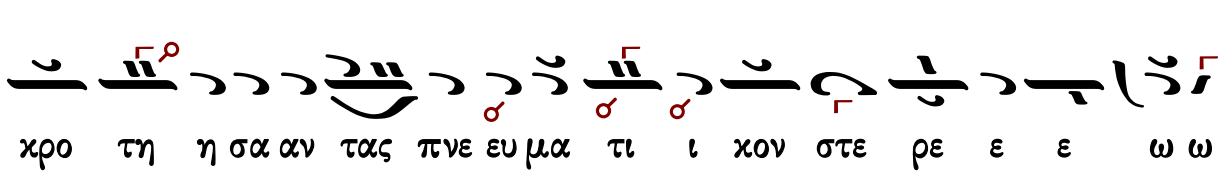

χρο τη η σα αν τας πνε ευ μα τι ι χον στε ρε ε ε ω ω

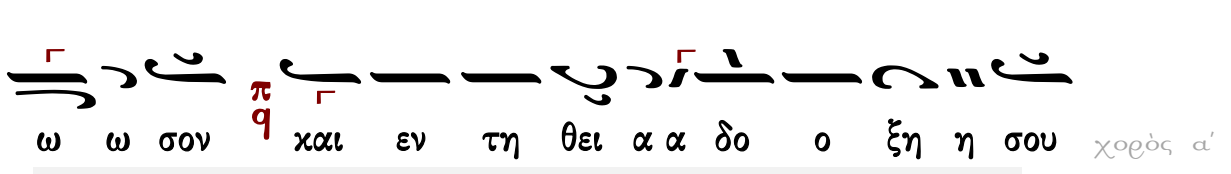

ω ω σον και εν τη θει α α δο ο ξη η σου χορὸς α΄

* 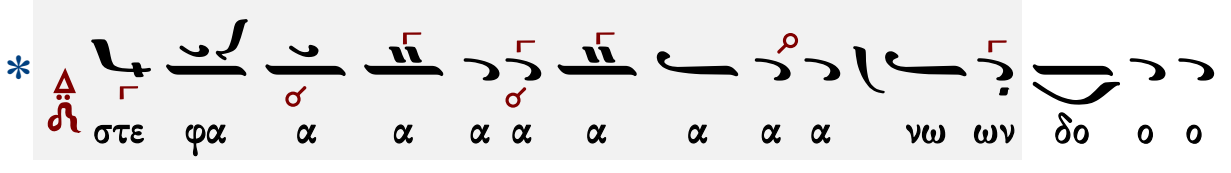

στε φα α α α α α α α α νω ων δο ο ο

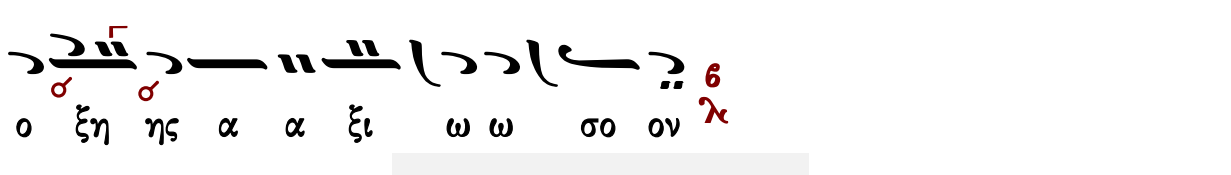

ο ξη ης α α ξι ω ω σο ον

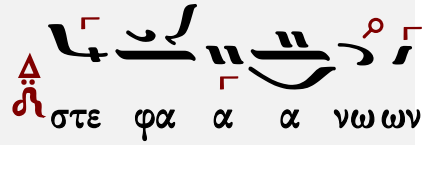

* Μουσικὸν Πεντηκοστάριον 2005 σ.551 στε φα α α νω ων… ᾠδὴ δ΄

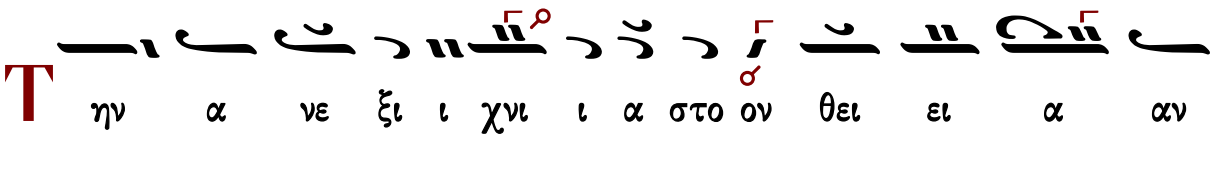

Τ ην α νε ξι ι χνι ι α στο ον θει ει α αν

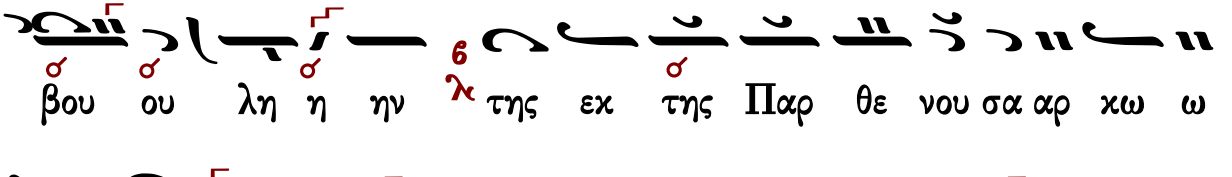

βου ου λη η ην της εκ της Παρ θε νου σα αρ κω ω

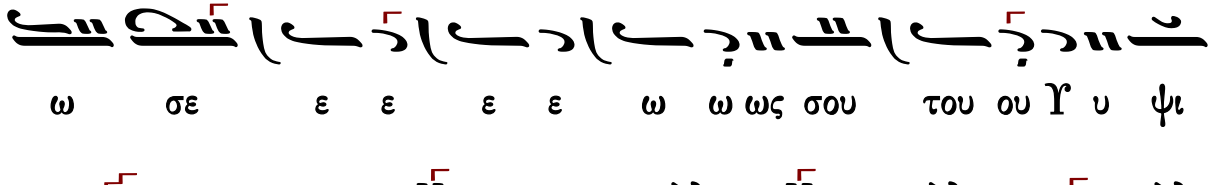

ω σε ε ε ε ε ω ω ως σου του ου Υ υ ψι

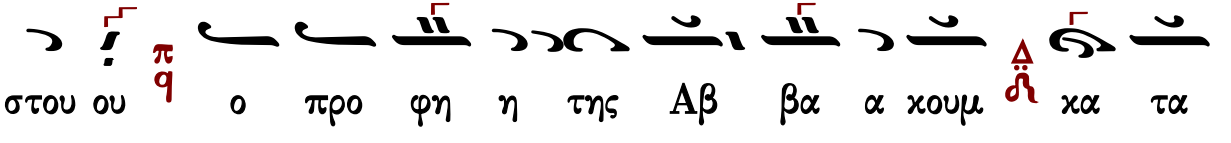

στου ου ο προ φη η της Αβ βα α κουμ κα τα

ξα ο ο ο δο ε ζε α γα χραυ ε ε ων ο νο

ὠδὴ ε′

ε ε ι ρι Κυ μει ει σου α α α δυ νη τη

ε πι α τα πα αν υμ συ τα η στη ε ξ

α α γα υ υ συ ξη η σου δο α α ει θει τη

ε ε ε νε ε θε Παρ με α γα ο ρο ει ει πε α αρ α

α α πα ι ι τρα τον η η η η μη εν σχες

ο ο το ε ε τε αι χαι ον * ε ε ε Θε ων τω αν α

α α πα ον ο ο ο ον υι υι χρο ο νο ον Υι α α κας ο

η η η η ει ει ρη η ι τοι οις υ μνου σι ι σε ε ε ε την

α α ου ρα βε ευ ο ον τα α νη ην

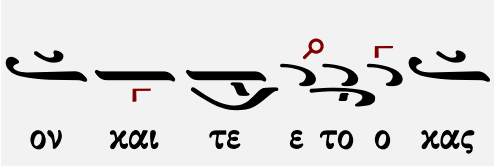
ον χαι τε ε το ο χας ...

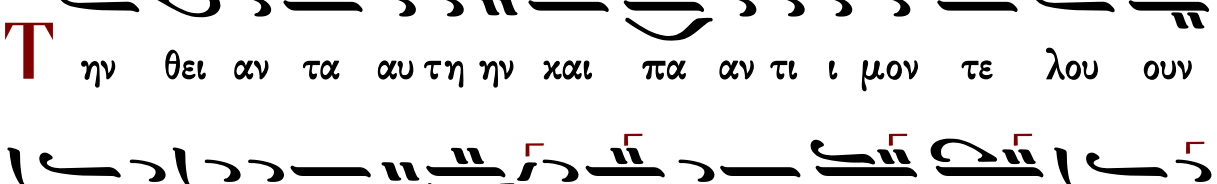
Τ ην θει αν τα αυ τη ην χαι πα αν τι ι μον τε λου ουν

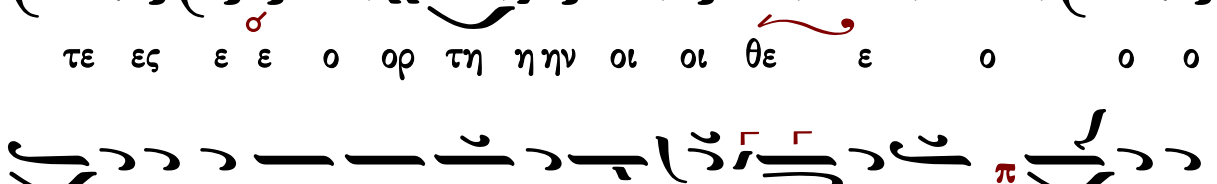
τε ες ε ε ο ορ τη ηην οι οι θε ε ο ο ο

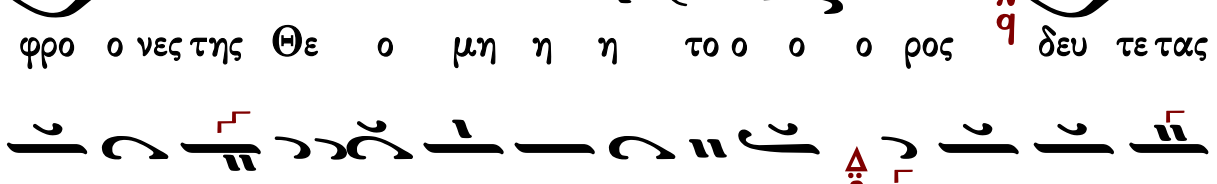
φρο ο νες της Θε ο μη η η το ο ο ο ρος δευ τε τας

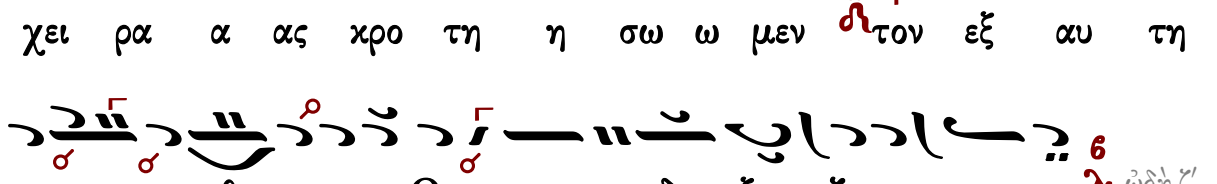
χει ρα α ας χρο τη η σω ω μεν τον εξ αυ τη

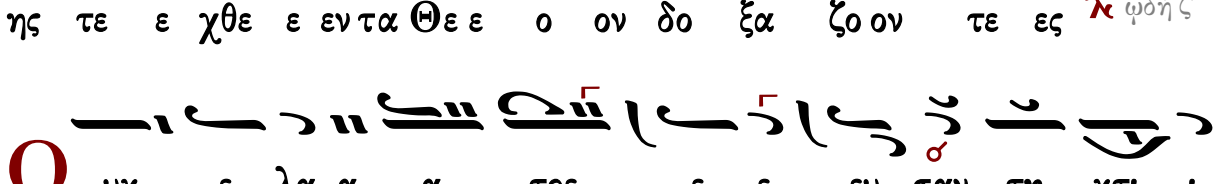
ης τε ε χθε ε εν τα Θε ε ο ον δο ξα ζο ον τε ες
ᾠδὴ ζ΄

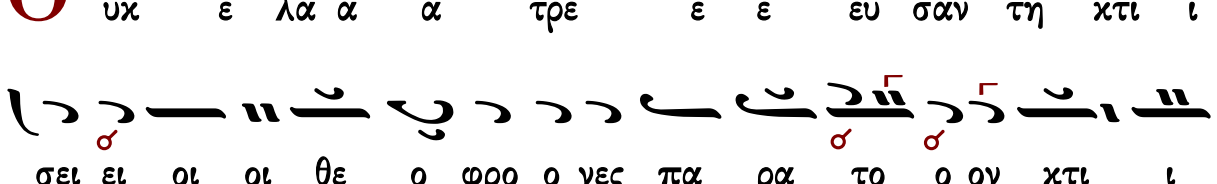
Ο υκ ε λα α α τρε ε ε ευ σαν τη κτι ι

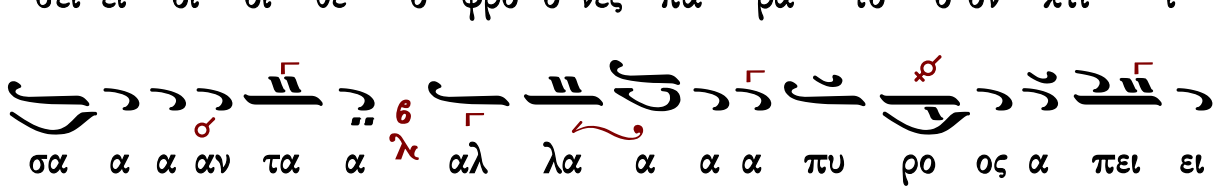
σει ει οι οι θε ο φρο ο νες πα ρα το ο ον κτι ι

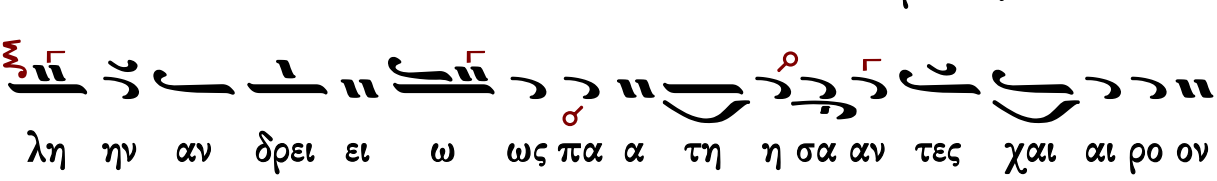
σα α α αν τα α αλ λα α α α πυ ρο ος α πει ει

λη ην αν δρει ει ω ως πα α τη η σα αν τες χαι αι ρο ον

τες ε ψα αλ λο ον υ περ υ υ υ μνη η

η η τε ε ο των πα τε ρω ων Κυ ρι ι ο ος

και Θε ε ος ε ευ λο γη η το ο ος ει ει

ᾠδὴ η΄

α ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου ου ου

με εν τον Κυ υ ρι ι ο ον

Π αι αι αι αι δας ευ α γει εις ε εν τη η κα μι ι

ι νω ω ο το ο ο ο ο κος της Θε ε

ο το ο κου δι ε ε σω ω σα α το το ο τε ε με

εν τυ που με ε νο ος νυ υν δε ε εν ερ γου ου

ου με ε ε ε νος τη ν οι κου με ε νη ην α πα α

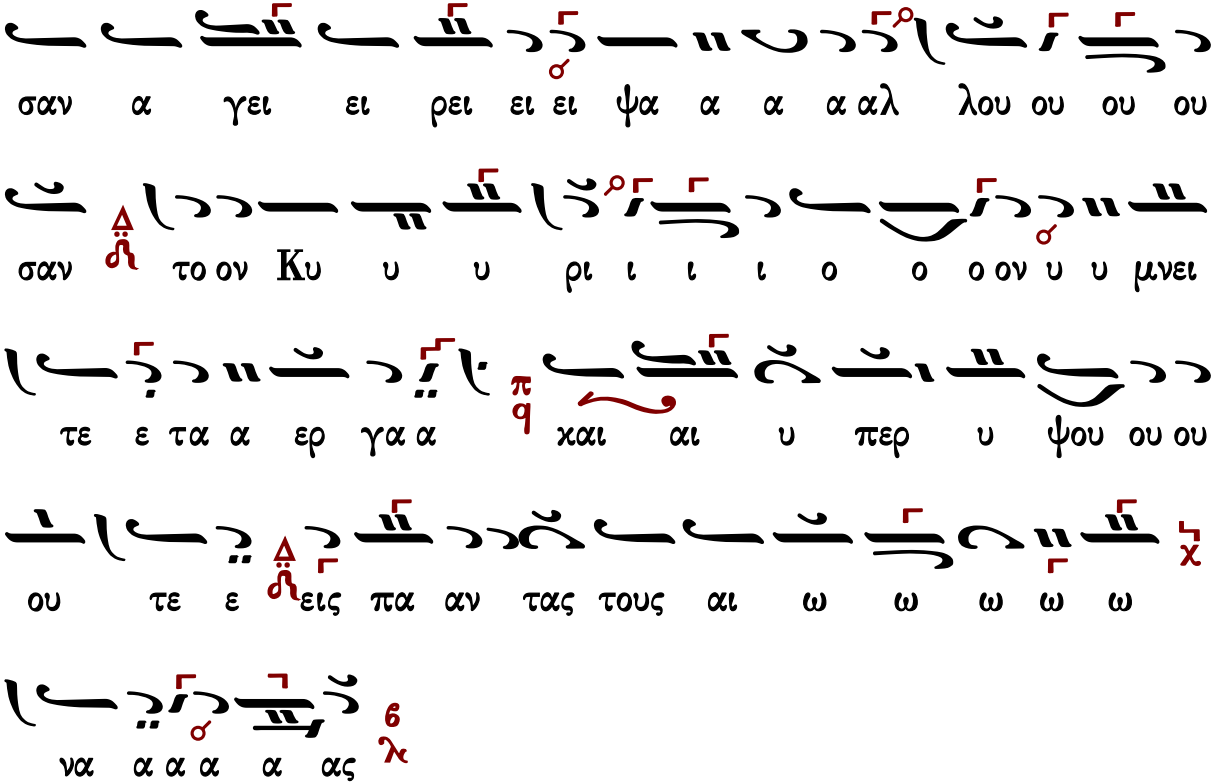

Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Γ. Κουντιάδου)

χρόνος διπλοῦς
ᾠδὴ α΄

Ἦχος Βȣ

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.507*

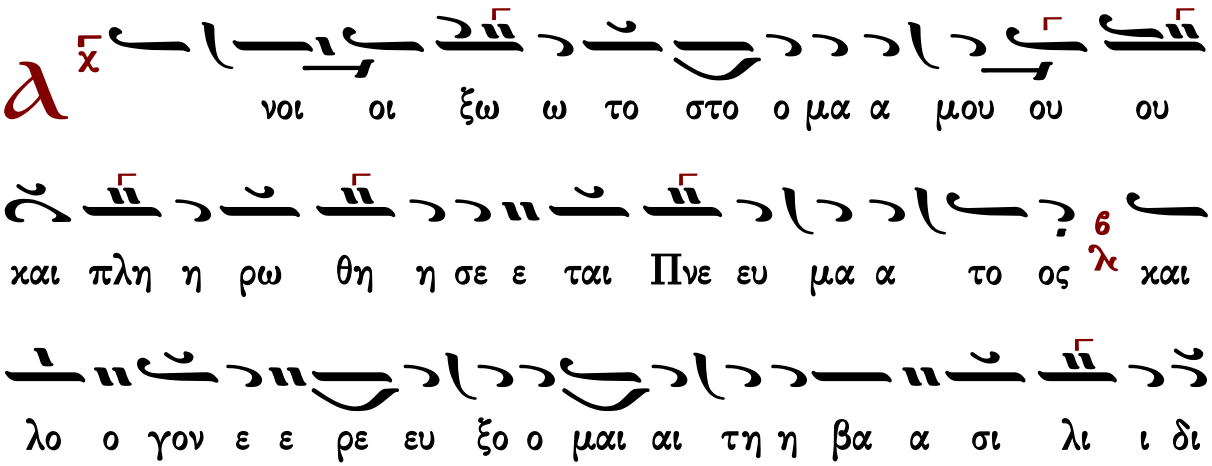

Μη η τρι ι χαι ο ο φθη σο ο μαι φαι δρω ω ω ως

πα αν η η γυ υ ρι ζω ων και α α σω γη η η θο

ο με ε νος τα α α αυτης τα α θαυ μα α τα α ᾠδὴ γ΄

Τ ους σου ου ου ους υ μνο ο λο ο γου ους Θε ε ο

ο το ο ο ο κε η ζω ω σα χαι αι αι α

φθο ο νος πη η η γη η θι α σον συγ χρο τη η η

σα α α α αν τα ας πνευ μα τι κο

ον στε ρε ε ε ω ω ω ω σον χαι εν τη η

η θει α α δο ξη η σου ου ου χορὸς α΄ στε φα α α νω

ων δο ο ο ο ξης α α ξι ω ω σο ον ᾠδὴ δ΄

Τ ην α νε ξι χνι α στο ον θει ει ει ει α αν βου

ου λη ην τη ης εκ της Πα αρ θε ε ε νου ου σαρ κω

ω σε ε ω ως σου ου του Υ υ ψι στου ου ο ο προ ο

φη η η της Αβ βα α κου ου ουμ κα τα νο ω ων

ε ε κραυ γα α ζε δο ο ξα τη η δυ να α α α μει

ει σου ου Κυ ρι ι ε ε

ᾠδὴ ε΄

Θ ξ ε στη η τα συ υμ πα αν τα α ε πι

τη η η θει α α δο ξη η σου συ υ υ γα αρ α

πει ει ρο ο γα α με Παρ θε ε ε νε ε ε σχες εν

μη η η η τρα τον ε πι ι ι πα α α αν τω

ων Θε ε ε ον χαι αι τε ε ε το ο ο ο χας

α α χρο ο νο ον Υι υι ο ο ον πα α σι ι τοι οις

υ μνου ου σι ι σε ε ε ε σω τη η ρι ι ι ι α αν βρα

βε ευ ο ο ον τα

ᾠδὴ ς΄

Τ ην θει αν τα αυ τη ην και πα αν τι ι μο ον τε λου

ουν τε ες ε ο ορ τη η ην οι οι θε ο ο φρο ο νε

ες της Θε ο μη η η το ο ο ο ο ρο

ος δευ τε ταις χει ει ει ει ρας χρο ο τη η η σω ω ω

ω με εν τον εξ αυ τη ης τε ε χθε ε εν τα Θε ε ο ον

δο ξα α ζο ον τε ες

ᾠδὴ ζ΄

Ο υκ ε λα α α τρε ε ε ε ευ σα αν
τη κτι ι σει ει οι οι θε ο ο φρο ο νε ες πα
ρα α τον κτι ι ι σα α α αν τα αλ λα α
πυ ρο ος α πει ει λη ην αν δρει ει ως πα α α τη
η σα αν τες χαι αι αι αι ρο ον τες ε ε ψα αλ λο ον
υ περ υ υ υ μνη η η η τε ε ο των πα
α τε ρω ων Κυ ρι ι ος και Θε ο ος ε ευ λο
ο γη το ο ος ει ει
ᾠδὴ η΄
ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου με εν
τον Κυ υ ρι ι ο ον

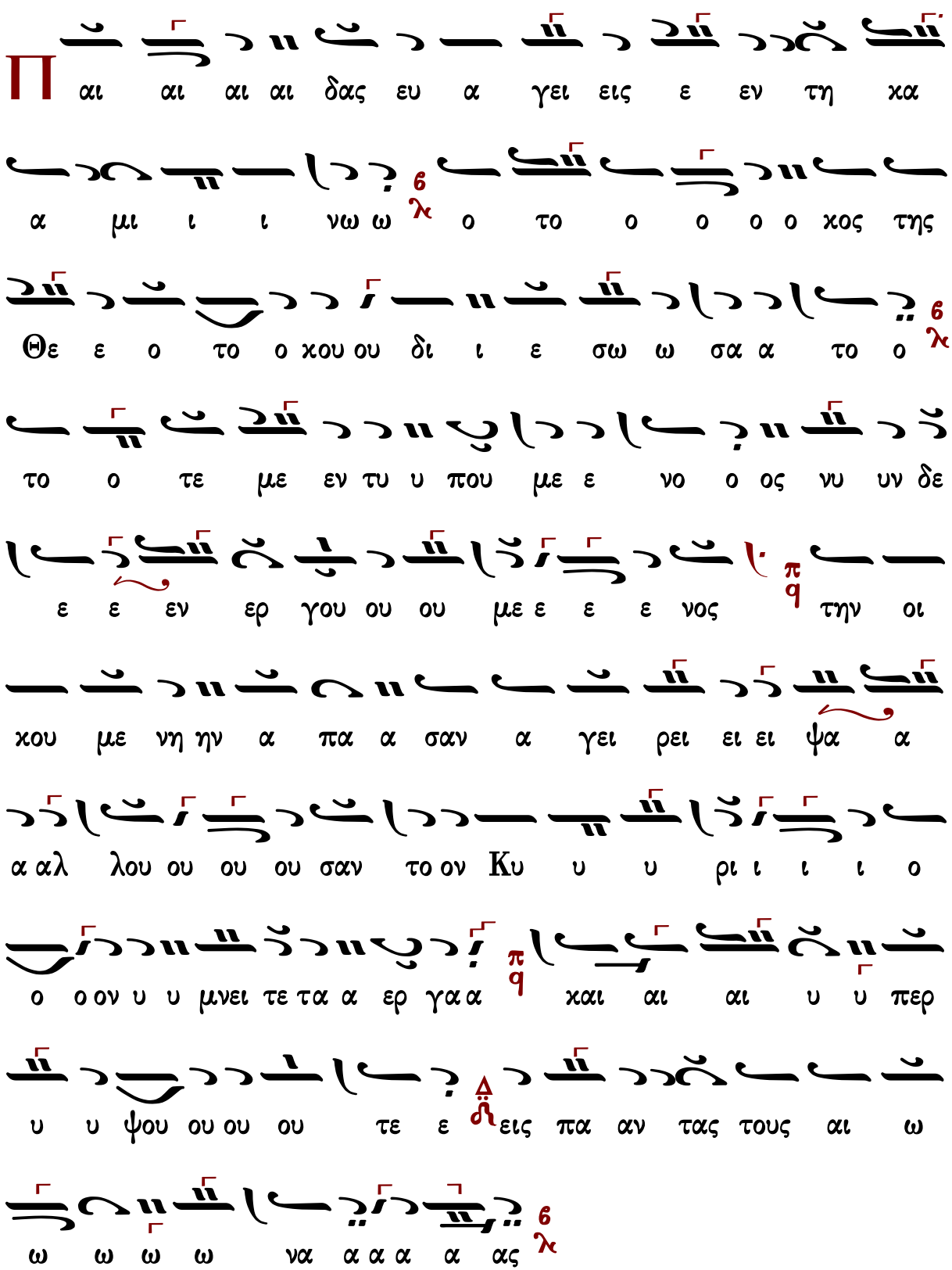
Π αι αι αι αι δας ευ α γει εις ε εν τη χα
α μι ι ι νω ω λ ο το ο ο ο ο χος της
Θε ε ο το ο χου ου δι ι ε σω ω σα α το ο λ
το ο τε με εν τυ υ που με ε νο ο ος νυ υν δε
ε ε εν ερ γου ου ου με ε ε ε νος π q την οι
χου με νη ην α πα α σαν α γει ρει ει ει ψα α
α αλ λου ου ου ου σαν το ον Κυ υ υ ρι ι ι ι ο
ο ο ον υ υ μνει τε τα α ερ γα α π q χαι αι αι υ υ περ
υ υ ψου ου ου ου τε ε Δ ειν πα αν ταν τους αι ω
ω ω ω ω να α α α α ας λ

Τιμιωτέρα

Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου

Λουκᾶ κεφ. 1 — ἦχος δ΄

∴ Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. 46-47

∴ Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. 48

∴ Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. 49-50

∴ Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. 51

∴ Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. 52-53

∴ Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. 54-55

Πέτρου Λαμπαδαρίου — Ἦχος Βȣ — Πανδέκτη Ὄρθρος 1850 σ.502#

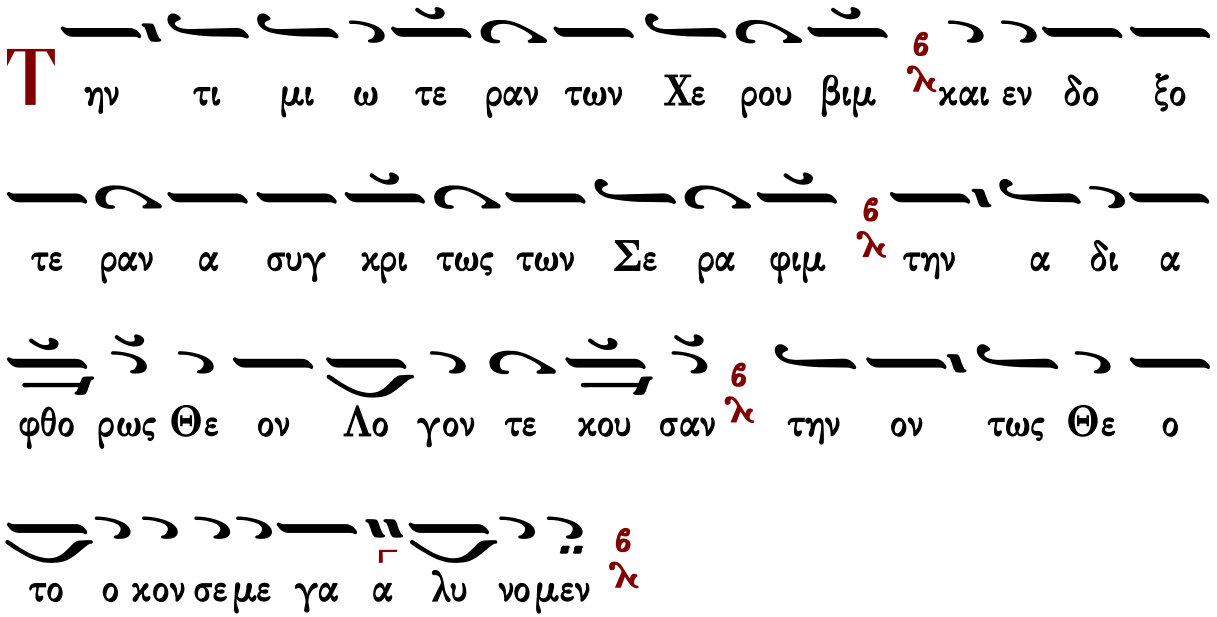

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δ΄ Βου

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β'
2003 σ.26#

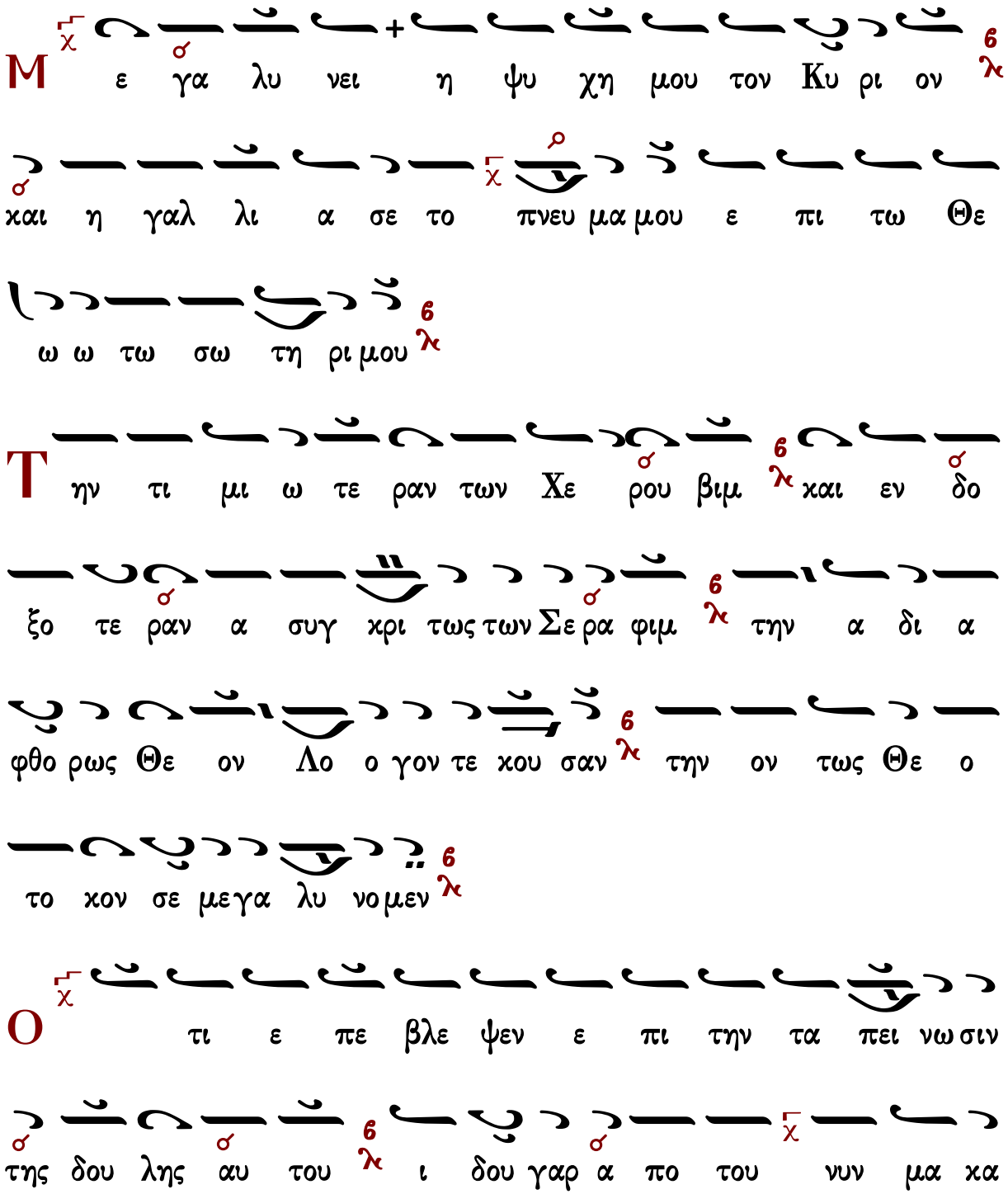

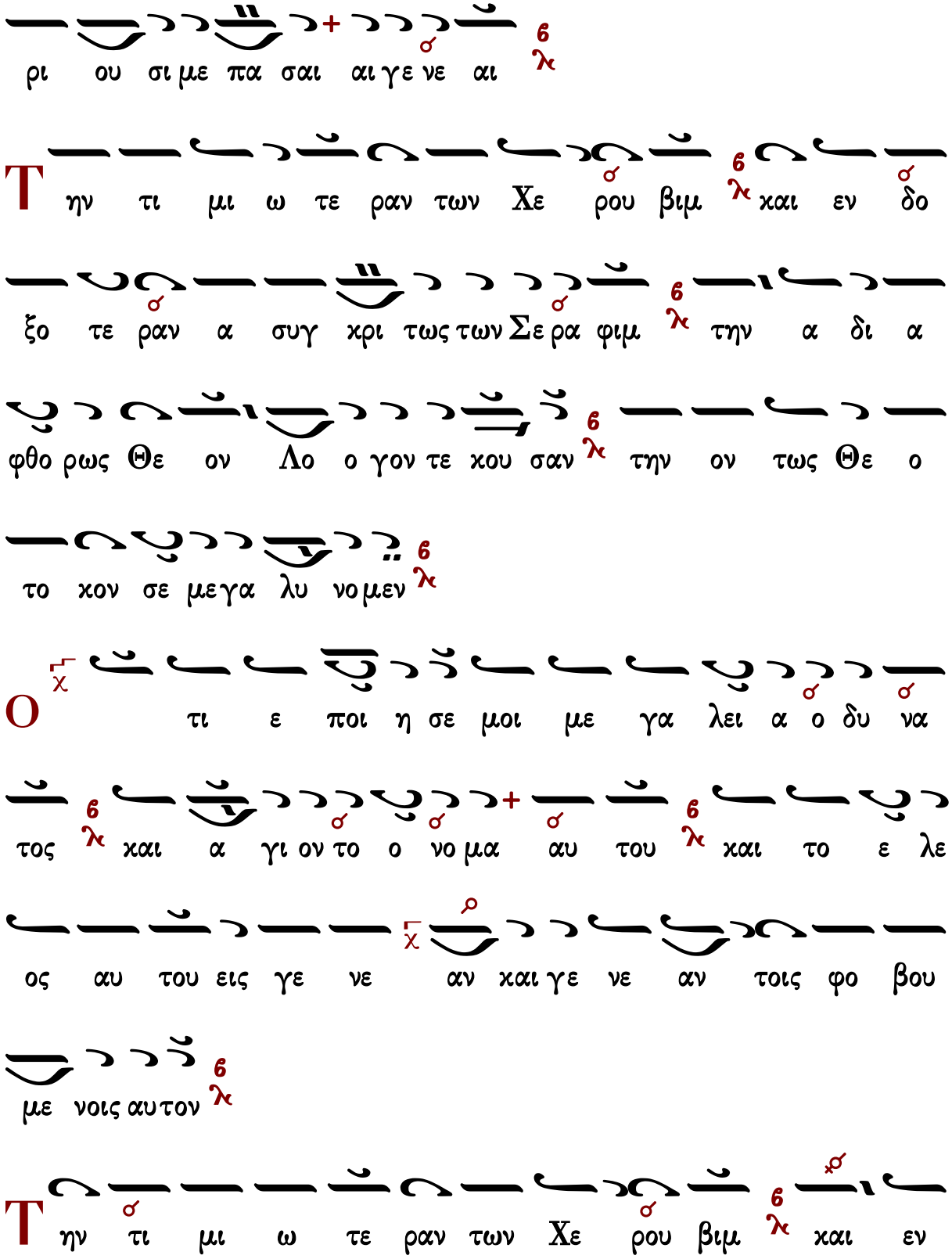
ρι ου σι με πα σαι αι γε νε αι
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε χου σαν την ον τως Θε ο
το χον σε μεγα λυ νο μεν
Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ να
τος και α γι ον το ο νο μα αυ του και το ε λε
ος αυ του εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου
με νοις αυ τον
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν

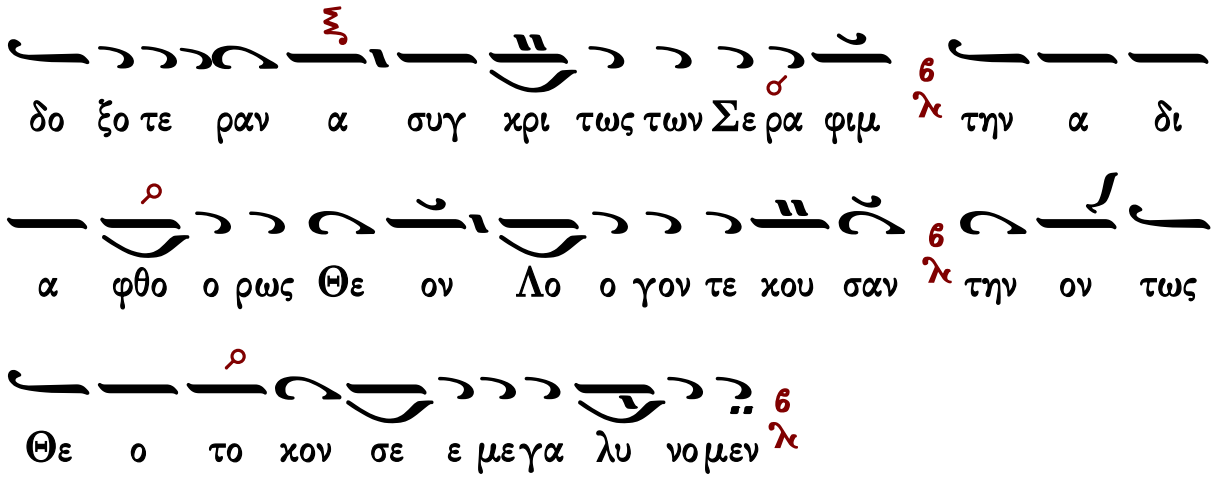
δο ξο τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ λ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν λ την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν λ

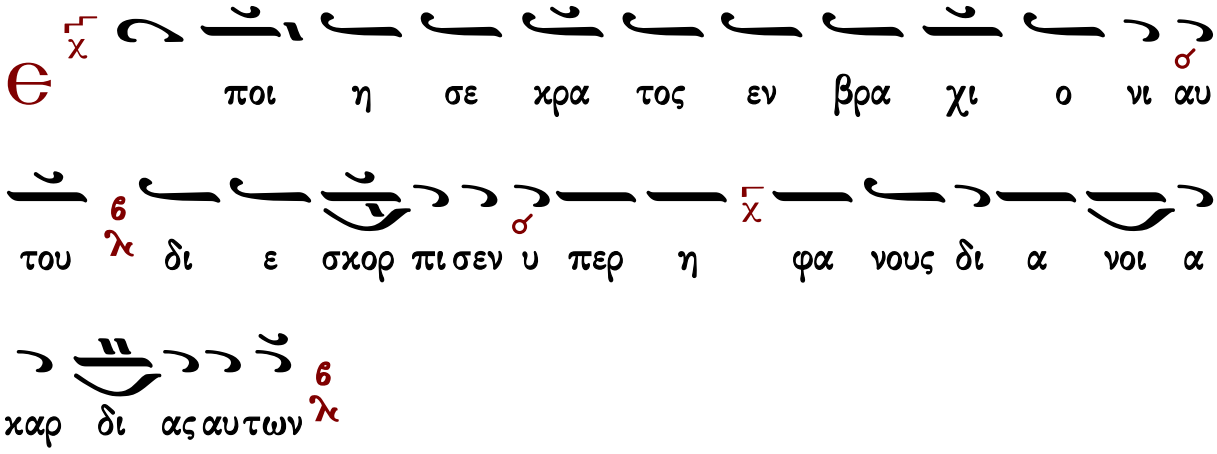
Є ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ
του λ δι ε σκορ πι σεν υ περ η φα νους δι α νοι α
καρ δι ας αυτων λ

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ λ και εν
δο ξο τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ λ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν λ την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν λ

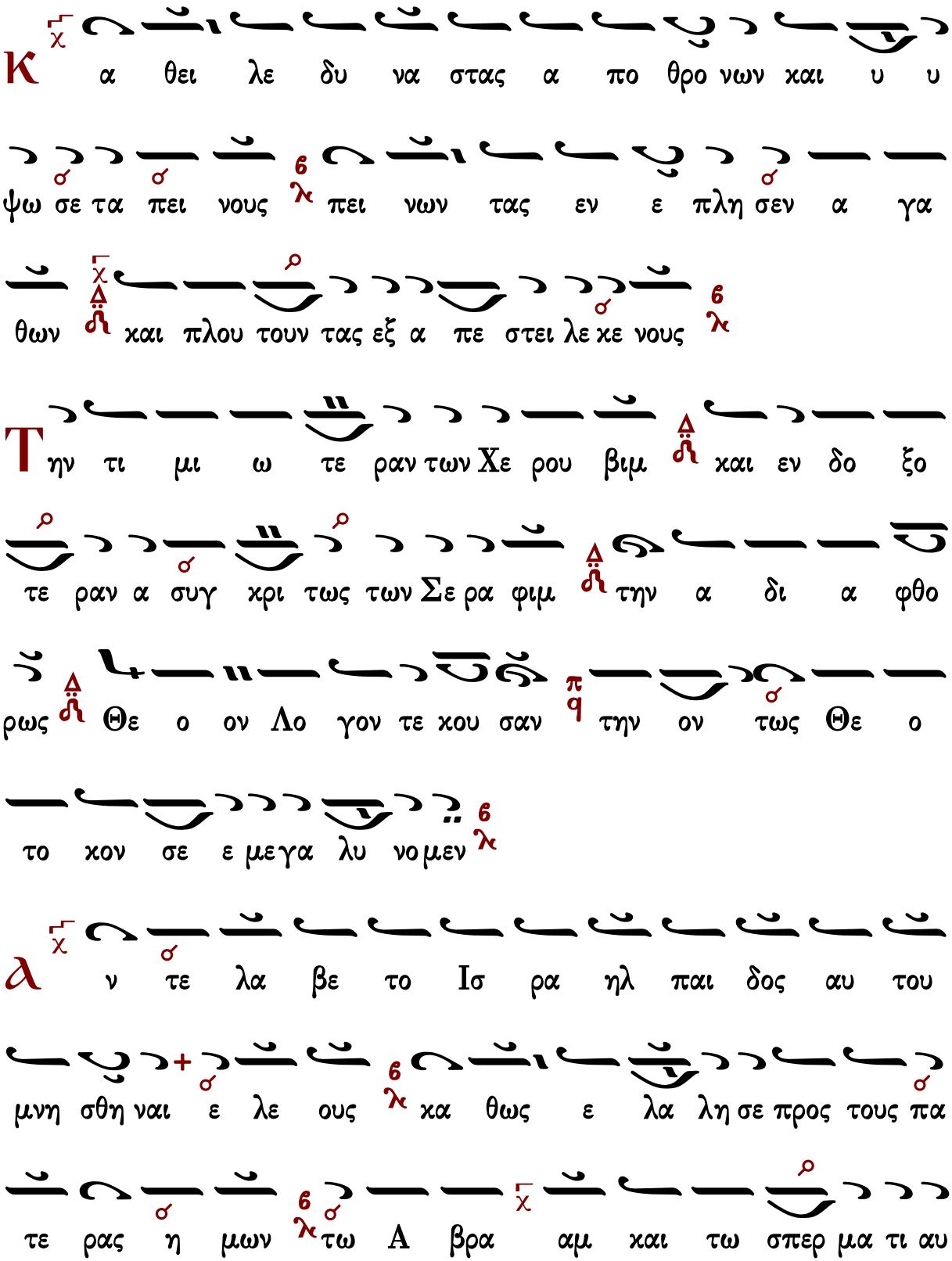
Κ α θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ υ
ψω σε τα πει νους πει νων τας εν ε πλη σεν α γα
θων και πλου τουν τας εξ α πε στει λε κε νους
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο
ρως Θε ο ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κον σε ε μεγα λυ νο μεν
λ ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ του
μνη σθη ναι ε λε ους κα θως ε λα λη σε προς τους πα
τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ

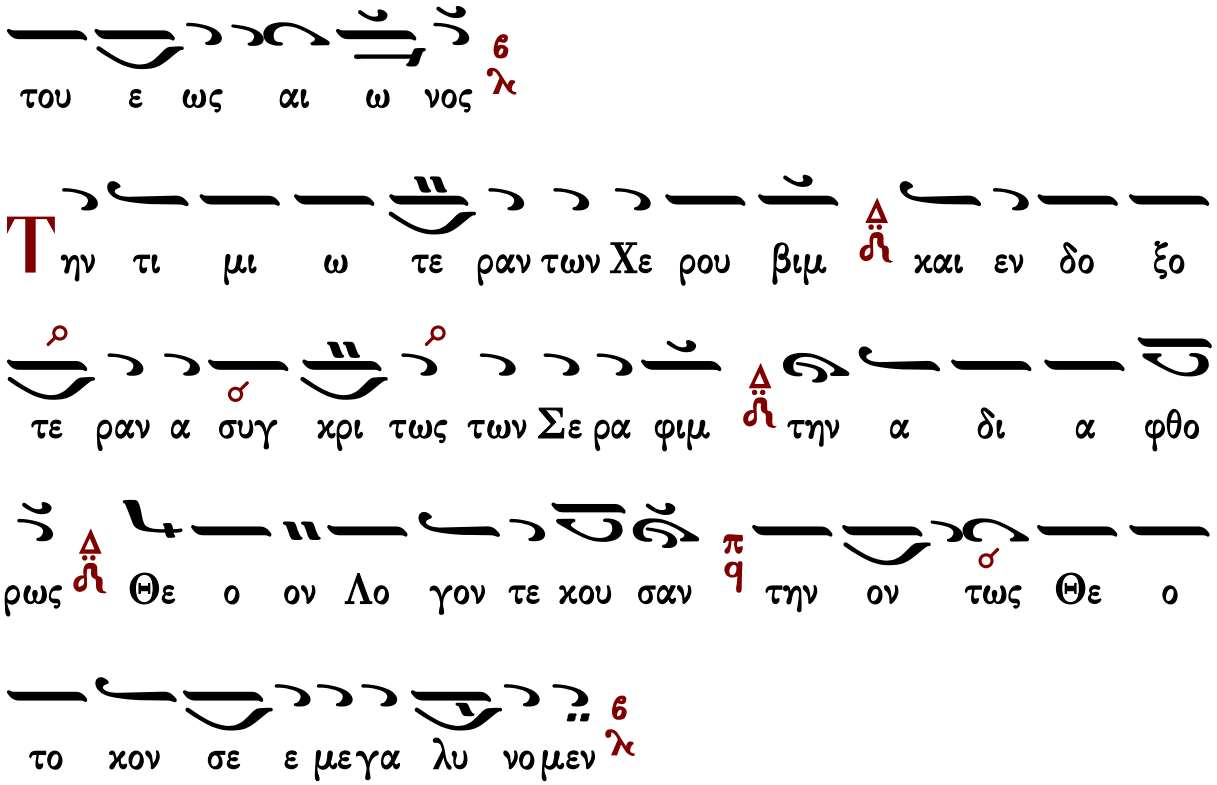

Καταβασία θ΄ ᾠδῆς

Σύντομος

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ᾠδὴ θ΄

Ἦχος

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.330#

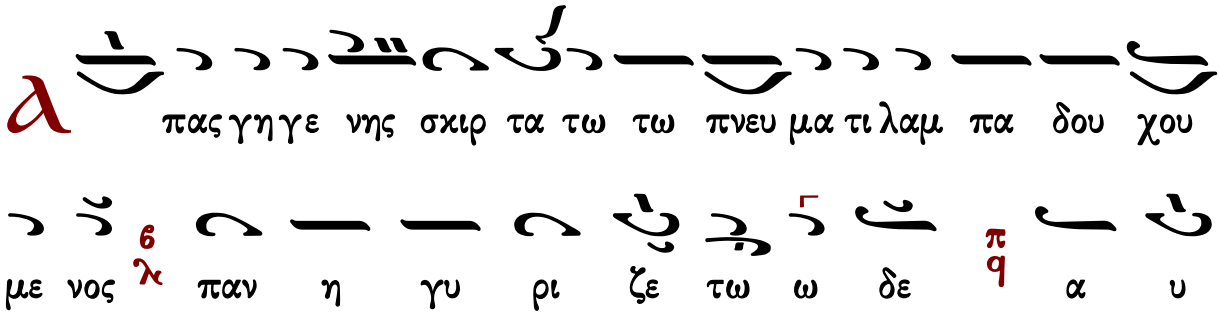

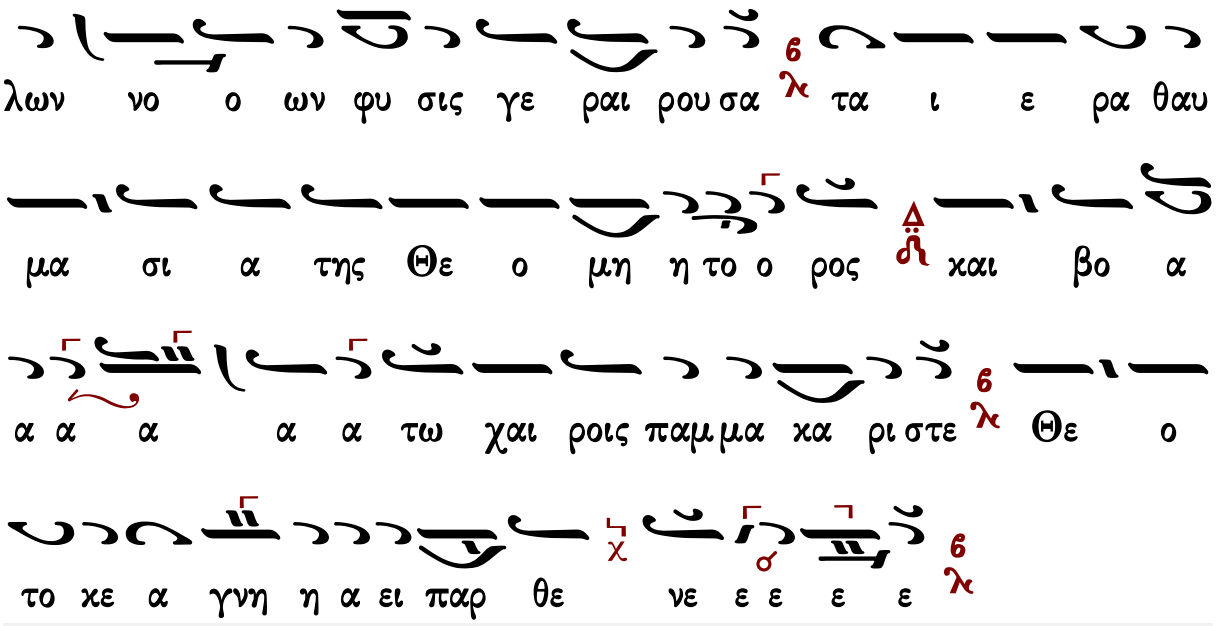

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Βȣ

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.514*

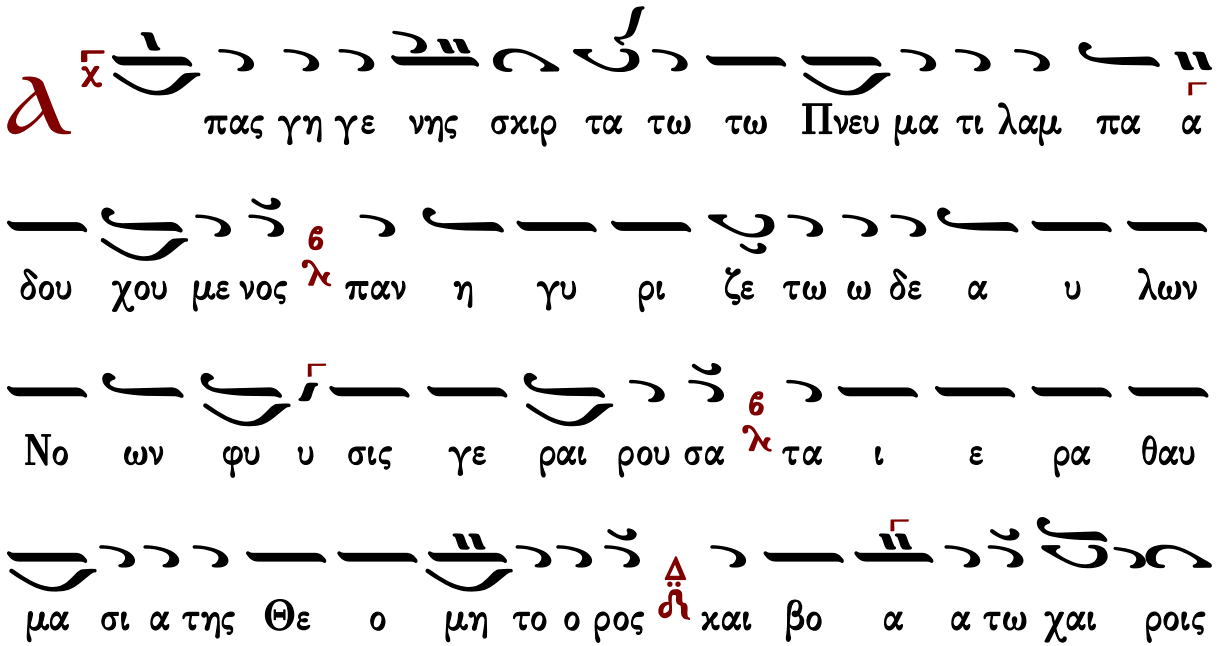

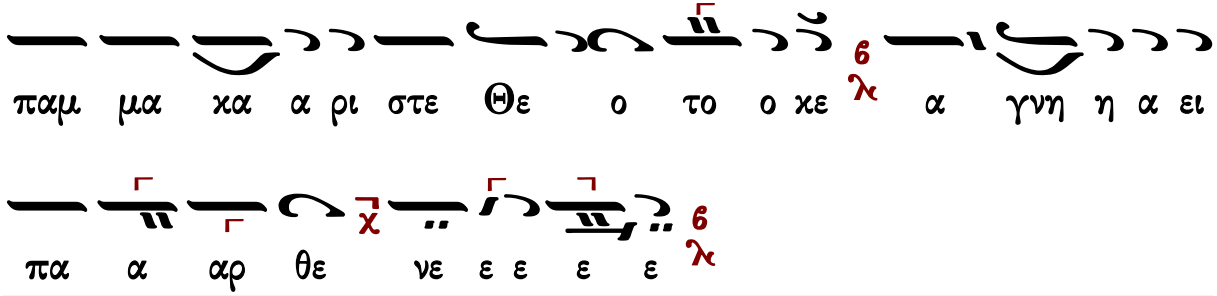

Ἀργὴ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ᾠδὴ θ′

Ἦχος Βȣ

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1905 σ.55#

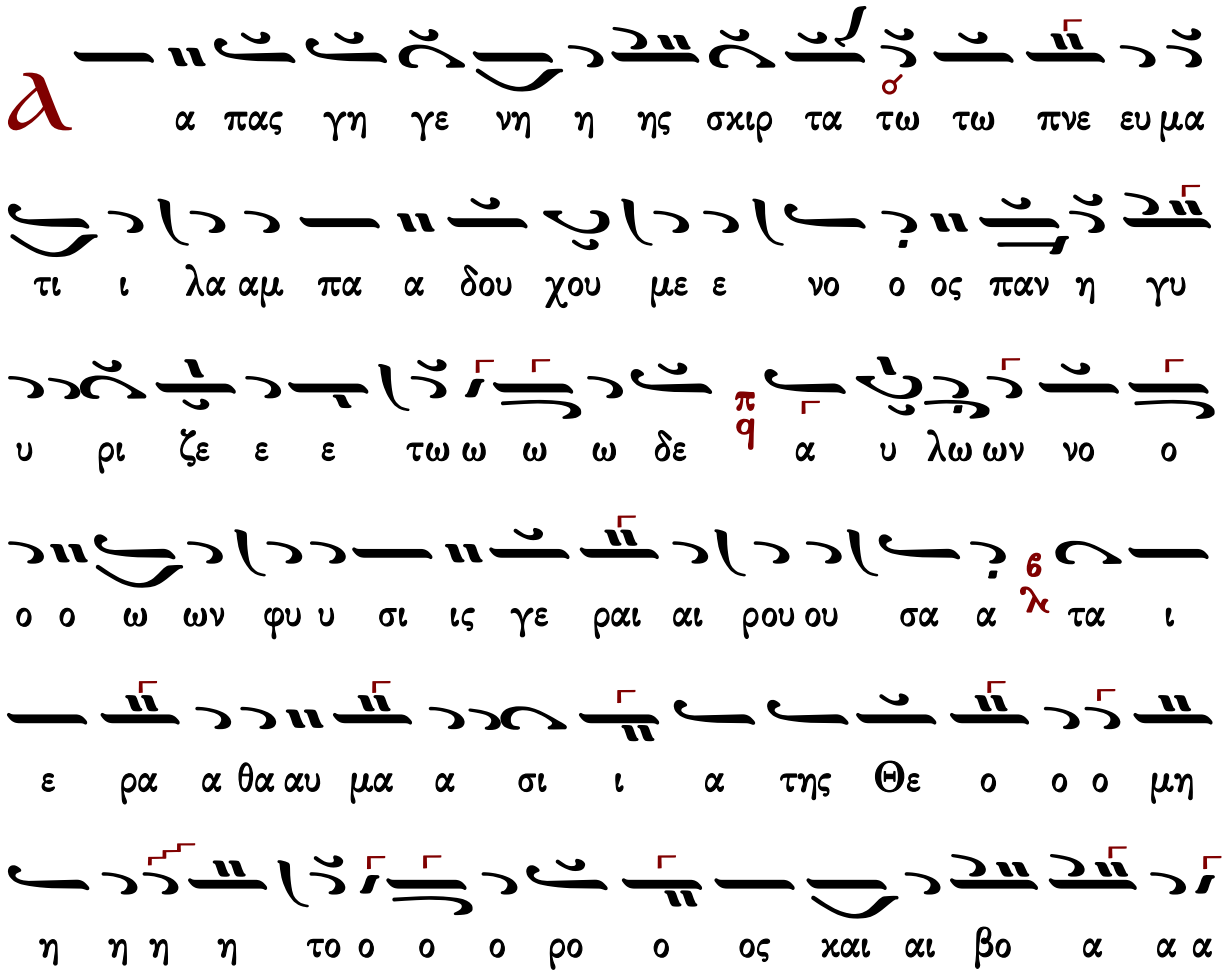

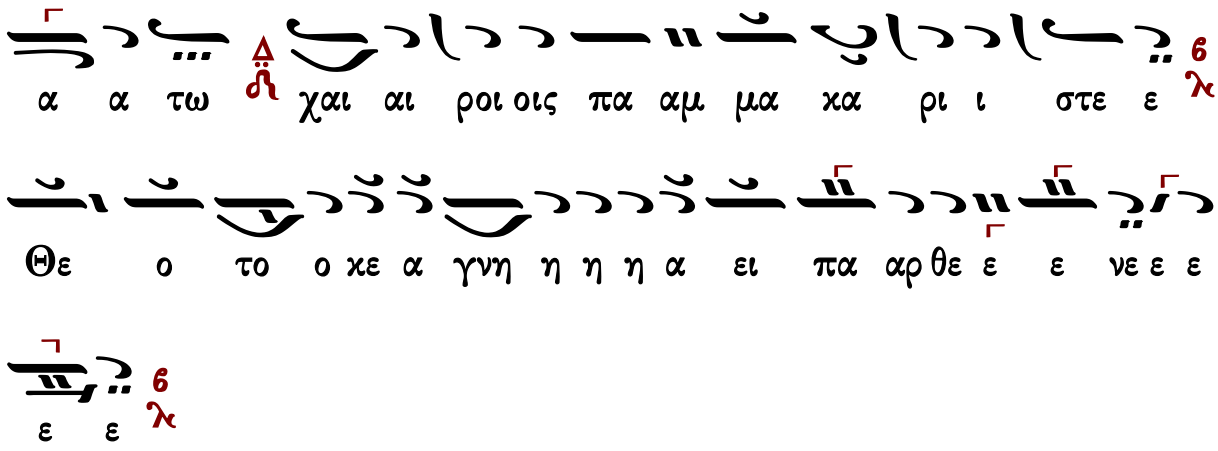

Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Κ. Παπαγιάννη)

ᾠδὴ θ′

Ἦχος Βȣ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικὸν Μηνολόγιον
2007 σ.237/1936*

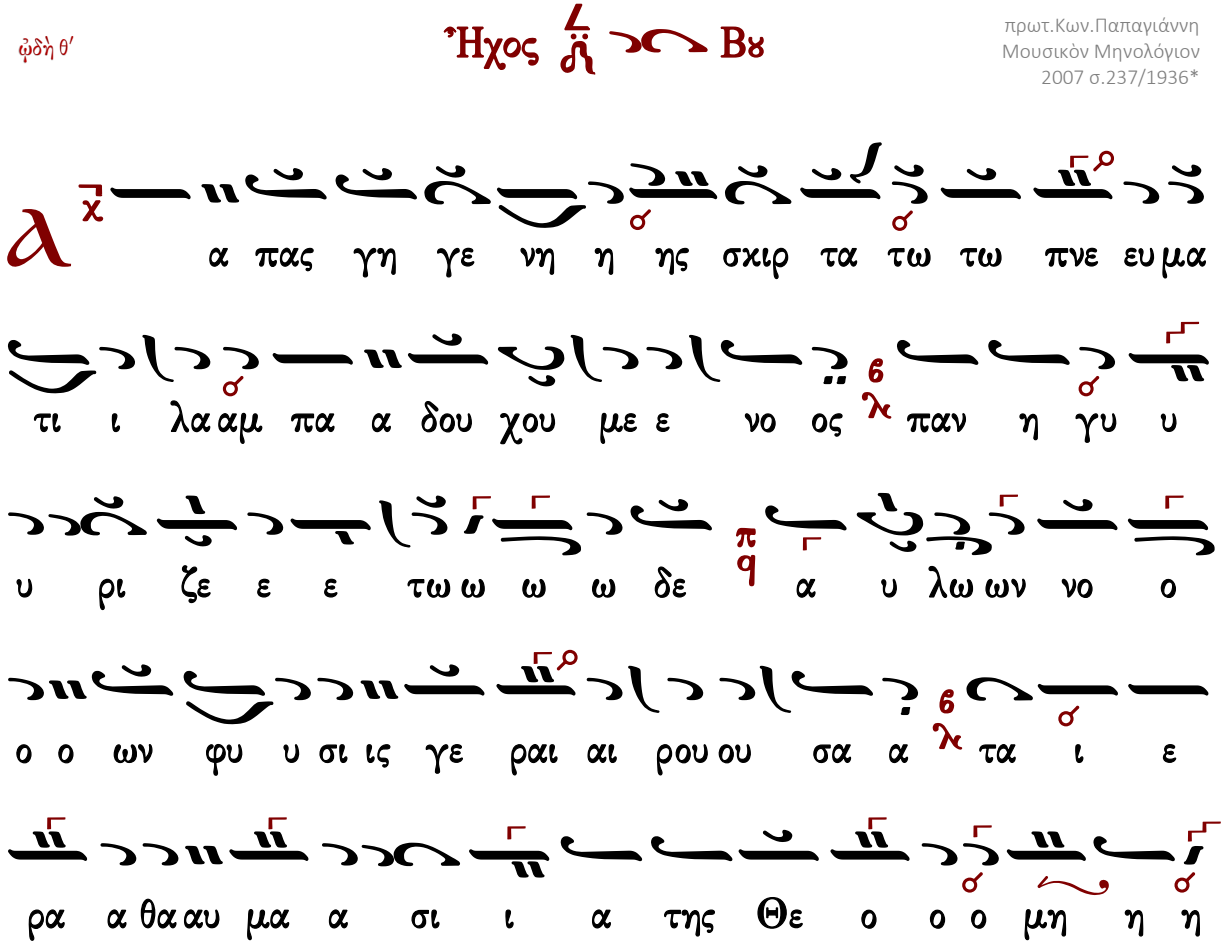

η το ο ο ο ρο ο ος και αι βο α α α α α

τω χαι αι ροι οις πα αμ μα κα ρι ι στε ε Θε

ο το ο κε α γνη η η η α ει πα αρ θε ε ε νε ε ε

ε ε

Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Γ. Κουντιάδου)

Ἦχος Βȣ

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.510*

α πας γη η γε νη η ης σκιρ τα τω τω Πνε ευ

μα τι ι λα αμ πα α δου χου ου με ε νο ο ος παν η η

γυ υ υ ρι ζε ε ε τω ω ω ω δε α υ λω

ων Νο ο ο ο ων φυ υ υ υ σι ις γε ραι αι ρου ου

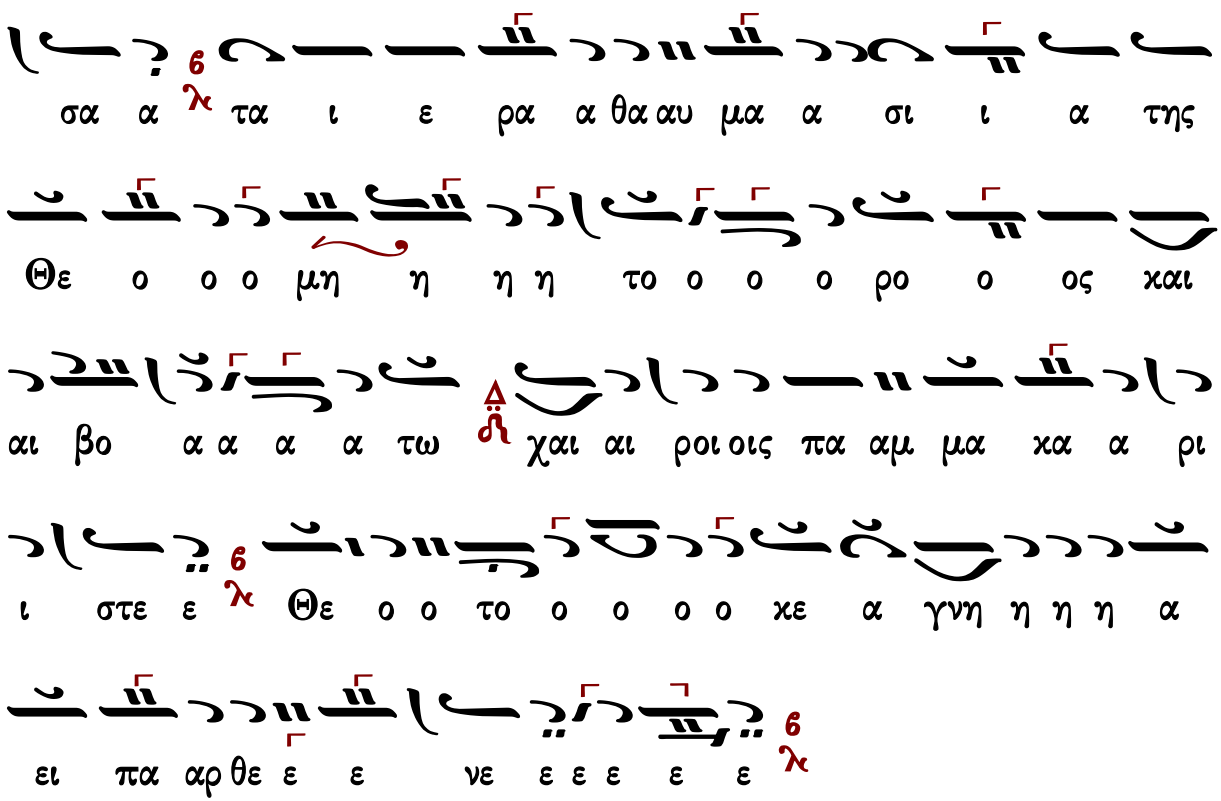

Ἐξαποστειλάρια

Πέτρου Λαμπαδαρίου (†1778)

Ἦχος Δι

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.237#

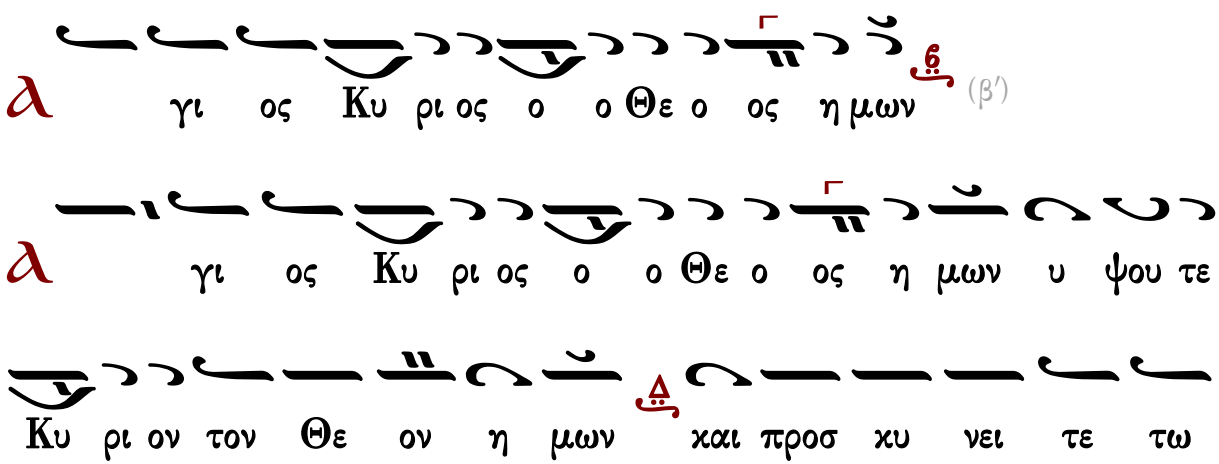

υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ του χορὸς β' ο τι α α

γι ο ος ε στι

Ἦχος Δι

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον 1820 σ.241*

Ο τι Χρι στο ος ε γη η γερ ται μη τις δι α

α πι στει ει τω ε φα νη τη η Μα ρι ι α γαρ ε πει

τα κα αθ ω ρα α θη τοις εις α γρον α α πι ου ου σι

μυ σταις δε πα α λιν ω ω φθη α να κει με ε νοις ε

εν δε κα ους βα πτι ζει ειν εκ πε εμ ψας εις ου ρα νου

ου ου ους ο θεν κα τα βε βη κεν α α νε λη η

φθη ε πι κυ ρω ων το κη η ρυ γμα πλη θε σι τω

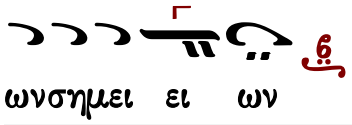

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη (†2014)

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.467/1334*

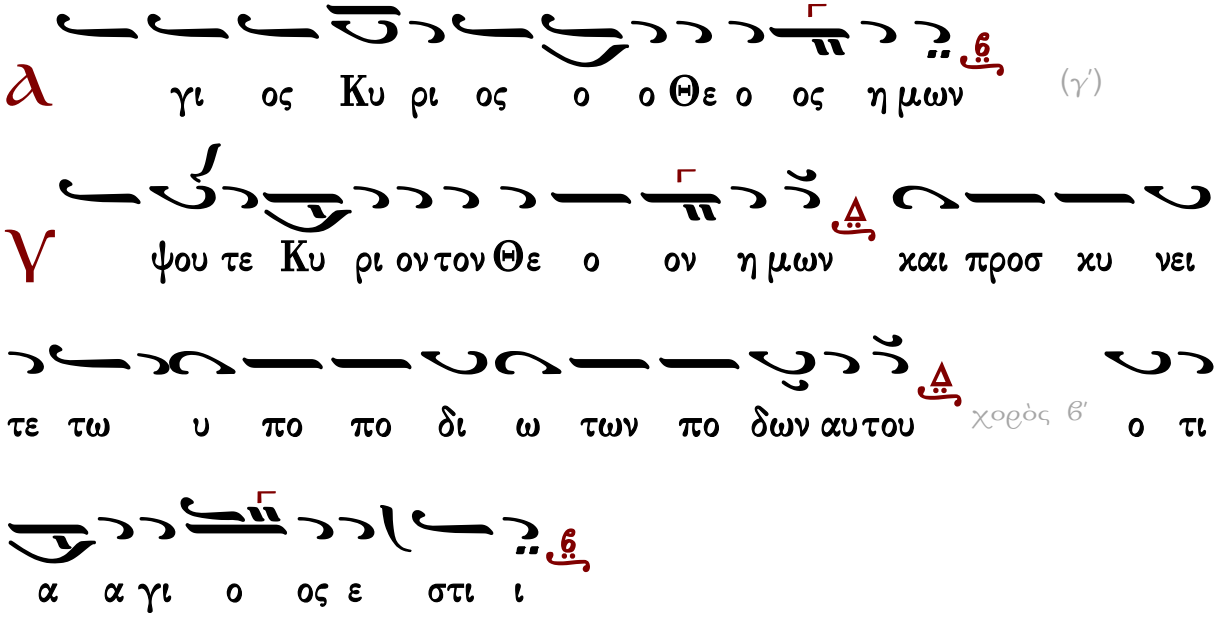

Ἦχος Βγ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.469/1339#

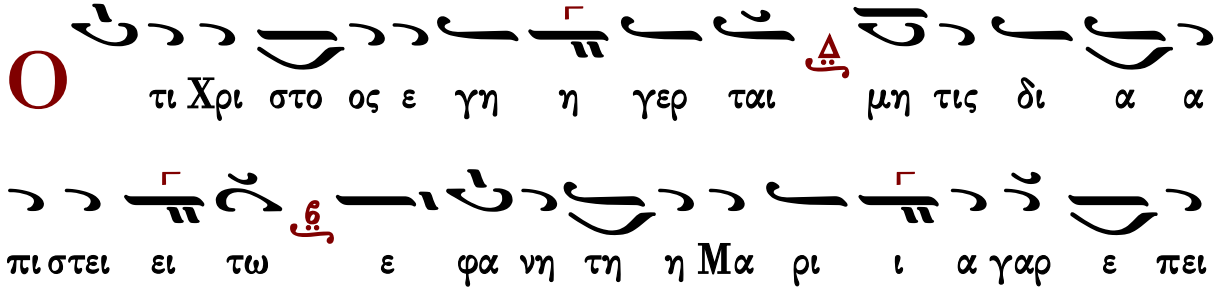

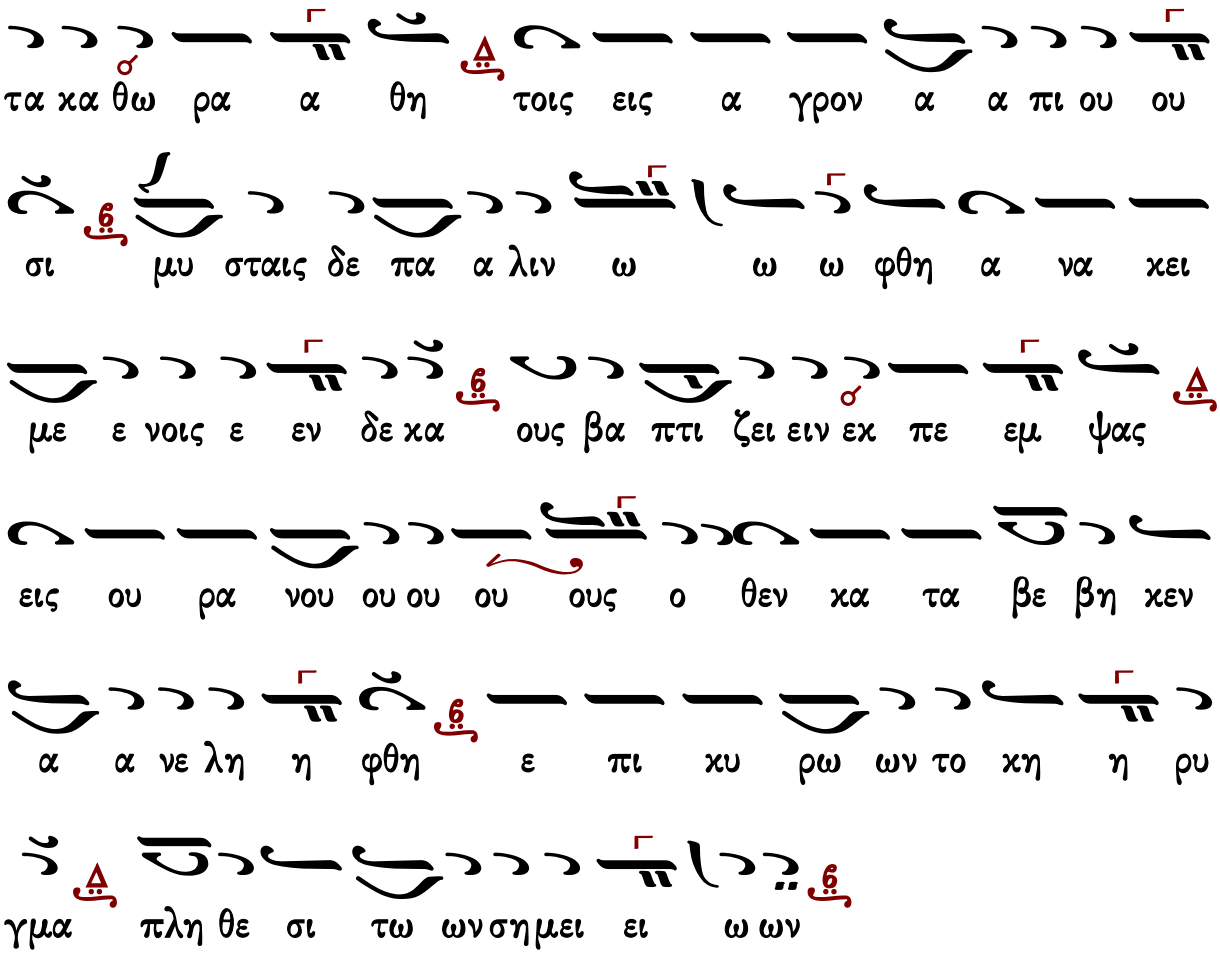

Ἀθανασίου Παναγιωτίδη

Ἦχος Δι

Ἀθανασίου Παναγιωτίδη
Ἐπίτομον Ἀναστασιματάριον
Θεσσαλονίκη 1955 σ.5*

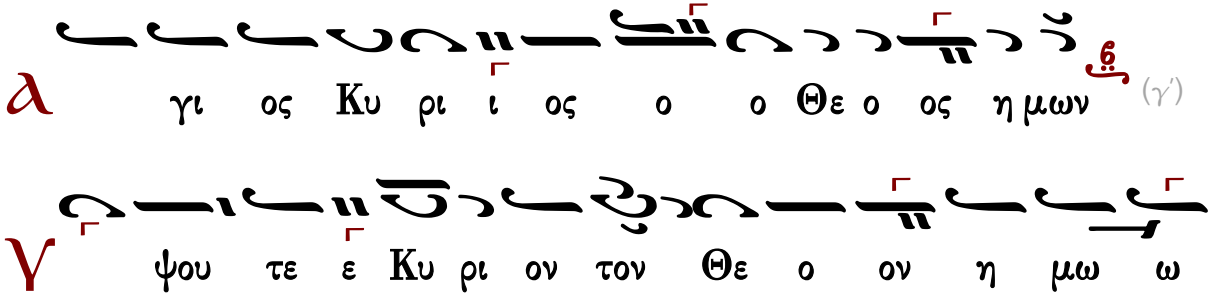

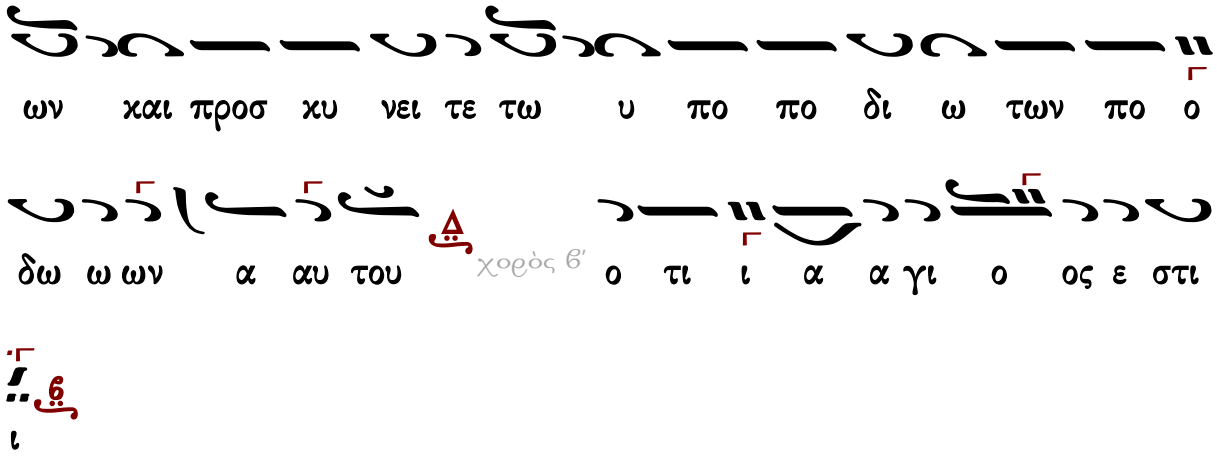

Ἦχος πλ. Δι

Ἀθανασίου Παναγιωτίδη
Ἐπίτομον Ἀναστασιματάριον
Θεσσαλονίκη 1955 σ.7#

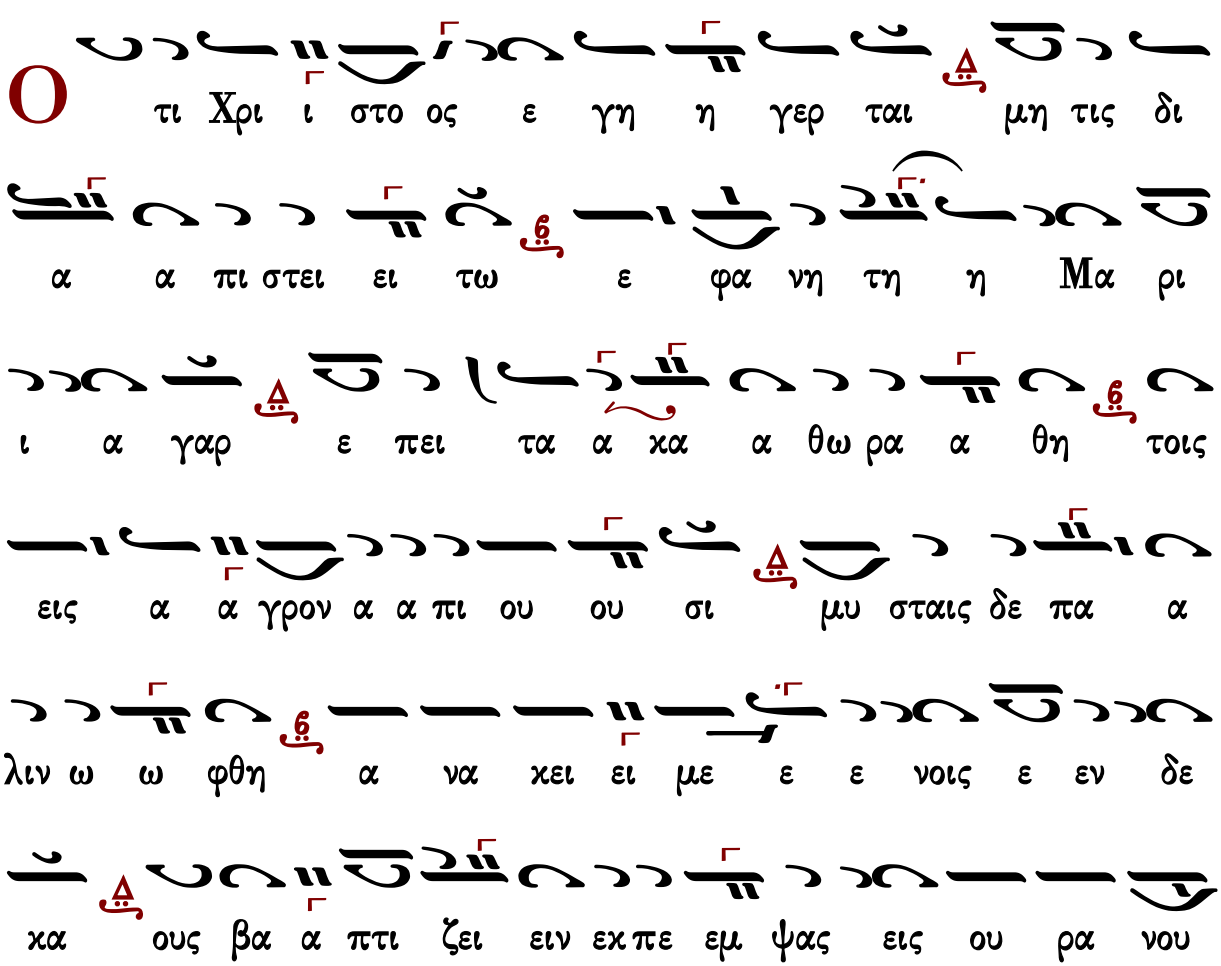

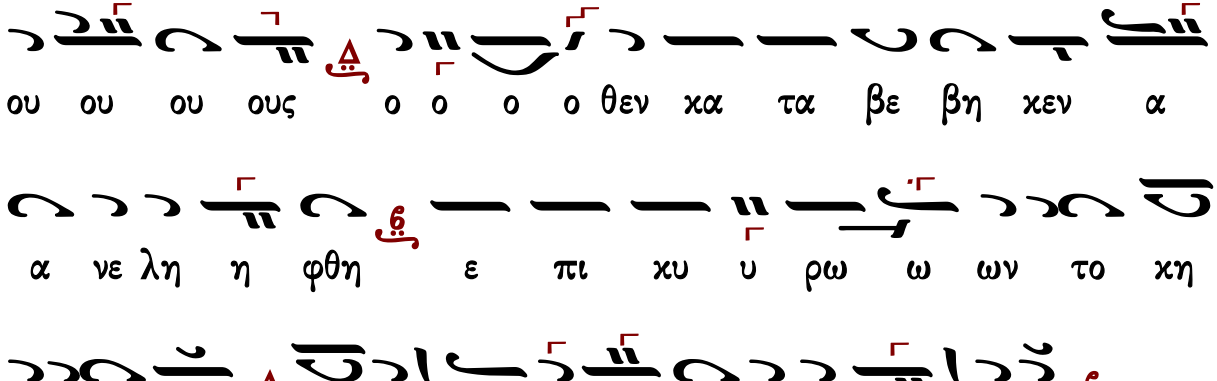

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου

Ἦχος Δι

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου σ.224#

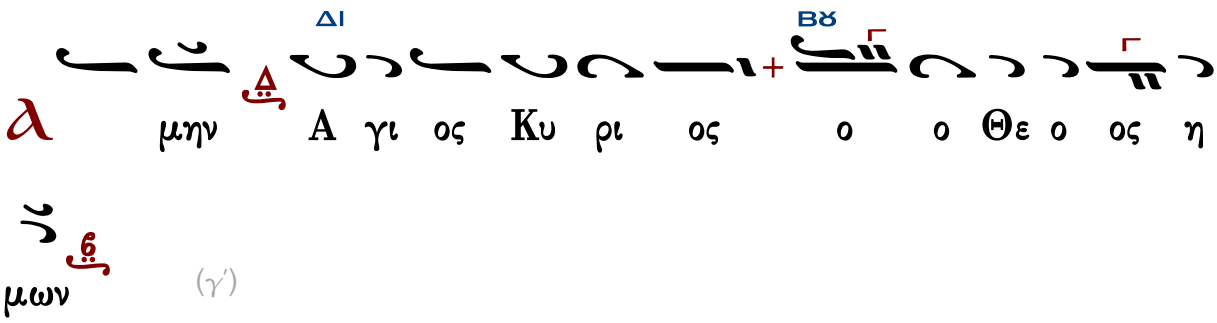

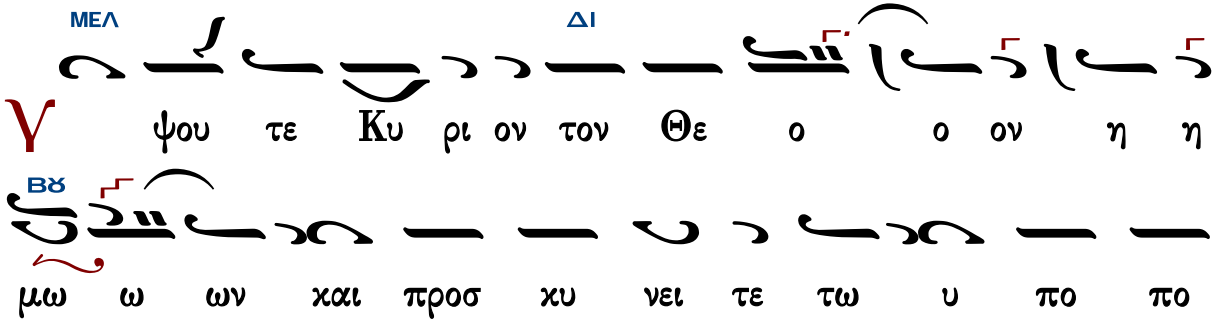

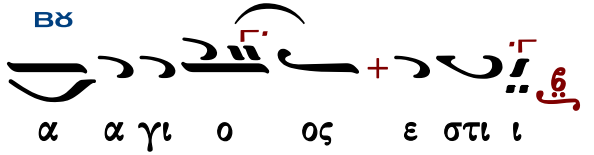

Ἦχος Δι

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου σ.229#

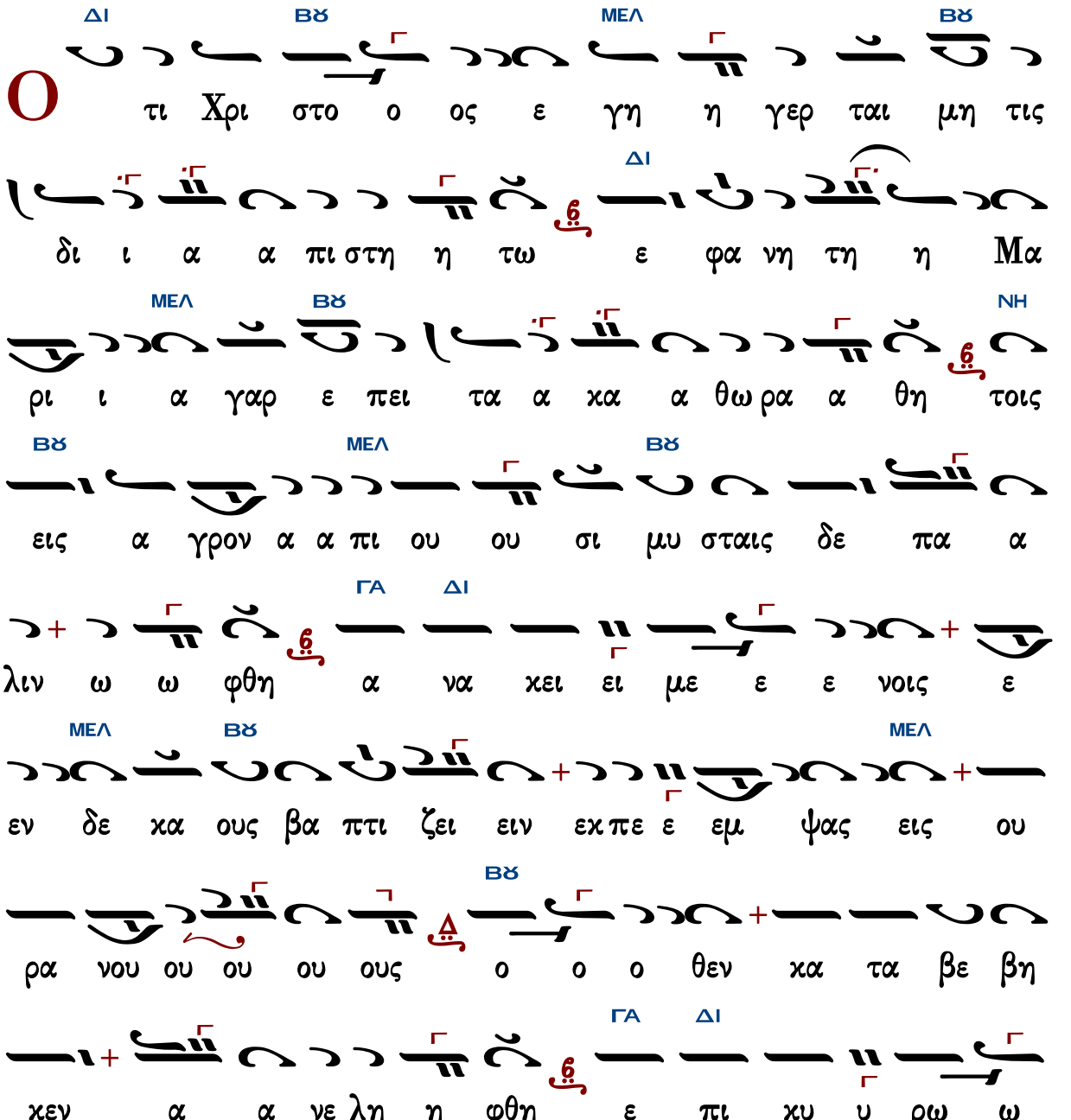

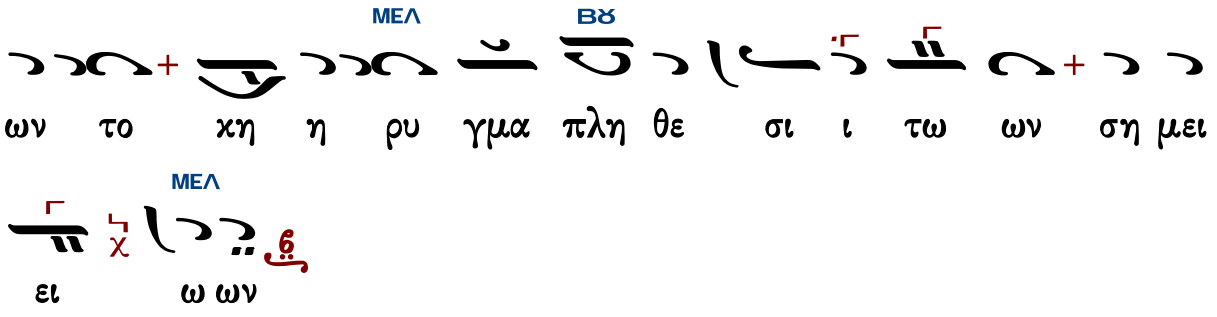

Θὶς τοὺς Αἴνους

Πασαπνοάρια

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ̇ π̇ ϟ̇ Πα

Πανδέκτη-Ὀρθρος
1851 σ.531*

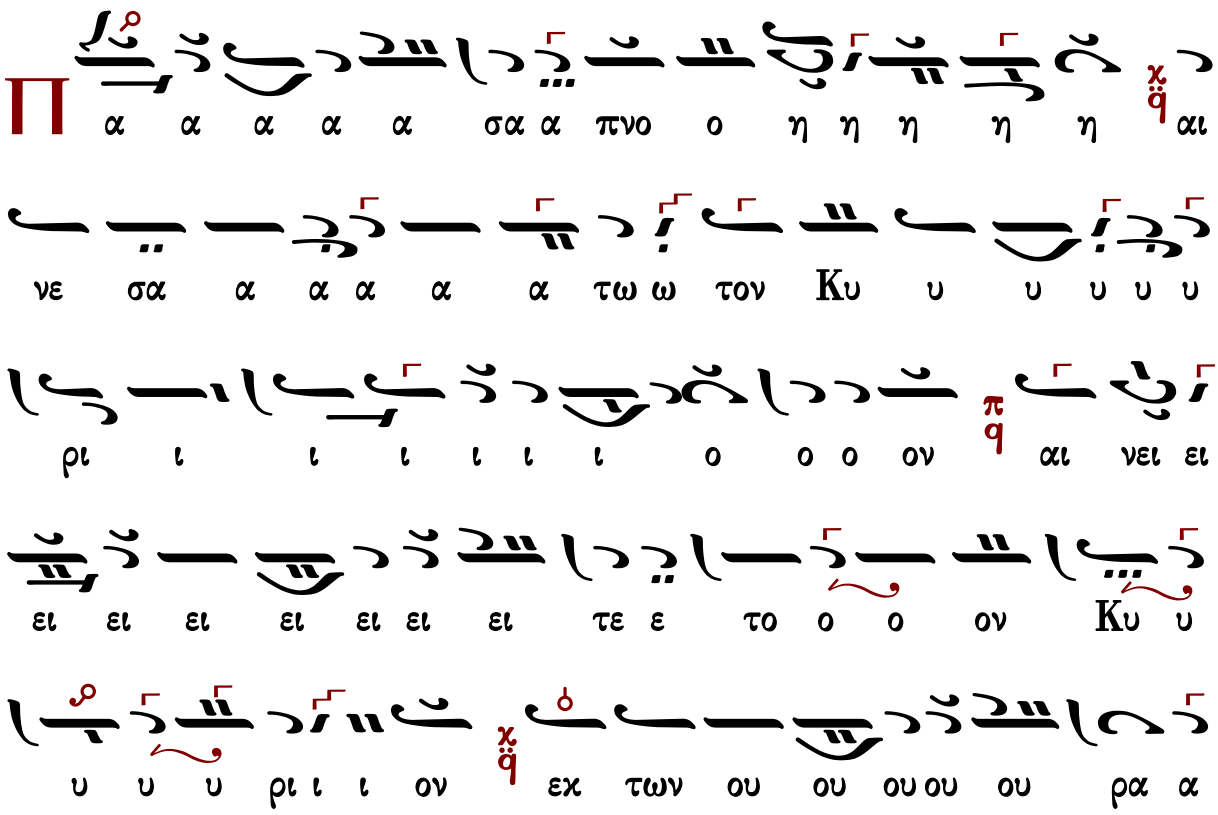

ε ε ε ε λοι οι οι οι οι οι οι α α α α αυ του
αι νει ει ει ει ει ει ει ει ει τε ε α α α αυ
το ο ο ο ο ον πα α α α α α α σαι αι αι αι αι
αι αι αι αι αι αι αι δυ να α α α α α μει ει ει
ει ει ει ει εις α α α α α α α ια α α α αυ
του σοι οι πρε ε ε ε ε ε πει υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ μνος τω ω ω ω ω ω
Θε ε ε ε ε ε ε ε ε τω Θε ε ω ω ω
ω

Ἦχος λ̇ π̇ ϊ̈ Πα χ̇

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.140*

Π α α α α α σα α πνο ο η αι νε σα α τω ω

τον Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ον π̇ ϊ̈ αι νει τε τον

Κυ ρι ον εκ των ου ρα α νων χ̇ ϊ̈ αι νει ει τε α

α αυ το ον εν τοι οι οις υ ψι ι ι ι στοις π̇ ϊ̈ σοι

πρε ε πει υ μνο ος τω Θε ε ω ἀ ϊ̈ π̇ ϊ̈

α ι νει τε α αυ τον πα αν τες οι α α αγ γε λοι

οι α α αυ του π̇ ϊ̈ αι νει τε α αυ τον πα σαι αι δυ

να α α μει εις α αυ του ου χ̇ ϊ̈ σοι πρε πει υ μνο ος τω

Θε ε ω ἀ ϊ̈

Ἦχος λ̇ π̇ ϊ̈ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.244#

Π α α α α α σα α πνο ο η αι νε σα α τω

ω τον Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ον π̇ ϊ̈ αι νει τε

το ον Κυ ρι ι ι ον χ̇ ϊ̈ εκ τω ω ων ου ου ρα

α α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις υ

ψι ι ι ι στοις χ̇ ϊ̈ σοι πρε πει υ υ μνος τω ω Θε ε

ω

Δ̇ ϊ̈

Δ ι νει ει ει ει ει τε α αυ τον πα α αν τε ες

οι α α αγ γε λοι οι α α αυ του π̇ ϊ̈ αι νει ει

ει ει ει τε ε α αυ τον χ̇ ϊ̈ πα σαι αι δυ να α α

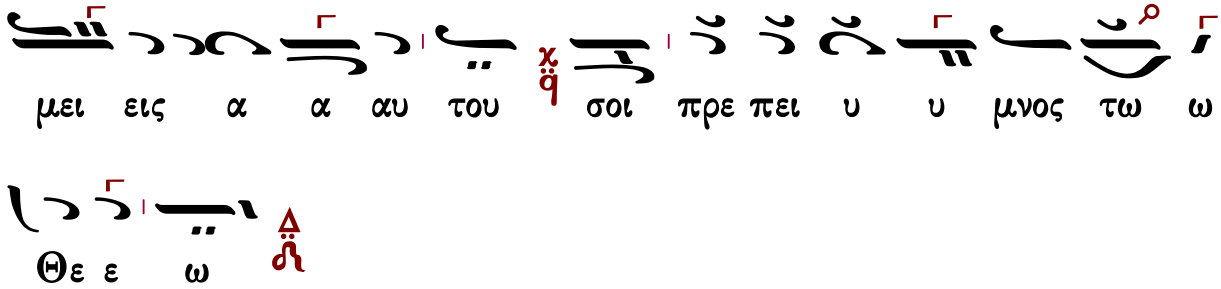

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ ϡ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.89*

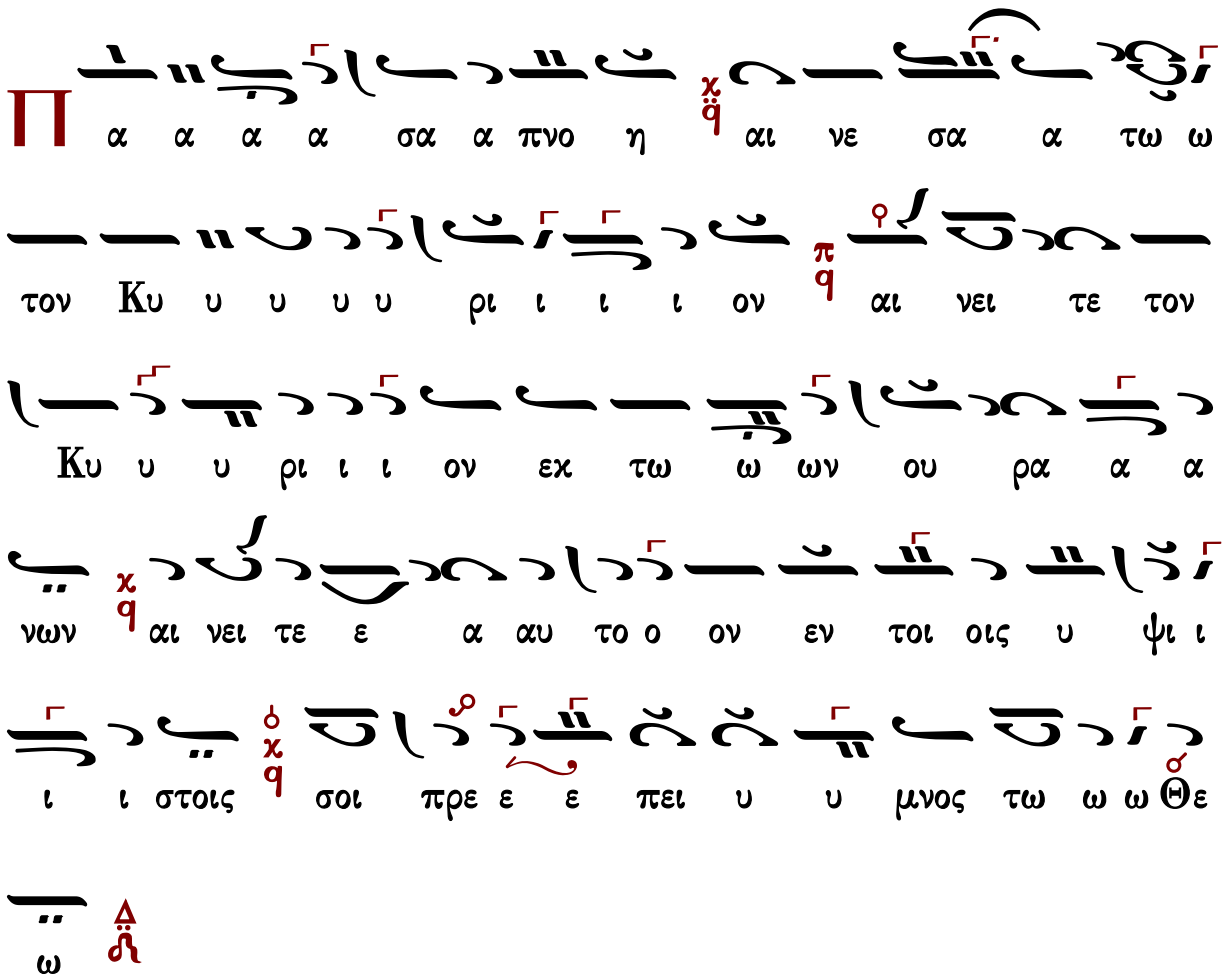

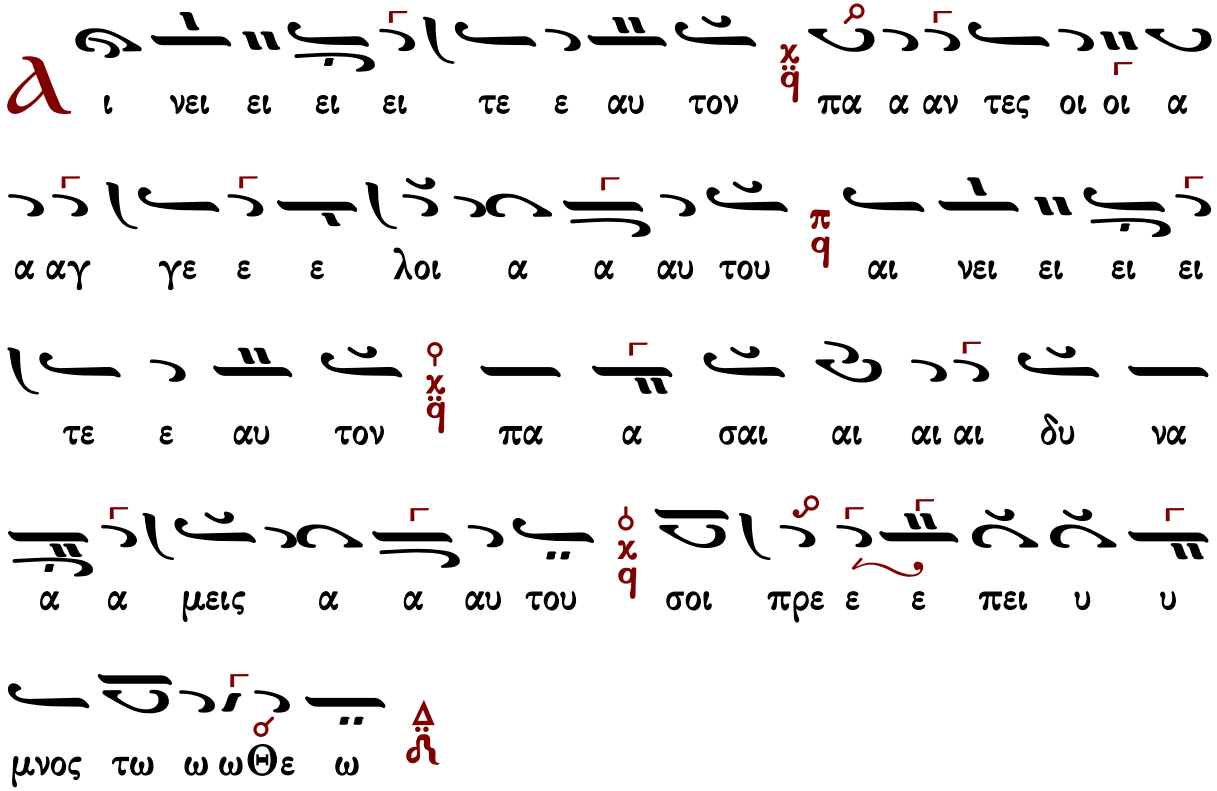

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος λ π ϊ Πα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.323

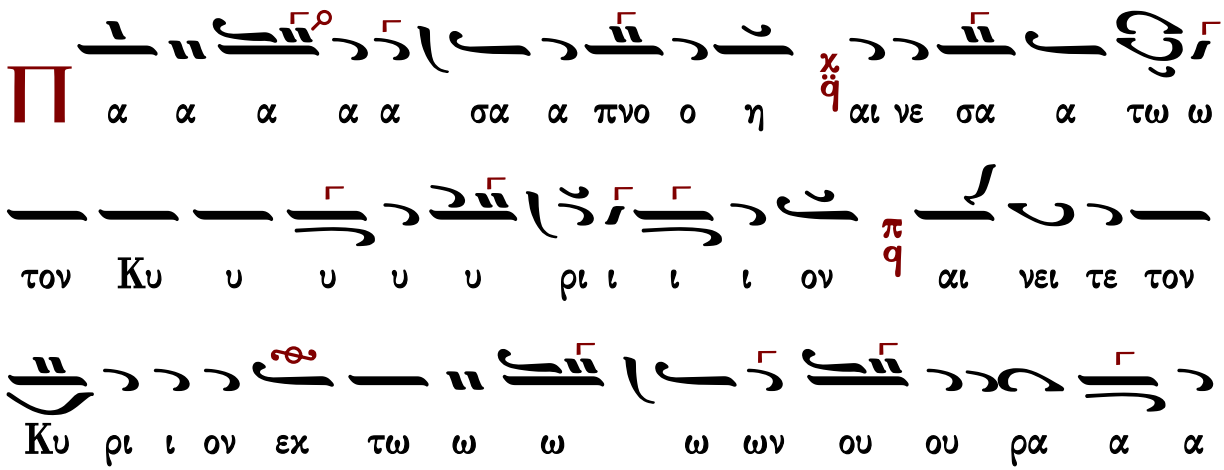

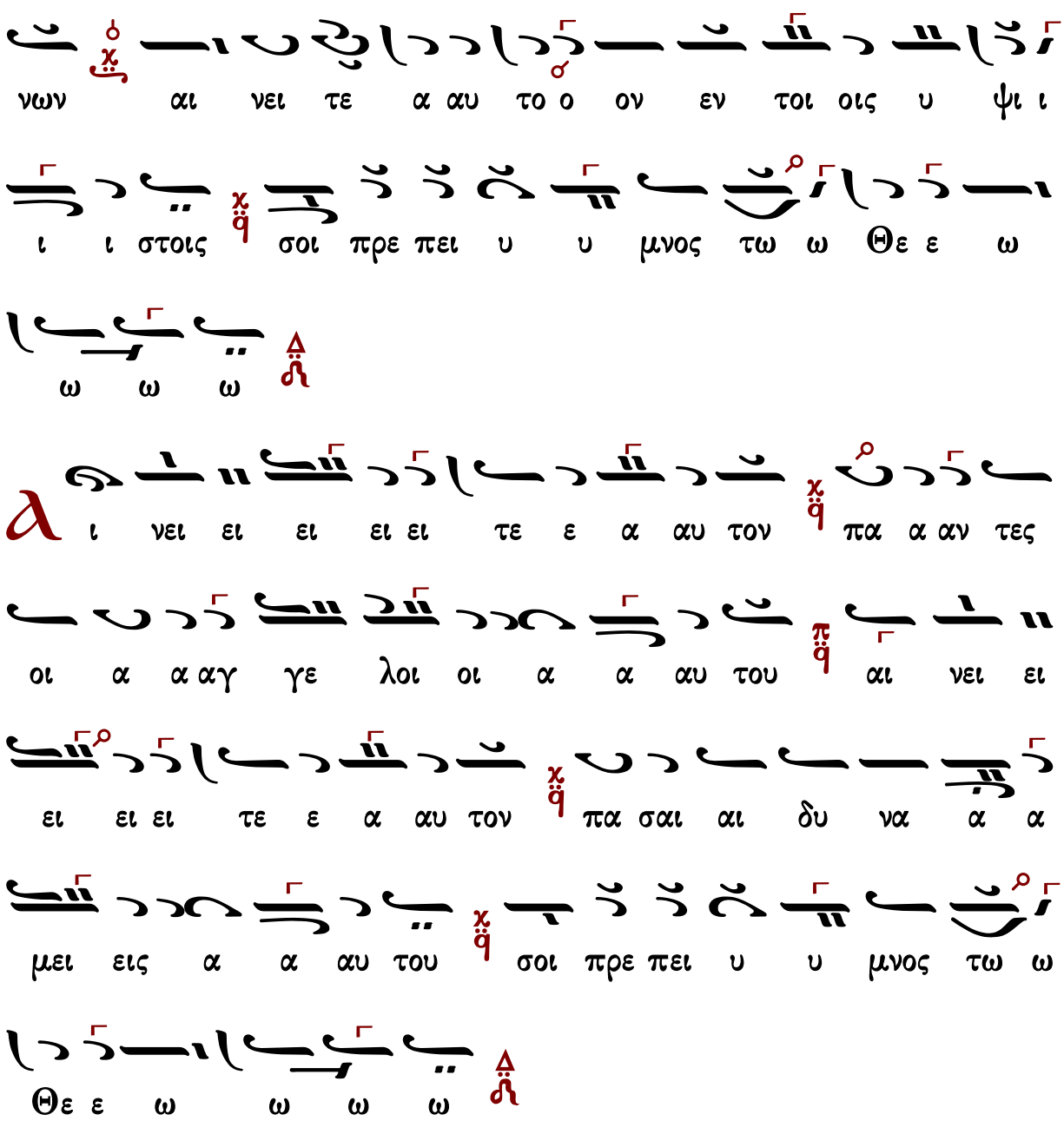

Ἀθανασίου Καραμάνη

Ἦχος λ ϊ Πα

Ἀθανασίου Καραμάνη
Ὄρθρος 1955 σ.90*

Π

ΠΑ

α α α α α α α σα α πνο ο η αι νε ε

ΝΗ ΠΑ

σα α τω ω ω τον Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ον

ΝΗ ΠΑ ΚΕ

αι νει τε το ον Κυ υ υ ρι ι ι ον εκ τω

ΔΙ

ω ων ου ρα α α νων αι νει τε α αυ το ο

ΚΕ ΜΕΛ

ον εν τοι οις υ ψι ι ι ι στοις σοι πρε ε πει

ΜΕΛ ΔΙ ΜΕΛ

υ υ υ μνος τω ω ω Θε ε ω

λ

ΠΑ ΔΙ

ι νει ει ει ει ει τε ε α αυ τον πα α α α αν

ΠΑ ΜΕΛ

τε ες οι α αγ γε ε ε λοι α α αυ του

ΠΑ ΜΕΛ ΚΕ

αι νει ει ει ει ει τε ε αυ τον πα σαι αι δυ

ΜΕΛ ΚΕ ΠΑ

να α α μεις α α αυ του σοι πρε πει υ υ υ

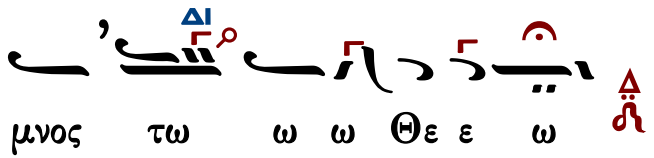

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Β226*

Ἦχος λ̇ π̇ q̈ Πα

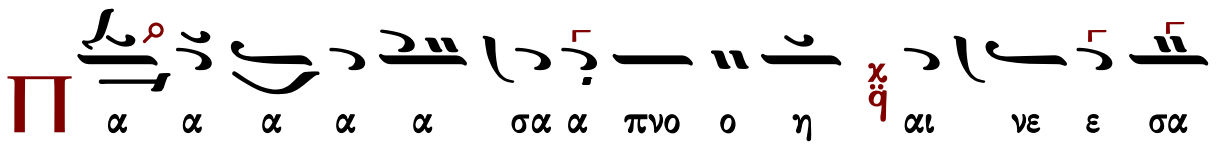

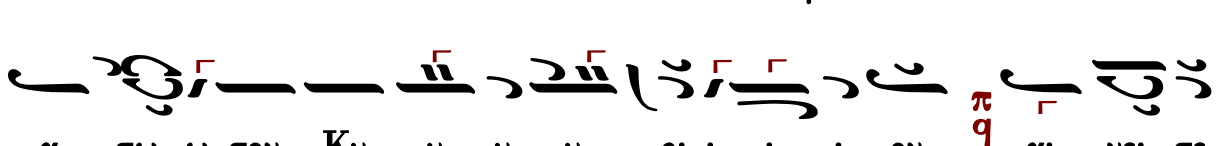

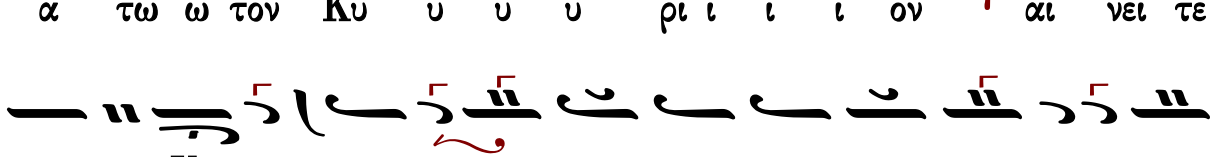

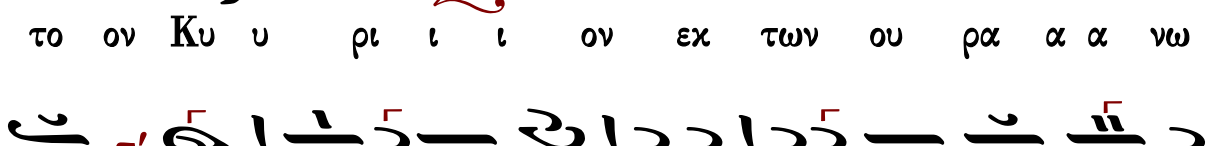

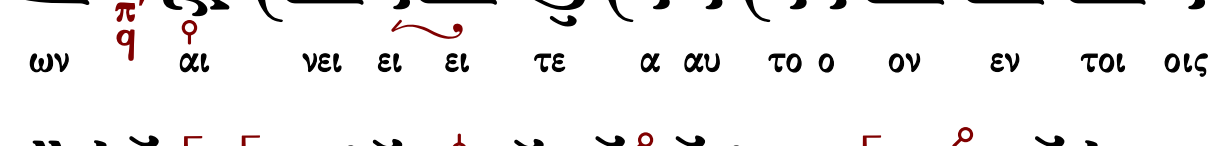

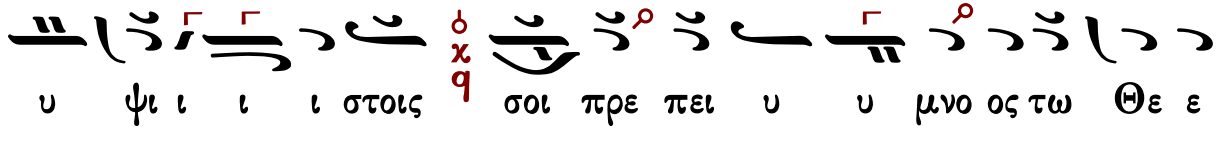

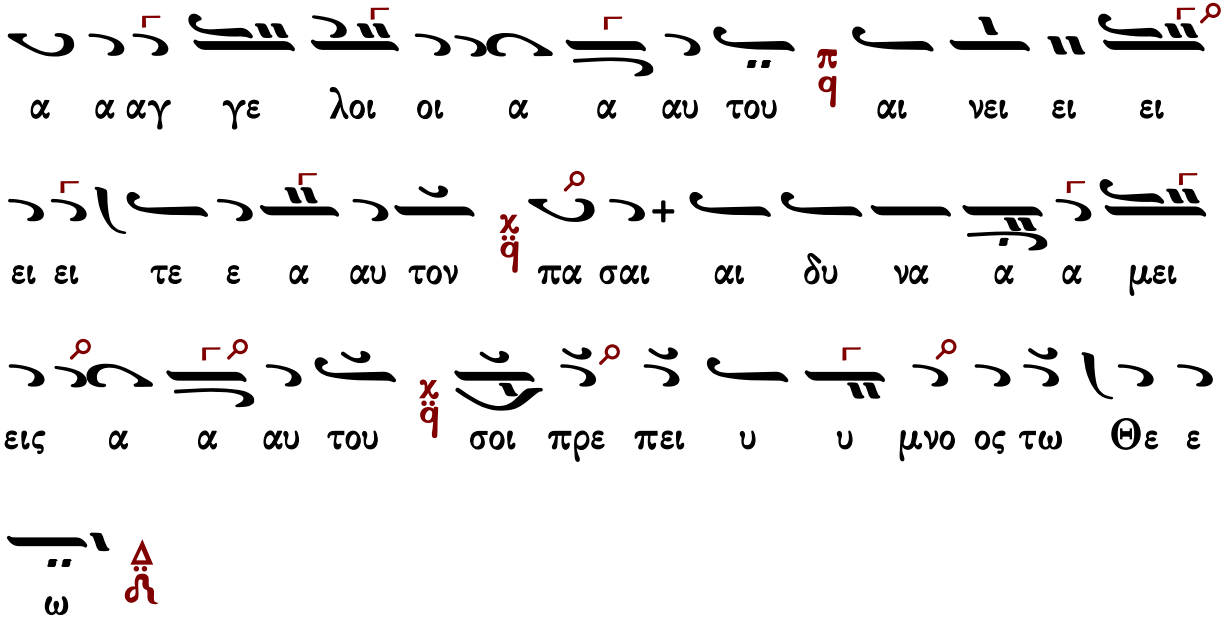

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ρυθμὸς 4σημος

Ἦχος λ ἀ Πα

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία
Τόμος β' 1987 σ.212*

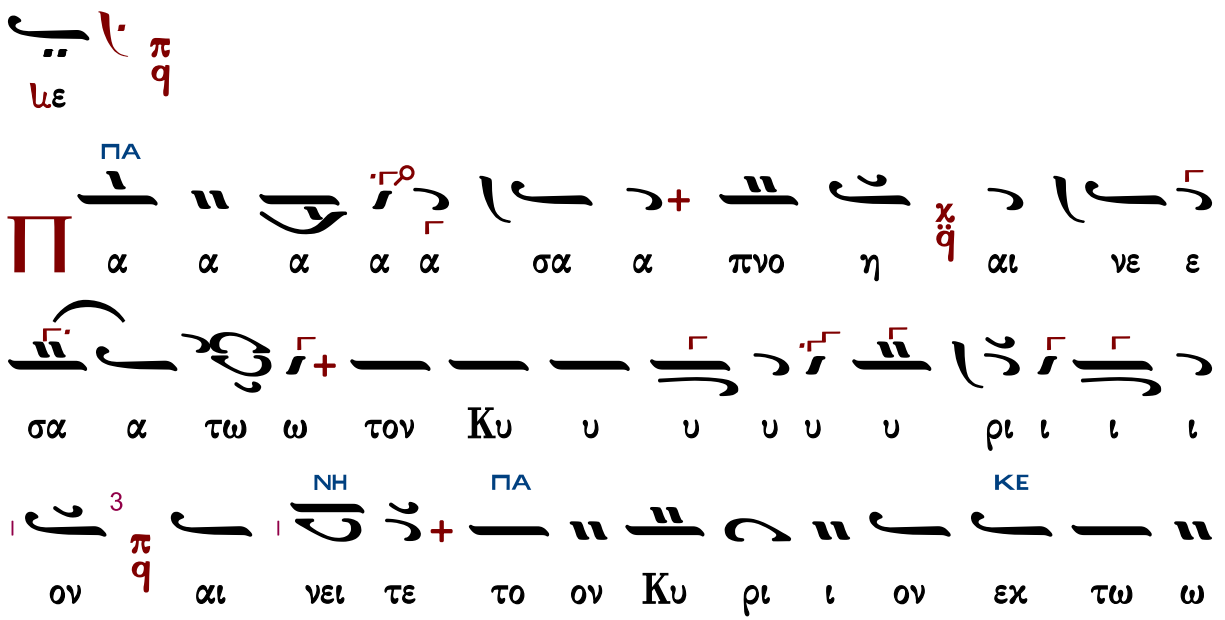

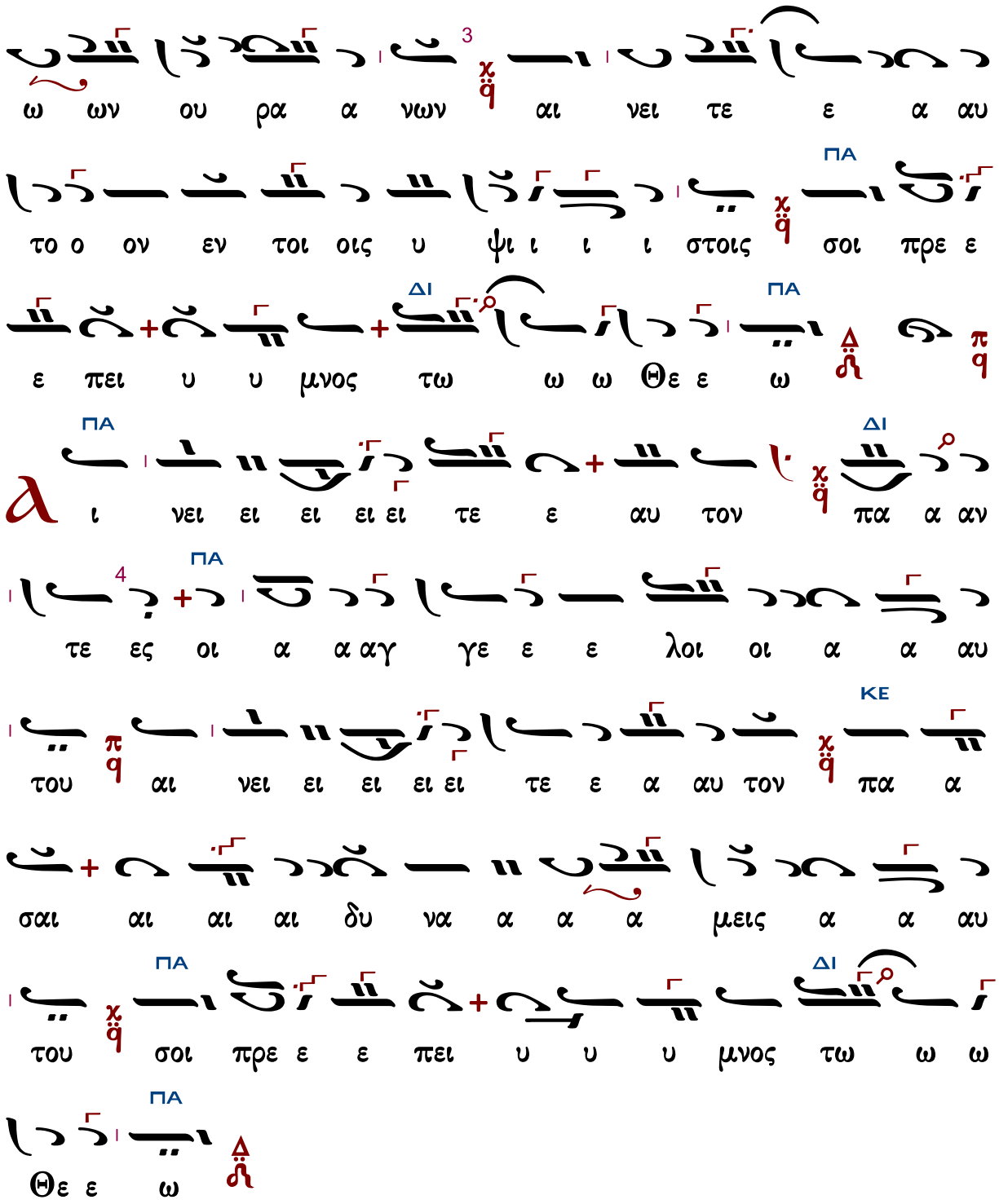

Ἀργὸν - Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῆς εἰκόνος

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου
(διασκ. Ελ. Γεωργιάδη)

Ἦχος λ π ϊ Πα

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία
Τόμος β΄ 1987 σ.214*

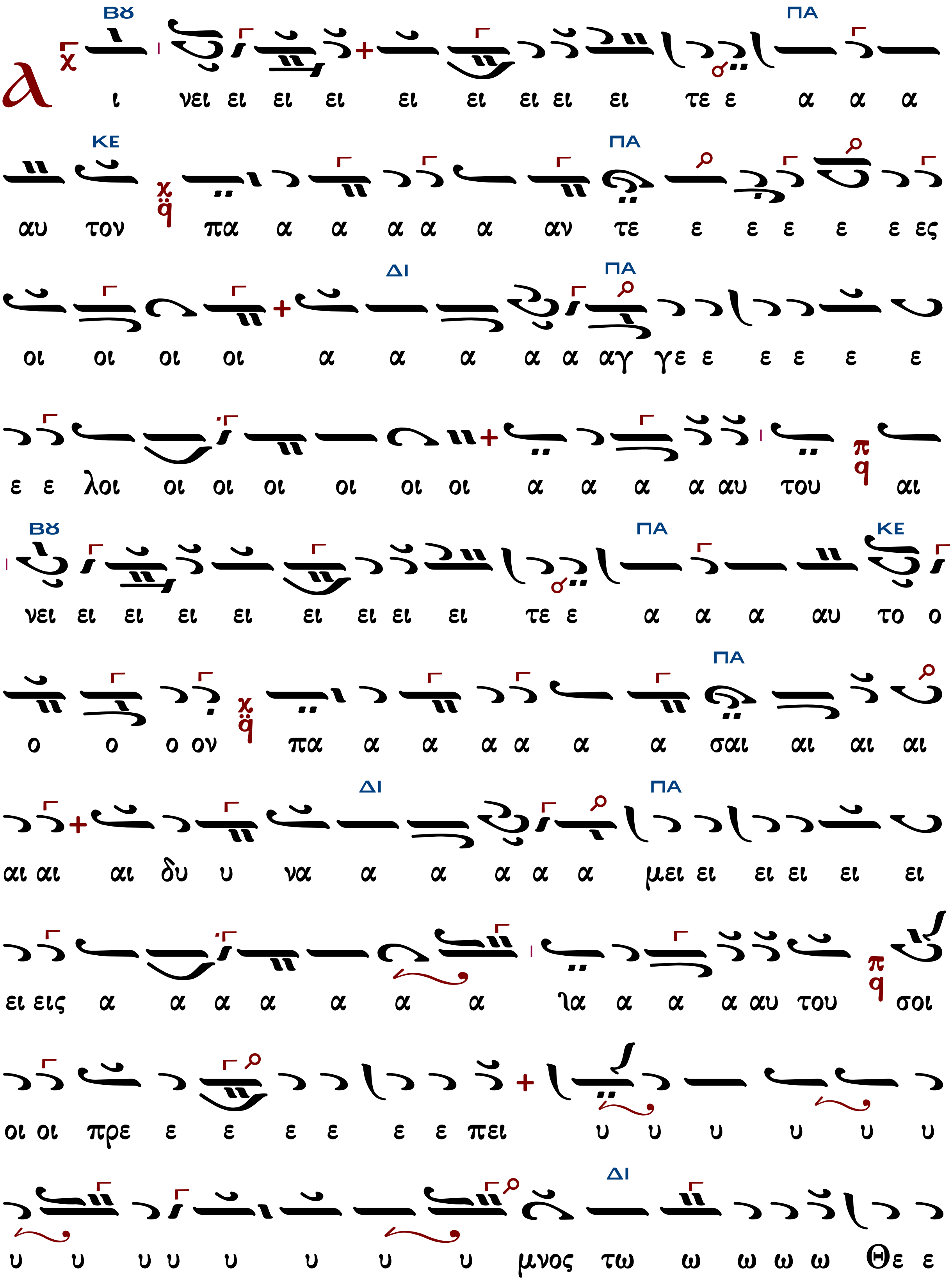
Βυ ΠΑ
λ ι νει ει ει ει ει ει ει ει ει τε ε α α α
ΚΕ ΠΑ
αυ τον πα α α α α α αν τε ε ε ε ε ε ες
ΔΙ ΠΑ
οι οι οι οι α α α α α αγ γε ε ε ε ε ε
ε ε λοι οι οι οι οι οι οι α α α α αυ του αι
Βυ ΠΑ ΚΕ
νει ει ει ει ει ει ει ει ει τε ε α α α αυ το ο
ΠΑ
ο ο ο ον πα α α α α α α σαι αι αι αι
ΔΙ ΠΑ
αι αι αι δυ υ να α α α α α μει ει ει ει ει ει
ει εις α α α α α α α λα α α α αυ του σοι
οι οι πρε ε ε ε ε ε ε πει υ υ υ υ υ υ
ΔΙ
υ υ υ υ υ υ υ υ μνος τω ω ω ω ω Θε ε

Στιχολογία

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ π ϊ Κε χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Β227*

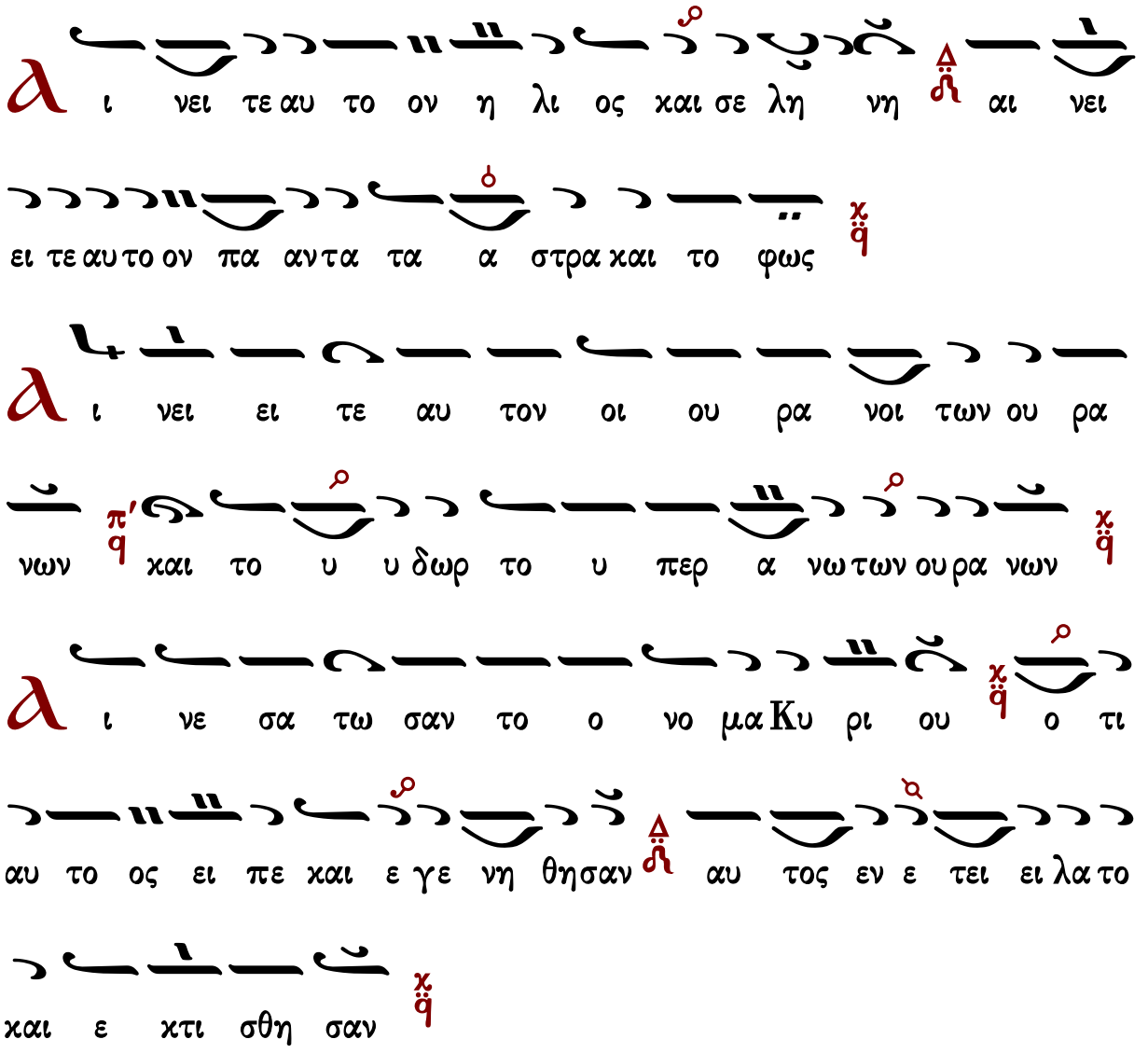

Є

στη σεν αυ τα εις τον αι ω ω να ν' ϩ̈ και εις τον

αι ω να του αι ω νος χ̈ ϥ̈ προ οσ τα γμα ε θε το και ου

ου πα ρε λευ σε ται χ̈ ϥ̈

Ⲗ

ι νει τε τον Ku ρι ον εκ τη̈ς γης Δ̈ ϩ̈ δρα κον τες και πα σαι

α βυσ σοι χ̈ ϥ̈

Π

υρ χα λα ζα χι ω ων κρυ σταλ λος χ̈ ϥ̈ πνευ μα κα ται γι

ι δος Δ̈ ϩ̈ τα ποι ου ουν τα τον λο ο γον αυ του χ̈ ϥ̈

Т

α ο ο ρη και παν τες οι βου νοι χ̈ ϥ̈ ξυ λα καρ

πο φο ο ρα και πα σαι κε ε δροι χ̈ ϥ̈

Т

α θη ρι α και πα αν τα τα κτη νη Δ̈ ϩ̈ ερ πε τα

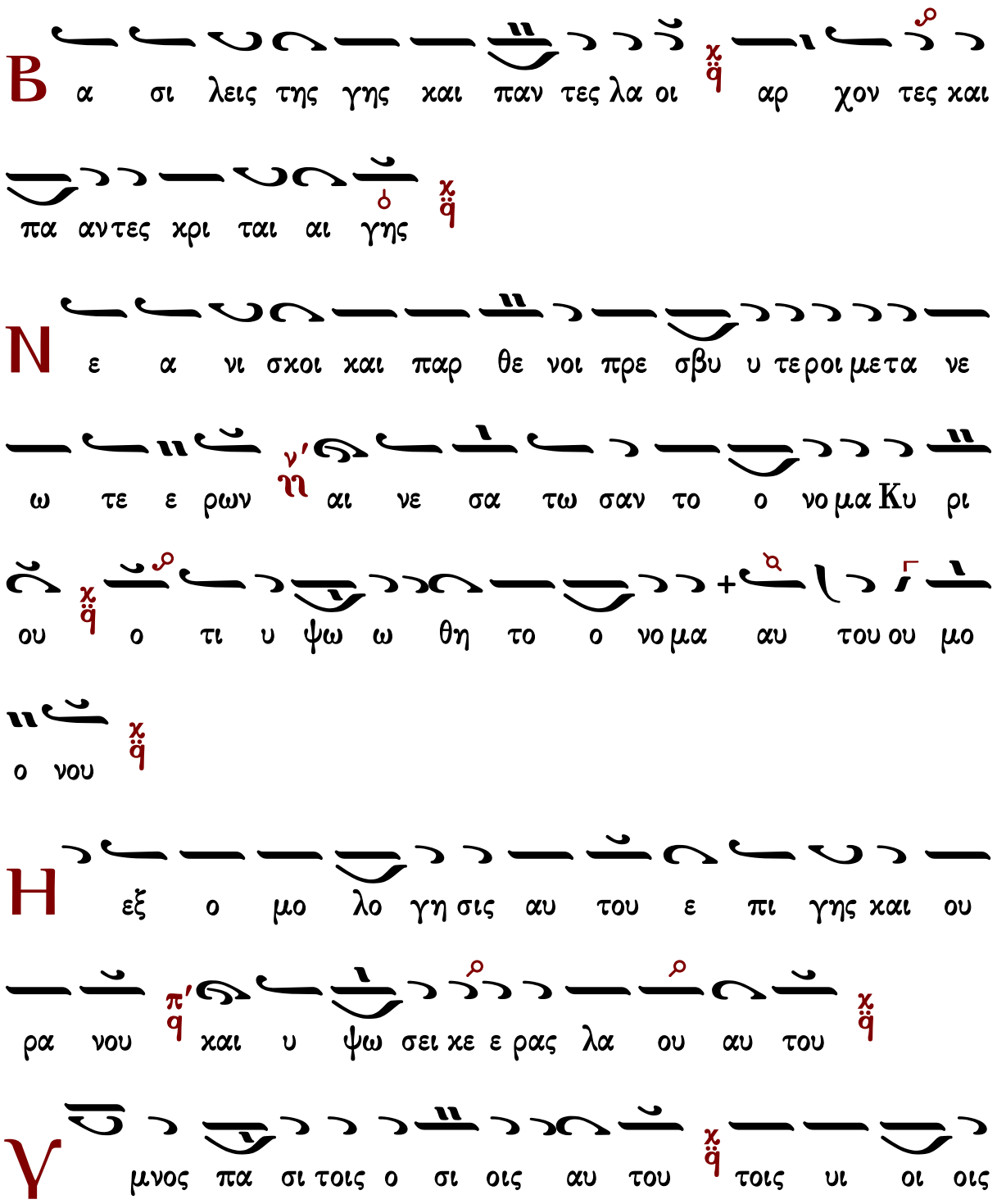
χαι πε τει να πτε ρω τα
Β α σι λεις της γης και παν τες λα οι αρ χον τες και
πα αν τες χρι ται αι γης
Ν ε α νι σχοι και παρ θε νοι πρε σβυ υ τε ροι μετα νε
ω τε ε ρων αι νε σα τω σαν το ο νο μα Κυ ρι
ου ο τι υ ψω ω θη το ο νο μα αυ του ου μο
ο νου
Η εξ ο μο λο γη σις αυ του ε πι γης και ου
ρα νου και υ ψω σει κε ε ρας λα ου αυ του
Υ μνος πα σι τοις ο σι οις αυ του τοις υι οι οις

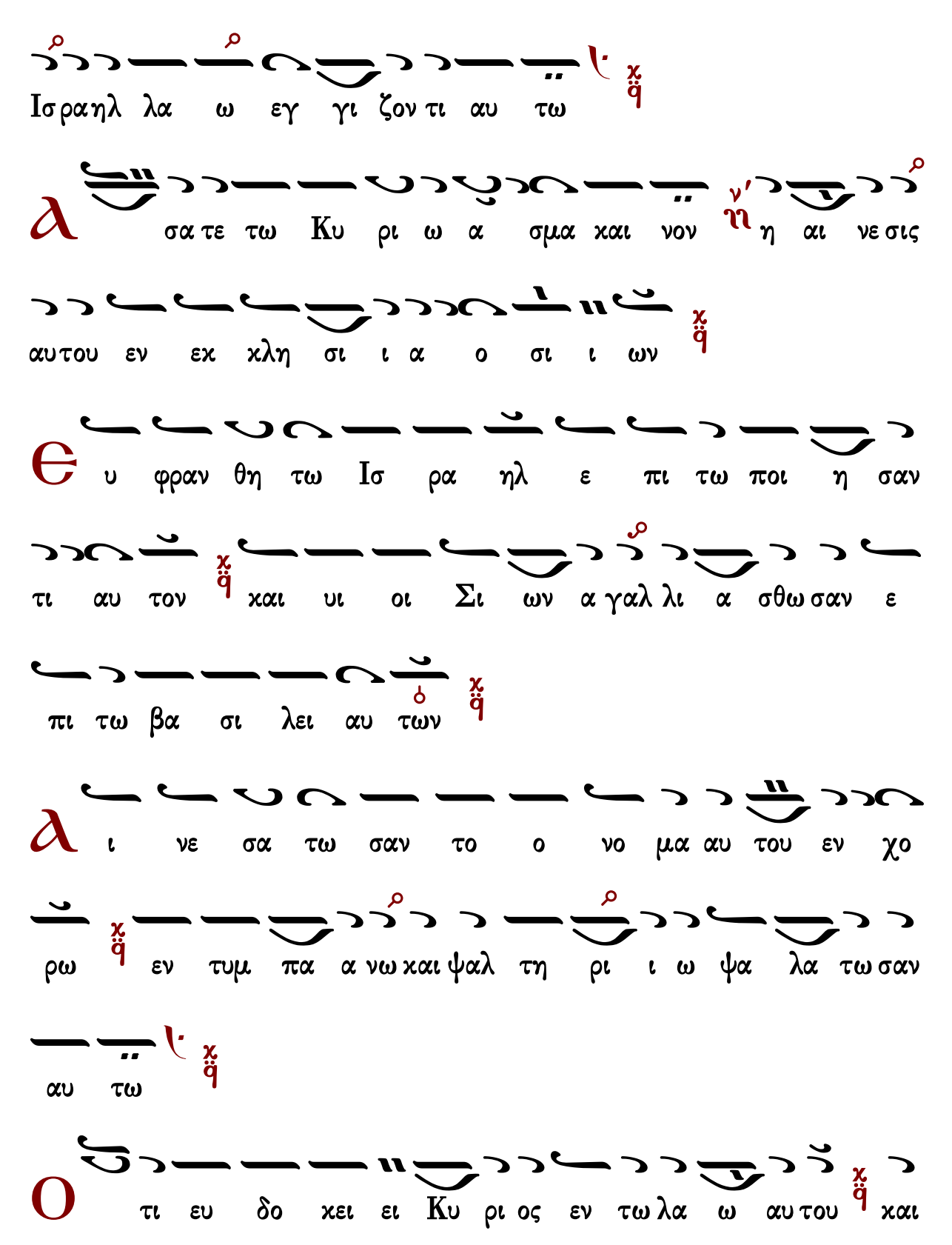
Ισ ρα ηλ λα ω εγ γι ζον τι αυ τω
α σα τε τω Κυ ρι ω α σμα και νον η αι νε σις
αυ του εν εκ κλη σι ι α ο σι ι ων
ε υ φραν θη τω Ισ ρα ηλ ε πι τω ποι η σαν
τι αυ τον και υι οι Σι ων α γαλ λι α σθω σαν ε
πι τω βα σι λει αυ των
α ι νε σα τω σαν το ο νο μα αυ του εν χο
ρω εν τυμ πα α νω και ψαλ τη ρι ι ω ψα λα τω σαν
αυ τω
ο τι ευ δο κει ει Κυ ρι ος εν τω λα ω αυ του και

υ ψω ω σει πρα εις εν σω τη ρι ι α

Κ αυ χη η σον ται ο σι οι εν δο ο ξη και α

γαλ λι α α σον ται ε πι των χοι των αυ των

Α ι υ ψω σεις του Θε ου εν τω λα ρυγ γι αυ των

και ρομ φαι αι δι στο μοι εν ταις χερ σιν αυ των

Τ ου ποι η σαι εκ δι κη σιν εν τοις ε θνε σιν ε

λε γμους εν τοις λα οις

Τ ου δη σαι τους βα σι λεις αυ των εν πε δαις και τους

εν δο ξους αυ των εν χει ρο πε δαις σι δη ραις

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος λ̇ π̇ q̈ Πα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.141*

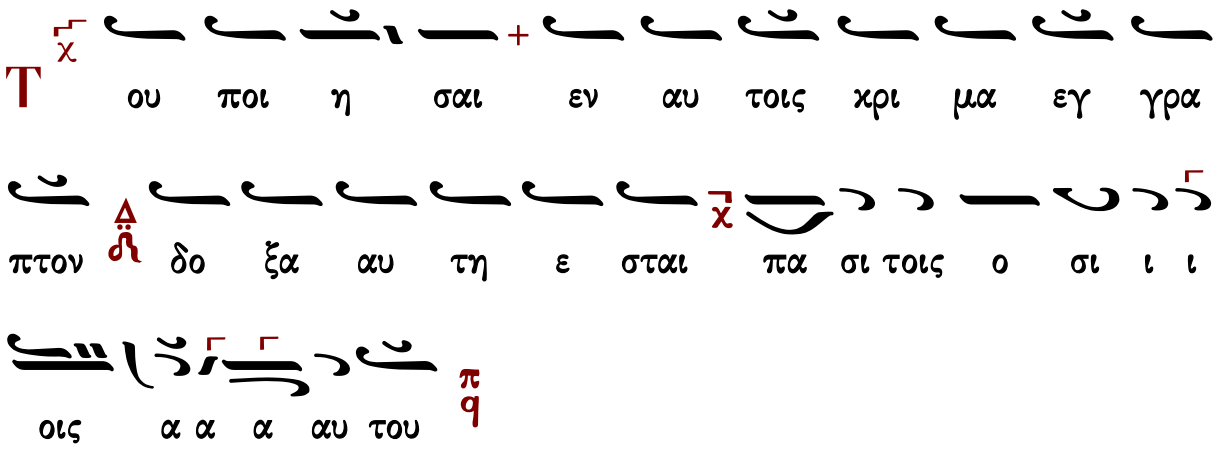

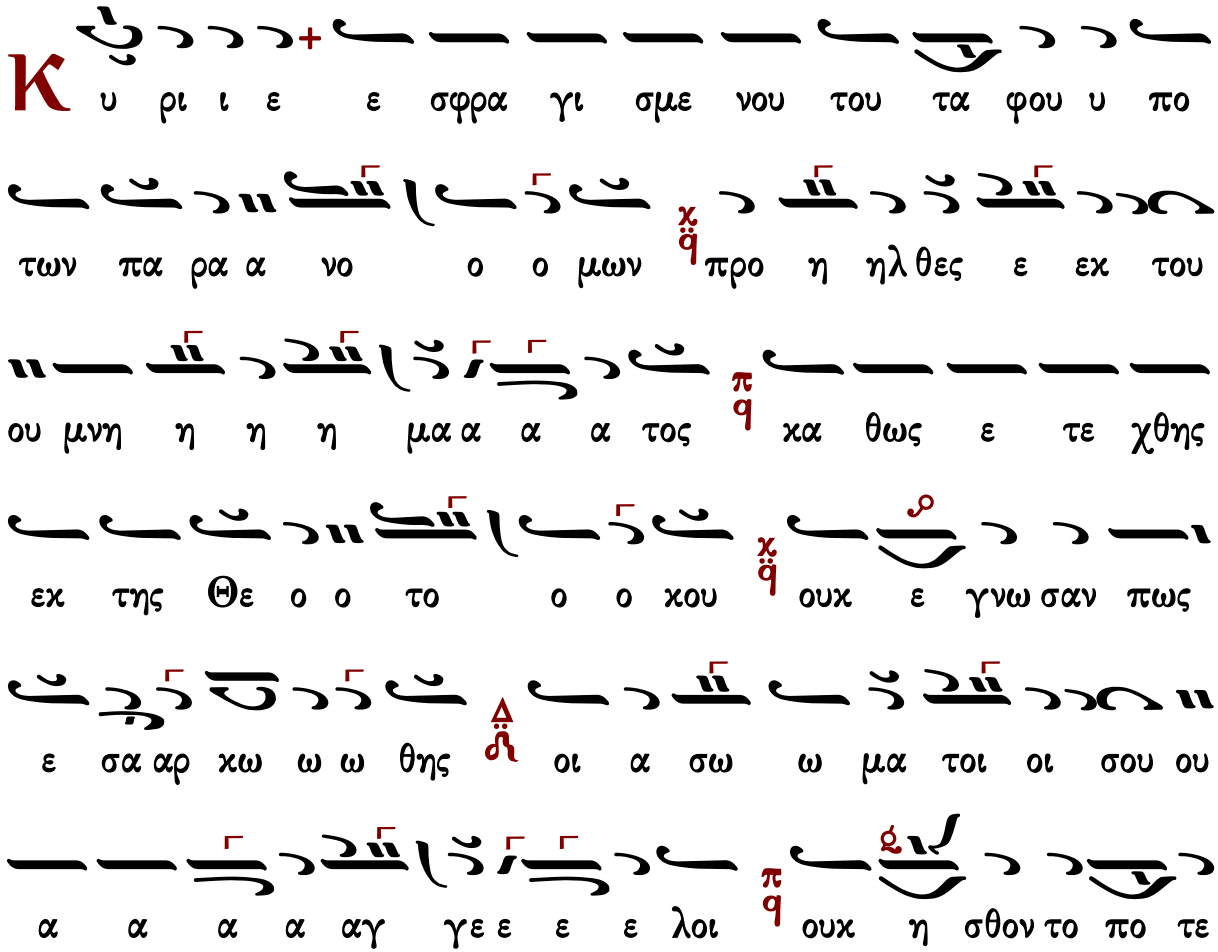

α νε στης οι φυ λασ σον τες σε στρα τι ι ω ω ω

ται αμ φο τε ρα γαρ ε σφρα γι σται τοις ε ε ε

ρευ νω ω ω ω σι πε φα νε ρω ται δε τα θαυ

μα τα τοις προσ κυ νου σιν εν πι ι στει το ο μυ υ στη η

η ρι ι ι ι ον ο α νυ μνου σιν α πο δος η μιν

α γαλ λι α α σιν χαι το με ε γα ε ε ε λε

ος

ι νει τε τον Θε ον εν τοις α γι οις αυ

του αι νει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι της δυ να

α α με ω ως α α αυ του

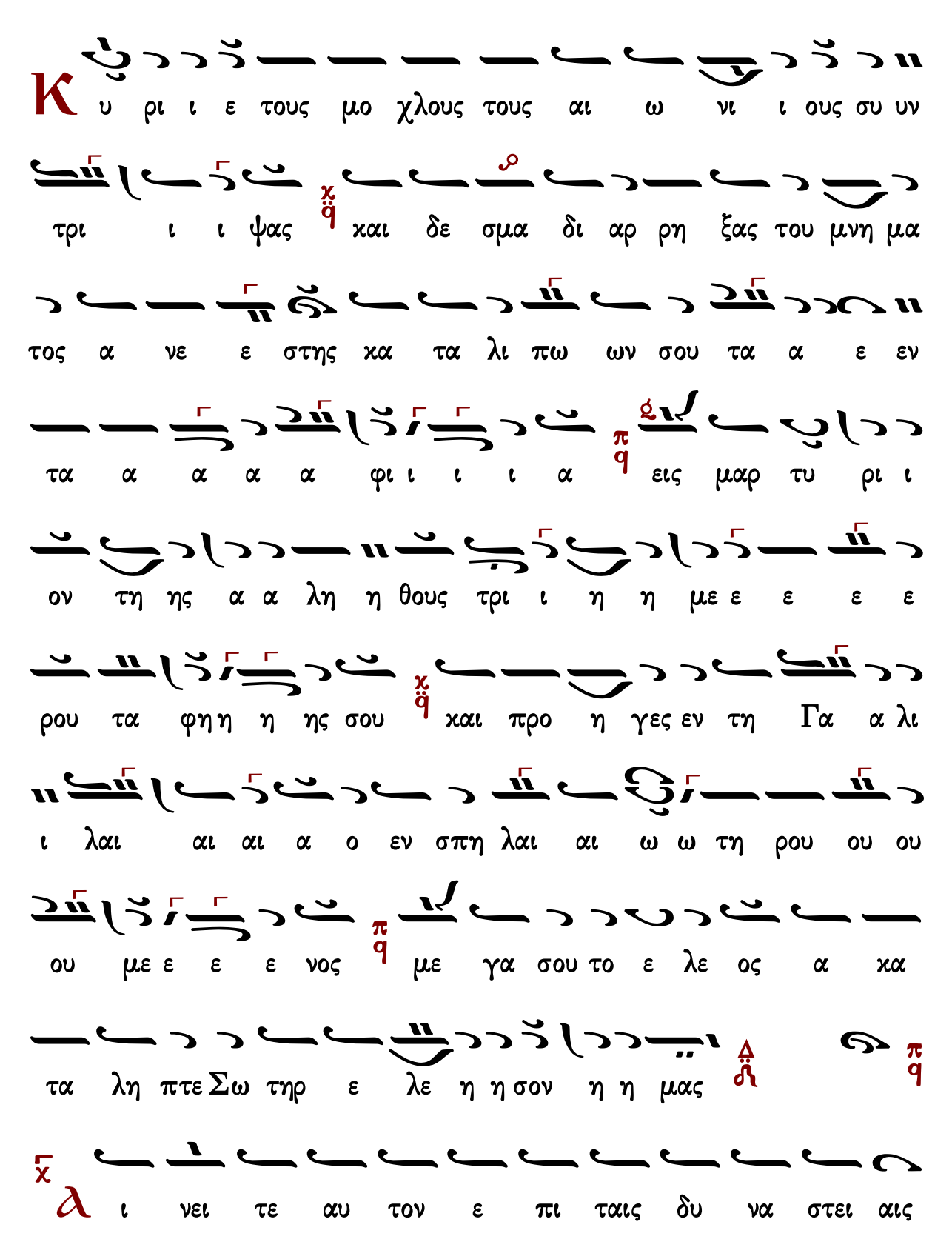
Κ
υ ρι ι ε τους μο χλους τους αι ω νι ι ους συ υν
τρι ι ι ψας και δε σμα δι αρ ρη ξας του μνη μα
τος α νε ε στης κα τα λι πω ων σου τα α ε εν
τα α α α α φι ι ι ι α εις μαρ τυ ρι ι
ον τη ης α α λη η θους τρι ι η η με ε ε ε ε
ρου τα φη η η ης σου και προ η γες εν τη Γα α λι
ι λαι αι αι α ο εν σπη λαι αι ω ω τη ρου ου ου
ου με ε ε ε νος με γα σου το ε λε ος α κα
τα λη πτε Σω τηρ ε λε η η σον η η μας
ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις

αυ του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με

γα λω συ υ υ νης α α α αυ του

Κ υ ρι ι ε αι γυ ναι κες ε δρα μον ε πι ι το ο

μνη η η μα του ι δειν σε τον Χρι στον τον δι η

μα α ας πα θο ο ο ον τα και προσ ελ θου σαι ευ

ρον αγ γε λον ε πι τον λι ι θον κα α θη η η με ε

ε ε νον τω ω ω φο ο βω κυ υ υ λι σθε ε ε εν

τα και προς αυ ταις ε βο η η σε ε λε ε ε

γων α α νε στη ο Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ος

ει πα τε τοις μα θη ταις ο τι α νε στη εκ νε κρων ο

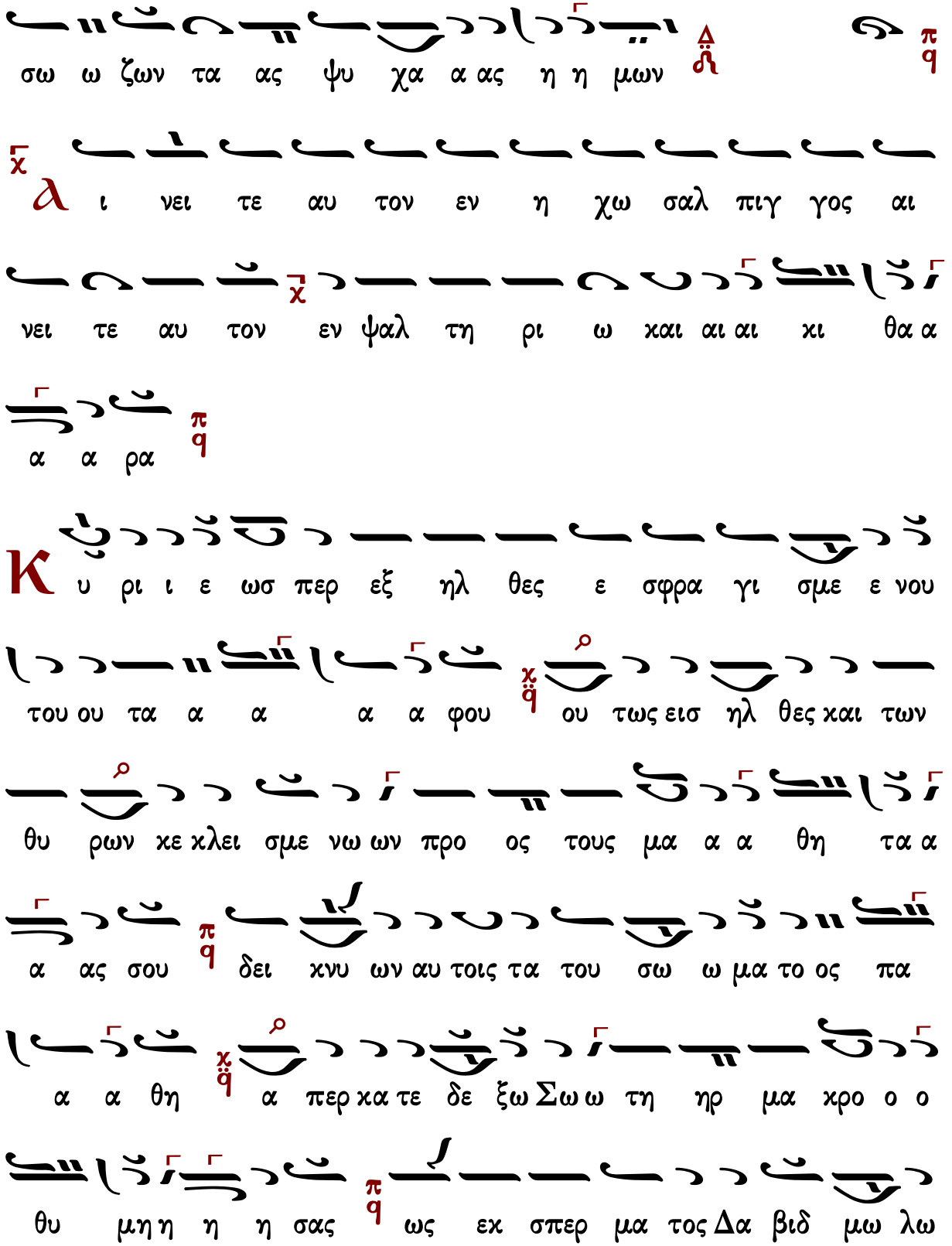
σω ω ζων τα ας ψυ χα α ας η η μων
ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι
νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω χαι αι αι χι θα α
α α ρα
υ ρι ι ε ωσ περ εξ ηλ θες ε σφρα γι σμε ε νου
του ου τα α α α α φου ου τως εισ ηλ θες χαι των
θυ ρων χε χλει σμε νω ων προ ος τους μα α α θη τα α
α ας σου δει χνυ ων αυ τοις τα του σω ω μα το ος πα
α α θη α περ χα τε δε ξω Σω ω τη ηρ μα χρο ο ο
θυ μη η η η σας ως εχ σπερ μα τος Δα βιδ μω λω

πας υ πη νε εγ χας ως Υι ος δε ε του ου Θε ε ου

ου χο σμον η η λευ θε ε ε ε ρω ω ω ω σας

με γα σου το ε λε ος α χα τα λη πτε Σω τηρ ε

λε η η σον η η μας

Στιχηρά Ἀνατολικά

ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω

αι νει τε αυ τον εν χορ δαις και αι αι ορ γα α α α

νω

υ ρι ι ε ο βα σι ι λευς τω ων αι αι ω ω ω

νων και ποι η η τη η ης τω ω ων α πα α α αν

των ο δι η η μα ας σταυ ρω ω σιν και τα φην σαρ

κι κα τα δε ξα α με ε νος ι να η μα

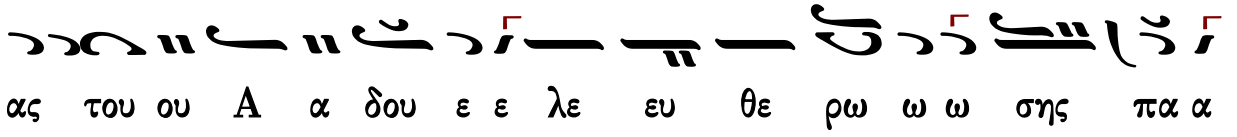
ας του ου A α δου ε ε λε ευ θε ρω ω ω σης πα α

α αν τας συ ει ο Θε ε ο ος η η η μων ε κτος

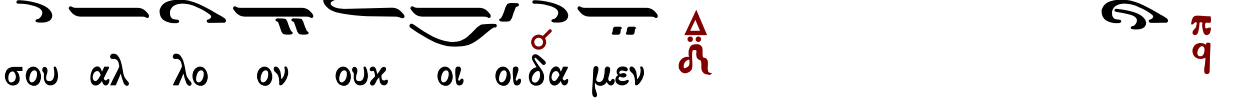
σου αλ λο ον ουκ οι οι δα μεν

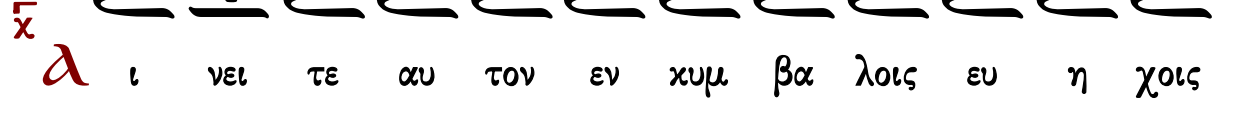
ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις

αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γμου

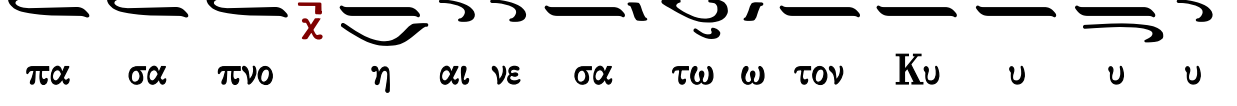
πα σα πνο η αι νε σα τω ω τον Κυ υ υ υ

υ ρι ι ι ι ον

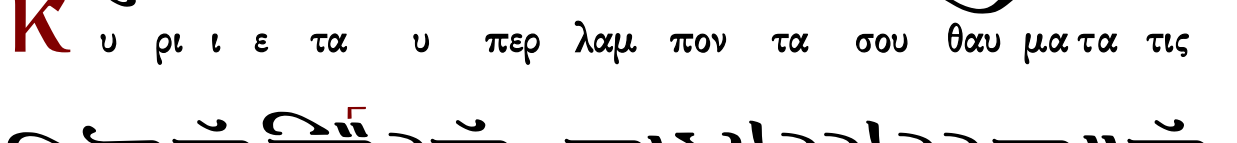
Κ υ ρι ι ε τα υ περ λαμ πον τα σου θαυ μα τα τις

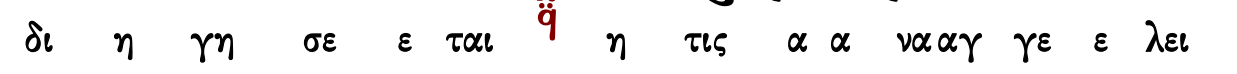
δι η γη σε ε ται η τις α α ναγ γε ε λει

τα φρι χτα σου ου μυ στη η η η ρι ι ι ι α εν

αν θρω πη σας γα αρ δι η η μας ως αυ το ος

η η θε λη η σας το χρα τος ε φα νε ε ρω ω σα

α ας τη ης δυ να α α με ω ω ω ως σου εν γαρ τω

Σταυ ρω σου τω λη στη πα ρα δει σον η νοι οι ξας και

εν τη η τα α φη η σου τους μο χλους του ου A α

δου ου συν ε ε ε ε ε τρι ι ι ι ψας και εν

τη A να στα σει ει σου τα συμ παν τα α ε πλου ου

ου τι ι ι ι ι σας ευ σπλαγ χνε δο ο ο ξα α

σοι

λ
να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ
ψω θη τω η χειρ σου μη ε πι λα θη των πε νη
των σου ου ου εις τε ε ε ε λος
Μ
υ ρο φο ροι γυ υ ναι αι κες τον τα φον σου κα
τα α λα α βου ου ου σαι λι αν πρω ι ε πε ζη
τουν σε μυ υ ρι ι σαι τον α θα ναν τον λο ο ο γον
και αι Θε ε ον και του αγ γε λου τοις ρη μα σιν
εν η η χη η θει ει ει σαι υ πε στρε φον
εν χα α ρα τοις α πο στο λοις μη νυ υ σαι ε
εμ φα α α νως ο τι α νε στης η ζω η η των

α α πα α αν των και πα ρε χεις τω κο σμω ι λα

α σμον και το με ε γα ε ε ε λε ε ος

Θ ξ ο μο λο γη σο μαι σοι Κυ ρι ε εν

ο λη καρ δι α μου δι η γη σο μαι παν τα τα θαυ

μα α α σι α α α α σου

Τ ου θε ο δε γμο νος τα φου προς τους Ι ου δαι

ους οι φυ λα κες ε λε ε γον ω της υ μων μα ται ο

φρο νος συ υμ βου ου λης φυ λατ τειν τον α πε ρι

γρα πτον δο κι μα σαν τες μα την ε κο ο πι ι α α

α α α σα α α α τε κρυ ψαι την α να στα α σιν του

σταυ ρω θεν τος βου λο με ε νοι τρα νως ε φα
α νε ρω ω ω ω σα α α α τε ω του υ μων μα ται
ο ο ο φρο ο νος συ υ υν ε δρι ι ι ι ου τι πα
λιν κρυ ψαι συμ βου λευ ε σθε ο ου κρυ πτε ε ται μαλ
λον δε παρ η μων α κου σα α τε και πι στευ σαι θε λη σα
τε των γε νο με ε νων τη ην α α λη η η
η θει ει ει ει αν αγ γε λος α στρα πη φο ρος ου
ρα νο θε εν κα α τε ελ θω ω ων τον λι θον α
α πε κυ υ υ υ λι ι ι ι σεν ου τω ω φο ο ο
βω νε κρω ω σει συν ε σχε ε θη η η μεν και

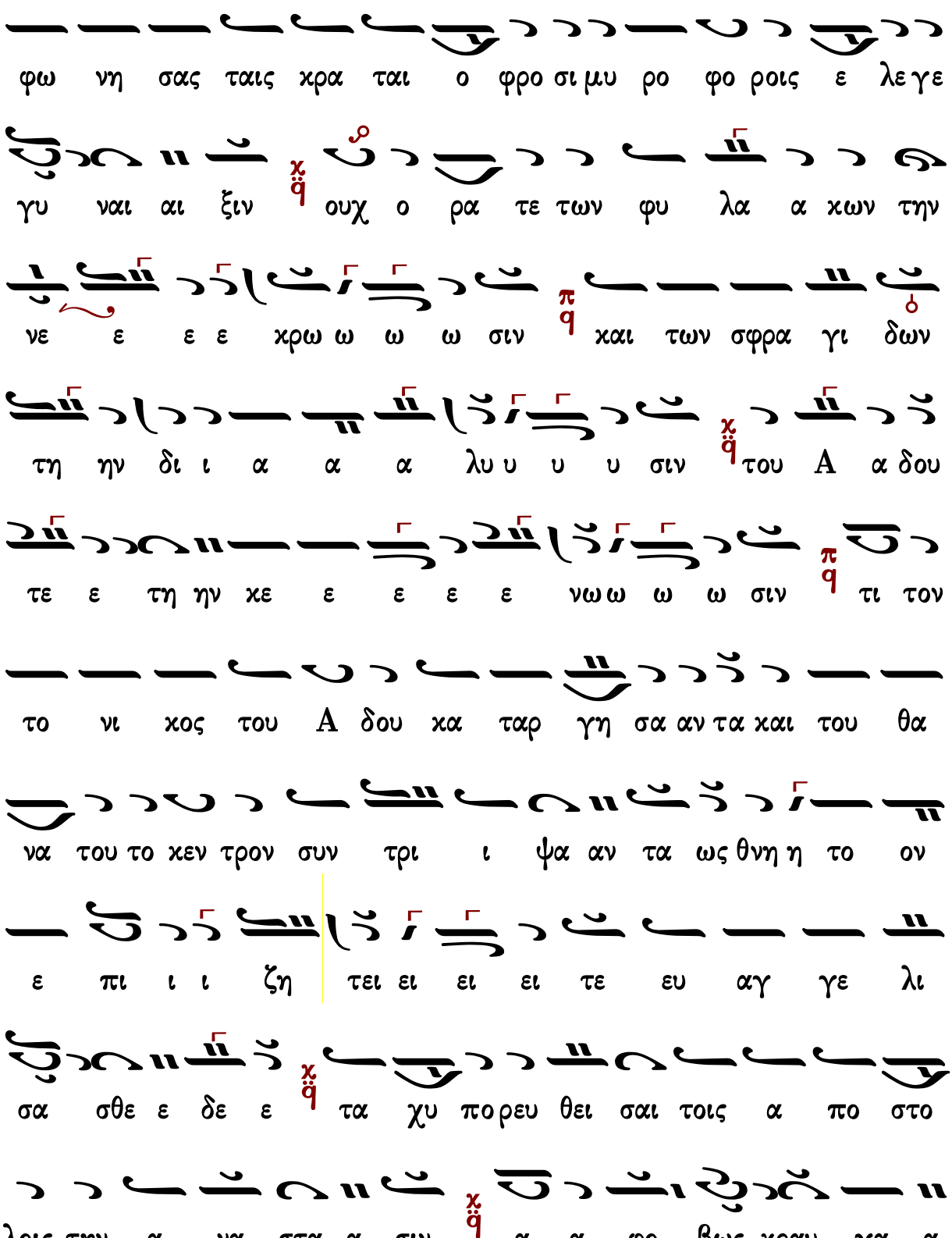
φω νη σας ταις χρα ται ο φρο σι μυ ρο φο ροις ε λε γε
γυ ναι αι ξιν χ q ουχ ο ρα τε των φυ λα α χων την
νε ε ε ε χρω ω ω ω σιν π q και των σφρα γι δων
τη ην δι ι α α α λυ υ υ υ σιν χ q του A α δου
τε ε τη ην χε ε ε ε ε νω ω ω ω σιν π q τι τον
το νι χος του A δου κα ταρ γη σα αν τα και του θα
να του το κεν τρον συν τρι ι ψα αν τα ως θνη η το ον
ε πι ι ι ζη τει ει ει ει τε ευ αγ γε λι
σα σθε ε δε ε χ q τα χυ πο ρευ θει σαι τοις α πο στο
λοις την α να στα α σιν χ q α α φο βως χραυ γα α

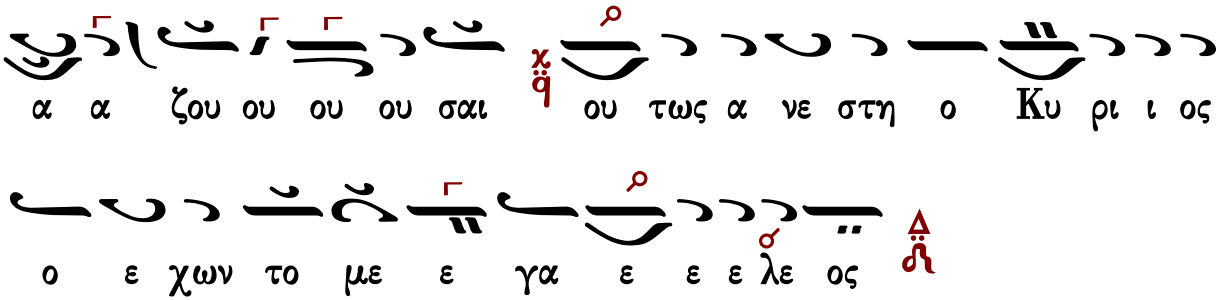

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ π ϊ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον
1905 σ.244#

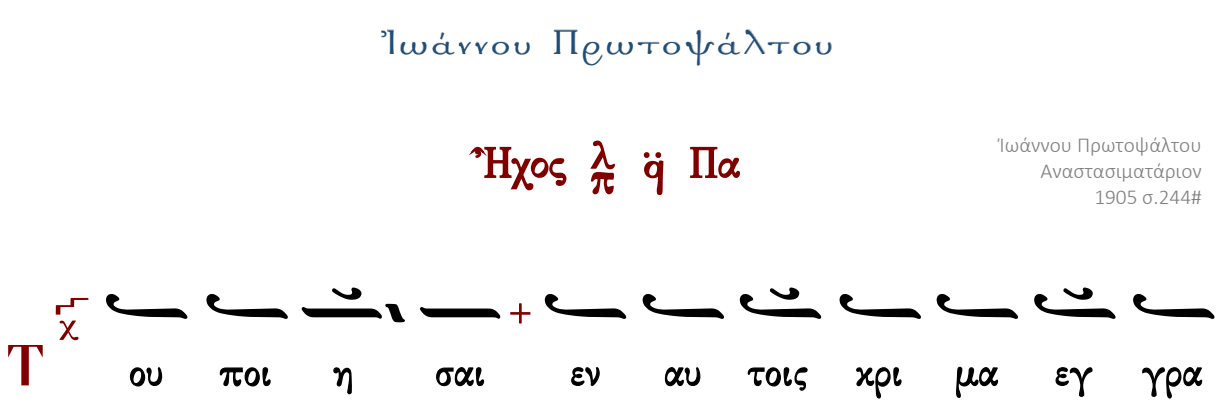

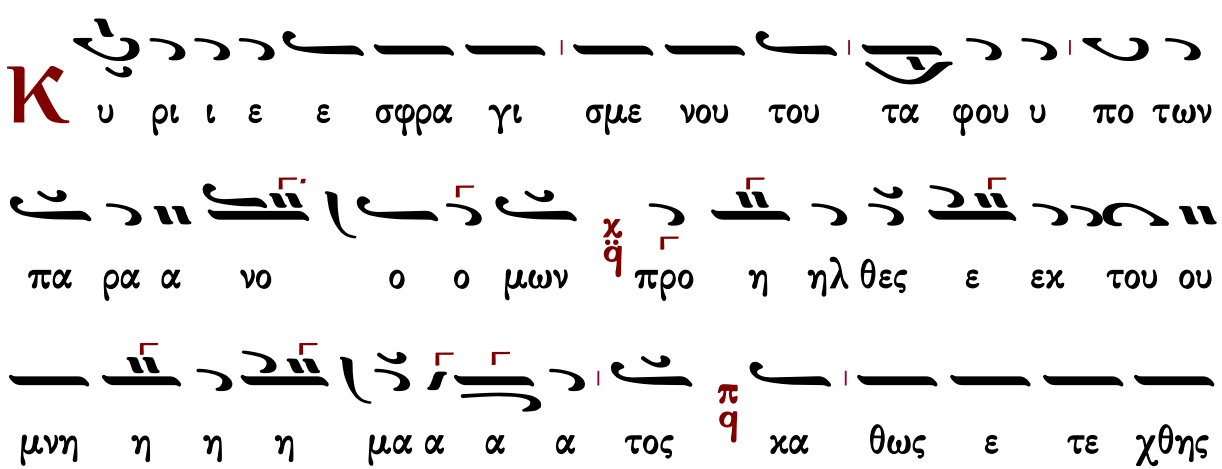

εκ της Θε ο ο το ο ο κου ουκ ε γνω σαν

πως ε σα αρ κω ω ω θης οι α σω ω μα τοι

οι σου ου A α α α αγ γε ε ε ε λοι ουκ η

σθον το πο τε α νε στης οι φυ λασ σον τες σε στρα τι ι

ω ω ω ται αμ φο τε ρα γαρ ε σφρα γι σται τοις

ε ε ε ρευ νω ω ω ω σι πε φα νε ρω ται

δε τα θαυ μα τα τοις προσ κυ νου σιν εν πι ι στει το ο

μυ υ στη η η ρι ι ι ι ον ο αν υ μνου σιν α

πο δος η μιν α γαλ λι α α σιν και το με ε γα

ε ε ε λε ος

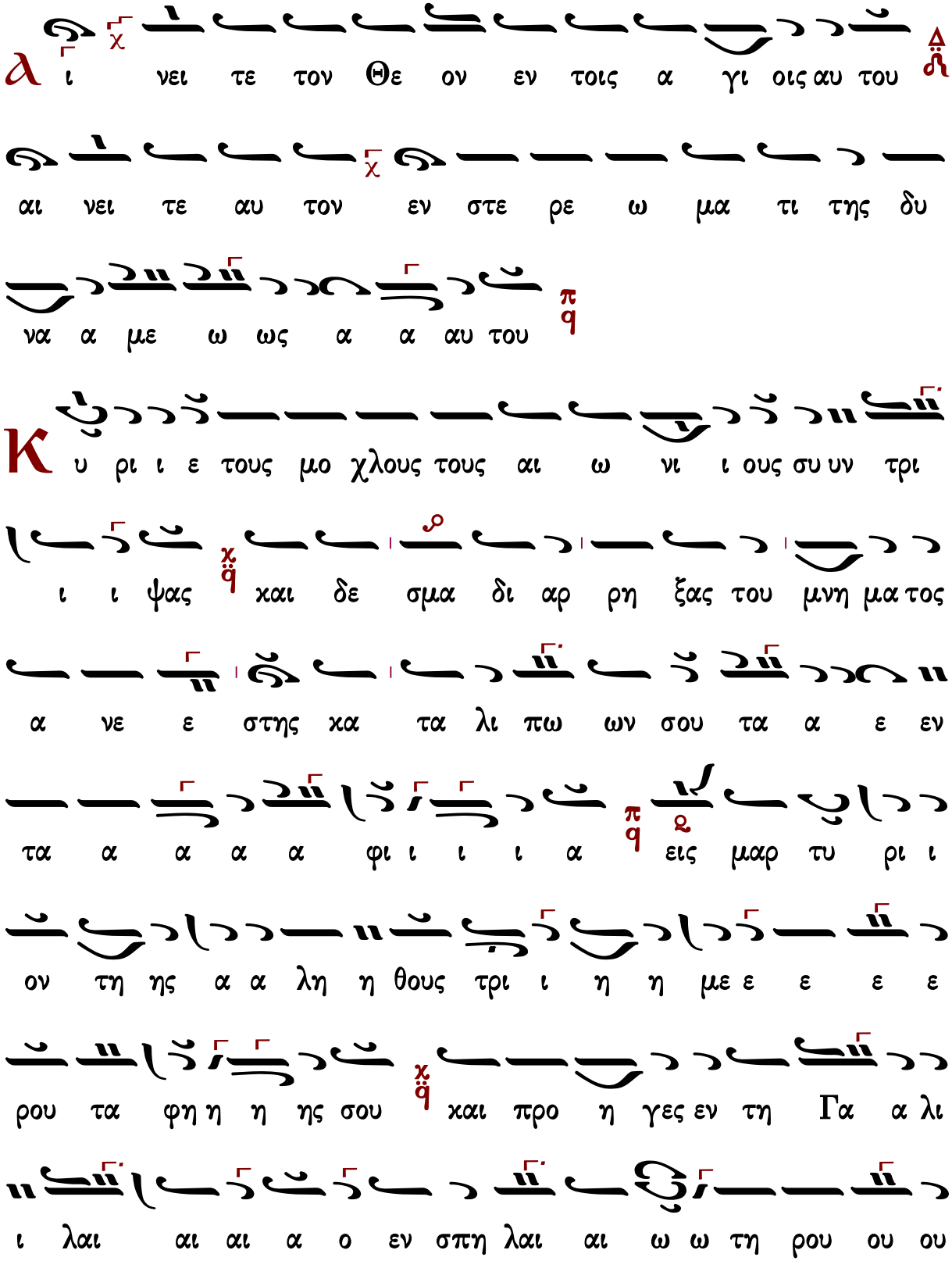
Λ
ι νει τε τον Θε ον εν τοις α γι οις αυ του
αι νει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι της δυ
να α με ω ως α α αυ του
Κ
υ ρι ι ε τους μο χλους τους αι ω νι ι ους συ υν τρι
ι ι ψας και δε σμα δι αρ ρη ξας του μνη μα τος
α νε ε στης κα τα λι πω ων σου τα α ε εν
τα α α α α φι ι ι ι α εις μαρ τυ ρι ι
ον τη ης α α λη η θους τρι ι η η με ε ε ε ε
ρου τα φη η η ης σου και προ η γες εν τη Γα α λι
ι λαι αι αι α ο εν σπη λαι αι ω ω τη ρου ου ου

ου με ε ε ε νος π/q με γα σου το ε λε ος α κα τα

λη πτε Σω τηρ ε λε η η σον η η μας Δ/ϩ

ϧ ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του Δ/ϩ αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με

γα λω συ υ υ νη ης α α αυ του π/q

Κ υ ρι ι ε αι γυ ναι κες ε δρα μον ε πι ι το ο

μνη η η μα χ/q του ι δειν σε τον Χρι στον τον δι η

μα α ας πα θο ο ο ον τα π/q και προσ ελ θου σαι ευ

ρον Αγ γελον ε πι τον λι ι θον κα α θη η η με ε

ε ε νον χ/q τω ω ω φο ο βω κυ υ υ̊ λι σθε ε ε

εν τα κ̈ι χαι προς αυ ταις ε βο η η σε ε λε ε ε

γων χ̈ι α α νε στη ο Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ος χ̈ι

ει πα τε τοις Μα θη ταις ο τι α νε στη εκ νε κρων ο

σω ω ζων τα ας ψυ χα α ας η η μων

α ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι

νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω χαι αι κι θα

α α α ρα κ̈ι

Κ υ ρι ι ε ως περ ε ξηλ θες ε σφρα γι σμε ε νου

του ου τα α α α α φου χ̈ι ου τως εισ ηλ θες χαι των

θυ ρων κε κλει σμε νω ων προ ος τους Μα α α θη τα α

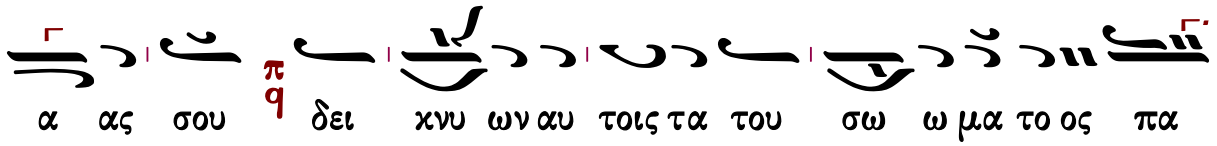

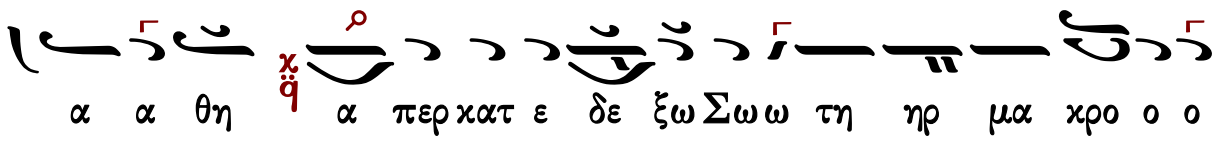

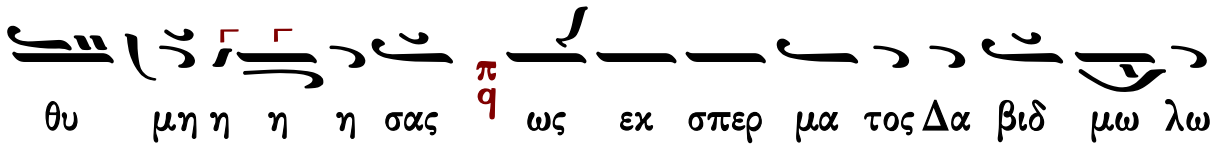

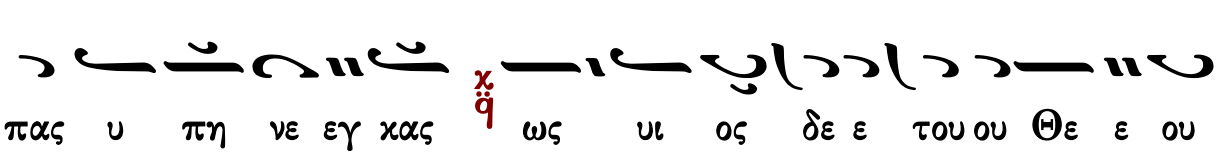

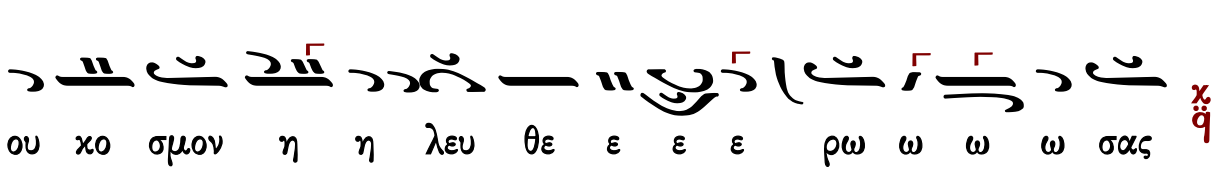

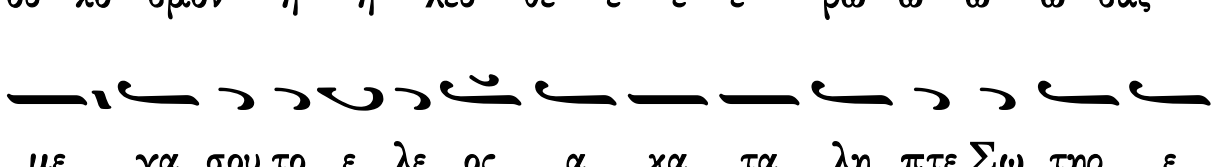

Στιχηρά Ἀνατολικά

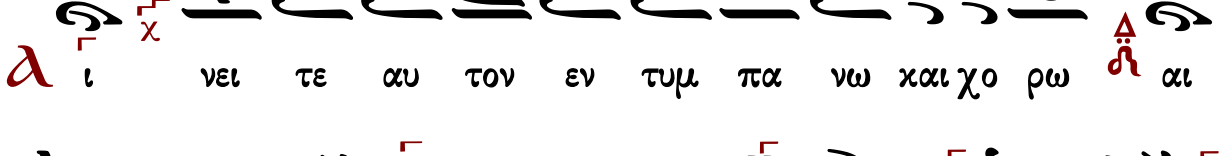

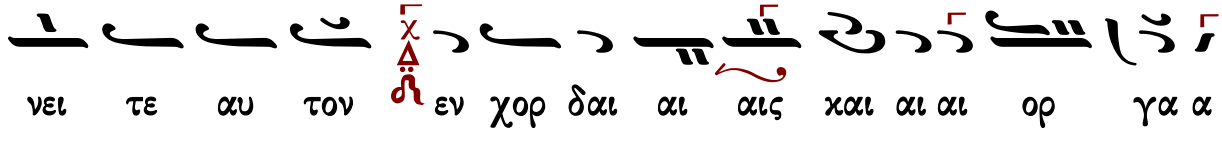

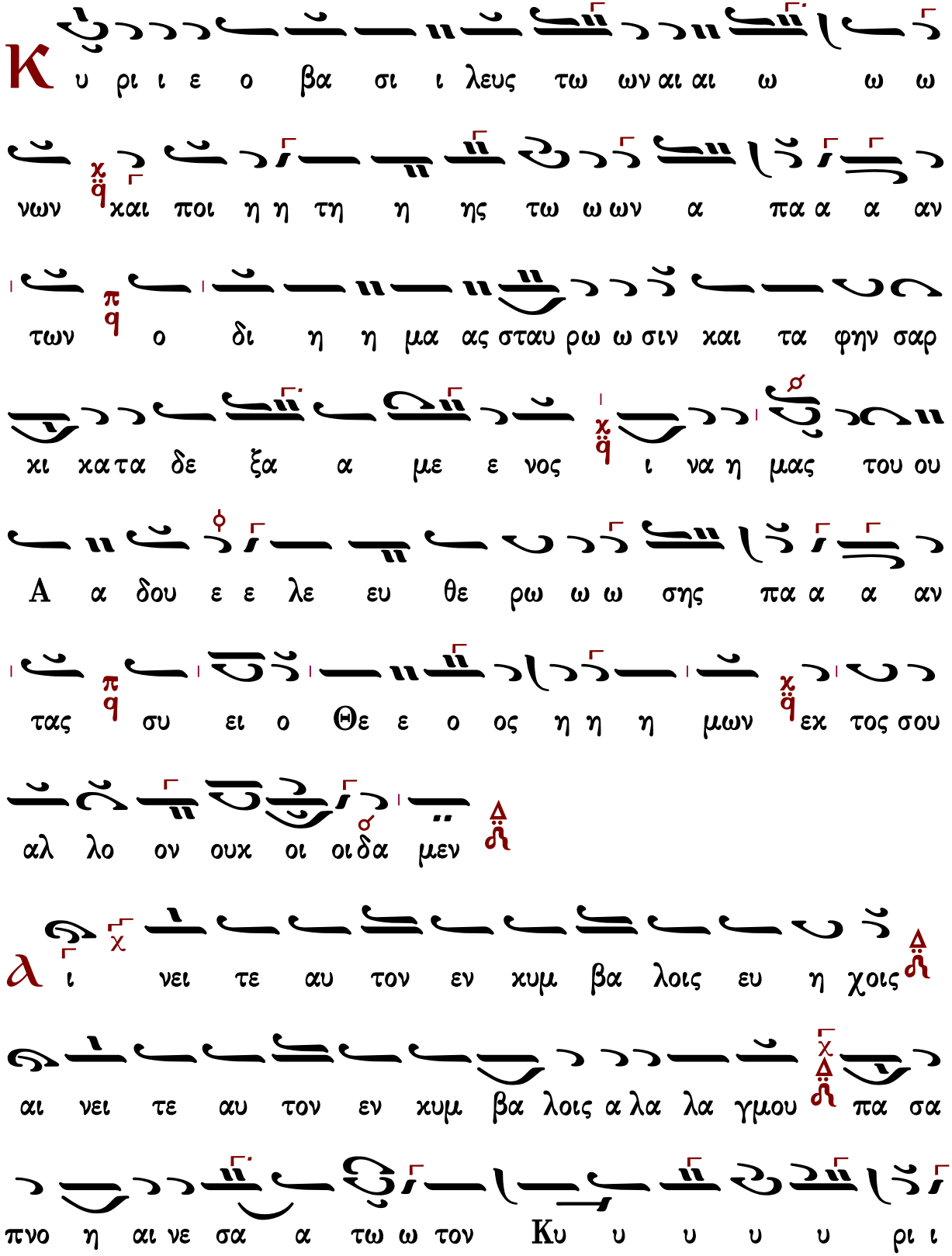
Κ υ ρι ι ε ο βα σι ι λευς τω ων αι αι ω ω ω
νων χαι ποι η η τη η ης τω ω ων α πα α α αν
των ο δι η η μα ας σταυ ρω ω σιν και τα φην σαρ
κι κα τα δε ξα α με ε νος ι να η μας του ου
Α α δου ε ε λε ευ θε ρω ω ω σης πα α α αν
τας συ ει ο Θε ε ο ος η η η μων εκ τος σου
αλ λο ον ουκ οι οι δα μεν
ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις
αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γμου πα σα
πνο η αι νε σα α τω ω τον Κυ υ υ υ υ ρι ι

ι ι ον
Κ υ ρι ι ε τα υ περ λαμ πον τα σου θαυ μα τα τις
δι η γη σε ε ται η τις α αν α αγ γε ε
λει τα φρι κτα σου ου μυ στη η η η ρι ι ι ι
α εν αν θρω πη σας γα αρ δι η η μας ως αυ
το ος η η θε λη η σας το κρα τος ε φα νε ε
ρω ω σα α ας τη ης δυ να α α με ω ω ω ως σου
εν γαρ τω Σταυ ρω σου τω λη στη πα ρα δει σον η νοι
οι ξας και εν τη η τα α φη η σου τους μο χλους
του ου Α α δου ου συν ε ε ε ε ε τρι ι ι ι

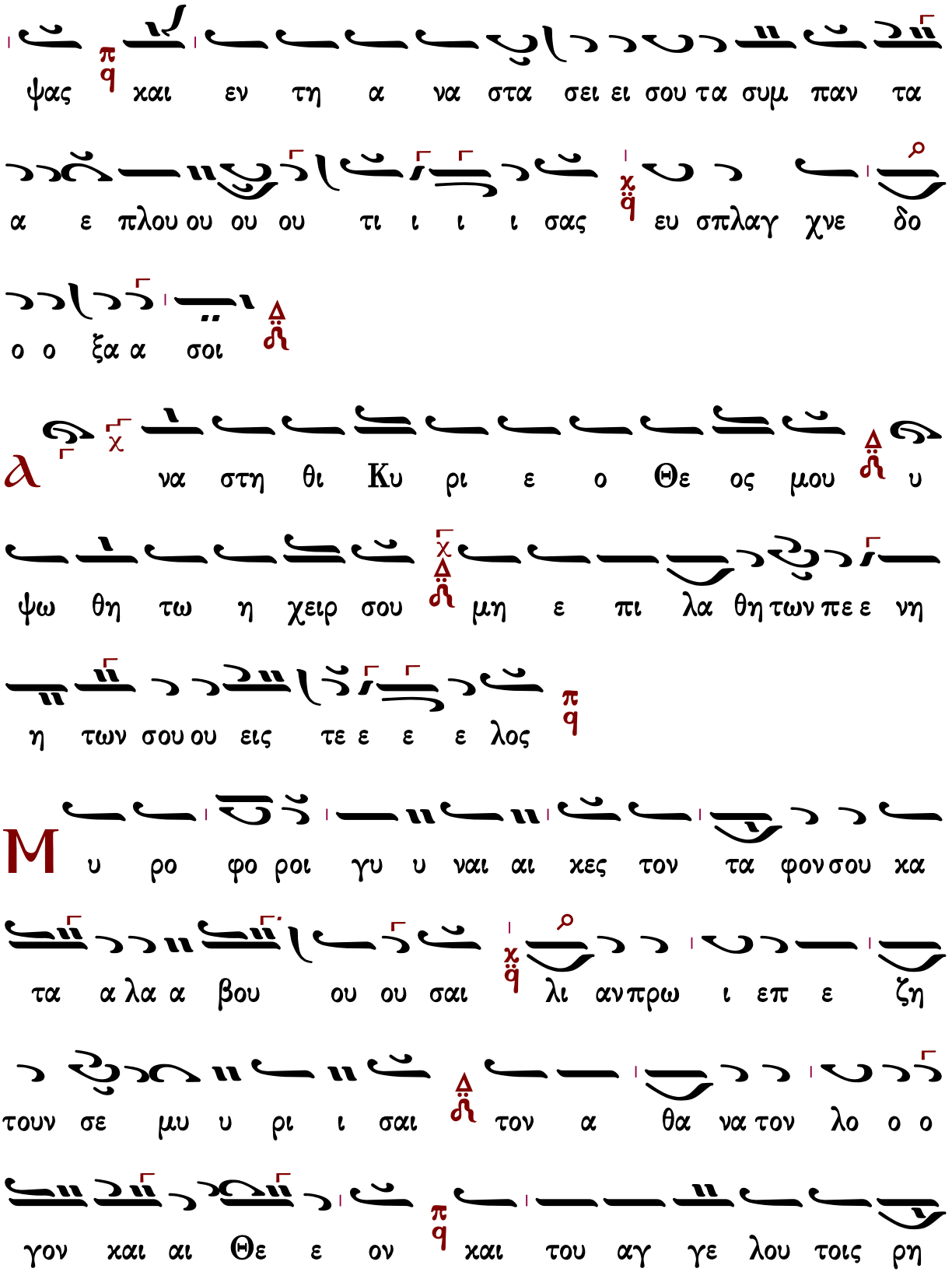
ψας και εν τη α να στα σει ει σου τα συμ παν τα
α ε πλου ου ου ου τι ι ι ι σας ευ σπλαγ χνε δο
ο ο ξα α σοι
λ να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ
ψω θη τω η χειρ σου μη ε πι λα θη των πε ε νη
η των σου ου εις τε ε ε ε λος
Μ υ ρο φο ροι γυ υ ναι αι κες τον τα φον σου κα
τα α λα α βου ου ου σαι λι αν πρω ι επ ε ζη
τουν σε μυ υ ρι ι σαι τον α θα να τον λο ο ο
γον και αι Θε ε ον και του αγ γε λου τοις ρη

μα σιν εν η η χη η θει ει ει σαι υπ ε στρε φον

εν χα α ρα τοις α πο στο λοις μη νυ υ σαι ε

εμ φα α α νως ο τι α νε στης η ζω η η των

α α πα α αν των και παρ ε χεις τω χο σμω ι

λα α σμον και το με ε γα ε ε ε λε ε ος

Θ ξο μο λο γη σο μαι σοι Κυ ρι ε εν

ο λη καρ δι α μου δι η γη σομαι παν τα α τα

α θαυ μα α σι α α α α σου

Τ ου θε ο δε γμο νος τα φου προς τους Ι ου

δαι ους οι φυ λα κες ε λε ε γον ω της υ μων μα

ται ο φρο νος συ υμ βου ου λης φυ λατ τειν τον α

πε ρι γρα πτον δο χι μα σαν τες μα την ε χο

ο πι ι α α α α α σα α α α τε χρυ ψαι την

α να στα α σιν του Σταυ ρω θεν τος βου λο με ε

νοι τρα νως ε φα α νε ρω ω ω ω σα α α α τε

ω του υ μων μα ται ο ο ο φρο ο νος συ υ υν ε

δρι ι ι ι ου τι πα λιν χρυ ψαι συμ βου λευ ε σθε

ο ου χρυ πτε ε ται μαλ λον δε παρ η μων α κου σα α

τε και πι στευ σαι θε λη σα τε των γε νο με ε νων

τη ην α α λη η η η θει ει ει ει αν Αγ γε λος

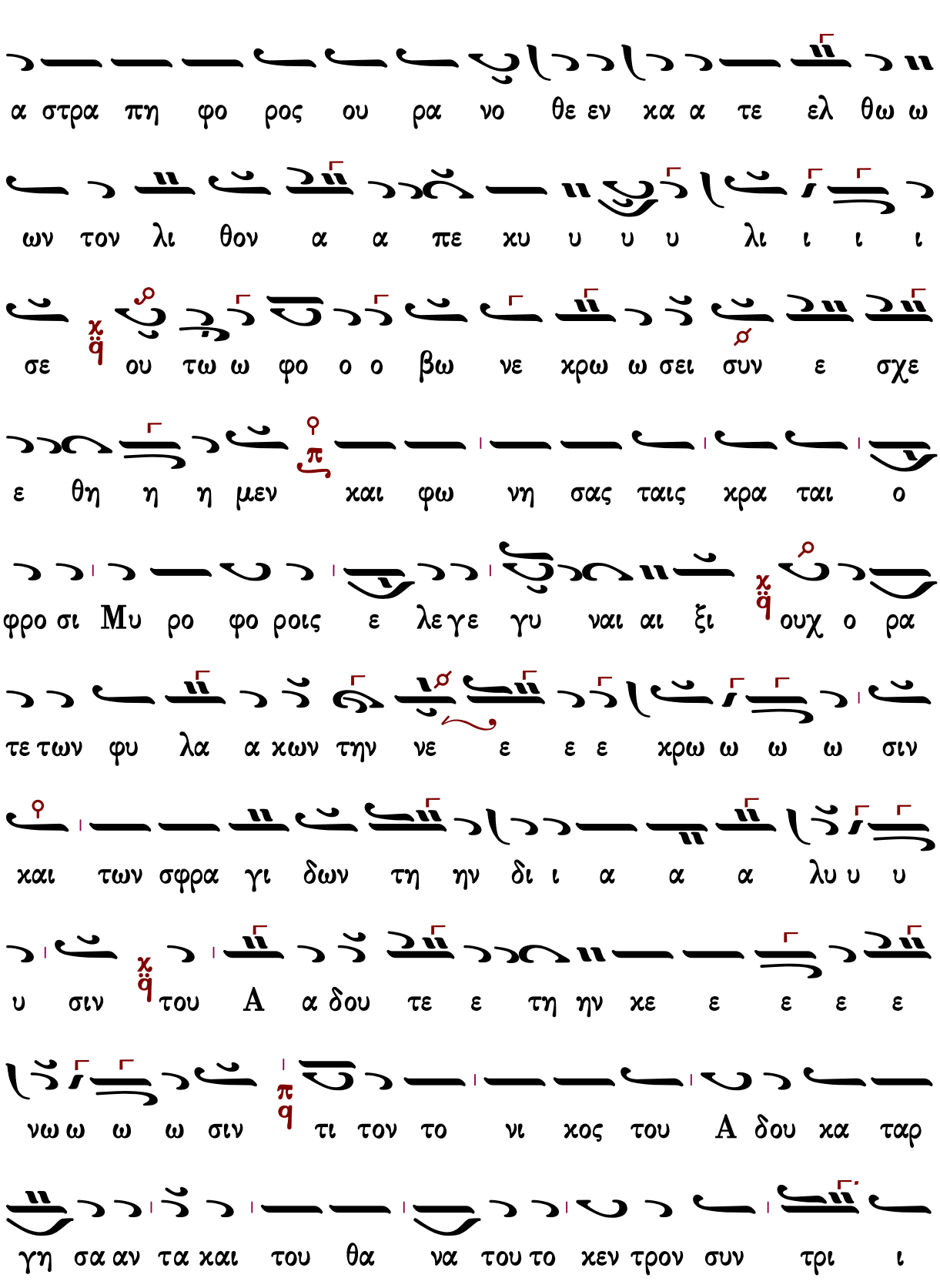
α στρα πη φο ρος ου ρα νο θε εν κα α τε ελ θω ω
ων τον λι θον α α πε κυ υ υ υ λι ι ι ι
σε ου τω ω φο ο ο βω νε κρω ω σει συν ε σχε
ε θη η η μεν και φω νη σας ταις κρα ται ο
φρο σι Μυ ρο φο ροις ε λε γε γυ ναι αι ξι ουχ ο ρα
τε των φυ λα α κων την νε ε ε ε κρω ω ω ω σιν
και των σφρα γι δων τη ην δι ι α α α λυ υ υ
υ σιν του Α α δου τε ε τη ην κε ε ε ε ε
νω ω ω ω σιν τι τον το νι κος του Α δου κα ταρ
γη σα αν τα και του θα να του το κεν τρον συν τρι ι

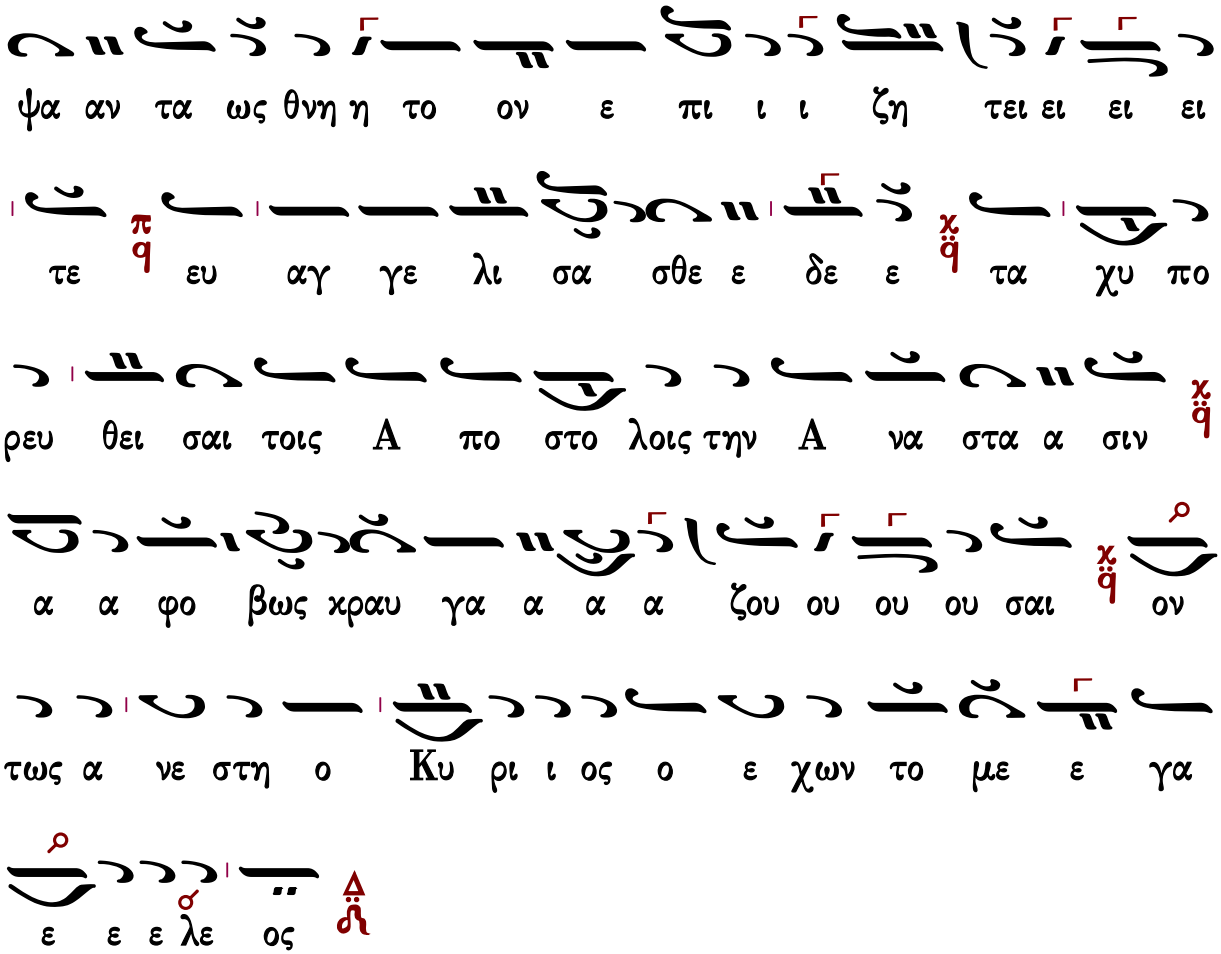

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης — Ἑωθινὸν δοξαστικὸν γ′ — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ π q Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.90*

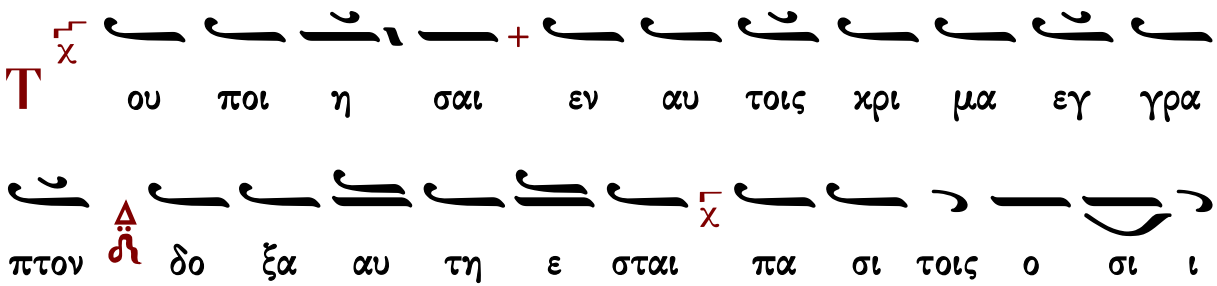

οις α α α αυ του

Κ υ ρι ι ι ε ε σφρα γι σμε νου του τα φου υ πο

των πα ρα α νο ο ο μων προ ηλ θες εκ του μνη η μα

α τος κα θως ε τε χθη ης ε εκ της Θε ε ο ο ο το ο

ο ο κου ουκ ε γνω σαν πω ω ως ε σα αρ κω ω ω

θης οι α σω μα τοι σου ου α α αγ γε ε ε ε

λοι ουκ η σθον το πο ο τε α νε ε στης οι φυ

λα ασ σο ον τε ες σε στρα α τι ι ι ω ω ω ω

ται αμ φο τε ρα γαρ ε σφρα γι σται τοις ε ρε ευ νω ω ω

σι πε φα νε ε ρω ται δε τα θα αυ μα α τα τοις προσ

χυ νου ου σιν εν πι ι στει το μυ υ στη η η η η

ρι ι ι ι ον ο ο ο α α νυ υ υ

μνου ου ου ου σιν α πο δος η μι ιν α γαλ λι ι

α α σιν και αι το με ε γα ε ε ε λε ος

α ι νει τε τον Θε ον εν τοις α γι οις αυ του

αι νει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι της δυ

να α με ω ως α α αυ του

Κ υ ρι ι ι ε τους μο χλους τους αι ω νι ι ους συ υν

τρι ι ι ψας και δε σμα δι αρ ρη ξας του μνη μα τος α νε

ε στης κα τα λι πω ων σου τα ε εν τα α α α α

φι ι ι ι α π/q εις μαρ τυ υ ρι ι ον ν'/ⲛ τη

ης α α λη η θους ν'/ⲛ τρι ι η η με ε ε ε ρου τα

φη η η ης σου χ/q και προ η γες εν τη Γα λι λαι

αι αι α ⲁ̈ο εν σπη λαι αι ω ω τη ρου ου ου ου ου

με ε ε ε νος π/q με ε γα σου ου ου το ε ε ε

λε ε ε ε ος χ/q α κα τα α λη η πτε ε Σω ω

ω τηρ ⲁ̈ο ε λε ε η σο ο ο ον η μας ⲁ̈ο

ⲁ ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του ⲁ̈ο αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με

γα λω συ υ υ νη ης α α αυ του π/q

Κ υ ρι ι ι ε αι γυ ναι κες ε δρα μον ε πι το ο

μνη η η μα του ι δει ειν σε ε το ον Χρι ι ι στον

το ον δι ι η μα ας πα α θο ο ον τα α και προ

οσ ε ελ θου ου σαι ευ ρον αγ γε λον ε πι τον λι ι

θον κα θη με ε νον τω φο ο βω κυ υ λι ι σθε ε εν

τα και προς αυ τας ε βο ο ο η η σε ε

ε λε ε ε ε γων α α νε στη ο Κυ υ υ

ρι ι ι ι ος ει πα τε ε τοι οις μα α θη

ταις ο τι α νε ε στη η ε εκ νε ε ε κρων ο

σω ω ζων τα ας ψυ χα α ας η μων

ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι
νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω χαι αι χι θα
α α α ρα

υ ρι ι ι ε ωσ περ εξ ηλ θες ε σφρα γι ι
σμε ε νου του ου τα α α φου ου τως εισ ηλ θες χαι των θυ
ρων χε χλει σμε ε νων προ ος τους μα α θη η η τα α
α ας σου δει χνυ ων αυ τοις τα του σω ω μα το ος πα α α
θη α περ χα τε δε ε ξω Σω ω τη ηρ μα χρο
ο ο θυ υ υ μη η η η σα ως εχ σπερ μα τος
Δαυ ιδ μω λω πας υ πη η νε εγ χας ως Υι ος

Στιχηρὰ Ἀνατολικὰ

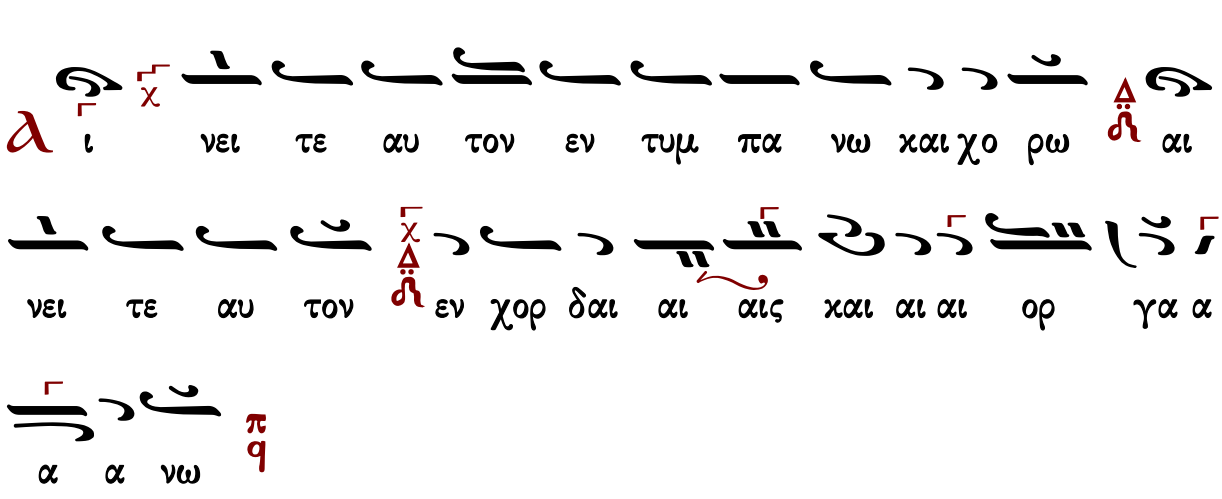

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία
Ὄρθρος 1987 σ.224*

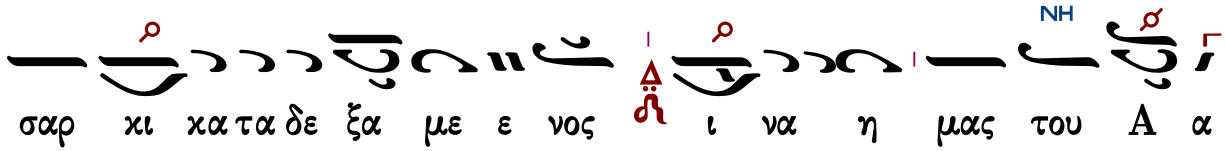
ΝΗ
σαρ κι κα τα δε ξα με ε νος ι να η μας του Α α

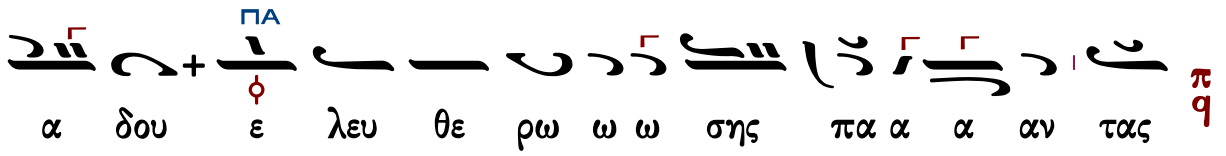
ΠΑ
α δου ε λευ θε ρω ω ω σης πα α α αν τας

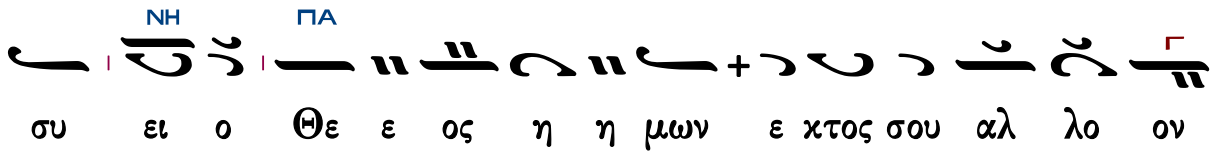
ΝΗ ΠΑ
συ ει ο Θε ε ος η η μων ε κτος σου αλ λο ον

ΔΙ ΠΑ
ουκ οι οι δα μεν

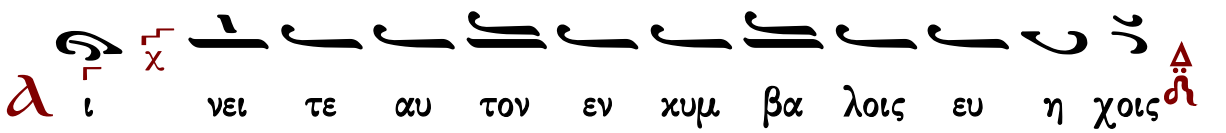
ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις

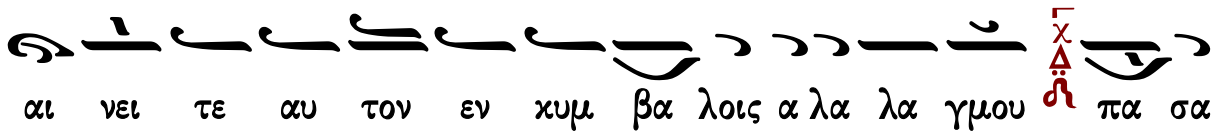
αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γμου πα σα

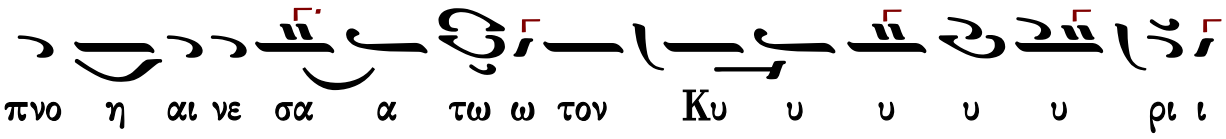
πνο η αι νε σα α τω ω τον Κυ υ υ υ υ ρι ι

ι ι ον

ΠΑ
Κ υ ρι ι ε τα υ περ λαμ πον τα σου θαυ μα τα

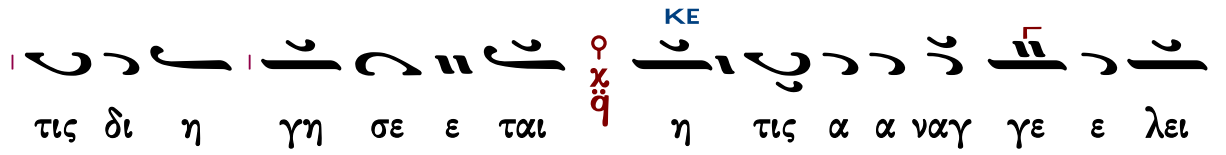
ΚΕ
τις δι η γη σε ε ται η τις α α ναγ γε ε λει

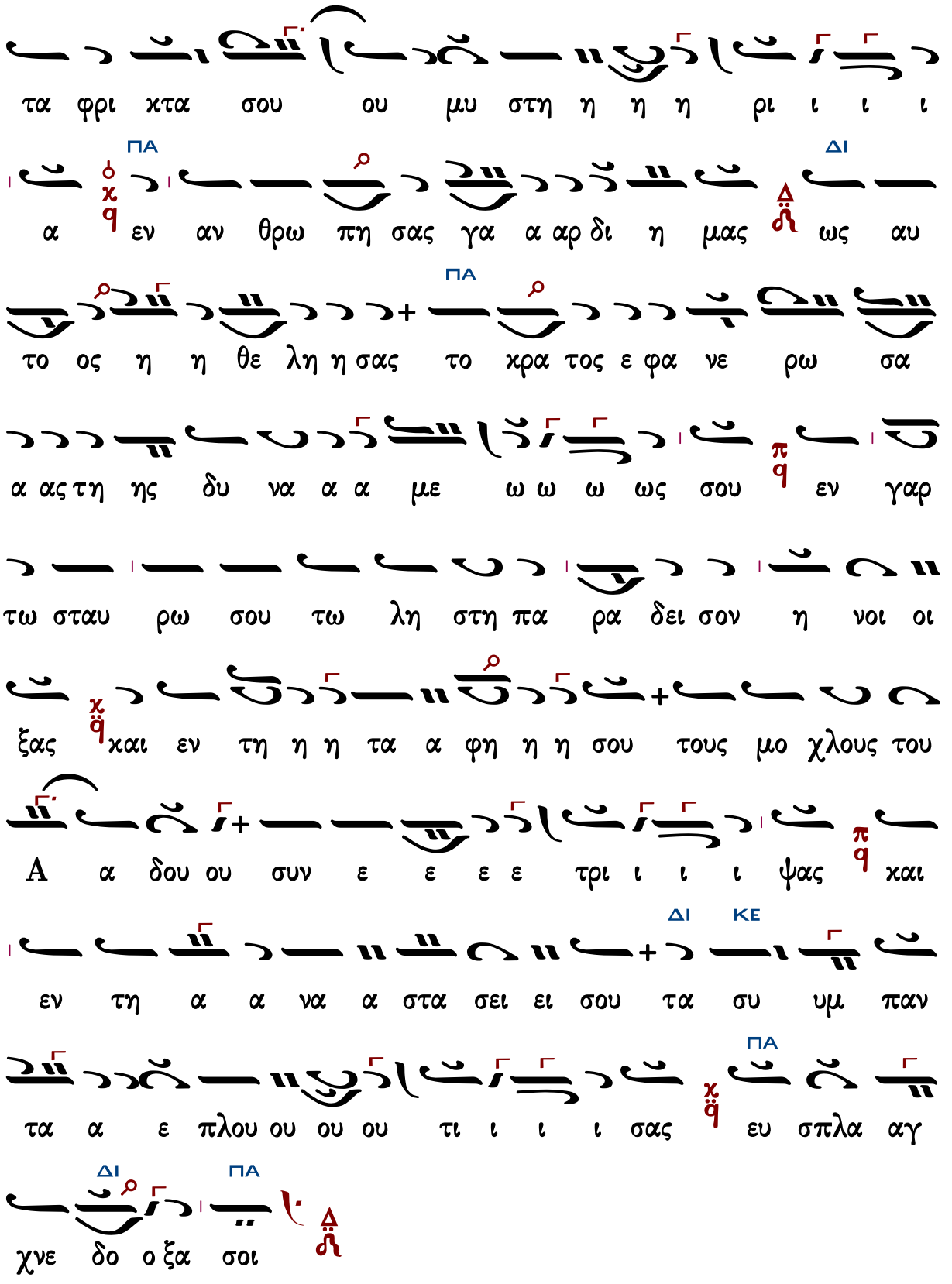
τα φρι χτα σου ου μυ στη η η η ρι ι ι ι
ΠΑ ΔΙ
α εν αν θρω πη σας γα α αρ δι η μας ως αυ
ΠΑ
το ος η η θε λη η σας το χρα τος ε φα νε ρω σα
α ας τη ης δυ να α α με ω ω ω ως σου εν γαρ
τω σταυ ρω σου τω λη στη πα ρα δει σον η νοι οι
ξας και εν τη η η τα α φη η η σου τους μο χλους του
Α α δου ου συν ε ε ε ε τρι ι ι ι ψας και
ΔΙ ΚΕ
εν τη α α να α στα σει ει σου τα συ υμ παν
ΠΑ
τα α ε πλου ου ου ου τι ι ι ι σας ευ σπλα αγ
ΔΙ ΠΑ
χνε δο ο ξα σοι

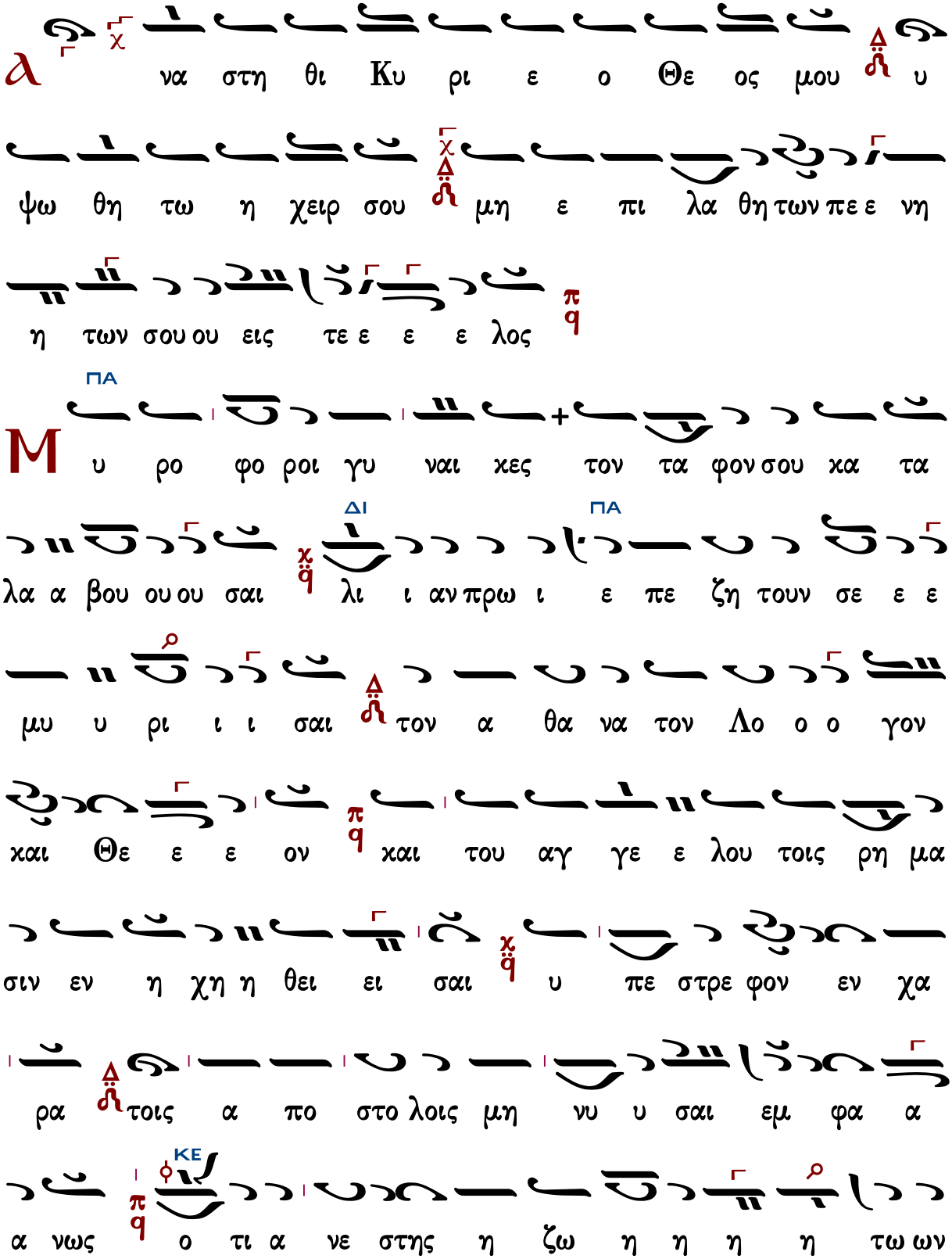
λ
να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ
ψω θη τω η χειρ σου μη ε πι λα θη των πε ε νη
η των σου ου εις τε ε ε ε λος
ΠΑ
Μ
υ ρο φο ροι γυ ναι κες τον τα φον σου κα τα
ΔΙ
ΠΑ
λα α βου ου ου σαι λι ι αν πρω ι ε πε ζη τουν σε ε ε
μυ υ ρι ι ι σαι τον α θα να τον Λο ο ο γον
και Θε ε ε ον και του αγ γε ε λου τοις ρη μα
σιν εν η χη η θει ει σαι υ πε στρε φον εν χα
ρα τοις α πο στο λοις μη νυ υ σαι εμ φα α
ΚΕ
α νως ο τι α νε στης η ζω η η η η τω ων

ΠΑ

α α α πα α α αν των και πα ρε σχες τω κο σμω

ι ι λα σμον και το με ε γα ε ε λε ος

Θ ξο μο λο γη σο μαι σοι Κυ ρι ε εν

ο λη καρ δι α μου δι η γη σομαι παν τα α τα

α θαυ μα α σι α α α α σου

ΠΑ

Τ ου θε ο δε γμο νος τα φου προς τους Ι ου

δαι ους οι φυ λα κες ε λε ε γον ω της η μων μα ται

ο ο φρο νος συμ βου ου λης φυ λατ τειν τον α πε

ΝΗ ΠΑ

ρι γρα πτον δο κι μα σα αν τες μα α α την ε κο πι

ΚΕ

α α α α σα α α α τε κρυ ψαι την α να στα σιν του

σταυ ρω θεν τος βου λο ο με ε νοι τρα νως ε φα α

νε ρω ω ω σα α α α τε ω του υ μων μα ται

ο ο ο φρο ο νος συ υν ε δρι ι ι ι ου τι πα

λιν χρυ ψαι συμ βου λευ ε σθε ο ου χρυ πτε ε ται

ΠΑ ΔΙ ΠΑ

μαλ λον δε παρ η μων α χου ου σα α τε και πι στευ

σαι θε λη σα α τε των γε νο με νων την α λη η

ΚΕ

η η θει ει ει ει αν αγ γε λος α στρα πη φο ο ο ρος

ΔΙ ΠΑ

ου ρα νο ο θε εν κα α τε ε ελ θων τον λι ι θο α α

πε ε χυ υ υ υ υ λι ι ι ι σεν ου τω ω φο ο ο

βω νε χρω σει συ υν ε ε σχε ε ε ε ε θη η η η

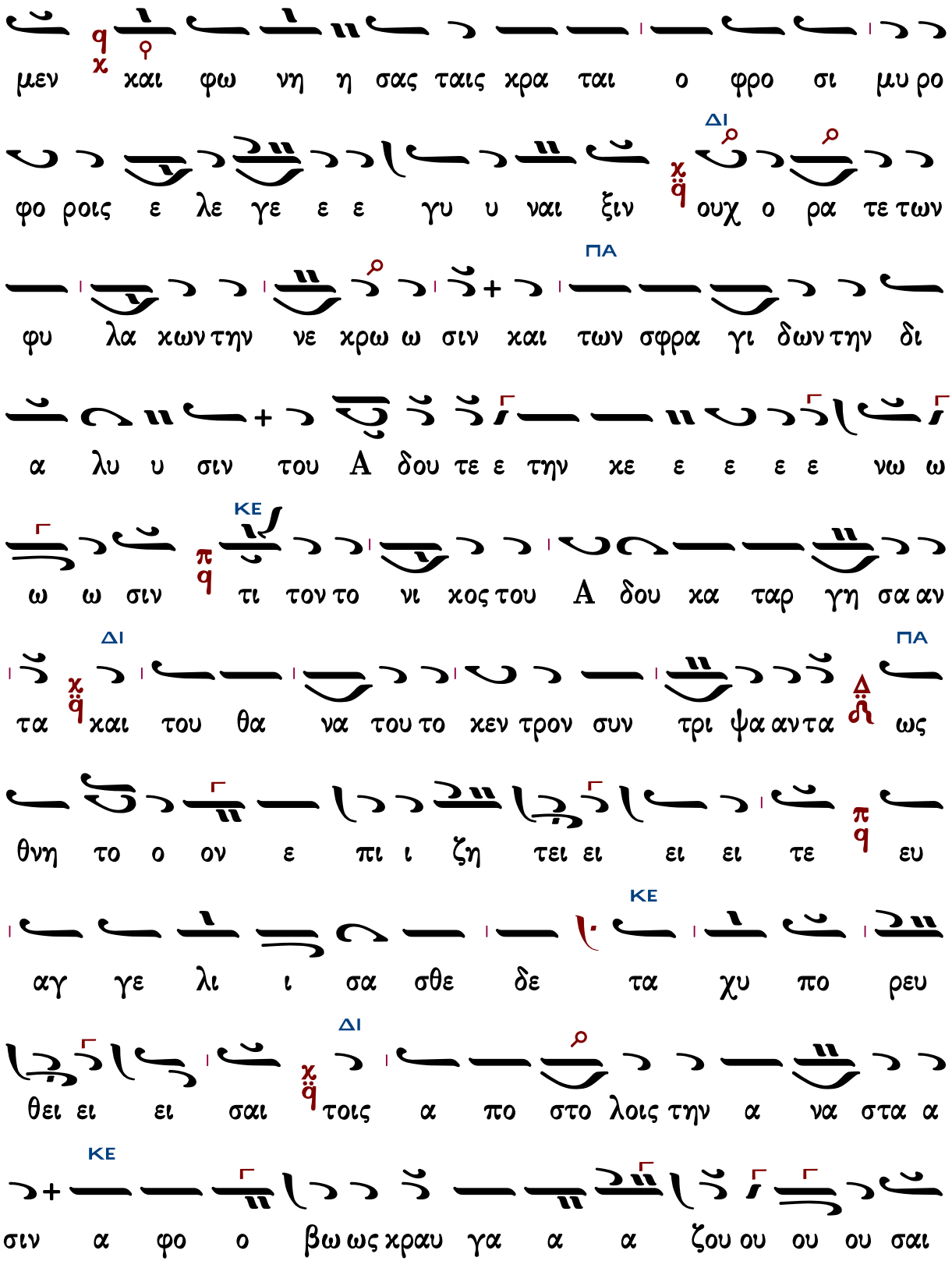
μεν χαι φω νη η σας ταις χρα ται ο φρο σι μυ ρο
ΔΙ
φο ροις ε λε γε ε ε γυ υ ναι ξιν ουχ ο ρα τε των
ΠΑ
φυ λα χων την νε χρω ω σιν χαι των σφρα γι δων την δι
α λυ υ σιν του A δου τε ε την χε ε ε ε ε νω ω
ΚΕ
ω ω σιν τι τον το νι χος του A δου χα ταρ γη σα αν
ΔΙ
ΠΑ
τα χαι του θα να του το χεν τρον συν τρι ψα αν τα ως
θνη το ο ον ε πι ι ζη τει ει ει ει τε ευ
ΚΕ
αγ γε λι ι σα σθε δε τα χυ πο ρευ
ΔΙ
θει ει ει σαι τοις α πο στο λοις την α να στα α
ΚΕ
σιν α φο ο βω ως χραυ γα α α ζου ου ου ου σαι

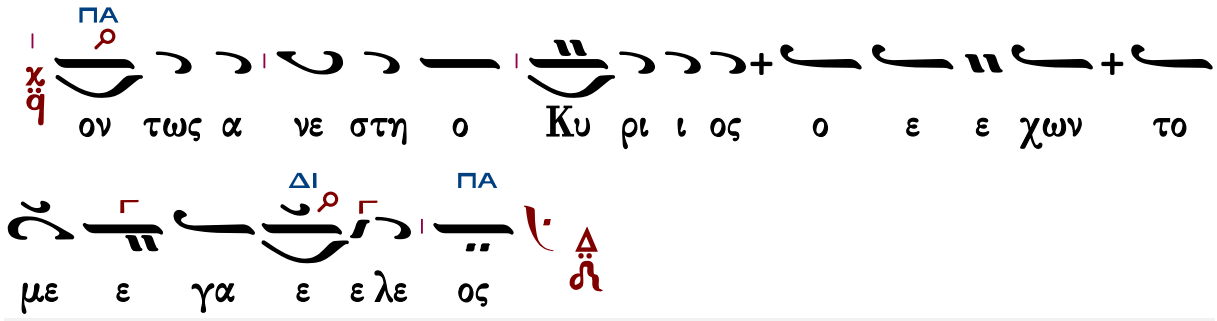

Ἑωθινὸν δοξαστικὸν γ΄

Πέτρου Λαμπαδαρίου (†1778)

Ἦχος Γα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον 1820 σ.242*

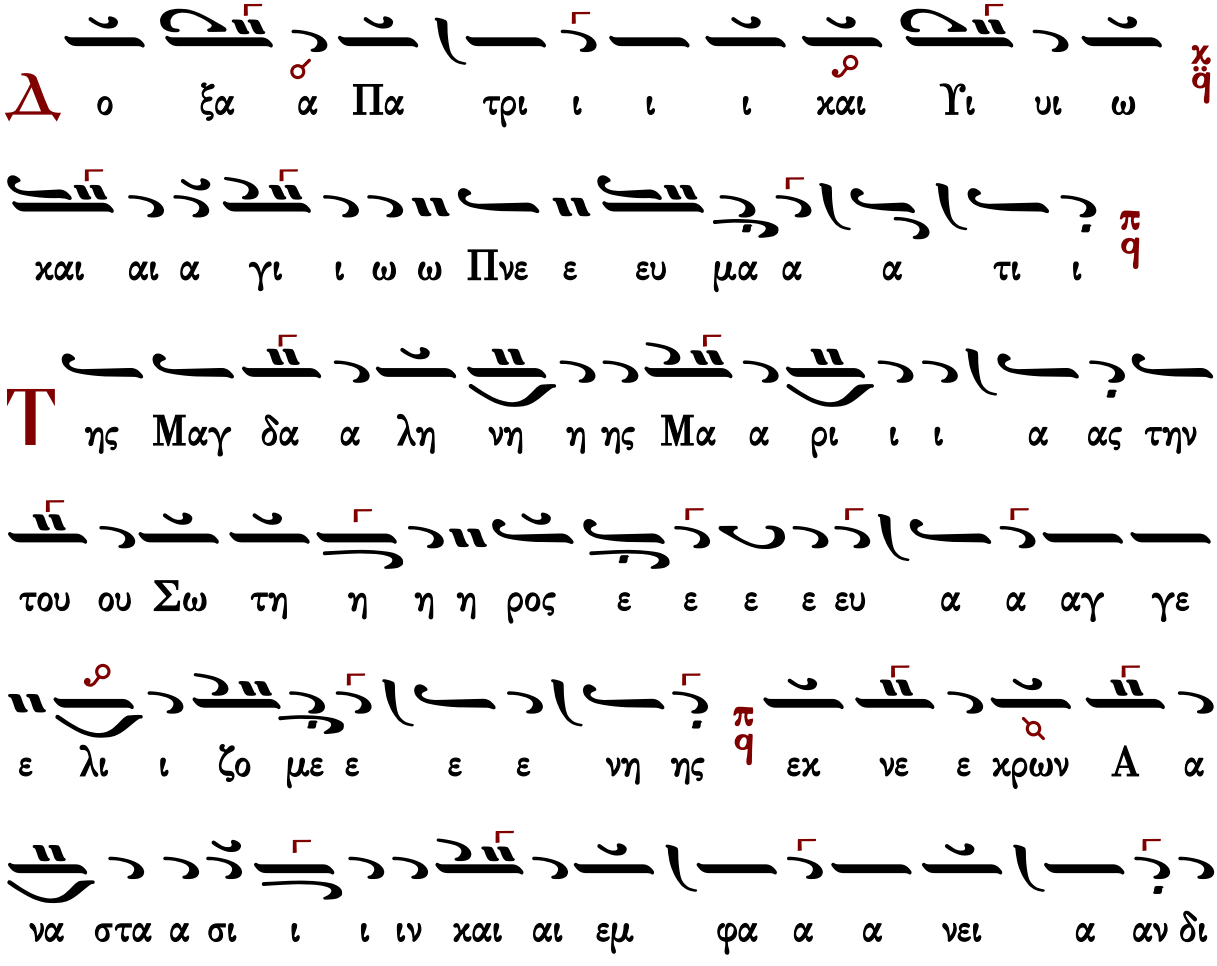

α πι στου ουουν τες οι οι Μα θη η ται ω νει

δι ζο ον το το ο τη ης κα αρ δι ι ι α ας σκλη ρο

ον αλ λα τοις ση μει ει οις κα θο πλι σθε ε εν τε

ες και θα αυ μα α σι προς το κη ρυ γμα α α α α

πε στε ε ελ λο ο ον το ο και συ υ μεν

Κυ υ υ ρι ε ε προς τον αρ χι φω ω τον α α

νε ε λη η η η η φθη ης Πα τε ε ε ρα α οι

δε ε ε κη ρυ υτ το ο ο ον παν τα α χου τον λο ο ο

γο ον τοις θα αυ μα σι ι πι ι στου ου ου με ε ε

νοι οι δι ο ο οι φω ω τι σθεν τες δι ι α α

αυ τω ων δο ξα α α α ζο ο με ε εν σου

την εκ νε κρων Α να α στα α σιν φι λα α α αν θρω

πε Κυ υ υ υ υ ρι ι ε

Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου (†1862)

Ἦχος ἡ Γα

Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1865 σ.193*

Δ ο ξα Πα τρι και αι Υι υι υι ω και α γι ι ω

ω Πνε ε ευ μα α α α τι ι

Τ ης Μαγ δα λη νη η η ης Μα α ρι ι ι α ας

την του Σω τη η η η ρος ευ αγ γε λι ζο ο

με ε ε ε ε νης εκ νε κρω ων α α να α

σταα α α σι ι ιν χαι αι ε εμ φα α α νει ει ει ει

α αν δι α πι στου ου ουουν τες οι οι μα θη η

ται ω νει δι ι ζο ο ο ον το το ο ο τη ης κα αρ

δι ι α ας σκλη η ρο ον αλ λα τοις ση η

μει ει ει ει ει ει ει οις κα θο πλι σθε ε εν

τες και θα α αυ μα σι προς το κη η ρυ υ υ υ

γμα α α α α πε ε στε ε ελ λο ο ο ον το ο

και συ μεν Κυ ρι ι ε προς τον αρ χι φω ω τον α νε

λη η η φθης Πα τε ε ε ρα οι δε ε κη

η η η η η η η η η η η ε κη η ρυ υ

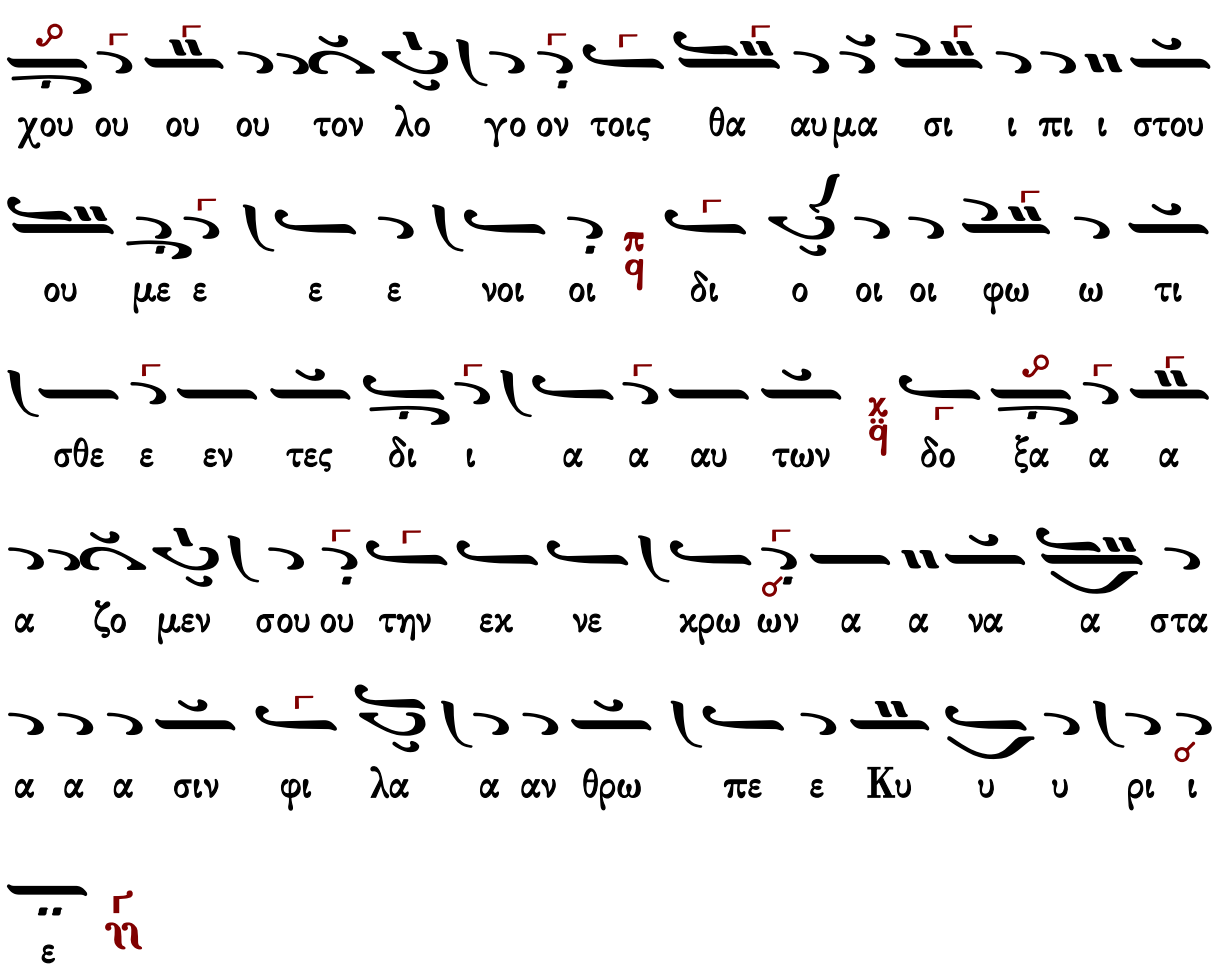

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου (†1866)

Ἦχος ἡ Γα

Αναστασιματάριον
Ιωάννου Πρωτοψάλτου
1905 σ.145*

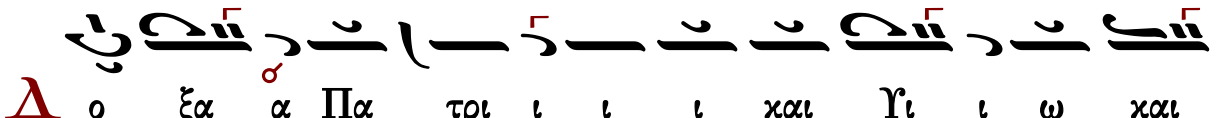

αι Α γι ι ω ω Πνε ε ευ μα α α τι ι

Τ ης Μαγ δα λη νη η η ης Μα α ρι ι ι α

ας την του Σω τη η η η ρο ος ευ αγ γε λι

ι ι ι ζο ο με ε ε νης ε εχ νε ε χρων

α α να α α στα α α α σι ι ι ιν χαι αι ε εμ

φα α νει ει ει α αν δι α α πι στου ου ου

ουν τες οι οι οι Μα α α α α θη η η οι μα θη

η ται αι ιαι αι αι αι η ω νει δι ι ζο ο ον

το το της κα α αρ δι ι ι ι α ας σκλη η η ρο

ο ον αλ λα α α α τοις ση μει ει ει ει οις καθ

ο πλι σθεν τες και θαυ μα α σι προς το κη η ρυ υ

υ υ γμα α α α α πε στε ε ελ λο ο ον το ο

και συ μεν Κυ ρι ι ε προς τον αρ χι φω ω τον α

νε λη η η φθη ης Πα τε ε ε ε ρα οι δε ε

κη η η η η η η ρυ υ υ υ ε κη η ρυ υτ

το ο ο ο ο ο ιο ο ο ο ο ο ον παν

τα χου ου ου ου τον λο γο ον τοις θα αυ μα σι πι ι στου

ου ου με ε ε νοι οι δι ο οι οι φω τι σθε ε

εν τες δι ι α α αυ των δο ξα α α α ζο ο

με ε ε εν σου την εκ νε κρω ων α να α

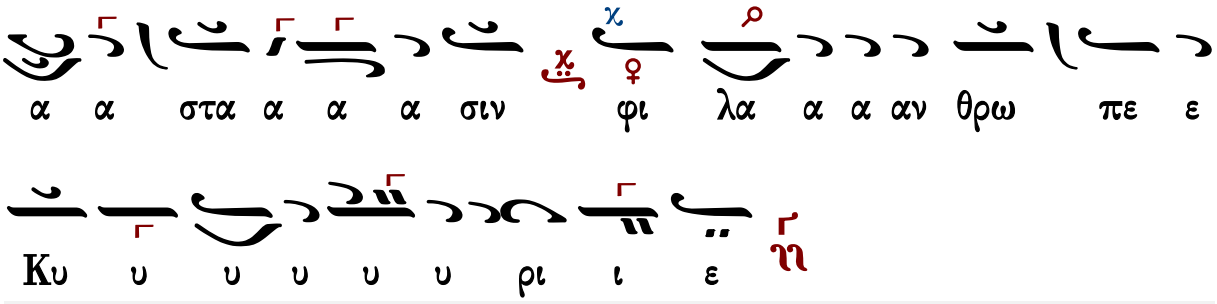

Ἰωάσαφ Διονυσιάτου (†1866)

Ἦχος ἡ Γα

Ἰωάσαφ Διονυσιάτου
Διονυσιάτικη Μουσική Ανθολογια
Άγιον Όρος 2009 σ.359*

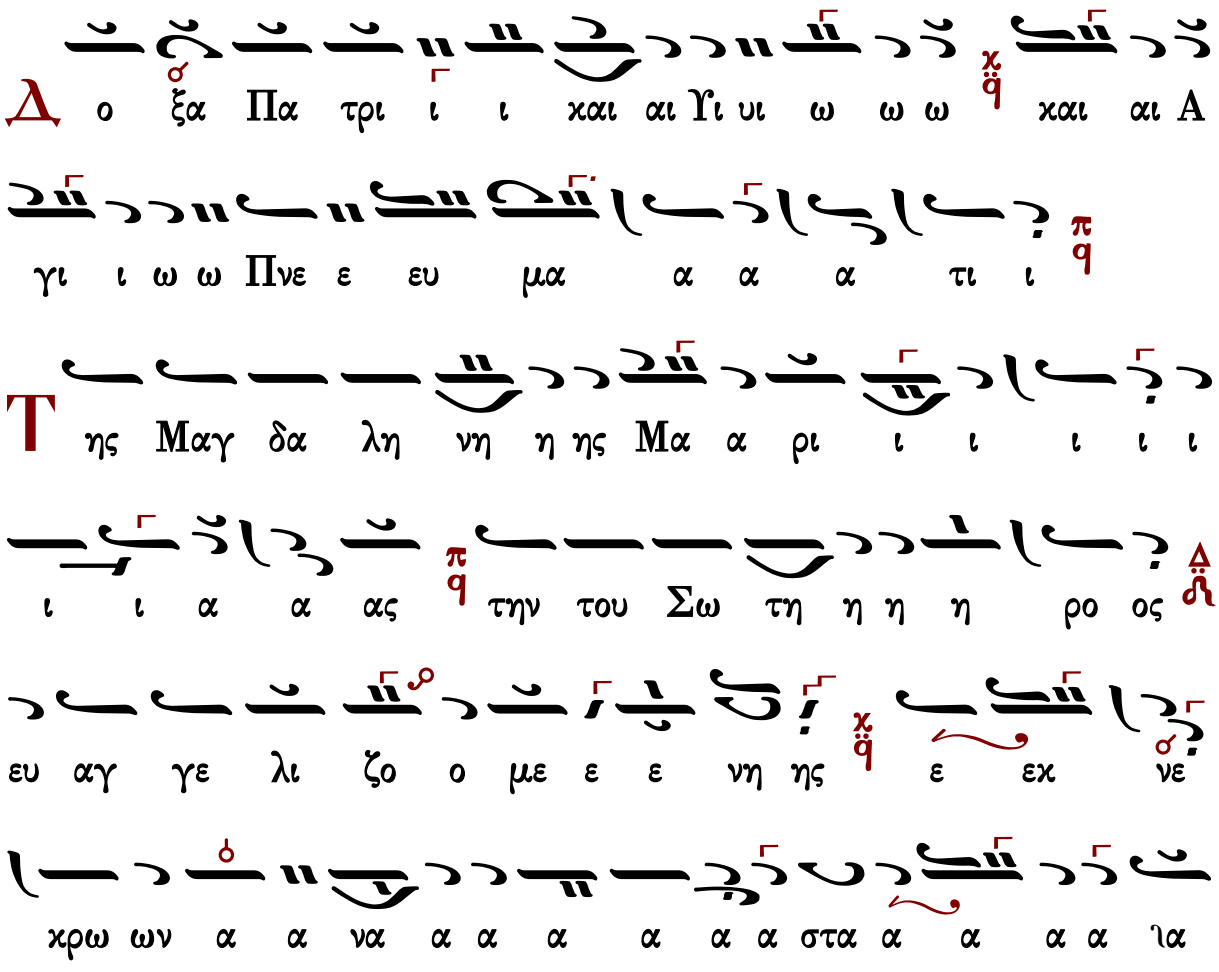

γμα α α α α πε ε στε ε ε ε ελ λο ο ο ον
α α α σι ι προς το χη η η ρυ υ υ υ
πλι σθε ε ε εν τε ες χαι αι θα α α α αυ μα
ει ει ει ει ει ει ει οι οι οι οι οι οι οις χαθ ο
ρο ο ιο ο ο ον αλ λα α α τοις ση μει ει
ζο ο ον το το της χαρ δι ι ι ι α ας σχλη η
α θη η η ται αι ιαι αι αι αι αι ω νει δι ι
οι οι μα α α α α α α θη η η οι μα
ει ει ει α αν δι α πι στου ου ουν τες
α α α α ε εμ φα α α α νει
π
q

υ Κυ χq εν με υ υ υ υ υ υ υ υ χαι συ υ υ υ πq το

υ χq ε ε ε ε ε ε με ε ε ε ε ε ε ι ι ρι

φω χι ι αρ τον φω ι ι ι ι ι ι ι φq προς τον

ε ε τε α α Πα ης φθη η η λη νε α ηq τον

η η η η η η η χq οι δε ε χη η η η ε ε ρα

ο ο ο ο το υτ ρυ η χη ε υ υ υ ρυ

τον ου ου ου χου τα παν χq ον ο ο ο ο ο ιο ο

ι ι πι ι σι α μα αυ θα οις τοι χq γον ο ο ο λο

οι δι ο οι νοι ιο πq ε ε ε με ου ου ου στου ου

α α δι ες ε ε εν τε ε ε με ι ε σθε τι φω

α α α α αυ τω ω ω ω ω ω ων δο ο

ξα α ζο ο με ε εν σου ου την ε εκ νε χρων

α να α α α στα α α α α ια α α α σιν φι

λα α αν θρω πε Κυ υ ρι ε ε ε ε

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ (†1875)

Ἦχος Γα

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ
Πεντηκοστάριον
1886 σ.152*

Δ ο ο ο ο ξα Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι υι

ω ω ω ω και Α γι ω ω Πνε ε ε ευ μα

α α α τι ι

Τ ης Μαγ δα λη νη η η η η η η η ης Μα α

α α α ρι ι ι ι ιι ι ι ι ι ι ι α α ια α

α ας ζη την του Σω τη η η η η η ιη η την του Σω

τη η η ρο ο ο ιο ο ο ος ν ευ α αγ γε λι ι

ι ι ζο ο ο με ε νοι οις χ εχ νε χρων A α

να στα α σι ι ιν χαι ε εμ φα α α α νει ει ει

α αν π δι α πι στου ου ου ουν τες οι μα α α

α α α θη η η οι μα α θη η ται αι ω νει δι ι

ζο ον το το της κα α αρ δι ι ι ι ι ας σκλη η ρο

ο ιο ο ο ον π αλ λα α α α τοις ση μει ει οι οι

οις κα θο πλι σθεν τες και θα α α αυ μα α σι

προς το χη η η η η η η η ιη η η ρυ γμα α α α

α α α α πε στε ε ε ε ε ε ε ε ε ελ λο

ο α πε στελ λο ον το ιο ο ο ο η χαι συ υ

ιυ υ υ υ με ε ε εν Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ ρι ι ι συ μεν Κυ υ ρι ι ε ε ε

ε ε ιε ε ε ε ε ε ε η προς τον α αρ χι ι

ι ι ι ι ι φω τον αρ χι ι φω ω τον η α νε

λη η η η η η η η η φθη η ης η Πα α τε ε

ε ε ε ε Πα α τε ε ε ε ε ε ε ιε ε ε Πα

τε ε ε ρα α ια α α α α α α α οι δε ε

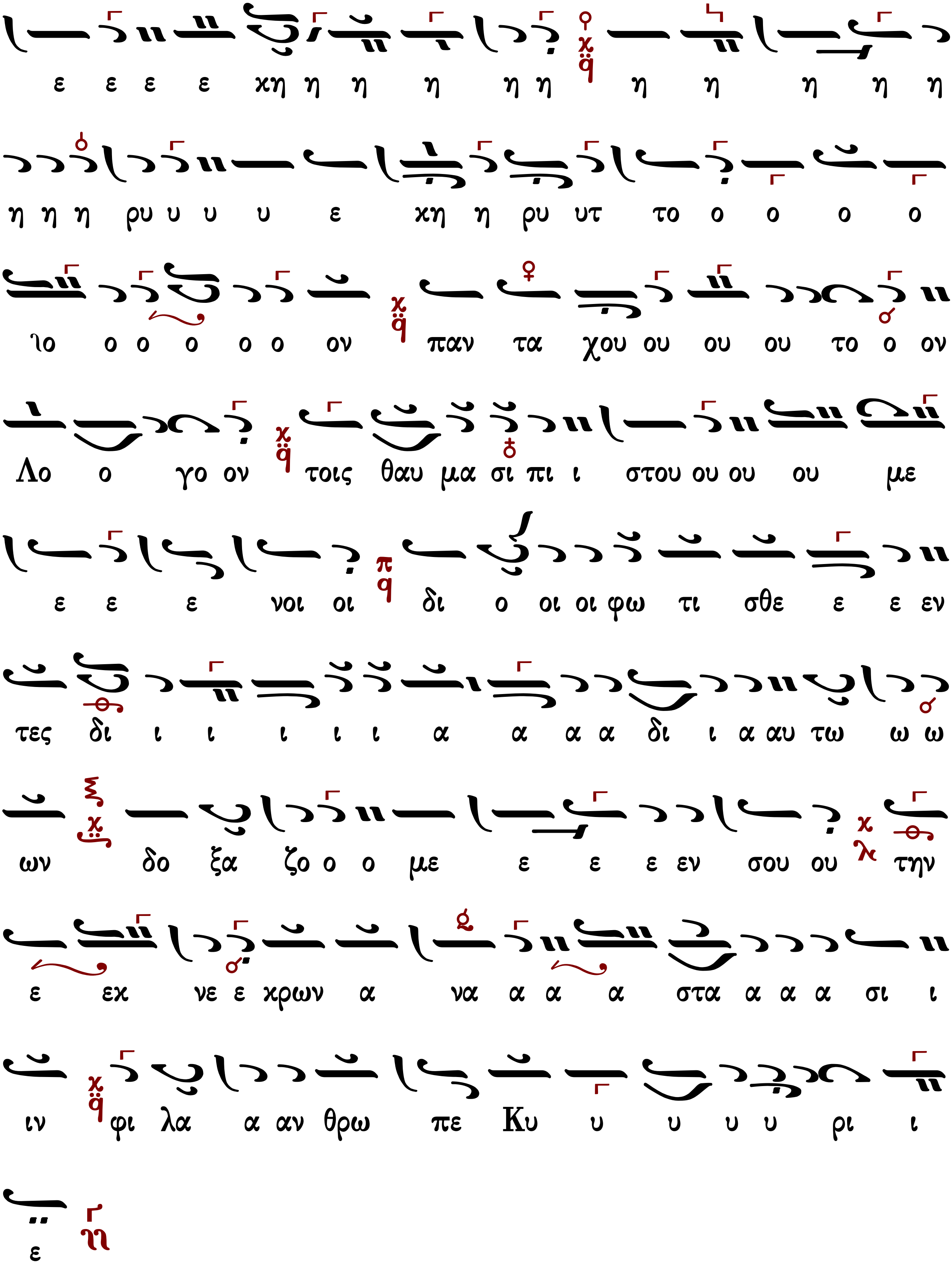
ε ε ε ε χη η η η η η η η η η η
η η η ρυ υ υ υ ε χη η ρυ υτ το ο ο ο ο
ιο ο ο ο ο ο ον παν τα χου ου ου ου το ο ον
Λο ο γο ον τοις θαυ μα σι πι ι στου ου ου ου με
ε ε ε νοι οι δι ο οι οι φω τι σθε ε ε εν
τες δι ι ι ι ι ι α α α α δι ι α αυ τω ω ω
ων δο ξα ζο ο ο με ε ε ε εν σου ου την
ε εκ νε ε κρων α να α α α στα α α α σι ι
ιν φι λα α αν θρω πε Κυ υ υ υ υ ρι ι
ε

Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου (†1908)

Ἦχος Γα

Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου
Τά Ἕνδεκα Ἑωθινά 1886 σ.10*

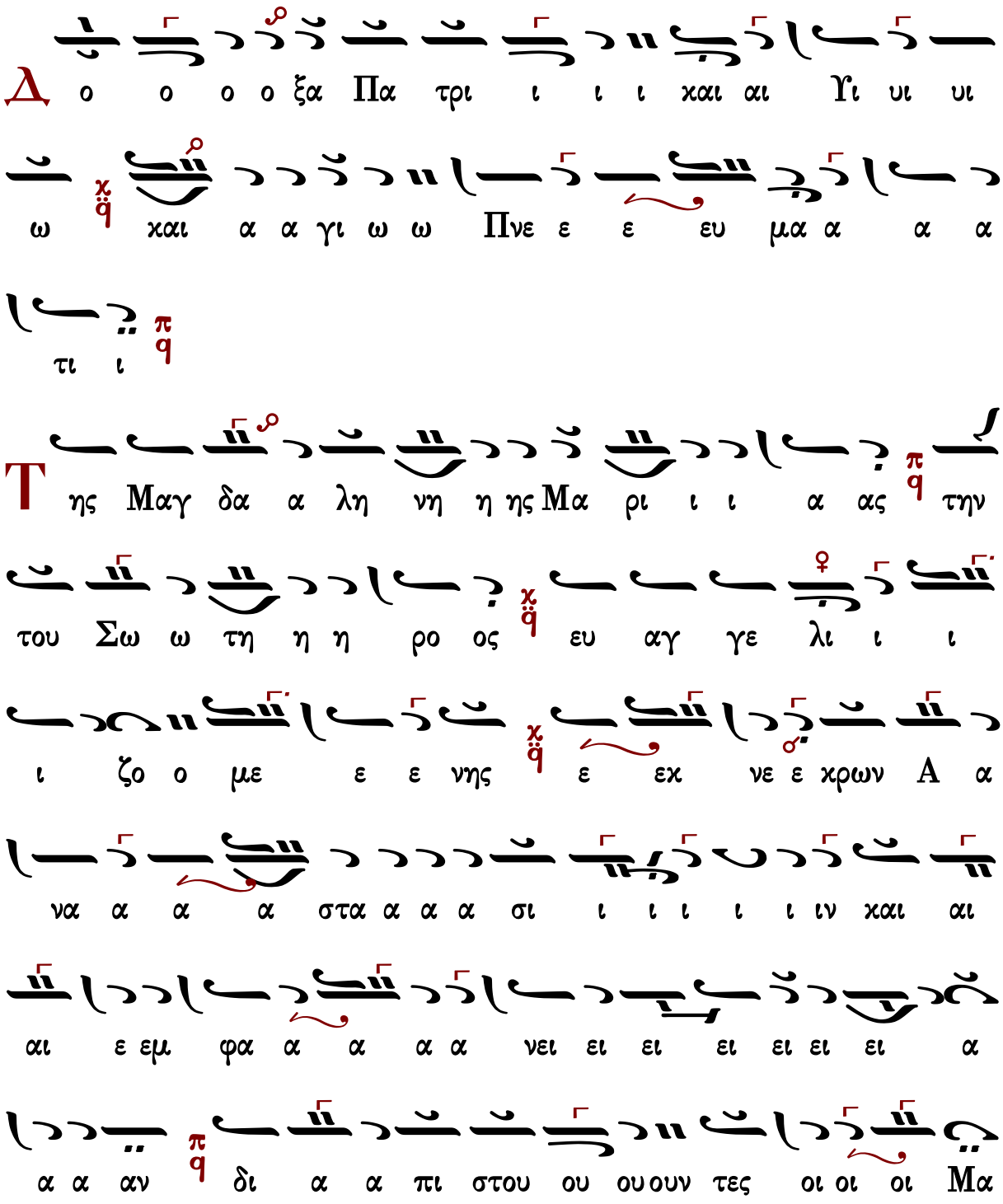

α α α θη η η οι μα θη η ται αι ιαι αι αι αι

ω νει δι ι ι ι ι ζο ο ο ο ο ιο ο ο

ον το το ο τη ης κα αρ δι ι ι ι α ας σκλη η ρο ο ο

ο ο ο ο ο ον αλ λα α α α τοι οις ση μει ει ει

ει οις κα θο πλι σθεν τε ες και θαυ μα α σι προς το κη η

η η ρυ προς το κη η η ρυ υ γμα α α α α πε ε

στε ε ε ελ λο ο ο ον το ο και συ υ με εν

Κυ υ ρι ι ε προς τον α αρ χι φω ω τον α νε λη

η η φθη ης Πα α α τε ε ε ε ρα οι

δε ε ε κη η η η η ρυ υτ το ο ο ον πα α αν

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Πέτρου Φιλανθίδου (†1920)

Ἦχος ἡ Γα χ

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.24*

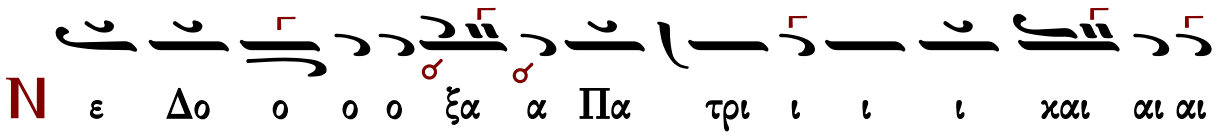

Πνε ε γι ω ω α α α χαι αι ω ω ω Υι υι υι

ε ευ μα α α α α τι ι

Τ ης Μαγ δα α λη η νη η η ης Μα ρι ι ι ι

ι ας την του Σω ω τη η η ρο ο ο ος ευ αγ

γε λι ι ι ι ζο με ε ε ε ε ε ε ε

ε ε νης ε εκ νε ε χρω ων α α να α

α α στα α α α σι ι ι ι ιν και αι ε εμ

φα α α α νει ει ει ει α αν δι α α πι

στου ου ου ουν τες οι οι οι μα α α α θη η η

οι μα θη η ται αι ιαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

ω ω νει ει δι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ο ο

ιο ο ο ον το το τη ης κα αρ δι ι ι ι ι ι

ι ι α α α ας σκλη η η η η η η η ρο ο

ο ο ο ο ο ον αλ λα α α α τοι οις ση μει

ει ει ει οις κα θο πλι σθε εν τε ες και αι θαυ μα α

σι προς το ο κη η η η ρυ υ υ υ γμα α α

α α α α πε ε στε ε ελ λο ο ο ον το ο και

συ υ μεν Κυ υ ρι ι ε προς τον αρ χι ι

φω ω τον α νε λη η η φθη ης Πα τε ε

ε ε ε ρα οι δε ε κη η η η η η η η

η η η ρυ υ υ υ υ ε ε χη η η η η η η

ρυ υ υ υ υ ιυ υ υ υτ τον πανν τα χου ου ου

ου το ο ο ον λο ο ο ο γο ο ο ο ο ο ο ο

ον τοις θα αυ μα α α σι ι πι ι στου ου ου ου με ε

ε ε ε νοι οι δι ο ο ο ο οι φω τι σθε

εν τε ες δι ι α αυ τω ω ω ω ων δο ξα α α

α α ζο ο ο με ε ε ε ε ε ε ε εν σου ου ου την

ε εχ νε ε χρω ω ω ω ω ω ω ων Α α α α να

α α α α α α Α α να α α α α α α στα α

σιν φι λα α αν θρω πε Κυ υ υ ρι ε Κυ υ ρι

Ἐμμανουήλ Φαρλέκα (†1958)

Ἦχος Γα

Εμμανουήλ Φαρλέκα
Βυζαντινά Μελωδήματα
2011 σ.223*

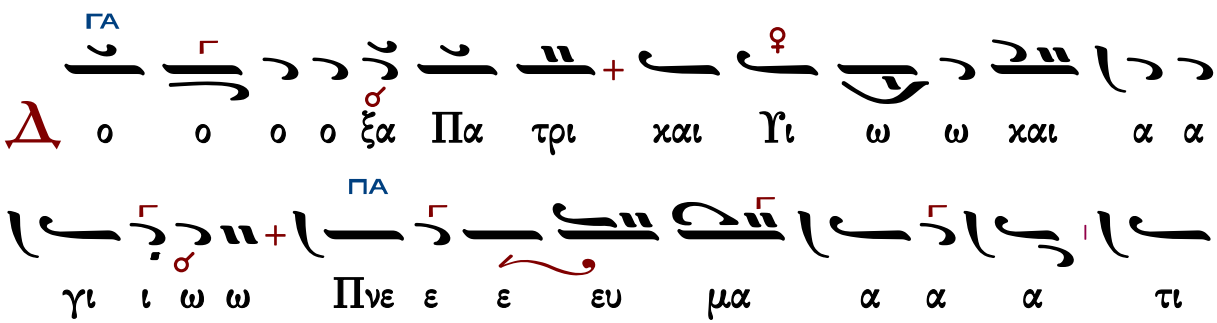

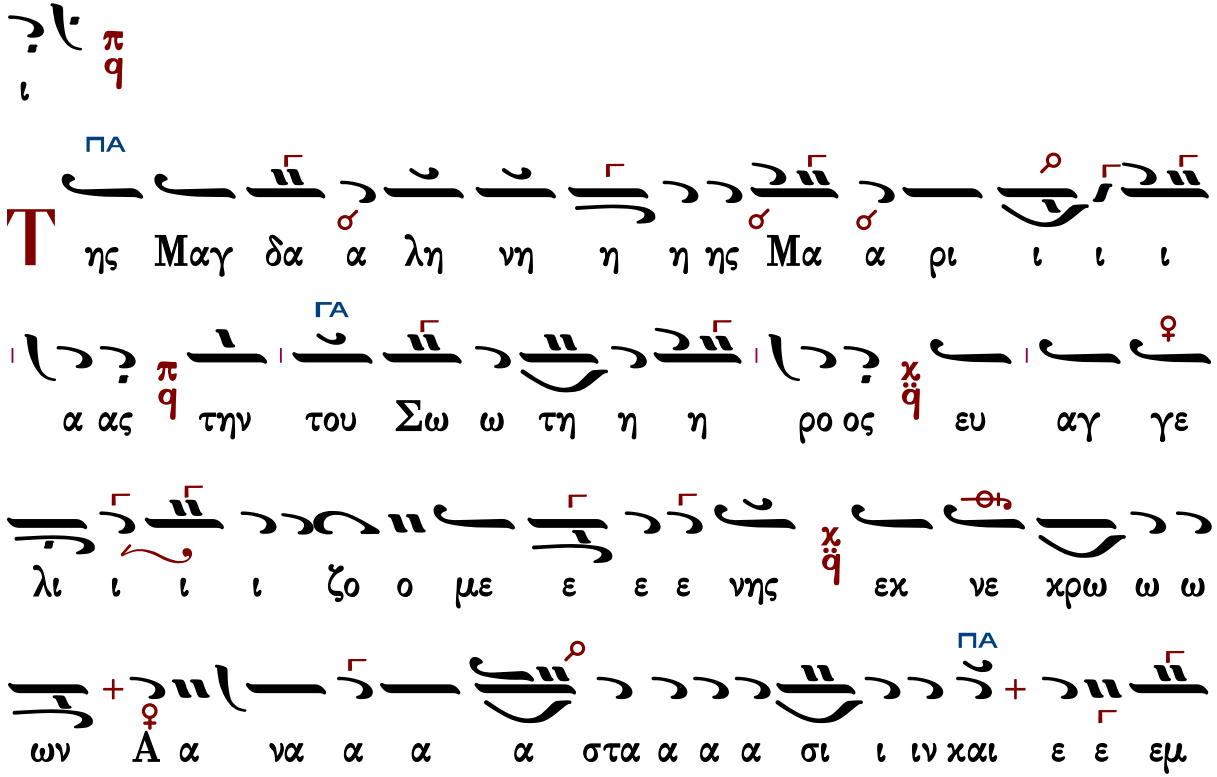

ΓΑ

φα α α α νει ει ει ει α αν δι α α πι

στου ου ου ουν τες οι μα θη η ται αι ιαι αι αι αι

αι αι ΚΕ ω νει δι ι ι ι ι ι ζο ο

ω νει ει δι ι ζο ο ον το ΠΑ το της κα α αρ δι ι

ΝΗ ΓΑ

ι ας σκλη η ρο ο ον αλ λα α α α τοι

οις ση μει ει ει ει οις καθ ο πλι σθε ε ε ε

ε εν τες και θα α α αυ μα α σι προς το

ΚΕ

κη η η η η ρυ υ προ ος το κη η ρυ υ υ

γμα α α α πε ε ε στε ε ε ελ λο ο ο ον ΠΑ

ΓΑ

το ο και συ υ με εν Κυ υ ρι ι ε προς

ΖΘ

τον αρ χι ι φω ω τον αρ χι ι φω ω τον α

ΠΑ

νε λη η η η η φθη ης Πα α τε ε ε

ΚΕ

ε ε ε ε ε ρα οι δε ε χη η

η η η η η η ρυ υ υ υ ε χη η η ρυ

ΓΑ

υ υτ το ο ο ο ο ο ιο ο ο ο ο ο ον παν

τα χου ου ου ου τον λο ο γο ον τοις θα αυ μα α

ΠΑ

σι πι ι ι στου ου ου ου με ε ε ε νοι

ΓΑ

οι δι ο οι φω τι σθεν τε ες δι ι α αυ τω ω

ΚΕ

ων δο ξα ζο ο με ε εν σου ου ου την εκ νε

χρω ων α α να α α α α α α στα α α α ια α

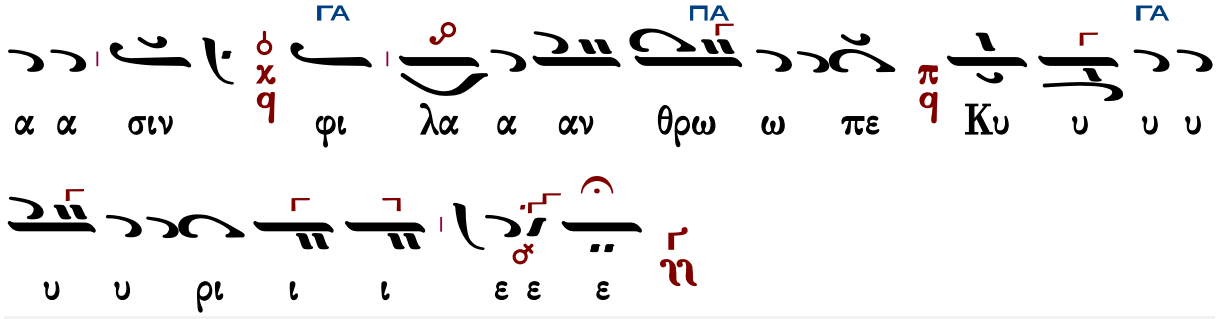

Κωνσταντίνου Πρίγγου (†1964)

Ἦχος ἡ Γα

Τα 11 εωθινά
κατ' εκτέλεση Κ. Πρίγγου
Παναγιώτης Φιλίππου 2017*

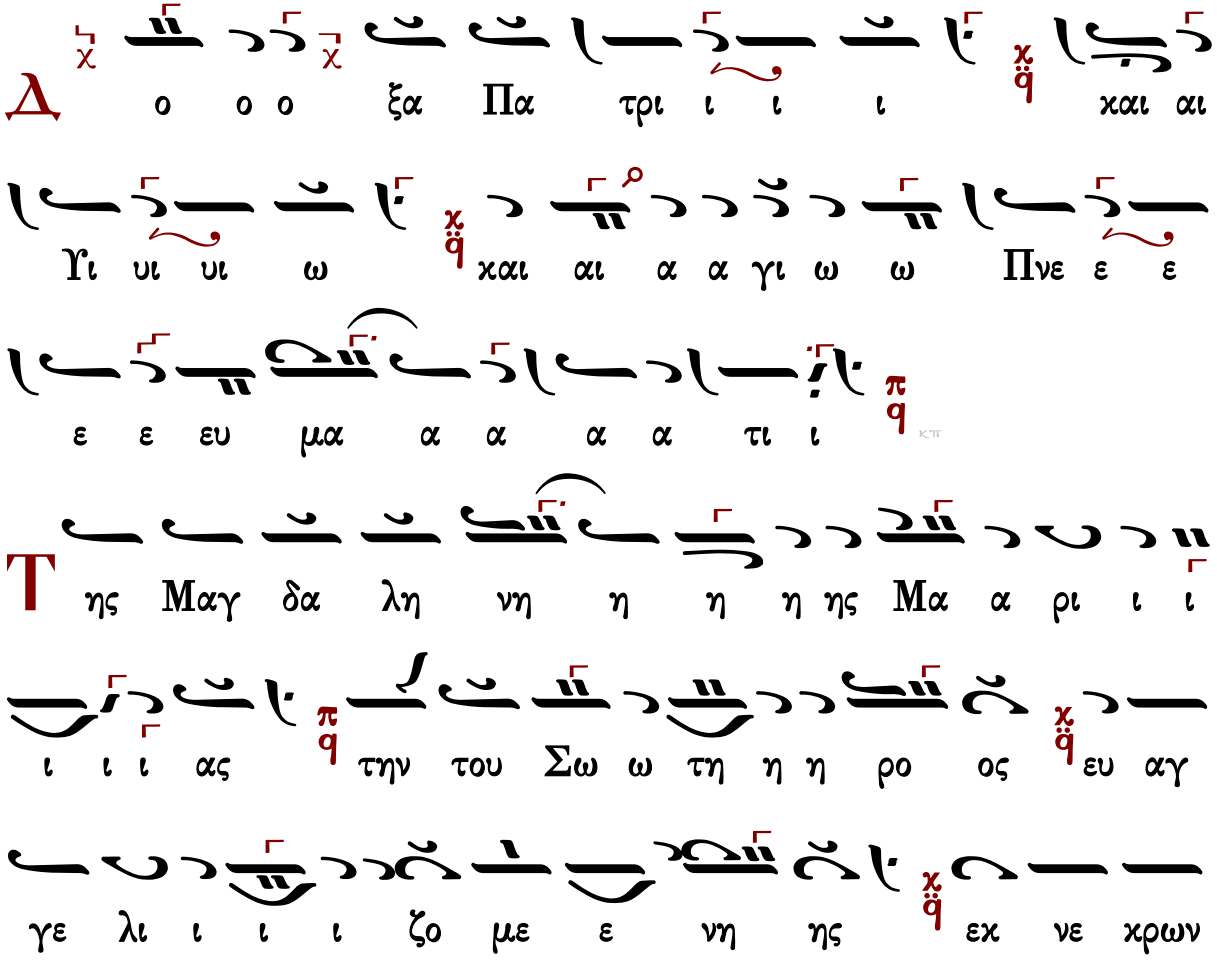

A να α α α α στα α α α σι ι ι ι ι

ιν χαι ε εμ φα α α α α νει ει ει ει ει α

αν δι α πι στου ου ου ου ουν τες οι οι οι Μα

α α α α α α θη η η οι Μα θη η ται αι ιαι

αι αι αι αι ω νει ει ει δι ι ζο ον το το

τη ης χα α αρ δι ι ι ι ι α ας σχλη η η

ρο ο ον αλ λα α α α α τοι οις ση

μει ει ει ει ει οις χα θο πλι σθε εν τε ες χαι

θα αυ μα α σι προς το χη η η η η ρυ υ

υ υ γμα α α α α α πε ε στε ε ε ε ε

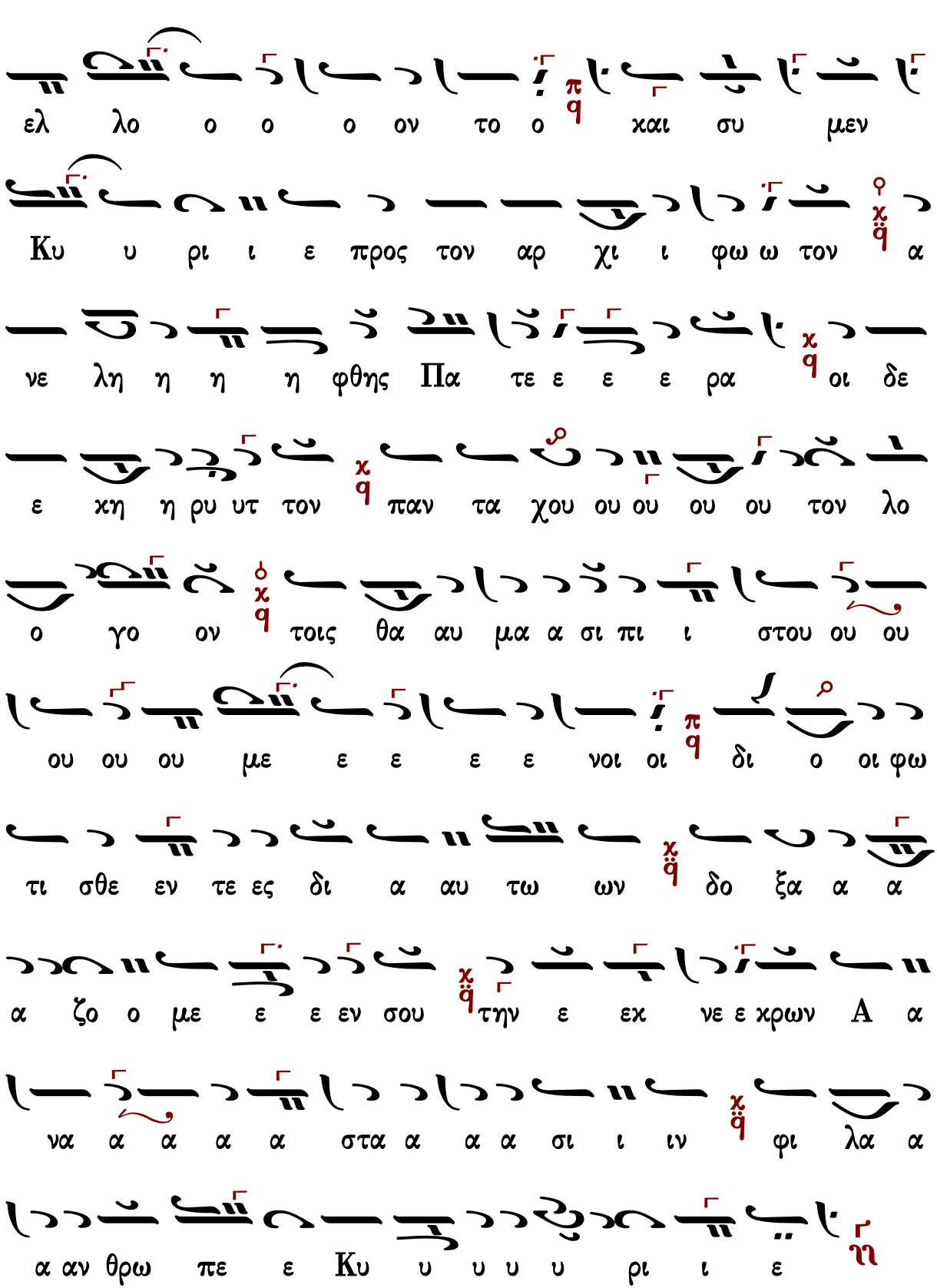
ελ λο ο ο ο ον το ο χαι συ μεν
Κυ υ ρι ι ε προς τον αρ χι ι φω ω τον α
νε λη η η η φθης Πα τε ε ε ρα οι δε
ε κη η ρυ υτ τον παν τα χου ου ου ου ου τον λο
ο γο ον τοις θα αυ μα α σι πι ι στου ου ου
ου ου ου με ε ε ε ε νοι οι δι ο οι φω
τι σθε εν τε ες δι α αυ τω ων δο ξα α α
α ζο ο με ε ε εν σου την ε εκ νε ε κρων Α α
να α α α α στα α α α σι ι ιν φι λα α
α αν θρω πε ε Κυ υ υ υ υ ρι ι ε

Ἀθανασίου Καραμάνη (†2012)

Ἦχος ἡ Γα

Αθανάσιος Καραμάνης
Νέα Μουσική Συλλογή
τόμος Α' 1955 σ.144*

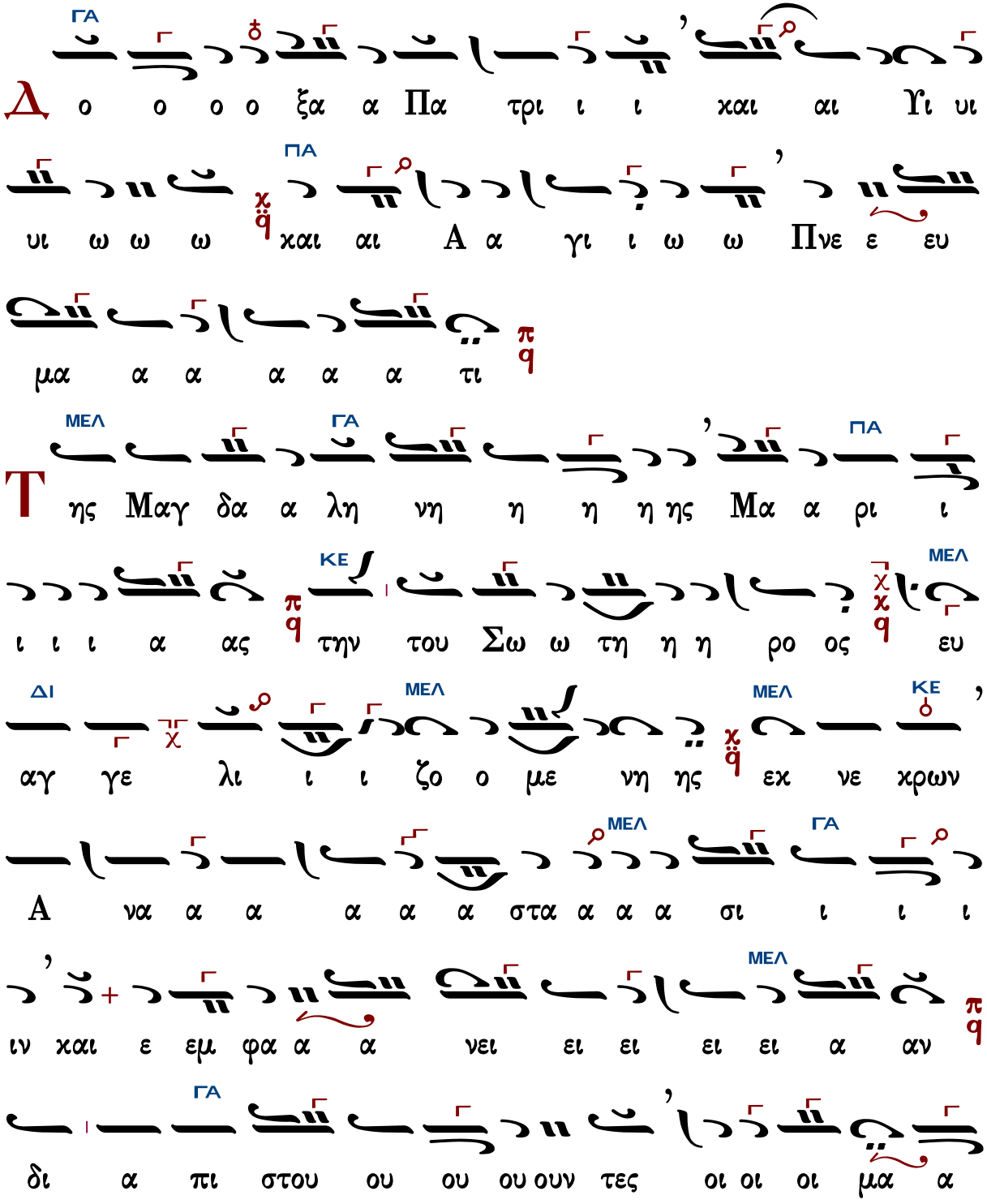

α α α α θη η η οι Μα θη η ται αι αι

ΓΑ ΚΕ

ιαι αι αι αι αι ω νει δι ι ζο ο ον το το

ΜΕΛ

της χαρ δι ι ι ας σχλη η ρο ο ο ο ιο ο ο ο

ΜΕΛ ΓΑ

ον αλ λα α α α τοι οις ση μει ει ει ει ει

ΚΕ

οις καθ ο πλι σθε εν τε ες και θα αυ μα α

ΚΕ ΜΕΛ ΓΑ

σι προς το κη η η η η ρυ υ υ υ γμα α α

ΠΑ ΜΕΛ

α α α πε ε στε ε ελ λο ο ο ον το ο και

ΜΕΛ ΚΕ ΜΕΛ ΚΕ

συ υ μεν Κυ υ ρι ι ε προς τον αρ χι ι

ΚΕ

φω ω τον α νε λη η η η η φθη ης Πα α

τε ε ε ε ε ε ε ε ρα οι δε ε

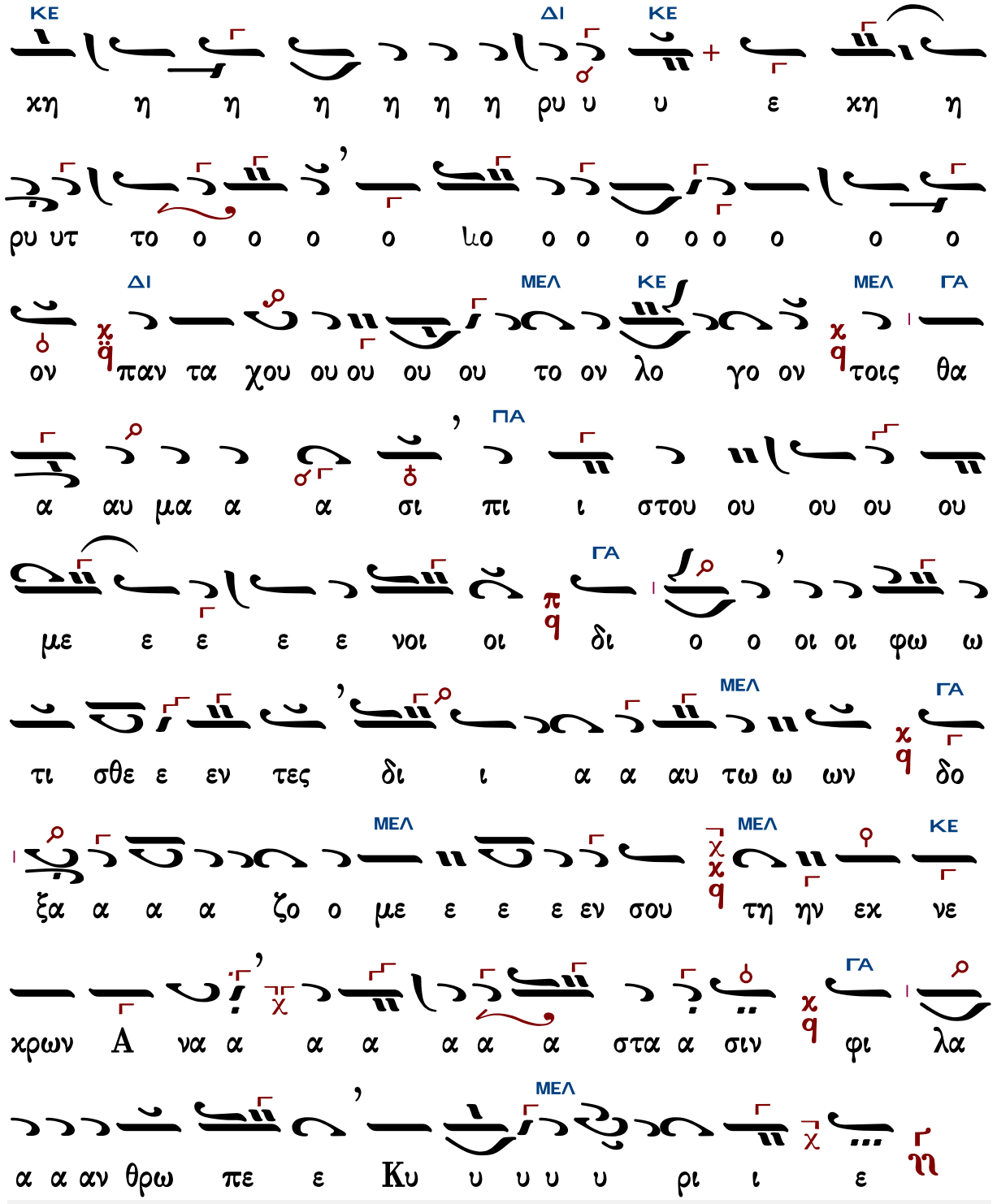

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη (†2014)

Ἦχος ἡ Γα χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.482/1352#

Δ ο ξα α Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω

και αι α γι ι ω ω Πνε ε ευ μα α α τι ι

Τ ης Μα γδα λη νη η η ης Μα α ρι ι ι α

ας την του Σω ω τη η η ρο ος ευ αγ γε λι ζο

με ε ε ε ε νη ης εκ νε ε κρων α α να α

σταα α α σι ι ι ιν και αι εμ φα α α νει ει ει ει

α αν δι α πι στου ου ου ουν τες οι οι οι μα α

α α α θη η η οι μα θη η ται αι ιαι αι αι αι αι

ω νει δι ι ζο ο ον το το της κα α αρ

λα αλ ον ο ρο η η σχλη ας α ι ι ι δι

α α α τοι οις ση μει ει ει ει οις κα θο πλι σθεν τες

και θα αυ μα α σι προς το κη η ρυ υ υ υ γμα α

α α α πε στε ε ελ λο ο ο ον το ο και συ

μεν Κυ ρι ι ε προς τον αρ χι φω ω τον α νε

λη η η φθη ης Πα τε ε ε ρα οι δε ε κη

η η η η η η ρυ υ υ υ ε κη η ρυ υτ

το ο ο ο ο ο ιο ο ο ο ο ο ον παν τα

χου ου ου ου τον λο γο ον τοις θα αυ μα σι πι ι στου ου

ου με ε ε ε νοι οι δι ο οι οι φω τι σθε ε

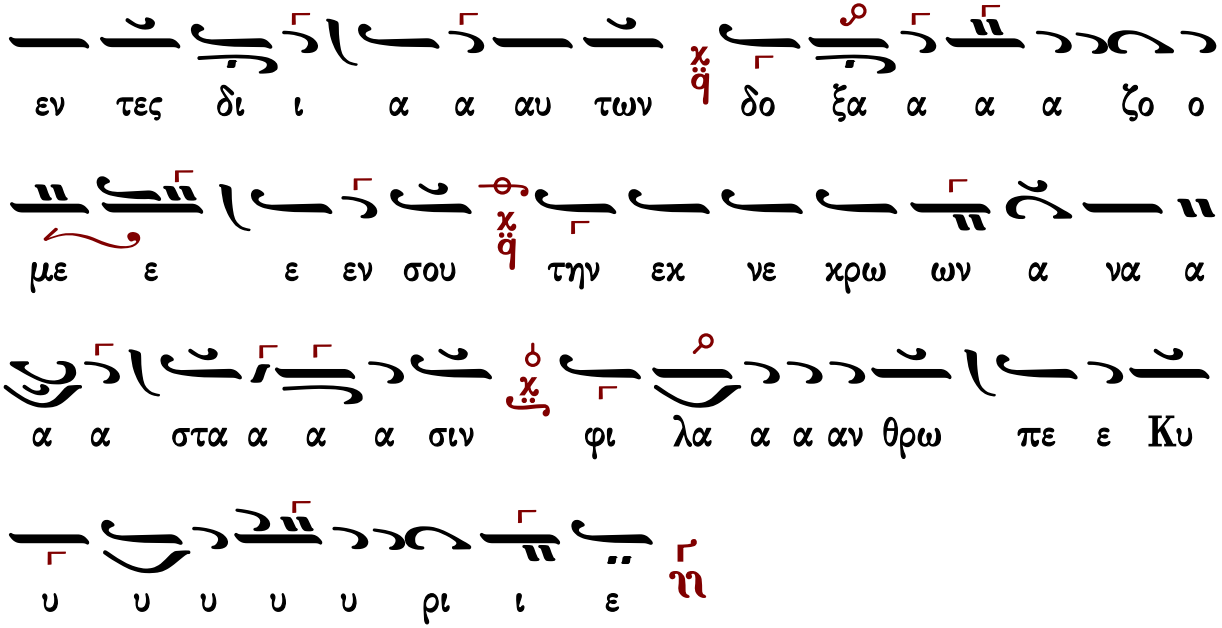

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοχίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη (†2016)

Ἦχος ἡ Γα

Ελευθερίου Γεωργιάδη
Τρίτομος ανθολογία τ. Β'
Ὄρθρος 1987 σ.564*

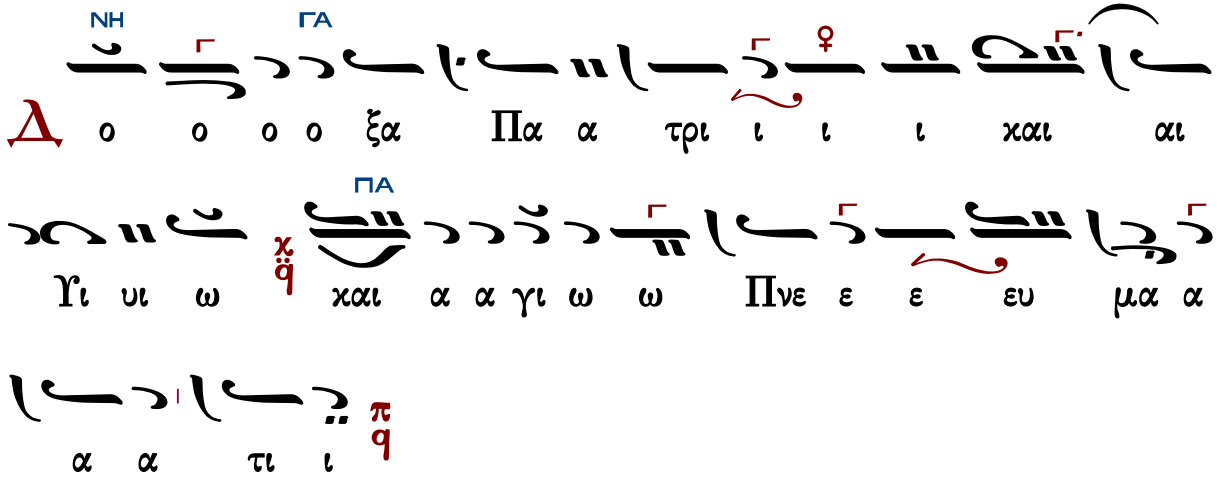

ΔΙ ΓΑ

αγ ευ ος ρο η η τη ω Σω του την ας α

ΓΑ ΜΕΛ ΓΑ

χρων ε νε ε με ηης εχ ζο ι ι ι λι γε

ΠΑ

εμ ει χαι ιν ι ι ι σι α α α στα α α ας να α

ΜΕΛ

α α δι ον αν ει ει ει νει α α α α φα

ΓΑ

α α α α α Μα οι οι οι τες ου ου ου στου πι

ΚΕ ΓΑ ΝΗ

ω αι αι αι αι αι ιαι αι ται η θη οι Μα η η θη

ΠΑ

ης η τη το το ο ον ο ζο ι δι ει ει νει

ο ο ο ο ο ιο ο ο ας σχλη ρο ι ι ι ι αρ κα

ΝΗ ΓΑ

κα ις οις ει ει ει μει ση οις α α α τοι λα αλ ον

κη η η η προς το σι α μα θαυ σθεν τες θο πλι

ΠΑ

η ρυ υ υ υ γμα α α α α πε ε στε ε ε ελ

λο ο ο ον το ο χαι συ υ υ μεν Κυ υ υ υ

ΝΗ ΠΑ

υ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι χαι συ μεν Κυ υ υ

ΜΕΛ

ρι ι ε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε προς

ΚΕ ΓΑ

τον αρ χι ι ι ι φω τον αρ χι ι φω τον α

νε λη η η η η η φθης Πα α α τε ε ε ε ε ε ε

ΔΙ

ε ε ρα οι δε ε χη η η η η η η ρυ υ

υ υ ε χη ρυ υτ το ο ο ο ο ιο ο ο ο ο

ΚΕ ΔΙ ΚΕ

ΠΑ ΓΑ ΔΙ

ο ον παν τα χου ου ου ου τον λο γο ον τοις θα αυμα

ΝΗ

σι πι ι στου ου ου ου με ε ε νοι οι δι ο οι

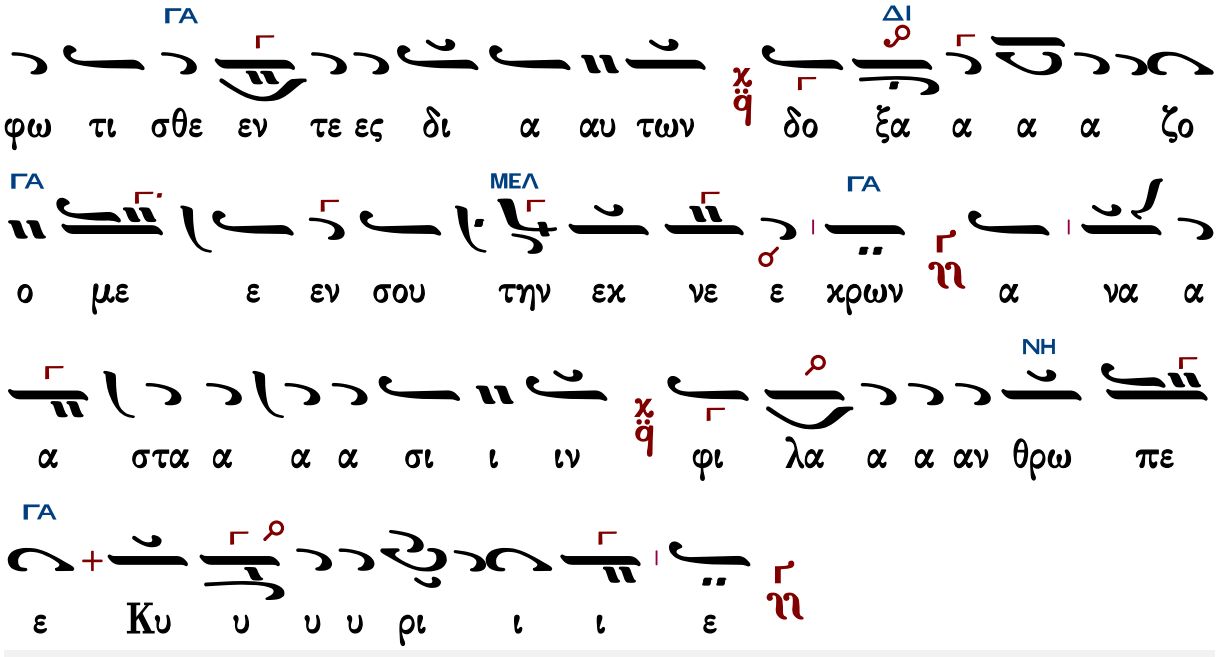

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Λάμπρου

Ἦχος ἠ Γα

Κωνσταντίνου Λάμπρου
Εωθινά Δοξαστικά 2020*

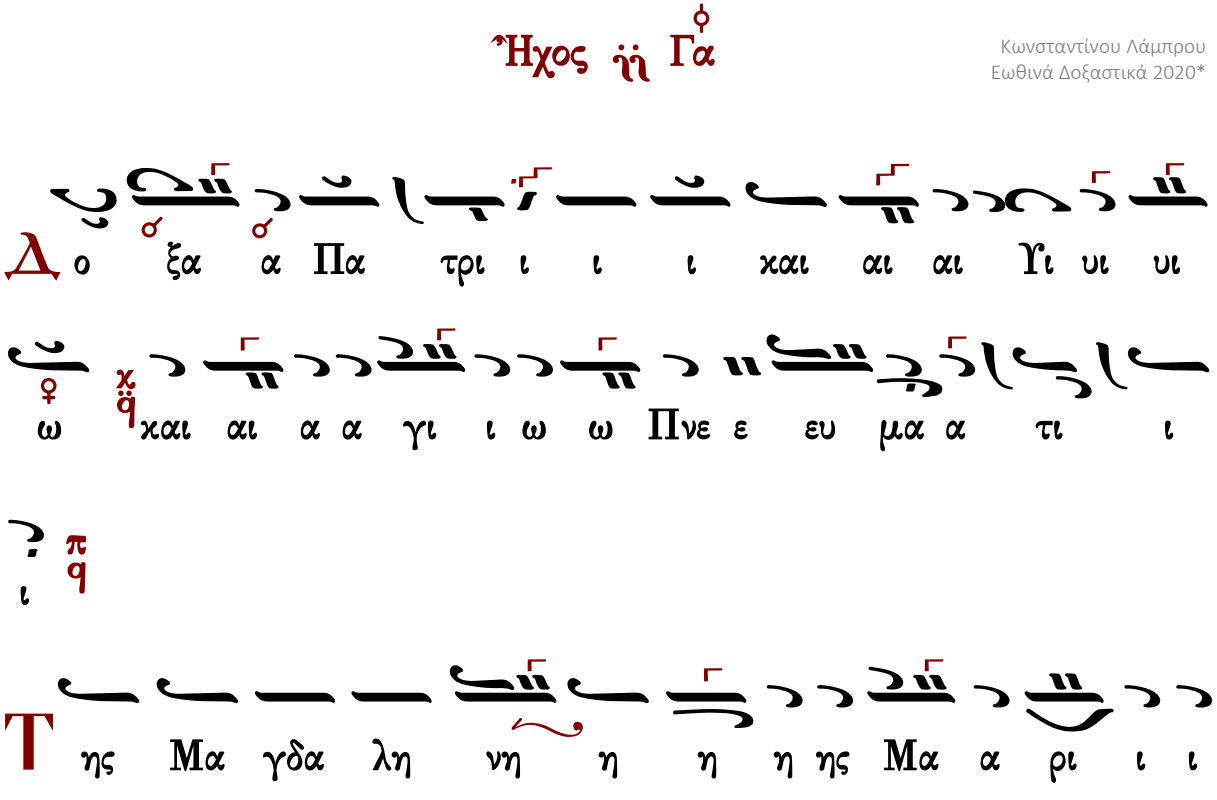

α αις πq την του Σω ω τη η η ρο ος χq ευ αγ γε

λι ι ι ι ζο ο με ε ε νης χq εκ νε κρων α να

α στα α σι ι ι ιν και αι εμ φα α α νει αν χq δι

α πι στου ου ουν τες οι μα α θη η η ται χq ω

νει δι ζο ον το το ο της κα αρ δι ι ι ι α ας σκλη

ρο ον πq αλ λα α α α τοι οις ση μει ει ει ει ει

οις κα θο πλι σθε εν τε ες και θα αυ μα α σι χq προς

το κη η η η ρυ υ υ υ γμα α α α α πε ε

στε ε ε ελ λο ο ο ον το ο πq και συ υ

μεν Κυ υ υ ρι ι ε προς τον αρ χι ι φω ω

τον α νε λη η η η φθη ης Πα τε ε ε ε

ρα οι δε ε κη η ρυ υτ τον παν τα χου ου ου

ου ου το ον λο ο ο ο γον τοις θα αυ μα α σι ι πι

ι στου ου ου με ε ε νοι οι δι ο ο οι οι φω ω

ω τι σθε ε εν τες δι ι α α αυ τω ω ων

δο ξα α α α ζο ο με ε ε εν σου την εκ νε

κρων α α να α α α στα α α α σι ι ιν φι

λα α α α αν θρω πε ε Κυ υ υ υ υ ρι ι

ε

οι δε ε κη η η η η η η η ρυ υ υ υ ε

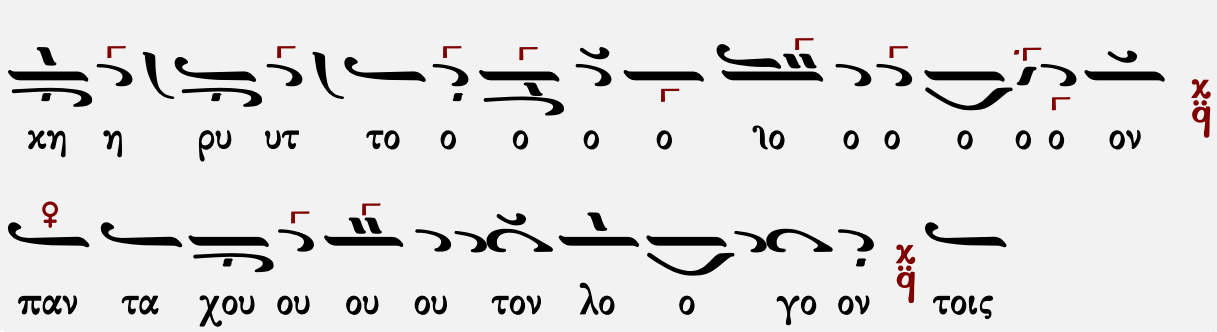

Θεοτοκίον

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος Δι

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον 1820 σ.48#

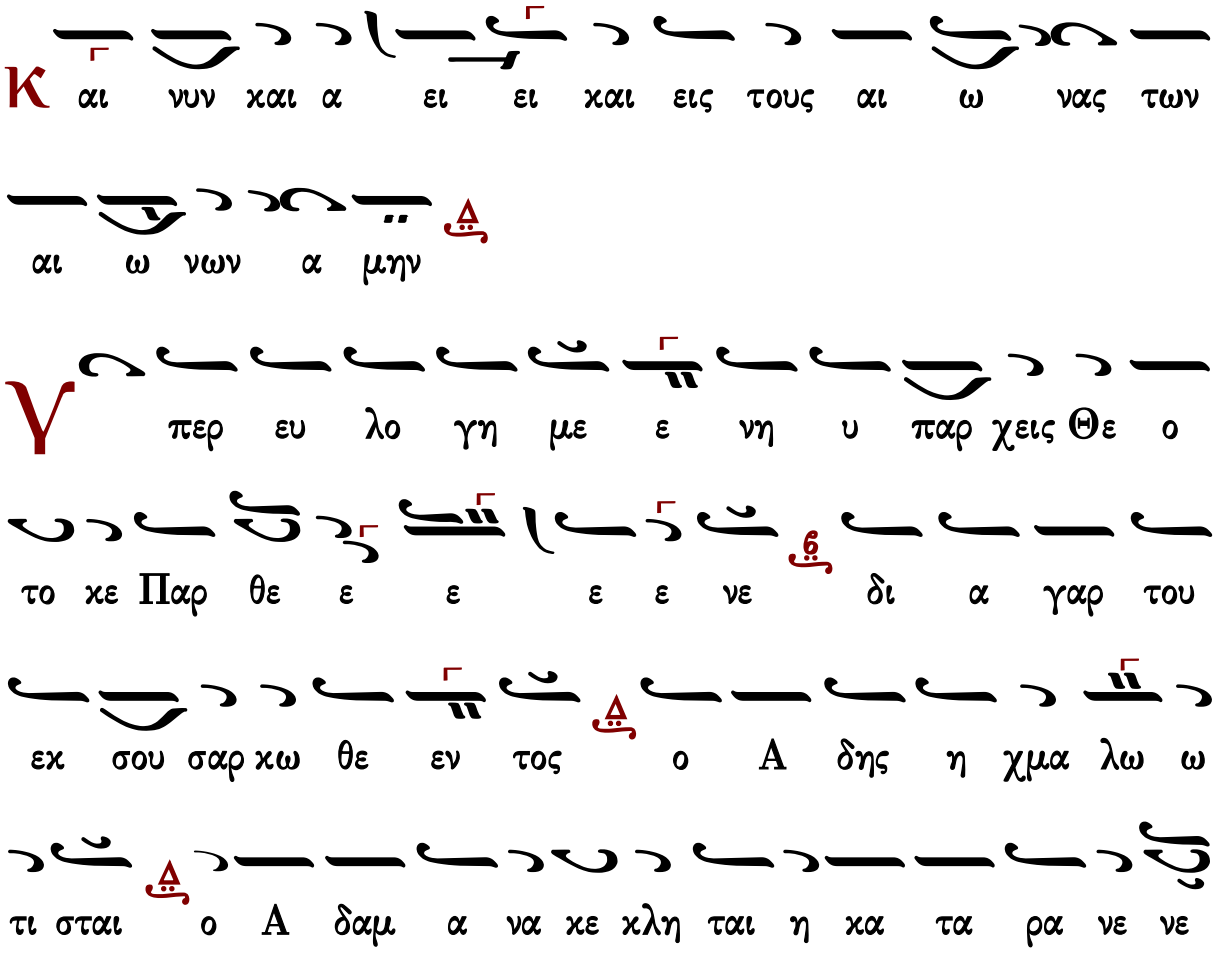

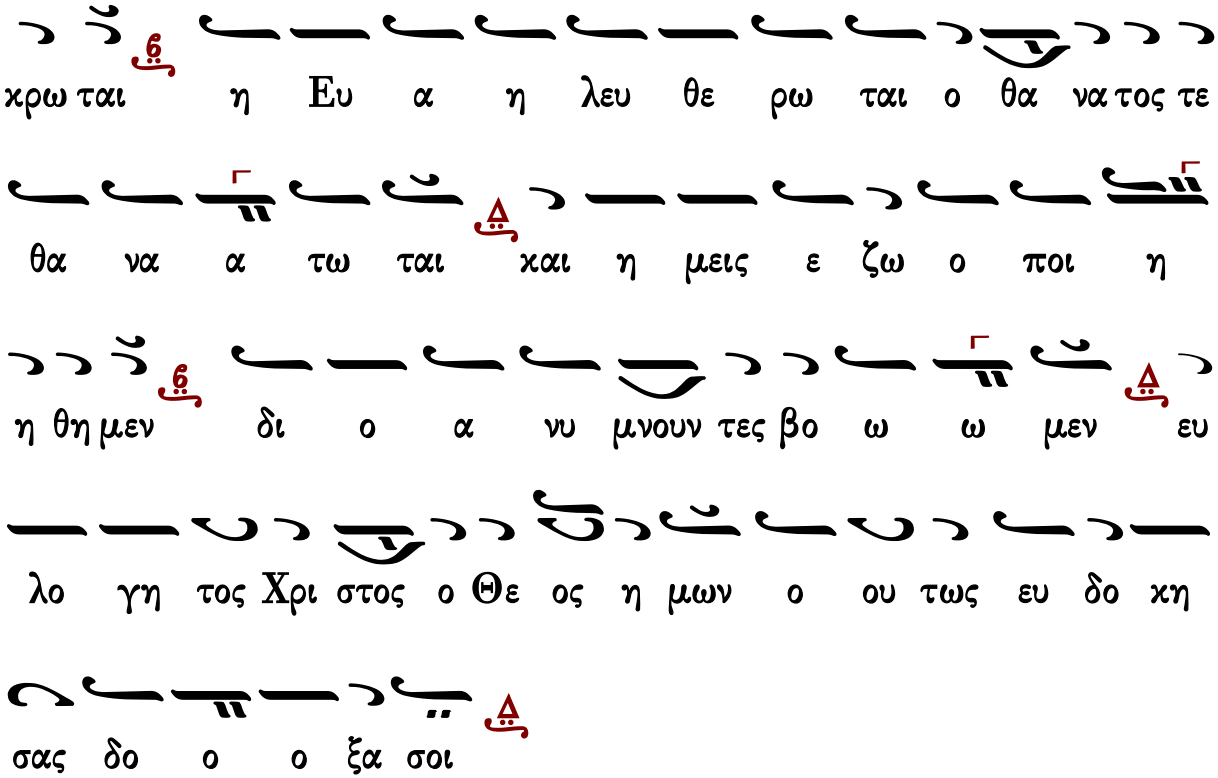

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Δοξολογία — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Ἁγία και Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.250*

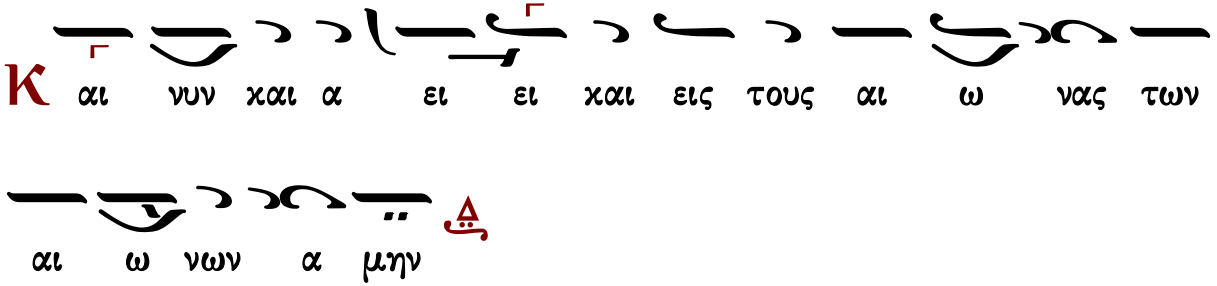

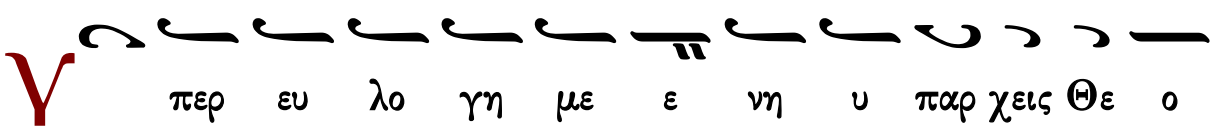

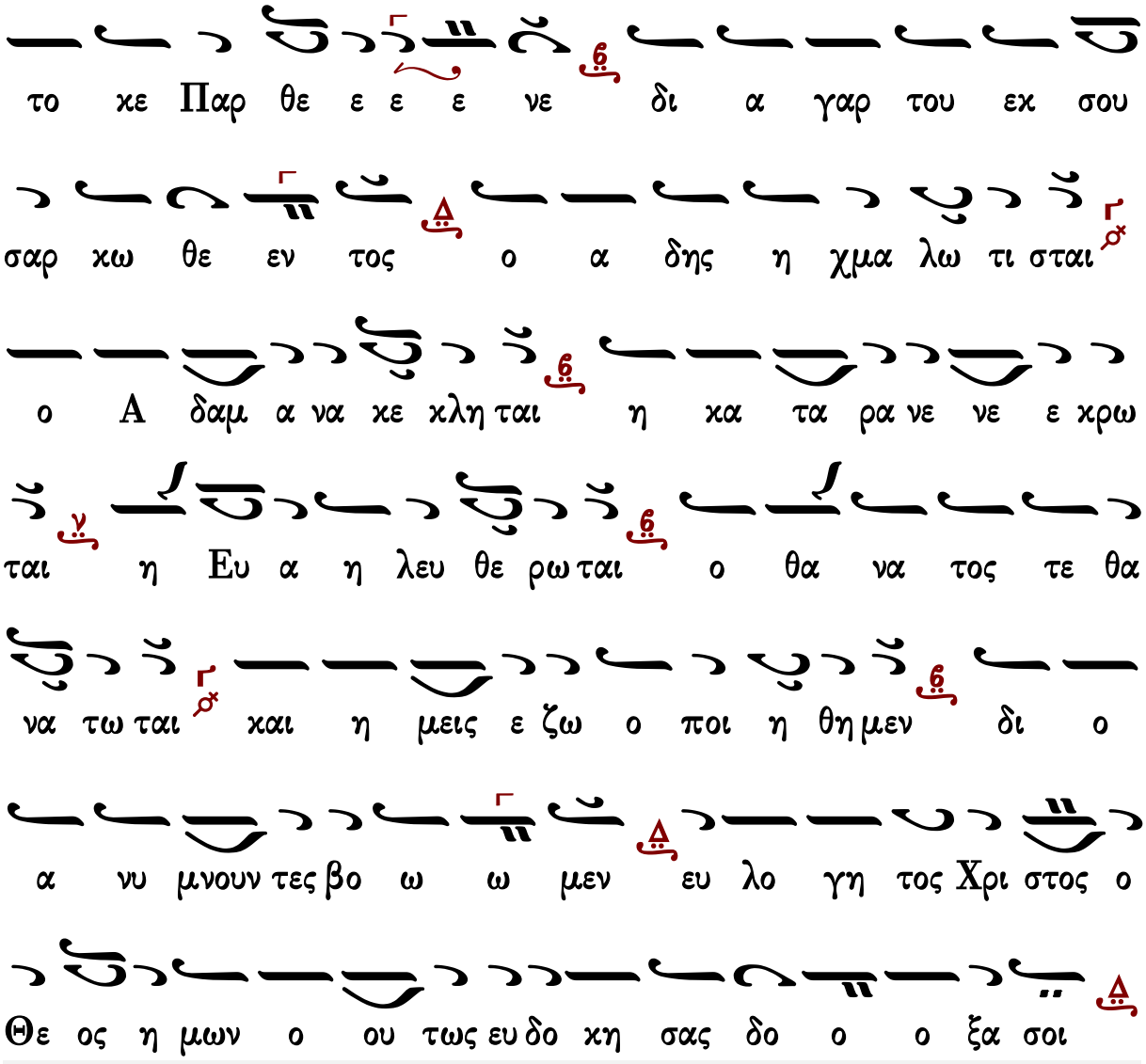

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Δοξολογία — Λουκᾶς Λουκᾶ

Δοξολογίαι

Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου (1730-1777)

σύντομος

Ἦχος λ π ϙ ϟ Κε

Πανδέκτη, Ὄρθρος
1851 σ. 591*

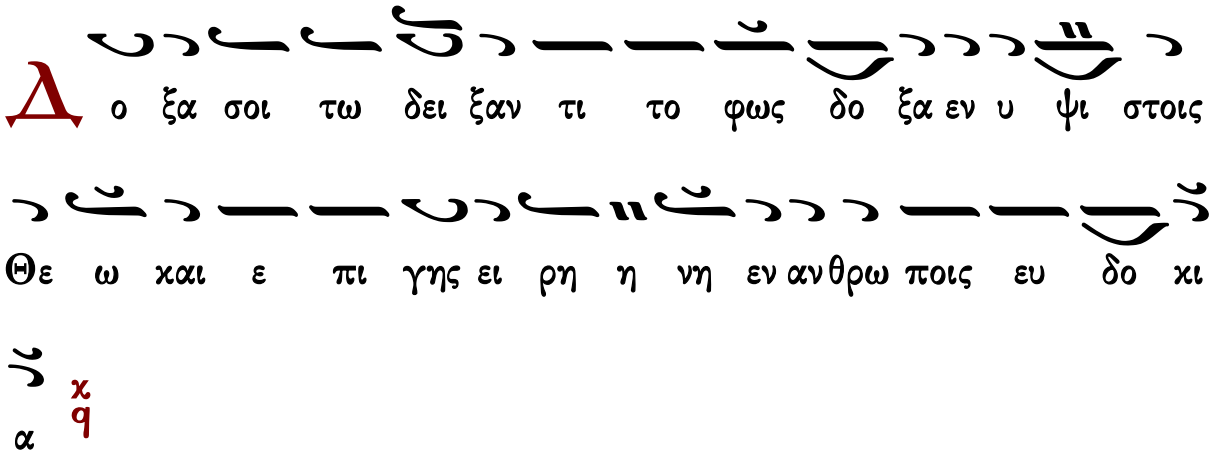
Δο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ ψι στοις
Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν ανθρω ποις ευ δο κι
α
χ
q

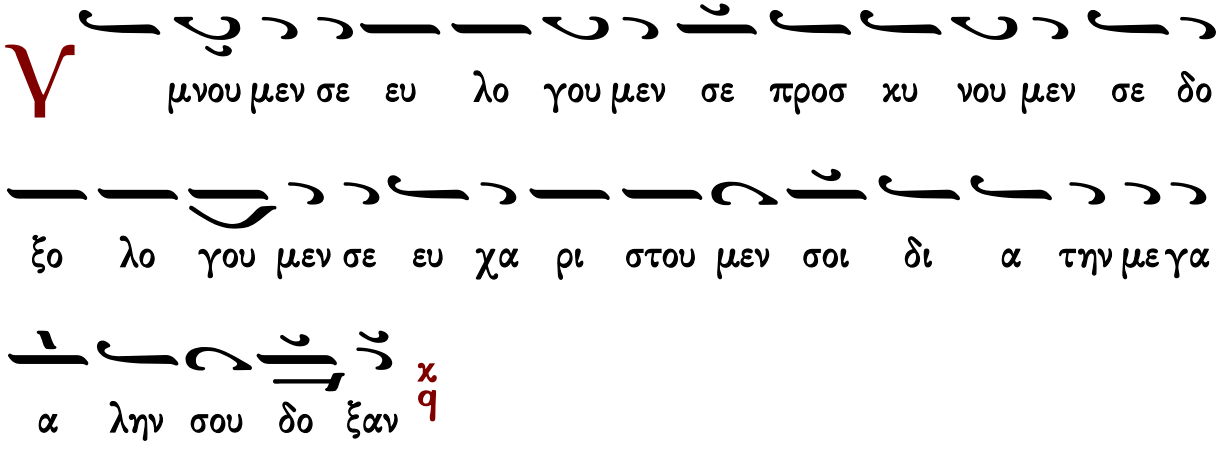
Υμνου μεν σε ευ λο γου μεν σε προσ κυ νου μεν σε δο
ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι α την μεγα
α λην σου δο ξαν
χ
q

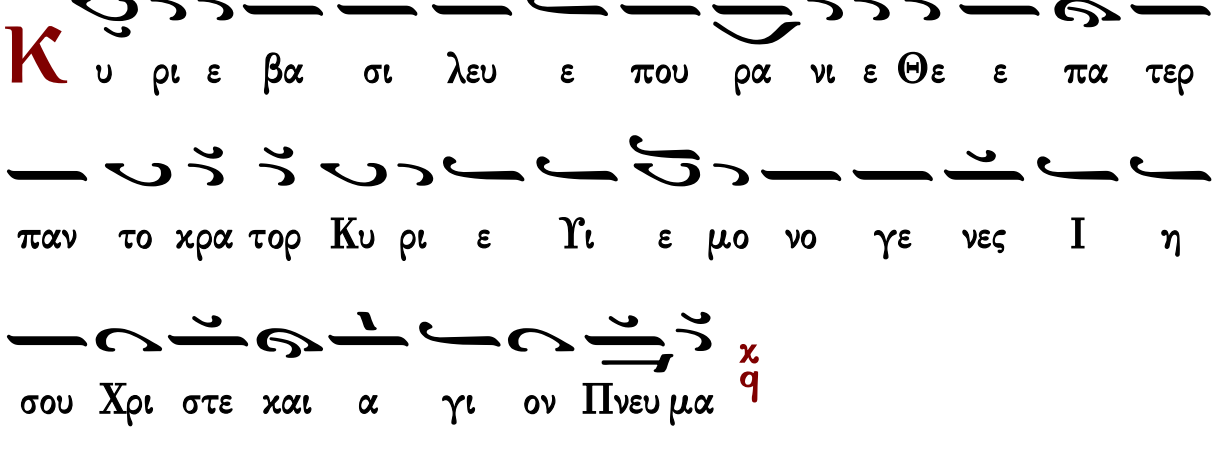
Κυ ρι ε βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε πα τερ
παν το κρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι η
σου Χρι στε και α γι ον Πνευ μα
χ
q

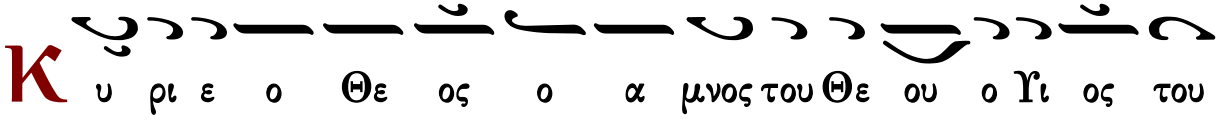
Κυ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο Υι ος του

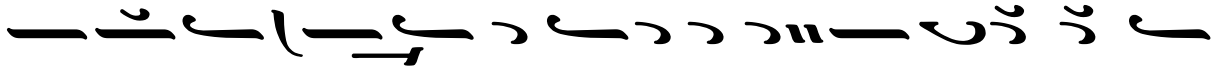

Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν του χο σμου ε

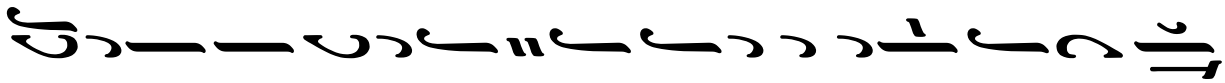

λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ τι ι ας του χο

σμου ℣ ℟

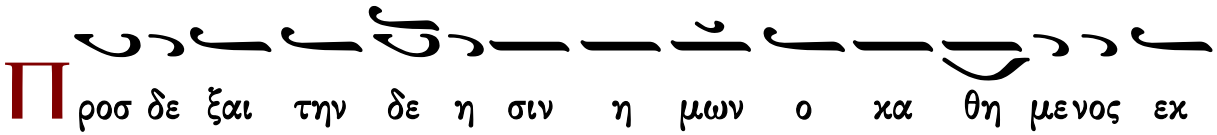

Προσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος εκ

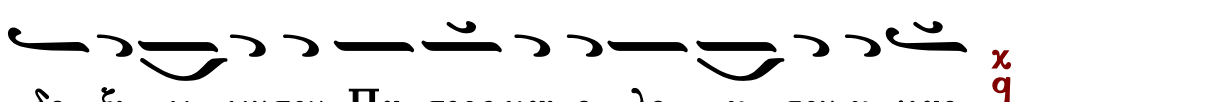

δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας ℣ ℟

Οτι συ ει μο νος α γι ος συ ει μο νος κυ ρι

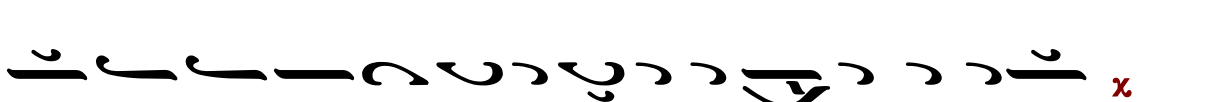

ος Ι η σους Χρι στος εις δο ξαν Θε ου Πα τρος α μην ℣ ℟

Καθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε

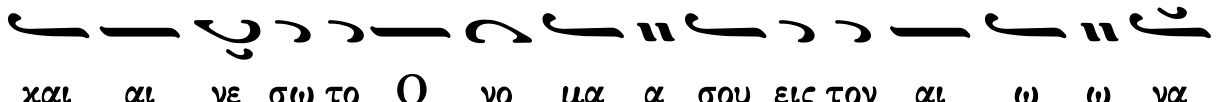

και αι νε σω το Ο νο μα α σου εις τον αι ω ω να

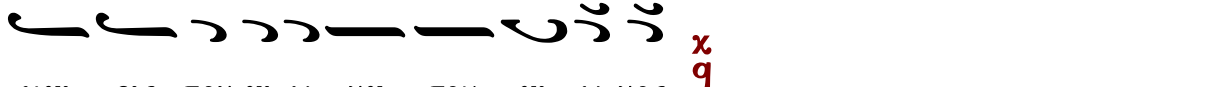

και εις τον αι ω να του αι ω νος ℣ ℟

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα

τα αυ τη α να μαρ τη τους φυλα χθη ναι η μα ας χ q

Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τε

ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον το

Ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μη ην χ q

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας καθ α

περ ηλ πι σα μεν ε πι σε ε χ q

Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι και

ω μα τα σου χ q (β')

Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε δι δα ξον με τα δι και

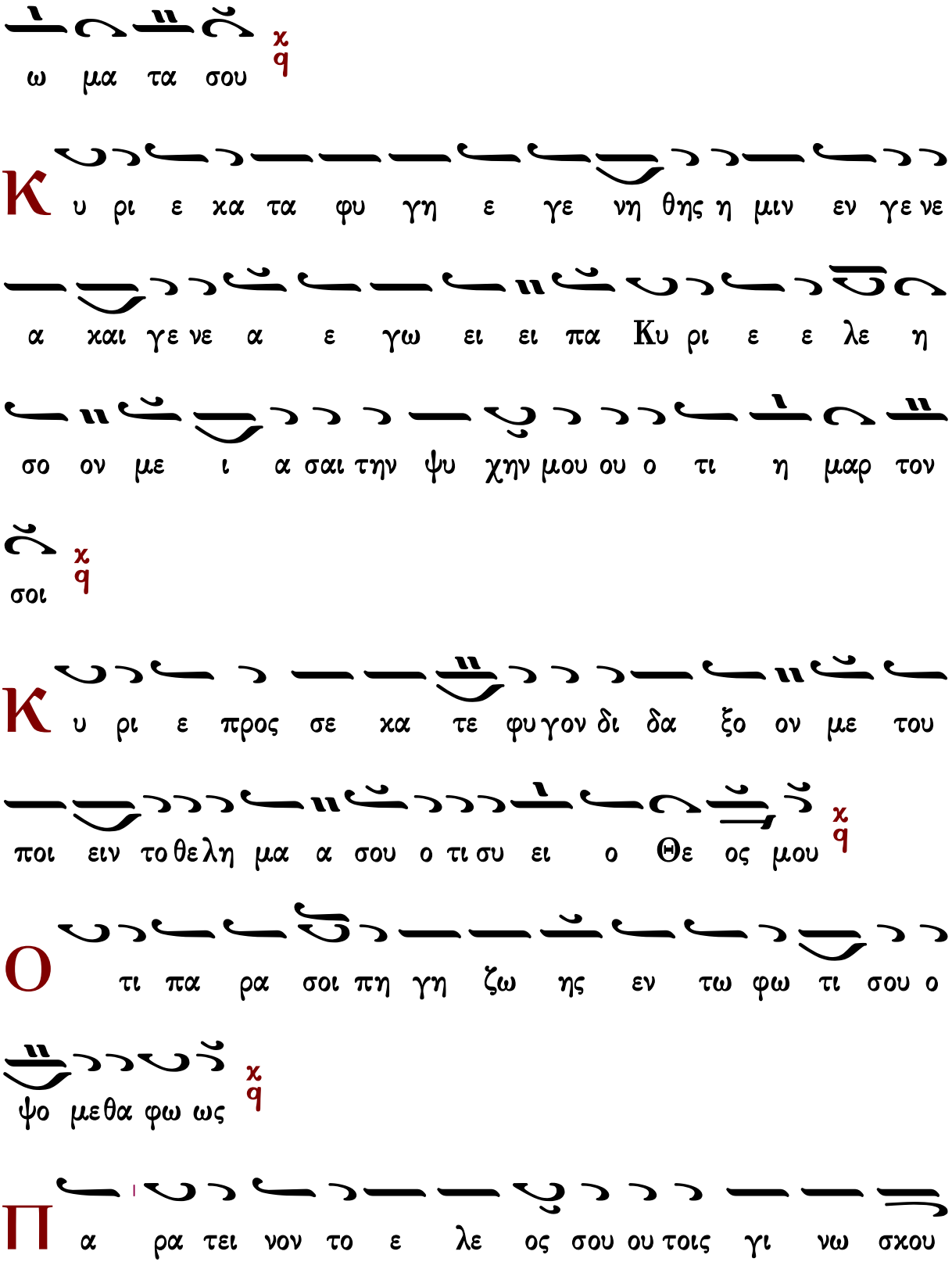
ω μα τα σου
Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν εν γε νε
α και γε νε α ε γω ει ει πα Κυ ρι ε ε λε η
σο ον με ι α σαι την ψυ χην μου ου ο τι η μαρ τον
σοι
Κυ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με του
ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ος μου
Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι σου ο
ψο με θα φω ως
Πα ρα τει νον το ε λε ος σου ου τοις γι νω σκου

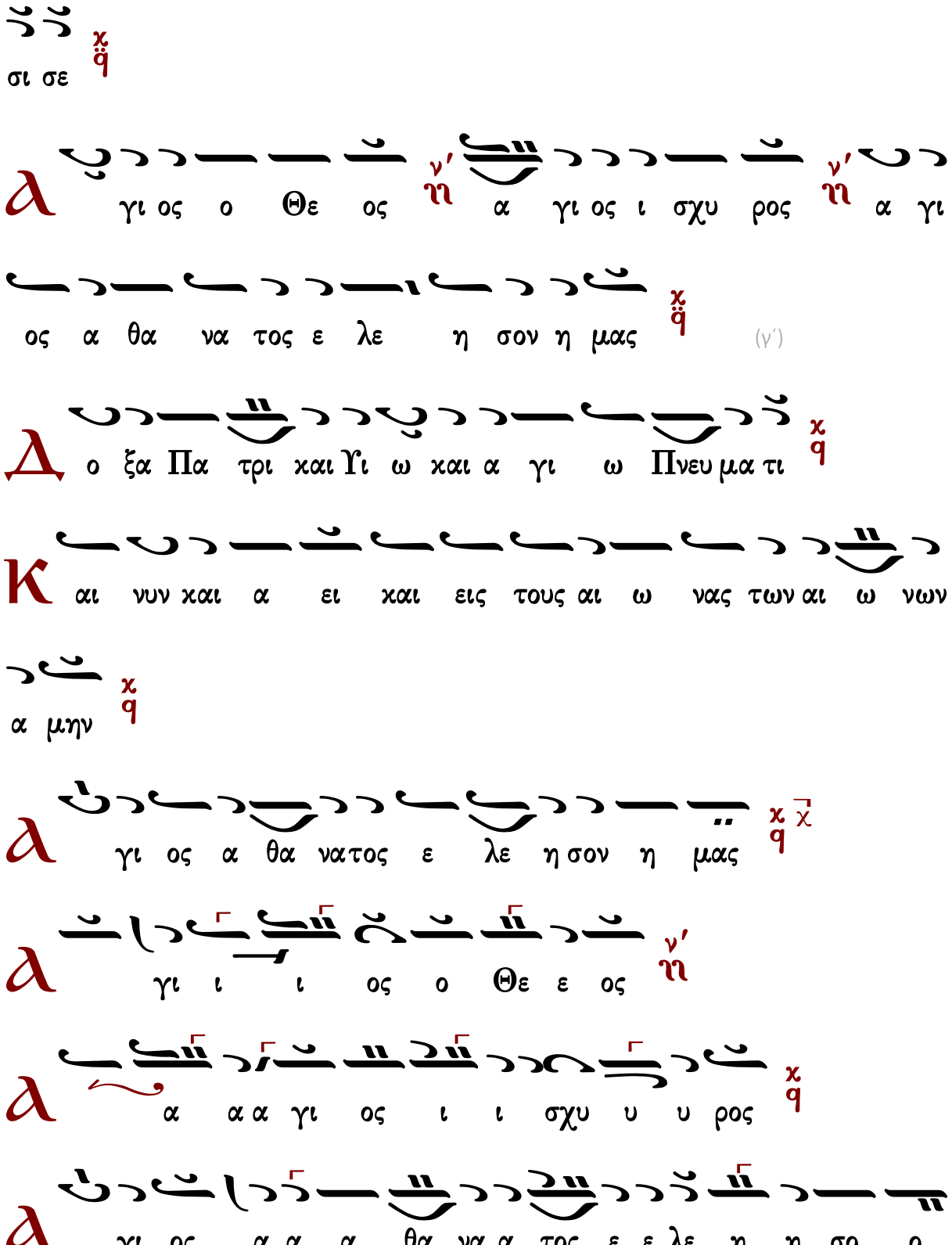
σι σε
γι ος ο Θε ος α γι ος ι σχυ ρος α γι
ος α θα να τος ε λε η σον η μας
(γ΄)
ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι
αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων
α μην
γι ος α θα νατος ε λε η σον η μας
γι ι ι ος ο Θε ε ος
α α α γι ος ι ι σχυ υ υ ρος
γι ος α α α θα να α τος ε ε λε η η σο ο

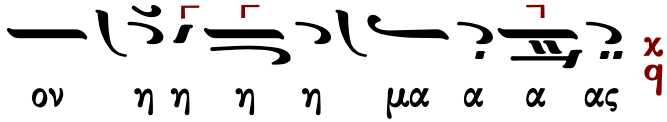

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου (†1831)

σύντομος

Ἦχος λ/π ϋ Κε

Αναστασιματάριον
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
1905 σ.253*

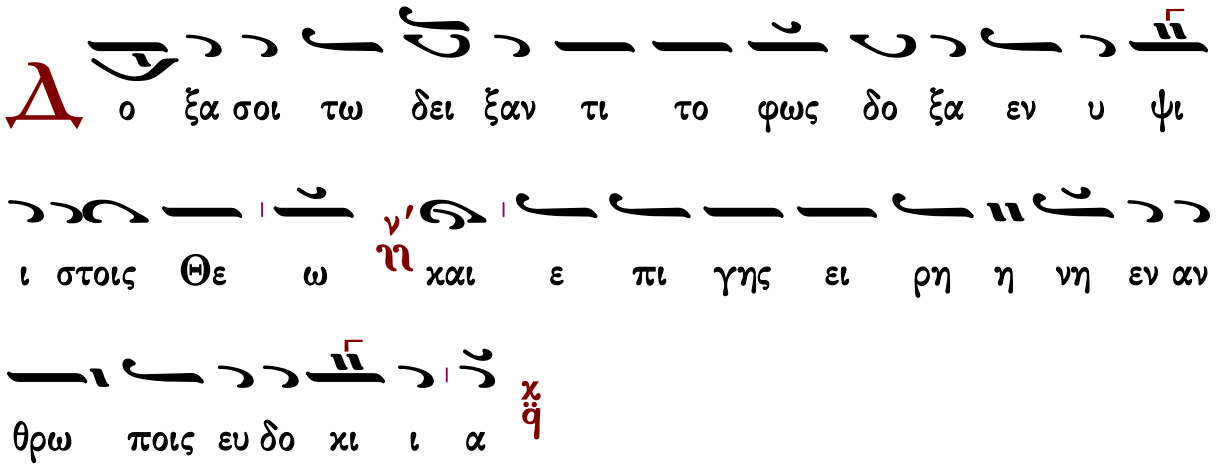

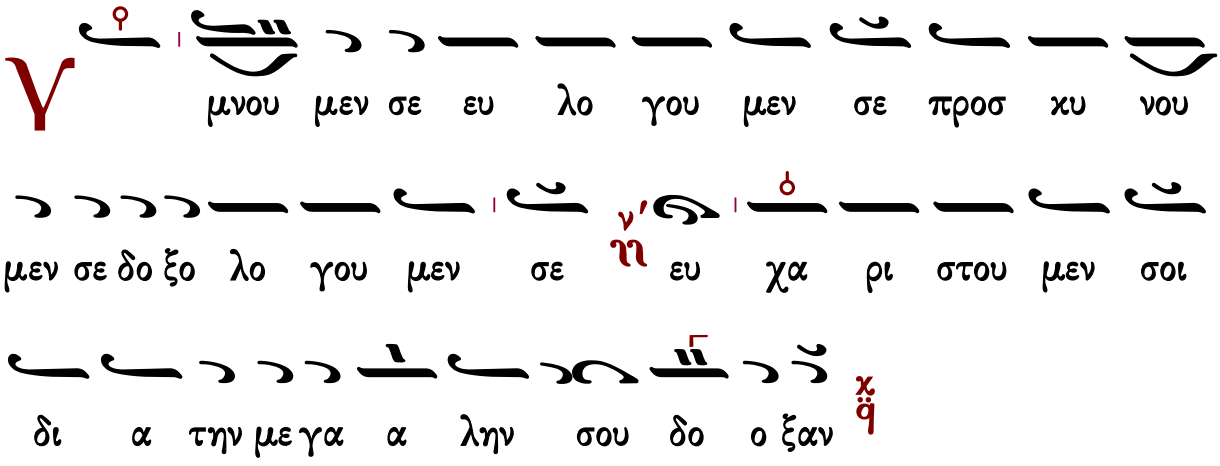

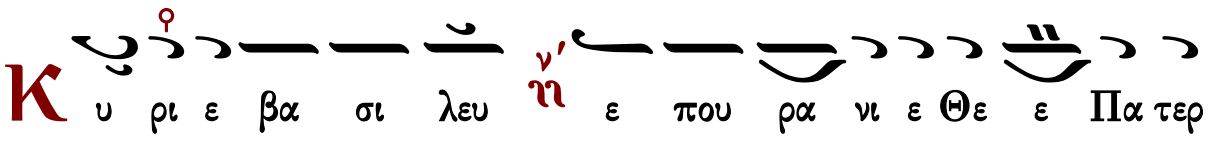

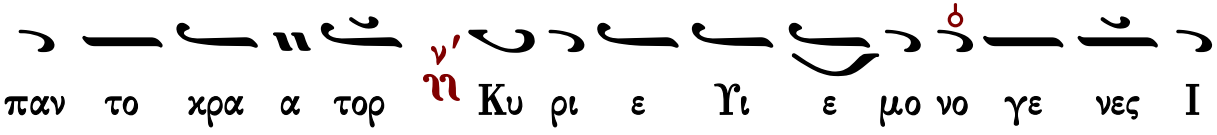

παν το χρα α τορ ν΄ ⲛ̀ Κυ ρι ε Ϋι ε μο νο γε νες Ι

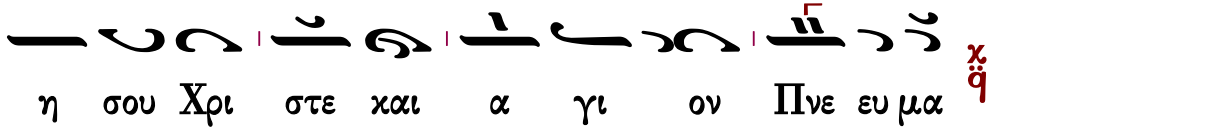

η σου Χρι στε και α γι ον Πνε ευ μα χ ϥ̈

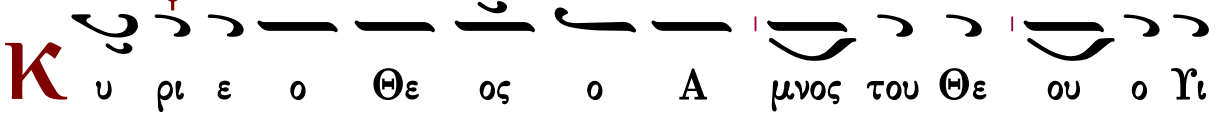

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο Α μνος του Θε ου ο Ϋι

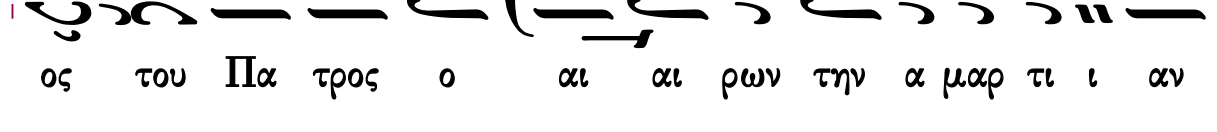

ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν

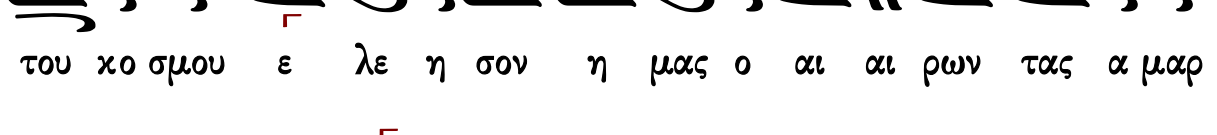

του κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ

τι ι ας του κο ο σμου χ ϥ̈

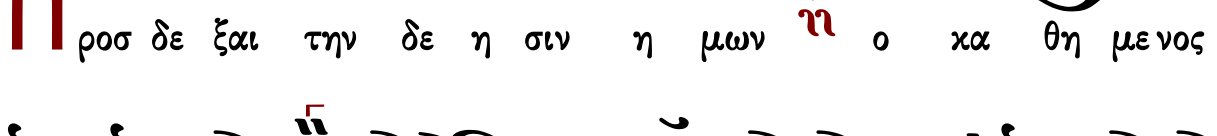

Π ροσ δε ξαι την δε η σιν η μων ν΄ ⲛ̀ ο κα θη με νος

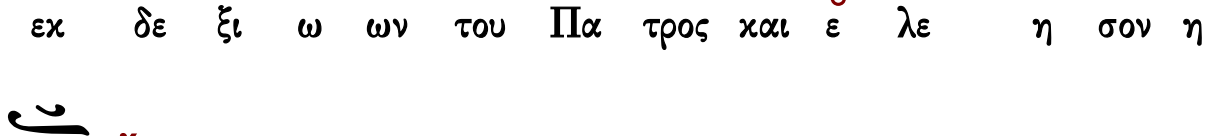

εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η

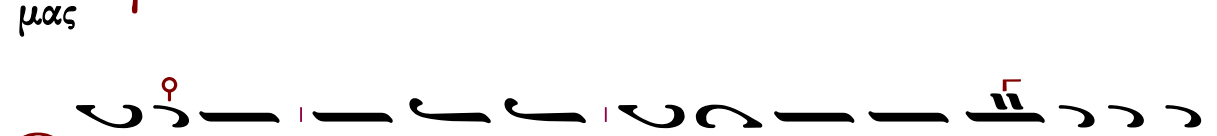

μας χ ϥ̈

Ο τι συ ει μο νος α γι ος συ ει ει μο νος

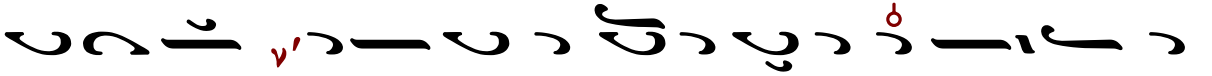

Κυ ρι ος ν΄ Ι η σους Χρι στος εις δο ξαν Θε ου Πα τρος

α μην χ΄

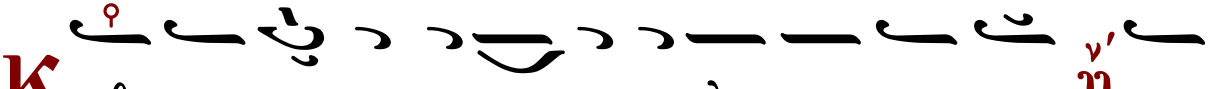

Κ αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε ν΄ και

αι νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω να ν΄

και εις τον αι ω να του αι ω ω νος χ΄

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα

τα αυ τη αν α μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μας χ΄

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα

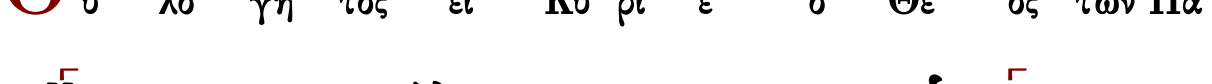

τε ε ρων η μων ν΄ και αι νε το ον και δε δο

ξα σμε ε νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω νας

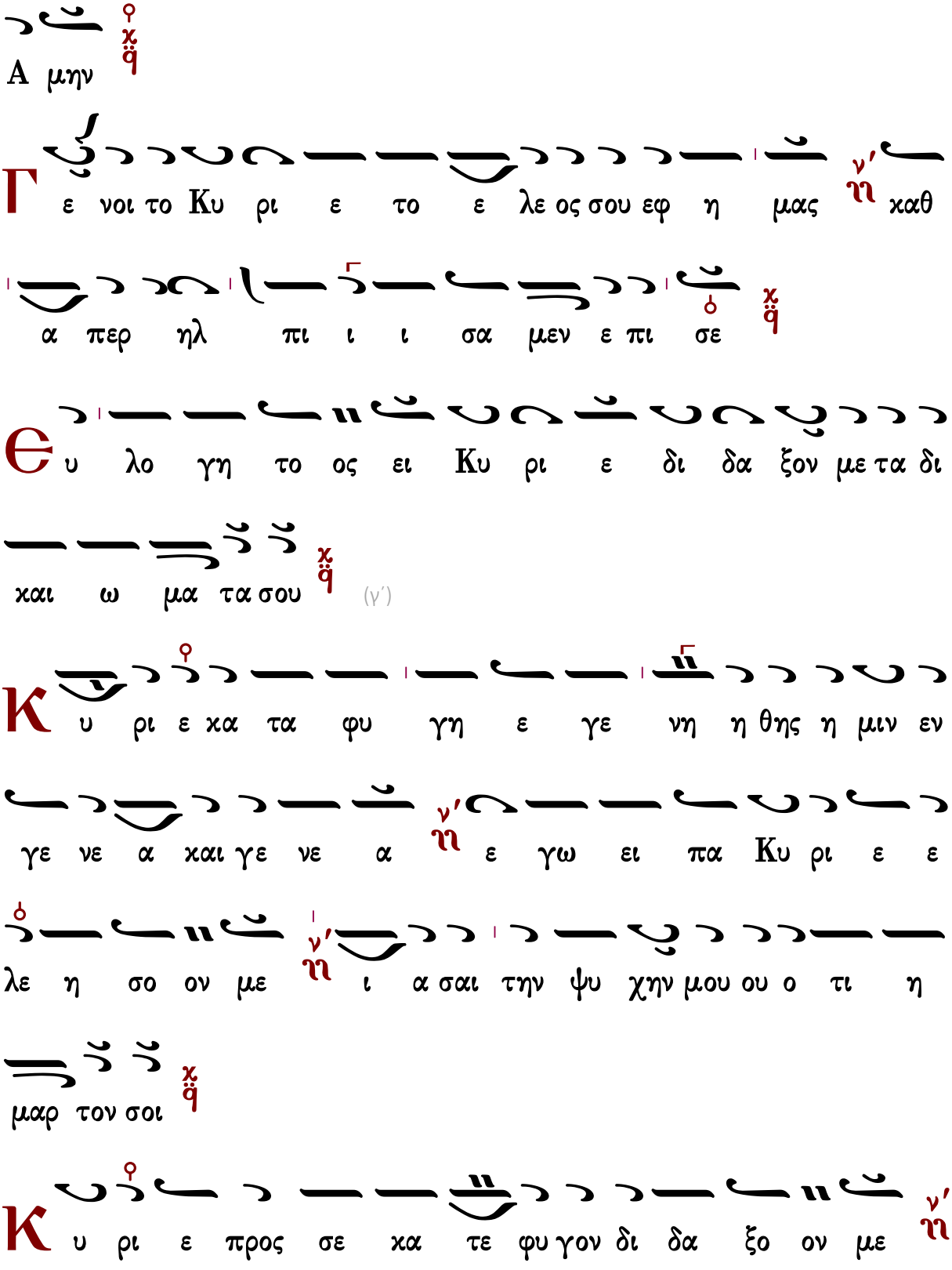
A μην
Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας καθ
α περ ηλ πι ι ι σα μεν ε πι σε
Θ υ λο γη το ος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σου (γ΄)
Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν
γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε
λε η σο ον με ι α σαι την ψυ χην μου ου ο τι η
μαρ τον σοι
Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με

του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ο

ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

σου ο ψο με θα φως

Π α ρα τει νον το ε λε ος σου ου τοις γι νω σκου

σι σε

Α γι ος ο Θε ος ν΄ ΝΗ Α γι ος Ι σχυ ρος ν΄ ΝΗ Α γι

ος Α θα να τος ε λε η σον η μας (γ΄)

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

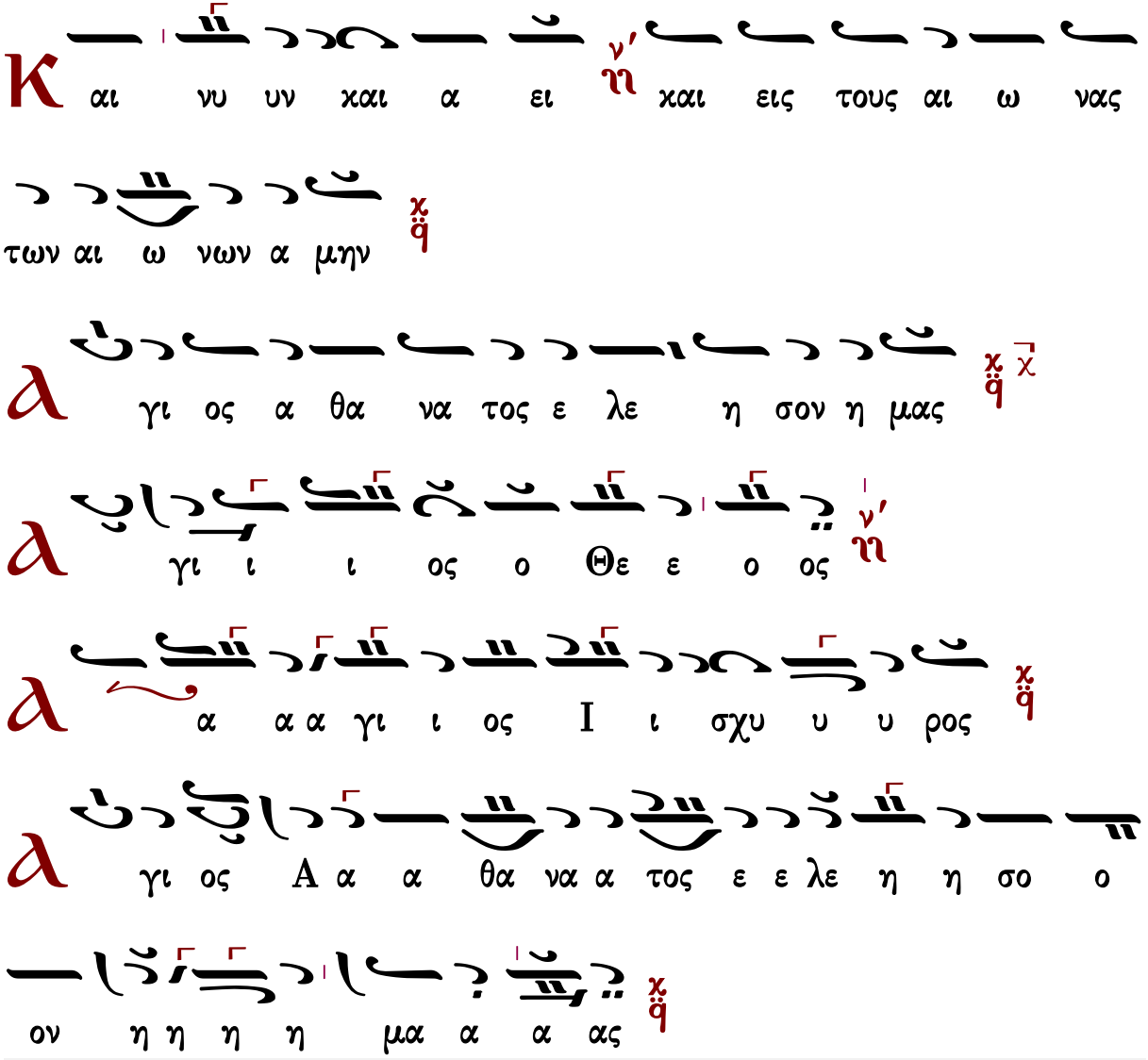

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀναστάσιμον τροπάριον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Μιχαὴλ Χατζηαθανασίου (1880-1948)

Εἱρμολογικὴ

Ἦχος λ π ἀ Κε χ

Μιχαήλ Χατζηαθανασίου
Μουσική Ζωοδόχος Πηγή
1975 σ.58*

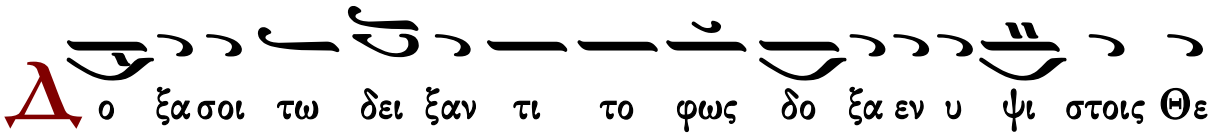

ω χαι ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω ποις ευ δο

χι α

Υ μνου μεν σε ευ λο γου μεν σε προσ κυ νου

μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι α

την με γα αλην σου δο ο ο ο ο ξαν

Κ υ ρι ε βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα

τερ παν το κρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι

η σου Χρι στε και α γι ον Πνευ μα

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο Υι

ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν

του χο ο σμου χq ε λε η σον η μας ο αι αι

ρων τας α μαρ τι ι ας του χο ο σμου χq

Π ροσ δε ξαι την δε η σιν η μων νη' ο κα θη με

νος εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η

σον η μας χq

Ο τι συ ει μο νος α γι ος συ ει μο νος Κυ ρι

ος νη' Ι η σους Χρι στος εις δο ξαν Θε ου πα τρος α

μην χq

Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω

σε νη' και αι νε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω ω

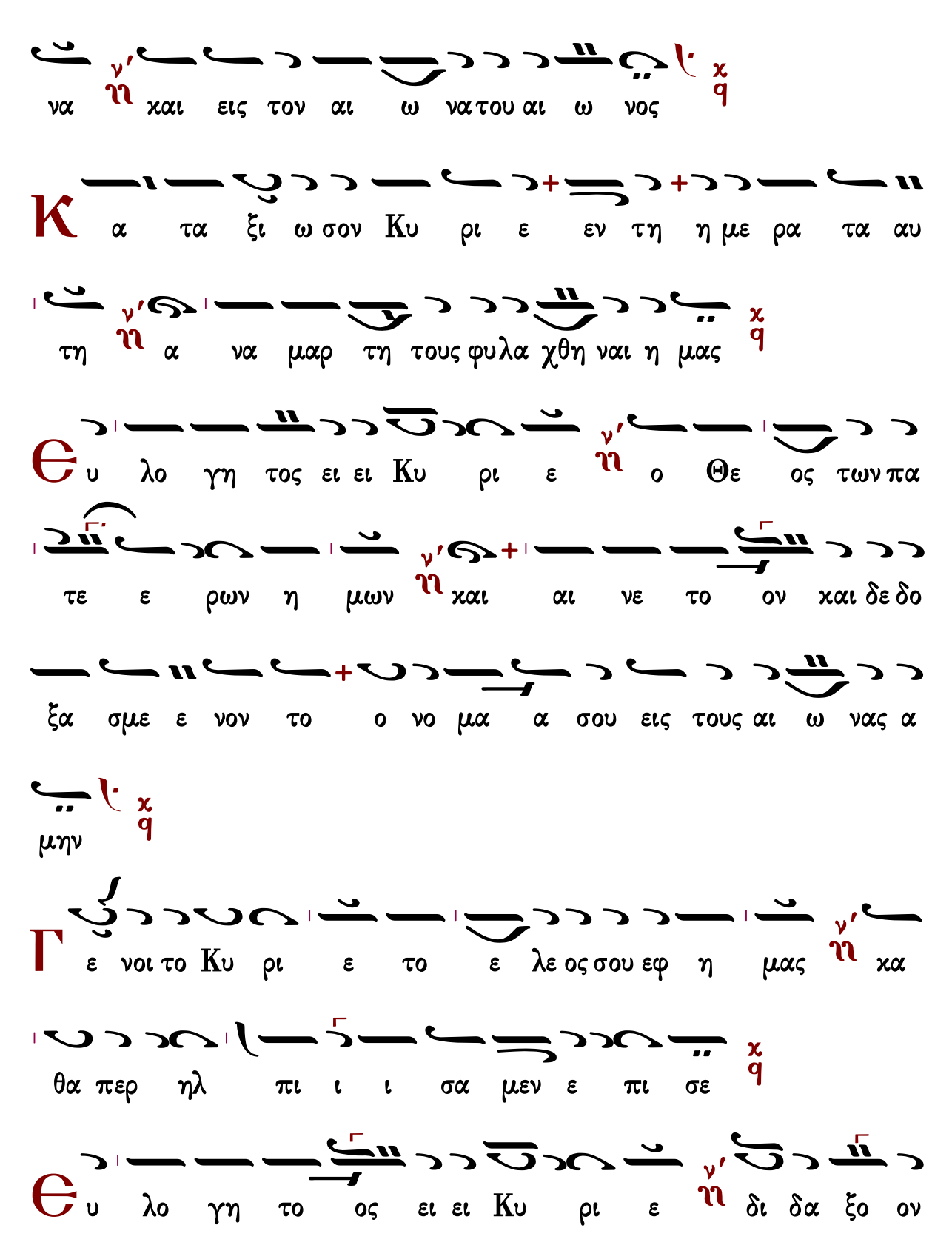
να ν΄ ν χαι εις τον αι ω να του αι ω νος χ ϥ
Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ
τη ν΄ ν α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μας χ ϥ
Θ υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ν΄ ν ο Θε ος των πα
τε ε ρων η μων ν΄ ν χαι αι νε το ον χαι δε δο
ξα σμε ε νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α
μην χ ϥ
Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας ν΄ ν κα
θα περ ηλ πι ι ι σα μεν ε πι σε χ ϥ
Θ υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ε ν΄ ν δι δα ξο ον

μετα δι και ω μα τα α σου
(6')
Θυ λο γη τος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα ξο ον μετα
δι και ω μα τα α σου
Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν
εν γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε
λε η σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ου ο τι
η μαρ το ον σοι
Κυ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξον με του ποι
ειν το θε λη μα α σου ν ο τι συ ει ο Θε ος μου
ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης ν εν τω φω

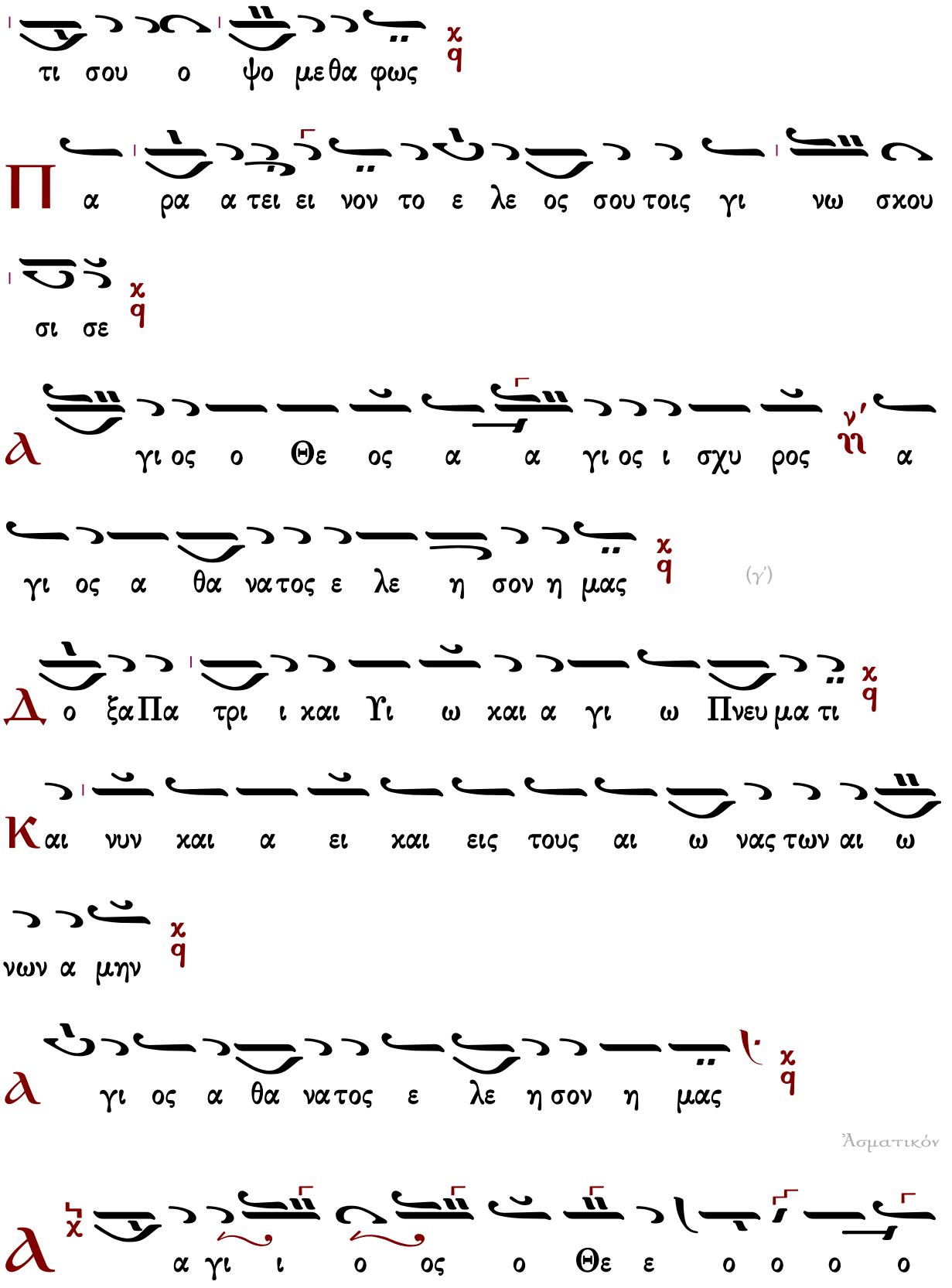
τι σου ο ψο με θα φως
Π α ρα α τει ει νον το ε λε ος σου τοις γι νω σκου
σι σε
Α γι ος ο Θε ος α α γι ος ι σχυ ρος α
γι ος α θα νατος ε λε η σον η μας
(γ')
Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων α μην
Α γι ος α θα νατος ε λε η σον η μας
Ἀσματικόν
Α α γι ι ο ος ο Θε ε ο ο ο ο

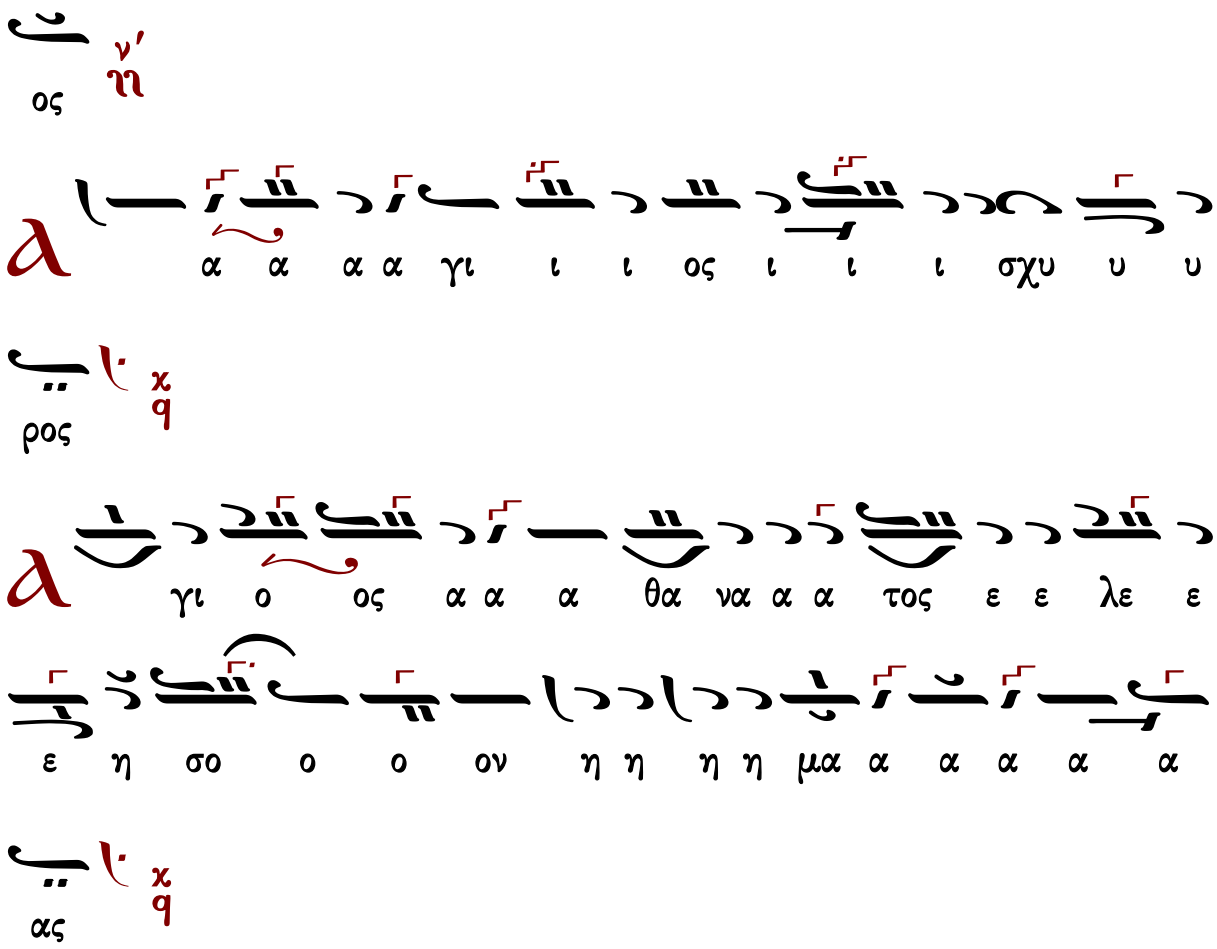

Γαβριὴλ Κουντιάδου (†1965)

Διονυσίου Φωτεινοῦ
(διασκ. Κουντιάδου)

Ἦχος λ̅ π̅ ϟ Κε χ̅

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
1η ἔκδοση 1931-1935
ἐπανέκδοση 1991 σ.327*

Ἐκ τοῦ Κε εἰς τὸν κάτω Κε.

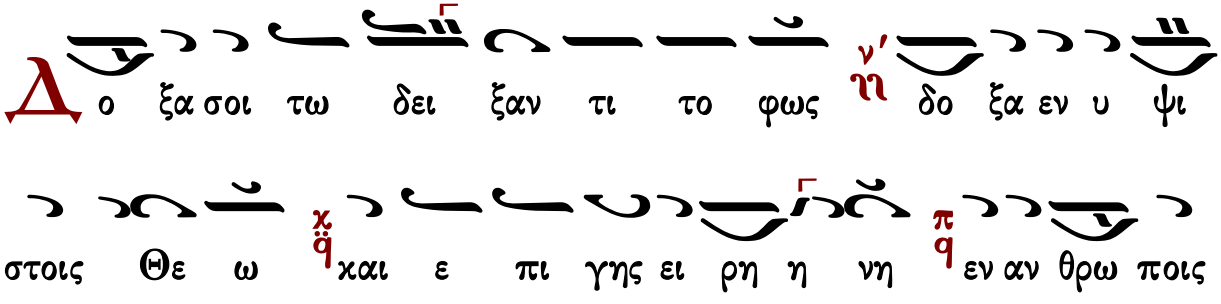

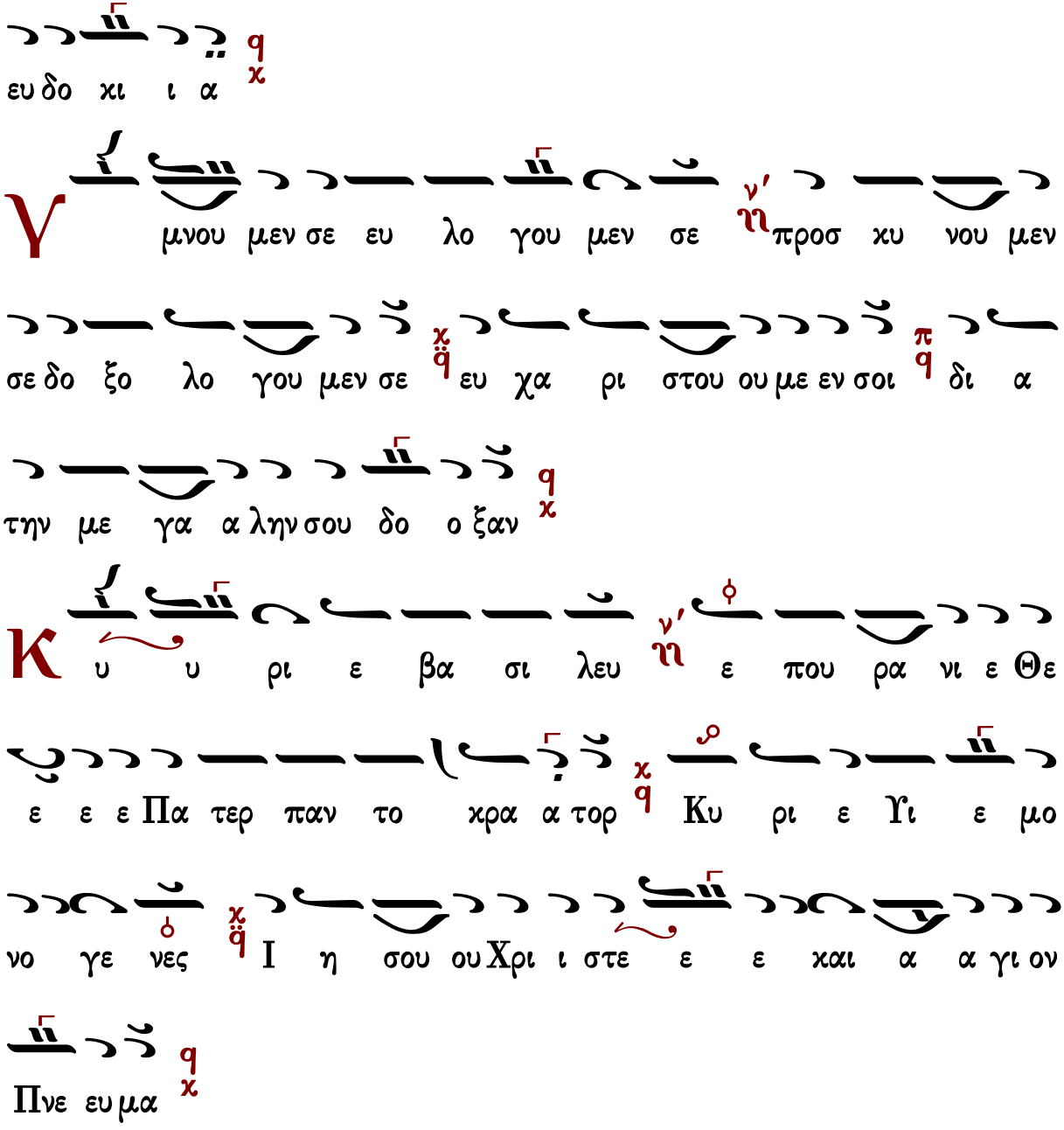
ευ δο χι ι α
Υ μνου μεν σε ευ λο γου μεν σε προσ κυ νου μεν
σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου ου με εν σοι δι α
την με γα α λην σου δο ο ξαν
Κ υ υ ρι ε βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε
ε ε ε Πα τερ παν το κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο
νο γε νες Ι η σου ου Χρι ι στε ε ε και α α γι ον
Πνε ευ μα
Κ υ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνο ος του Θε
ου ο Υι ος του Πα τρος ο αι αι αι ρων την α μαρ τι

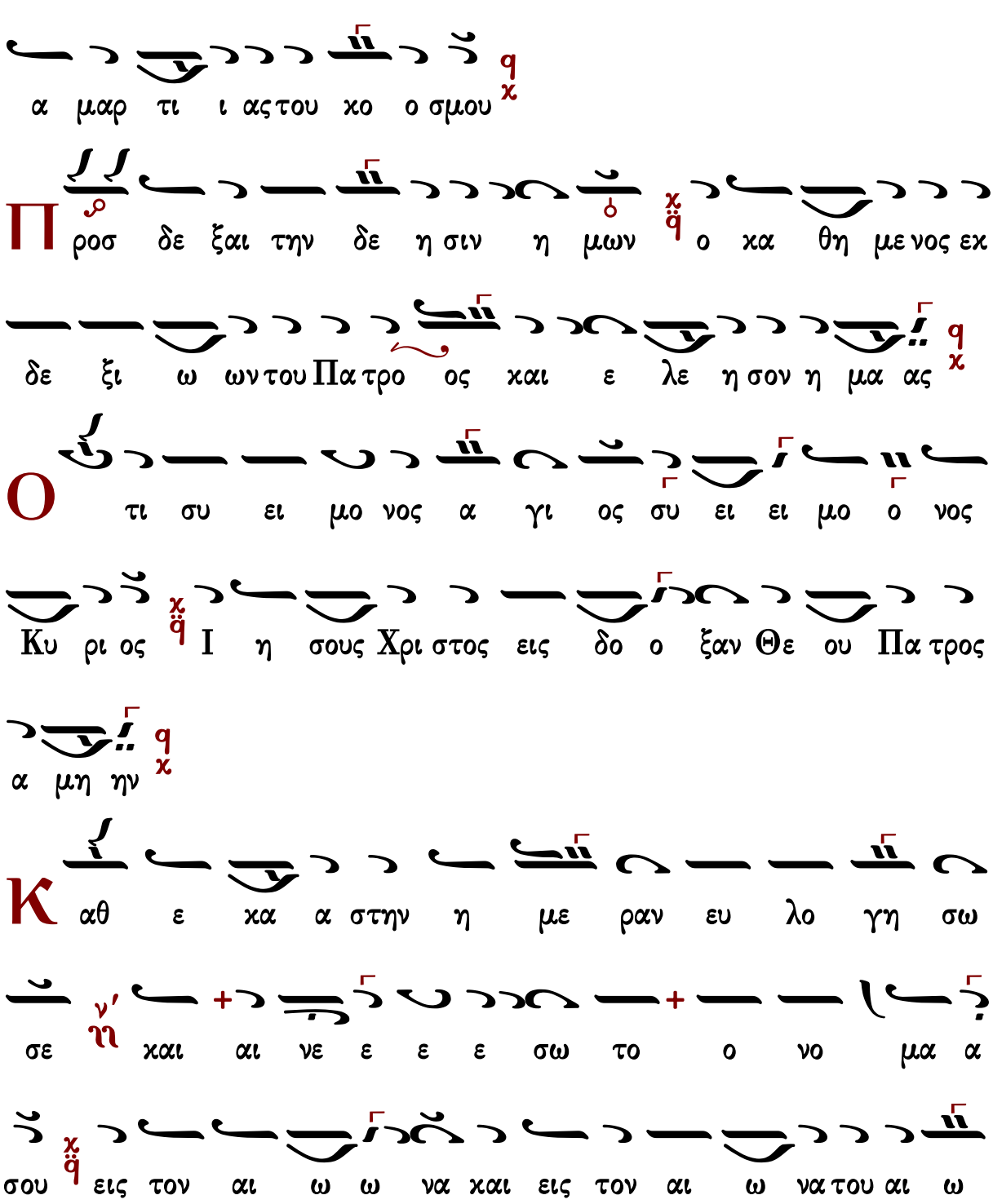
ι αν του κο σμου χ ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας
α μαρ τι ι ας του κο ο σμου χ
Π ροσ δε ξαι την δε η σιν η μων χ ο κα θη με νος εκ
δε ξι ω ων του Πα τρο ος και ε λε η σον η μα ας χ
Ο τι συ ει μο νος α γι ος συ ει ει μο ο νος
Κυ ρι ος χ Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος
α μη ην χ
Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω
σε ν' η και αι νε ε ε ε σω το ο νο μα α
σου χ εις τον αι ω ω να και εις τον αι ω να του αι ω

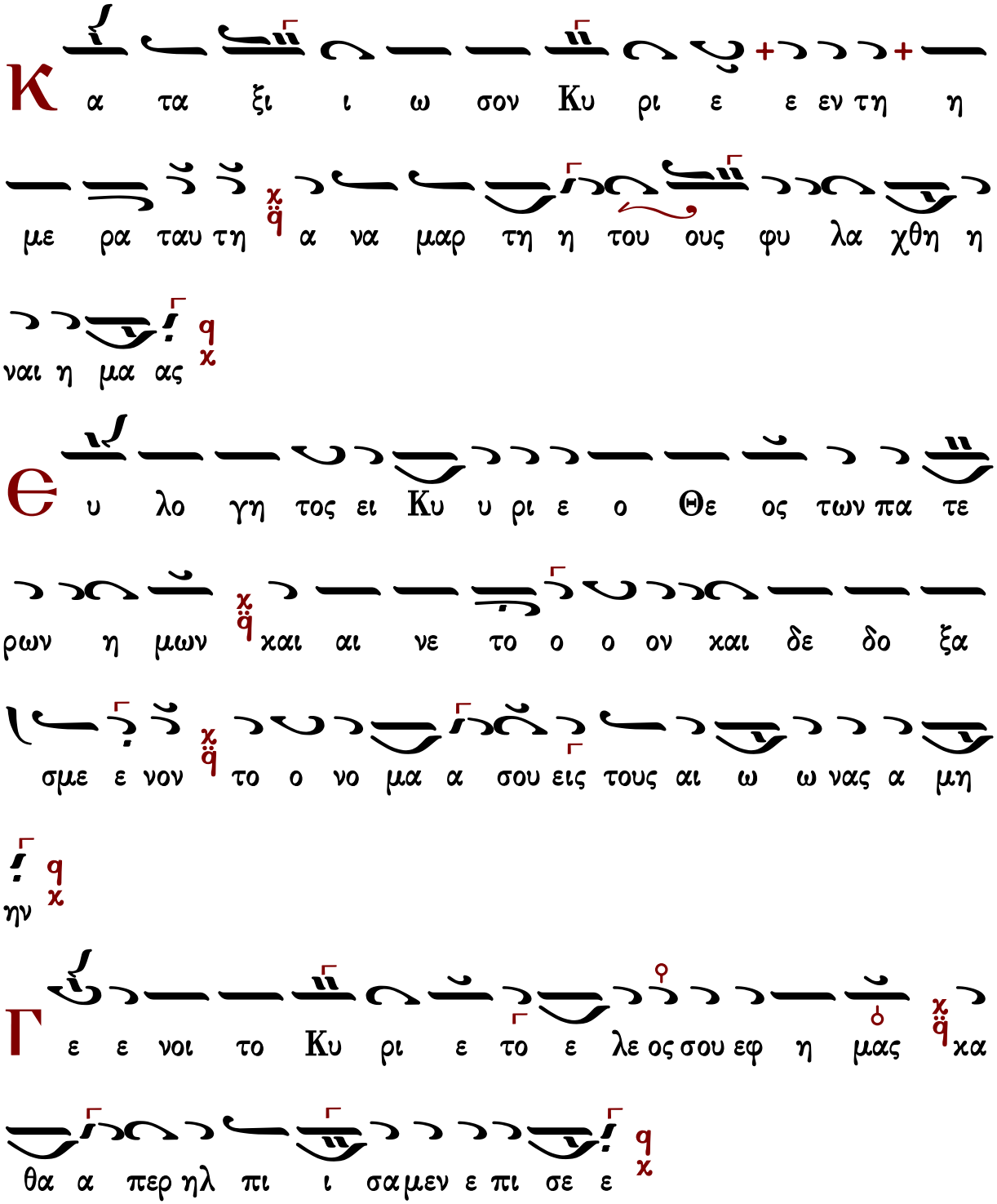
ω νος
Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε ε εν τη η
με ρα ταυ τη α να μαρ τη η του ους φυ λα χθη η
ναι η μα ας
Θ υ λο γη τος ει Κυ υ ρι ε ο Θε ος των πα τε
ρων η μων και αι νε το ο ο ον και δε δο ξα
σμε ε νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω ω νας α μη
ην
Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα
θα α περ ηλ πι ι σα μεν ε πι σε ε

Є υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε ε ε ε ε ε

ε δι δα ξο ον με τα δι και ω μα τα α σου (β')

Є υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε ε ε ε ε

δι δα ξο ο ο ον με τα α α α δι και ω

μα τα α σου

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν γε νε

α και γε νε α ε γω ει πα α Κυ ρι ε ε λε η

σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ το ον

σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε ε ε φυ γον δι δα

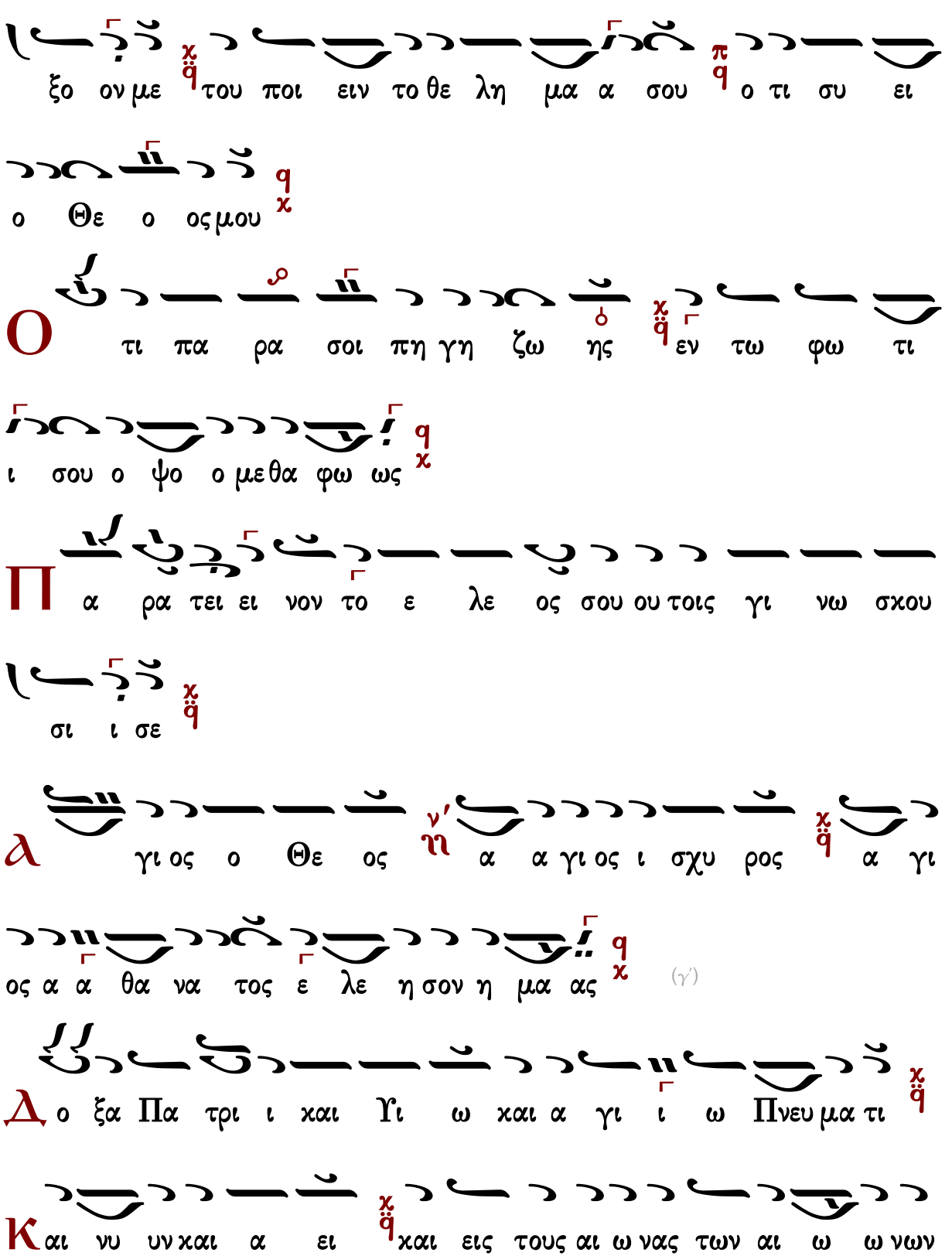
ξο ον με χ q του ποι ειν το θε λη μα α σου π q ο τι συ ει
ο Θε ο ος μου q χ
Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης χ q εν τω φω τι
ι σου ο ψο ο με θα φω ως q χ
Π α ρα τει ει νον το ε λε ος σου ου τοις γι νω σκου
σι ι σε χ q
α γι ος ο Θε ος ν' η α α γι ος ι σχυ ρος χ q α γι
ος α α θα να τος ε λε η σον η μα ας q χ (γ')
Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ι ω Πνευ μα τι χ q
Κ αι νυ υν και α ει χ q και εις τους αι ω νας των αι ω ω νων

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀναστάσιμον τροπάριον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Πέτρου Βυζαντίου (†1808)

ἀργή

Ἦχος λ π ϊ Κε

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Ὄρθρος 1909 σ.299*

Δ

ο ξα α σοι οι τω ω δει ξα αν τι το ο φω ως δο

ξα α ε εν υ υ ψι ι ι ι ι στοι οις Θε ε ε

ω χαι ε πι γης ει ρη η η νη η εν αν θρω

ποι οις ευ δο ο χι ι ι ι α

Γ

μνου με εν σε ε ευ λο γου με εν σε προσ χυ

νου με εν σε δο ξο λο γου ου ου ου ου με ε ε εν

σε ευ χα ρι ι στου με εν σοι οι δι α την με

γα α α λην σου ου δο ο ο ο ξαν

Κ

υ ρι ι ε ε ε ε Βα σι ι λευ ε που ρα νι

ι ε Θε ε ε ε Πα τε ερ Πα αν το ο χρα α α

α τορ Κυ ρι ι ε ε Υι υι ε μο ο νο γε ε

νες Ι η σου Χρι ι στε και Α α α γι ο ο ο

ον Πνε ε ε ευ μα

Κ υ ρι ι ε ε ε ε ο Θε ε ος ο α μνο ο ος

του ου Θε ε ου ο ο ο Υι υι ο ο ο ο ος

του ου Πα α α τρος ο ο αι αι αι αι ρω ων την

α α μα αρ τι ι α αν του χο ο ο σμου ε

λε ε η η σο ον η η μας ο αι αι αι ρω ων

τας α μαρ τι ι ι ας του ου ου ου χο ο ο ο

σμου

Προσ δε ε ξαι αι τη ην δε η η σιν η η μων ο

κα θη με ε νος εκ δε ξι ω ω ω ων του Πα α τρος

και ε λε η η σο ο ον η η η η μας

Ο τι ι συ ει μο νος Α α α γι ι ι ι ο ος

συ ει ει ει ει μο νος Κυ υ ρι ι ι ο ος Ι

η σους Χρι ι στο ος εις δο ο ο ξαν Θε ου Πα α

τρο ο ο ο ος α α α α μην

Καθ ε κα α στην η με ρα αν ε ευ λο γη η σω ω

σε και αι νε ε ε σω το ο ο νο ο μα α

α σου εις το ον αι αι αι ω ω ω ω ω να

χαι εις τον αι ω να α του αι αι αι αι ω ω ω

ω νος

Κ α τα ξι ω σο ο ο ον Κυ ρι ι ε ε εν τη

η με ρα α τα α αυ τη α να μα α αρ τη η η

τους φυ λα α χθη η η η η ναι αι η η η

μας

Θ ευ λο γη τος ει Κυ ρι ι ε ε ε ο ο Θε

ε ος των Πα τε ε ε ρω ων η η η μων

χαι αι αι αι νε ε τον χαι δε δο ξα σμε ε ε ε νο

ον το ο νο ο ο μα α α σου εις τους αι αι ω ω

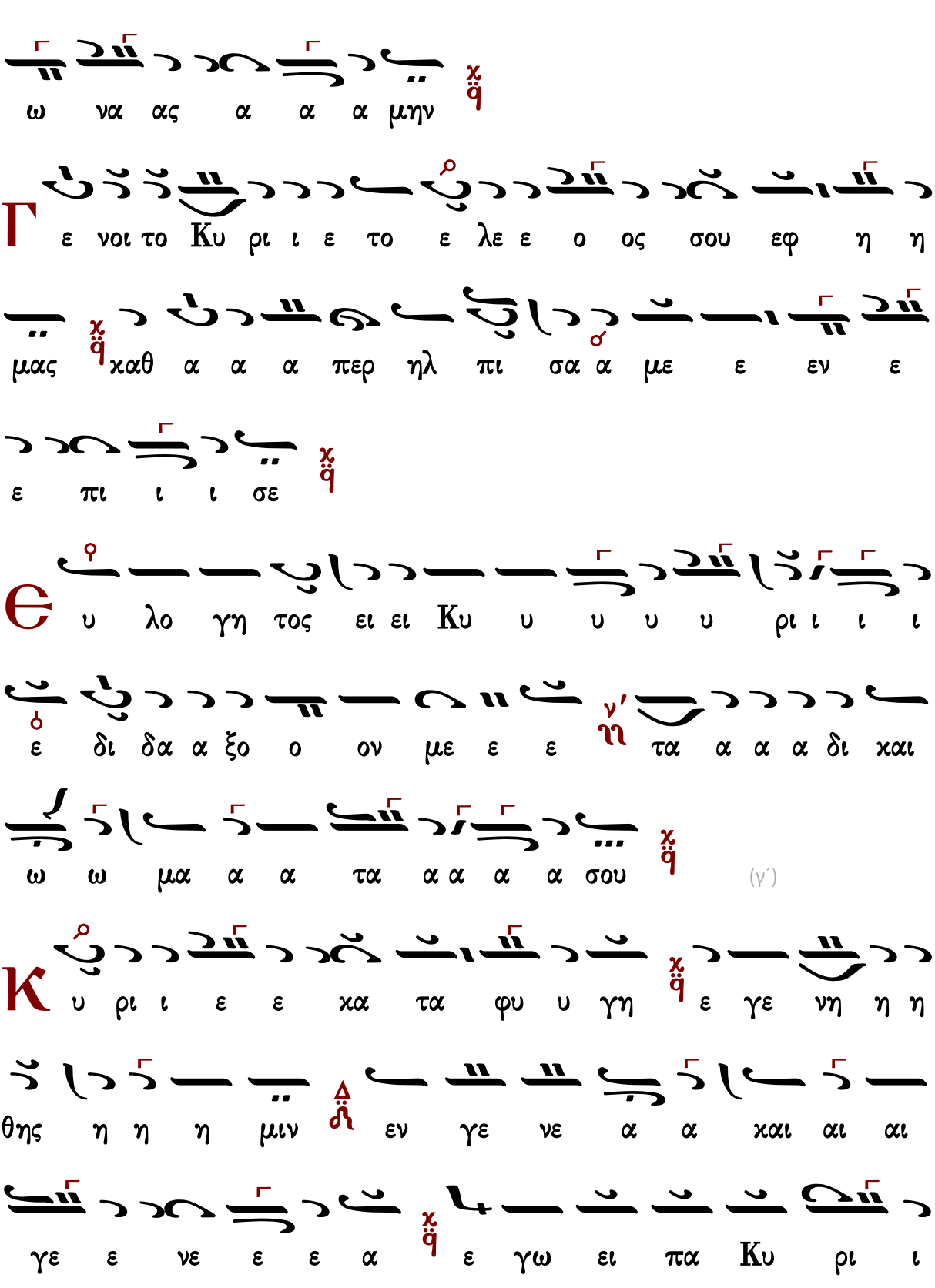
ω να ας α α α μην
Γ ε νοι το Κυ ρι ι ε το ε λε ε ο ος σου εφ η η
μας καθ α α α περ ηλ πι σα α με ε εν ε
ε πι ι ι σε
Θ υ λο γη τος ει ει Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι
ε δι δα α ξο ο ον με ε ε τα α α α δι και
ω ω μα α α τα α α α α σου (γ΄)
Κ υ ρι ι ε ε κα τα φυ υ γη ε γε νη η η
θης η η η μιν εν γε νε α α και αι αι
γε ε νε ε ε α ε γω ει πα Κυ ρι ι

ω τι ι ι σου ου ο ψο ο ο με ε θα α φω
τι ι πα ρα σοι πη η γη ζω ω ης εν τω φω ω
Ο
σου ει ο ο Θε ε ε ο ο ο ο ος μου
του ποι ειν το ο θε λη μα α α σου ου ο τι ι
υ υ γον δι ι ι ι δα α ξο ο ον με
υ ρι ι ε ε προ ος σε ε κα τε ε ε φυ υ
Κ
ο ον σοι
την ψυ χην μου ου ου ο τι η η μα α αρ το ο ο
ε λε η η η σο ο ον με ι α α σαι αι
ε
ως

Π

α ρα α α α α τει ει ει ει νον το ε ε

ε ε λε ε ο ο ος σου ου ου τοις γι νω ω σχου σι

ι ι ι σε

Α

γι ι ο ο ο ος ο Θε ε ος Α γι ι ο ο ο

ος Ι σχυ υ ρος Α α γι ο ος Α θα α να α τος

ε λε η η σο ο ο ο ον η η η η μας (γ΄)

Δ

ο ξα α Πα τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω

ω Πνε ε ευ μα α α α τι

Κ

αι νυ υ υν και α α ει και εις του ους αι

ω ω ω να ας των αι αι ω ω ω νω ων α

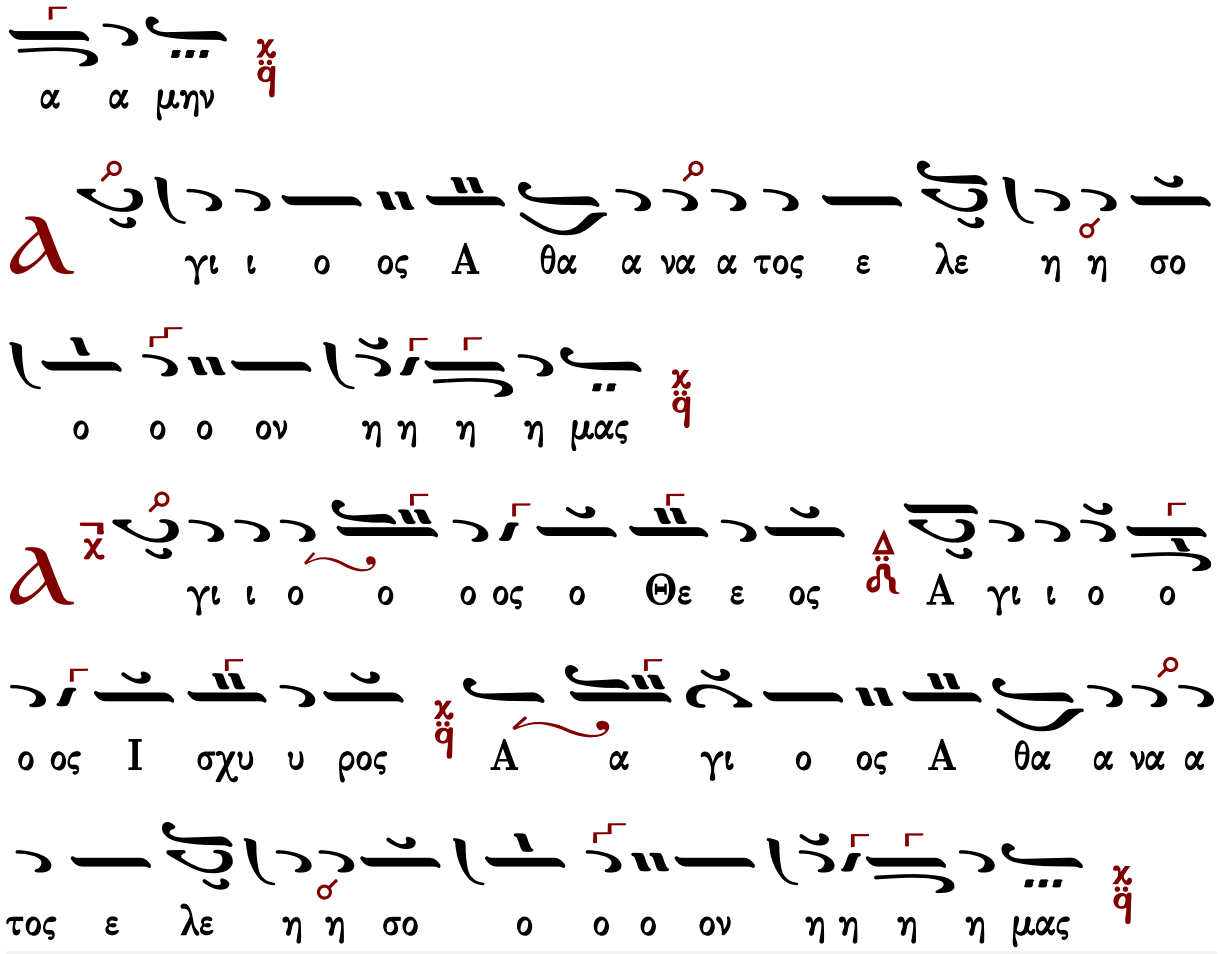

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀναστάσιμον τροπάριον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γεωργίου Βιολάκη (1820-1911)

ἀργή

Ἦχος λ ἀ Πα

Μουσικός Πανδέκτης «ΖΩΗ» Ὄρθρος τ. Β' 1976 σ.190*

πεντάφωνος ἐναρμόνιος

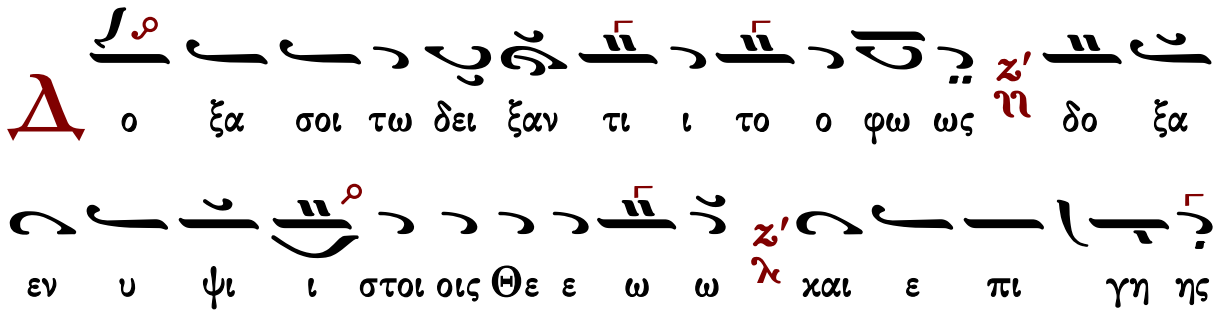

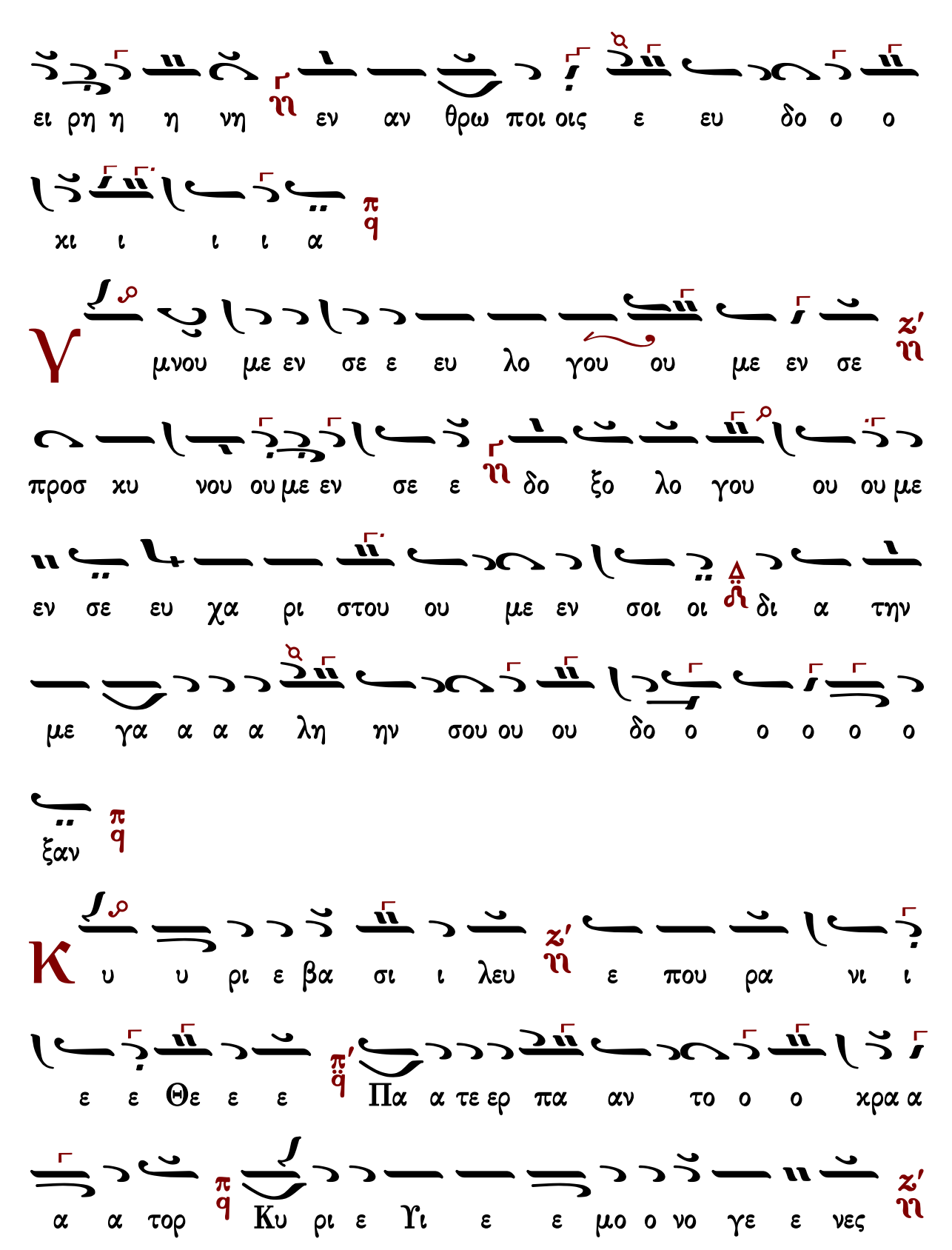
ει ρη η η νη εν αν θρω ποι οις ε ευ δο ο ο
χι ι ι ι α
Υ
μνου με εν σε ε ευ λο γου ου με εν σε
προσ χυ νου ου με εν σε ε δο ξο λο γου ου ου με
εν σε ευ χα ρι στου ου με εν σοι οι δι α την
με γα α α α λη ην σου ου ου δο ο ο ο ο ο
ξαν
Κ
υ υ ρι ε βα σι ι λευ ε που ρα νι ι
ε ε Θε ε ε Πα α τε ερ πα αν το ο ο χρα α
α α τορ Κυ ρι ε ϒι ε ε μο ο νο γε ε νες

I η σου ου Χρι ι στε ε και α α α α γι ι ι

ο ον Πνε ε ε ευ μα α

Κ υ υ ρι ε ο Θε ε ος ο α μνο ο ος του ου Θε

ε ου ου ο Υι ο ο ος του ου Πα α α τρος ο

αι αι αι αι ρω ω ων την α μαρ τι ι ι α αν του

ου ου χο ο ο ο σμου ε λε η σον η η

μας ο αι αι αι αι ρω ων τας α μαρ τι ι ι ι

α ας του ου ου χο ο ο ο σμου

Π ροσ δε ξαι την δε η η η σιν η η μων ο κα θη

η με ε ε νος εκ δε ξι ω ω ων του ου Πα α τρος και

ε λε ε η η σο ο ον η η η μα ας
Ο ο ο τι ι συ ει μο νο ος α α γι ι
ος συ ει μο ο νο ος Κυ υ ρι ι ος Ι
η σους Χρι ι στο ος εις δο ο ο ο ξαν Θε ου ου Πα
α τρο ο ος α α α μη ην
Κ αθ ε κα στην η η με ε ραν ευ λο γη η σω
ω σε και αι νε ε ε σω ω το Ο ο νο ο
μα α α α α α σου εις τον αι ω ω ω ω
να και εις τον αι ω ω ω να του ου ου αι ω ω
ω ω νος

Κ

α τα ξι ω σον Κυ υ υ ρι ι ε ε εν

τη η με ε ρα α τα α α α α αυ τη η α

να μαρ τη η η η η του ου ους φυ λα χθη η

η η ναι αι αι η η μα ας

Θ

υ λο γη τος ει ει Κυ υ ρι ι ε ε ε ο Θε ε

ος των πα τε ε ε ε ρω ων η η η μων και

αι νε ε το ον και δε δο ξα σμε ε ε ε ε ε

νον το Ο ο νο ο μα α α σου ου εις τους αι ω ω ω

ω να ας α α α μην

Γ

ε νοι το Κυ υ ρι ι ε το ε λε ο

ος σου εφ η η μα ας ζ' ηχα θα α α περ ηλ πι ι σα α

με ε εν ε ε πι ι ι σε π q

Θ υ λο γη τος ει ει ει Δ ηχ Κυ υ υ ρι ι ι ε

δι ι δα α ξο ο ο ο ο ον με ε ε ηχ τα δι χαι

ω ω μα α τα α α α α α σου π q

Κ υ ρι ε χα τα φυ υ γη ζ' ηχ ε γε νη η θης η η

μιν εν γε νε α α χαι γε ε νε ε ε α π q ε

γω ει ει πα α Κυ υ ρι ι ε ηχ ε λε η η σο ο

ο ον με ι ι α α σαι αι την ψυ χη η η

ην μου Δ ηχ ο τι η η μα α αρ το ο ο ον σοι π q

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε ε φυ υ γον δι

δα α ξο ο ο ο ον με του ποι ειν το θε λη η

μα α α σου ο ο τι συ ει ει ει ει ο ο ο Θε ε

ε ο ο ο ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη η γη η η ζω ω ης

εν τω φω τι ι ι ι σου ου ο ψο ο ο ο με

ε ε θα α φω ως

Π α ρα α α α τει ει ει πα ρα α α τει ει νον

το ε λε ο ο ο ος σου τοις γι νω ω σκου σι ι ι ι

σε

α γι ο ος ο Θε ε ος α α γι ι ο ο ο ος

ι σχυ υ ρος α γι ι ο ος α θα α α να

α το ος ε λε ε ε η σον η η η η μας

Δ ο ξα Πα τρι ι ι χαι Υι υι ω χαι α γι ι ι

ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυ υ υ υν χαι α α ει χαι εις τους αι

ω ω ω ω νας των αι ω ω ω νω ων α α α

μην

α γι ος α θα α να α το ος ε λε ε ε η η

η σον η η η μας

ἀσματικόν

Ἦχος λ̅ π̅ q̈ Πα

Συλλογή Αργών Δοξολογιών
εκδ. Ι. Μ. Γρηγορίου
2005 σ.158*

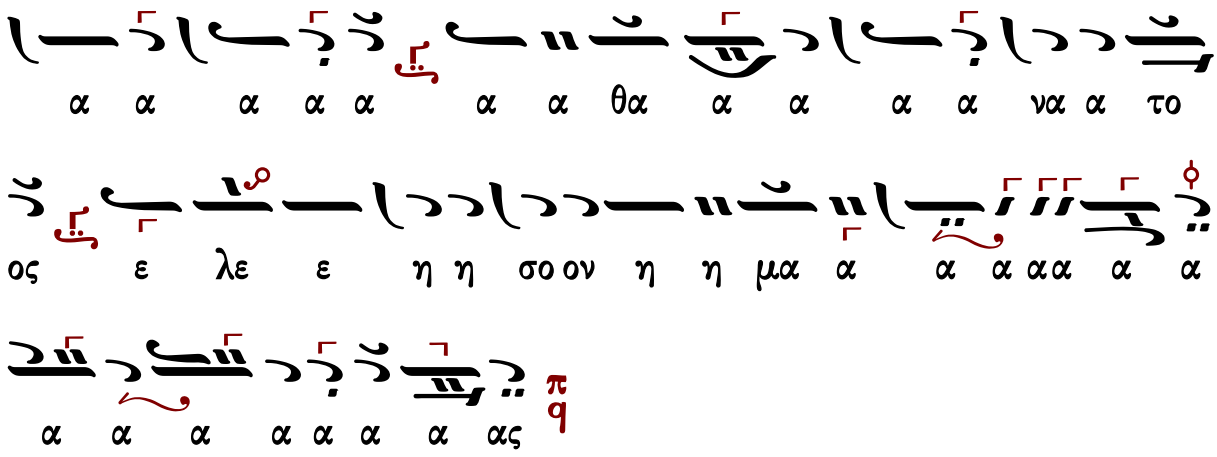

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀναστάσιμον τροπάριον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κυριαξῆ Χρυσοπολίτου [τέλος 19ου-ἀρχὲς 20ου αἰ]

ἀργή

Ἦχος λ π q **Κε**

Μουσικός Λειμὼν τῆς ἀγρυπνίας
Ι.Μ.Γρηγορίου 2016 σ.247*

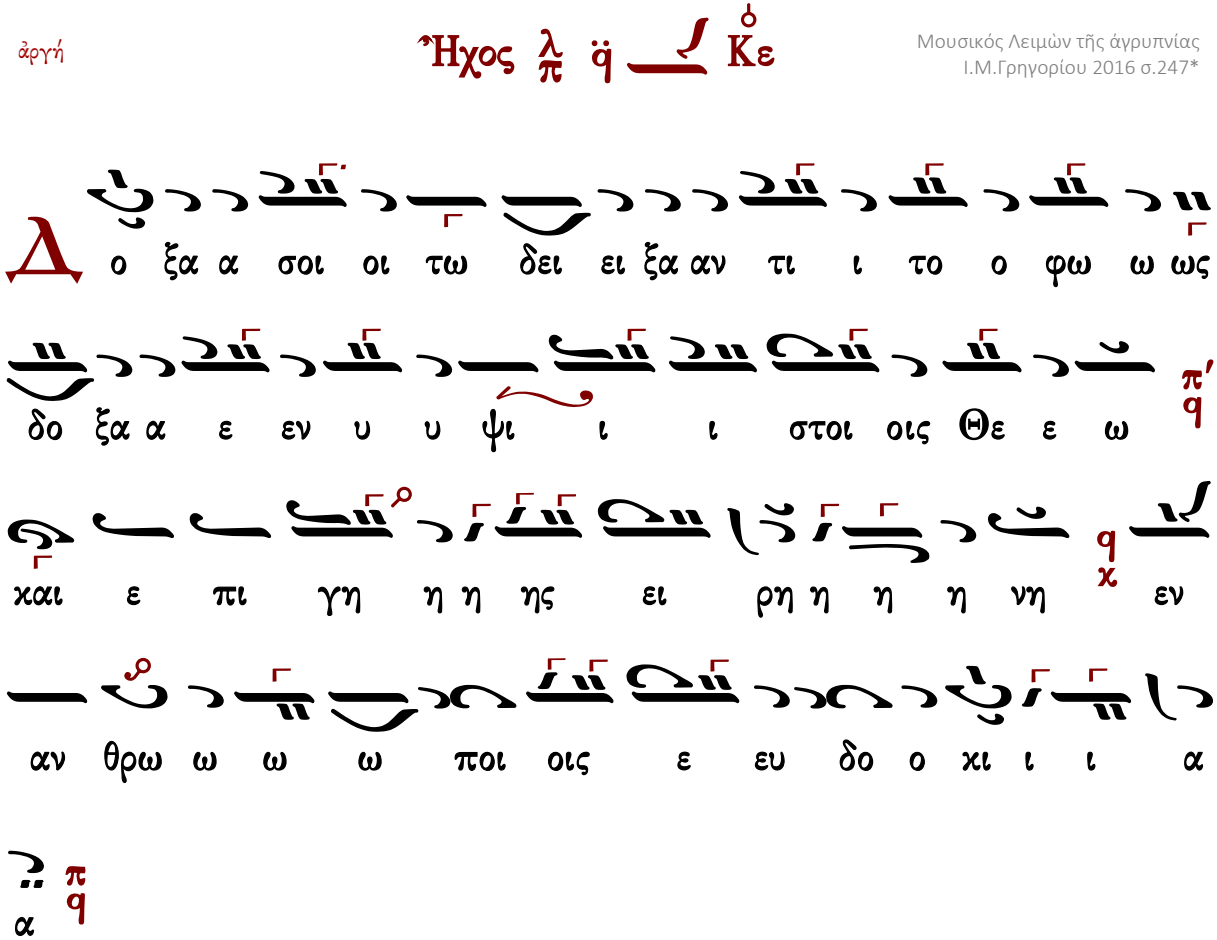

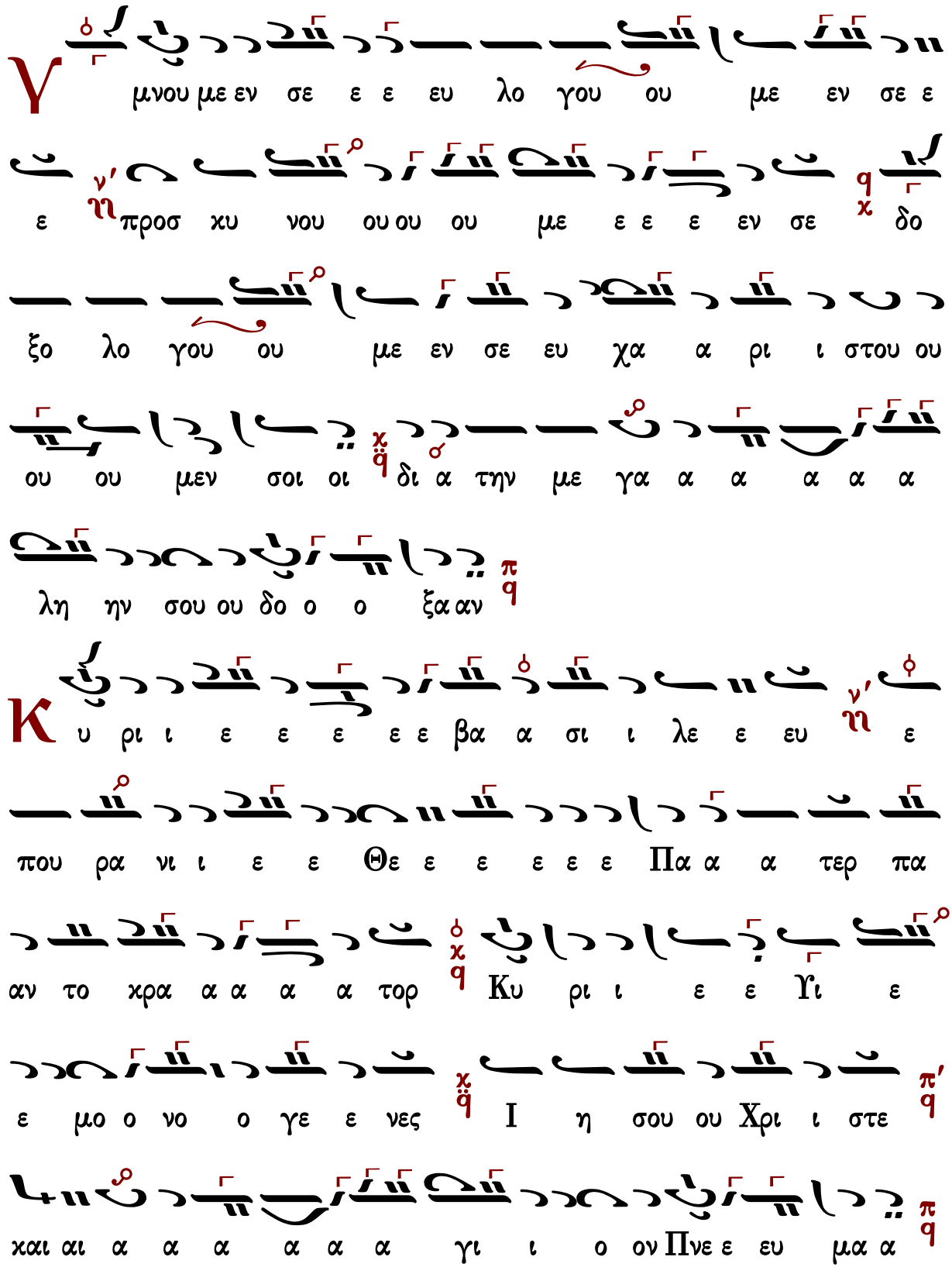
Υ
μνου με εν σε ε ε ευ λο γου ου με εν σε ε
ε η προσ χυ νου ου ου ου με ε ε ε εν σε δο
ξο λο γου ου με εν σε ευ χα α ρι ι στου ου
ου ου μεν σοι οι δι α την με γα α α α α α
λη ην σου ου δο ο ο ξα αν
Κ υ ρι ι ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ευ η ε
που ρα νι ι ε ε Θε ε ε ε ε ε Πα α α τερ πα
αν το χρα α α α τορ Κυ ρι ι ε ε Υι ε
ε μο ο νο ο γε ε νες Ι η σου ου Χρι ι στε
χαι αι α α α α α α γι ι ο ον Πνε ε ευ μα α

Κ υ ρι ι ε ε ε ε ε ο ο Θε ε ο ο ος ν΄ ο

α μνο ο ος του ου Θε ε ου ου ο ο ο Υι υι ο ο

ο ος του ου Πα α α τρος χ ο αι αι αι αι αι αι

ρων δ΄ την α μαρ τι ι ι ι α αν του χο ο ο ο σμου π

ε λε ε η η σο ον η η μα ας ο ο αι αι αι αι ρω ω

ων ν΄ τας α μαρ τι ι ι ι ι ι α ας του ου χο

ο ο σμου ου π

Π ροσ δε ε ξαι αι χ την δε ε η σιν η η μω ω

ων ζ΄ ο χα θη η με νο ος δ΄ εχ δε ξι

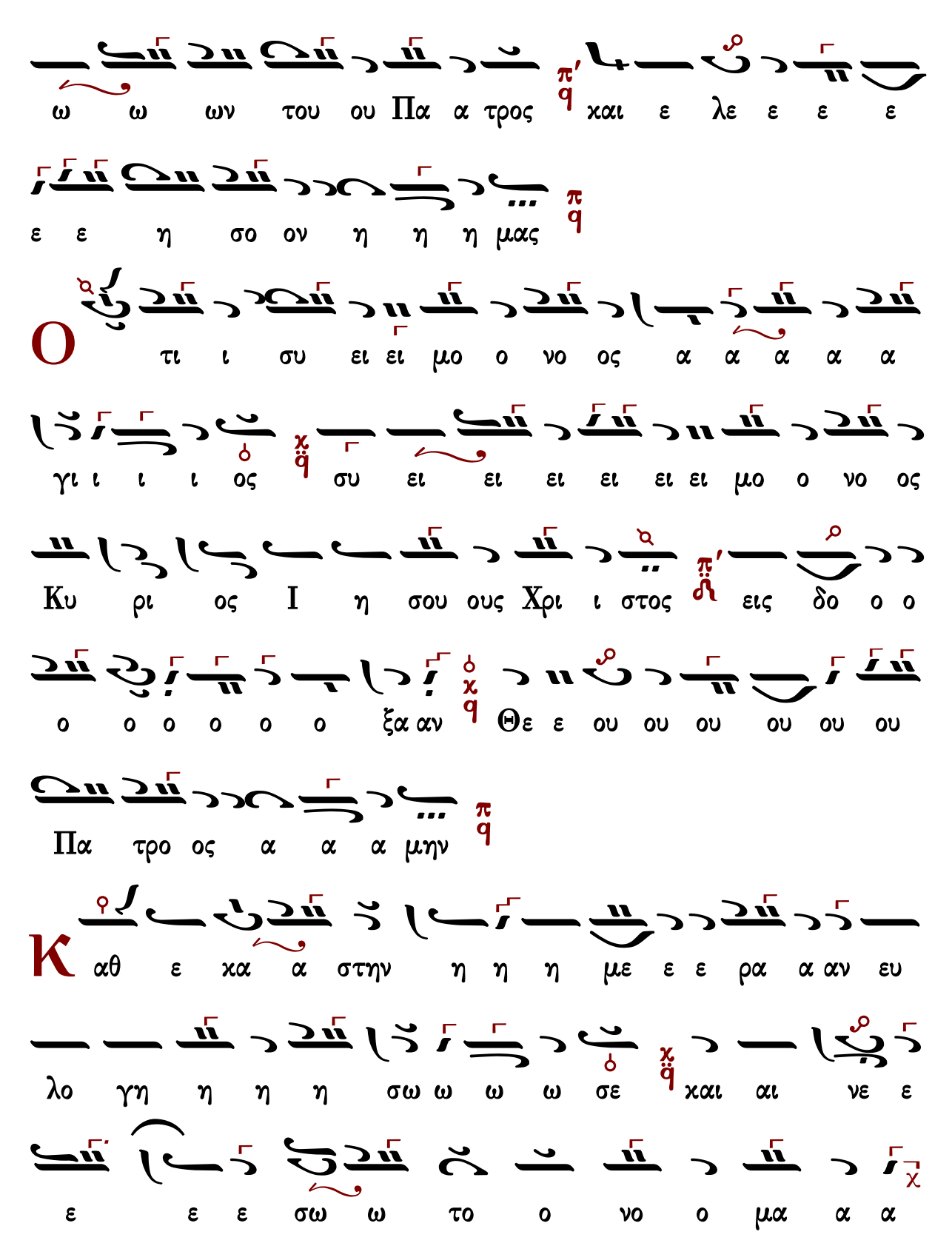
ω ω ων του ου Πα α τρος χαι ε λε ε ε ε
ε ε η σο ον η η η μας
Ο τι ι συ ει ει μο ο νο ος α α α α α
γι ι ι ι ος συ ει ει ει ει ει ει μο ο νο ος
Κυ ρι ος Ι η σου ους Χρι ι στος εις δο ο ο
ο ο ο ο ο ο ξα αν Θε ε ου ου ου ου ου ου
Πα τρο ος α α α μην
Κ αθ ε κα α στην η η η με ε ε ρα α αν ευ
λο γη η η η σω ω ω ω σε χαι αι νε ε
ε ε ε σω ω το ο νο ο μα α α

α α σου ου ου ειις τον αι ω ω ω να α

α χαι ειις τον αι ω ω ω ω να α του ου αι

αι ω ω ω νο ος

Κ α τα ξι ι ω ω σο ο ον Κυ ρι ι ε

ε εν τη η με ε ε ε ρα τα αυ τη η

η α να μαρ τη η η του ου ους φυ λα χθη η η

η η η ναι αι η η μα ας

Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ι ε ε ε ε ε ο ο Θε

ε ο ο ος των Πα τε ε ε ρω ων η η μω ω

ων χαι αι νε το ο ον χαι αι δε ε δο ξα

σμε ε ε νο ον το ο ο νο ο ο μα α α σου

ου εις τους αι ω ω ω ω ω ω να ας α α μη

ην

Γ ε ε νοι το ο Κυ ρι ε ε το ο ε ε λε ε

ο ος σου ου ε εφ η η μα ας κα α θα α α α α πε

ερ η ηλ πι ι ι ι ι ι σα α με εν ε ε πι

ι σε

Θ υ λο γη το ος ει Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι

ε δι ι δα α ξο ο ο ον με ε ε ε ε τα δι

χαι ω ω ω ω ω ω μα τα α α α σου ου

(β΄)

Θ

υ λο γη τος ει Κυ υ υ υ υ υ ρι ι

ε ε ε δι ι δα α ξο ο ο ον με ε ε ε

ε τα δι χαι ω ω ω ω ω ω μα τα α α α σου

ου

Κ

υ ρι ι ε ε χα α τα α φυ υ γη η η ε

γε νη η η η η θη ης η η η μιν εν γε

νε ε α α χαι αι γε ε νε ε α ε γω ει πα

Κυ ρι ι ε ε ε ε ε λε η σο ο ον με ε

ι α σαι την ψυ χη η η η ην μου ο τι η η η

η η η μαρ το ο ο ον σοι οι

K

υ ρι ι ε ε προς σε ε χα α τε ε ε ε φυ υ

υ υ γον δι ι δα α ξο ο ο ο ο ο ον με ε ε ε

του ου ποι οι ει ειν το ο θε ε λη η μα α α α σου

ου ο ο τι συ ει ει ει ει ει ει ο ο Θε ε ο

ο ος μου ου

O

τι ι πα ρα σοι πη γη η η ζω ω ω ω ης

εν τω φω τι ι σου ου ου ο ο ψο ο ο ο ο

ο με ε θα α φω ως

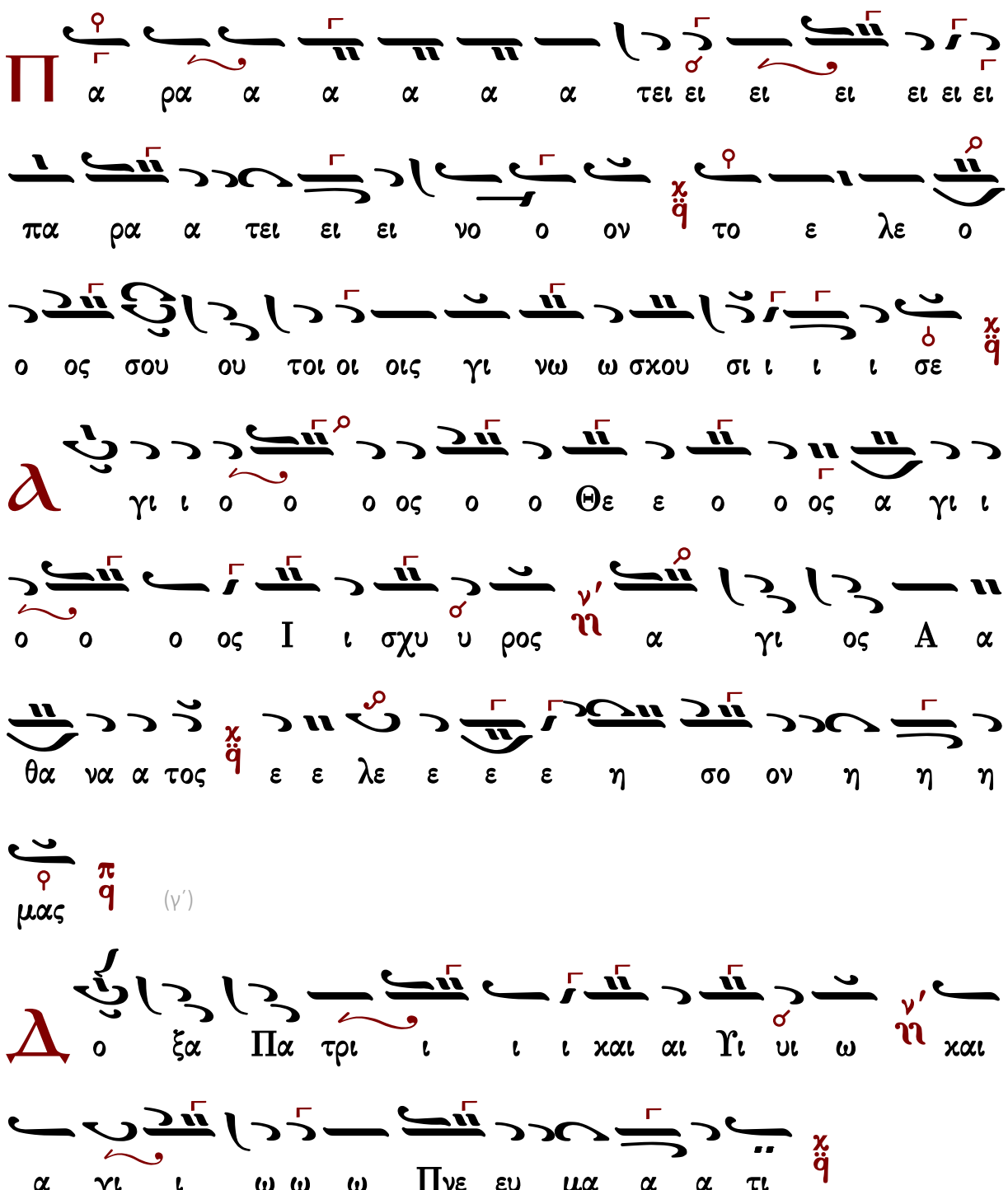
Π
α ρα α α α α α τει ει ει ει ει ει ει
πα ρα α τει ει ει νο ο ον το ε λε ο
ο ος σου ου τοι οι οις γι νω ω σχου σι ι ι ι σε
α
γι ι ο ο ο ος ο ο Θε ε ο ο ος α γι ι
ο ο ο ος Ι ι σχυ υ ρος α γι ος Α α
θα να α τος ε ε λε ε ε ε η σο ον η η η
μας
(γ΄)
Δ
ο ξα Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι ω και
α γι ι ω ω ω Πνε ευ μα α α τι

K
αι νυ υ υ υν χαι αι α α ει χαι εις τους
αι ω ω ω ναις των αι ω ω ω ω ω ω νω
ων α α α μην

α γι ι ο ος A α θα να α τος ε ε λε ε ε
ε η σο ον η η η μας

ιε A α α α α α α α α α α α α
α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
α α α γι ι ο ο ος ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο Θε ε ε ε

Ἀναστάσιμον τροπάριον

Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας

Ἦχος λ ϟ Κε

Ἀγγελικὸς Χορὸς, Ὄρθρος
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας 2001 σ.363*

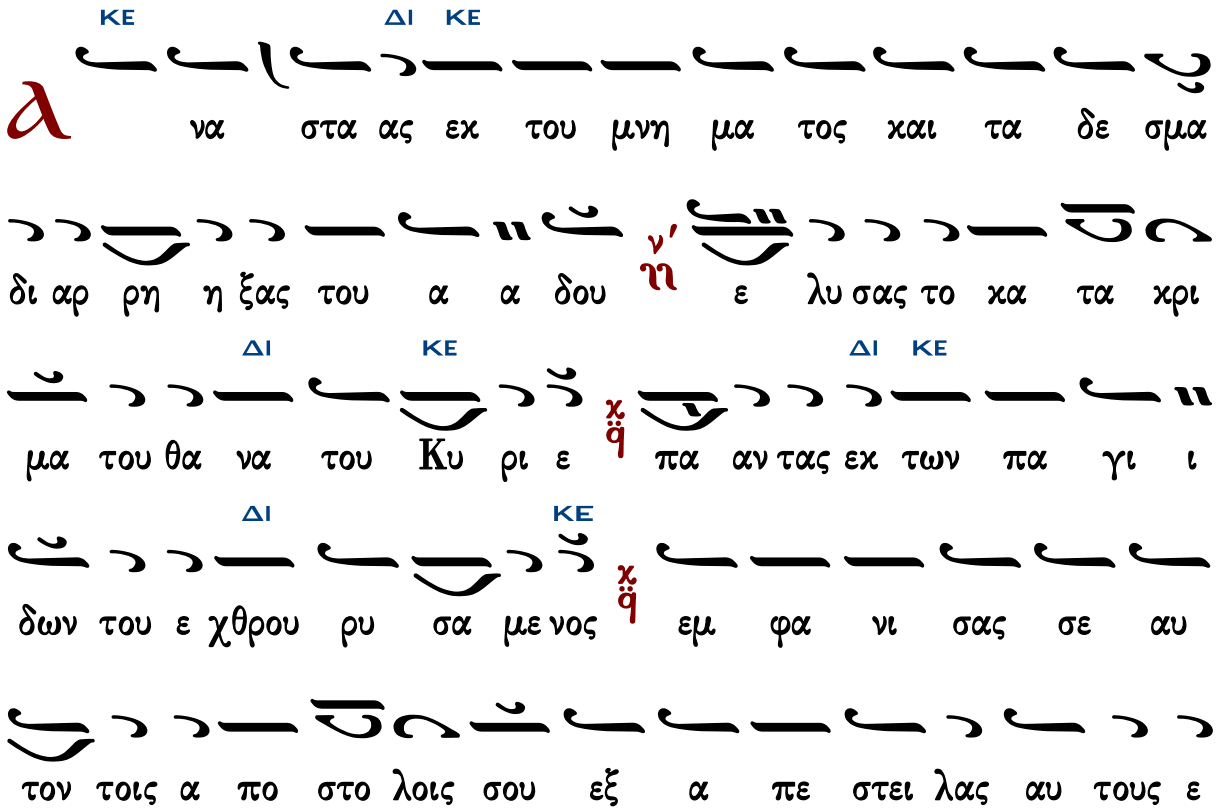

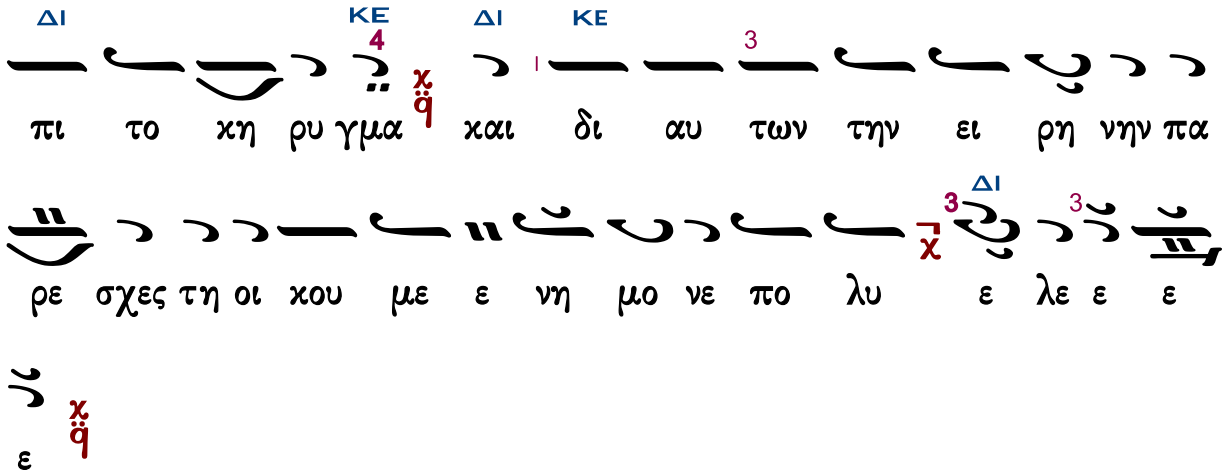

Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου (1730-1777)

Ἦχος λ π ϊ ϙ Κε

Πανδέκτη, Ὄρθρος
1851 σ. 595/1030*

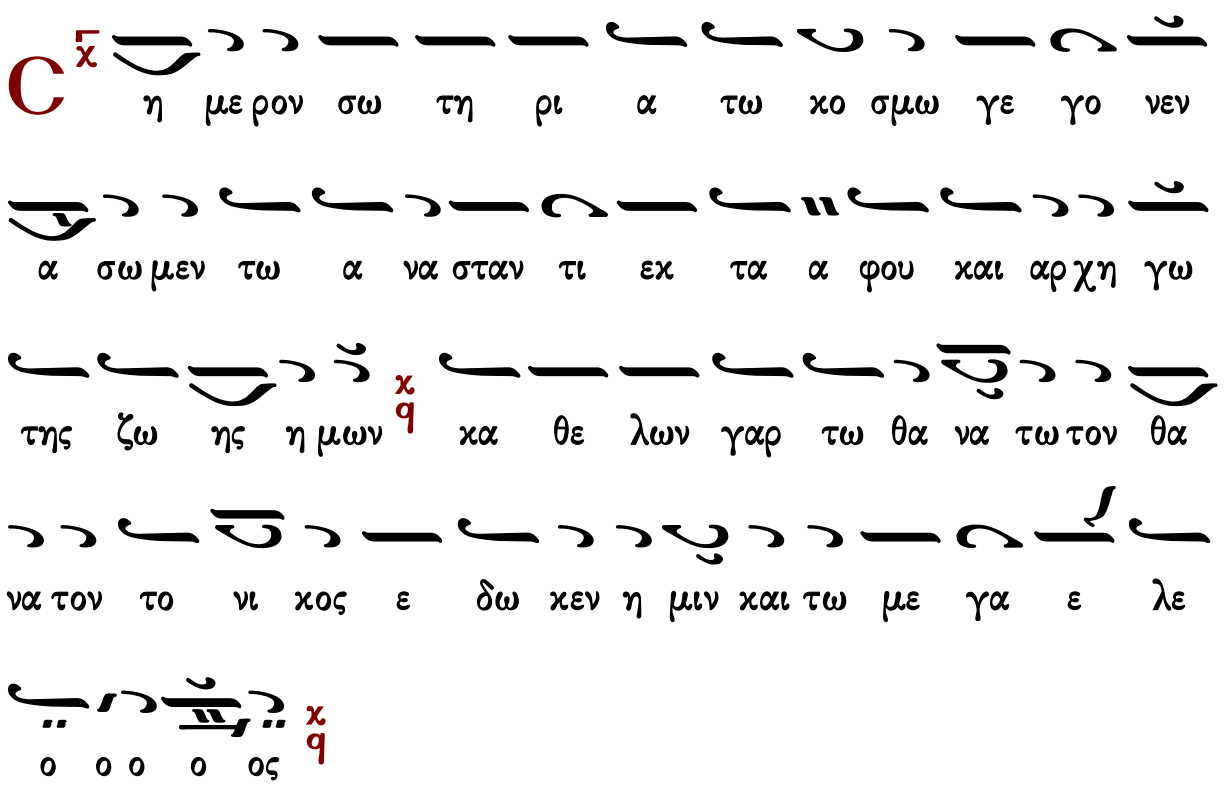

Μιχαήλ Χατζηαθανασίου

Ἦχος λ̀ π̀ ῒ Κε

Μιχαήλ Χατζηαθανασίου
Μουσική Ζωοδόχος Πηγή
1975 σ.62*

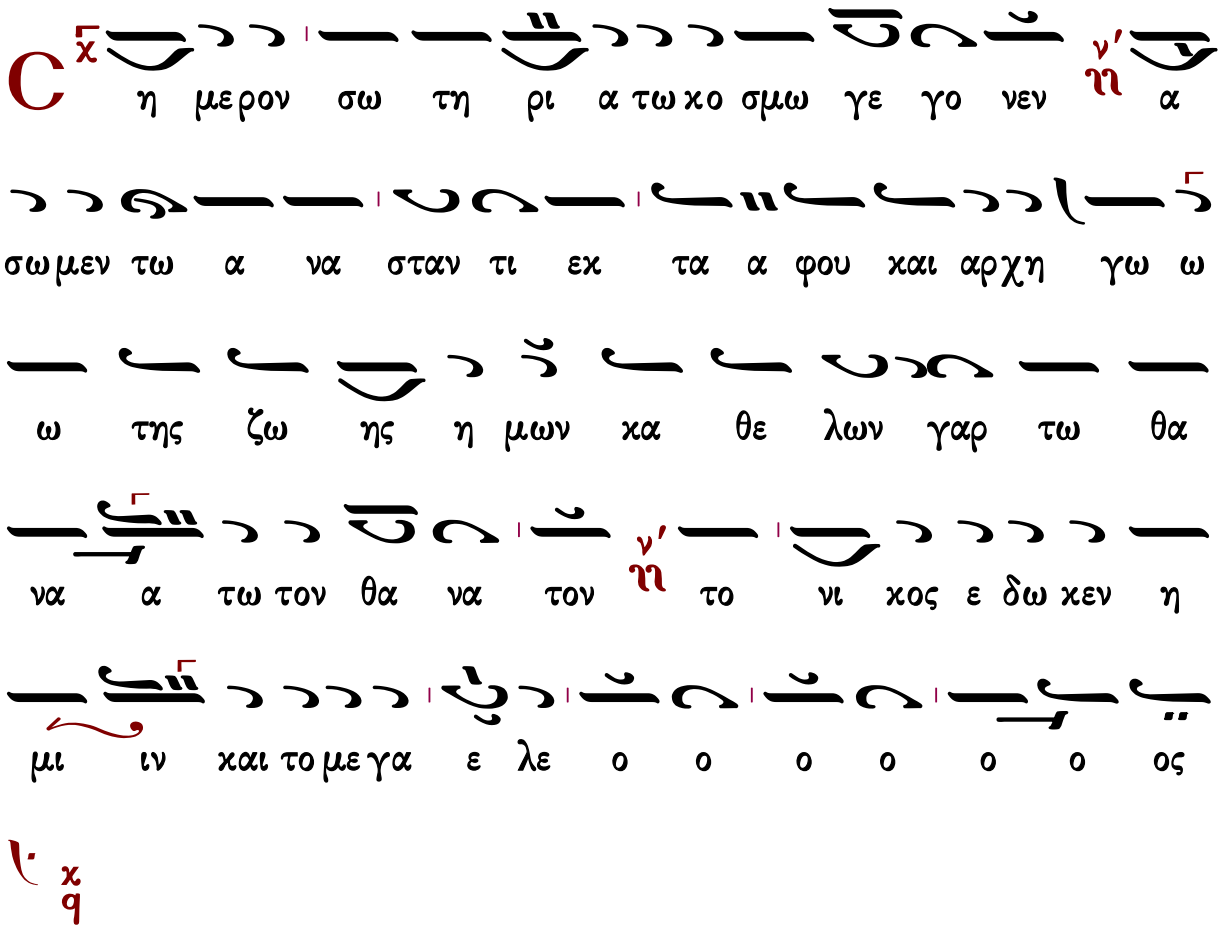

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τυπικὰ

Ἁγιορείτικης Παραδόσεως

Στάσις Α΄

Ἦχος λ̀ π̀ ῒ Νη

καταγραφή
Λυκούργος Αγγελόπουλος*

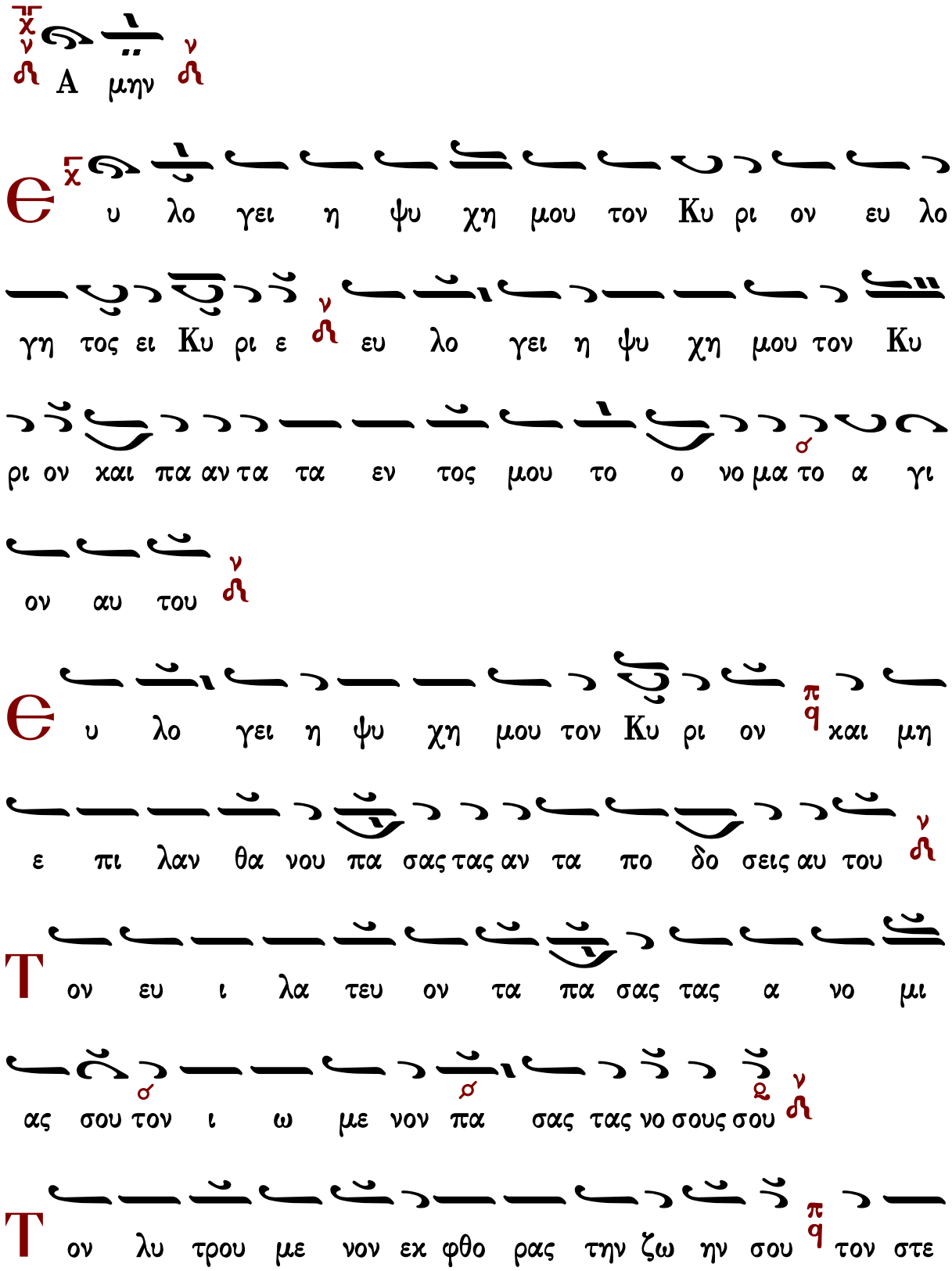
A μην
Ευ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον ευ λο
γη τος ει Κυ ρι ε ευ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ
ρι ον και πα αν τα τα εν τος μου το ο νο μα το α γι
ον αυ του
Ευ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον και μη
ε πι λαν θα νου πα σας τας αν τα πο δο σεις αυ του
Τον ευ ι λα τευ ον τα πα σας τας α νο μι
ας σου τον ι ω με νον πα σας τας νο σους σου
Τον λυ τρου με νον εκ φθο ρας την ζω ην σου τον στε

φα νουν τα σε εν ε λε ε ει και οι κτιρ μοις

Τον εμ πι πλων τα εν α γα θοις την ε πι θυ

μι ανσου α να και νι σθη σε ται ως α ε του η νε

ο της σου

Π οι ων ε λε η μο συ νας ο Κυ ρι ος και

χρι μα πα σι τοις α δι κου με νοις

Ε γνω ρι σε τας ο δους αυ του τω Μω υ ση

τοις Υι οις Ισ ρα ηλ τα θε λη μα τα αυ του

Ο ι κτιρ μων και ε λε η μων ο Κυ ρι ος μα

χρο θυ μος και πο λυ ε λε ος ουκ εις τε ε λος ορ

γι σθη σε ται ου δε εις τον αι ω να μη νι ει

O υ κα τα τας α νο μι ας η μων ε ποι

η σεν η μιν ου δε κα τα α τας α μαρ τι ας η

μω ων αν τα πε δω κεν η μιν

O τι κα τα το υ ψος του ου ρα νου α πο της

γης ε κρα ται ω σε Κυ ρι ος το ε λε ος αυ του

ε πι ι τους φο βου με νους αυ τον

Κ αθ ο σον α πε χου σιν α να το λαι α πο δυ

σμων ε μα κρυ νεν αφ η μων τας α νο μι ας η

μων

Κ
α θως οι χτι ρει Πα τηρ Υι ους π q ω χτει ρι σε
Κυ ρι ος τους φο βου με νους αυ τον 6 λ ο τι αυ
τος ε γνω το πλα σμα η μων ε μνη σθη ο τι χους ε σμεν ν
Λ
ν θρω πος ω σει χορ τος αι η με ραι αυ του
ω σει α αν θος του α γρου ου τως εξ αν θη η η
σει ν
Ο
τι πνευ μα δι ηλ θεν εν αυ τω και ουχ υ πα
αρ ξει π q και ουκ ε πι γνω σε ται ε τι τον το πον αυ του ν
Τ
ο δε ε ε λε ος του Κυ ρι ου α πο του αι ω
ω ω νος q κ και ε ως του αι ω νος ε πι τους φο βου

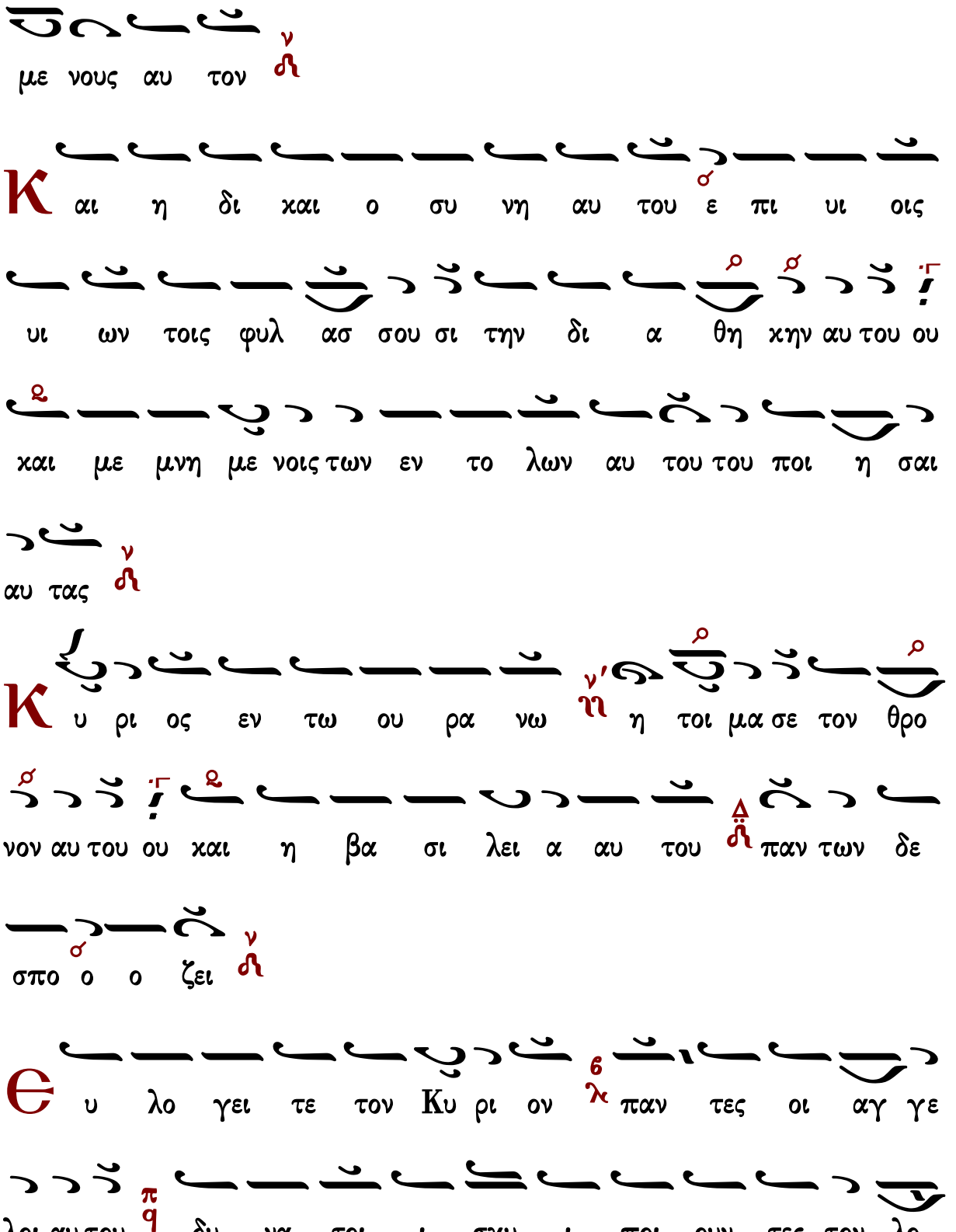
με νους αυ τον
Και η δι χαι ο συ νη αυ του ε πι υι οις
υι ων τοις φυλ ασ σου σι την δι α θη κην αυ του ου
χαι με μνη με νοις των εν το λων αυ του του ποι η σαι
αυ τας
Κυ ρι ος εν τω ου ρα νω η τοι μα σε τον θρο
νον αυ του ου χαι η βα σι λει α αυ του παν των δε
σπο ο ο ζει
Ευ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν τες οι αγ γε
λοι αυ του δυ να τοι ι σχυ ι ποι ουν τες τον λο

γον αυ του π q του α χου ου σαι σ της φω νης π q των λο γων

αυ του ν

Θ υ λο γει τε τον Κυ ρι ον 6 λ πα σαι αι δυ

να μεις αυ του 6 λ λει τουρ γοι αυ του οι ποι ου ουν τες το θε

λημα αυ του ν

Θ υ λο γει τε τον Κυ ρι ον 6 λ παν τα τα ερ γα αυ

του εν παν τι το πω της δε σπο τει ας αυ του χ 6 λ ευ

λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον ν

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω Δ και α γι ω

Πνευ μα τι ν

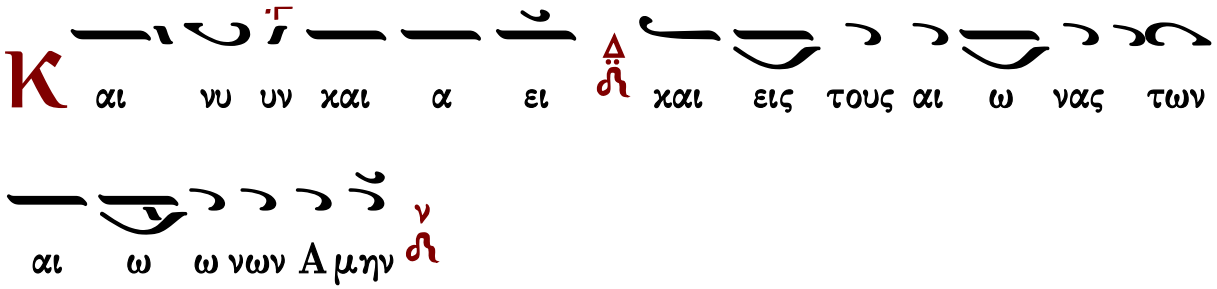

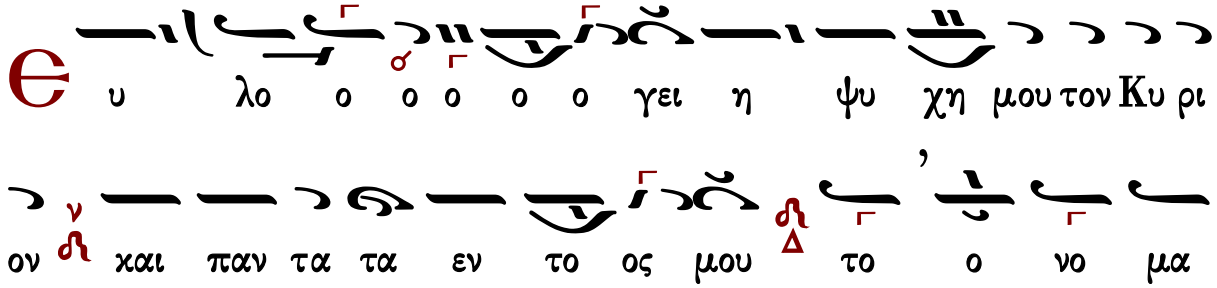

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι…
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…
Ὅτι σὸν τὸ κράτος…

Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον.
Σοί, Κύριε.
Ἀμήν.

Στάσις Β΄

Ἦχος Βȣ

καταγραφή
Λυκούργος Αγγελόπουλος*

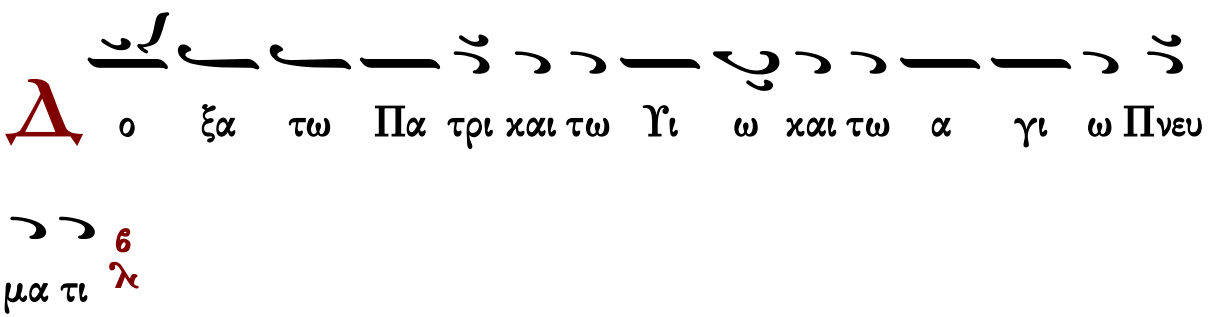

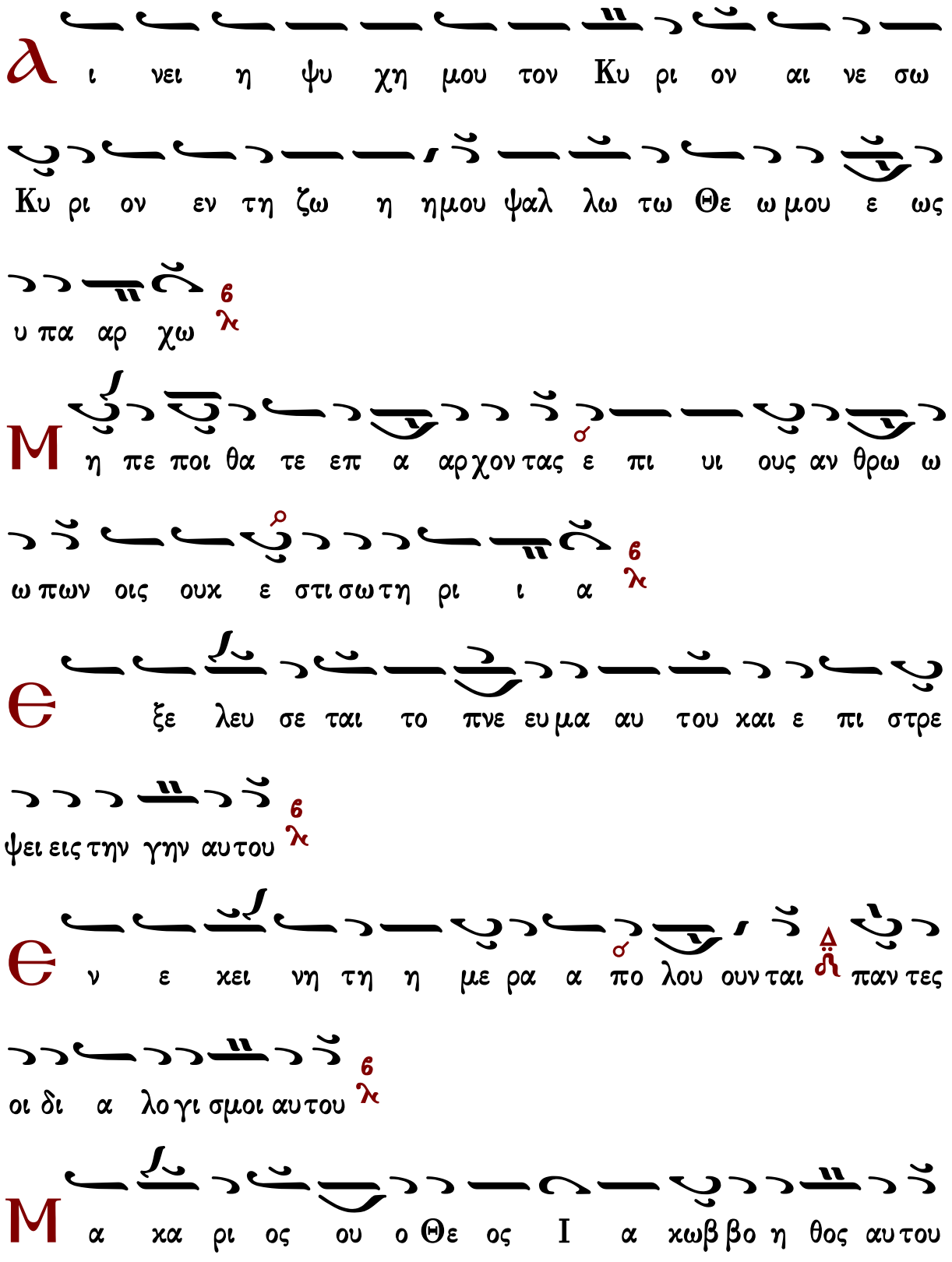
ι νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον αι νε σω
Κυ ρι ον εν τη ζω η ημου ψαλ λω τω Θε ω μου ε ως
υ πα αρ χω
η πε ποι θα τε επ α αρχον τας ε πι υι ους αν θρω ω
ω πων οις ουκ ε στι σω τη ρι ι α
ξε λευ σε ται το πνε ευμα αυ του και ε πι στρε
ψει εις την γην αυ του
ν ε κει νη τη η με ρα α πο λου ουν ται παν τες
οι δι α λο γι σμοι αυ του
α κα ρι ος ου ο Θε ος Ι α κωβ βο η θος αυ του

η ελ πις αυ του ε πι Κυ ρι ον τον Θε ον αυ του

Τ ον ποι η σαν τα τον ου ρα νον και την γην την

θα α λασ σαν και παν τα τα εν αυ τοις

Τ ον φυ λασ σον τα α λη θει αν εις τον αι ω ω να ποι

ουν τα χρι μα τοις α δι κου με ε νοις δι δον τα τρο φην

τοις πει νω ω σι

Κ υ ρι ος λυ ει πε πε δη με ε νους Κυ ρι ος σο φοι τυ

φλου ους Κυ ρι ος α νορ θοι κα τερ ρα γμε ε νους Κυ

ρι ος α γα πα δι και αι αι αι ους Κυ ρι ος φυ λασ

σει τους προ ση λυ τους

Ο ρ φα νον και χη ραν α να λη η ψε ται και ο

δον α μαρ τω λων α φα νι ει

Β α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω ωνα ο Θε

ος σου Σι ων εις γε νε αν και γε νε αν

Κ αι νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων Α μην

Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος του Θε ου

Α θα να τος υ παρ χων και κα τα δε ξα με νος δι

α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη ναι εκ

της α γι ας Θε ο το κου και α ει παρ θε νου Μα ρι

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι…	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…	Σοί, Κύριε.
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος…	Ἀμήν.

Πατριαρχικῆς Παραδόσεως

Στάσις Α΄

Ἦχος λ΄ ἀ Νη

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Θεία Λειτουργία
2006 σ.11*

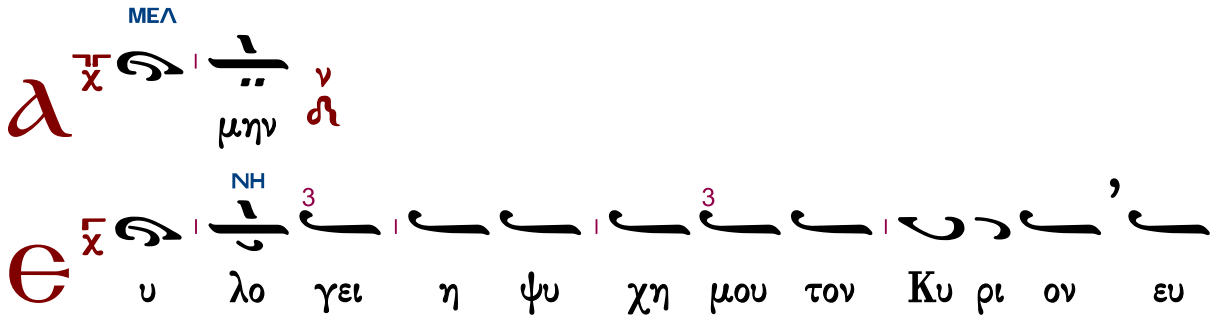

λο γη τος ει ει Κυ ρι ε Ευ λο ο ο γει η ψυ

ΠΑ NH

χη μου τον Κυ ρι ον και παν τα τα εν τος μου το

ο νο μα το α γι ον αυ του

ΜΕΛ NH ΚΕ↓ ΔΙ↓

υ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον και

NH

μη ε πι λαν θα νου πα σας τας αν τα πο δο σεις

αυ του

NH ΠΑ

ον ευ ι λα τευ ον τα πα σας τας α νο μι

NH

ι ας σου τον ι ω με νον πα σας τας νο σους σου

NH ΠΑ

ον λυ τρου με νον εκ φθο ρας την ζω η η ην

NH

σου τον στε φα νουν τα σε εν ε λε ε ει και οι κτιρ

μοις

ΜΕΛ ΠΑ

Τον εμ πι πλω ων τα εν α γα θοις την ε πι

ΝΗ

θυ μι αν σου α να χαι νι σθη σε ται ως α ε

του η νε ο της σου

ΜΕΛ ΝΗ ΚΕ↓ ΔΙ↓

Π οι ων ε λε η μο συ νας ο Κυ ρι ος και

ΝΗ

χρι μα πα σι τοις α δι χου με νοις

ΝΗ ΠΑ

Ѥ γνω ω ρι σε τας ο δους αυ του τω Μω υ

ΝΗ

ση τοις υι οις Ισ ρα ηλ τα θε λη μα τα αυ του

ΜΕΛ ΝΗ ΚΕ↓ ΔΙ↓

Ο ι κτιρ μων και ε λε η μων ο Κυ ρι ος μα

ΠΑ

χρο θυ μος και πο λυ ε ε λε ος ουκ εις τε

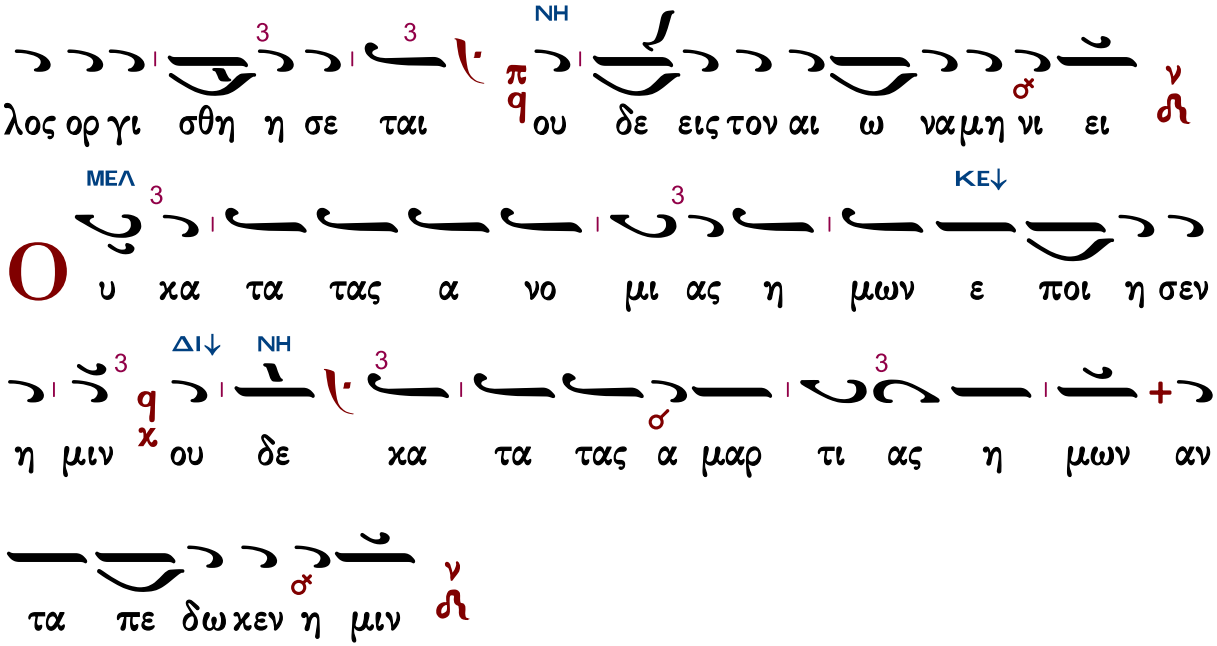
ΝΗ
λος ορ γι σθη η σε ται ου δε εις τον αι ω να μη νι ει
ΜΕΛ ΚΕ↓
Ο υ κα τα τας α νο μι ας η μων ε ποι η σεν
ΔΙ↓ ΝΗ
η μιν ου δε κα τα τας α μαρ τι ας η μων αν
τα πε δω κεν η μιν
ΝΗ ΠΑ
Ο τι κα τα το υ υ ψος του ου ρα νου α πο
ΝΗ ΠΑ
της γης ε κρα ται ω σε Κυ ρι ος το ε λε ος αυ
ΜΕΛ ΝΗ
του ε πι τους φο βου με ε νους αυ τον
ΝΗ ΠΑ
Κ α θο σον α πε ε χου σιν α να το λαι α
ΔΙ↓ ΝΗ
πο δυ σμων ε μα α α κρυ νεν αφ η μων τας α
νο μι ι ας η μων

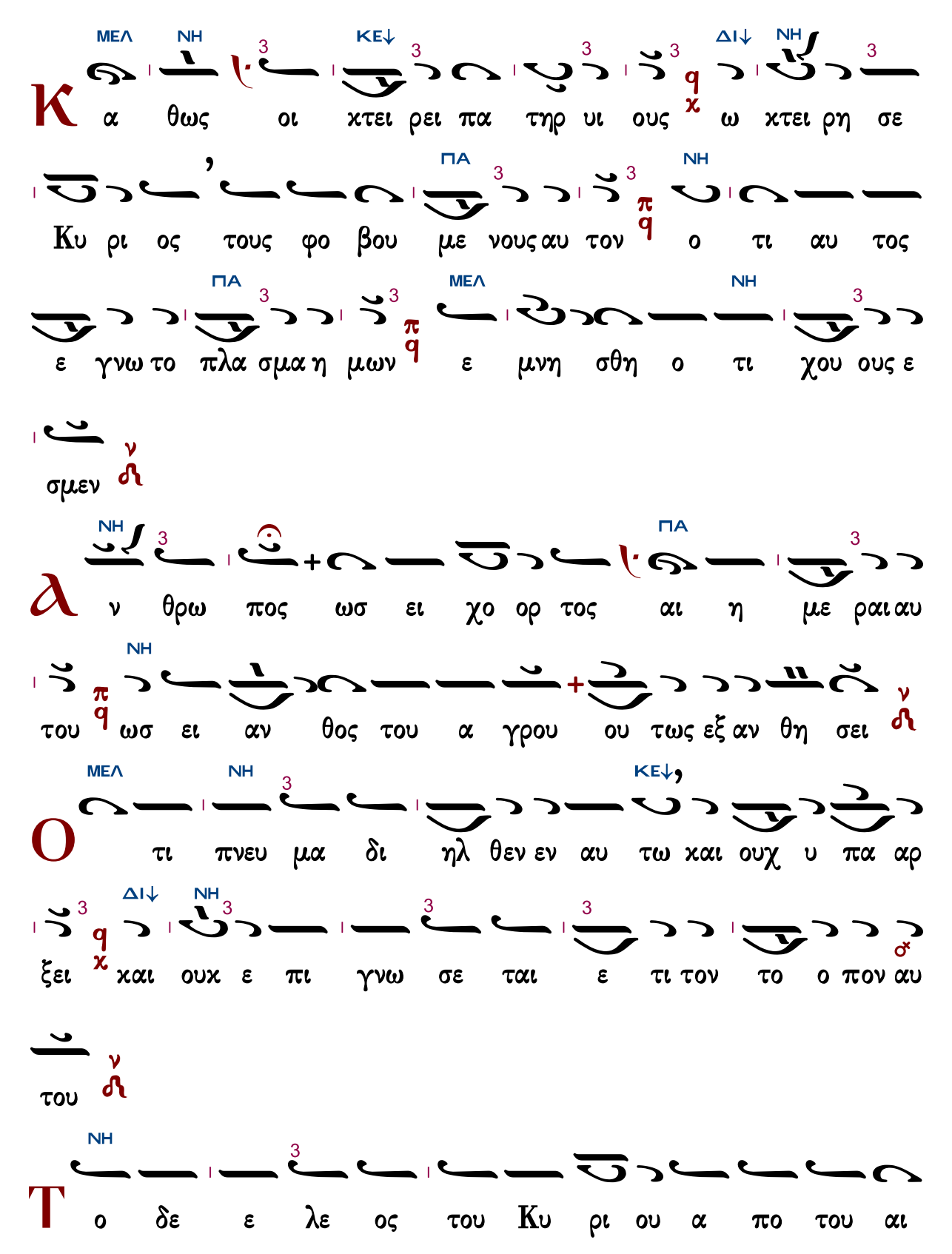
ΜΕΛ ΝΗ ΚΕ↓ ΔΙ↓ ΝΗ
Κ α θως οι χτει ρει πα τηρ υι ους ω χτει ρη σε
Κυ ρι ος τους φο βου με νους αυ τον ο τι αυ τος
ΠΑ ΝΗ
ΠΑ ΜΕΛ ΝΗ
ε γνω το πλα σμα η μων ε μνη σθη ο τι χου ους ε
σμεν
ΝΗ ΠΑ
Α ν θρω πος ωσ ει χο ορ τος αι η με ραι αυ
ΝΗ
του ωσ ει αν θος του α γρου ου τως εξ αν θη σει
ΜΕΛ ΝΗ ΚΕ↓,
Ο τι πνευ μα δι ηλ θεν εν αυ τω χαι ουχ υ πα αρ
ΔΙ↓ ΝΗ
ξει χαι ουχ ε πι γνω σε ται ε τι τον το ο πον αυ
του
ΝΗ
Τ ο δε ε λε ος του Κυ ρι ου α πο του αι

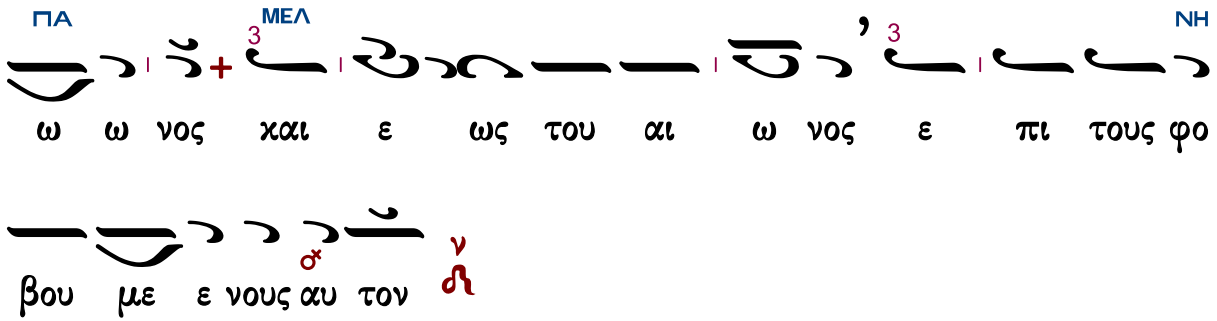
ΠΑ ΜΕΛ ΝΗ
ω ω νος και ε ως του αι ω νος ε πι τους φο
βου με ε νους αυ τον

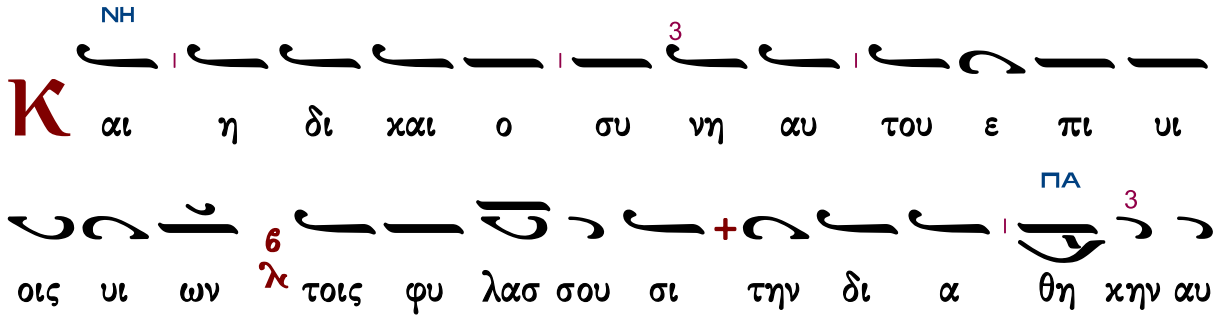
ΝΗ
Κ αι η δι και ο συ νη αυ του ε πι υι
οις υι ων τοις φυ λασ σου σι την δι α θη χην αυ
ΠΑ
του και με μνη με νοις των εν το λων αυτου του ποι
η η σαι αυ τας

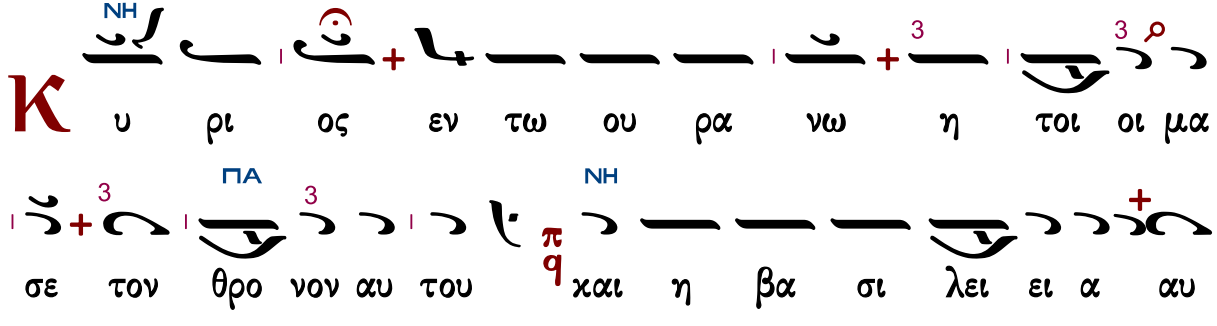
ΝΗ
Κ υ ρι ος εν τω ου ρα νω η τοι οι μα
σε τον θρο νον αυ του
ΠΑ ΝΗ
και η βα σι λει ει α αυ
του παν των δε σπο ζει

ΝΗ
Є υ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν τες οι

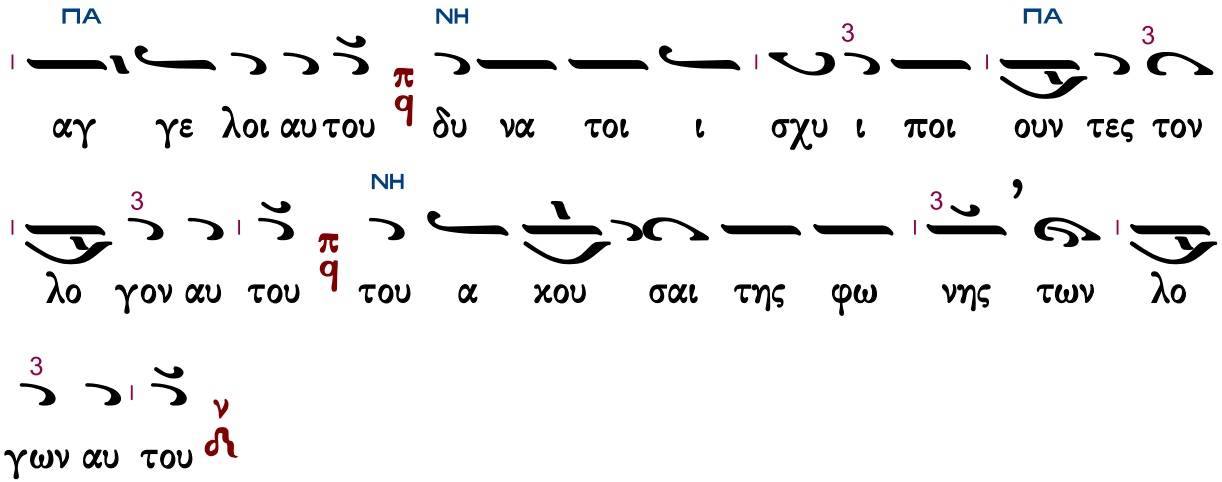
ΠΑ ΝΗ ΠΑ
αγ γε λοι αυ του δυ να τοι ι σχυ ι ποι ουν τες τον
λο γον αυ του του α κου σαι της φω νης των λο
γων αυ του

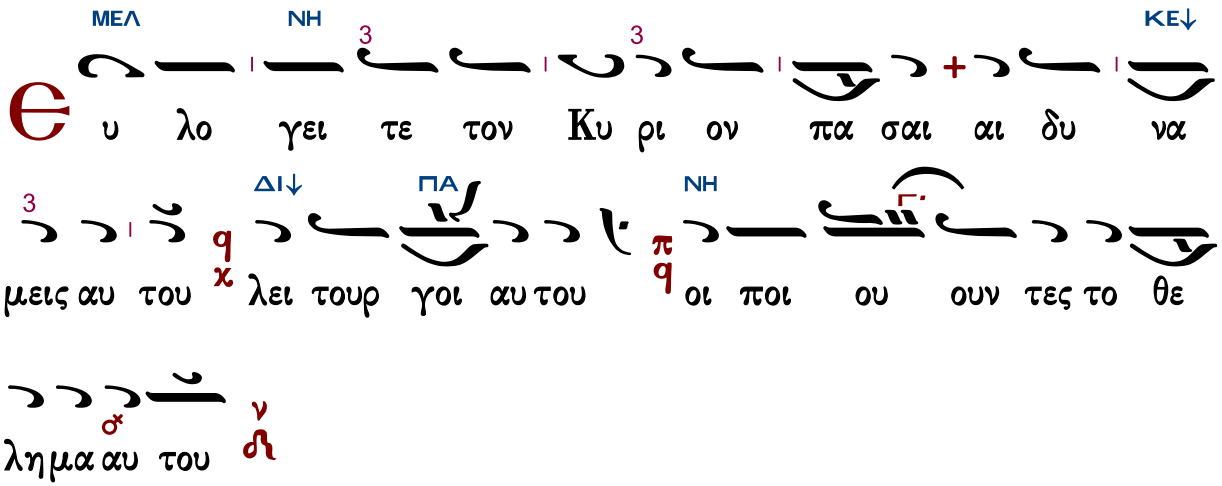
ΜΕΛ ΝΗ ΚΕ↓
υ λο γει τε τον Κυ ρι ον πα σαι αι δυ να
ΔΙ↓ ΠΑ ΝΗ
μεις αυ του λει τουρ γοι αυ του οι ποι ου ουν τες το θε
λημα αυ του

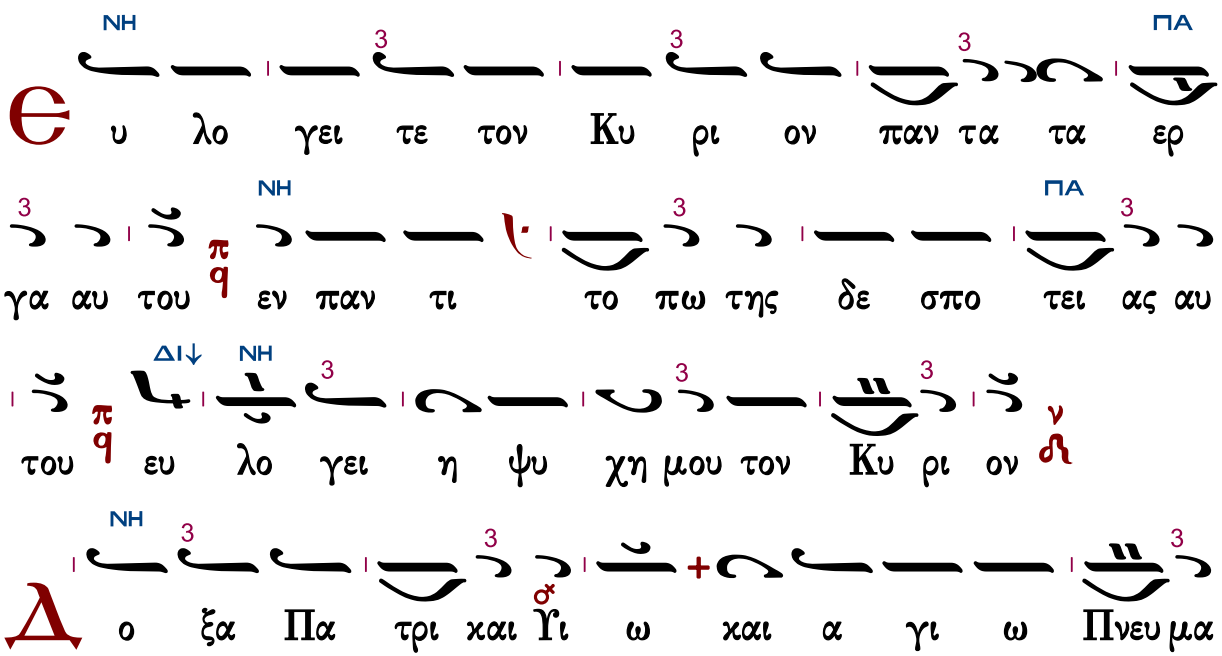
ΝΗ ΠΑ
υ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ερ
ΝΗ ΠΑ
γα αυ του εν παν τι το πω της δε σπο τει ας αυ
ΔΙ↓ ΝΗ
του ευ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον
ΝΗ
ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

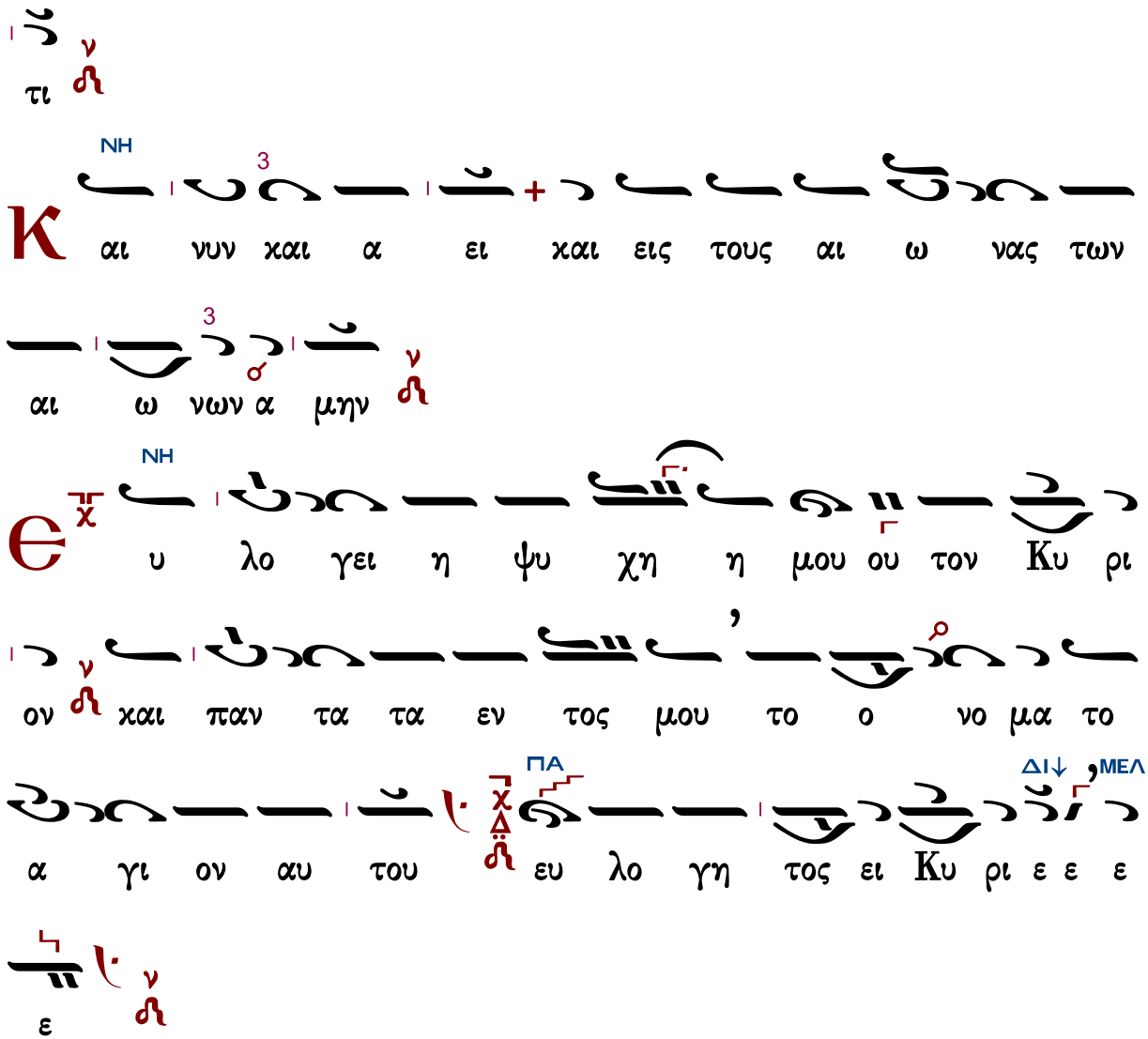

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι…
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…
Ὅτι σὸν τὸ κράτος…

Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον.
Σοί, Κύριε.
Ἀμήν.

Στάσις Β΄

Ἦχος Δι

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Θεία Λειτουργία
2006 σ.17*

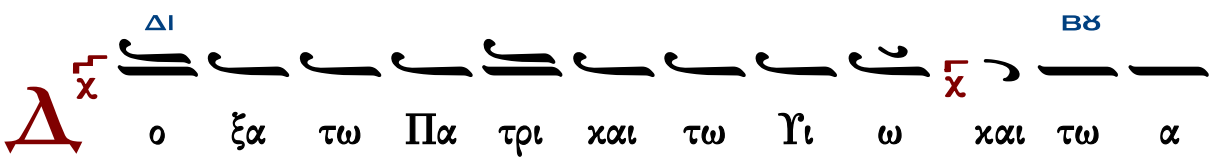

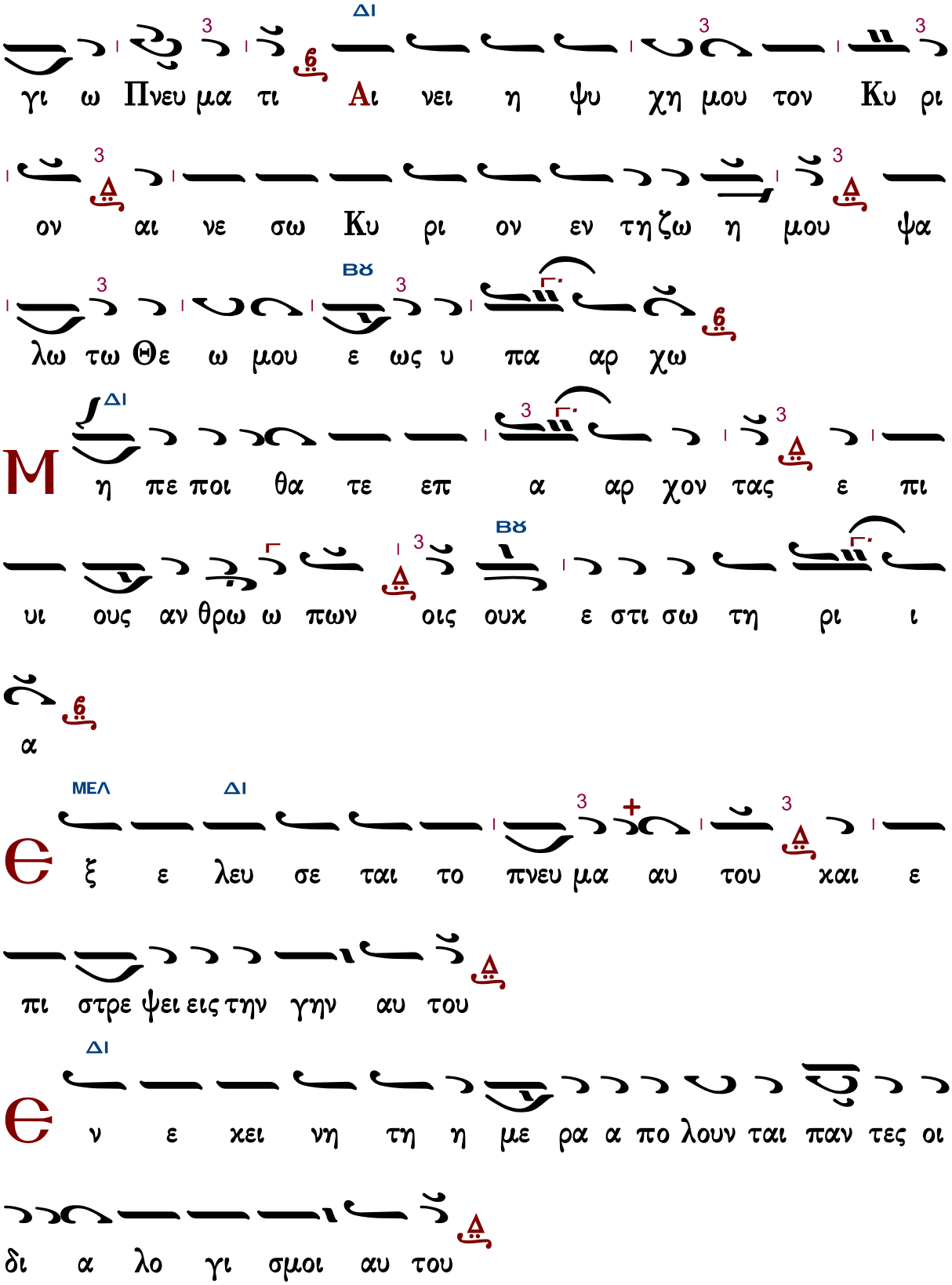
γι ω Πνευ μα τι Αι νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι
ον αι νε σω Κυ ρι ον εν τη ζω η μου ψα
λω τω Θε ω μου ε ως υ πα αρ χω
Μ η πε ποι θα τε επ α αρ χον τας ε πι
υι ους αν θρω ω πων οις ουκ ε στι σω τη ρι ι
α
Є ξ ε λευ σε ται το πνευ μα αυ του και ε
πι στρε ψει εις την γην αυ του
Є ν ε κει νη τη η με ρα α πο λουν ται παν τες οι
δι α λο γι σμοι αυ του

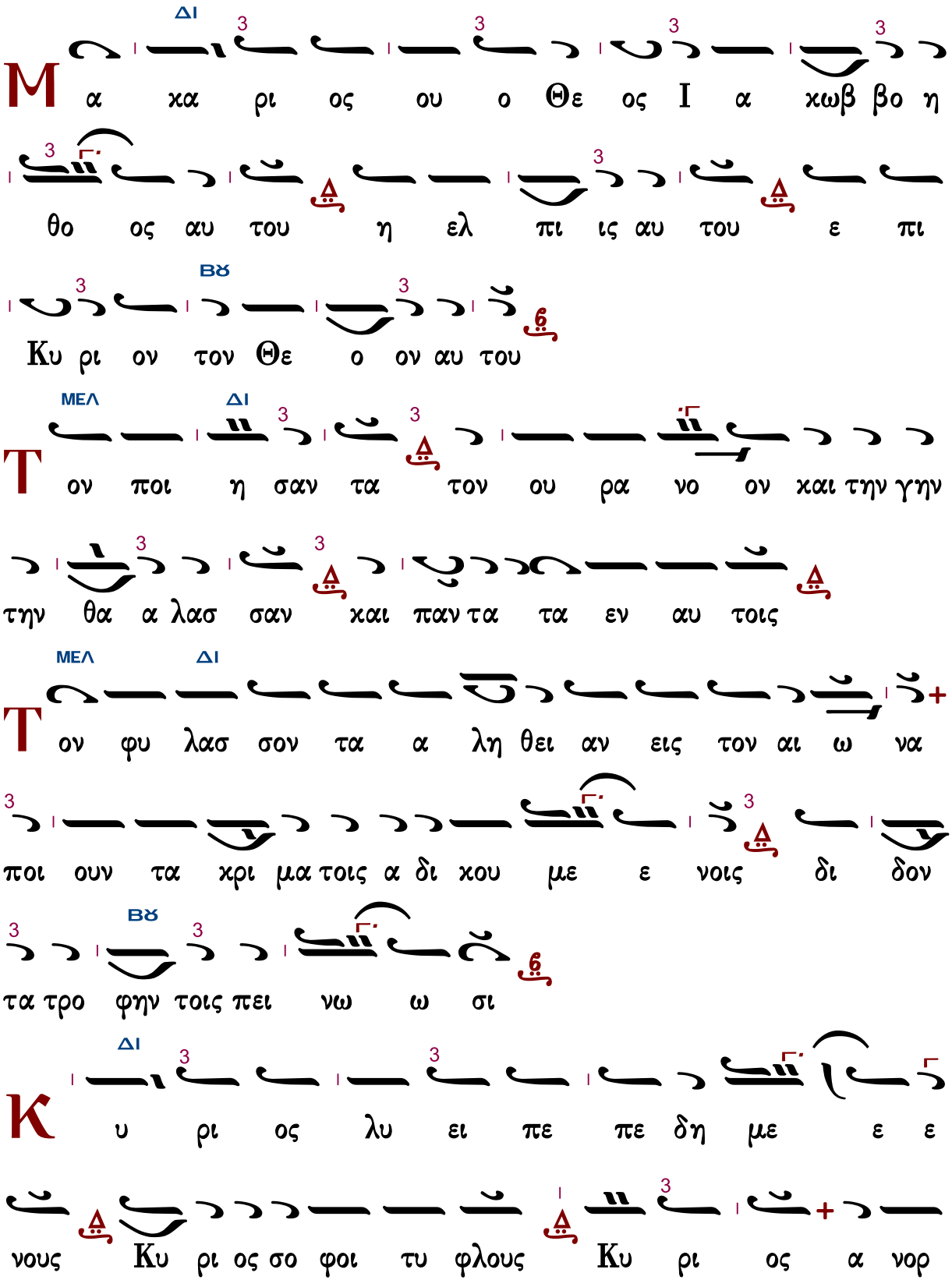
ΔΙ
Μα χα ρι ος ου ο Θε ος Ι α χωβ βο η
θο ος αυ του η ελ πι ις αυ του ε πι
ΒΫ
Κυ ρι ον τον Θε ο ον αυ του
ΜΕΛ
ΔΙ
Τον ποι η σαν τα τον ου ρα νο ον και την γην
την θα α λασ σαν και παν τα τα εν αυ τοις
ΜΕΛ
ΔΙ
Τον φυ λασ σον τα α λη θει αν εις τον αι ω να
ποι ουν τα χρι μα τοις α δι κου με ε νοις δι δον
τα τρο φην τοις πει νω ω σι
ΒΫ
ΔΙ
Κυ ρι ος λυ ει πε πε δη με ε ε
νους Κυ ρι ος σο φοι τυ φλους Κυ ρι ος α νορ

θοι κα τερ ρα γμε ε ε νους Κυ ρι ος α γα πα δι

και αι ους Κυ ρι ος φυ λασ σει τους προσ η λυ υ τους

ΜΕΛ ΔΙ

Ο ρ φα νον και χη ραν α να λη η ψε ται και

ο δον α μαρ τω λων α φα νι ει

ΜΕΛ ΔΙ

Β α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω ω ω να

ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε αν και γε νε

αν

ΜΕΛ ΔΙ ΜΕΛ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

ΜΕΛ ΔΙ

Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος του Θε

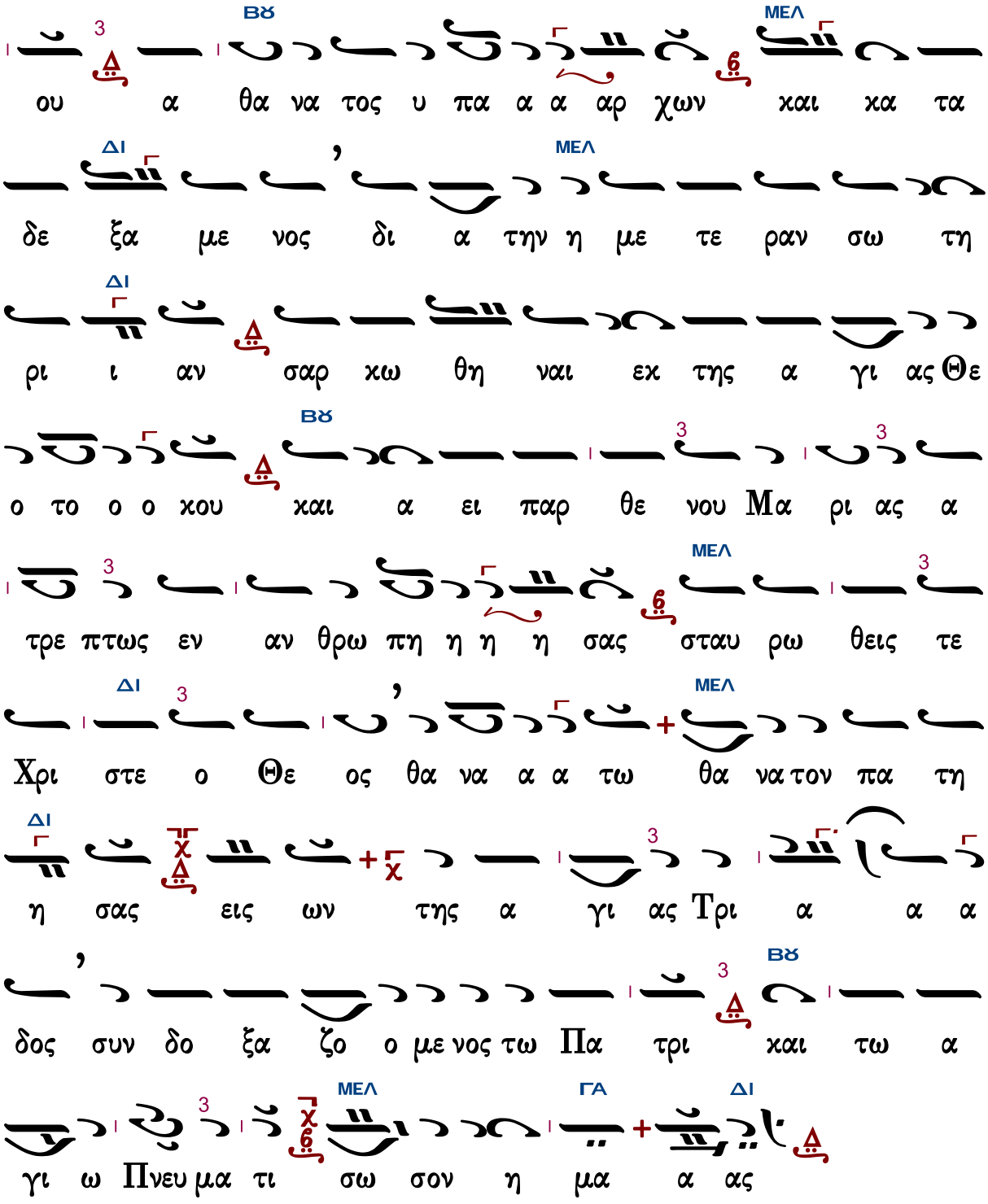

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι… Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον… Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου… Σοί, Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος… Ἀμήν.

Μακαρισμοὶ

Ἦχος λ π ϊ Πα Κε

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.149*

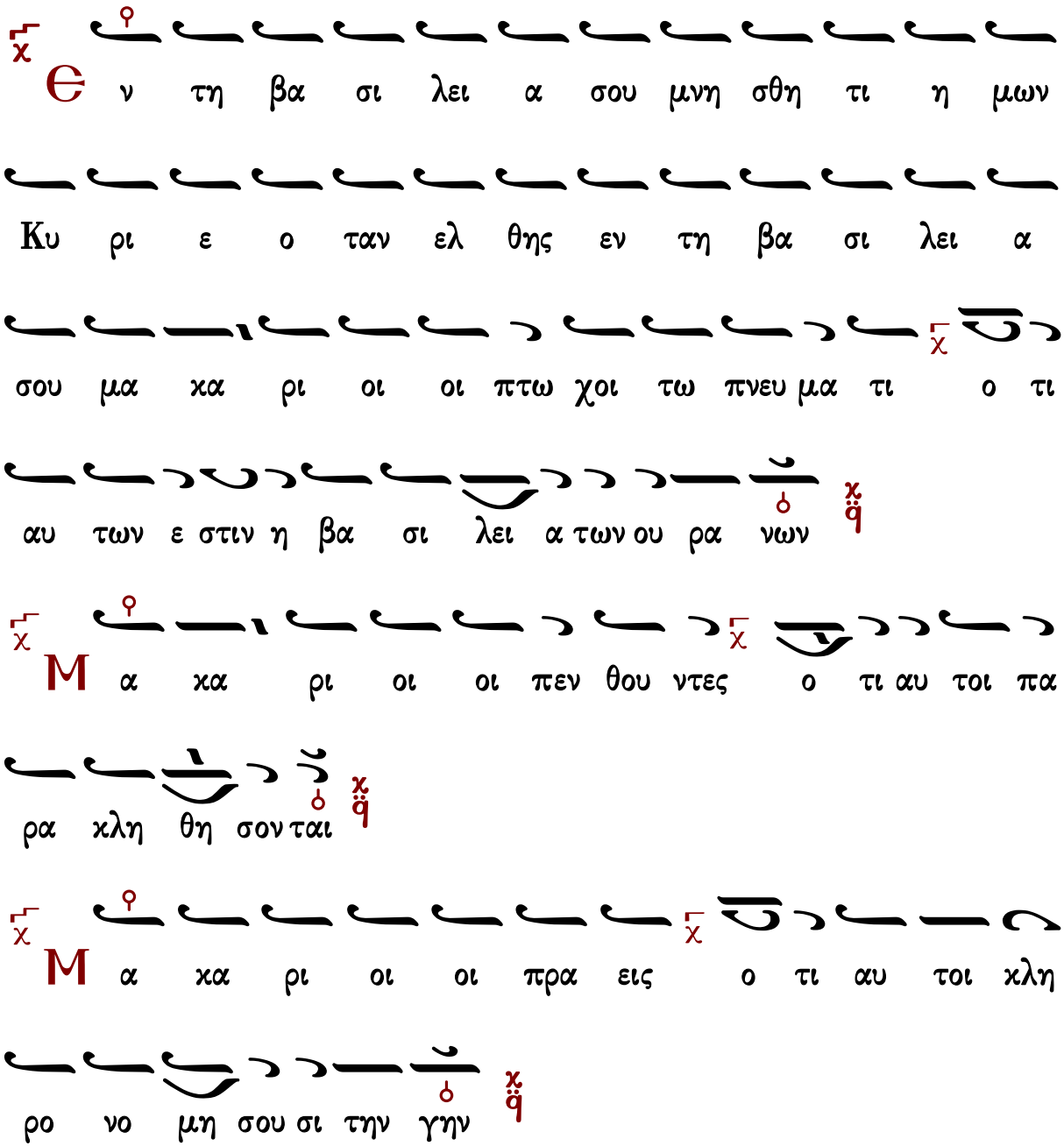

Μα κα ρι οι οι πει νων τες και δι ψων τες

την δι και ο συ νην ο τι αυ τοι χορ τα σθη σον

νται

Μα κα ρι οι οι ε λε η μο νες ο τι

αυ τοι ε λε η θη σον ται

Ο λη στης εν τω σταυ ρω Θε ον ει ναι σε πι στευ σας

Χρι στε ω μο λο γη σε ε σε ει λι κρι νω ως εκ καρ

δι ας μνη σθη τι μου Κυ ρι ε βο ω ων εν τη βα σι λει

α σου

Μα κα ρι οι οι κα θα ροι τη καρ δι

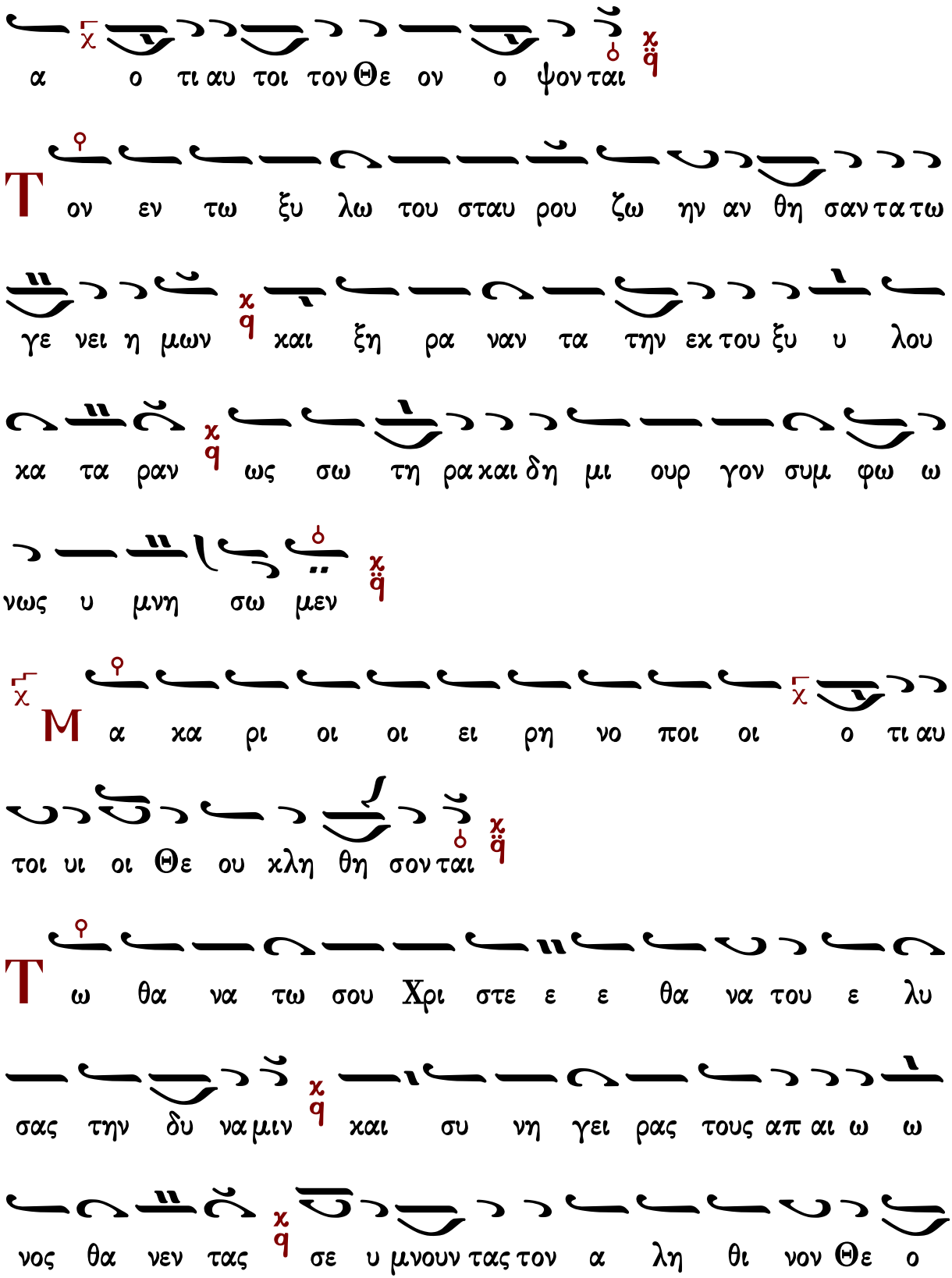
α ο τι αυ τοι τον Θε ον ο ψον ται
Τ ον εν τω ξυ λω του σταυ ρου ζω ην αν θη σαν τα τω
γε νει η μων και ξη ρα ναν τα την εκ του ξυ υ λου
κα τα ραν ως σω τη ρα και δη μι ουρ γον συμ φω ω
νως υ μνη σω μεν
Μ α κα ρι οι οι ει ρη νο ποι οι ο τι αυ
τοι υι οι Θε ου κλη θη σον ται
Τ ω θα να τω σου Χρι στε ε ε θα να του ε λυ
σας την δυ ναμιν και συ νη γει ρας τους απ αι ω ω
νος θα νεν τας σε υ μνουν τας τον α λη θι νον Θε ο

ον χαι σω τη ρα η μων

Μ α χα ρι οι οι δε δι ω γμε νοι ε νε

χεν δι χαι ο συ νης ο τι αυ των ε στιν η βα σι

λει α των ου ρα νων

Θ πι το μνη μα σου Χρι στε ε ε πα ρα γε

νο με ναι γυ ναι χες σε μναι ε πε ζη τουν σε ζω ο δο

ο τα μυ ρι σαι χαι ω φθη ταυ ταις αγ γελος βο ων α

νε ε στη ο Κυ ρι ος

Μ α χα ρι οι ε στε ο ταν ο νει δι σω

σιν υ μας χαι δι ω ξω σι χαι ει πω σι παν πο

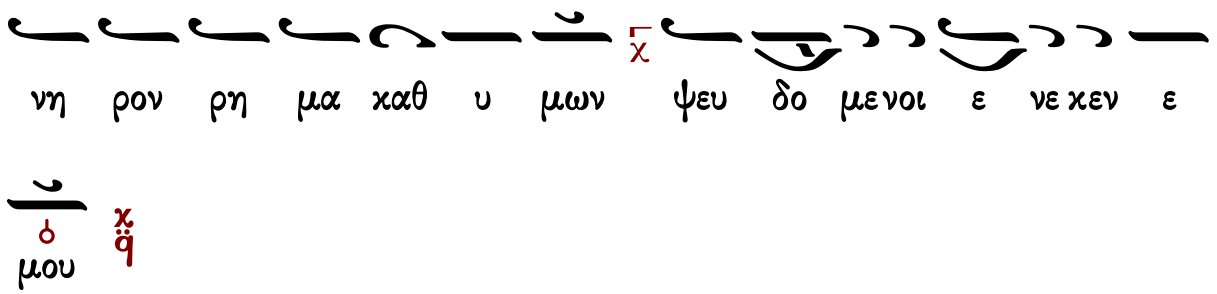
νη ρον ρη μα χαθ υ μων ψευ δο μενοι ε νε χεν ε
μου

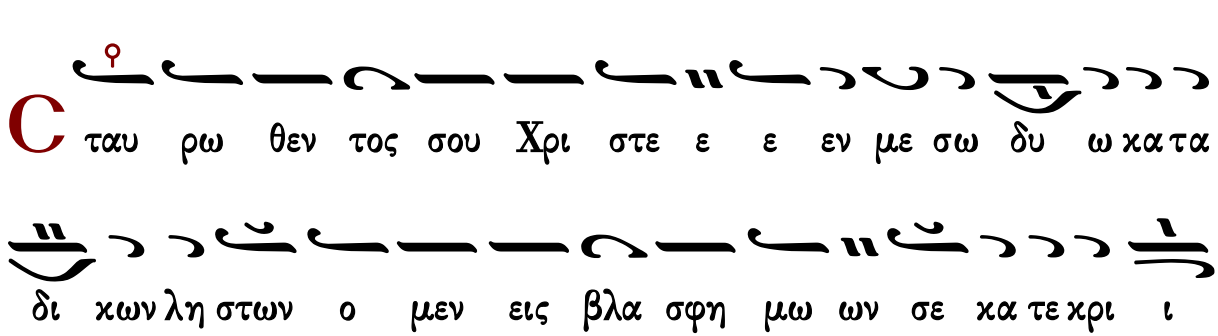
C ταυ ρω θεν τος σου Χρι στε ε ε εν με σω δυ ω κα τα
δι χων λη στων ο μεν εις βλα σφη μω ων σε κα τε χρι ι
θη δι και ως ο δε αλ λος σε ο μο λο γων πα ρα α δει
σον ω χη σεν

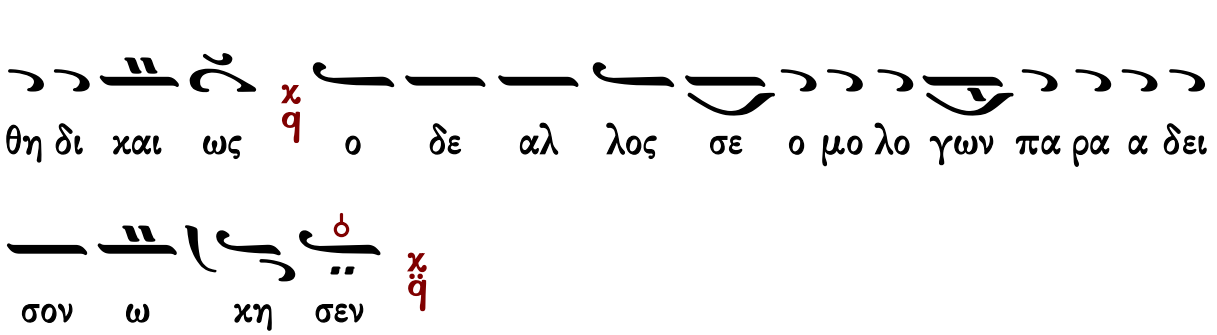
Χ αι ρε τε και α γαλ λι α σθε ο τι ο μι
σθος υ μων πο λυς εν τοις ου ρα νοις

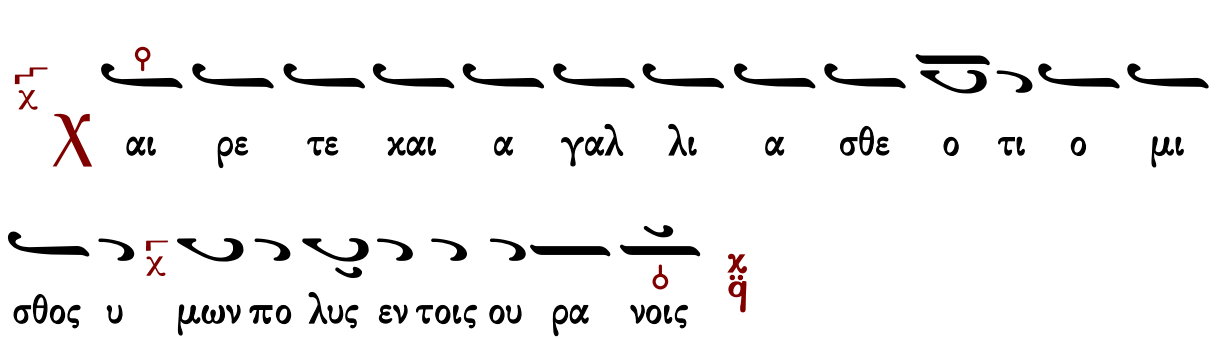
Τ ων α πο στο λων τω χο ρω ω ω πα ρα γε νο
με ναι γυ ναι κες σε μναι α νε βο η σαν ο Χρι στος

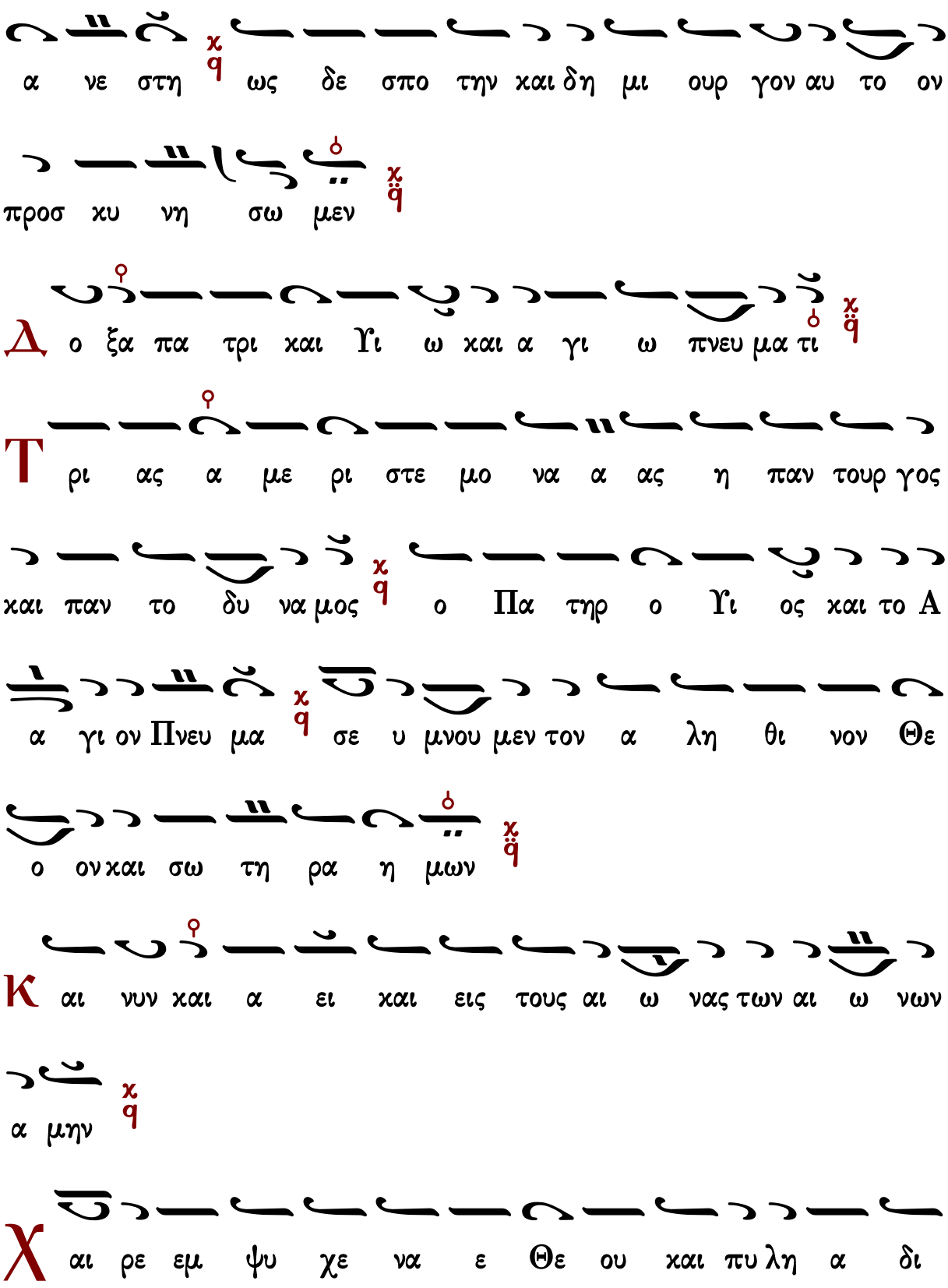
α νε στη ως δε σπο την και δη μι ουρ γον αυ το ον
προσ κυ νη σω μεν
Δ ο ξα πα τρι και Υι ω και α γι ω πνευ μα τι
Τ ρι ας α με ρι στε μο να α ας η παν τουρ γος
και παν το δυ να μος ο Πα τηρ ο Υι ος και το Α
α γι ον Πνευ μα σε υ μνου μεν τον α λη θι νον Θε
ο ον και σω τη ρα η μων
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων
α μην
Χ αι ρε εμ ψυ χε να ε Θε ου και πυ λη α δι

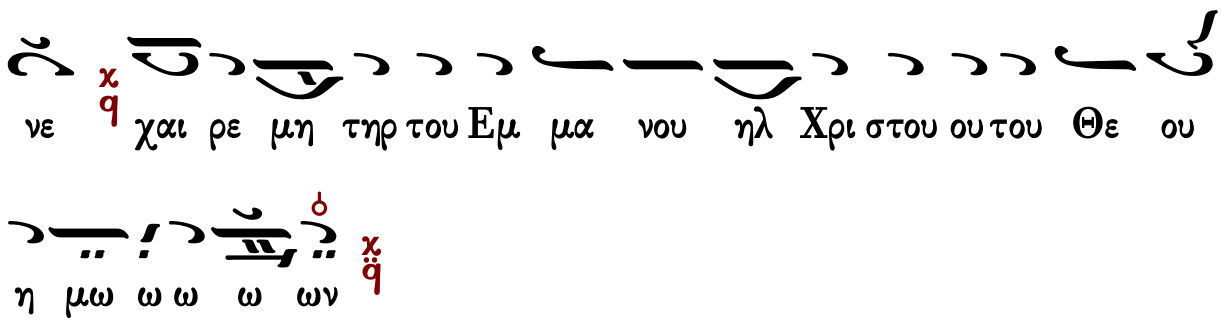

Εἰσοδικὸν

Σύντομον (κλασικό)

Ἦχος Δι

Πανδέκτη 1851 σ.27#

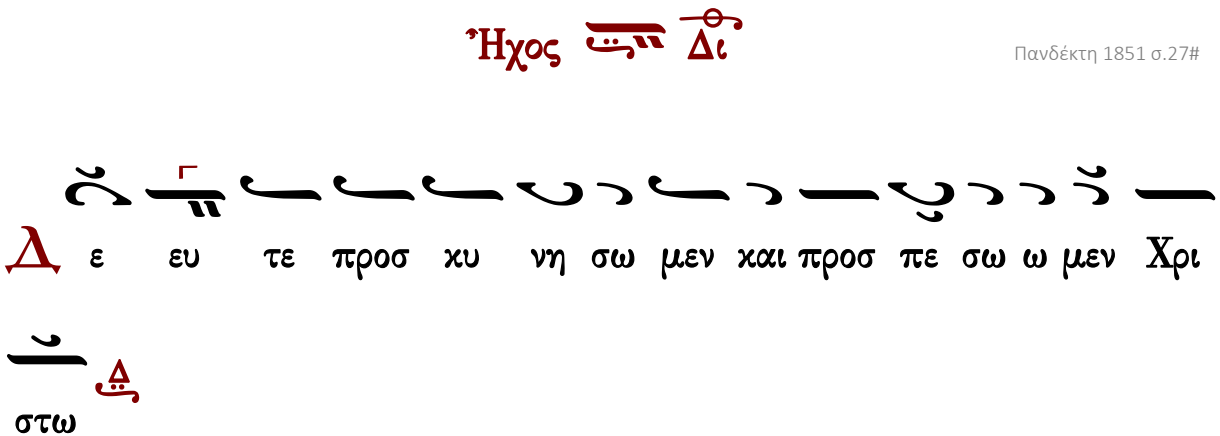

π. Ἀγαθονίκου Λαξόγλου

ἀργὸν

Ἦχος δ΄

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Θεία Λειτουργία
2006 σ.23*

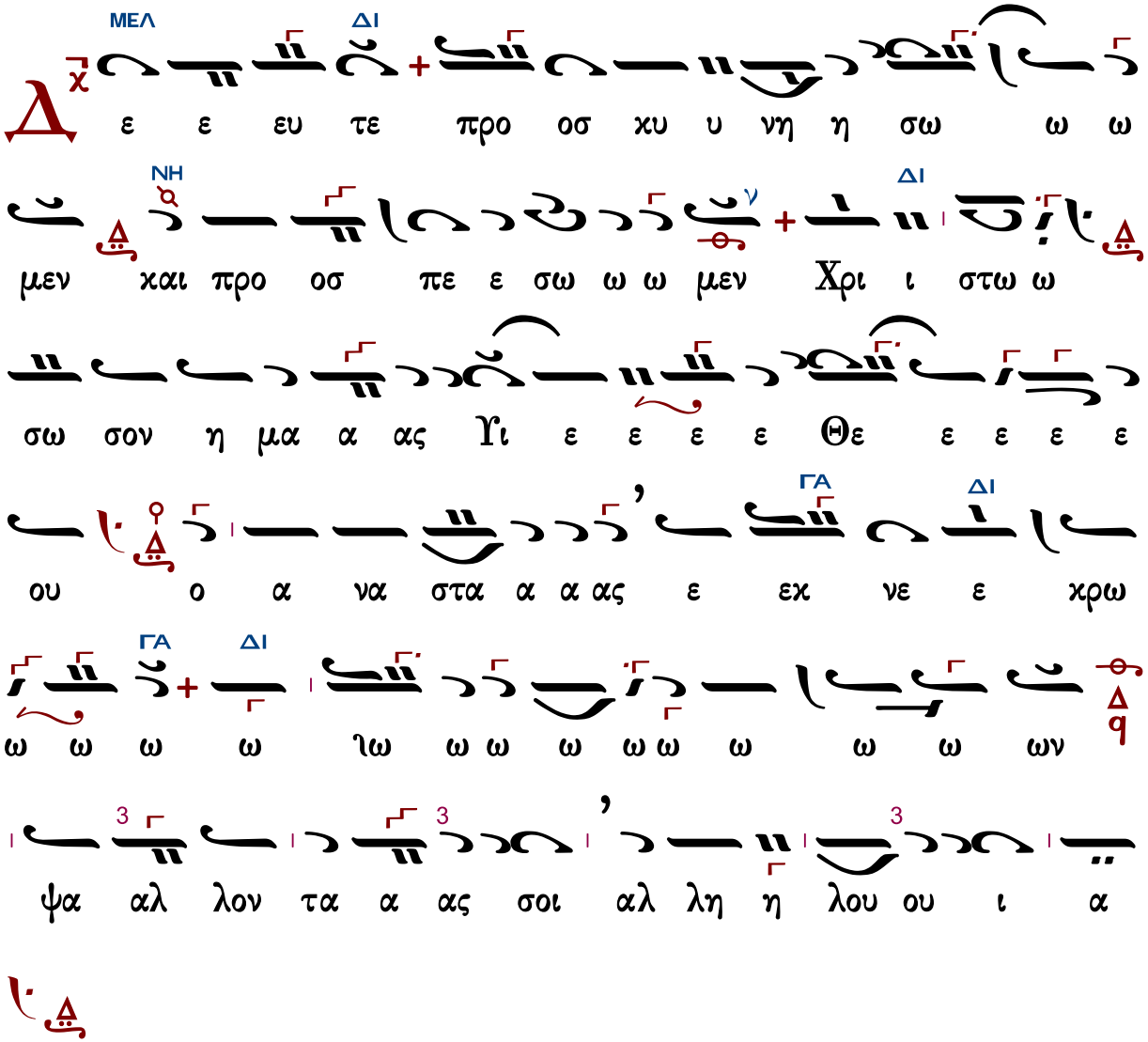

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπολυτίκια — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κοντάκιον

Γεωργίου Πρωγάκη

Ἦχος πλ. δ΄

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική Συλλογή
Θ. Λειτουργία
1909 σ.30/704#

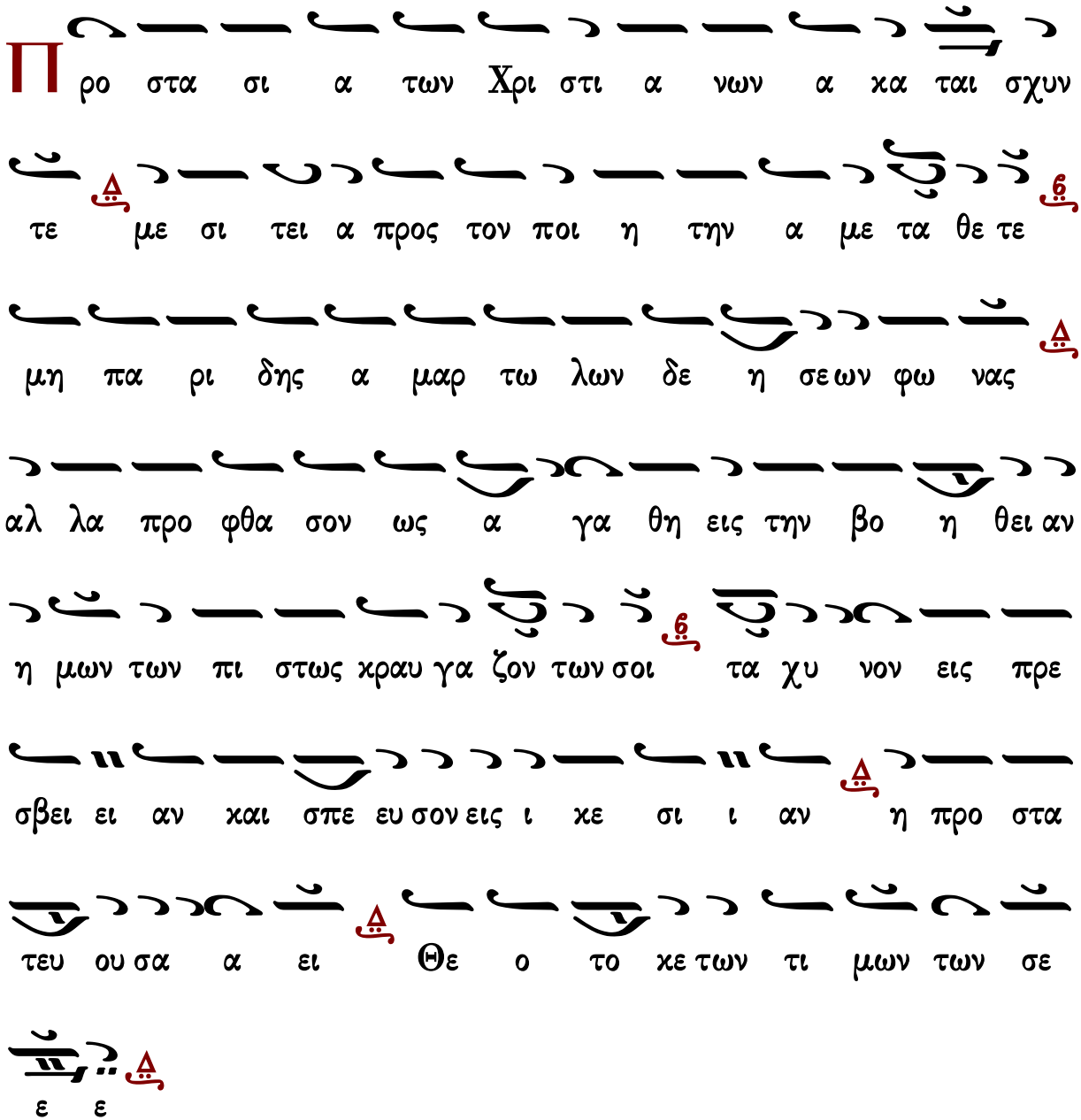

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Τρισάγιος ὕμνος — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικὸν Μηνολόγιον
2007 σ.312/2334*

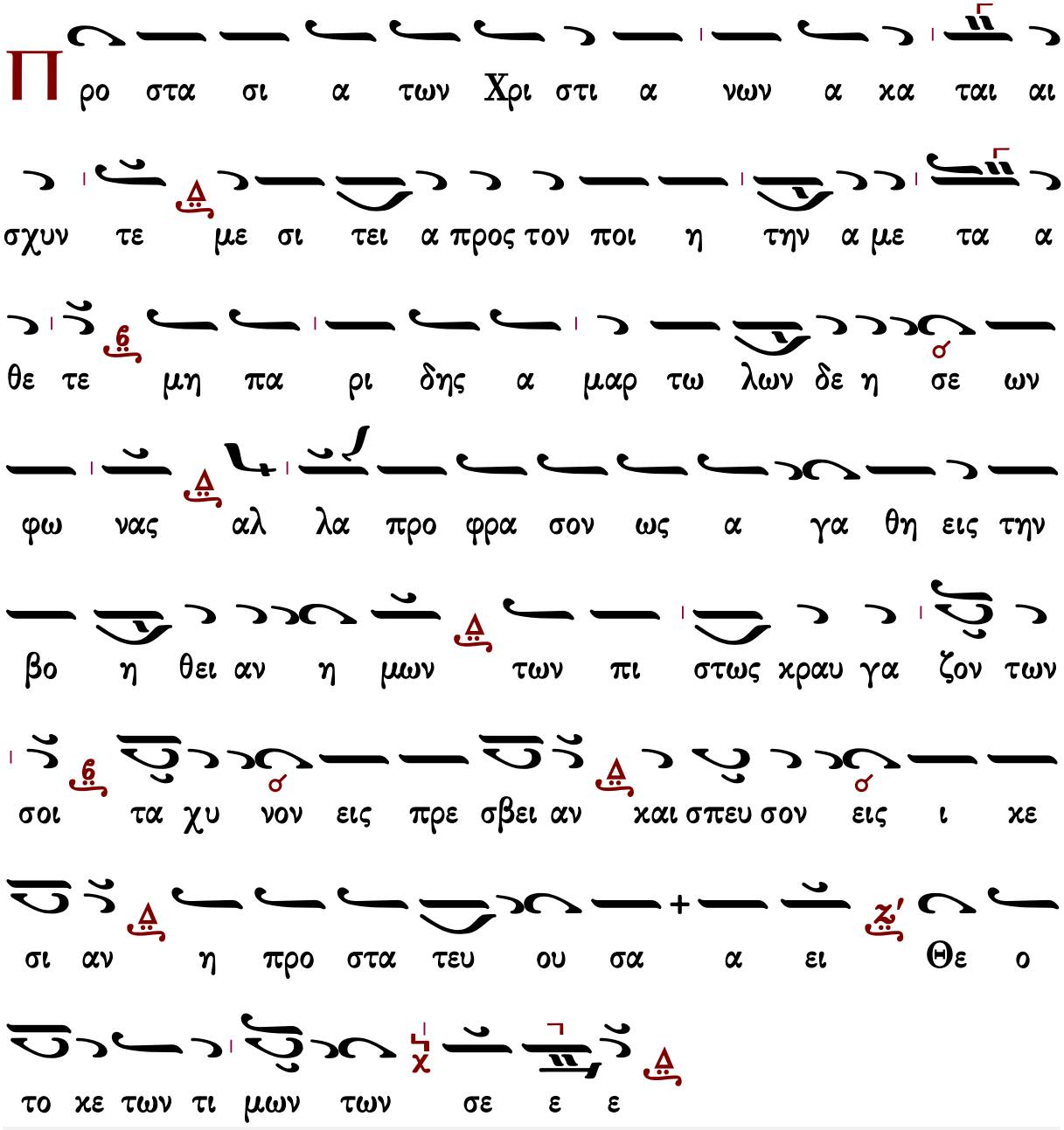

Τρισάγιος Ὕμνος

Ἦχος Δι

Γεώργιος Πρωγάκης
Μουσική Συλλογή
Θ. Λειτουργία 1909 σ.31*

α
μην α α α γι ι ι ο ο ος ο ο ο
Θε ο ο ο ος α α α γι ι ι ο ο ος ι
ι ι σχυ ρο ο ο ος α α α γι ι ι ος α θα
α α να α α α τος ε λε ε ε η σο ο
ο ον η μα α ας

τὸ τρίτον

α
γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ος α α γι ι ι
ος α θα α α να α α α τος ε λε ε ε
η σο ο ον η μα α ας

Δ
ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ε

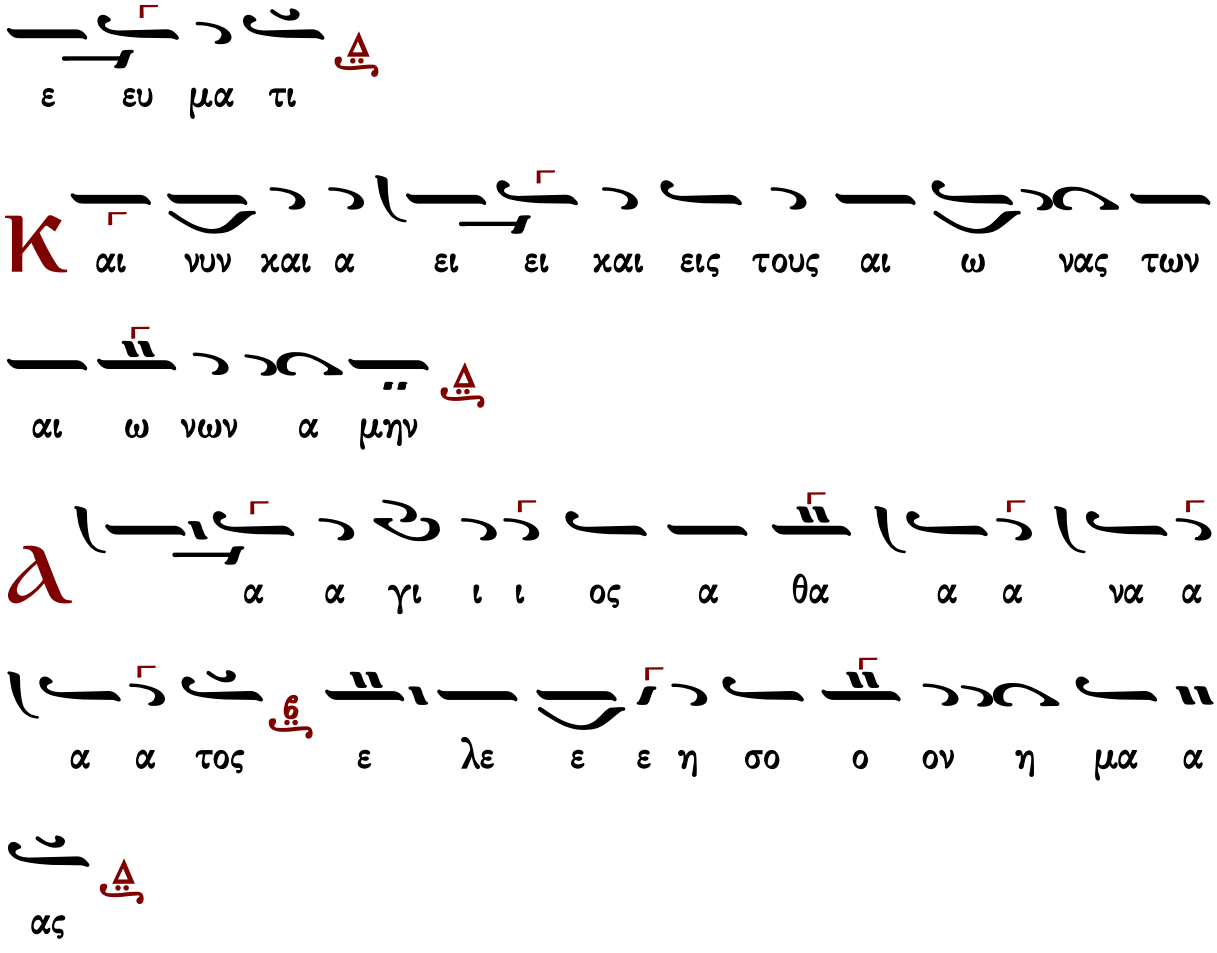

Δύναμις

κλασικὸ	τὸ συνηθισμένον	Σίμωνος Ἀβαγιανοῦ	Ἰωάννου Παλάση
τοῦ βήματος	ἕτερον τοῦ βήματος	Νηλέως Καμαράδου	Γεωργίου τοῦ Κρητὸς

Κλασικὸ

Ἦχος Δι

Γεώργιος Πρωγάκης
Μουσική Συλλογή
Θ. Λειτουργία 1909 σ.31*

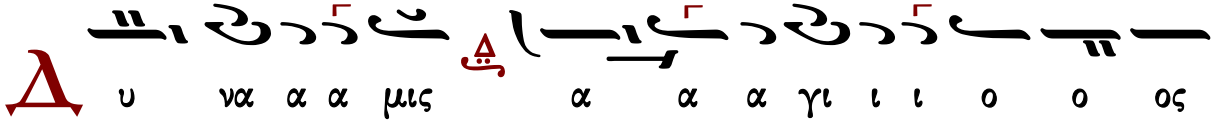

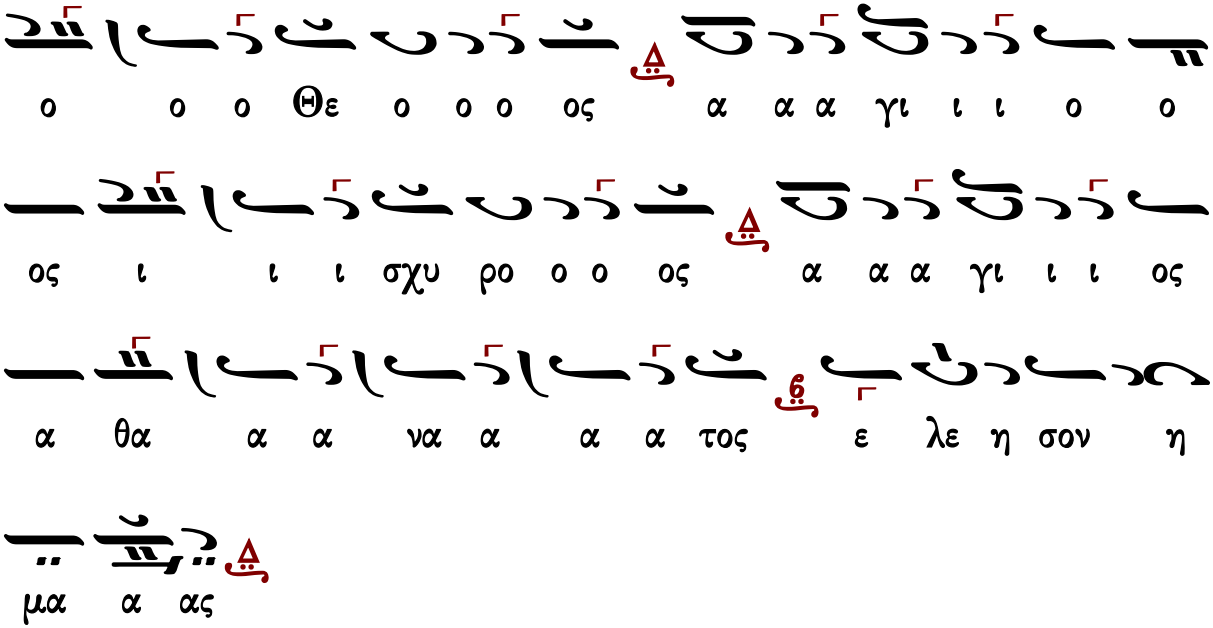

τοῦ βήματος ὡς ψάλλεται συνήθως

Ἦχος Δι

Μουσική Συλλογή
Γ. Πρωγάκη 1909
Θ. Λειτουργία σ.34*

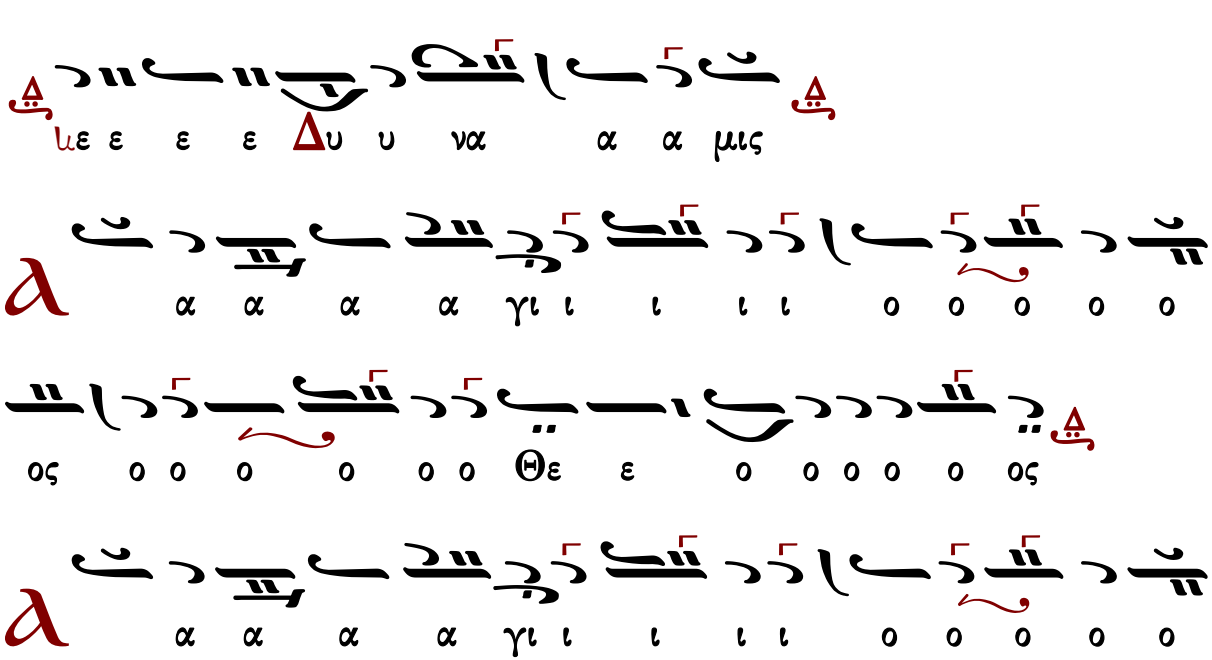

τό συνηθισμένον

Ἦχος Δι

Μουσική Συλλογή
Γ. Πρωγάκη 1909
Θ. Λειτουργία σ.37*

ἕτερον τοῦ βήματος

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία
1851 σ.43*

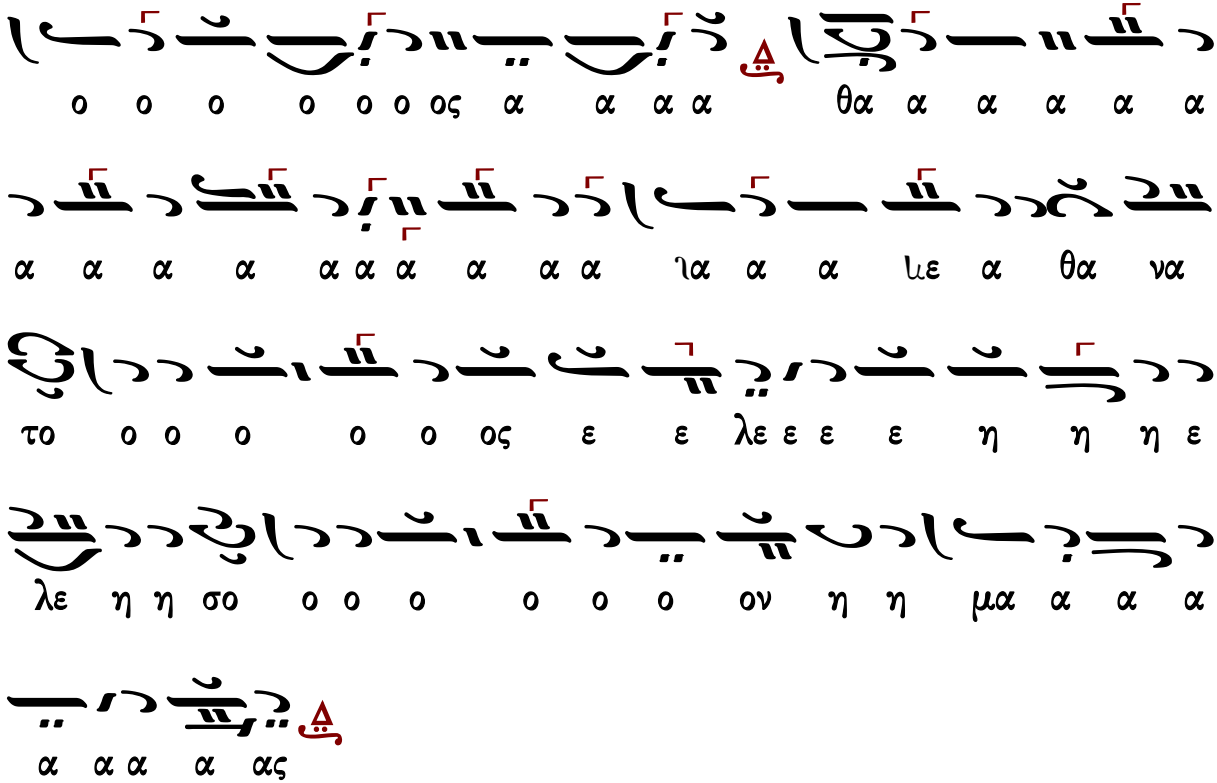

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπόστολος — Λουκᾶς Λουκᾶ

Σίμων Ἀβαγιανοῦ (1839-19..)

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζή
Θεία Λειτουργία
1992 σ.38*

ΔΙ
ΜΕΛ
ΝΗ
ΔΙ
ΜΕΛ
ΝΗ
ΔΙ

NH
ΔΙ
ΜΕΛ
ΔΙ
ΔΙ

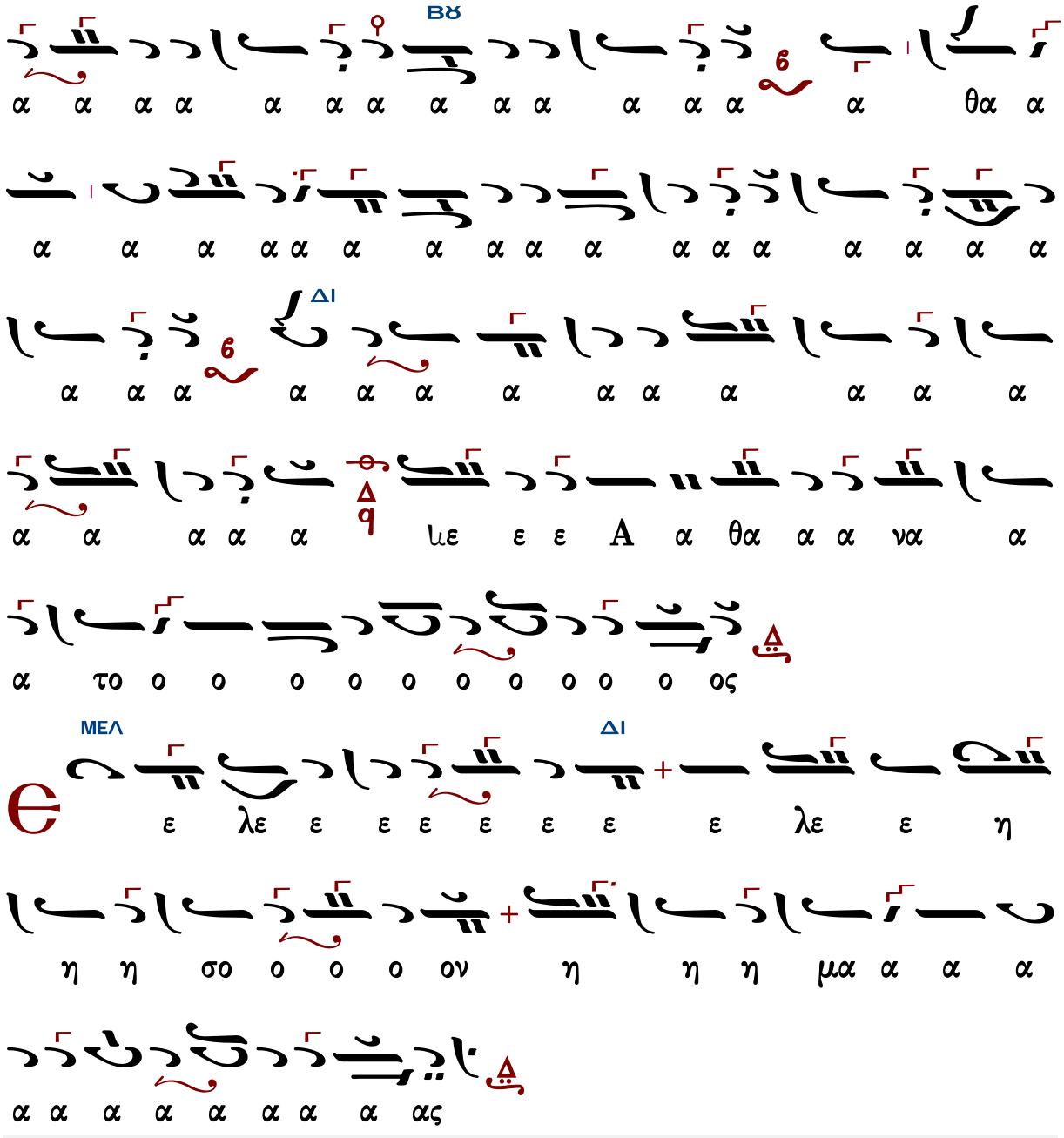

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπόστολος — Λουκᾶς Λουκᾶ

Νηλέως Καμαράδου (1847-1922)

Ἦχος Δι

Γεωργίου Πρωγάκη
Θεία Λειτουργία
1909, σ. 41*

Ἰωάννου Παλάση (1891-1942)

Δημητρίου Σουρλαντζή
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.42*

ΜΕΛ
ΔΙ
ΔΙ
ΜΕΛ
ΝΗ
ΔΙ

Γεωργίου τοῦ Κρητὸς (ἀκμὴ περ. 1790-†1815)

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία
1851 σ.35*

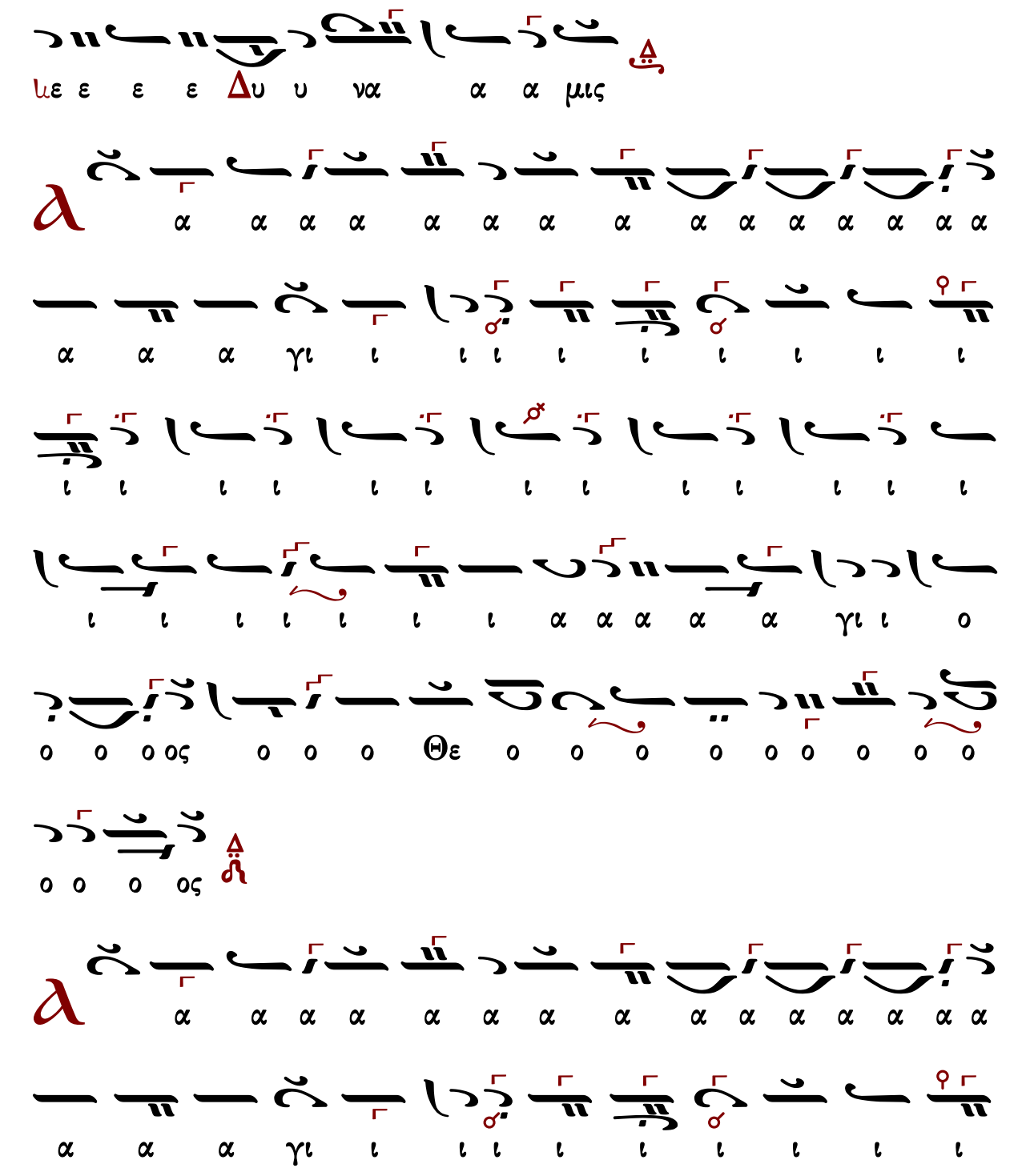

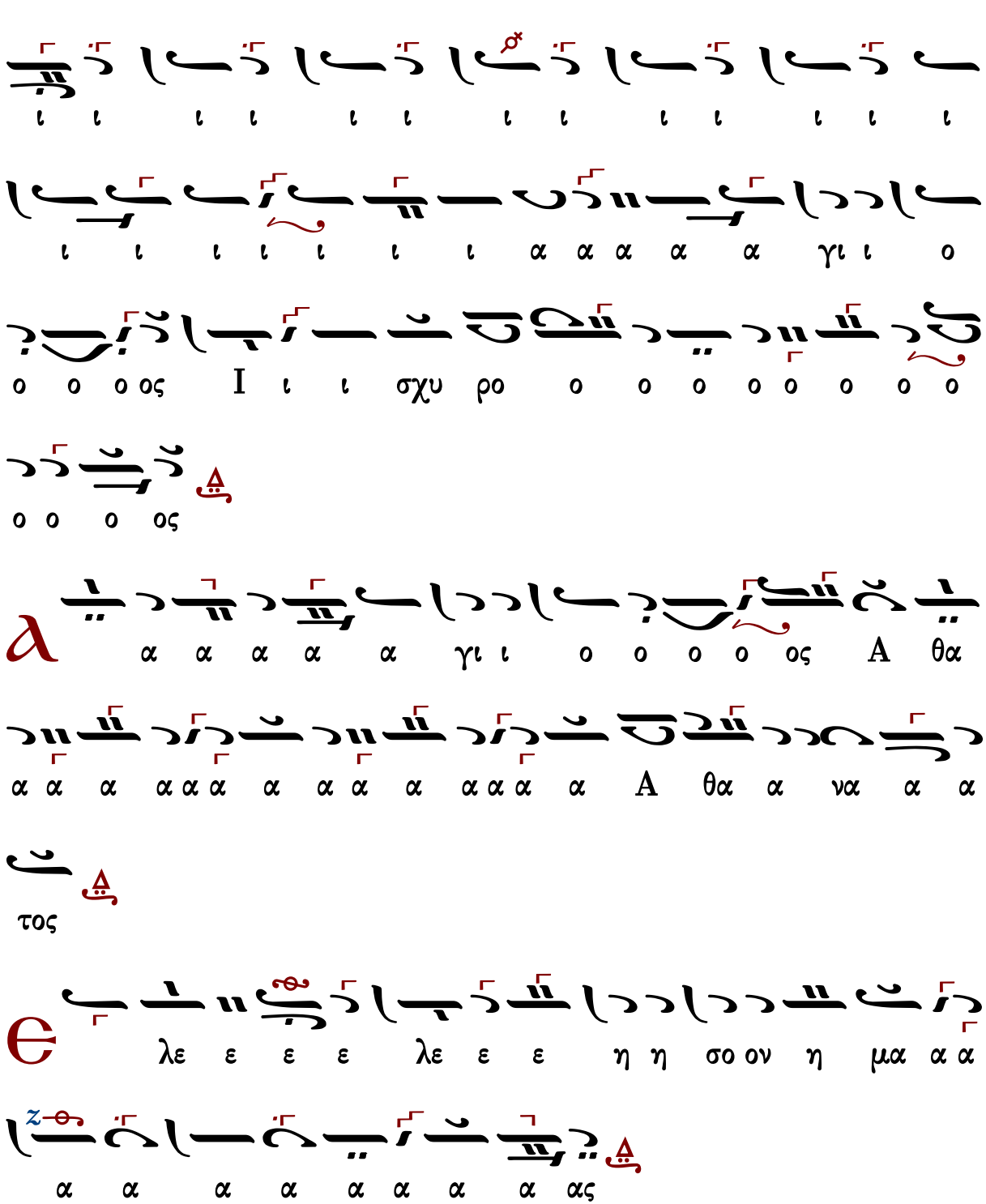

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπόστολος — Λουκᾶς Λουκᾶ

Θρασυβούλου Ξεν. Παπανικολάου

Προσαρμογὴ πρὸς τὸ *Ὅσοι εἰς Χριστόν*... Κων. Πρίγγου

Ἦχος λ π ϋ Πα χ

Θρασυβούλου Ξεν. Παπανικολάου
Ακολουθία της Θείας Λειτουργίας
2014 σ.81*

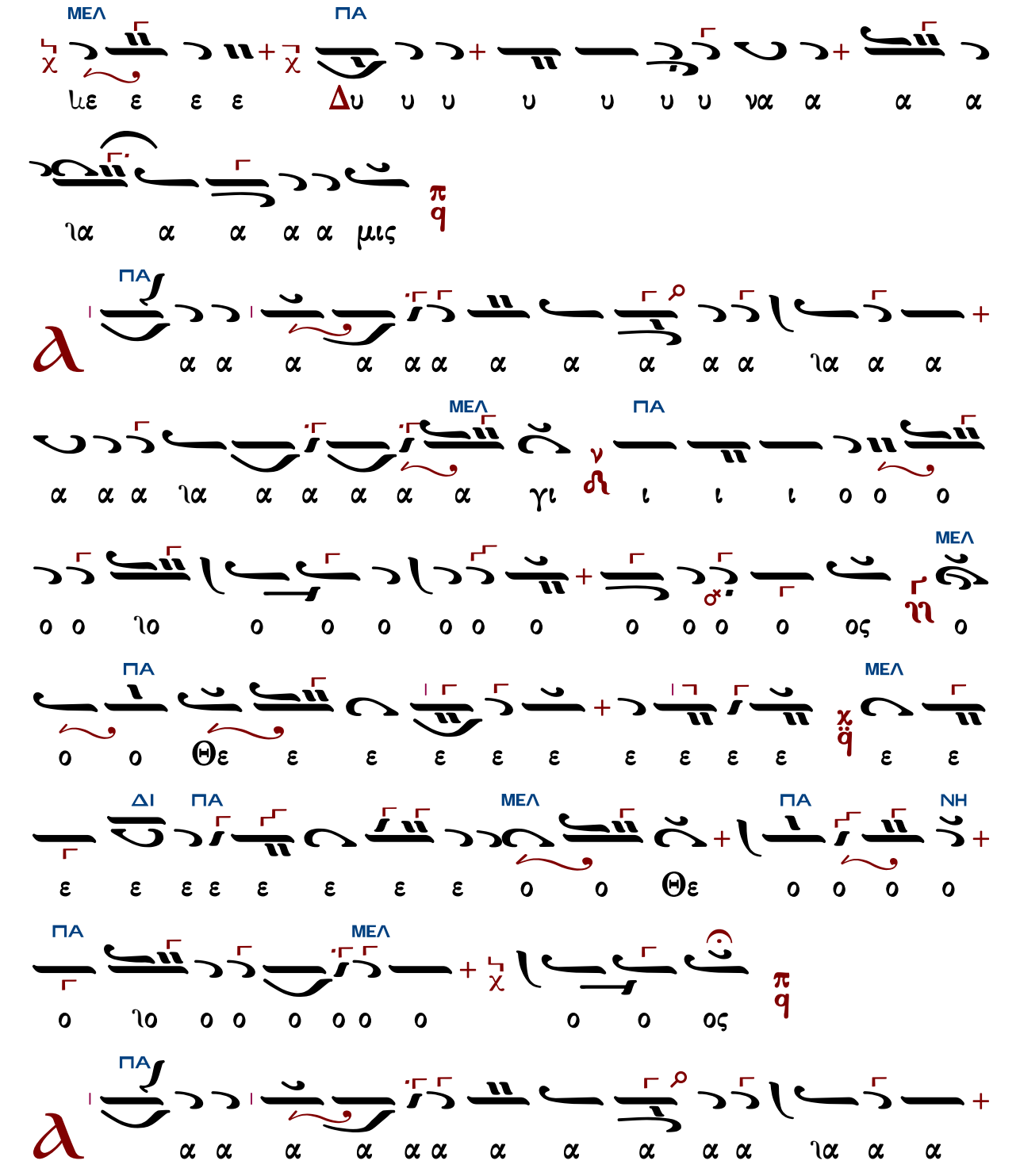

ΜΕΛ
ΠΑ
ΜΕΛ
ΠΑ
ΜΕΛ
ΔΙ
ΠΑ
ΜΕΛ
ΠΑ
ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ
ΜΕΛ
ΠΑ
ΠΑ
ΔΙ
ΓΑ
ΔΙ
ΠΑ
ΠΑ
ΜΕΛ
ΠΑ
NH

α να α α α α ιε ε ε α α α θα α α α α

α α να α α το ο ο ο ος

ΜΕΛ

π
q

ΖΩ ΔΙ ΠΑ

λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε η

η η η η η η η η η η η ε ε ε λε ε η η η

ΜΕΛ ΠΑ

σο ον η η μα α α α α α α α α

ΜΕΛ ΜΕΛ ΜΕΛ ΠΑ

α α α α α α α α α ια α α ας

π
q

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπόστολος — Λουκᾶς Λουκᾶ

Τρισάγιος Ὕμνος σύντομος

Ἦχος Δι

Γεώργιος Πρωγάκης
Μουσική Συλλογή
Λειτουργία 1909 σ.35*

γι ος ο Θε ε ος α γι ος ι σχυ υ ρος

α γι ος α θα να α τος ε λε η σον η η η μας

τὸ τρίτον

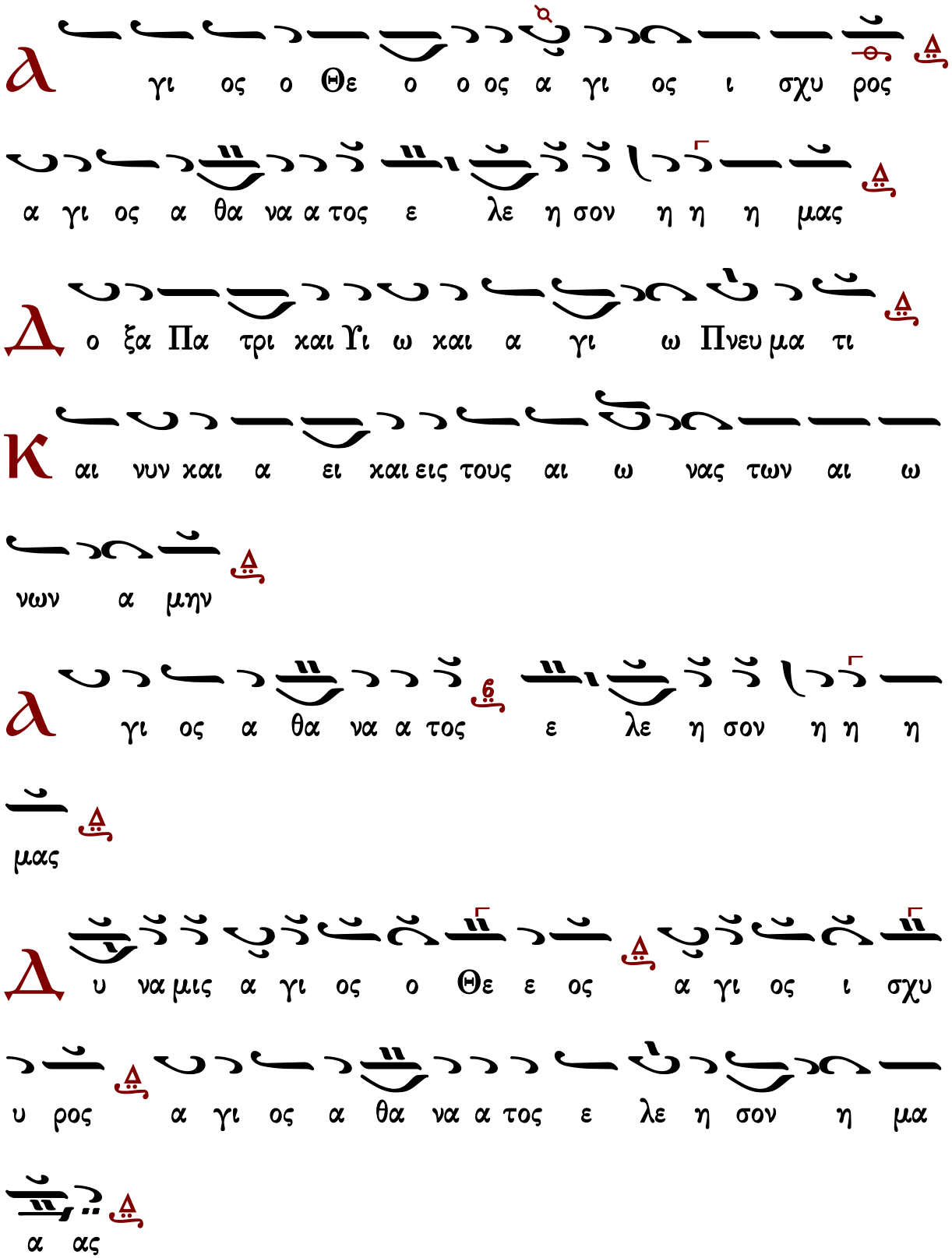
γι ος ο Θε ο ο ος α γι ος ι σχυ ρος
α γι ος α θα να α τος ε λε η σον η η η μας
ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι
αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων α μην
γι ος α θα να α τος ε λε η σον η η η
μας
υ να μις α γι ος ο Θε ε ος α γι ος ι σχυ
υ ρος α γι ος α θα να α τος ε λε η σον η μα
α ας

Ἦχος Δι

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.263*

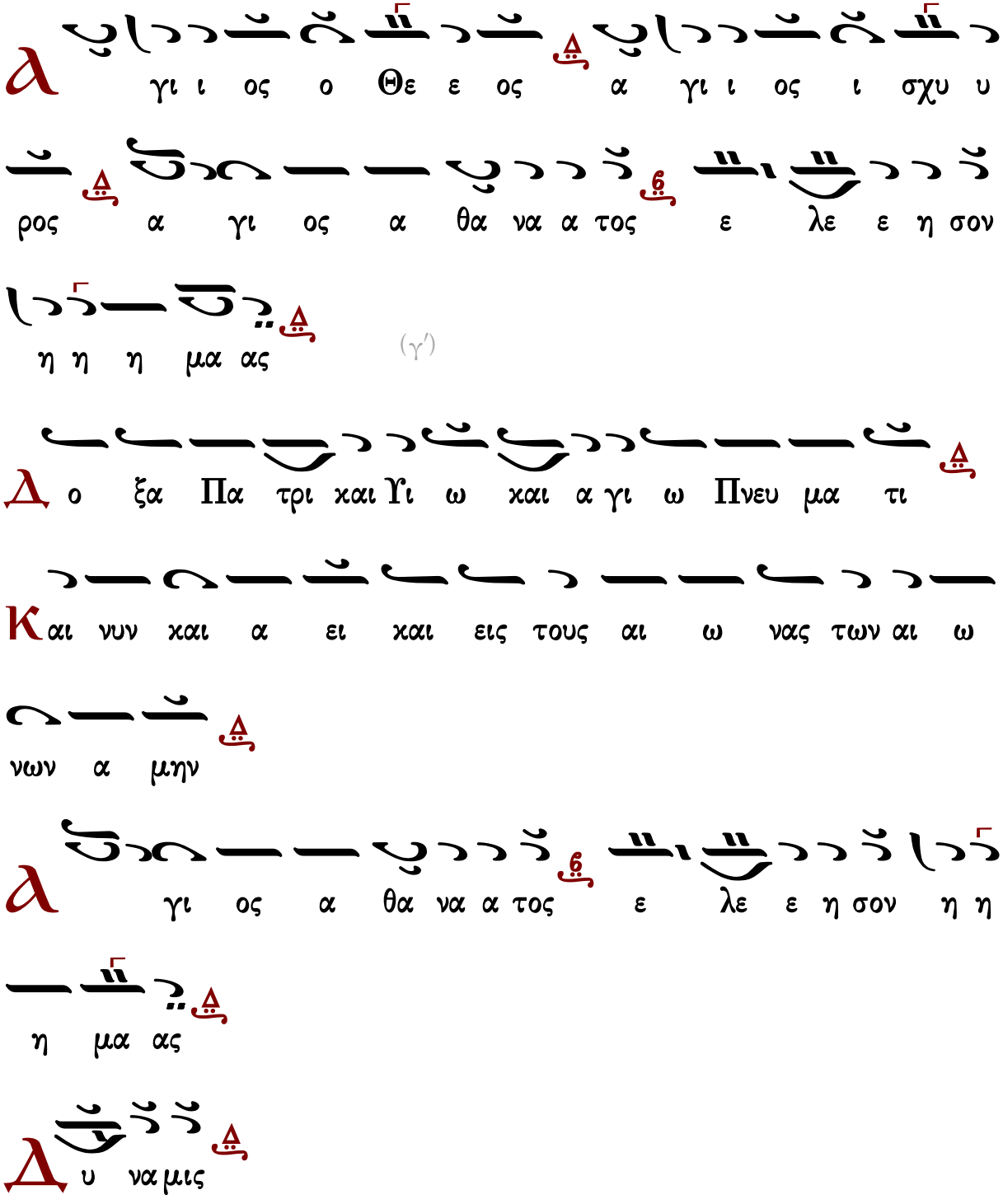

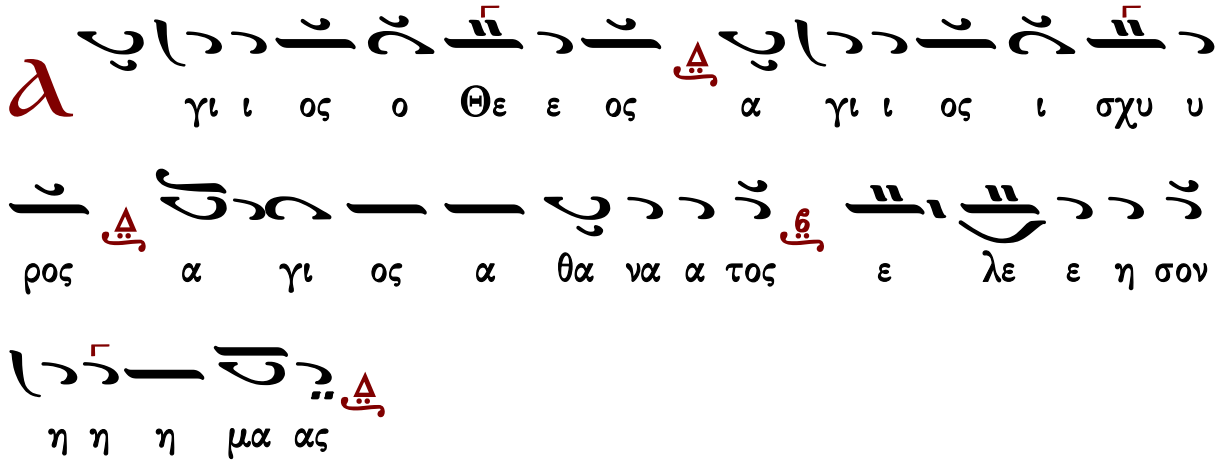

Ἱεροθέου ἱεροδιακόνου

Ἦχος Δι

Ἱεροθέου ἱεροδιακόνου
Αθωνική Μουσική Ανθοδέσμη
Λειτουργία
Ι.Μ.Φιλοθέου 1987 σ.64*

τὸ τρίτον

τὸ τρίτον καὶ ἄλλως

Δ ο ξα Πα τρι χαι Υι ω ω χαι α γι ω ω Πνευ
μα τι
Κ αι νυν χαι α ει ει χαι εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην
α γι ι ι ο ο ος α α θα α να α α
τος ε λε ε η η η σο ον η η μα α α ας
Ν ε ε ε Δυ υ υ υ υ υ υ υ να α α α α δυ
υ ναα α μι ις
α α α α α α α α α α α α
α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

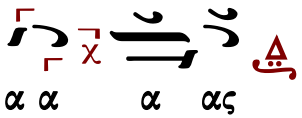

Κυριάκου Ἰωαννίδου τοῦ Καλογήρου

ἄνευ κρατημάτων

Ἦχος λ π ϊ Πα

Μουσικός Θησαυρός Λειτουργίας
Νεκταρίου μοναχού 1931 σ.548*

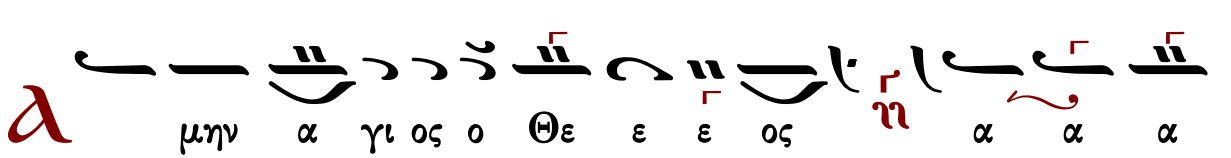

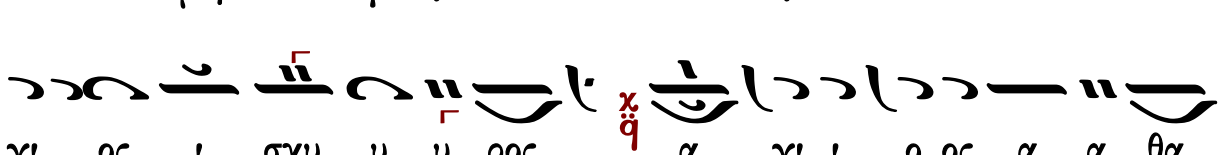

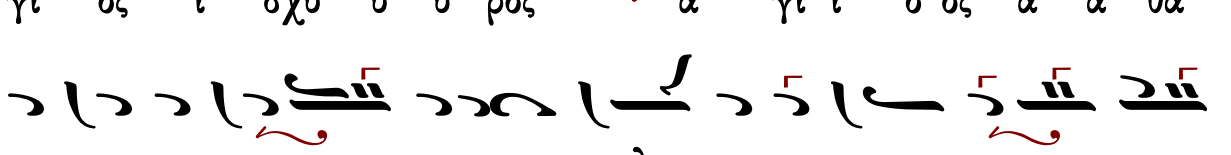

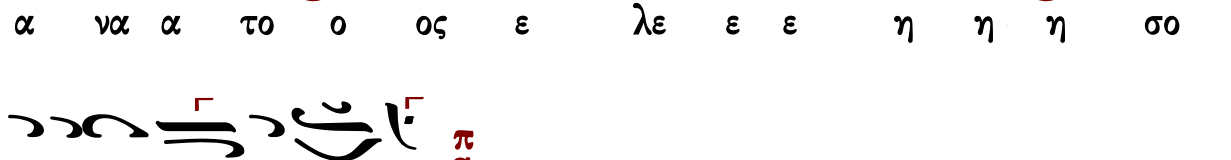

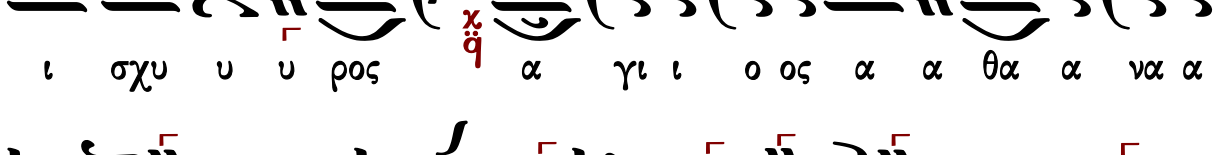

μας

α γι ος ο ο Θε ε ε ος α α
α γι ος ι σχυ υ υ ρος α γι ι ο ος α α
θα α να α το ο ος ε λε ε ε η η η σο
ον η η η μας

ο ξα Πα τρι ι ι ι χαι αι Υι υι υι ω
χαι α γι ι ι ω ω ω Πνε ευ μα α α τι
αι νυ υ υ υν χαι αι α α α ει χαι ει
εις τους αι αι ω ω νας των αι ω ω νω ων Α α
α μην

Δύναμις ἕτερον Θρασυβούλου Ξεν.Παπανικολάου

Χερουβικὸν

Πέτρου Λαμπαδαρίου (1730-1777)

ἑβδομάδος

Ἦχος λ π ϊ Πα

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία
1851 σ. 68#

ΝΗ
ΖΩ
ΠΑ
ΚΕ↓
ΠΑ
ΝΗ
ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ

ΚΕ
ΔΙ
ΠΑ
ΠΑ
ΚΕ↓
ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ
ΚΕ
ΔΙ
ΠΑ

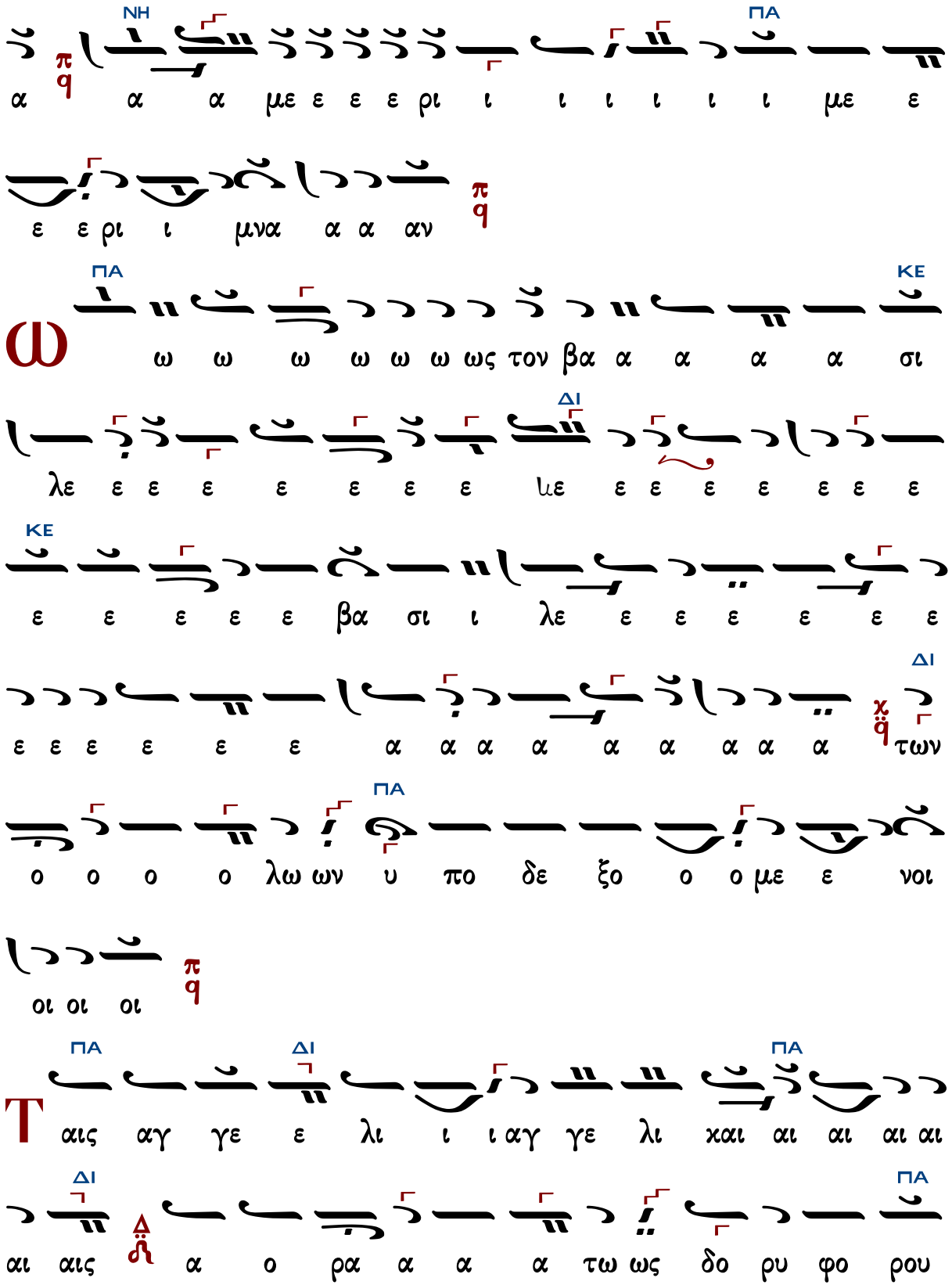
ΝΗ ΠΑ
α π q α α με ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι με ε
ε ε ρι ι μνα α α αν π q
ΠΑ ΚΕ
Ω ω ω ω ω ω ως τον βα α α α α σι
ΔΙ
λε ε ε ε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε ε
ΚΕ
ε ε ε ε ε βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε
ΔΙ
ε ε ε ε ε ε α α α α α α α α α χ q των
ΠΑ
ο ο ο ο λω ων υ πο δε ξο ο ο με ε νοι
οι οι οι π q
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
Τ αις αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι χαι αι αι αι αι
ΔΙ ΠΑ
αι αις Δ α ο ρα α α α τω ως δο ρυ φο ρου

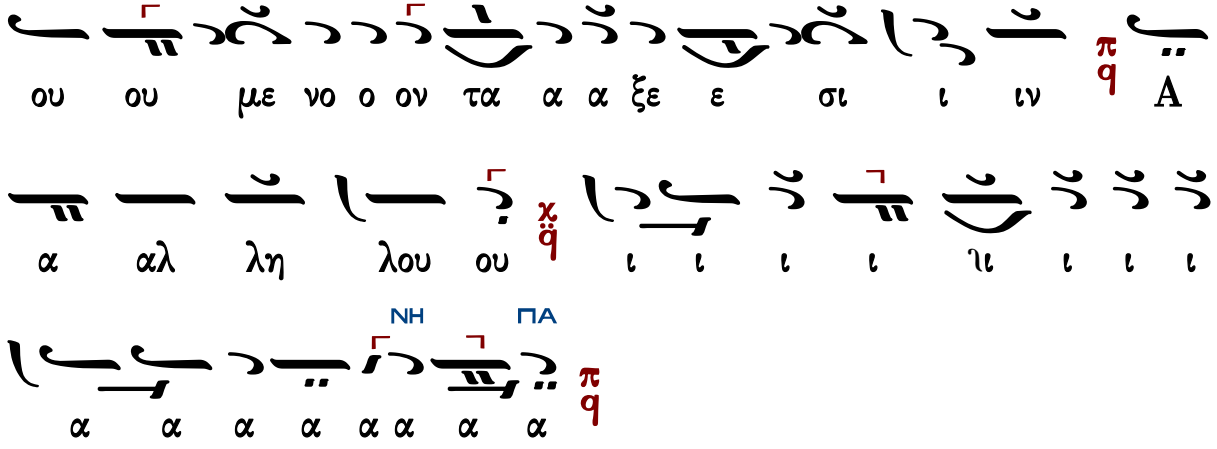

Πέτρου Ἐφεσίου (†1840)

Ἦχος λ ἀ Πα

Νεκταρίου Μοναχού
Μουσικός Θησαυρός
της Λειτουργίας Α'
1931 σ.335#

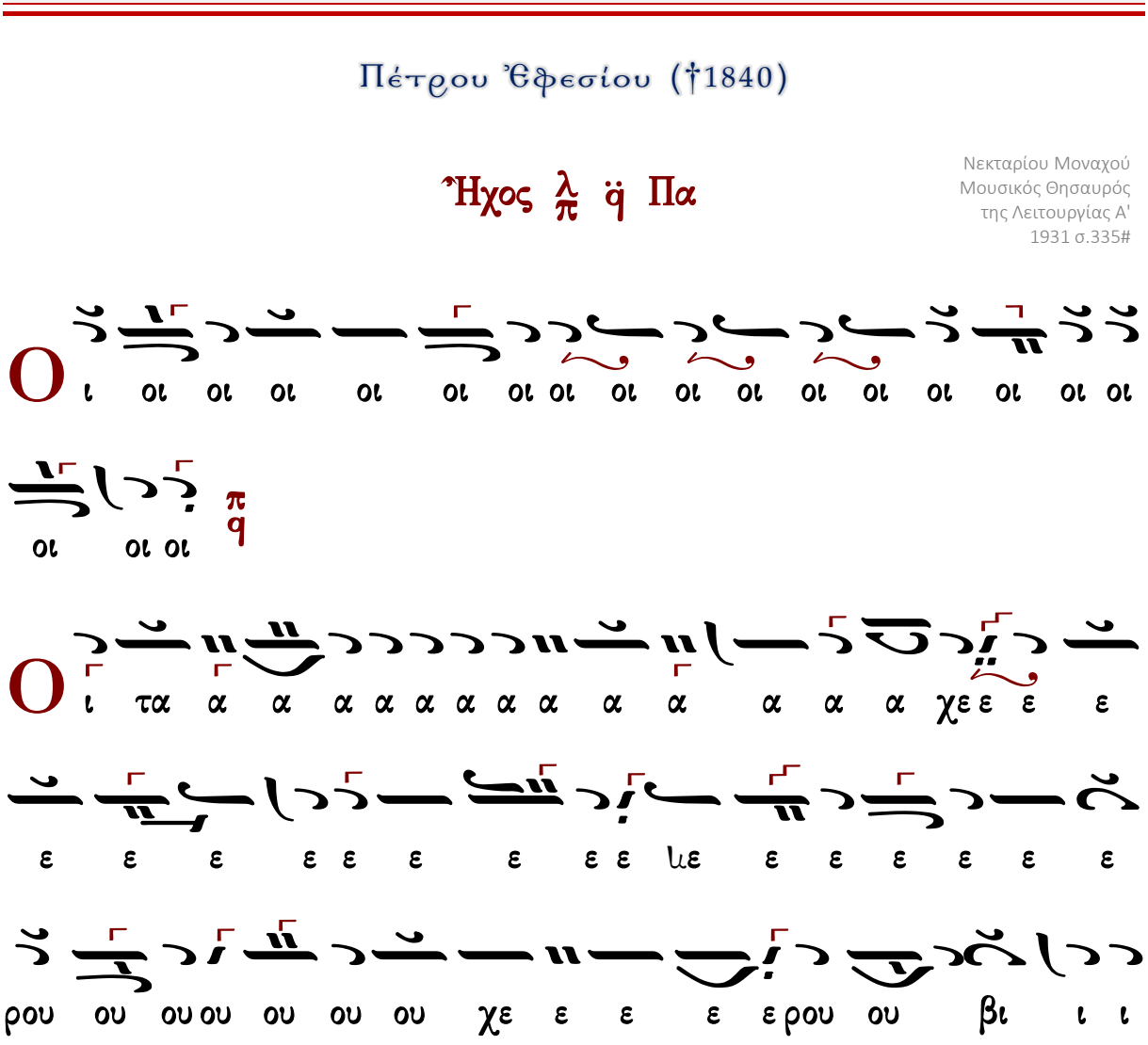
Ο
ι οι οι ο

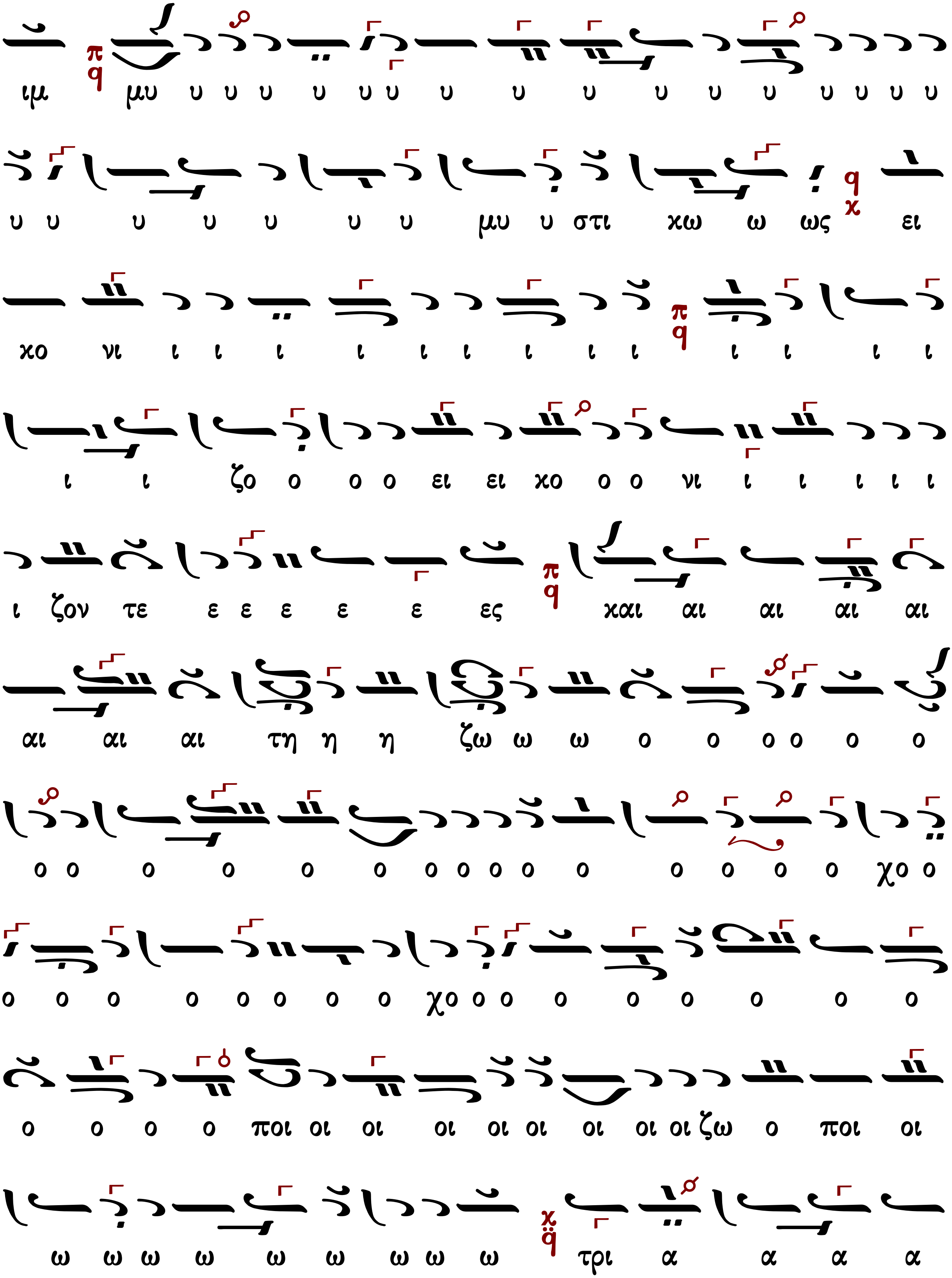
ιμ μυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ μυ υ στι χω ω ως ει
χο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ζο ο ο ο ει ει χο ο ο νι ι ι ι ι ι
ι ζον τε ε ε ε ε ε ες χαι αι αι αι αι
αι αι αι τη η η ζω ω ω ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο χο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο χο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ποι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ποι οι
ω ω ω ω ω ω ω ω ω τρι α α α α

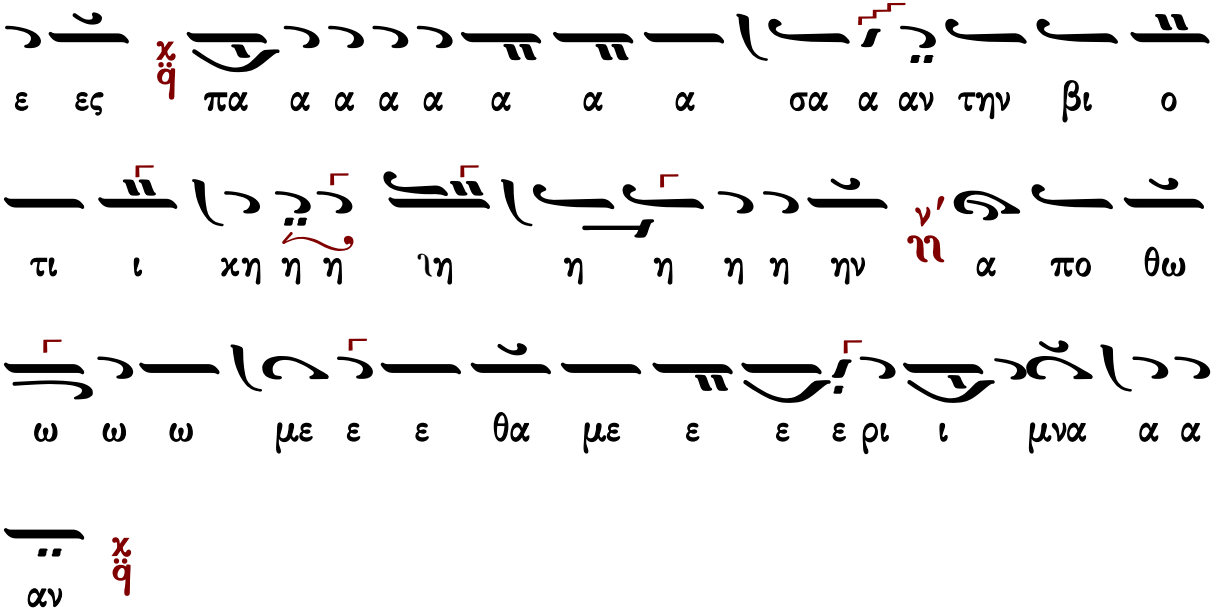

Θεοδώρου Φωκαέως

Ἦχος λ π ϊ Πα

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Θ. Λειτουργία 1909 σ.79#

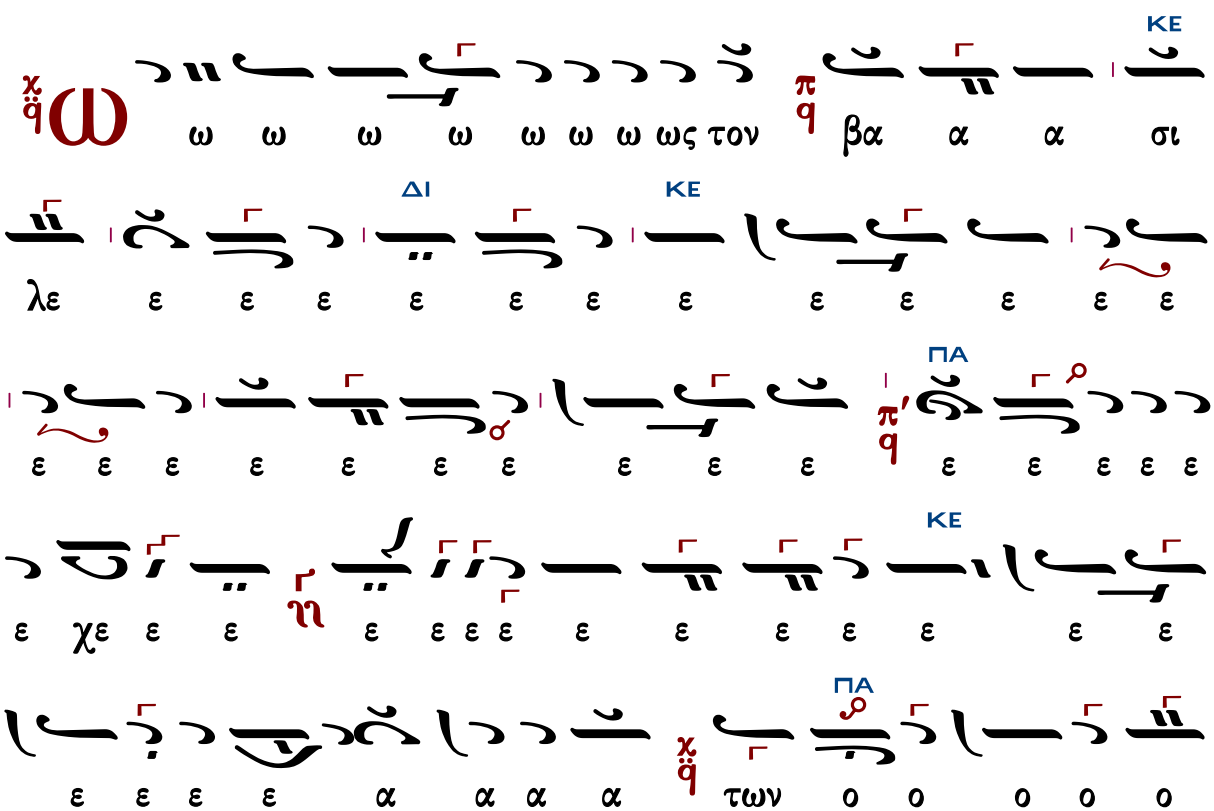

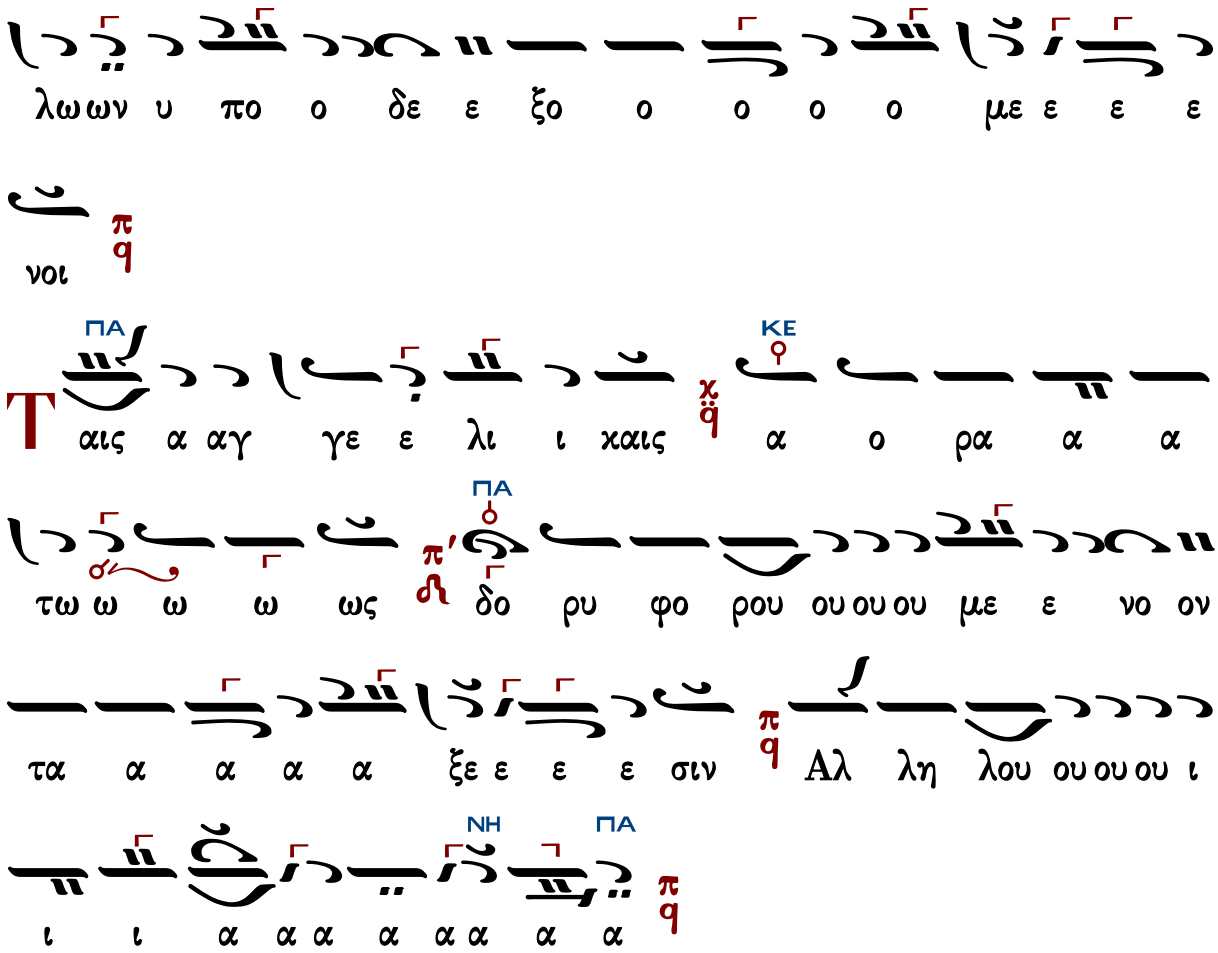

Θεοδώρου Φωκαέως (†1851)

κ-Β′

Ἦχος λ π ϊ Πα

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Θ. Λειτουργία 1909 σ.76#

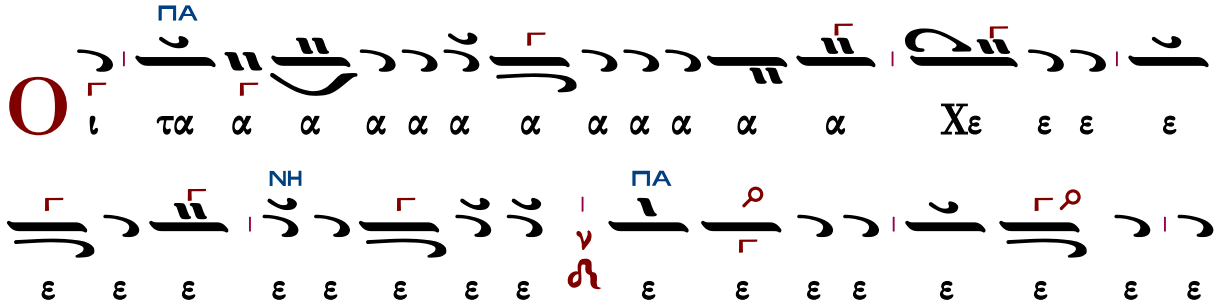

ΚΕ↓
ΠΑ

ΔΙ

αι αι τη ζω ο ο ο ο ο ο ποι οι οι ζω ο ο ποι ω

ΚΕ

ω ω ω ω ω ω Τρι ι ι ι α α α α α

ΔΙ ΚΕ

α α α α α α α α α α α α α α α

α α χα α α α α τρι α α α α α α

ΠΑ

α α δι ι ι ι ι ι ι ι τον τρισ α

α α γι ι ο ον υ υ υ υ υ υ μνο ο

ΔΙ ΠΑ

ο ο ον προσ α α α α α α δο ο ο ο ο ο

ΚΕ

υ μνον προ ο οσ α α α α δο ον τε ε ε ες πα

σαν τη ην βι ι ο τι κη η η η ιη η η η η η

ΠΑ

η ην α πο ο θω ω ω ω ω ω ω

ΚΕ
ΠΑ
ΚΕ
ΚΕ
ΔΙ
ΠΑ
ΚΕ
ΠΑ

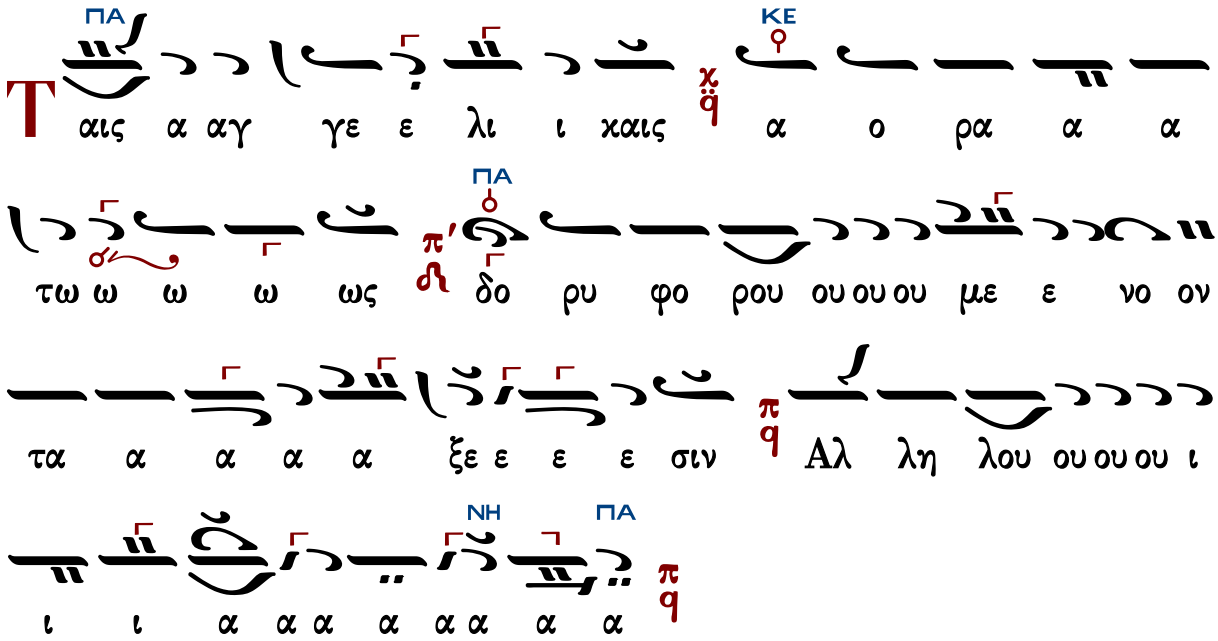

Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου (†1862)

Ἦχος λ ἀ Πα

Ταμείον Ανθολογίας
Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου
1846 σ.55#

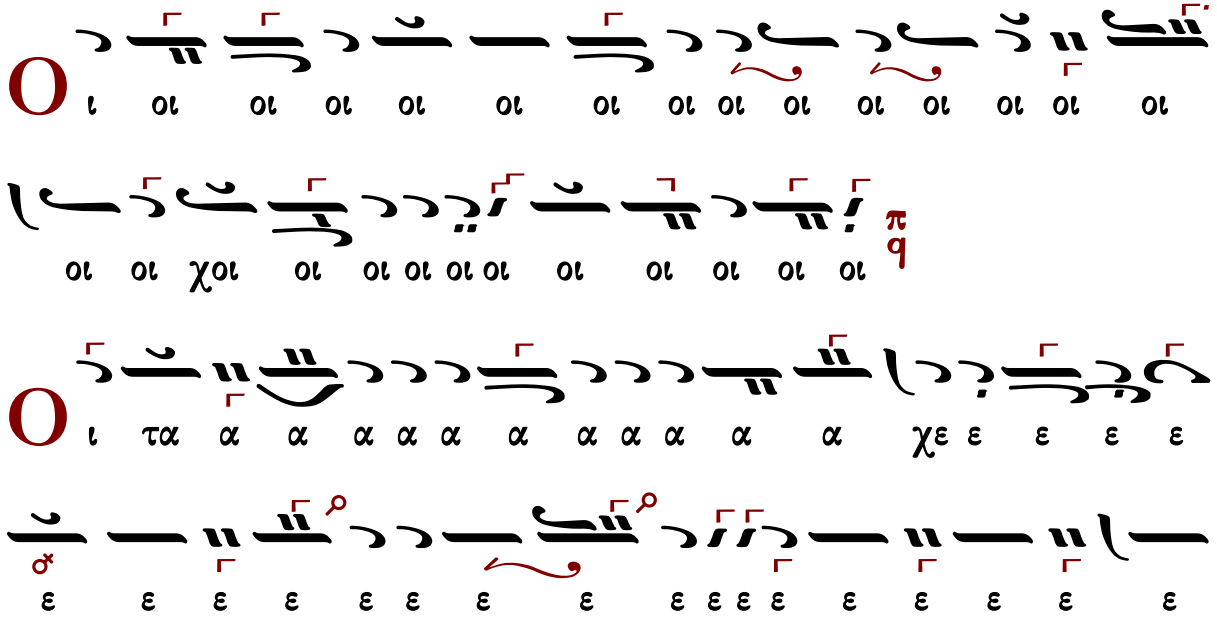

α α χα α α α ια α α α α α α α α α α

τρι α α α α α α δι ι ι χ q τον τρισ α α α

γι ο ον υ υ υ υ υ μνο ο ον η προσ α α α α α α

δο ο ο υ μνον προσ α α α α α α α δο ο ον τε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ες z πα α σα αν τη ην

βι ι ι ο τι ι χη η ην λ z' α πο θω ω ω ω με ε

ε ε ε θα α α με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι με ε ε ε ρι

ι ι μνα α α αν π q

ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

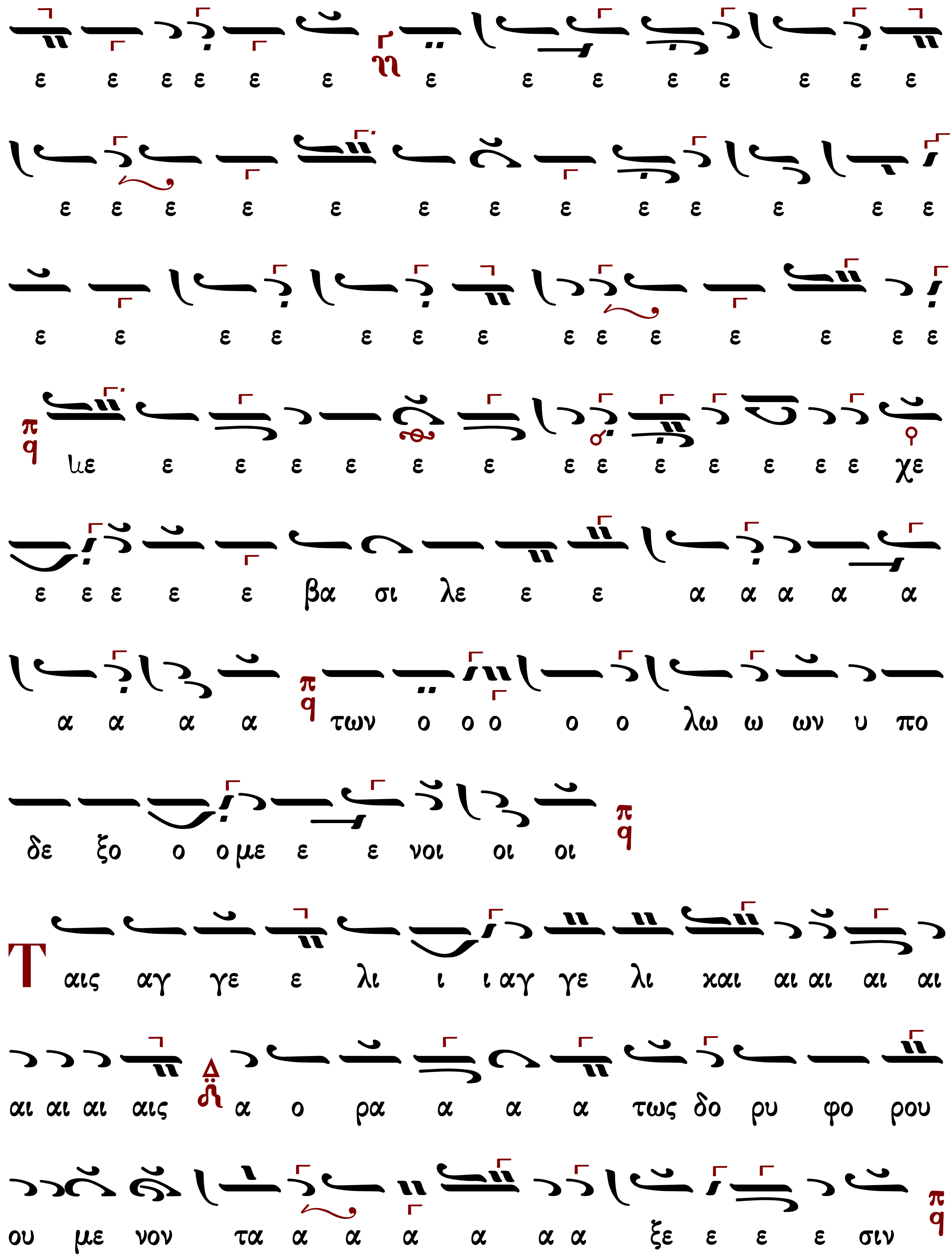
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε
ε ε ε ε ε βα σι λε ε ε α α α α α
α α α α των ο ο ο ο ο λω ω ων υ πο
δε ξο ο ο με ε ε νοι οι οι
Ταις αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι και αι αι αι αι
αι αι αι αις α ο ρα α α α τως δο ρυ φο ρου
ου με νον τα α α α α α α ξε ε ε ε σιν

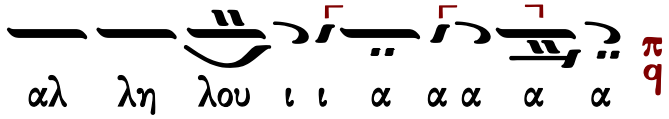

Ἰωάσαφ Διονυσιάτου (†1866)

Ἦχος λ π ϟ Πα

Αντωνίου Αλυγιζάκη
Μελωδήματα Ασκήσεων Λειτουργικής
1992 σ.102#

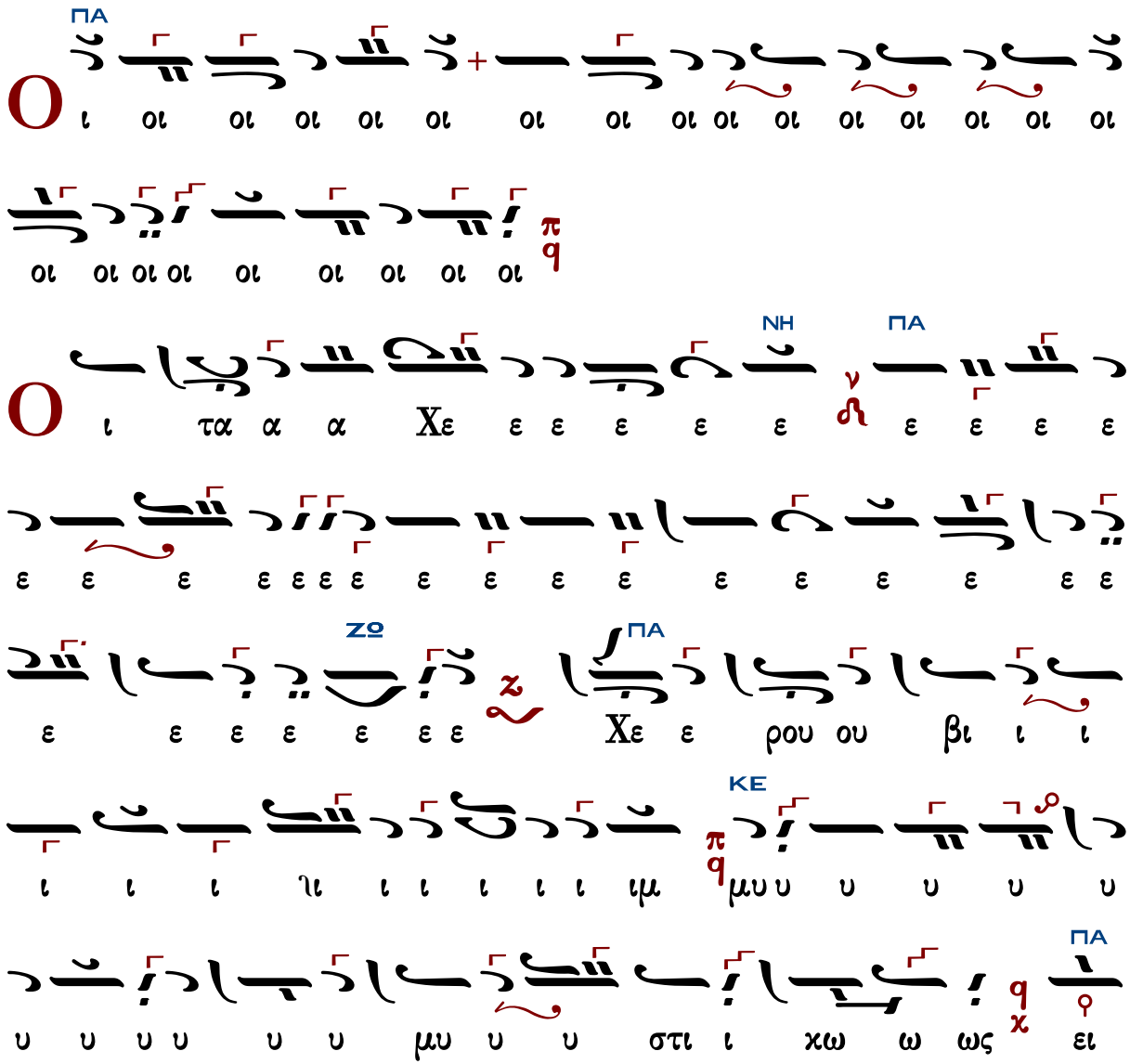

ΔΙ
ΚΕ
ΔΙ ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ

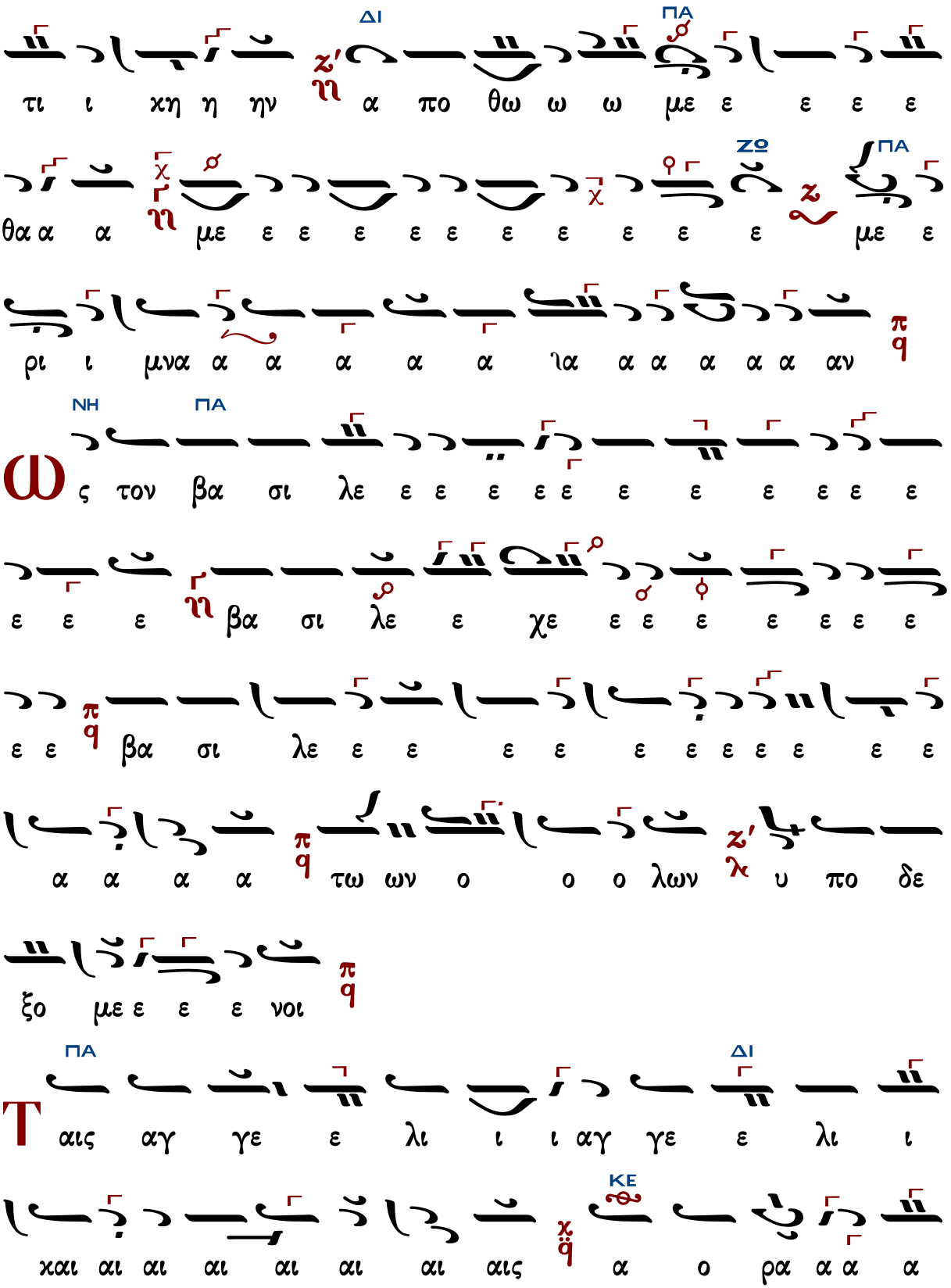
ΔΙ
ΠΑ
τι ι χη η ην α πο θω ω ω με ε ε ε ε
ΖΟ
ΠΑ
θα α α με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε με ε
ρι ι μνα α α α α α ια α α α α α αν
ΝΗ
ΠΑ
ς τον βα σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε βα σι λε ε χε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε βα σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
α α α α τω ων ο ο ο λων υ πο δε
ξο με ε ε ε νοι
ΠΑ
ΔΙ
αις αγ γε ε λι ι ι αγ γε ε λι ι
ΚΕ
χαι αι αι αι αι αι αι αις α ο ρα α α α

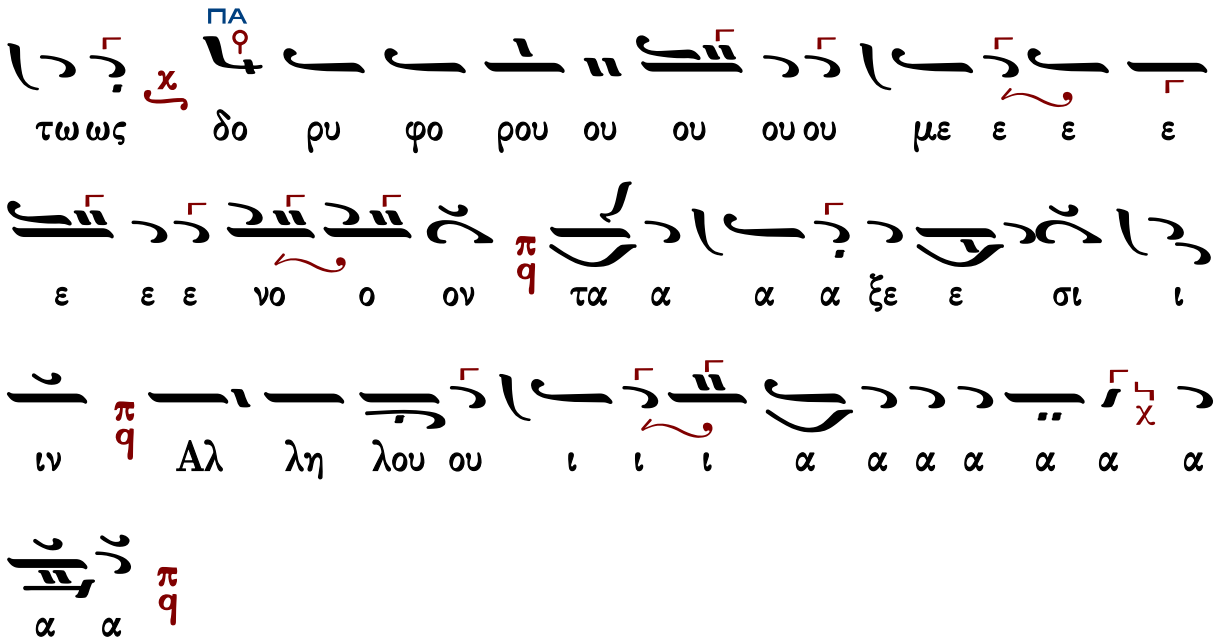

Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου (†1908)

Ἦχος λ̇ π ϊ Πα

Αλεξάνδρου Βυζαντίου
Χερουβικάριον 1900 σ.53#

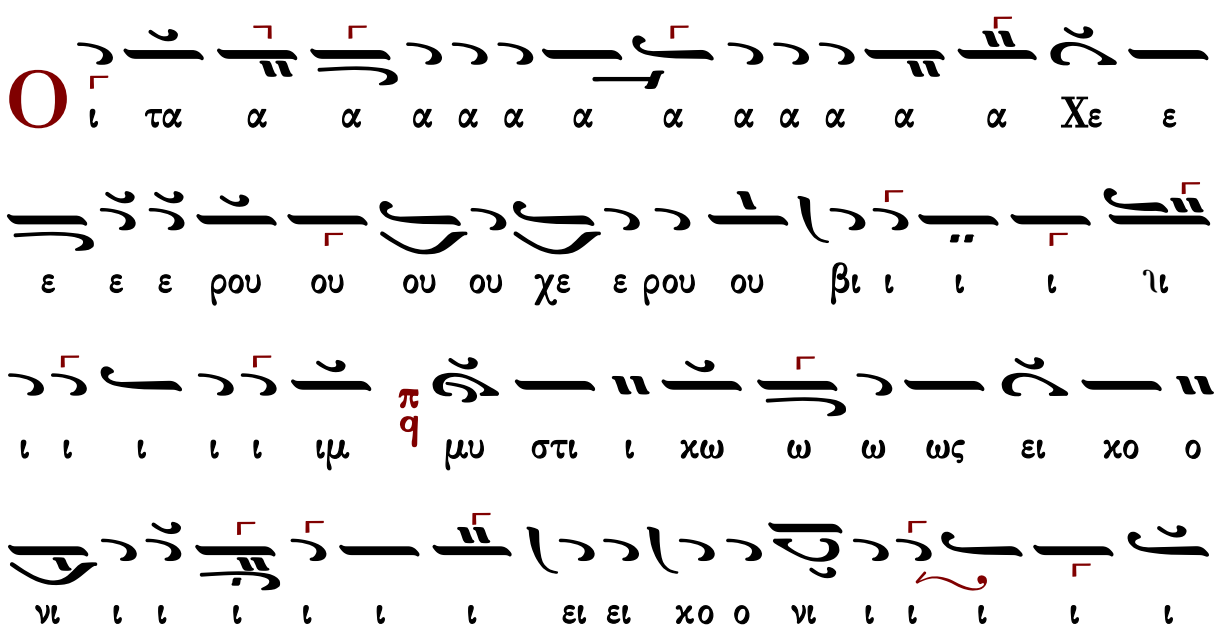

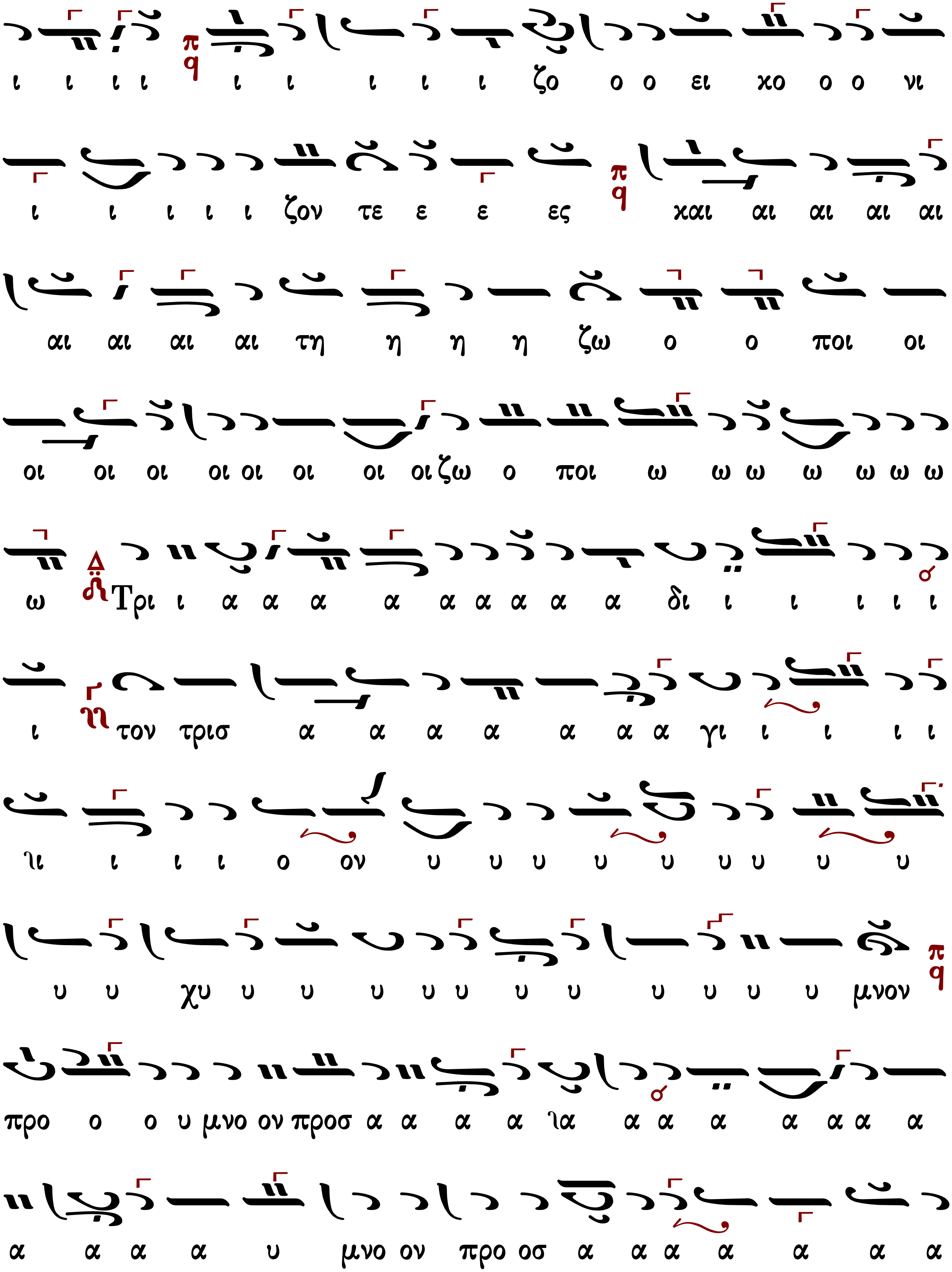
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ει χο ο ο νι
ι ι ι ι ι ζον τε ε ε ες και αι αι αι αι
αι αι αι αι τη η η η ζω ο ο ποι οι
οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω ω
ω Τρι ι α α α α α α α α α δι ι ι ι ι ι
ι τον τρισ α α α α α α α γι ι ι ι ι
ι ι ι ι ο ον υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ μνον
προ ο ο υ μνο ον προσ α α α α ια α α α α α α α
α α α α υ μνο ον προ οσ α α α α α α α

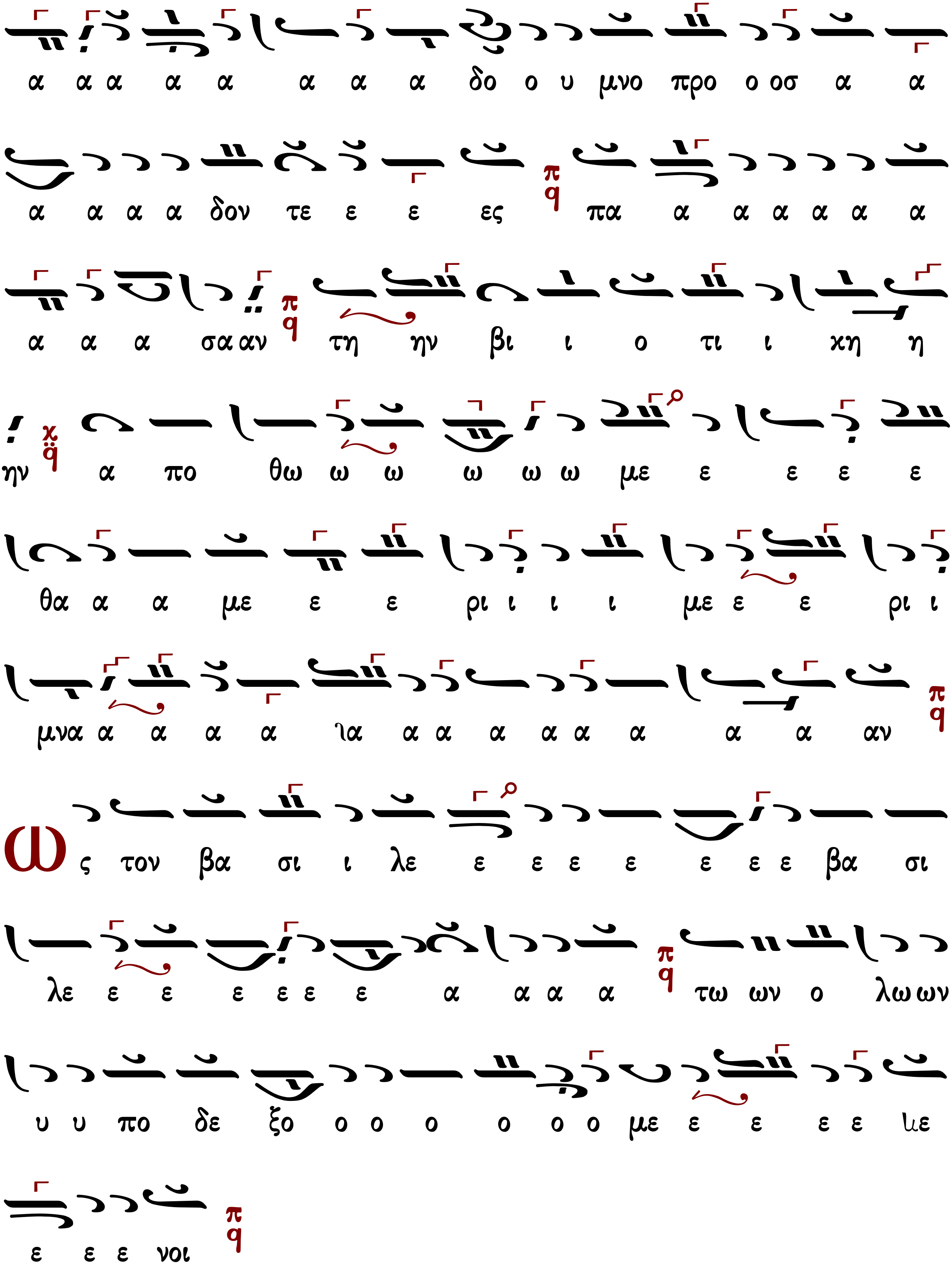
α α α α α α α α δο ο υ μνο προ ο οσ α α
α α α α δον τε ε ε ες πα α α α α α α
α α α σα αν τη ην βι ι ο τι ι χη η
ην α πο θω ω ω ω ω ω με ε ε ε ε
θα α α με ε ε ρι ι ι ι με ε ε ρι ι
μνα α α α α ια α α α α α α α α αν
Ως τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε βα σι
λε ε ε ε ε ε ε α α α α τω ων ο λω ων
υ υ πο δε ξο ο ο ο ο ο ο με ε ε ε ε ιε
ε ε ε νοι

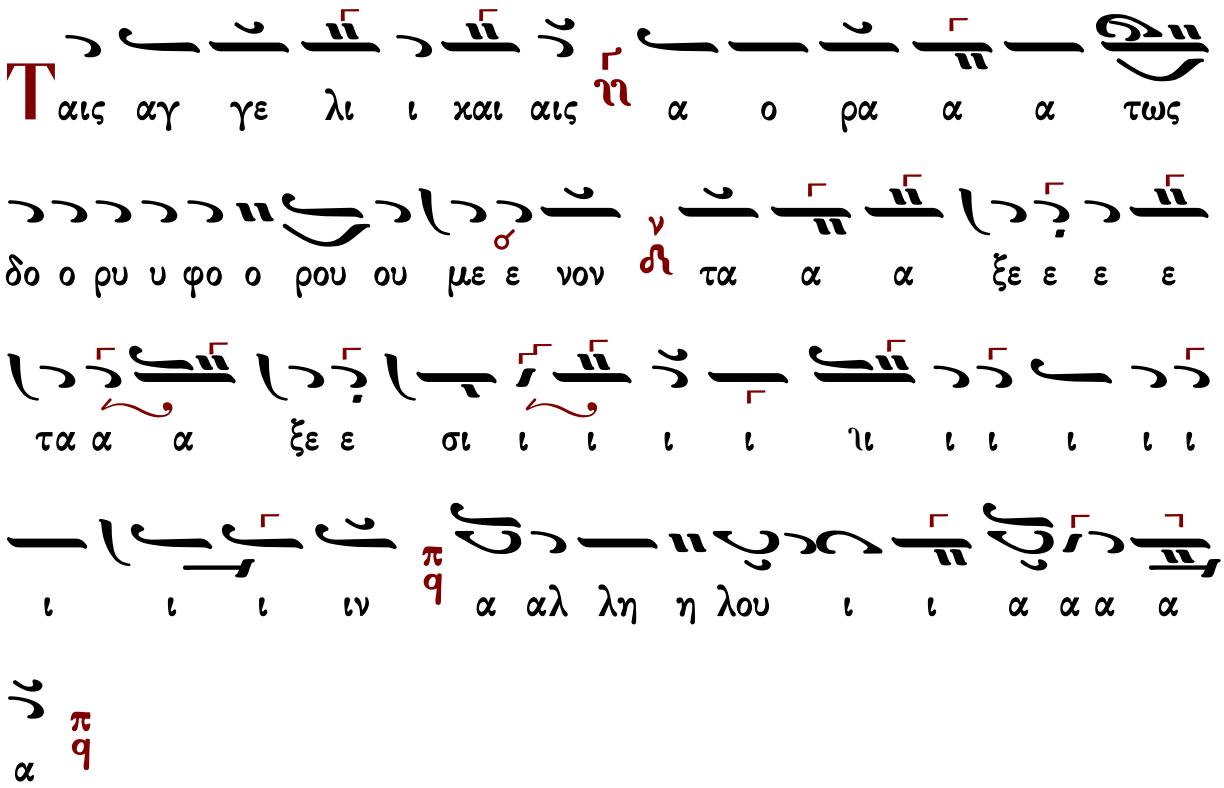

Ἐμμανουὴλ Φαρλέκα (†1958)

Ἦχος λ ἀ Πα

Εμμανουήλ Φαρλέκα
Βυζαντινά Μελωδήματα
2011 σ.26#

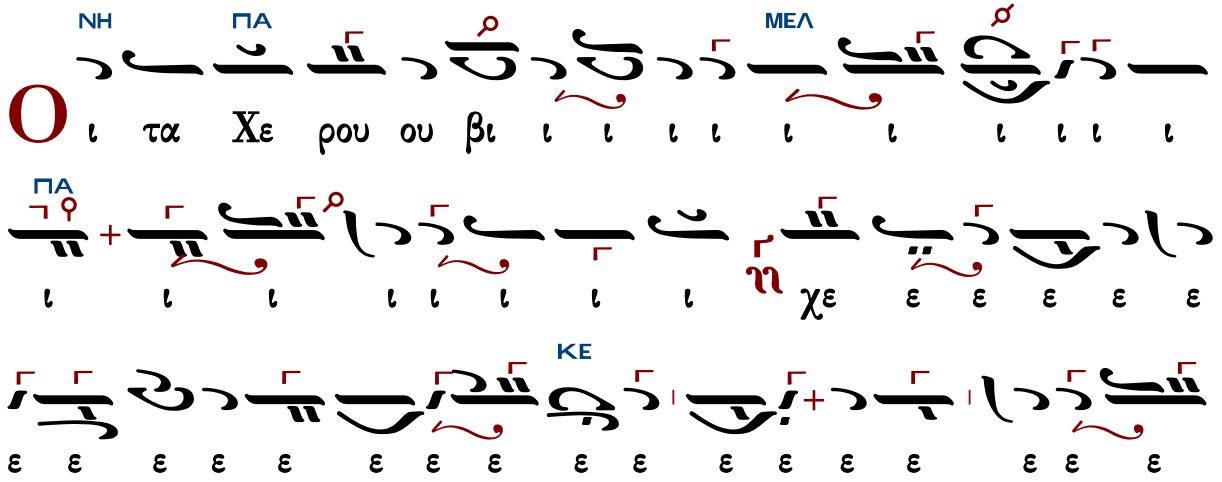

ΠΑ
ε ε χε ε ρου βι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ΚΕ
ιμ μυ υ υ υ υ υ υ υ στι ι ι ι ι
ΠΑ
μυ υ υ στι ι χω ω ως ει χο νι ι ι ι
ΜΕΛ ΠΑ
ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ο ο ο ει ει ει χο
νι ι ι ζο ο ον τε ε ε ε ε ε ιε
ε ε ε ε ε ες χαι τη ζω ω ο ο οι οι οι ω
ΚΕ
ω ω ω ω Τρι α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α α
ΚΕ
α α α α α α α α α τρι α α α α
ΠΑ
α α α α δι ι ι ι τον τρισ α α α α γι

ΖΘ ΔΙ

ο ον υ υ υ υ υ υ υ μνο ο ον προ οσ α

ΠΑ

α α α δο ο ο ο υ μνο ον προ ο οσ α α α α

α α α δο ον τες πα σα αν τη ην βι ι ο τι

ΚΕ

ι χη η ην α πο θω ω ω ω ω με ε α α

ΖΘ

πο θω ω με ε ε θα με ε ε ε ε ε ε ε ε

ΔΙ ΠΑ

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι με ε ε ρι

ι μνα α αν

ΠΑ ΔΙ

Ω ς το ον βα σι λε ε α των ο ο ο λω

ΠΑ

ων υ πο ο δε ε ξο ο ο ο με ε ε ε νοι

ΠΑ

Τ αις αγ γε λι ι χαι αι αις α ο ρα α α

Κωνσταντίνου Πρίγγου (†1964)

χορωδιακὸ

Ἦχος λ π ϋ Πα

Βασιλείου Νικολαΐδη
Χερουβικά 1981 σ.70*

ΔΙ
ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ
ΠΑ
ΠΑ
O

ΚΕ↓ ΠΑ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
ΚΕ↓ ΠΑ
υ υ υ υ υ υ υ υ μυ στι χω ως ει χο ο
ο ο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ει ει
χο ο νι ι ι ι ι ι ι ζο ον τες χαι αι αι αι αι
ΔΙ
τη ζω ο ο ο ποι οι οι ζω ο ο ο ποι ω ω
ΠΑ ΚΕ
ω ω ω ω ω ω ω Τρι ι ι ι α α α α
α Τρι α α α α α α α δι ι ι ι ι
ΠΑ
ι τον τρι ισ α α α α α γι γι ι
ο ο ο ο ο ον υ υ υ υ υ υ

ΠΑ

υ υ υ υ υ υ μνον προ οσ α α α α

ΜΕΛ

α α α δο ο ο ο υ υ μνον προ οοσ α α α

ΚΕ↓

α α α α δο ο ον τε ε ε ε ες πα

σαν την βι ι ο ο τι ι ι χη ην α πο

ΠΑ

ο θω ω ω ω ω ω ω με θα α α με ε ε ε ρι

ι ι μνα α α α α αν

ΠΑ

ς τον Βα σι λε α των ο ο ο ο λων

υ υ πο ο ο δε ε ξο ο ο ο με ε ε ε νοι

ΠΑ ΚΕ

αι αις α αγ γε ε λι ι χαις α ο ρα α α

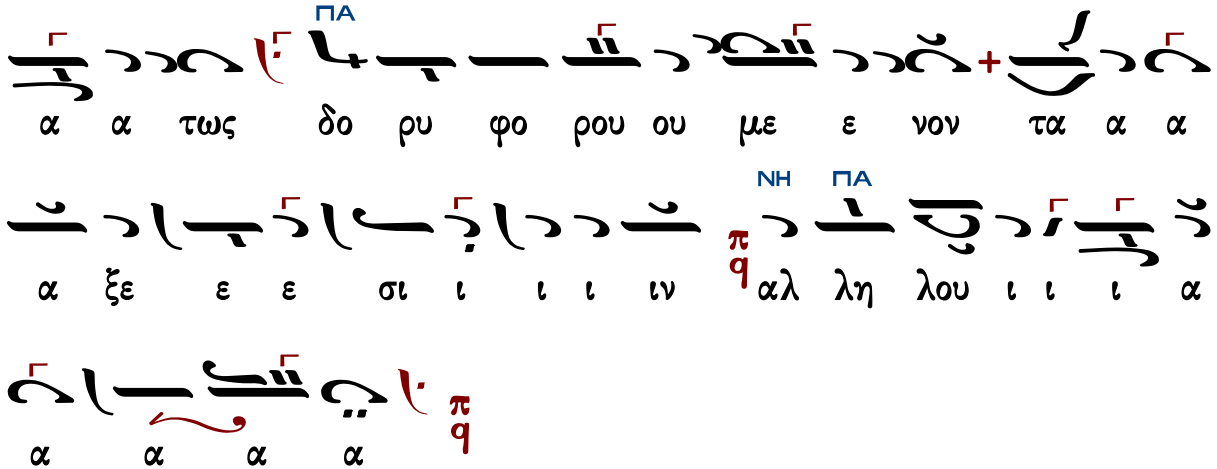

Γαβριὴλ Κουντιάδου (†1965)

Ἦχος λ ἀ Πα

Γαβριὴλ Κουντιάδου Ιερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
1991 σ.333#

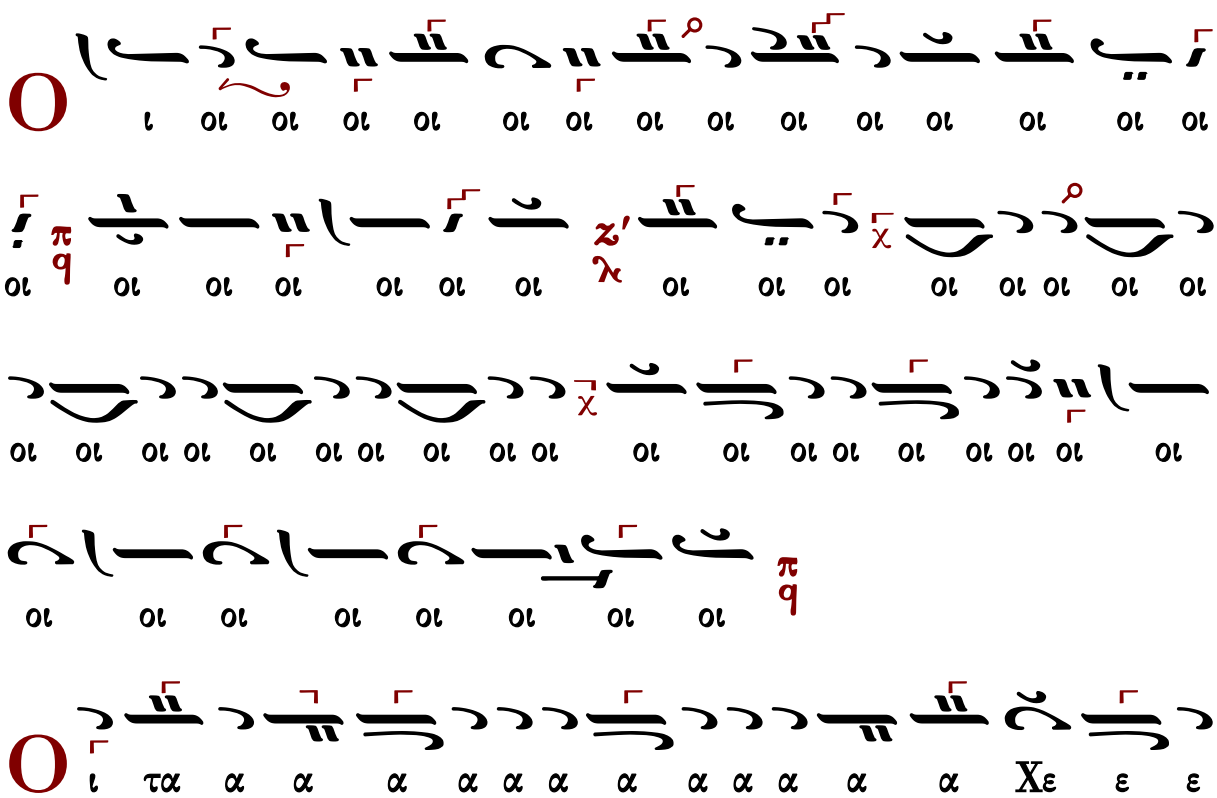

*καὶ κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον:

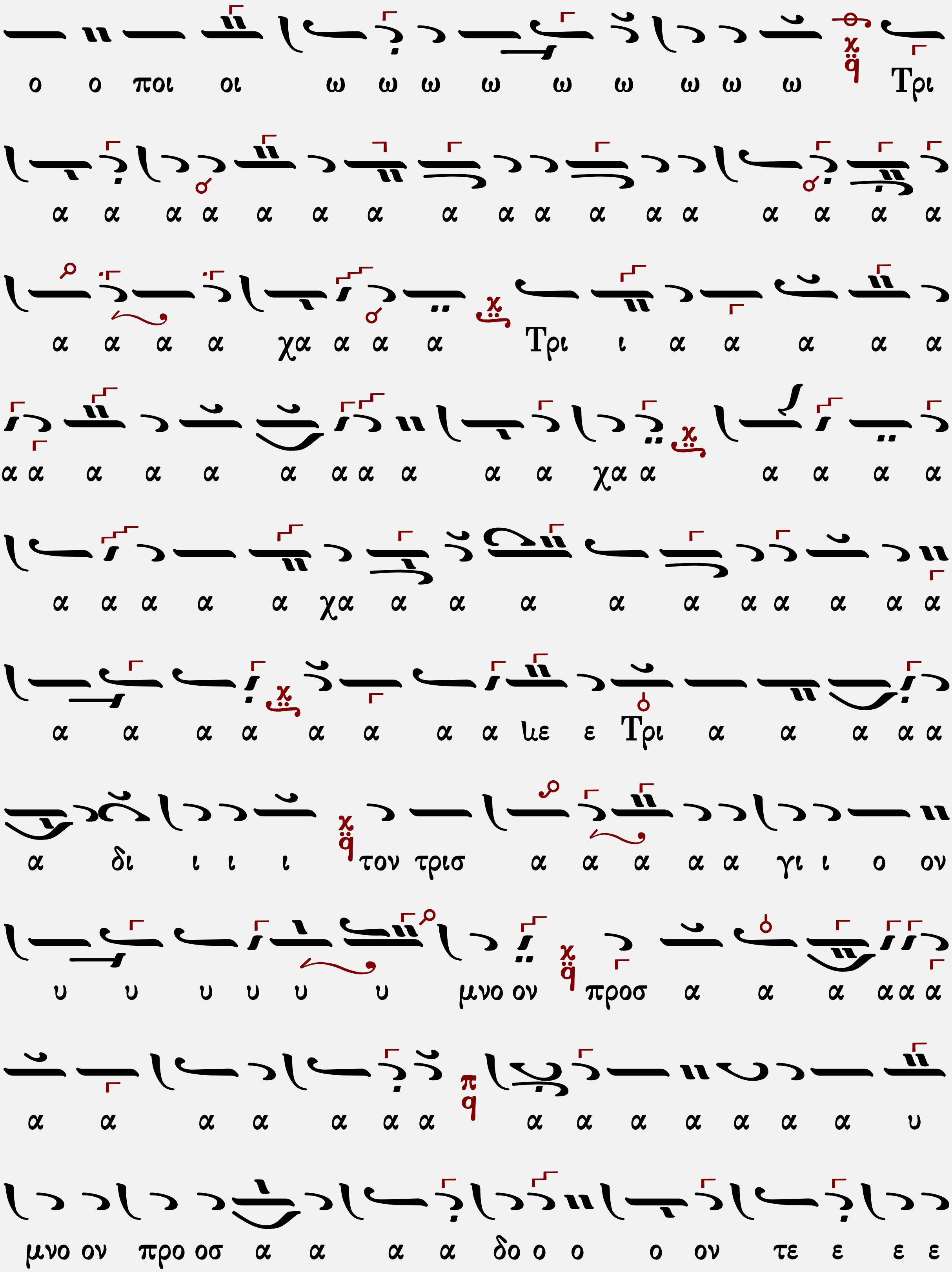
ο ο ποι οι ω ω ω ω ω ω ω ω ω Τρι
α α α α α α α α α α α α α α α α α
α α α α χα α α α Τρι ι α α α α α
α α α α α α α α α α α χα α α α α α
α α α α α χα α α α α α α α α α α
α α α α α α α α ιε ε Τρι α α α α α
α δι ι ι ι τον τρισ α α α α α γι ι ο ον
υ υ υ υ υ υ μνο ον προσ α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α υ
μνο ον προ οσ α α α α δο ο ο ο ον τε ε ε ε

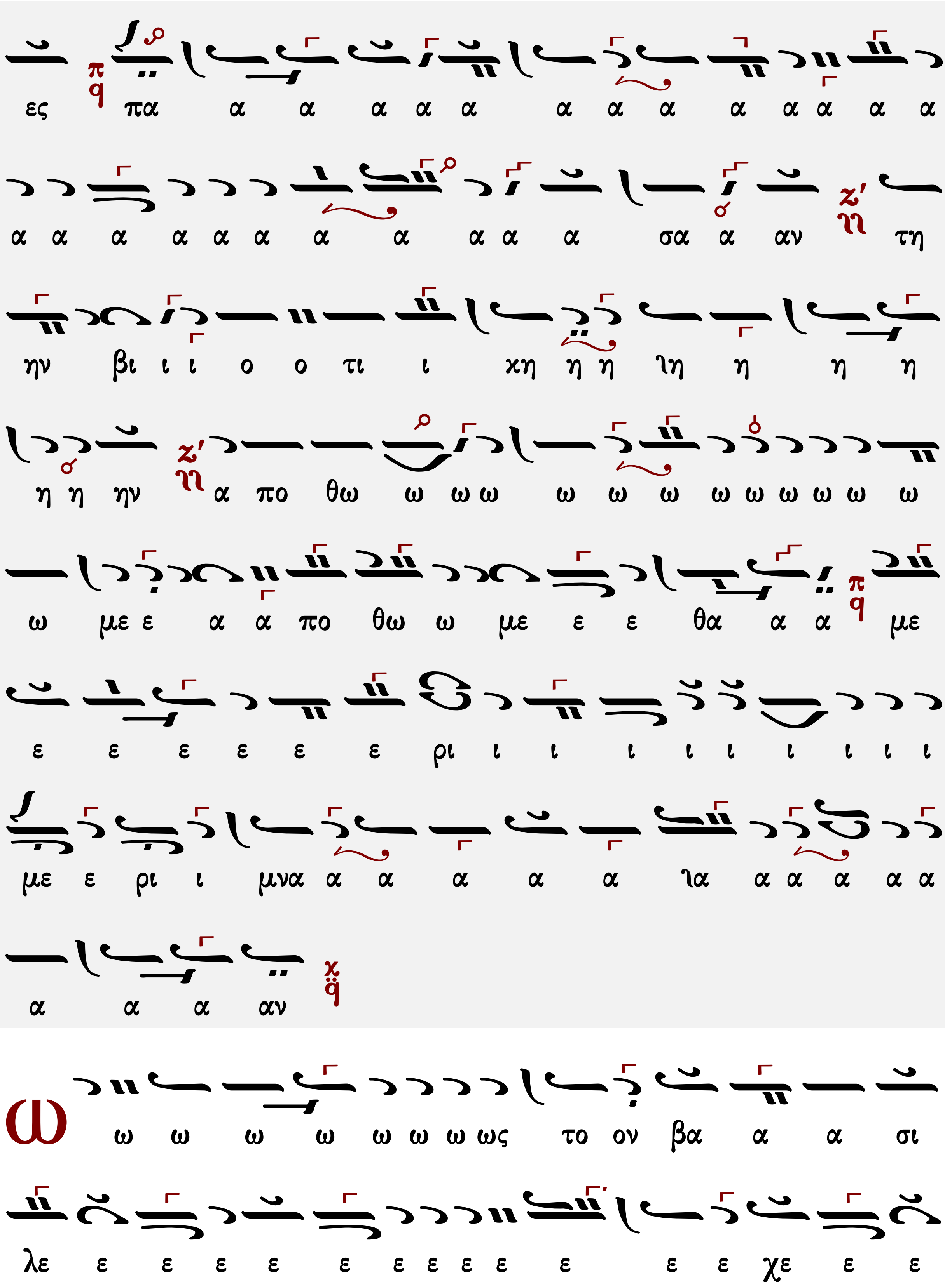
ες πα α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α σα α αν τη
ην βι ι ι ο ο τι ι χη η η ιη η η η
η η ην α πο θω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ω με ε α α πο θω ω με ε ε θα α α με
ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
με ε ρι ι μνα α α α α α ια α α α α α
α α α αν
Ω ω ω ω ω ω ω ω ως το ον βα α α σι
λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε

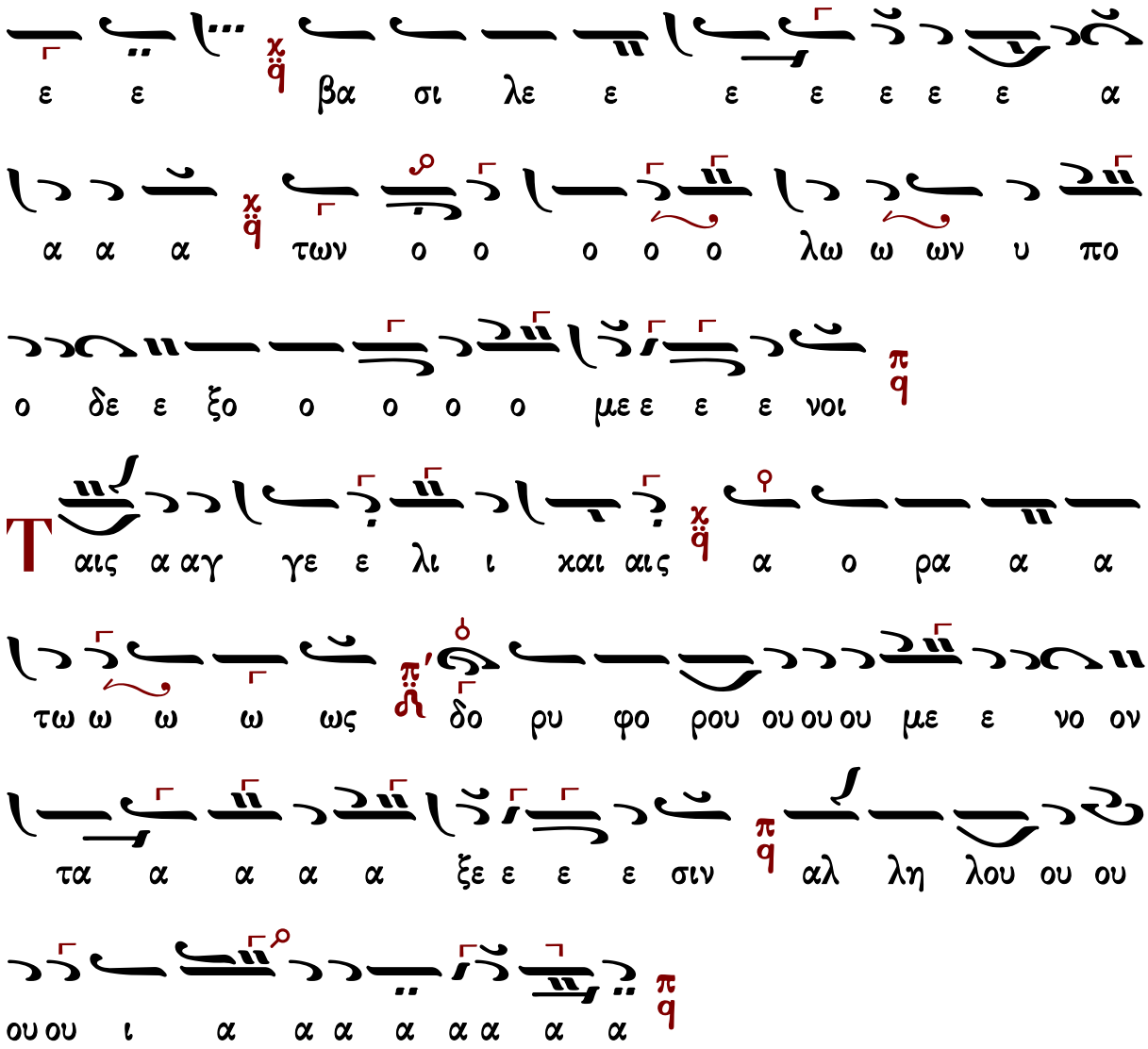

Βασιλείου Νικολαΐδη (1915-1985)

Ῥυθμὸς 2σημος

Ἦχος λ̀ ἀ̈ Πα

Βασιλείου Νικολαΐδη
Χερουβικά 1981 σ.63*

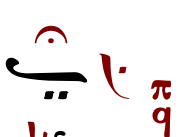

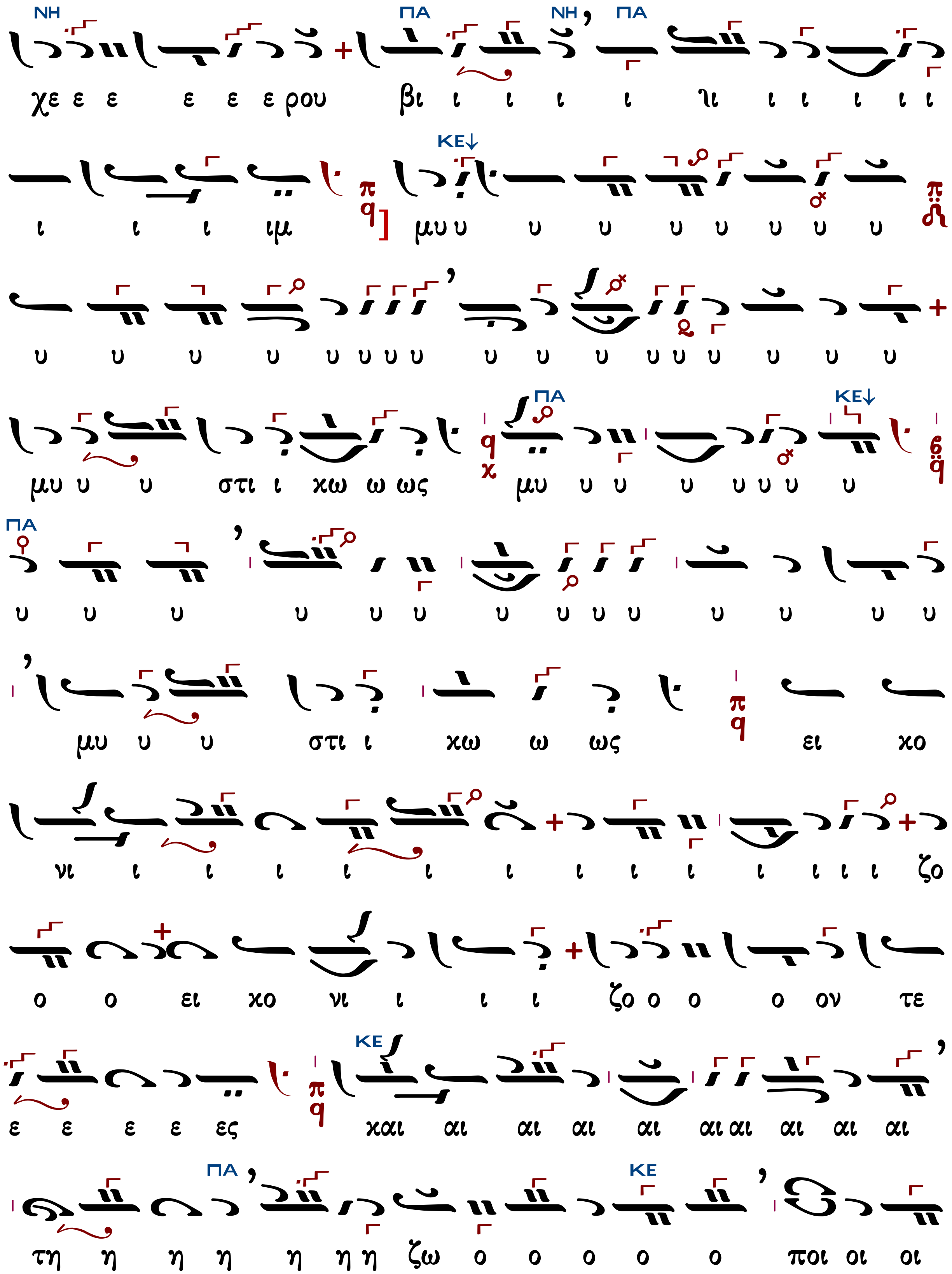
ΝΗ ΠΑ ΝΗ ΠΑ
χε ε ε ε ε ε ρου βι ι ι ι ι ιι ι ι ι ι ι
ΚΕ
ι ι ι ιμ μυ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
ΠΑ ΚΕ
μυ υ υ στι ι χω ω ως μυ υ υ υ υ υ υ υ
ΠΑ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
μυ υ υ στι ι χω ω ως ει χο
νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο
ο ο ει χο νι ι ι ι ζο ο ο ο ον τε
ΚΕ
ε ε ε ε ες χαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
ΠΑ ΚΕ
τη η η η η η η ζω ο ο ο ο ο ποι οι οι

υ ον ο ο ι γι α α α α α α α α

τον τρισ ι ι ι ι ι ιq δι α α α α α α α

α α α Τρι ε ε ειι α α α α α α α

ΚΕ ΔΙ

α α α α α α α α α α α α α α α α

ΠΑ ΚΕ

α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α

Τρι ι ι ι α α α α α α α α α α α α

ΔΙ

ε ε ε ειι α α α α α α α α α α α α

Τρι ω ιω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ΚΕ

ΔΙ ΚΕ ΔΙ

ω ω ω ω ποι ο ο ζω τη χαι ιοι ιο ιο ιο ιο

ΠΑ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ μνον προσ α α

α α υ υ υ μνο ον προ ο οσ α α α δο ο ο

ο ον τε ε ε ε ε ες πα α α α α α

α α α α σα αν πα α σαν την βι ο

τι ι ι χη η ην α α πο θω ω ω ω ω α

ΔΙ

α πο ο θω ω με ε ε ε θα α με ε ε ε

ΚΕ ΔΙ ΠΑ

ε ε ε ε ε ε με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε με ε ε ε

ΚΕ ΔΙ

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι ι

ΚΕ

ι πα σαν με ε ε ρι ι ι μνα α α α α ια

ἑτέρα θέσις

*

Εἰσαγωγὴ σὲ ἀργὸ Χερουβικὸ
πλ.α΄ Ἰακώβου Ναυπλιώτη

Βασιλείου Νικολαΐδη
Χερουβικά 1981 σ.62*

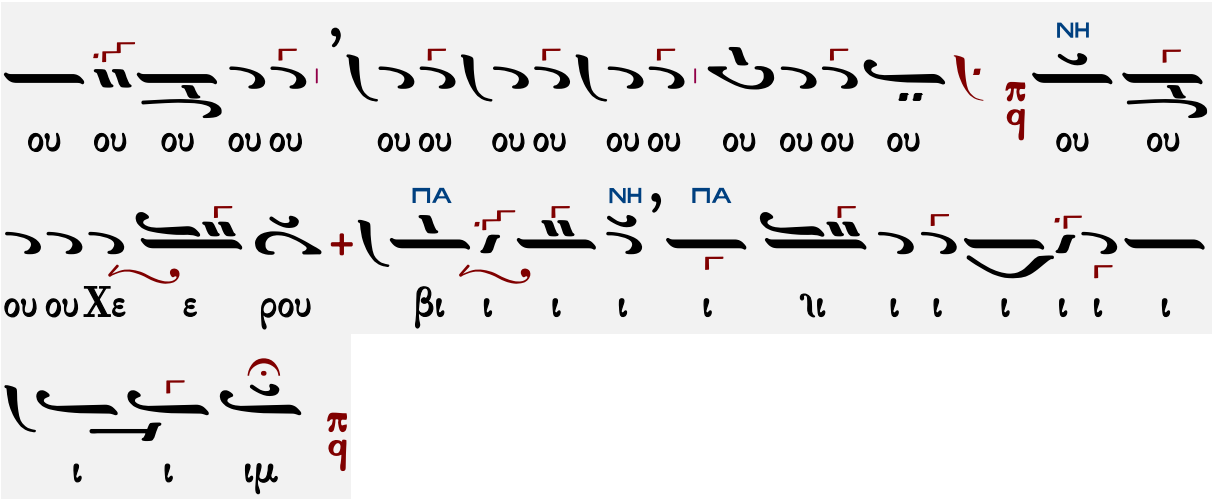

Ἦχος λ̅ π̅ ϊ̈ Πα

Βασιλείου Νικολαΐδη
Χερουβικά 1981 σ.12*

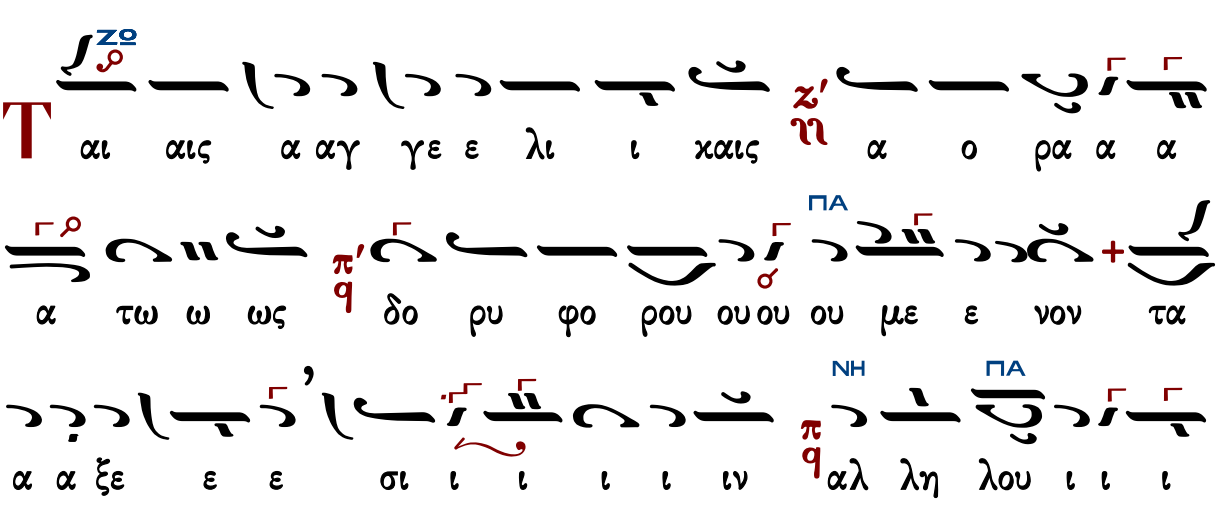

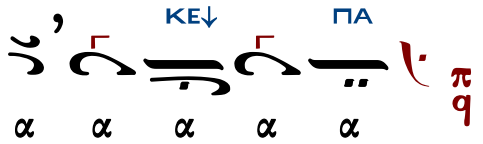

Θρασυβούλου Στανίτσα (1910-1987)

Ἦχος λ̇ π̇ ϋ̇ Πα

Θρασυβούλου Στανίτσα
Συλλογή Μουσικών Χειρογράφων
Θεία Λειτουργία σ.91#

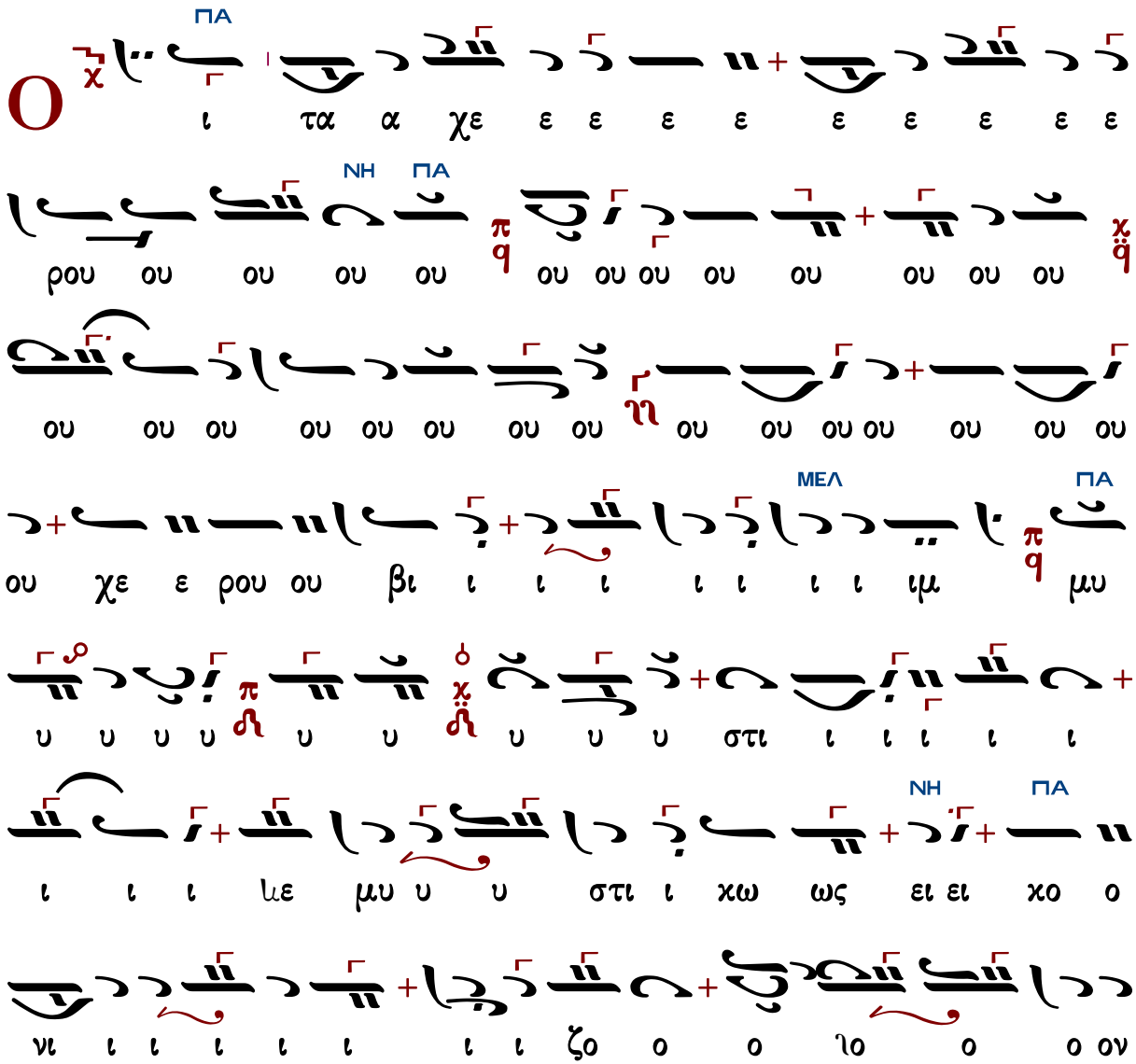

ΚΕ

ω ποι ο ο ο ζω ω τη αι αι αι χαι τες

ΚΕ ΜΕΛ

α α α α α Τρι ω ω ω ω ω ω ω ω

α τρι με α α α α α α α α α α α α

ΔΙ

ο γι ι α α α α α δι τον τρισ ο α α α α

ΠΑ ΔΙ ΖΩ

ο ο ο δο α α α α προσ μνον υ υ υ υ ον

ον ο ο ο δο ο ο ο α α α α προ ο οσ υ μνον ο ο ο

ΖΩ

α α α α α α α α πα α α πα ες ε ε ε τε

ΠΑ ΚΕ

α ην χη ι τι ο ο ι βι ην τη σαν α α

ΔΙ

ε με ε θα α με ε ω ω ω ω ω ω ω ο θω ο πο

ΠΑ

ι ι ρι ε ε ε ε με ι ρι ε ε ε ε ε

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ἦχος λ π ϱ̈ Πα

Ἐλευθερίου Π. Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Γ'
Θεία Λειτουργία σ.252#

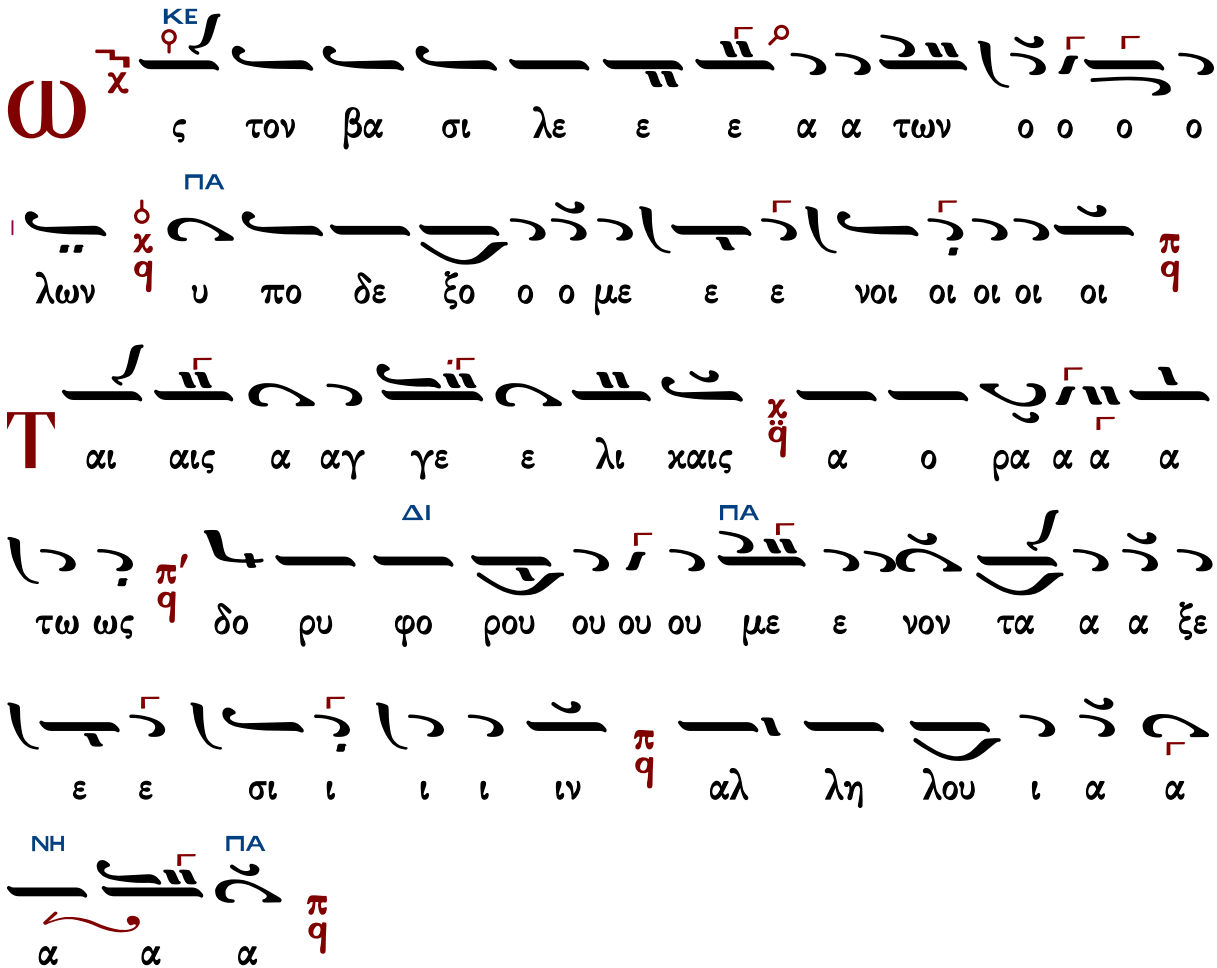

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης — Λειτουργικὰ — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γεωργίου Καρακάση (1914-1988)

Ἦχος λ π ϱ̈ Πα

Γεωργίου Καρακάση
Θεία Λειτουργία
1988 σ.59*

α
μην
ο
ΝΗ
ΠΑ
ΜΕΛ
ΠΑ
ΜΕΛ
ΠΑ
ΝΗ
ΠΑ
ΣΙΓΑ
ΚΕ
ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ
ι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι
οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι
τα α α α α α α α α α α α Χε ε
ρου ου βι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ιμ μυ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ μυ υ υ στι ι χως ει χο νι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ει χο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ει χο νι ι ι ζο ον τες χαι αι αι αι αι τη

ΔΙ

ζω ο ο ο ο ο ο ποι οι οι οι ζω ο ο ο ποι

ΜΕΛ ΚΕ

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω Τρι ι

ι ι α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α

ιε ε ε ε ε ε Τρι ι ι ι α α α α α α α

ΜΕΛ

α α α α α α α α α α α α α α α

ΚΕ

α α α α ιε ε τρι α α α α α α α α α

ΜΕΛ ΔΙ ΠΑ

δι ι ι ι ι ι τον τρι ι ισ α α α α γι ι

ΖΟ

ι ο ον υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

ΔΙ ΠΑ ΖΟ

μνον προσ α α α α α α α α δο υ μνον προσ α α

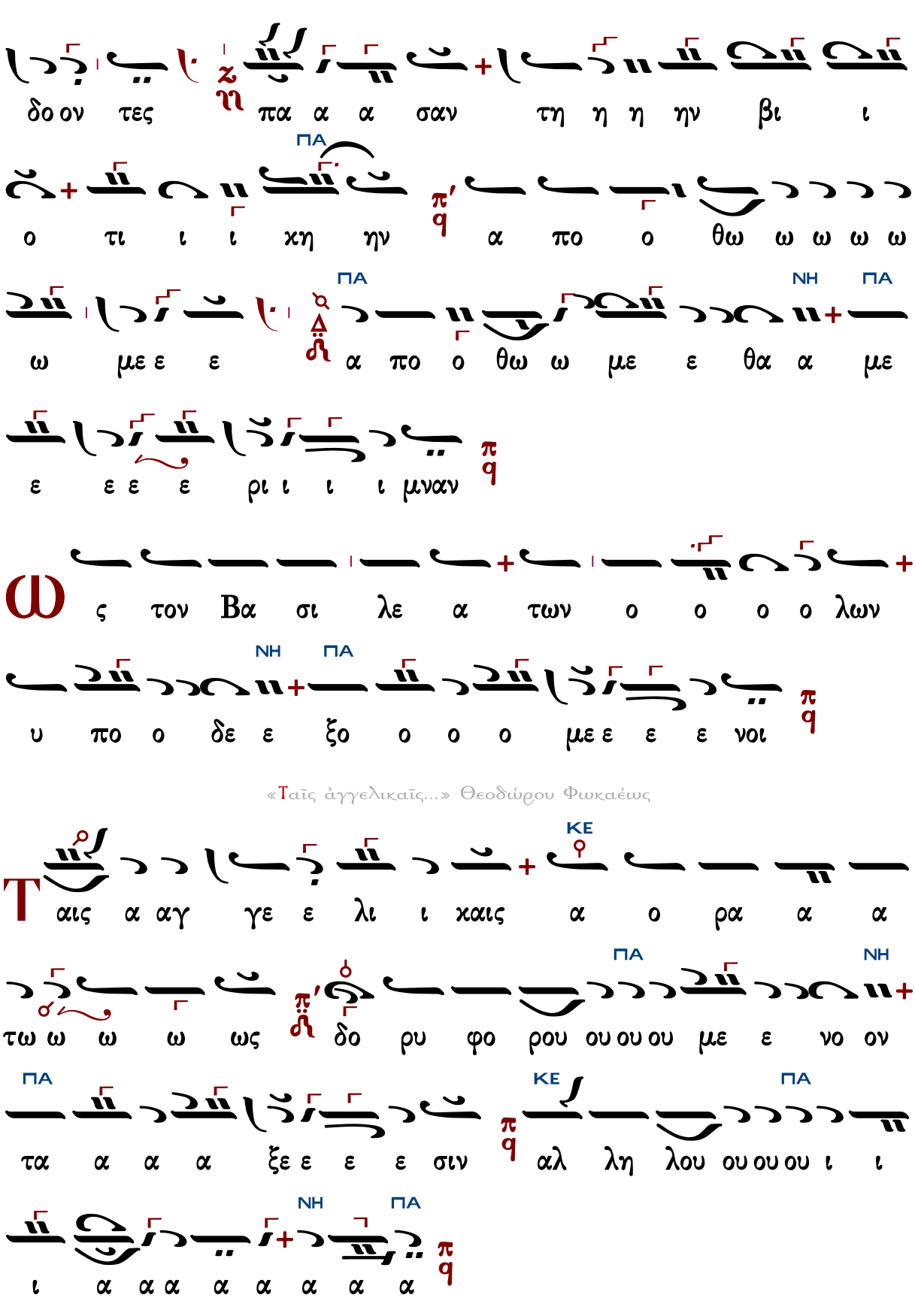
δο ον τες πα α α σαν τη η η ην βι ι
ΠΑ
ο τι ι ι χη ην α πο ο θω ω ω ω ω
ΠΑ ΝΗ ΠΑ
ω με ε ε α πο ο θω ω με ε θα α με
ε ε ε ε ρι ι ι ι μναν
Ω ς τον Βα σι λε α των ο ο ο ο λων
ΝΗ ΠΑ
υ πο ο δε ε ξο ο ο ο με ε ε ε νοι
«Ταῖς ἀγγελικαῖς...» Θεοδώρου Φωκαέως
ΚΕ
Τ αις α αγ γε ε λι ι χαις α ο ρα α α
ΠΑ ΝΗ
τω ω ω ω ως δο ρυ φο ρου ου ου ου με ε νο ον
ΠΑ ΚΕ ΠΑ
τα α α α ξε ε ε ε σιν αλ λη λου ου ου ου ι ι
ΝΗ ΠΑ
ι α α α α α α α α

Δοσιθέου Κατουνακιώτου (†1991)

Ἦχος λ π ϙ Πα

Λειτουργικά π. Δοσιθέου
Ι.Μ.Αγ. Κυπριανού & Ιουστίνης
1990 σ.39#

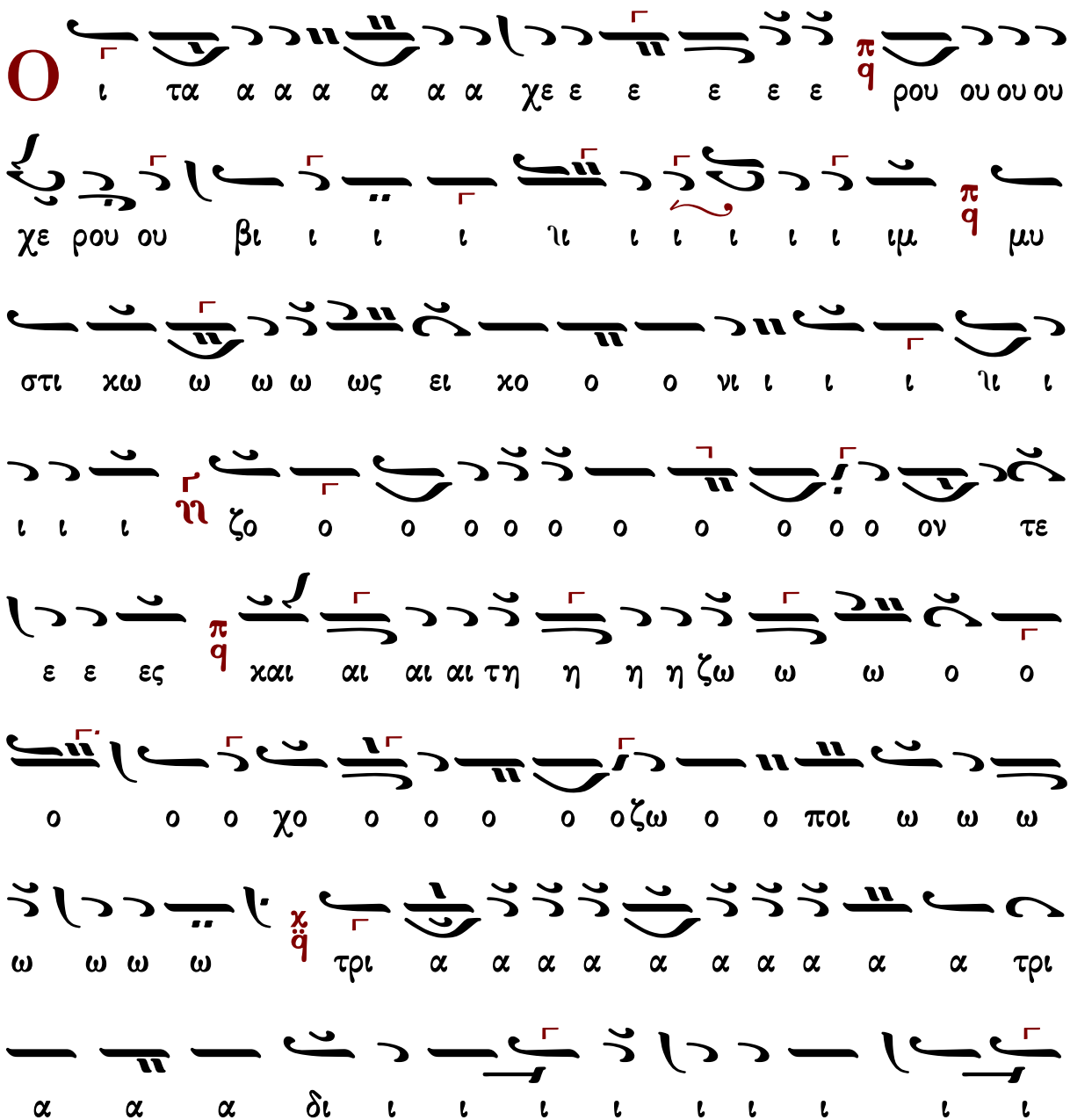

ι τον τρισ α α α γι ο ον υ υ υ υ υ

μνον προ οσ α α α α δο προ οσ α α α δο ον τε ε ε

ες πα α α α σα α αν την βι ο τι ι κη ην

α πο θω ω ω ω με θα α με ε ρι ι μνα α α

α ια α α α α α αν

ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε βα σι λε ε ε ε

ε α α α α τω ων ο ο ο λων υ πο

δε ξο ο ο ο με ε ε ε ε νοι

Ταις αγ γε λι ι καις α ο ρα α α α τω ως

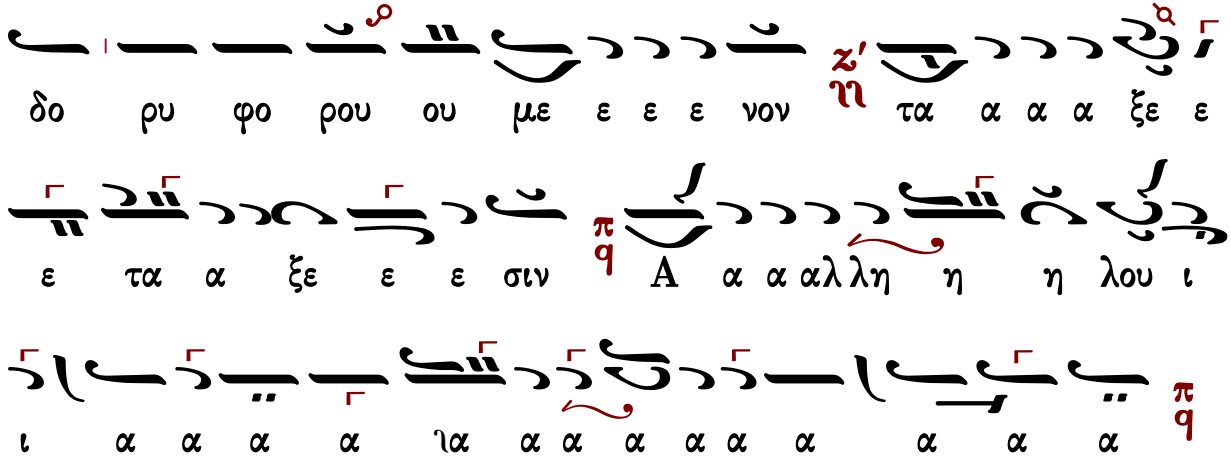

Δημητρίου Σουρλαντζῆ (†2006)

κ-Β'

Ἦχος λ π ϊ Πα

Βυζαντινή Θ. Λειτουργία
Δημητρίου Σουρλαντζῆ
1992 σ.126#

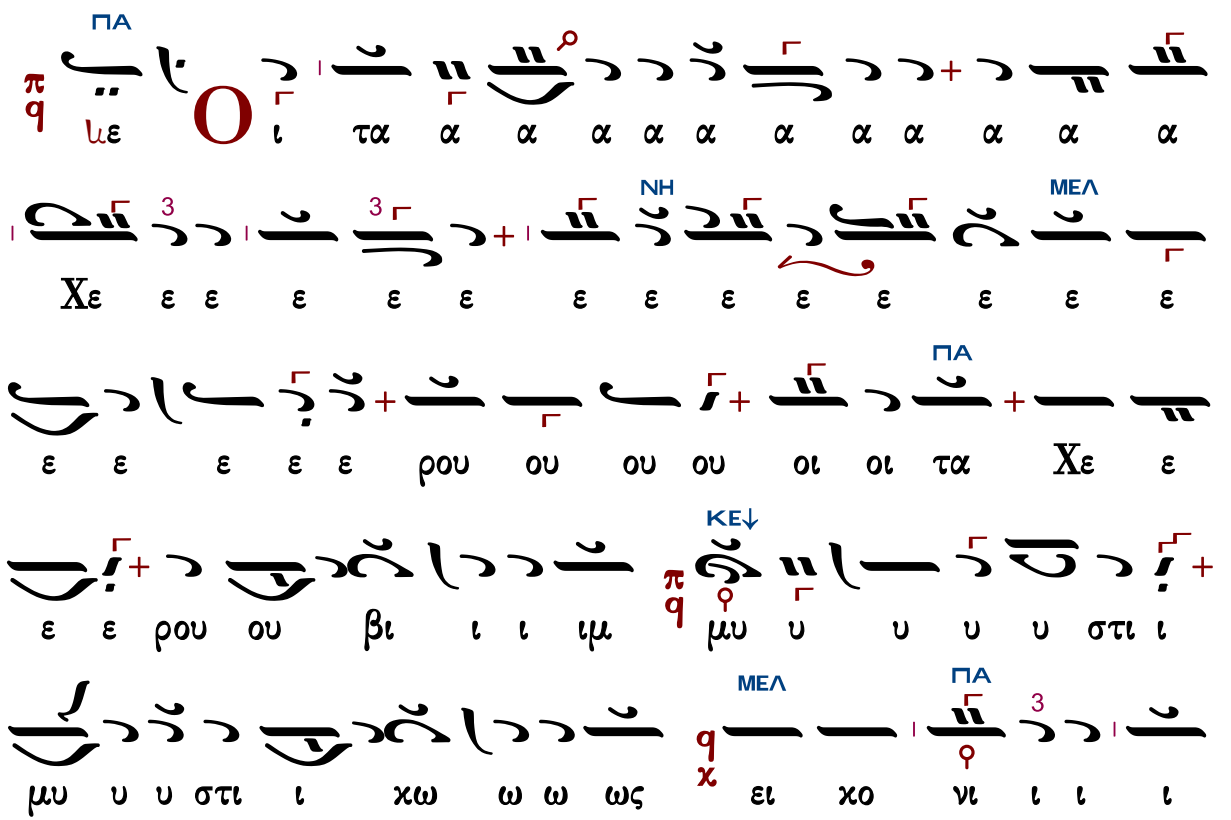

ΚΕ
ΖΩ
ΠΑ
ΠΑ
ΚΕ

ΚΕ

ο τι ι χην α πο θω ω με ε ε θα με ε ε ε

ε ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι με ε ρι ι

μνα α α α α α υα α α α α α αν

ΔΙ ΚΕ

ω ως το ον βα α σι ι λε βα σι λε ε ε

ΠΑ

ε ε ε α α α α των ο ο ο ο ο λω ων υ

πο ο δε ε ξο ο ο ο ο με ε ε ε νοι

ΠΑ ΚΕ

Τ αις α αγ γε ε λι ι χαις α ο ρα α α α

ΠΑ

α τως δο ρυ φο ρου ου ου ου με ε νο ον τα

α α α ξε ε ε ε σιν Αλ λη λου ου ι ι ι

α α α α α α α α

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη (†2014)

Ἦχος λ̇ π̇ ϊ̇ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Α
2003 σ.343#

ω Τρι α α α α α α α α χα α
α α α α α α α α α α α Τρι α α α α α
α α δι ι ι ι ι τον τρισ α α α α α γι
ι ο ον υ υ υ υ μνο ο ον προσ α α α α α
α δο ο ο ο ο υ μνον προ ο οσ α α α α δο
ο ον τε ε ε ε ες πα σα αν τη ην βι ο
τι ι χη η η ην α πο θω ω ω με ε θα με ρι
ι ι μνα α α α α ια α α α α α α α α
αν
ς τον βα σι λε ε ε α των ο ο ο ο ο

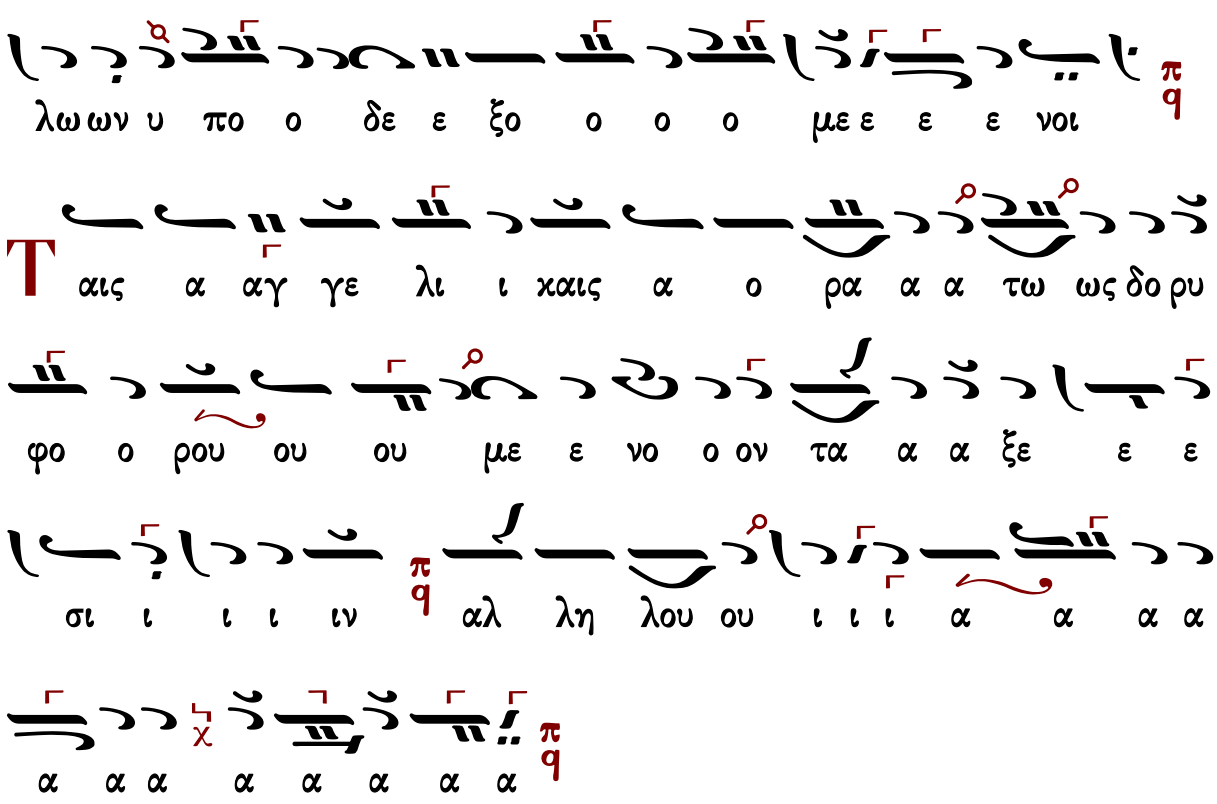

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη (†2016)

Ἦχος λ π ϊ Πα

Ἐλευθερίου Π. Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Γ'
Θεία Λειτουργία σ.250*

ΚΕ ΔΙ ΚΕ

ο ο ο ποι οι οι οι τη ζω ο ο ο ποι ω ω

ΔΙ ΚΕ

ω ω ω ιω ω ω ω ω ω ω Τρι α α α

α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α

ΔΙ

α Τρι α α α α α α α α δι ι ι ι ι τον

ΖΘ

τρισ α α α α α α γι ι ι ον υ υ υ μνο

ΔΙ ΠΑ

ο ο ον προσ α α α α δο ο ο ο υ μνο ον προ

ΚΕ

ο οσ α α α δο ο ον τε ε ε ε ες πα σα αν

τη ην βι ο ο τι ι κη η η η ιη η η η ην α

ΔΙ ΠΑ

πο θω ω ω ω με ε θα με ε ε ρι ι ι μνα α α

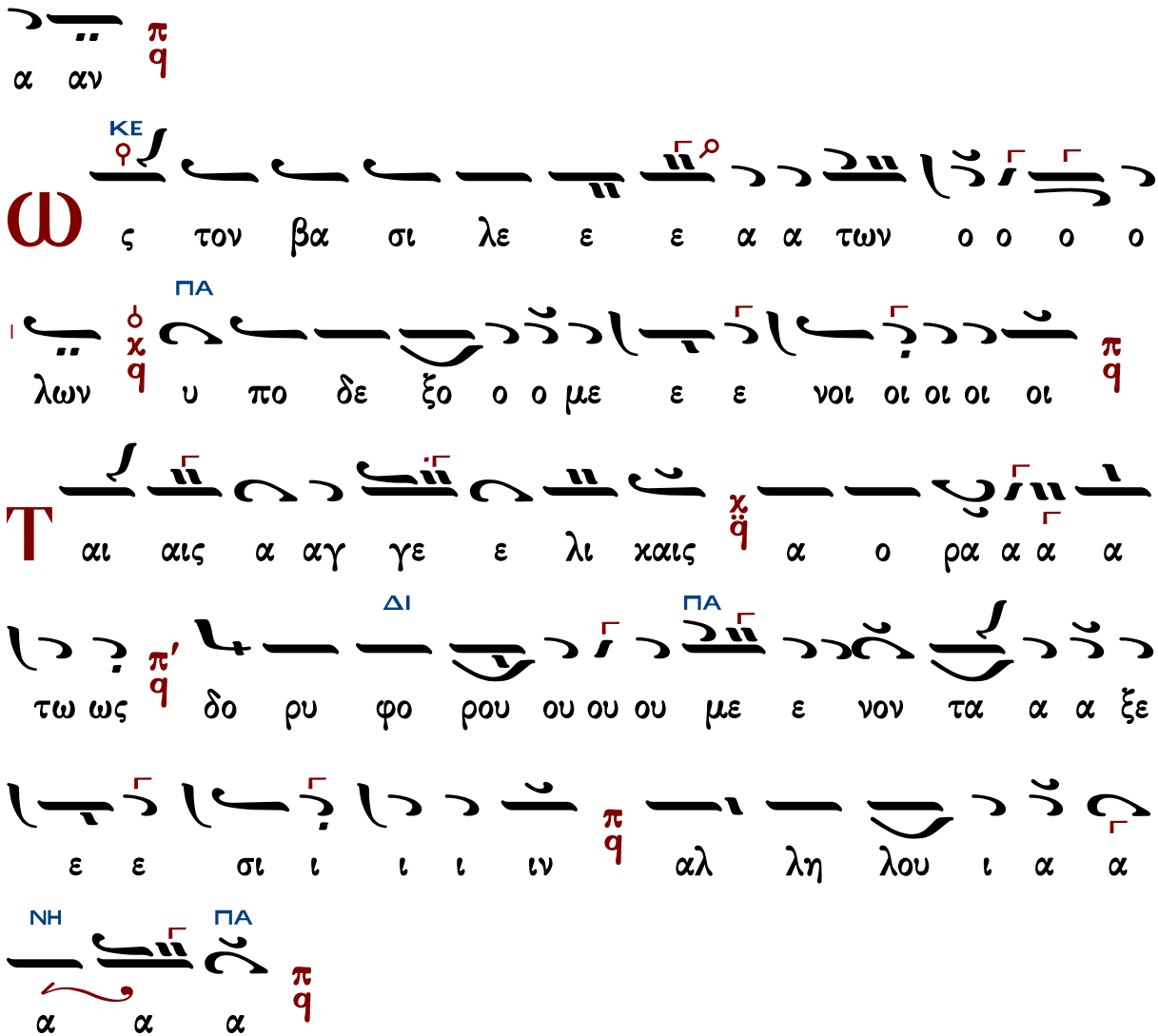

Κωνσταντίνου Λάμπρου

Ἦχος λ π ϊ Πα

Κωνσταντίνου Λάμπρου
Χερουβικά-Κοινωνικά
2019 σ.67*

O

ι τα α α α α α α α α α α α α α α α

α α ν α α α α α α α α α α α α Χε π ε ε ε

ε ε ε ε με ε ε ε ρου ου ου ου ιου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου χε ρου ου βι ι ι ι ι ι ι μι π

μυ υ υ υ στι ι ι ι ι ι ι ι ι ι μυ

στι χω ω ω ω ω ω ω ω ω ως ει χο π

ο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ζο ο ο ει χο ο ο νι ι ι ι ι ι ζον τε ε ε

ες χαι αι αι αι αι αι αι τη ζω ο ο ο ποι οι π

οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ο ποι ω ω ω

α α α ια α α α Τρι ι α α α ω ω ω ω ω ω

α α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α ια α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α ια α α α α α α α α α α με ε ε

τρι α α α α α α δι ι ι ι τον τρισ α α

γι ο ον υ υ υ υ μνον προ οσ α α α α α

α α δο ο ο ο ο ο υ μνον προ ο οσ α α α α δο

ον τε ε ε ες πα α α α α α α σαν την βι

ο τι χη η η η ιη η η η η η η η η ην

α πο ο ο ο θω ω ω ω ω ω ιω ω ω ω με α

πο θω ω ω ω ω ω με ε θα με ε ρι ι μνα α

α α α ια α α α α α α α α αν

Ω ς τον βα σι λε ε α τω ων ο ο ο λων υ

πο δε ε ξο ο ο ο ο με ε ε ε νοι

Τ αις α αγ γε λι χαις α ο ρα α α α α τω

ς ως δο ρυ φο ρου ου με ε νο ον τα α α α α ξε ε ε

ε σιν Αλ λη λου ου ου ου ι ι ι α α α α

α α α α α α α

Λειτουργικὰ - Ἄξιόν ἐστιν

Πατριαρχικὰ

Ἦχος λ ϋ Πα χ

Βασιλείου Μαυράγκανου
Ανθολογία Λειτουργικών
Βέροια 2013 σ. 67#

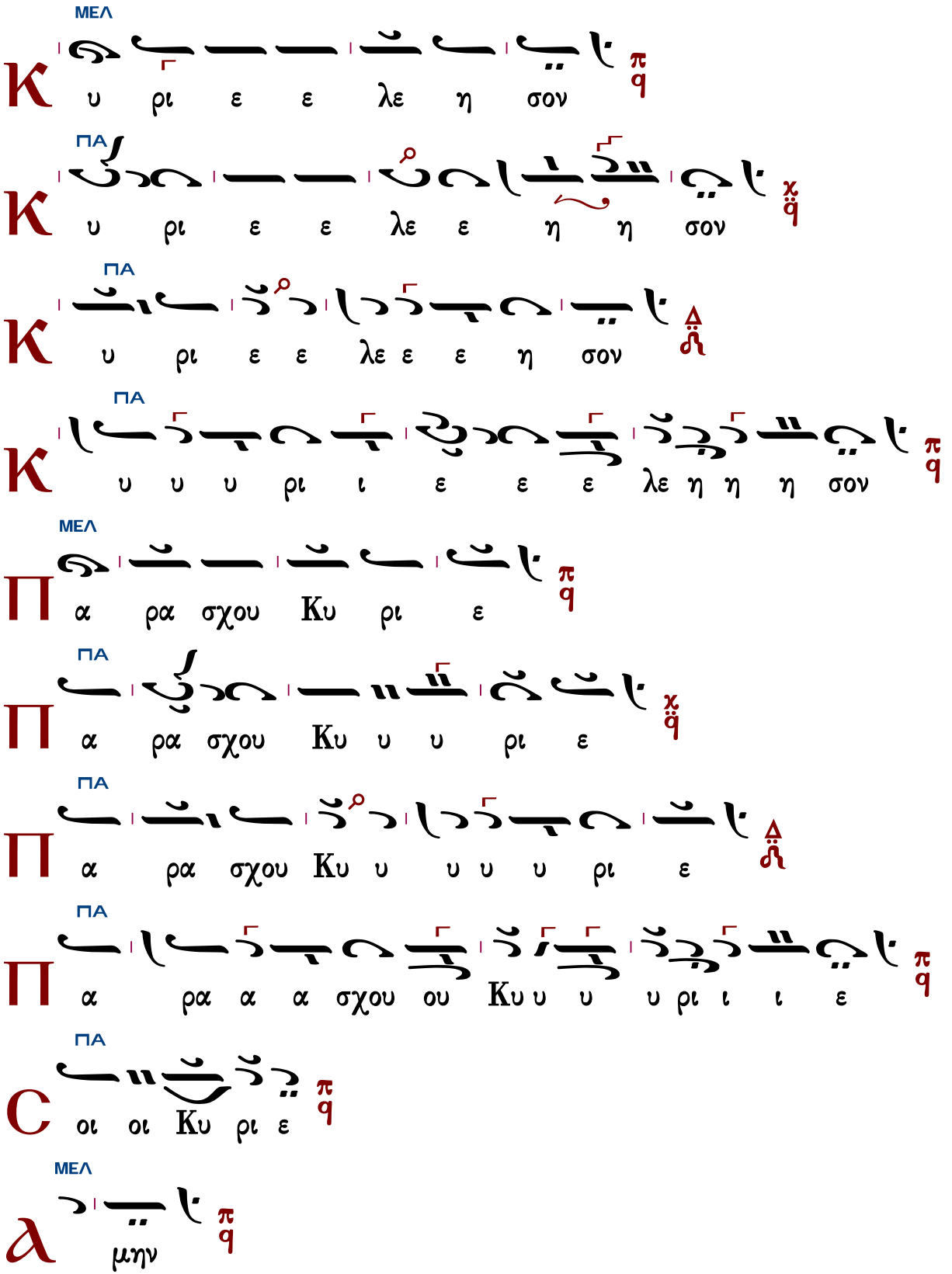
ΜΕΛ
Κ υ ρι ε ε λε η σον
ΠΑ
Κ υ ρι ε ε λε ε η η σον
ΠΑ
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
ΠΑ
Κ υ υ υ ρι ι ε ε ε λε η η η σον
ΜΕΛ
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
ΠΑ
Π α ρα σχου Κυ υ υ ρι ε
ΠΑ
Π α ρα σχου Κυ υ υ υ υ ρι ε
ΠΑ
Π α ρα α α σχου ου Κυ υ υ υ ρι ι ι ε
ΠΑ
C οι οι Κυ ρι ε
ΜΕΛ
α μην

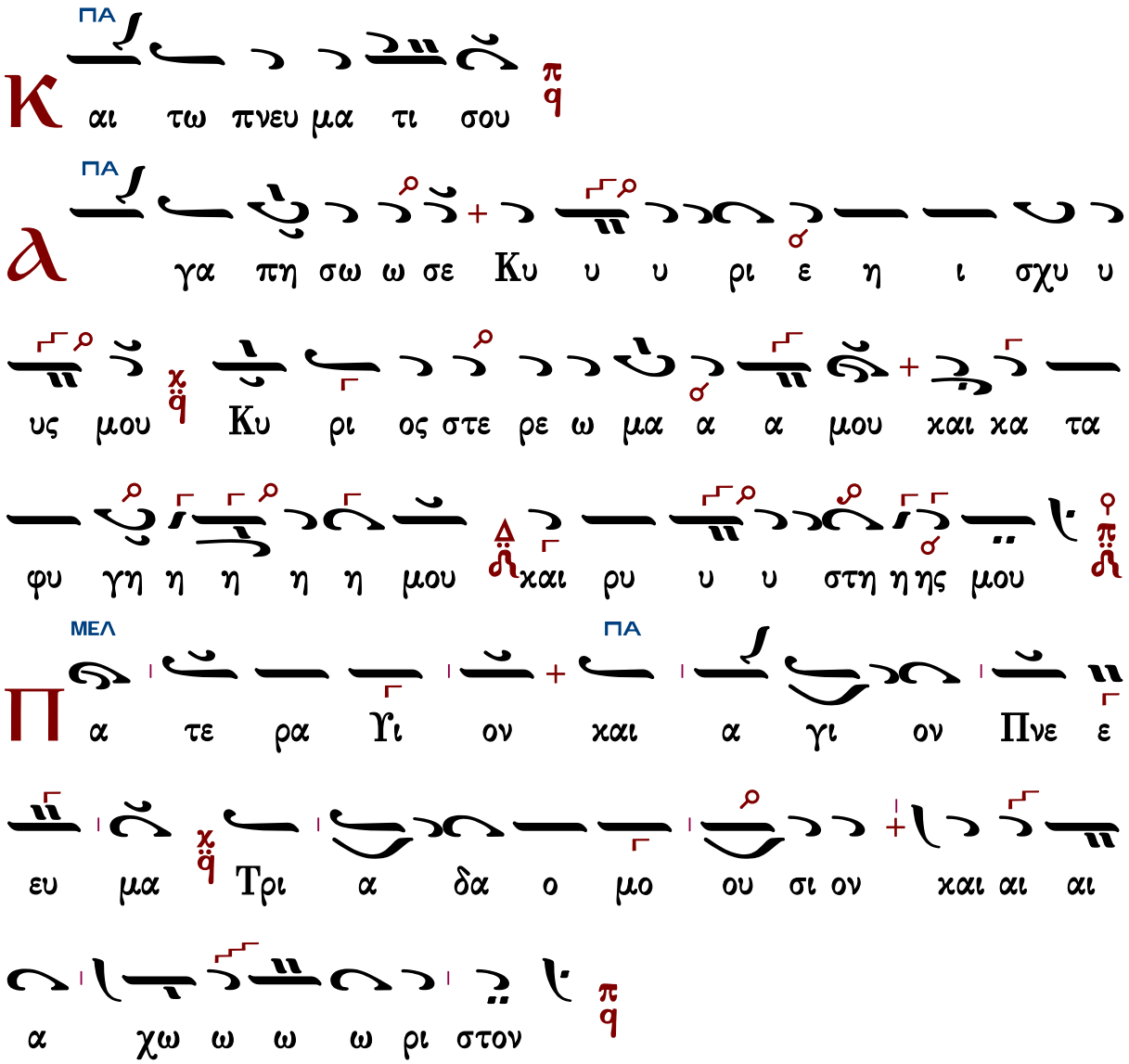

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

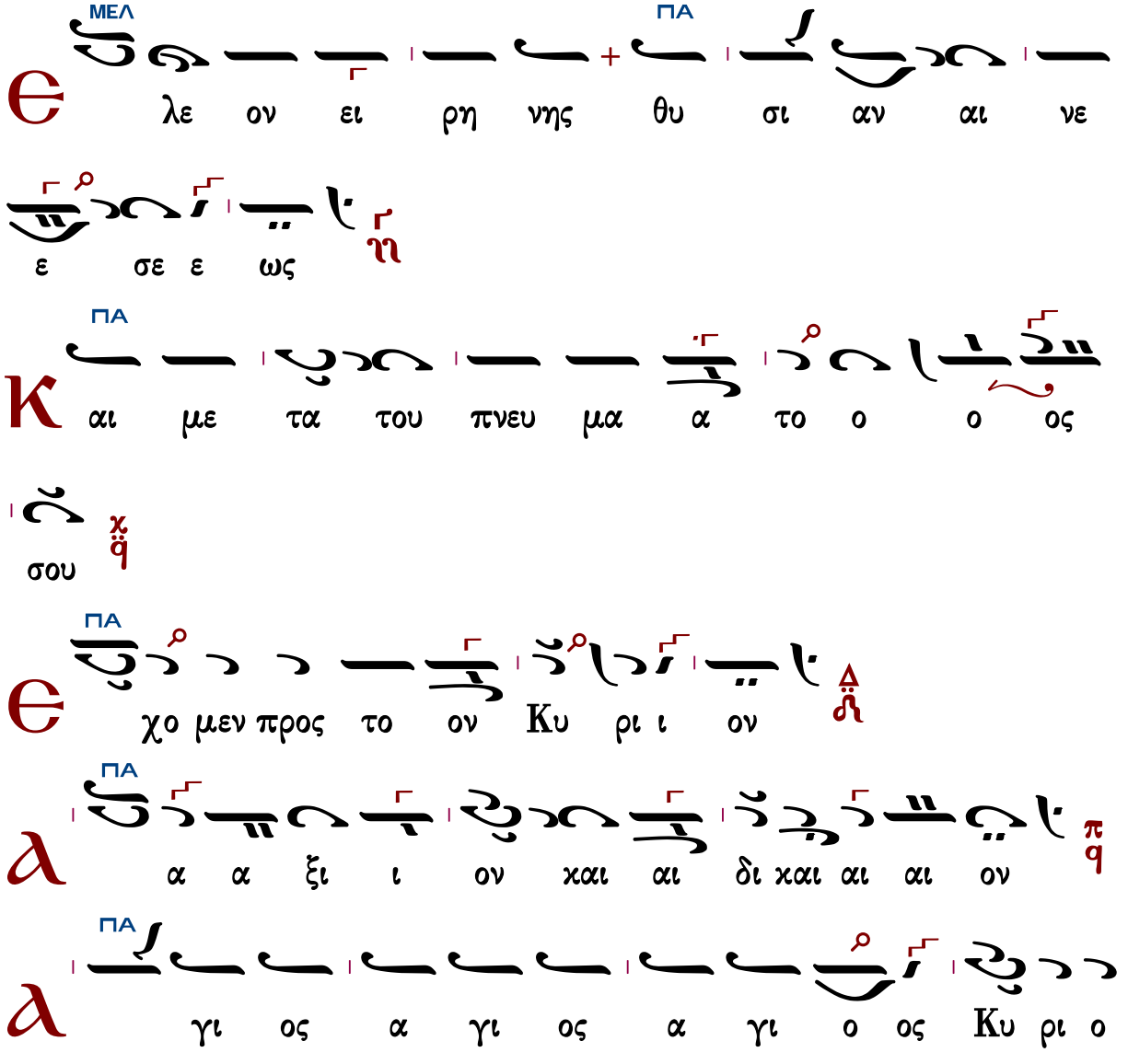

η χαι νος ρα ου ο ρης πλη χq ωθ βα Σα ος

εν να σαν ω χq ου σου ης ξη ο ου δο της γη

η γη λο χq ευ στοις ι ι ι ψι υ υ τοις

α μα νο ο ο εν νος με ο ο χο ερ ο ο νος με

εν να σαν ω χq ου ι ι ι ρι Κυ ι τι

πq στοις ι ι ι ι ψι υ τοις

ου ου ου υ υ υ υ μνου ου ου ου

ε ε ε υ υ υ υ

ου ου ου μεν σε ε ε ευ λο γου ου ου ου

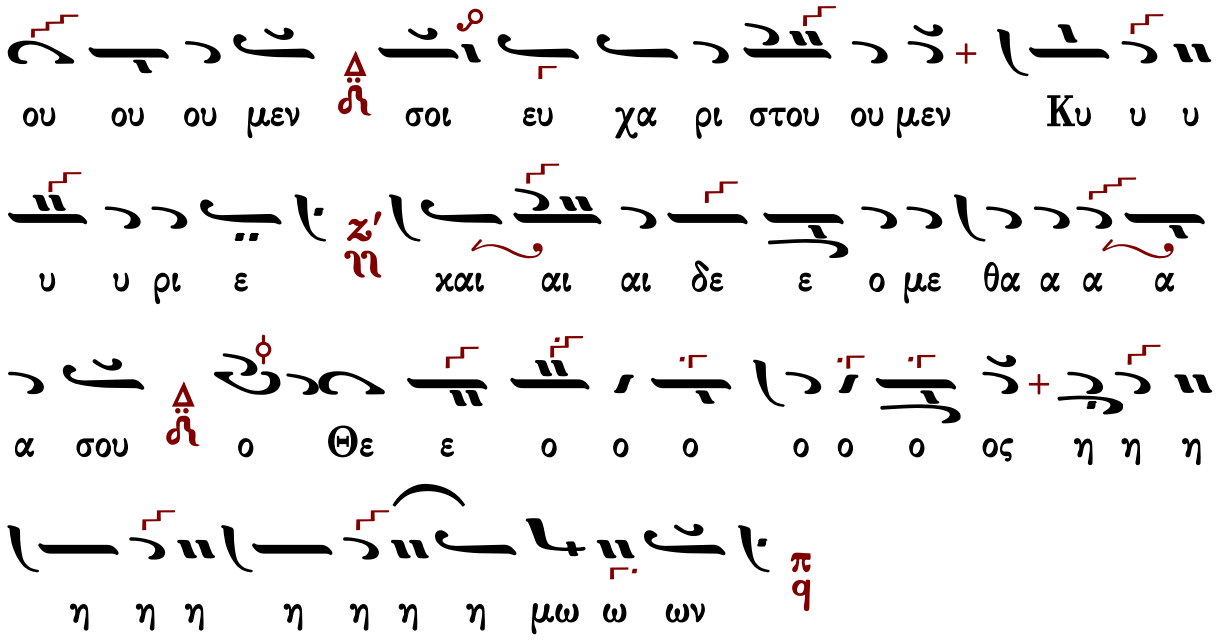

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἄξιόν ἐστιν...

Πατριαρχικὸ	Γεωργίου Σαρανταεκκλησιώτου
Γρηγορίου Πρωτοψάλτου	Μ.Βασιλείου «Πολίτικον» Πανᾶ
Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος	Μ.Βασιλείου «Πολίτικον» Σουρλαντζῆ
Νεκταρίου μοναχοῦ	Κυριαζῆ Χρυσοπολίτου

Πατριαρχικὸ

Ἦχος λ ϊ Πα

Βασιλείου Μαυράγκανου
Ανθολογία Λειτουργικών
Βέροια 2013 σ. 67#

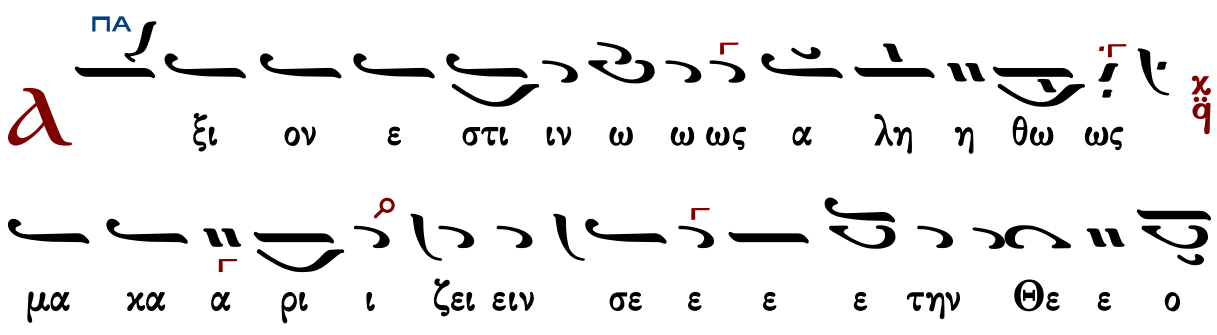

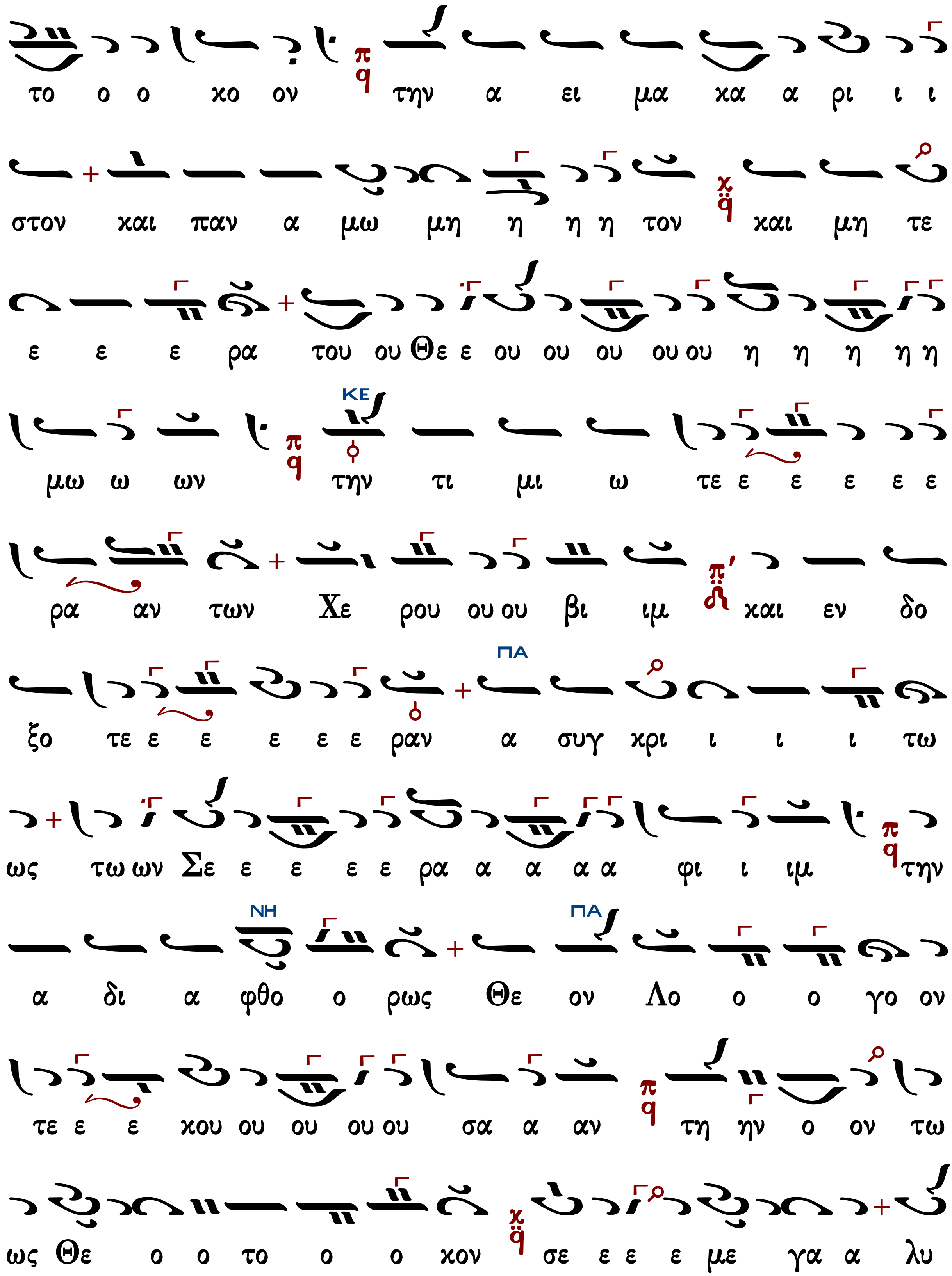
το ο ο χο ον την α ει μα κα α ρι ι ι
στον και παν α μω μη η η η τον και μη τε
ε ε ε ρα του ου Θε ε ου ου ου ου ου η η η η η
μω ω ων την τι μι ω τε ε ε ε ε ε
ρα αν των Χε ρου ου ου βι ιμ και εν δο
ξο τε ε ε ε ε ε ραν α συγ κρι ι ι ι τω
ως τω ων Σε ε ε ε ε ρα α α α α φι ι ιμ την
α δι α φθο ο ρως Θε ον Λο ο ο γο ον
τε ε ε χου ου ου ου ου σα α αν τη ην ο ον τω
ως Θε ο ο το ο ο χον σε ε ε ε με γα α λυ

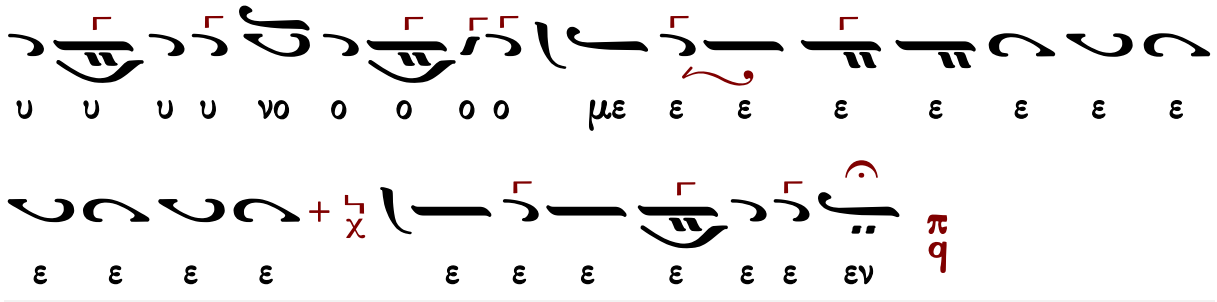

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ ἀ Κε

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία 1851 σ.449#

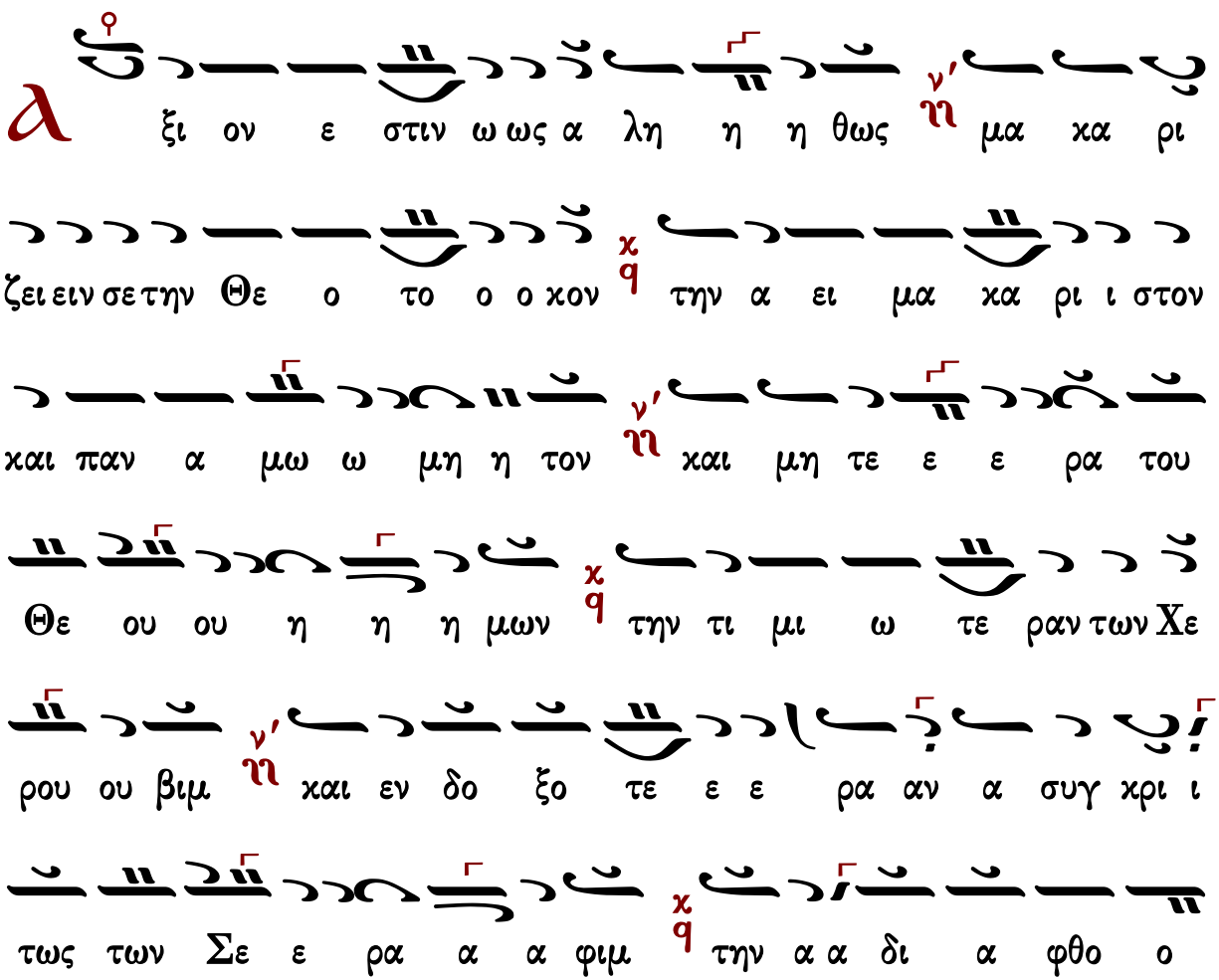

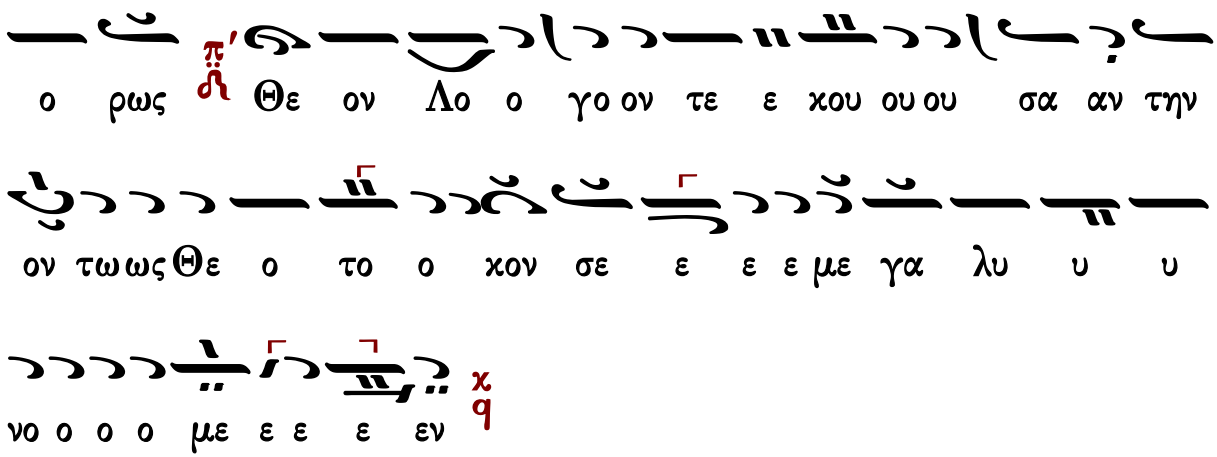

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος

Ἦχος λ ἀ Πα

Ιερατικόν Εγκόλπιον
Παν. Κηλτζανίδου
1870 σ.48#

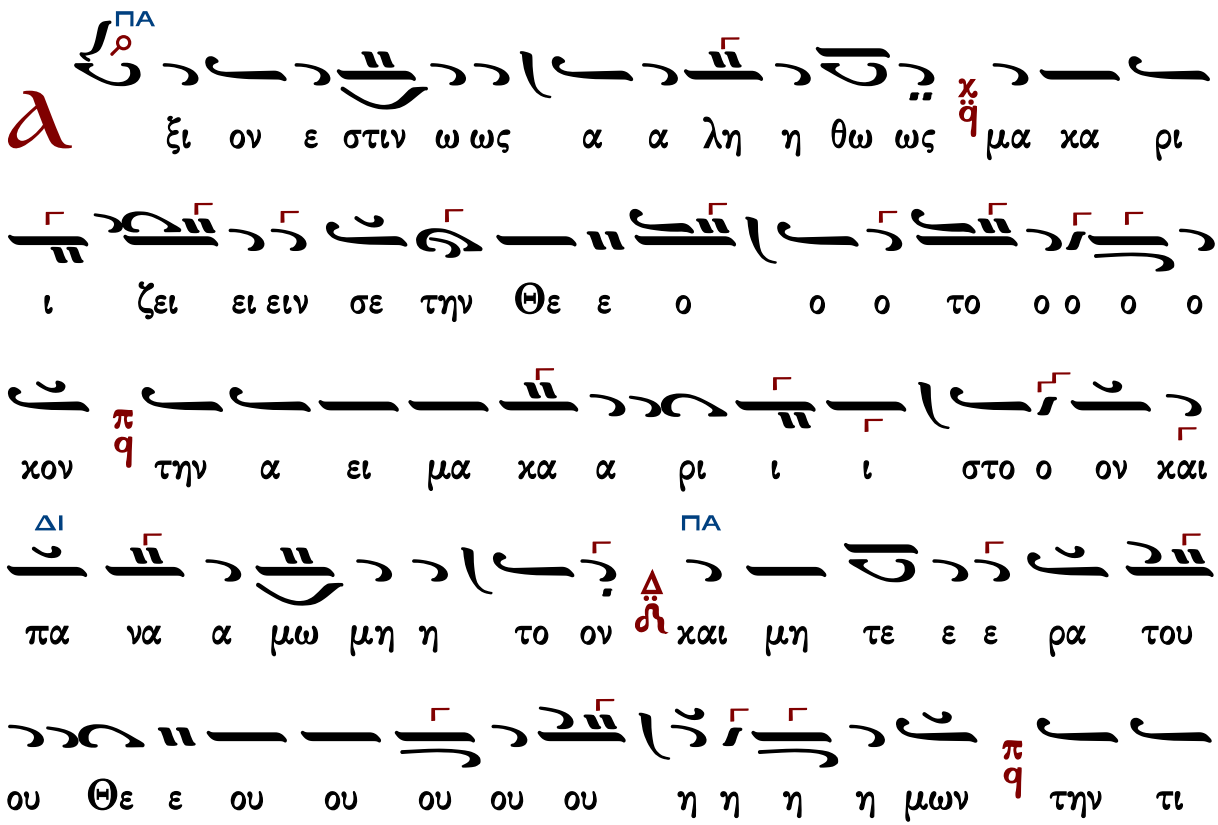

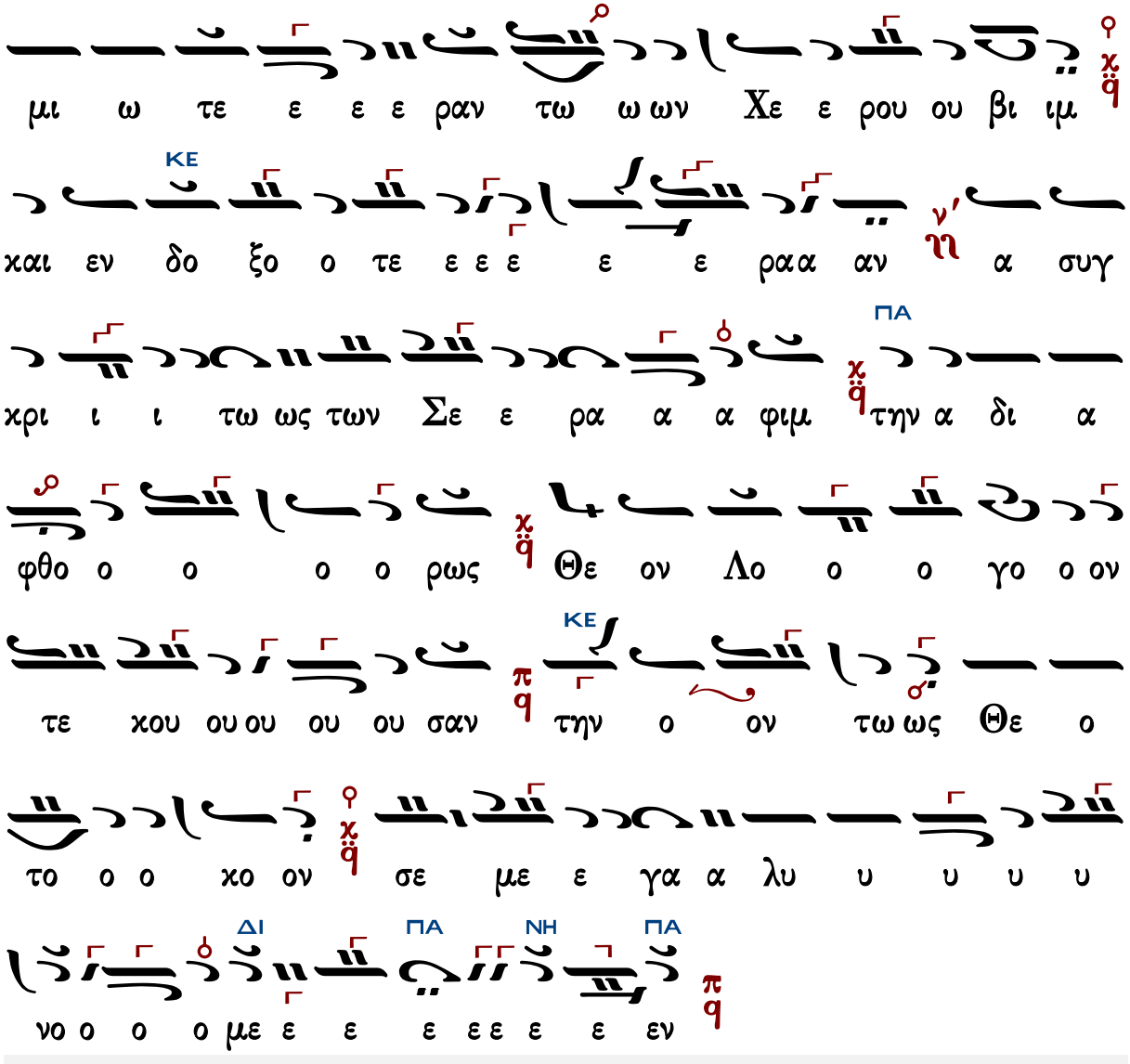

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι — Λουκᾶς Λουκᾶ

Μάρκου Βασιλείου τὸ «Πολίτικον» [Κων. Ι. Πανάς]

Ἦχος λ ϡ Πα

Κων. Ι. Πανά
Η Θεία και Ιερά Λειτουργία
1984 σ.165#

Θε ην τη ε ε σε ειν ζει ι ρι κα μα ως θω

α μα ει α την ο ο ο χο ον ο ο το ο ο ε

η η η μη ω ω μω α α ι ι στον και παν ΚΕ κα ρι α κα

ου ε ε ε ρα του ου ΠΑ Θε ε ου η Μη και ΔΙ η τον

ΚΕ τι την ω ω μω η η η η η ου ου ου ου ου

ων τω ν α α α ρα ε ε ε ε ε τε ε ε ω μι

ε ε τε ξο δο ν και ΔΙ ι ι βι ου ου ρου Χε

ε ε ε ρα ΔΙ α συγ χρι ι ι ι τω ΠΑ ως τω ων

α ΝΗ την φι ι ιμ α α α α α ρα ε ε ε ε ε Σε

ΚΕ ο ο ο λο ον Θε ν ρως φθο ο ι α δι

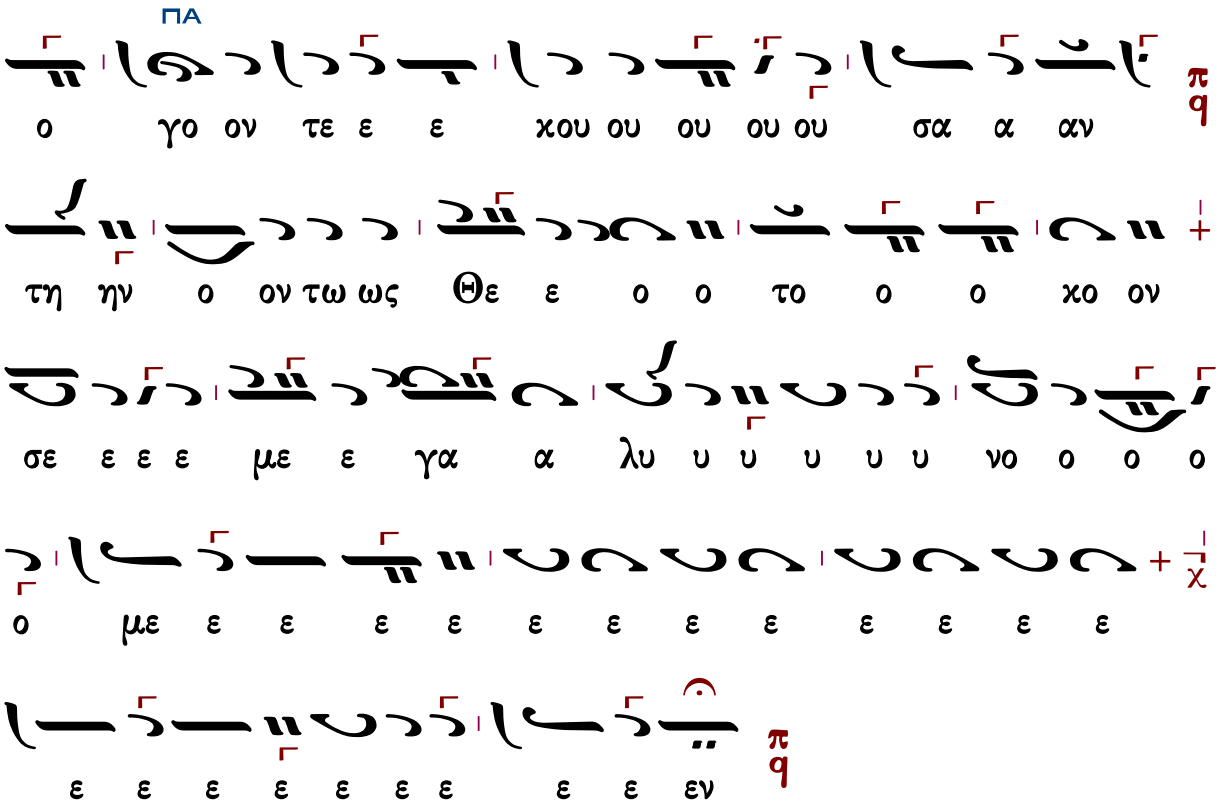

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι — Λουκᾶς Λουκᾶ

Μάρκου Βασιλείου το «Πολίτικον» [Δημ. Σουρλαντζῆ]

Ἦχος λ̇ π̇ ϊ̇ Πα

Δ. Σουρλαντζῆ
Θεία Λειτουργία
1992 σ.315#

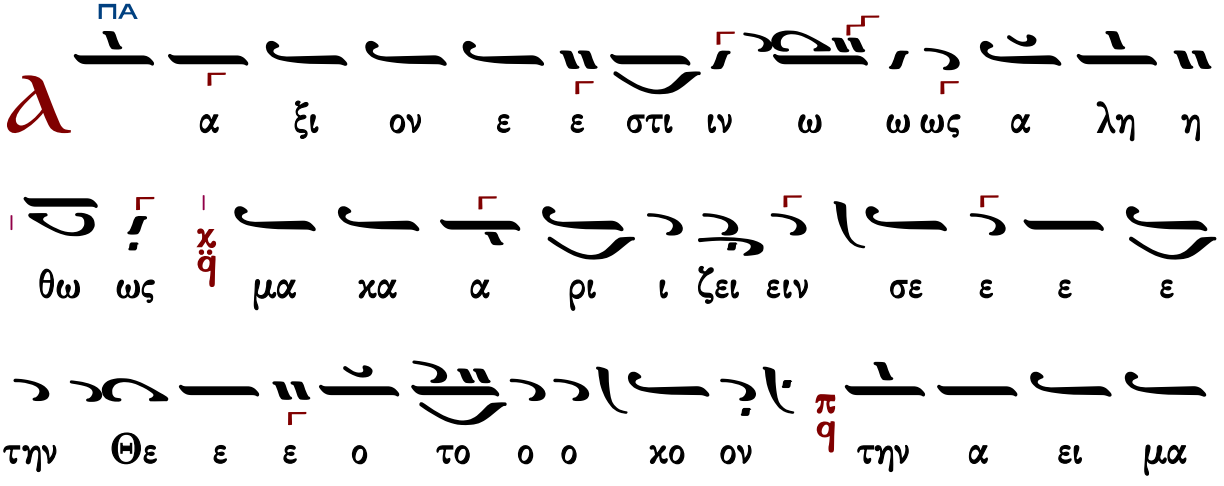

α χα α ρι ι ι στον χαι παν α μω ω ω μη

η η η τον χαι μη τε ε ε ρα του ου Θε ε

ου ου ου ου ου η η η η η η μω ω ων την τι

μι ω τε ε ε ε ρα αν των Χε ρου ου ου βι

ιμ και εν δο ξο τε ε ε ε ε ραν α συγ

χρι ι ι ι τω ως τω ων Σε ε ε ε ε ρα α α α

α α φι ι ιμ την α δι α φθο ο ρως Θε

ον Λο ο ο γο ον τε ε χου ου ου ου ου σα α

αν τη ην ο ον τω ως Θε ε ο ο το ο ο χο

ον σε ε ε ε με ε γα α λυ υ υ υ υ νο ο ο ο ο

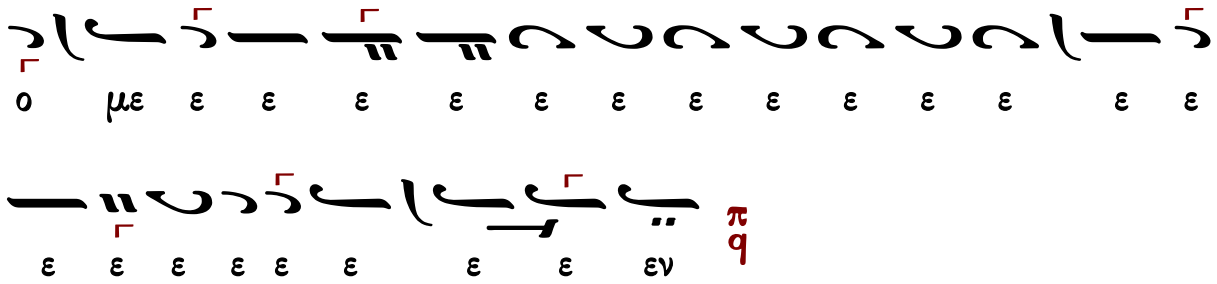

Κυριαξῆ Χρυσοπολίτου

Ἦχος λ π ϋ q χ

Ἀγαθαγγέλου Κυριαζίδου
Αἱ δύο Μέλισσαι
Κωνσταντινούπολη 1906 τ.Β σ.511*

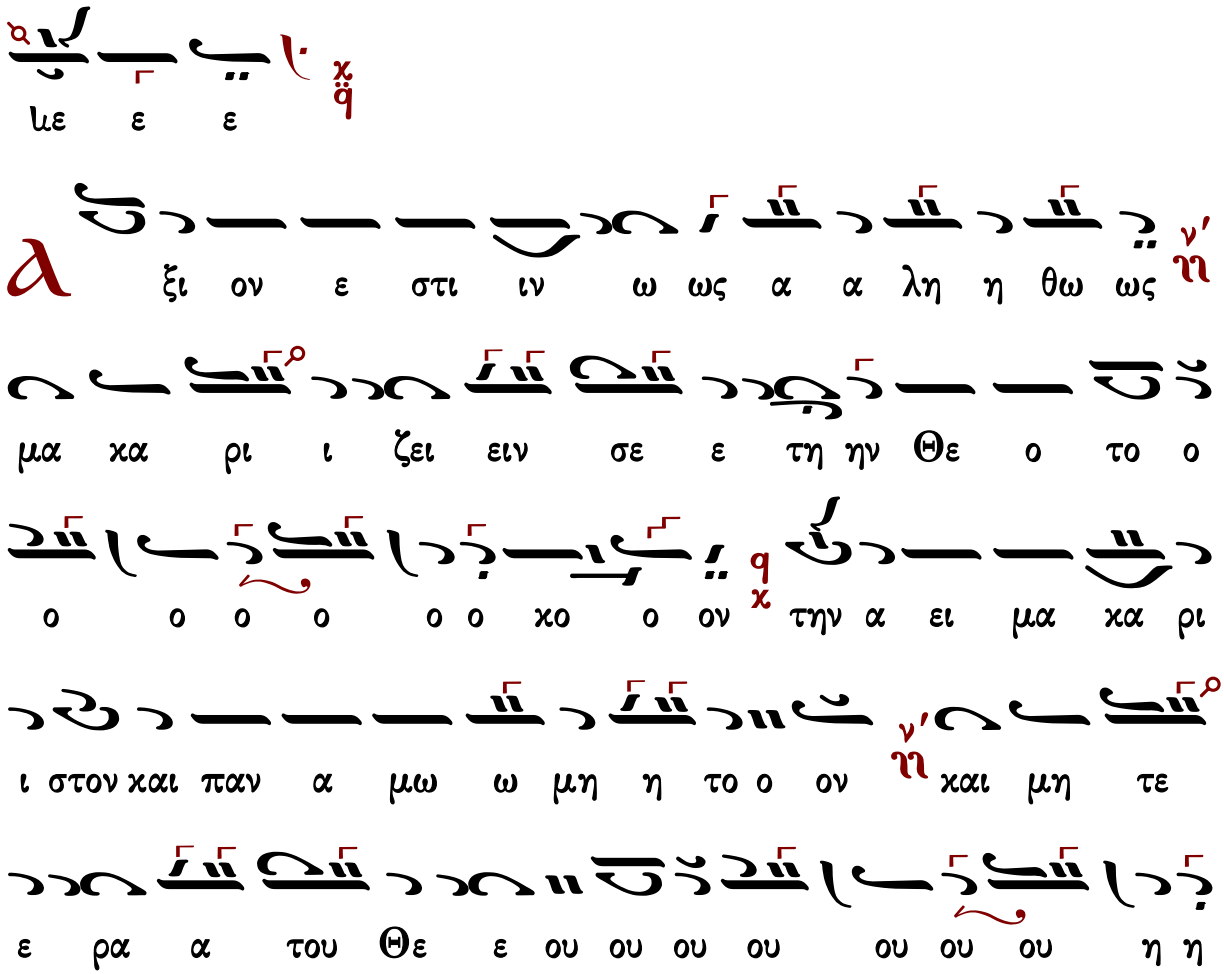

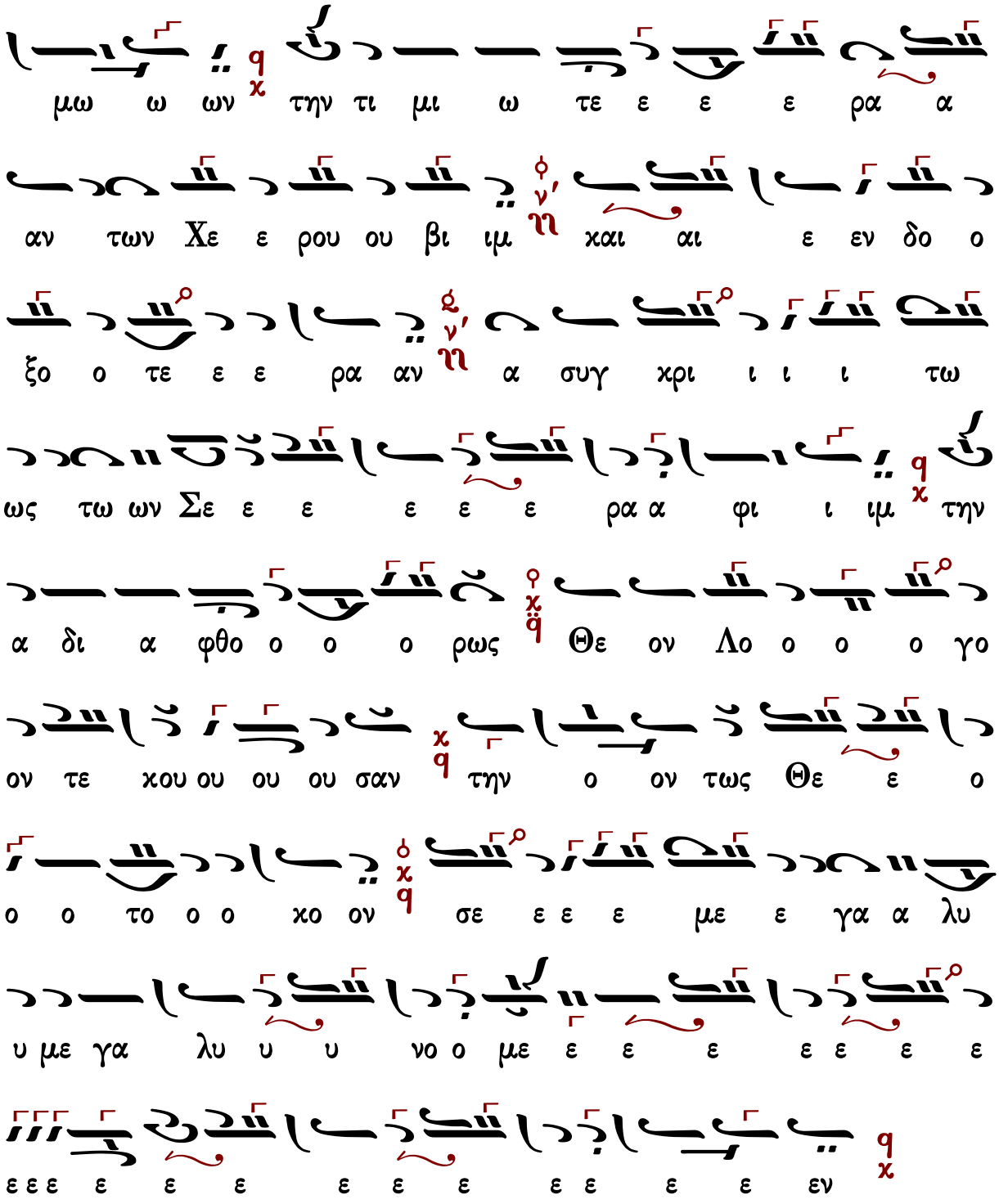

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γερασίμου Κανελλίδου

Ἦχος λ̅ π̅ ϊ̈ Πα̊

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Πανδέκτη Εκκλησιαστικής Μουσικής
Γ' Θεία Λειτουργία 2006 σ.310#

ἐναρμόνιος

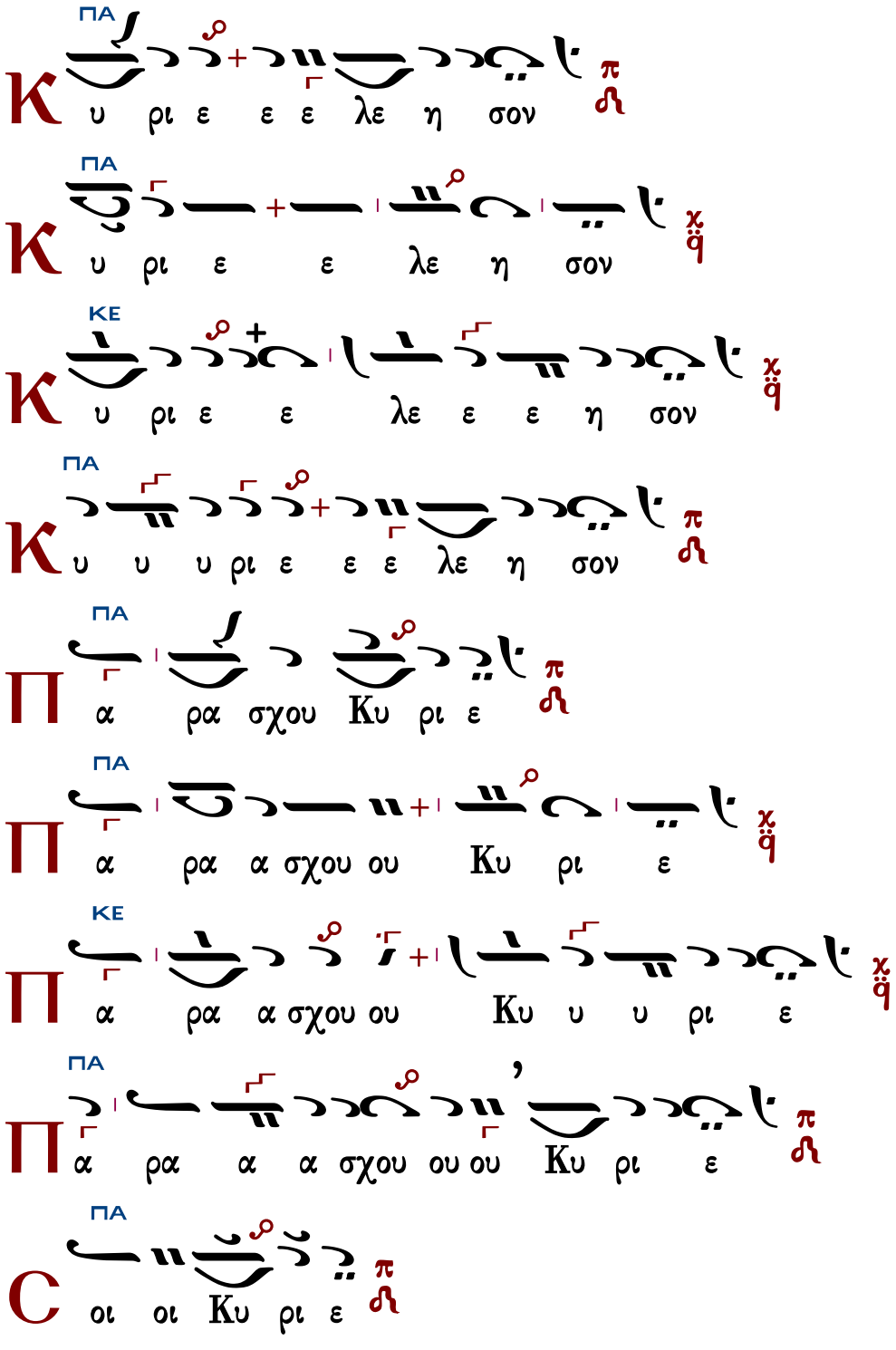

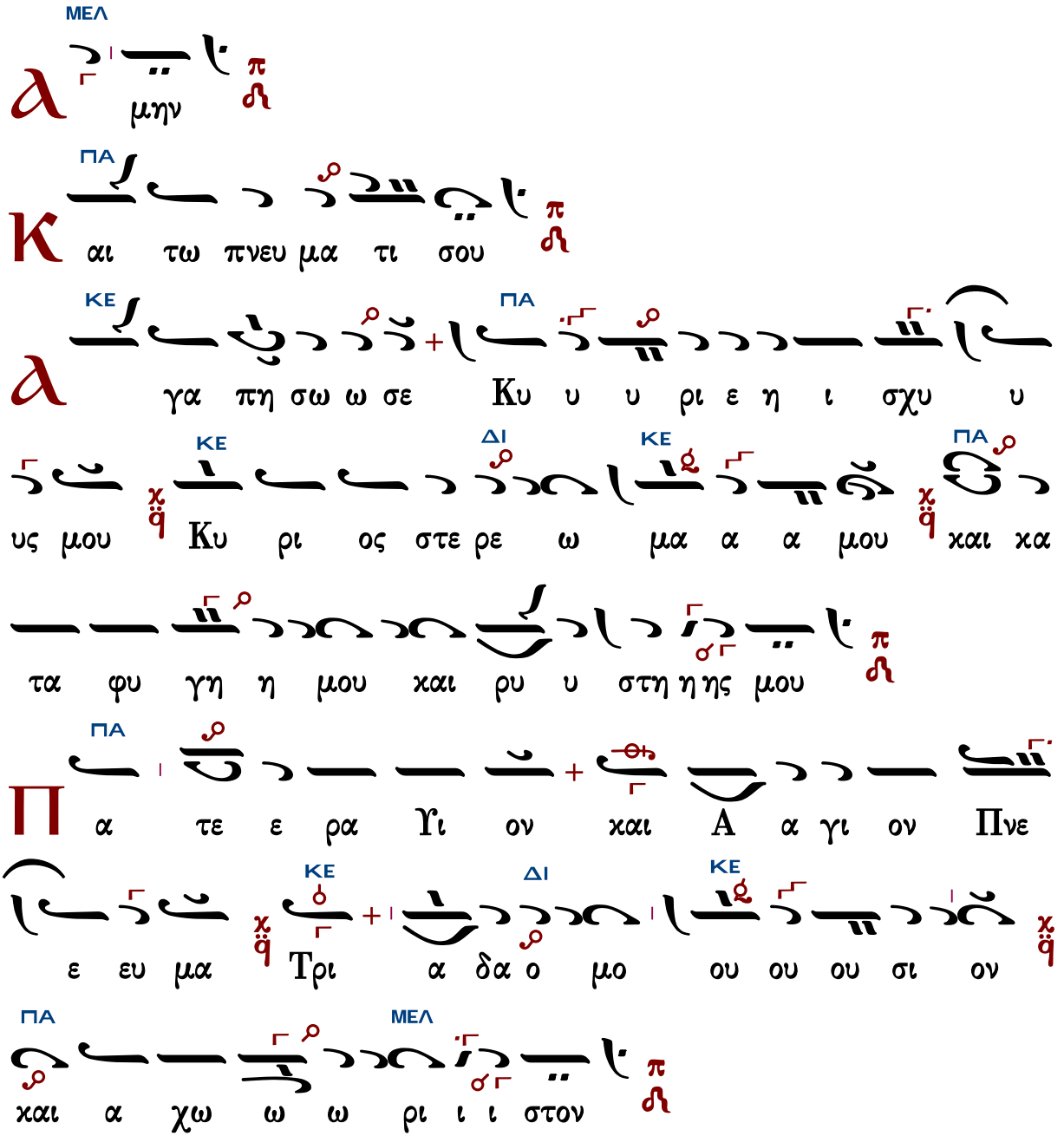

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν

καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.
Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.
Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.
Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.
Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.
Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.
Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.
Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.
Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

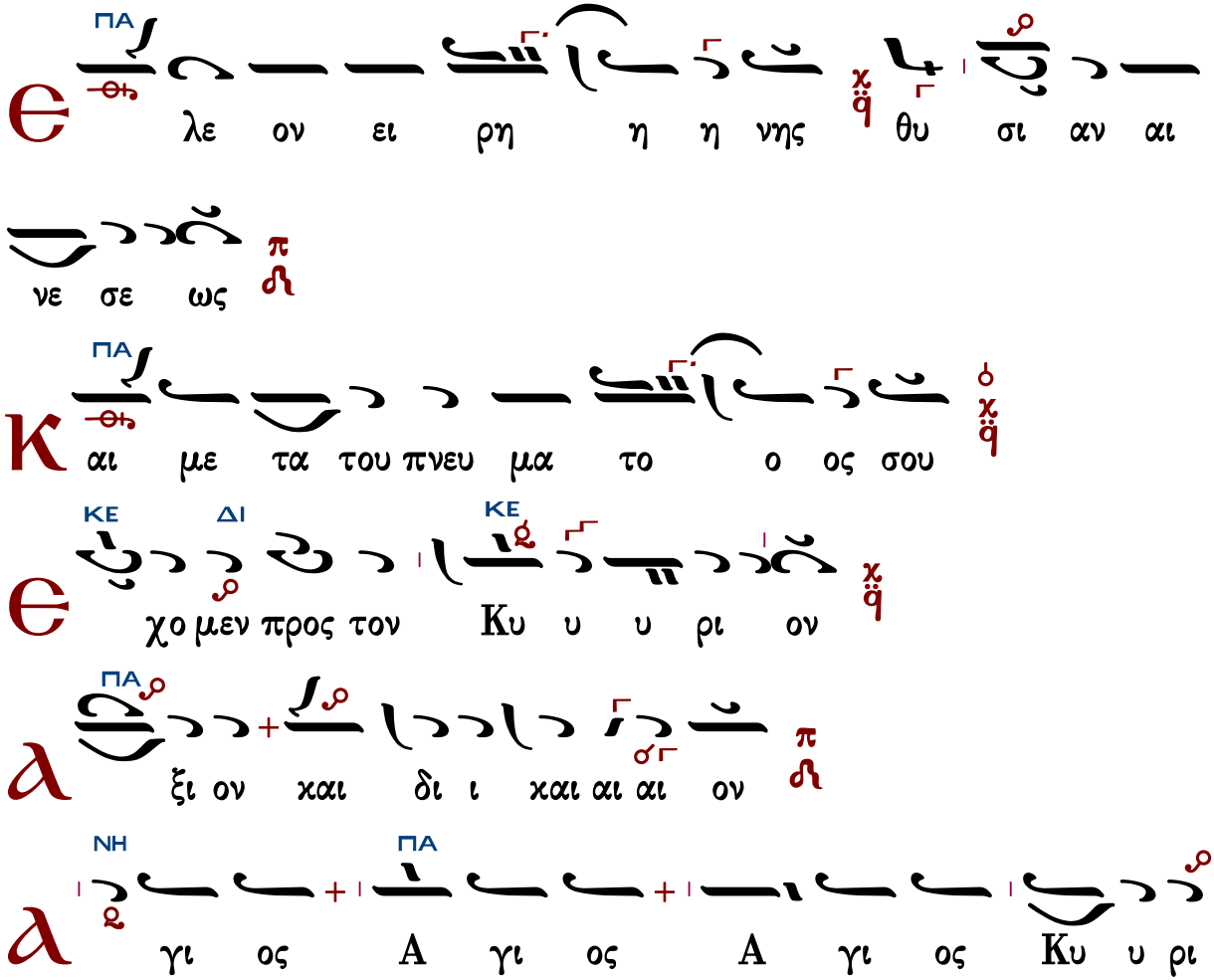

ος Σαβ βα ωθ πλη η η ρης ο ου ρα νος

και η γη της δο ξης σου ω σαν να εν τοις υ ψι

ι ι στοις ευ λο γη με νος ο ε ερ χο με

νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ου ω σαν

να α ο εν τοις υ ψι στοις

a μη η η η η η η η η η ην

a μη ηη η η ηη η η η η η η ην

c ε υ υ μνου ου ου ου ου μεν σε ε ευ λο

γου ου ου μεν σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ υ υ

ρι ε και αι δε ο με ε θα α σου ου ου

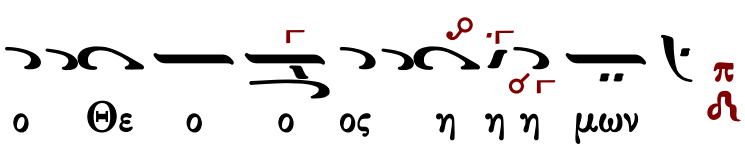

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἄξιόν ἐστιν... Γεωργίου Καραντζεκκλησιώτου

Ἦχος λ ϊ Πα

Πανδέκτη Εκκλησιαστικής Μουσικής
Γ' Θεία Λειτουργία
Δημοσθένους Παϊκοπούλου
2006 σ.313#

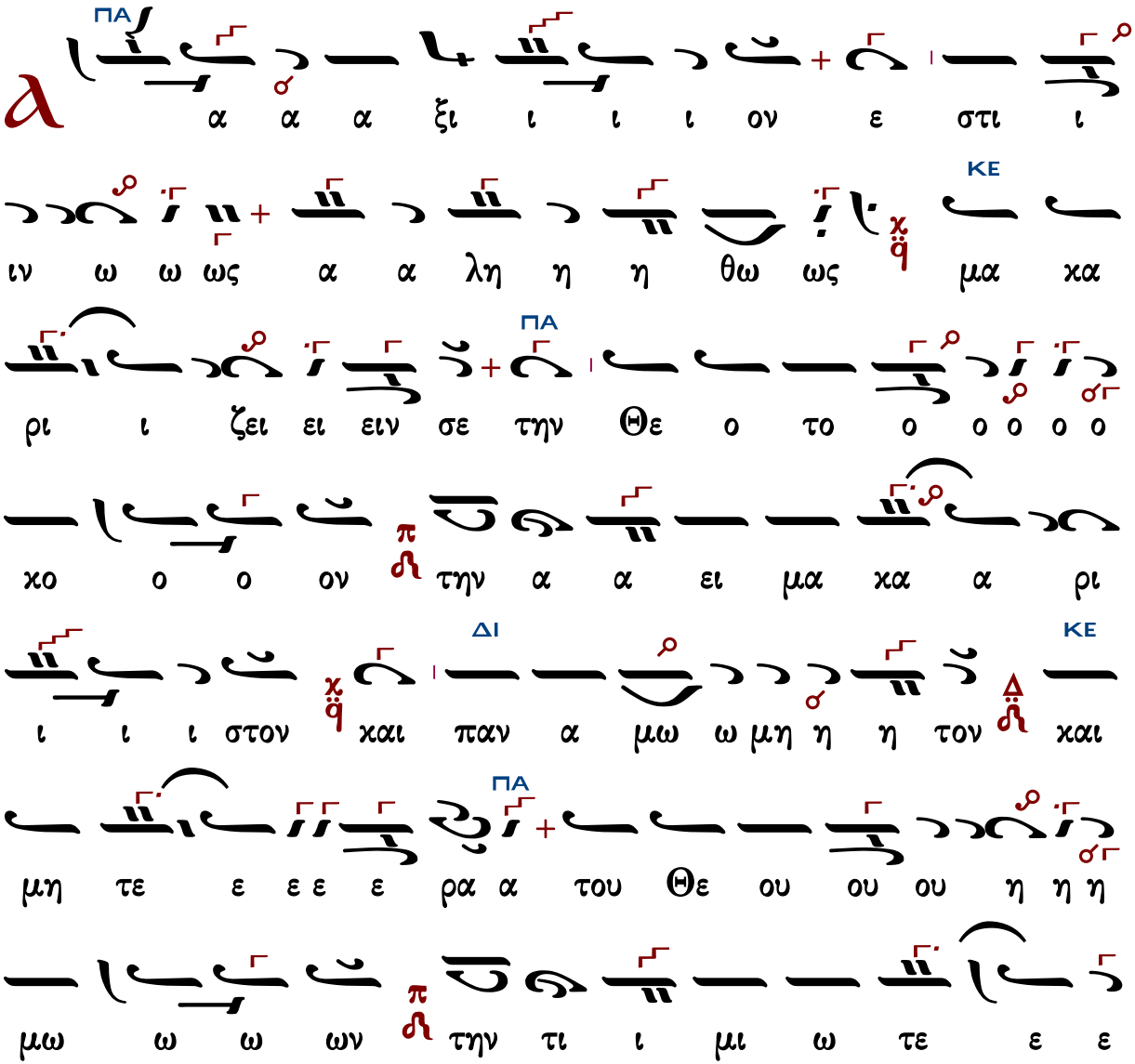

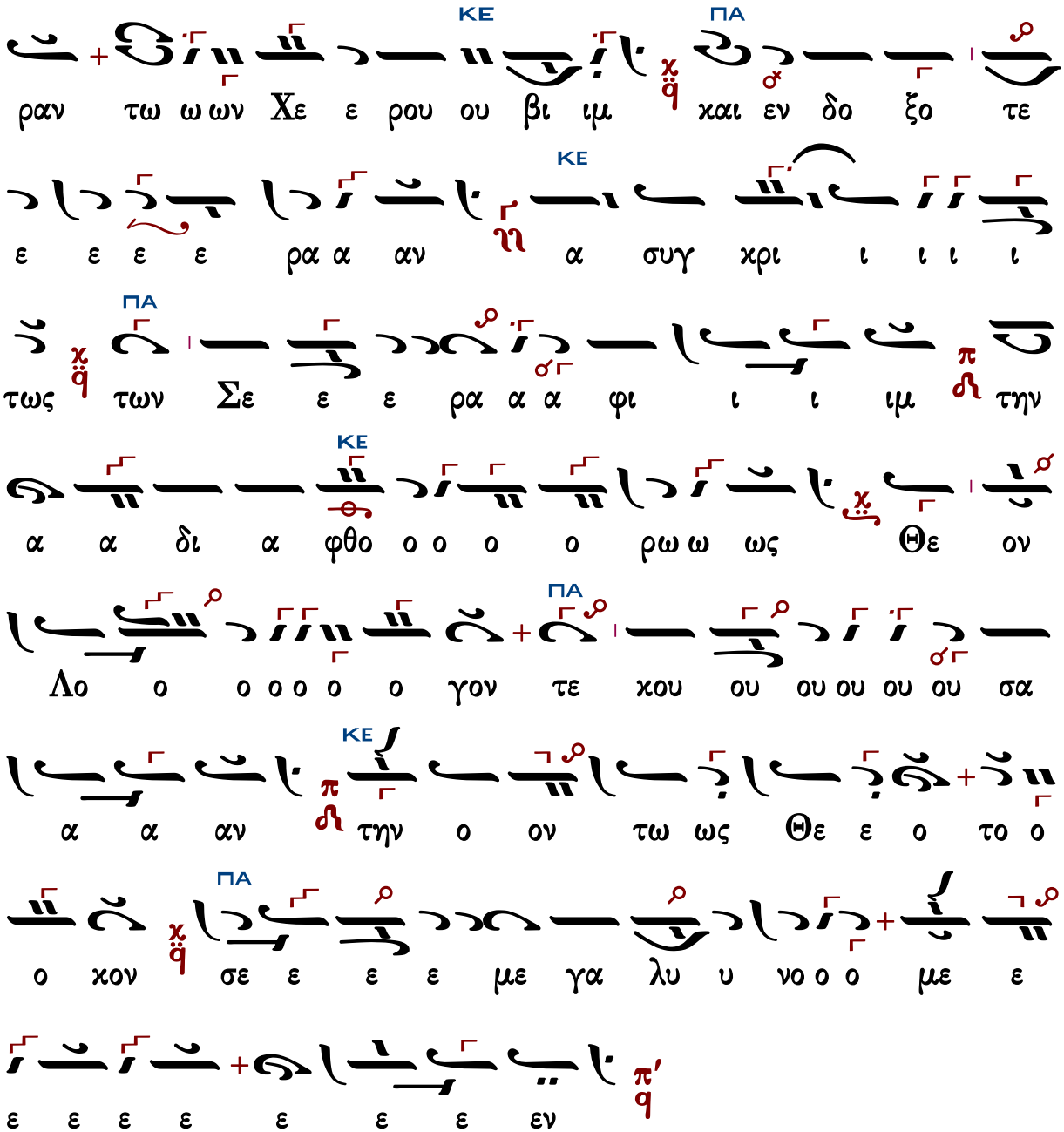

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ ἀ Πα

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Πανδέκτη Εκκλησιαστικής Μουσικής,
Γ'Θεία Λειτουργία 2006 σ.319#

Ἀτζέμ Κιουρντί

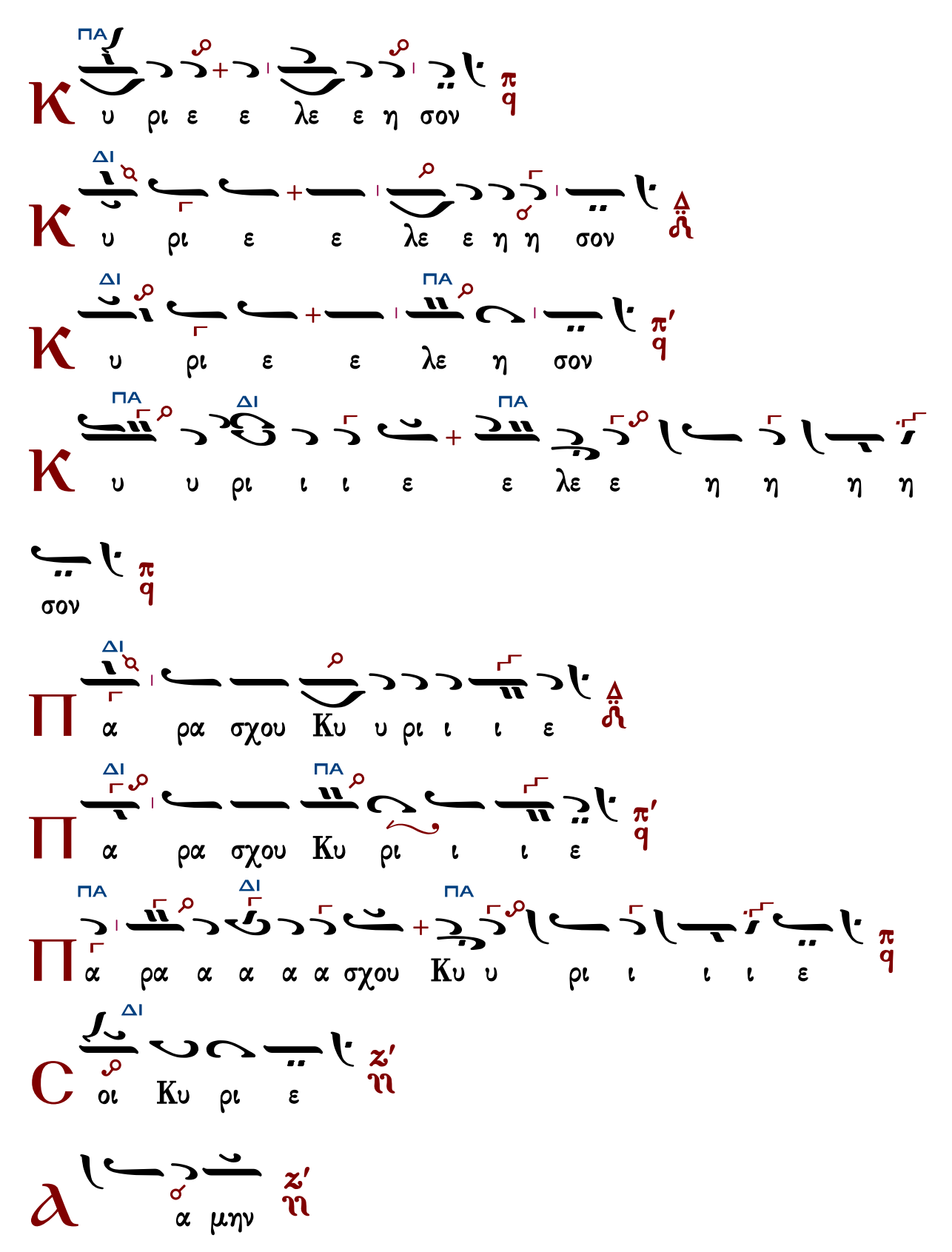
Κ υ ρι ε ε λε ε η σον π q
Κ υ ρι ε ε λε ε η η σον Δ ϟ
Κ υ ρι ε ε λε η σον π' q
Κ υ υ ρι ι ι ε ε λε ε η η η η σον π q
Π α ρα σχου Κυ υ ρι ι ι ε Δ ϟ
Π α ρα σχου Κυ ρι ι ι ε π' q
Π α ρα α α α α σχου Κυ υ ρι ι ι ι ε π q
C οι Κυ ρι ε ζ' ϡ
α μην ζ' ϡ

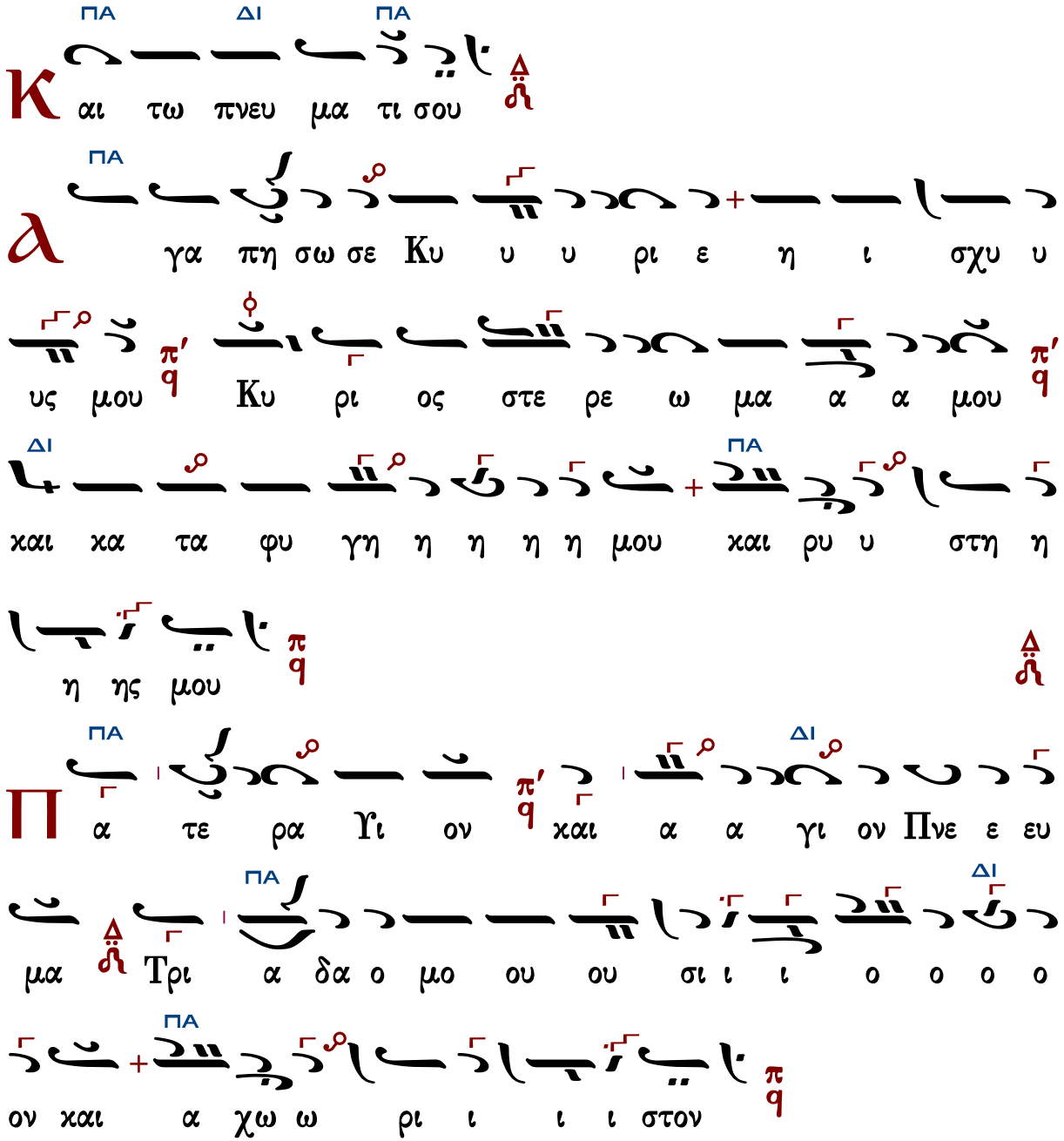

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν

καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.
Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.
Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.
Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.
Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.
Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.
Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.
Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.
Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

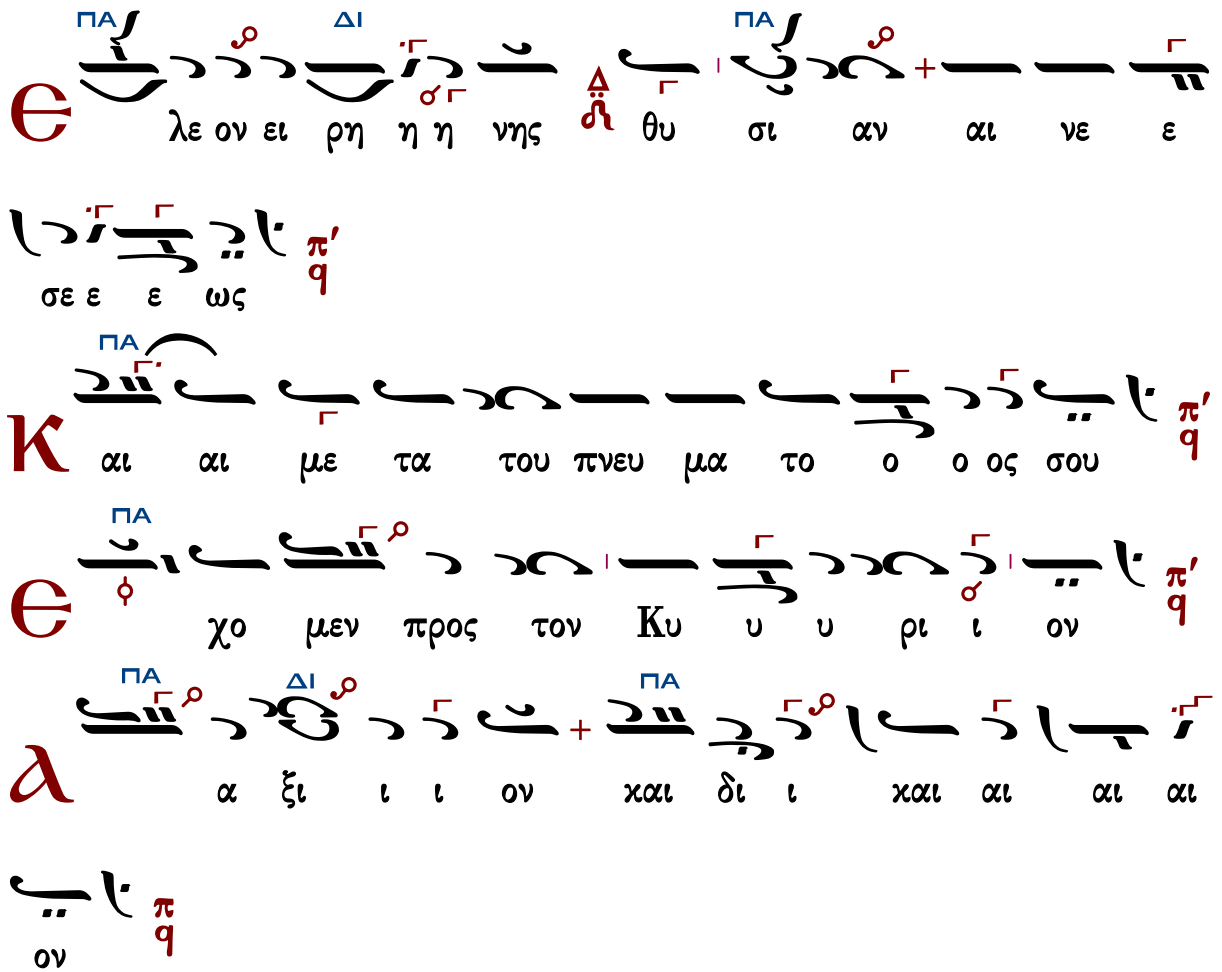

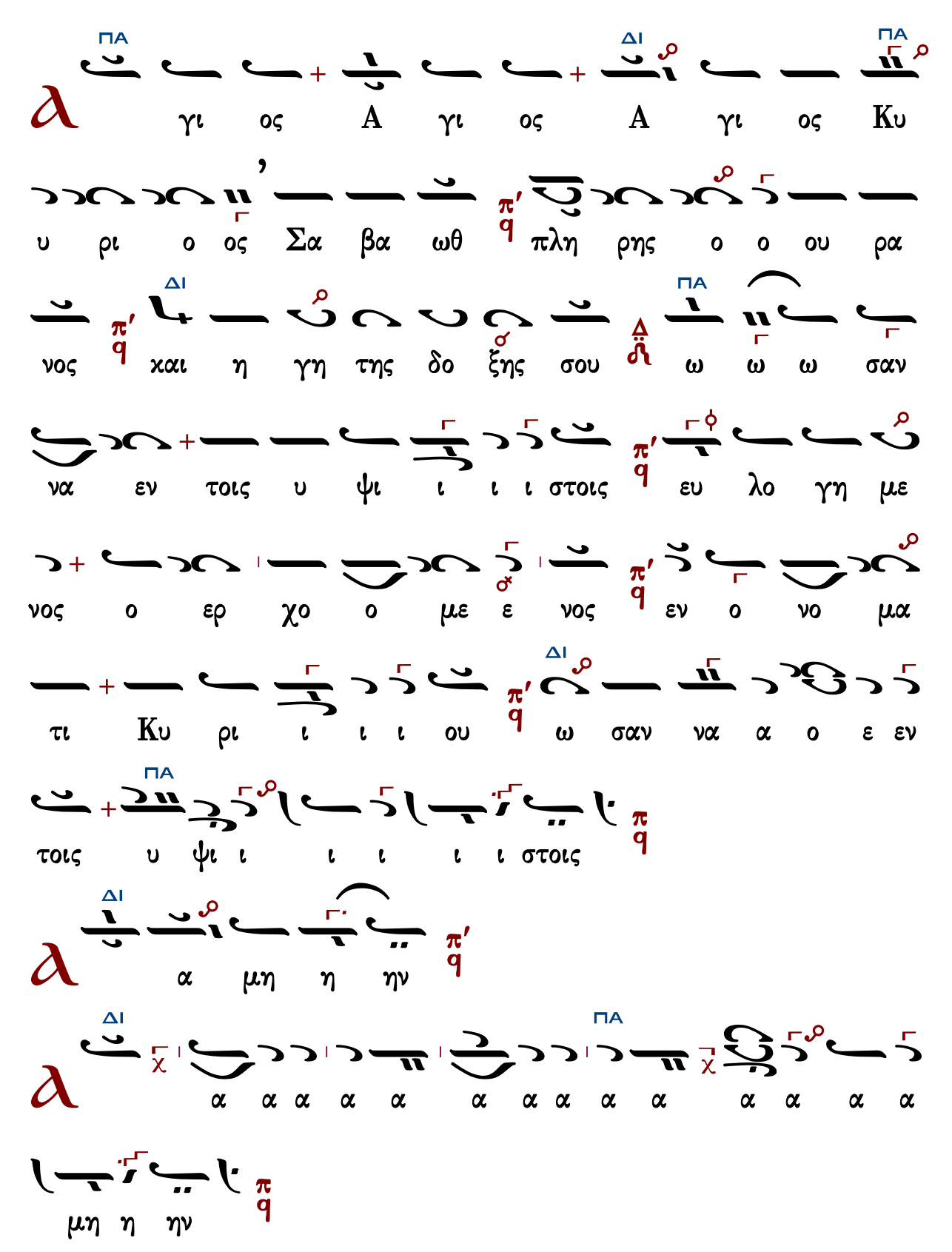
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ
υ ρι ο ος Σα βα ωθ πλη ρης ο ο ου ρα
νος χαι η γη της δο ξης σου ω ω ω σαν
να εν τοις υ ψι ι ι ι στοις ευ λο γη με
νος ο ερ χο ο με ε νος εν ο νο μα
τι Κυ ρι ι ι ι ου ω σαν να α ο ε εν
τοις υ ψι ι ι ι ι ι στοις
α μη η ην
α α α α α α α α α α α α α α
μη η ην

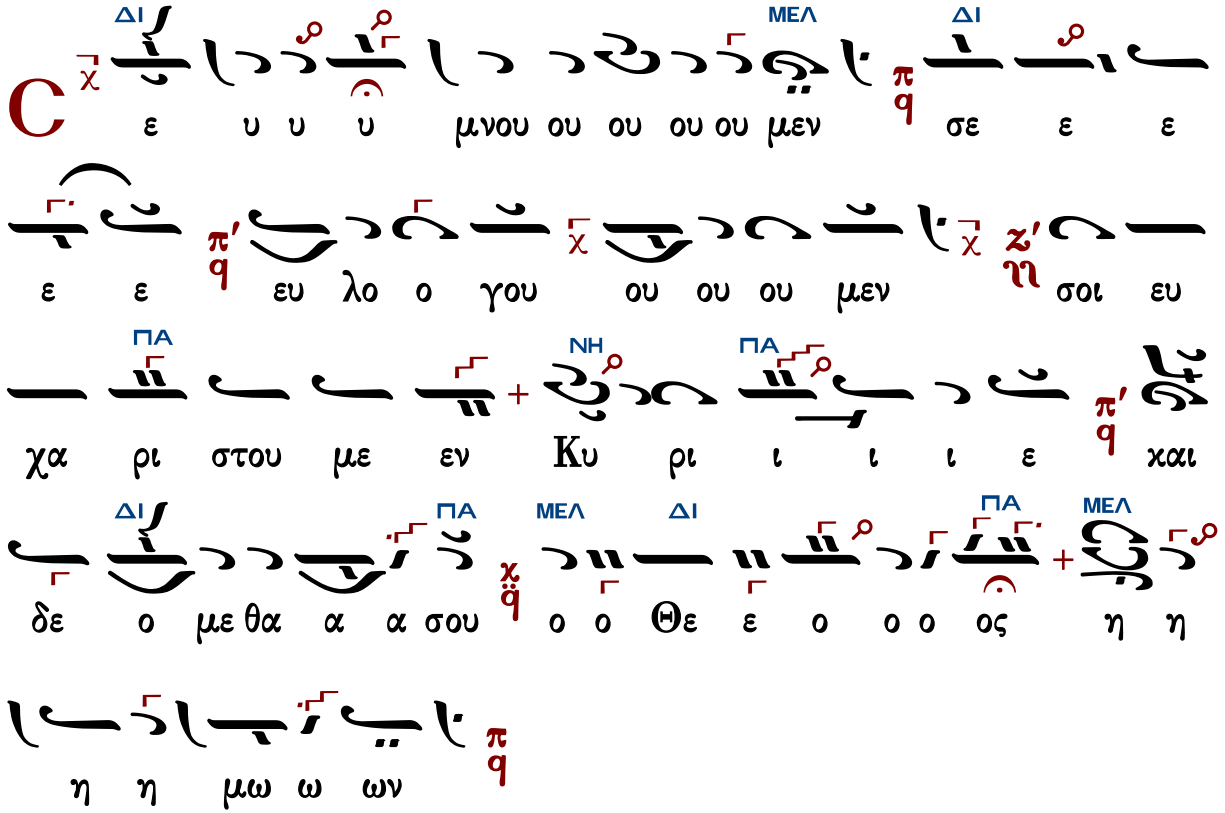

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

7φωνος
(Ατζέμ Κιουρντί)

Ἦχος λ̇ ϊ Πα

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Πανδέκτη Εκκλησιαστικής Μουσικής
Γ'Θεία Λειτουργία 2006 σ.322#

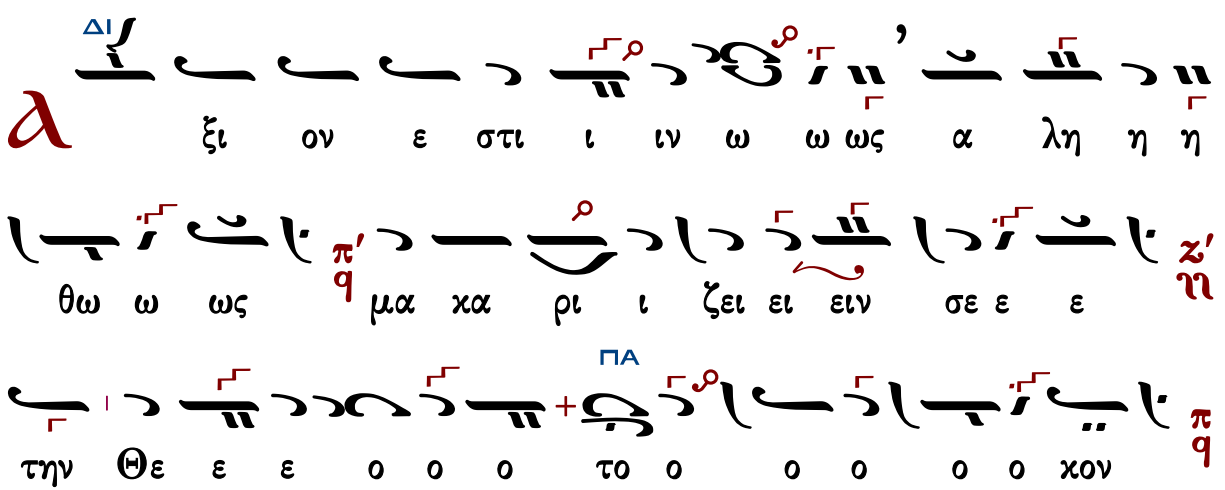

ΔΙ ΠΑ π′ q

την α α ει μα κα α ρι ι ι στο ον και

παν α α μω μη η η η τον και αι μη τε ε

ΔΙ π′ q

ε ε ε ε ε ε ραν ζ′ ζ του ου ου Θε ε ε

ΠΑ ΔΙ π q

ου ου η η η μω ω ων την τι ι μι ω

ΠΑ π′ q

τε ε ραν τω ων Χε ρου ου ου βι ι ιμ και

εν δο ξο τε ε ε ε ε ε ραν α

ΠΑ

συγ χρι ι ι ι ι ι τως τω ω ω ω ων

ΔΙ π q

Σε ε ρα α α φι ι ιμ την α α δι α

π′ q

φθο ο ο ο ο ρω ως Θε ον Λο ο ο ο

ΠΑ π q

ο ο ο γον τε κου ου ου ου ου ου σαν τη

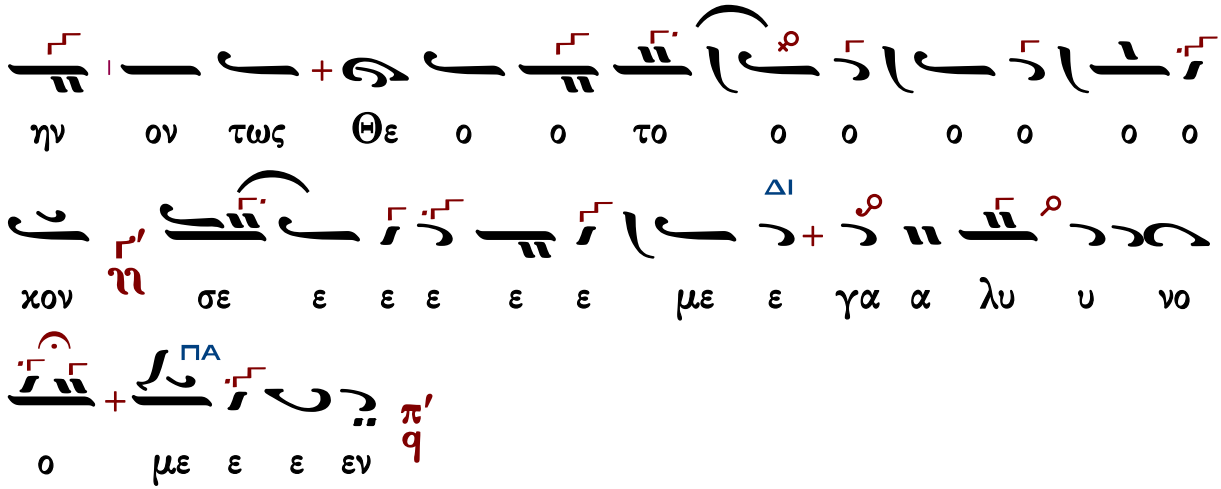

Μιχαήλ Χατζηαθανασίου

Ἦχος λ π ϋ Πα

Ανθολογία Λειτουργικών
Βασιλείου Μαυράγκανου
Βέροια 2013, σ.98#

Φρύγιος

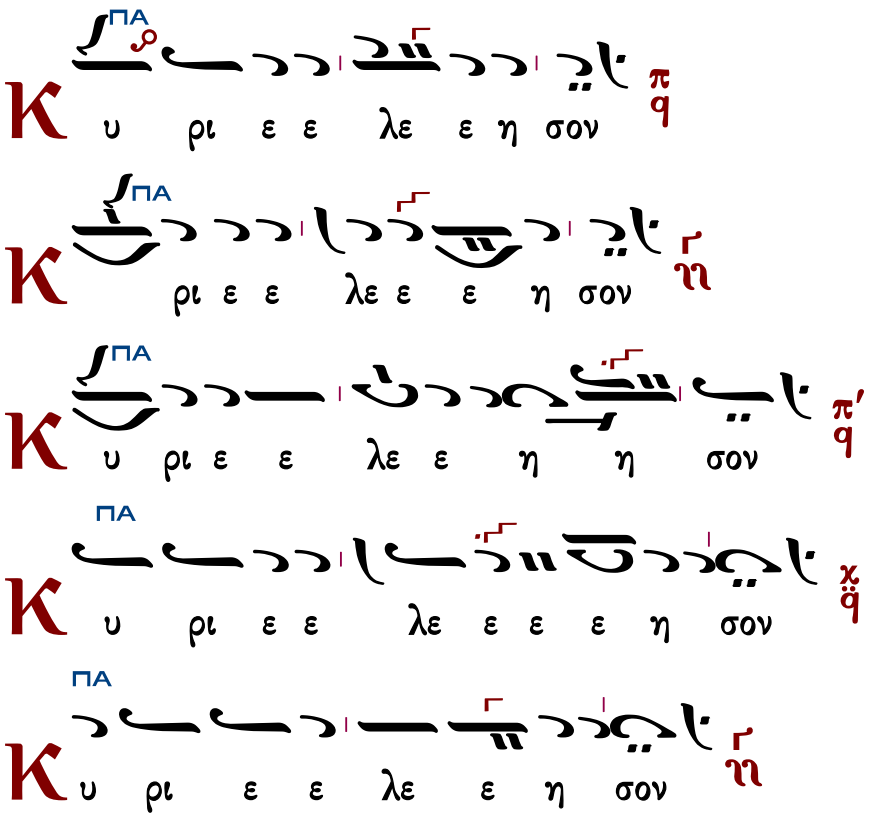

ΠΑ
Κ
υ ρι ε ε λε ε η σον
π
q
ΠΑ
Π
α ρα σχου ου Κυ υ υ υ ρι ε ε ε
π
q
ΠΑ
Π
α ρα σχου ου Κυ υ ρι ι ε
π
q
ΠΑ
Π
α ρα α α α σχου η Κυ υ υ χυ υ υ υ ρι ι ι
ε
z'
η
ΔΙ
Π
α ρα α α α α σχου Δ η
ΠΑ
Κυ υ υ υ υ ρι ι ι
ε
π
q
ΠΑ
Π
α ρα α α α σχου η Κυ υ υ χυ υ ρι ι ι ε
π'
q
ΔΙ
Π
α ρα α α α α σχου Δ η
ΠΑ
Κυ υ υ υ υ ρι ι ι
ε
π
q

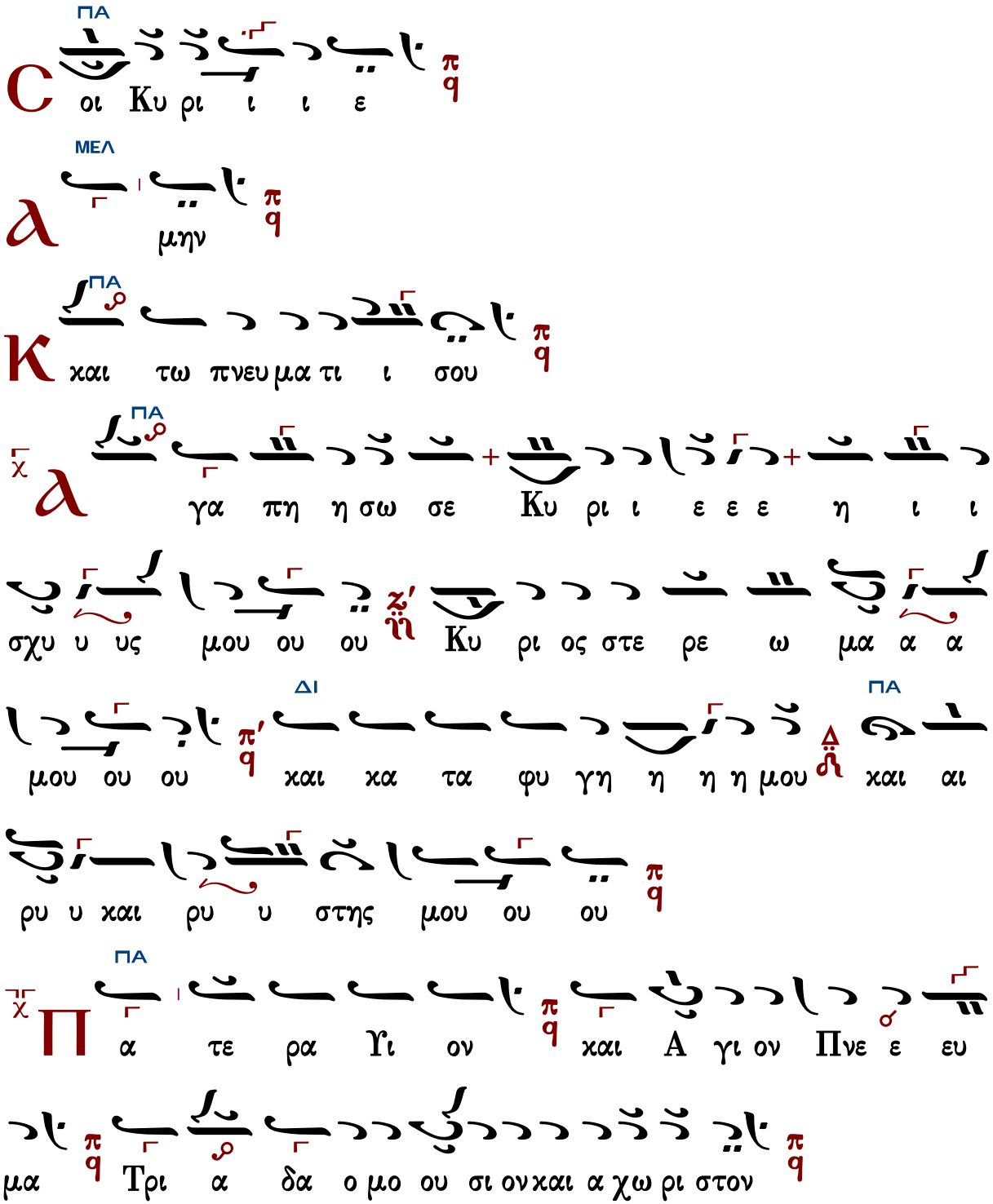

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς

γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.
Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.
Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.
Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.
Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.
Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.
Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.
Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.
Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.
Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.
Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

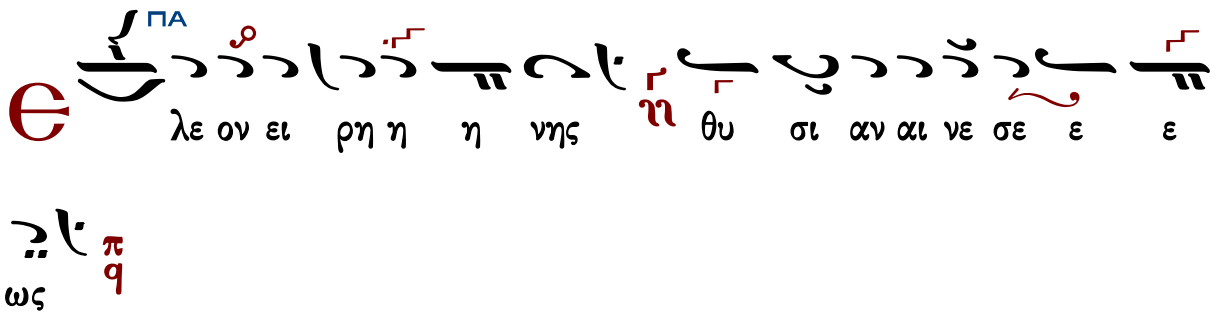

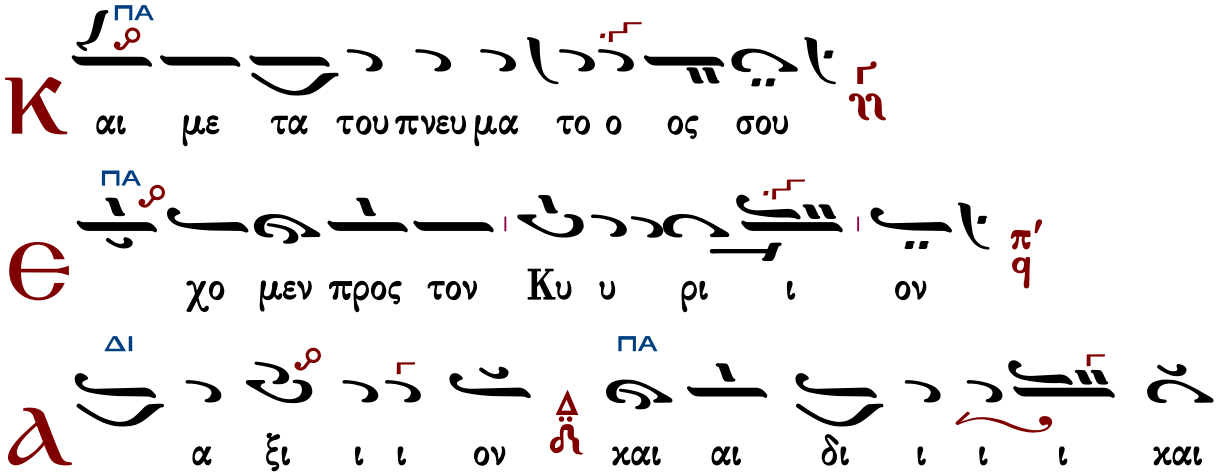

ο ο ον
ΠΑ
γι ος α γι ος α γι ος Κυ υ ρι ος Σα
βα ωθ πλη η ρης ο ου ρα νο ος χαι η γη της
δο ο ο ξης σου ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι
στοις ευ λο γη με νος ο ερ χο ο ο με νος εν ο
νο μα τι Κυ ρι ι ι ου ω σαν να αα ΔΙ ΠΑ ο εν τοις
υ ψι ι ι στοις
ΠΑ
α α α α α α α α μην
ΠΑ
α α α α α α α α μηην
ΠΑ
ε υ υ μνου ου ου ου μεν σε ευ λο γου ου ου

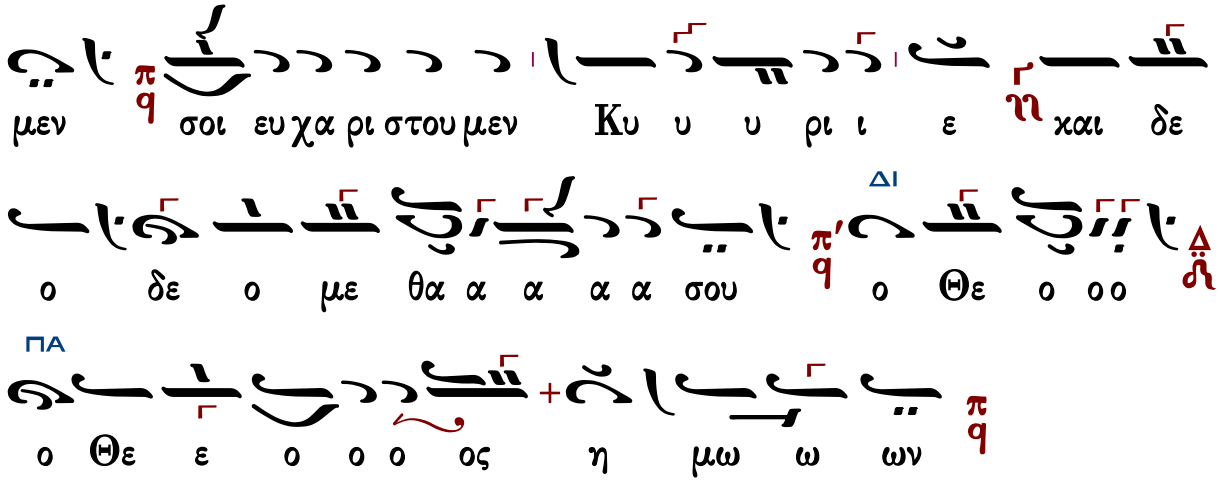

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἦχος λ π ϊ Πα

Ανθολογία Λειτουργικών
Βασιλείου Μαυράγκανου
Βέροια 2013 σ.102#

Φρύγιος

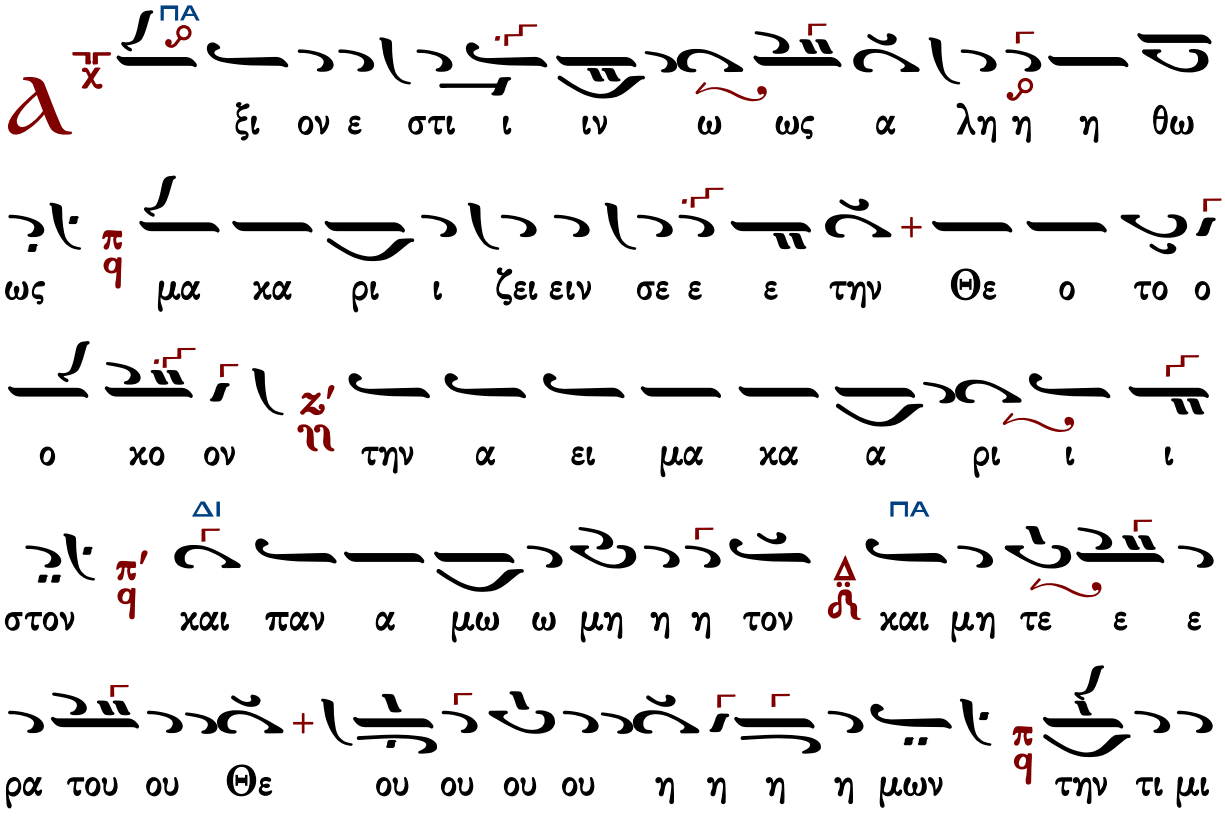

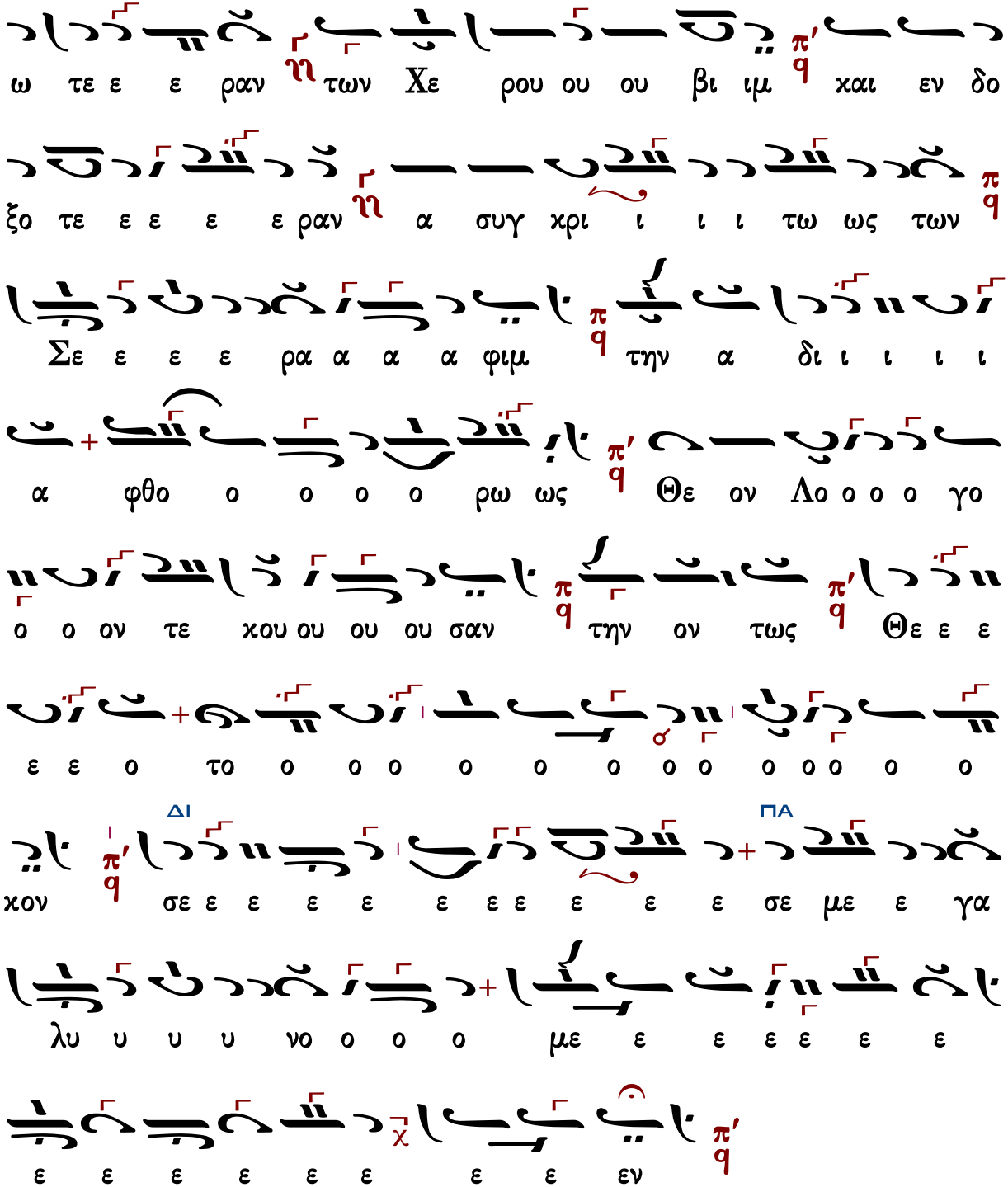
ω τε ε ε ραν ϩτων Χε ρου ου ου βι ιμ χαι εν δο
ξο τε ε ε ε ε ραν ϩα συγ χρι ι ι ι τω ως των
Σε ε ε ε ρα α α α φιμ την α δι ι ι ι ι
α φθο ο ο ο ο ρω ως Θε ον Λο ο ο ο γο
ο ο ον τε χου ου ου ου σαν την ον τως Θε ε ε
ε ε ο το ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ΔΙ ΠΑ
χον σε ε ε ε ε ε ε ε ε ε σε με ε γα
λυ υ υ υ νο ο ο ο με ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε εν

Γερασίμου Κανελλίδου
(διασκευὴ Κουντιάδου)

Ἦχος λ̇ π ϊ Πα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.44*

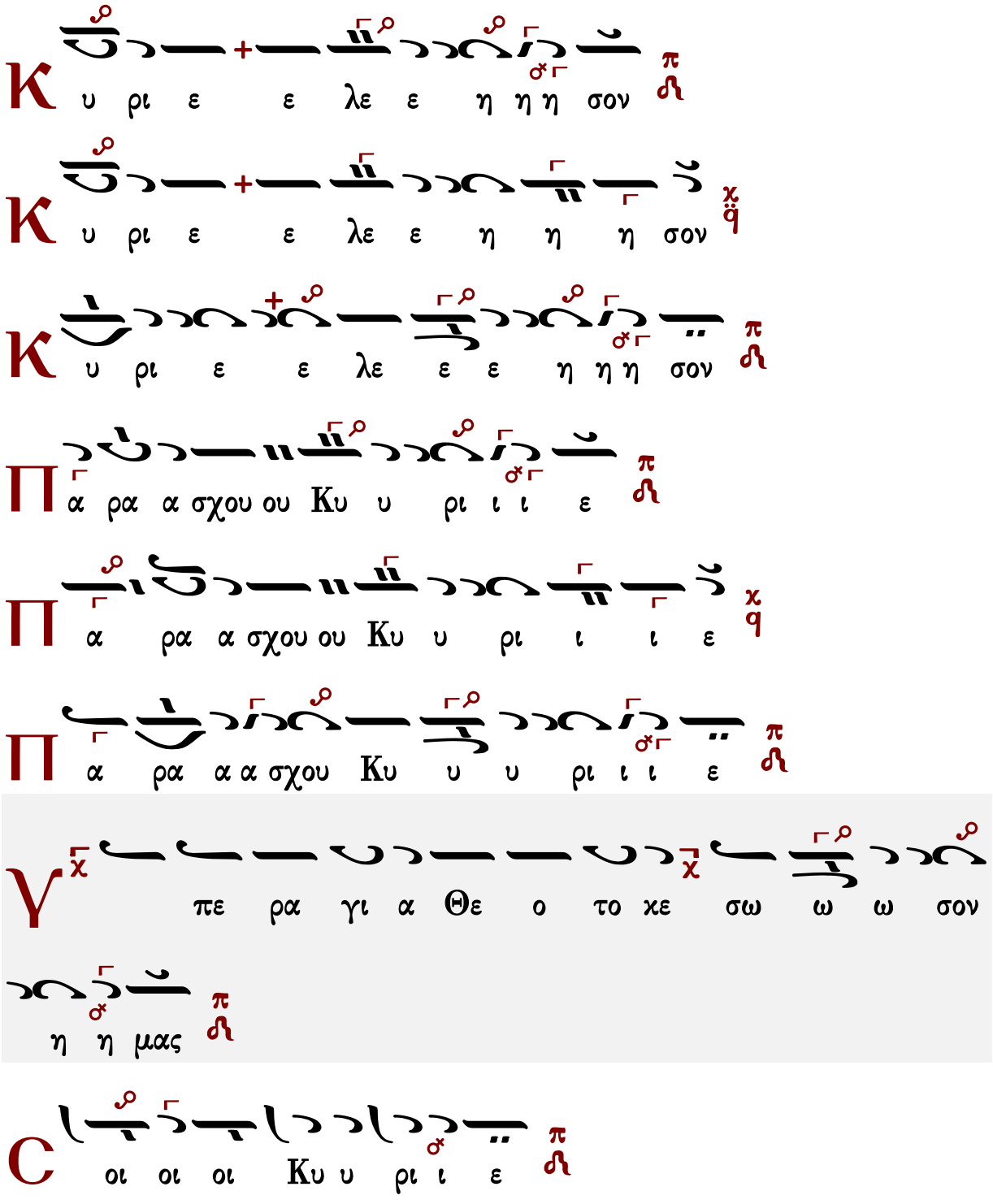

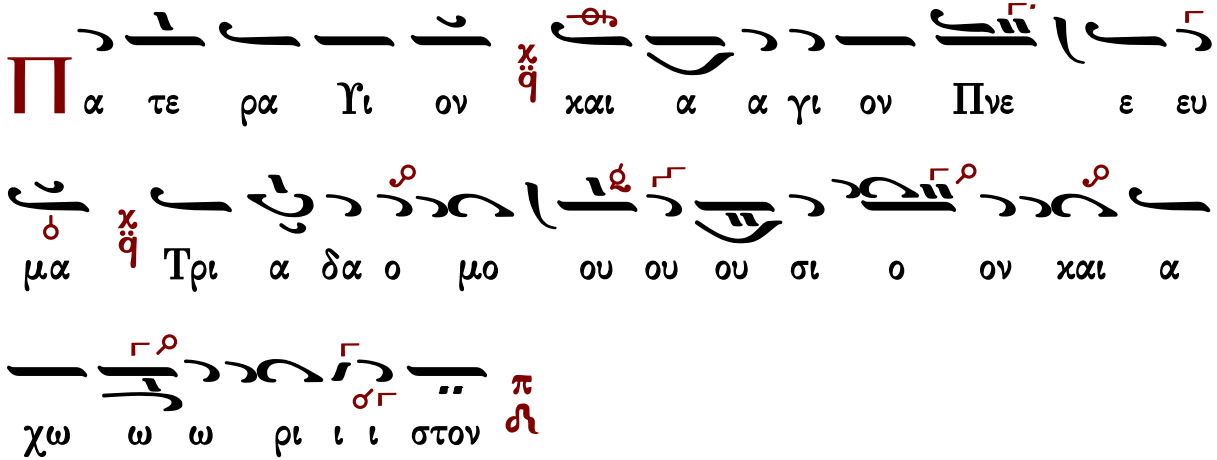

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

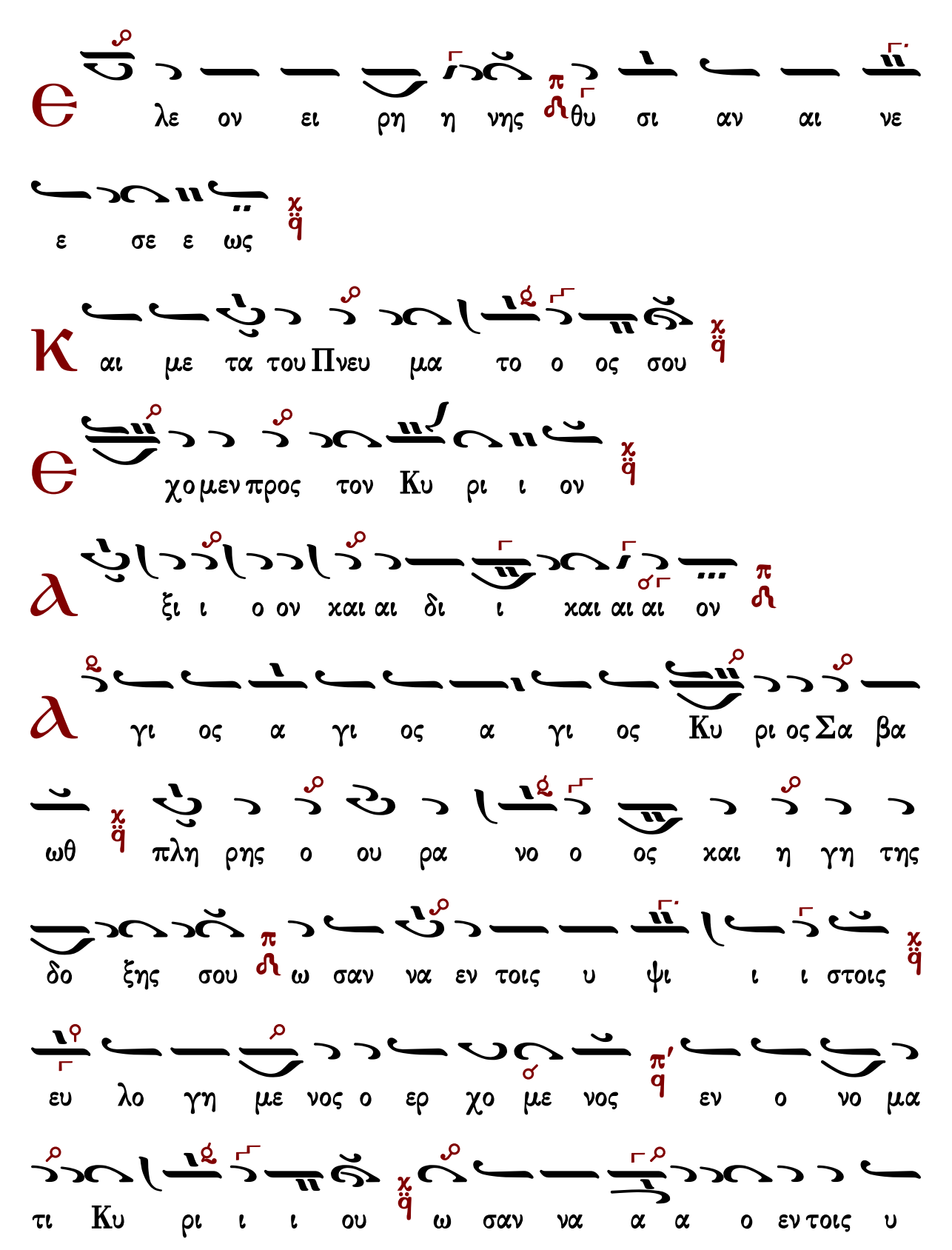
Є
λε ον ει ρη η νης θυ σι αν αι νε
ε σε ε ως
Κ
αι με τα του Πνευ μα το ο ος σου
Є
χο μεν προς τον Κυ ρι ι ον
Α
ξι ι ο ον χαι αι δι ι χαι αι αι ον
Α
γι ος α γι ος α γι ος Κυ ρι ος Σα βα
ωθ πλη ρης ο ου ρα νο ο ος χαι η γη της
δο ξης σου ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι στοις
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα
τι Κυ ρι ι ι ου ω σαν να α α ο εν τοις υ

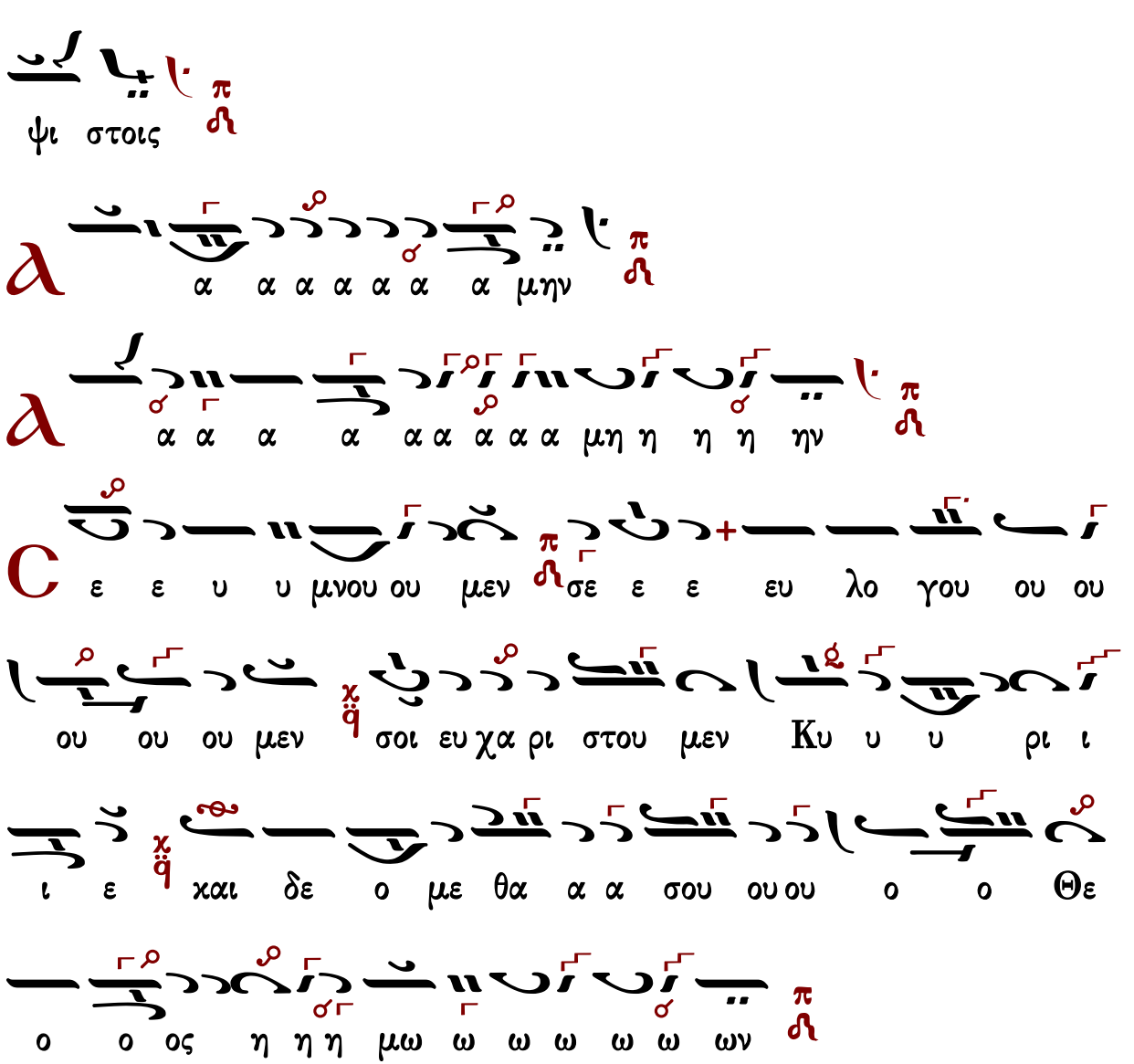

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἦχος λ ϊ Πα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.559*

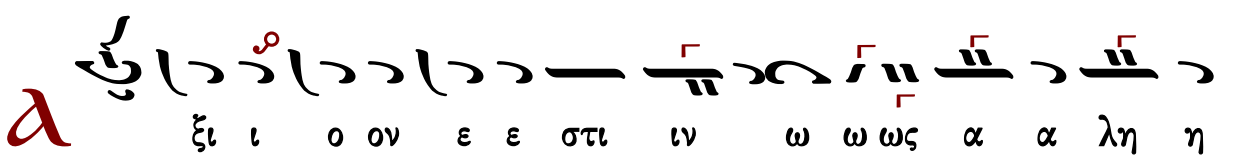

ο Θε την σε ειν ει ζει ι ρι κα μα ως ω ω θω

α α ην η τη ον ο ο ο ο κο ο ο ο ο ο το

μω α ναι παν κα ι ι ι στο ον κα α ρι ι μα ει

του α ρα ε ε ε ε τε ε μη και ον η η μη ω ω

Θε ου ου ου η η η μω ω ω ω ων η τη

ε ε Χε ων ω τω αν ρα ε ε ε τε ω μι ι τι ην η

ε ε ε ε ε τε ξο δο ν και ιμ ι βι ου ρου

Σε ων τω ι ι ι ι ι χρι υγ συ α ν αν α ρα α

ε ε ρα α α φι ι ι ι ι ιμ η ην α α

ο ο ο Λο ον Θε ρω ως ο ο ο ο φθο α δι

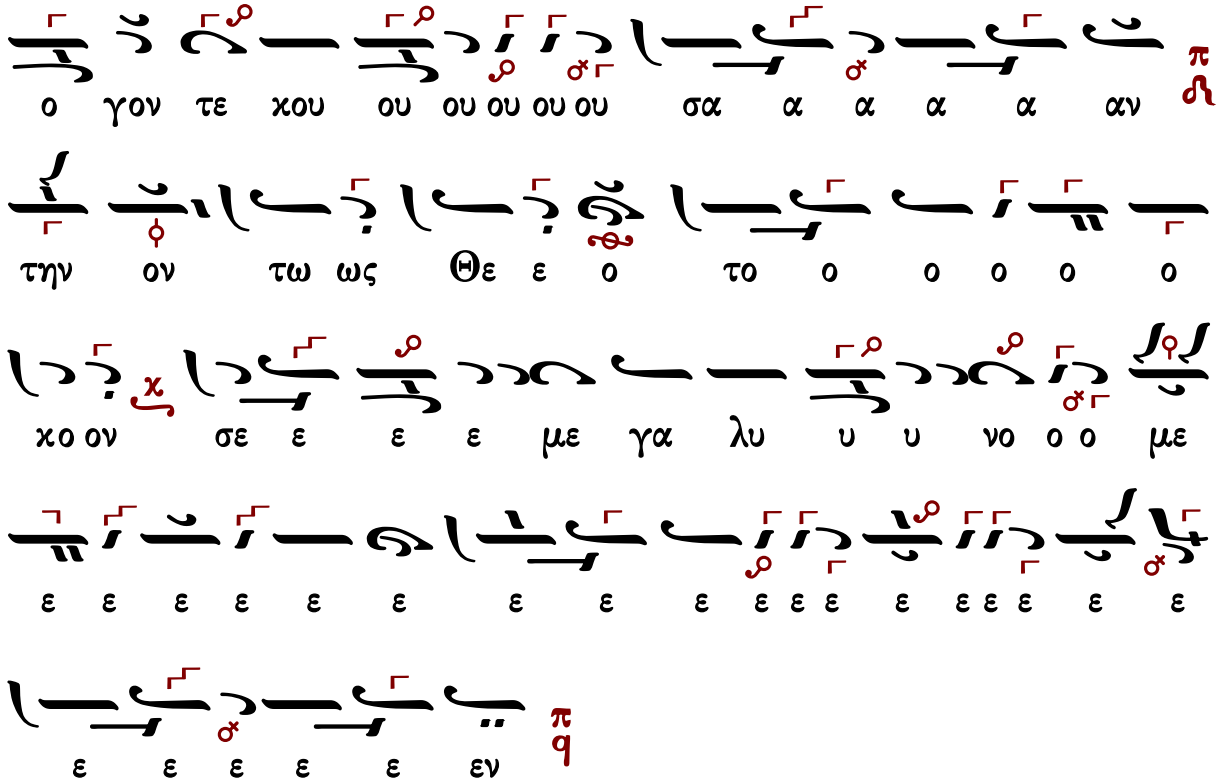

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Ἐν πρώτοις, μνήσθητι | Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Α
2003 σ.345#

Ἦχος λ π ϊ Πα χ

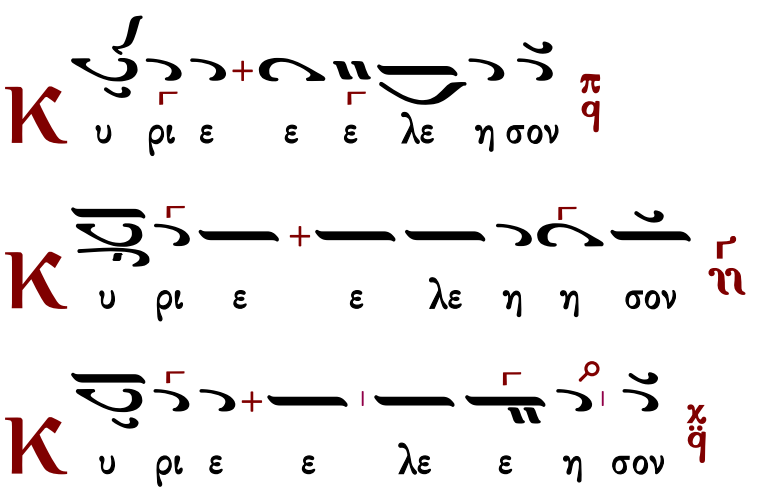

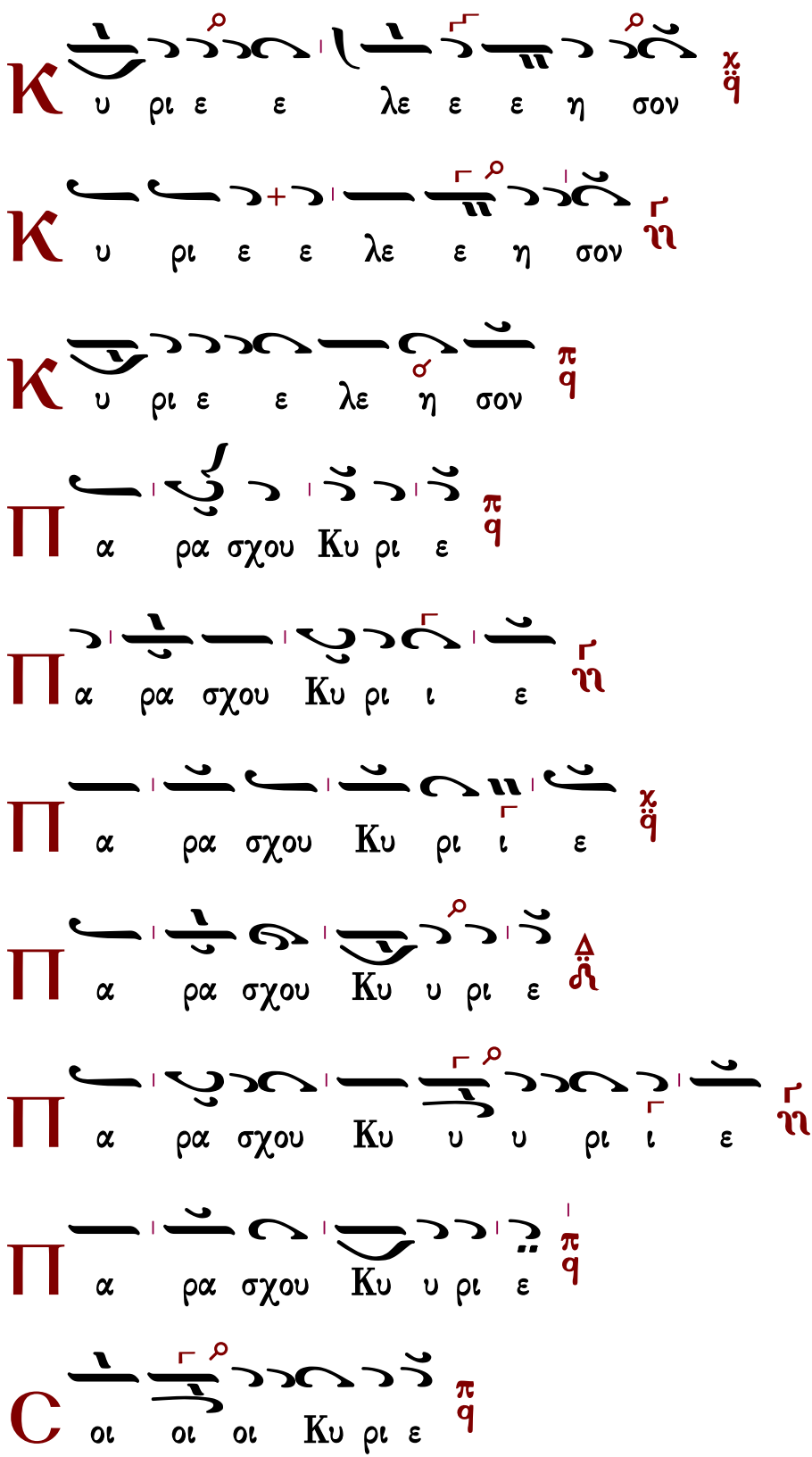
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
Κ υ ρι ε ε λε ε η σον
Κ υ ρι ε ε λε η σον
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
Π α ρα σχου Κυ ρι ι ε
Π α ρα σχου Κυ ρι ι ε
Π α ρα σχου Κυ υ ρι ε
Π α ρα σχου Κυ υ υ ρι ι ε
Π α ρα σχου Κυ υ ρι ε
C οι οι οι Κυ ρι ε

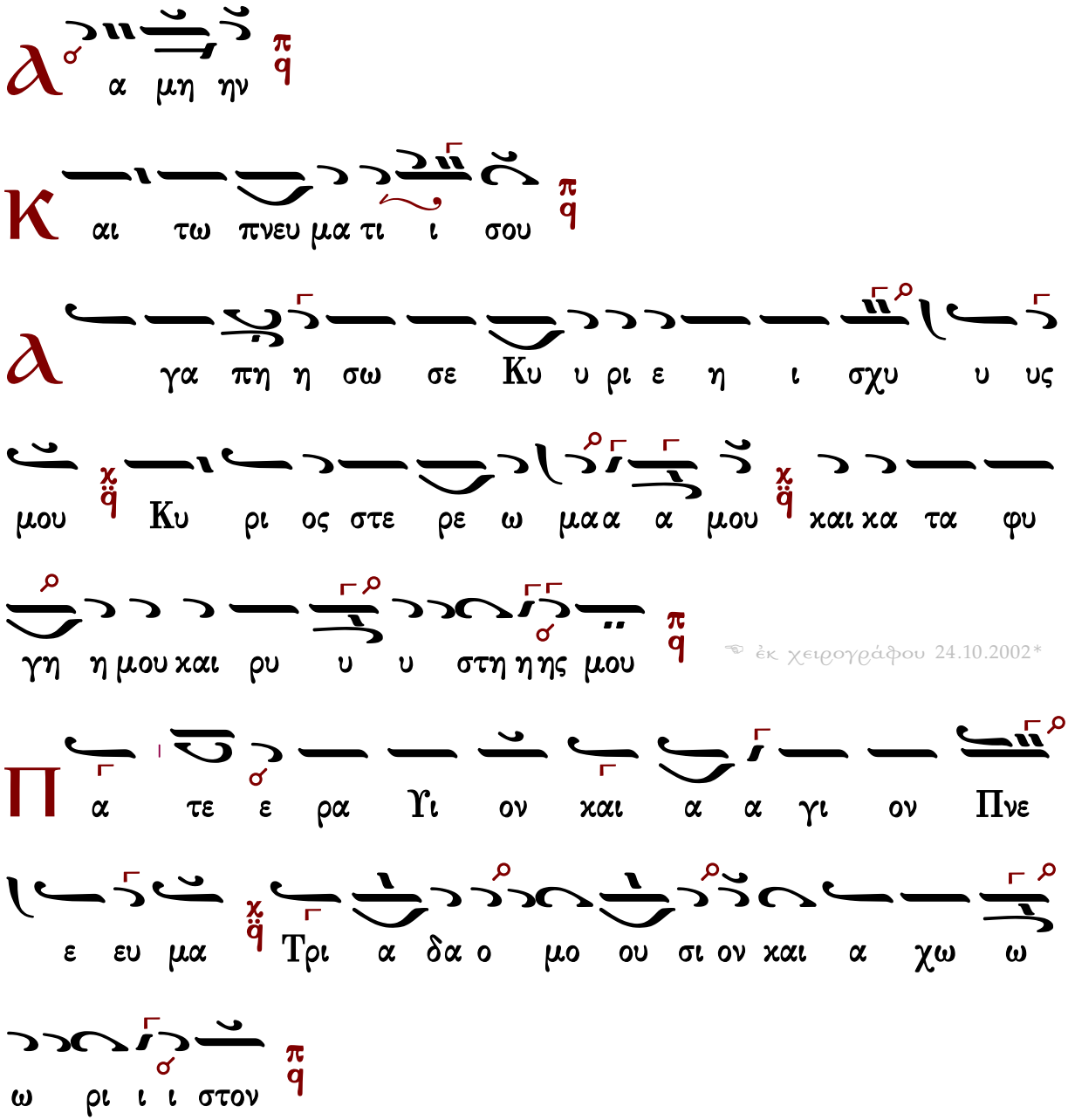

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν

καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.
Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.
Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.
Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.
Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.
Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.
Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.
Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.
Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

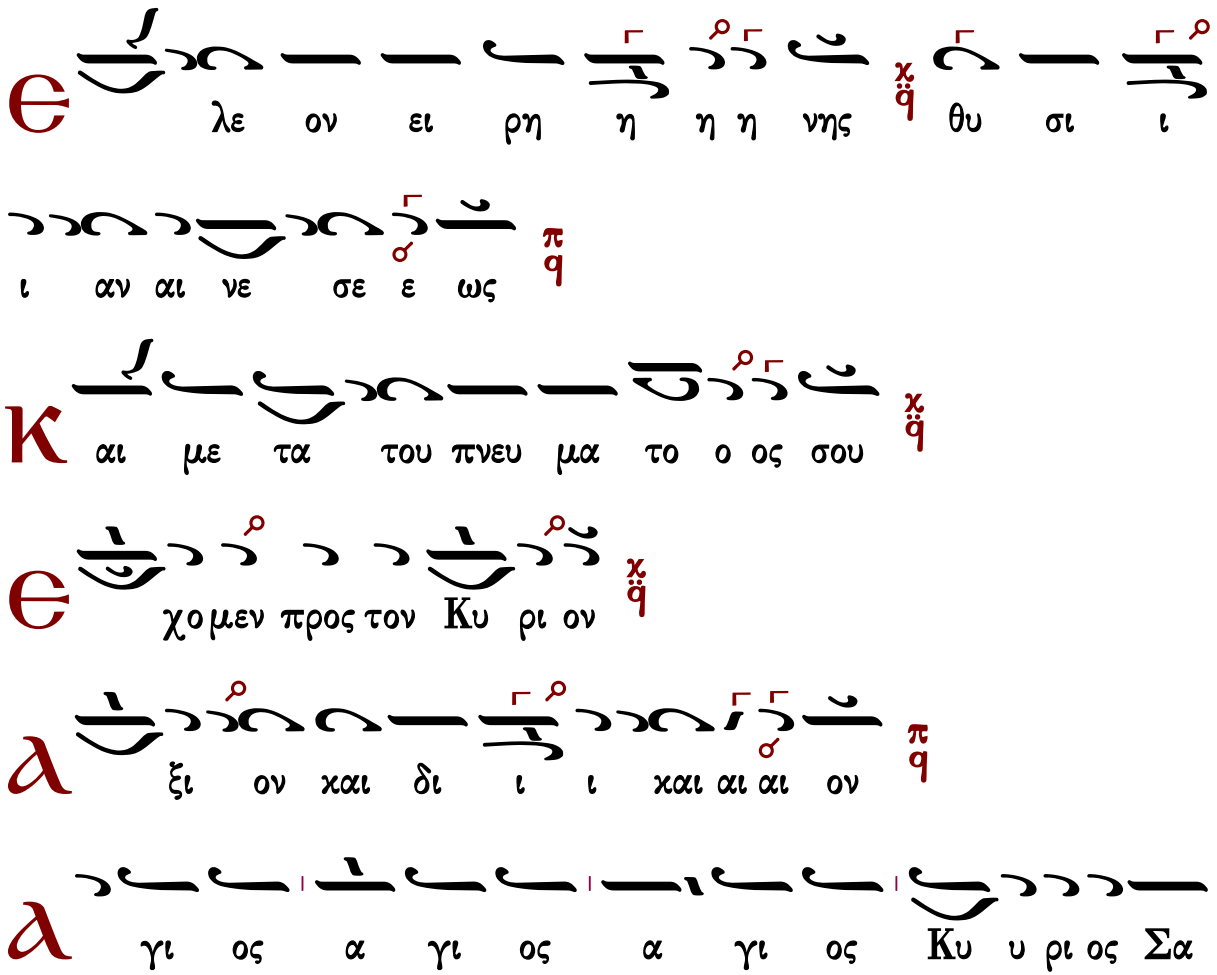

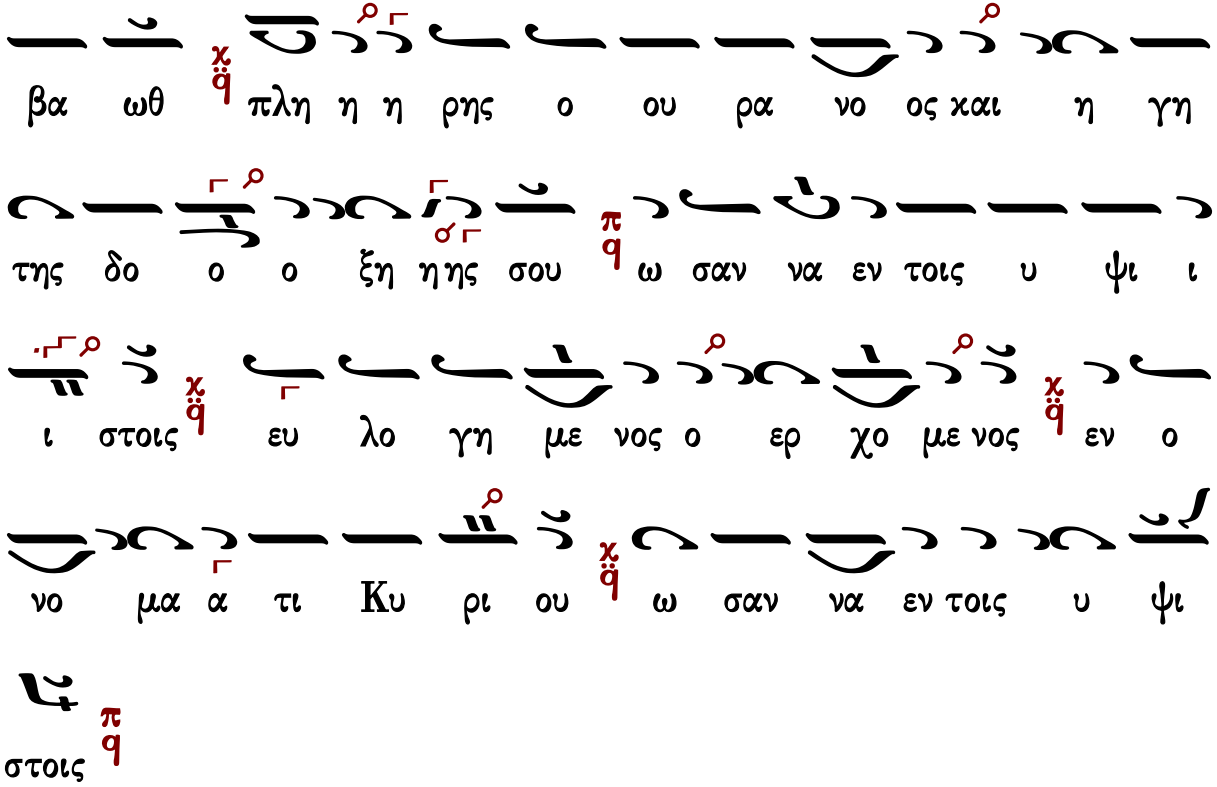

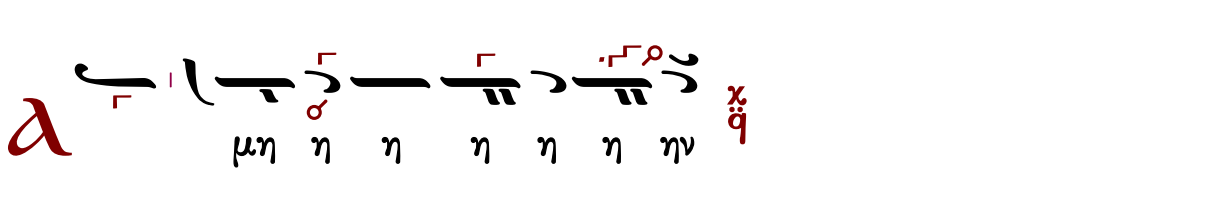

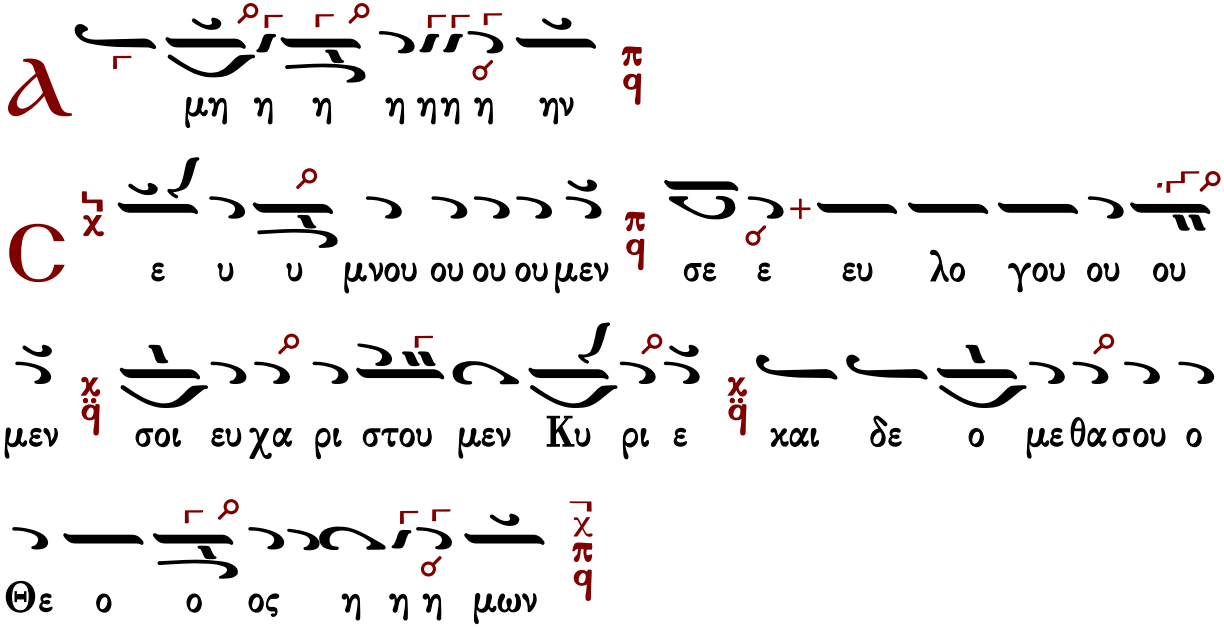

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν

θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

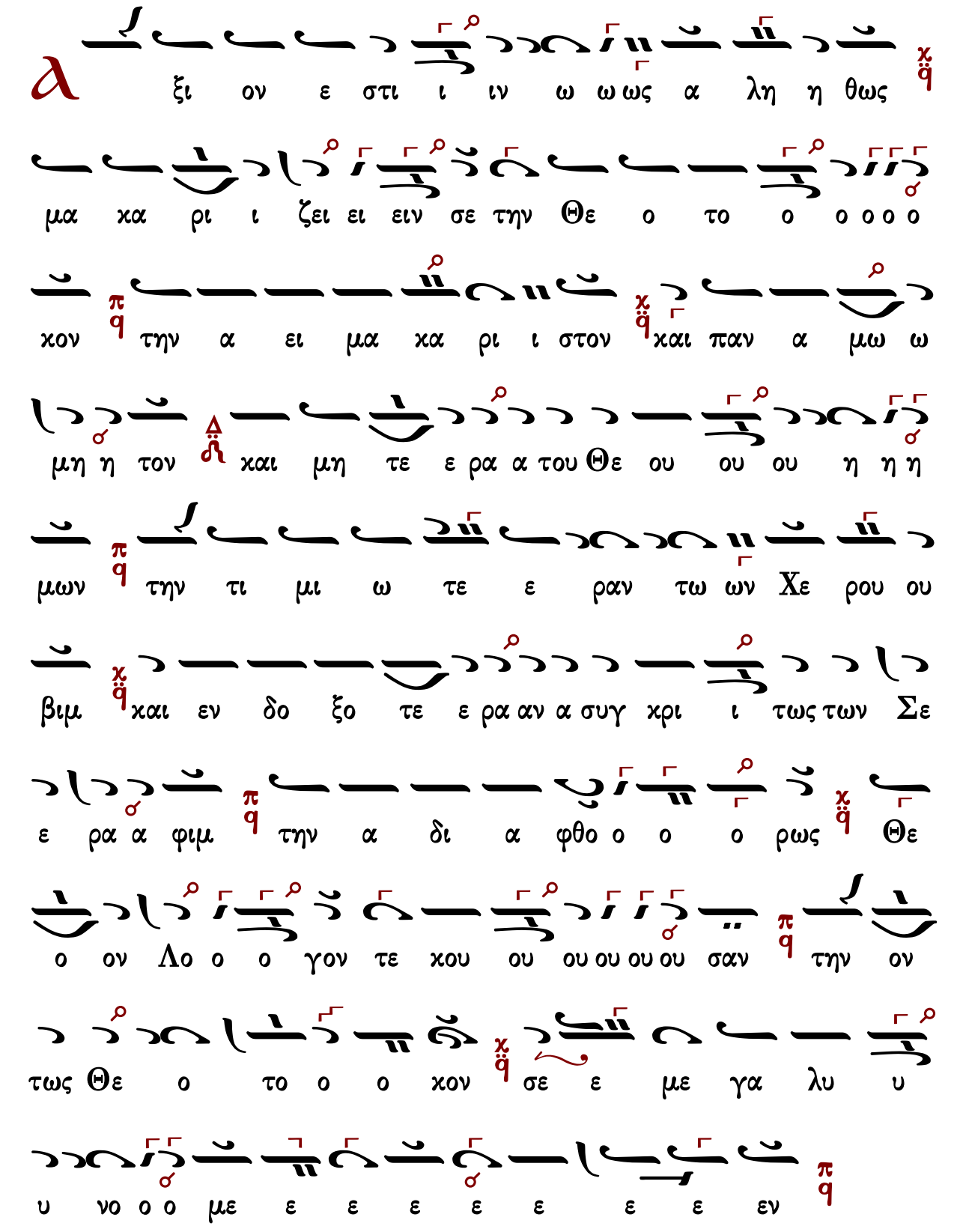

Γεωργίου Καρακάση

Ἦχος λ π ♀ ϋ Πα

Γεωργίου Καρακάση
Θεία Λειτουργία
1988 σ.144*

ἐναρμόνιος

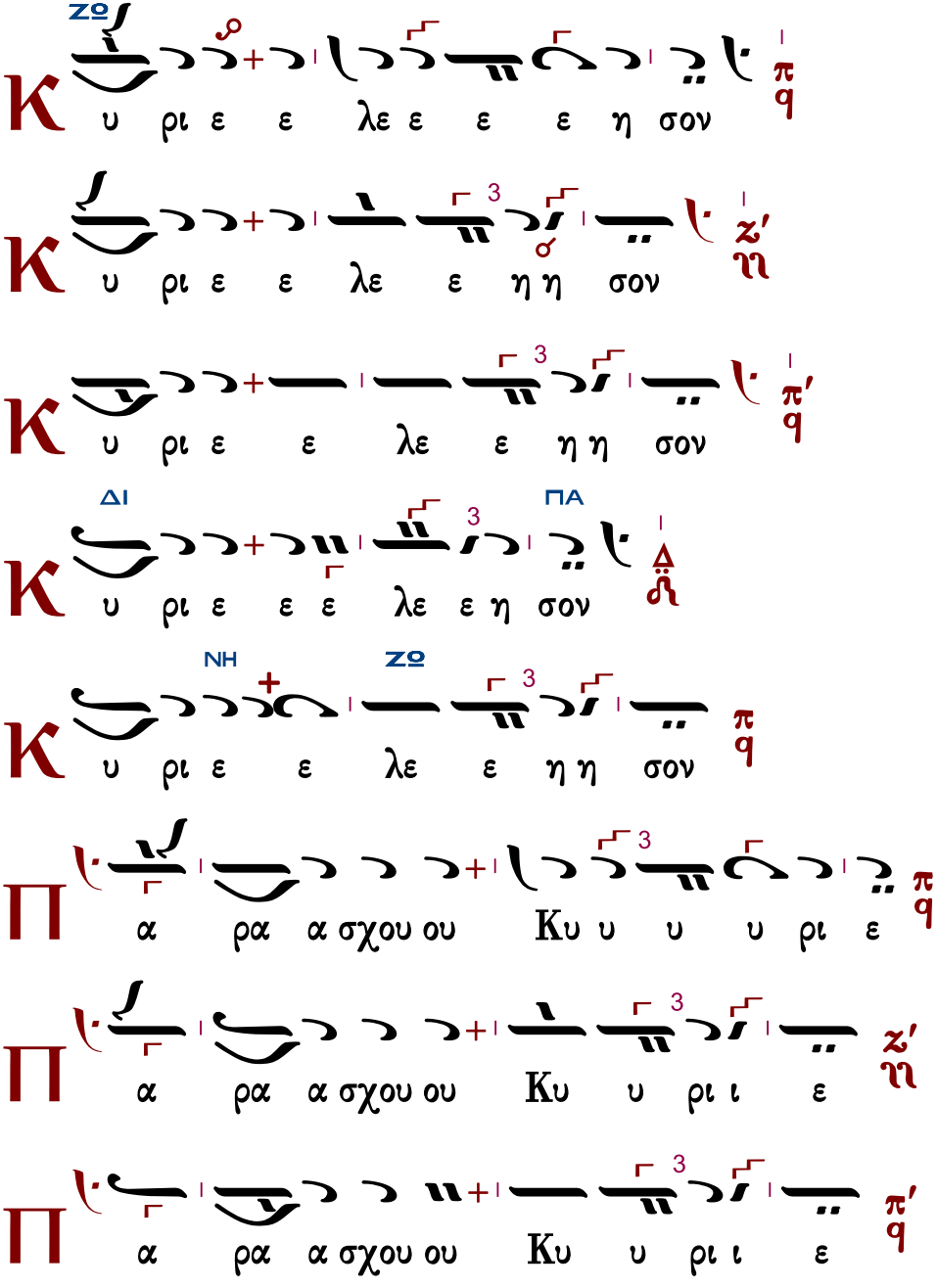

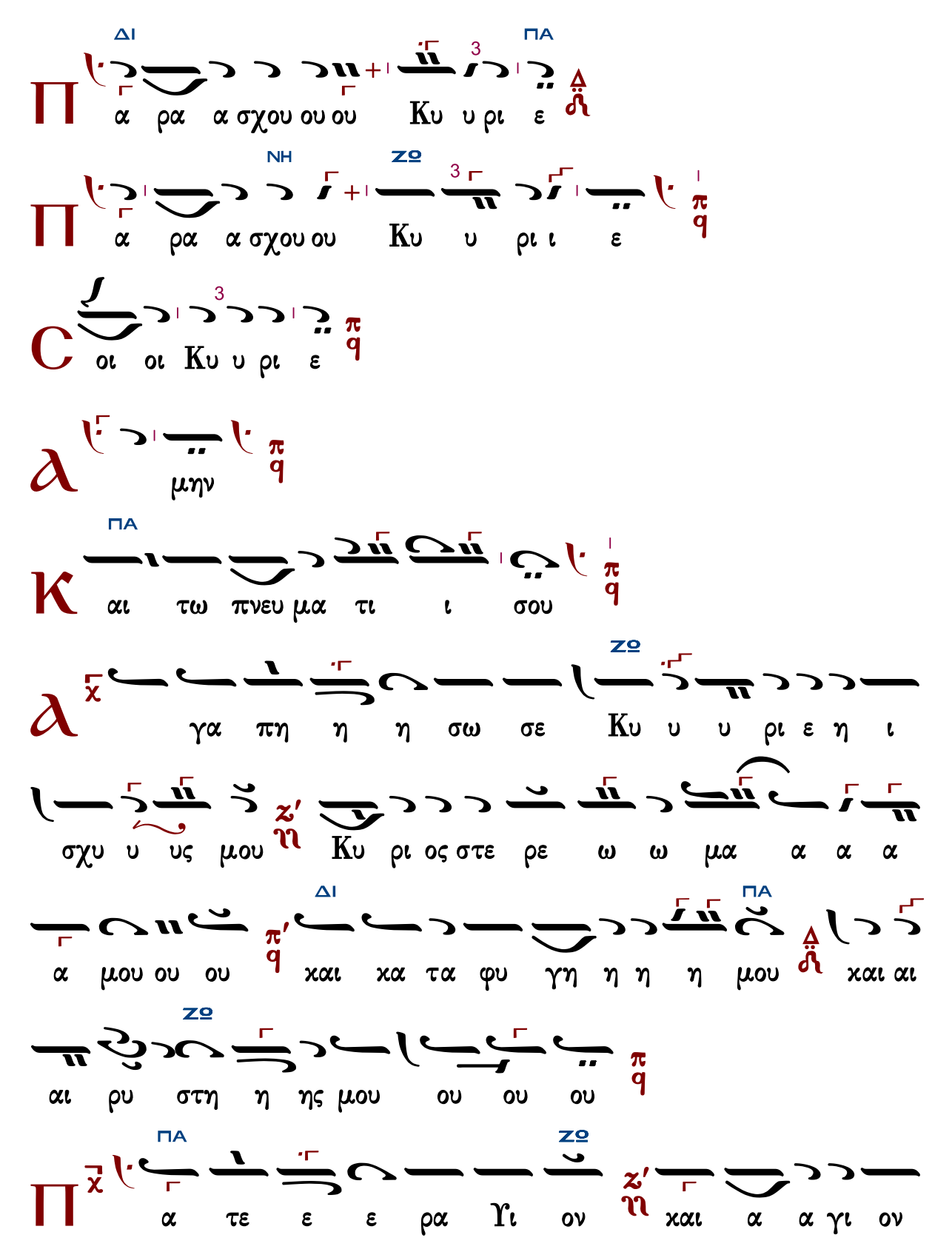
Π
ΔΙ
ΠΑ
α ρα α σχου ου ου Κυ υ ρι ε
Π
ΝΗ
ΖΟ
α ρα α σχου ου Κυ υ ρι ι ε
C
οι οι Κυ υ ρι ε
α
μην
Κ
ΠΑ
αι τω πνευ μα τι ι σου
α
ΖΟ
γα πη η η σω σε Κυ υ υ ρι ε η ι
σχυ υ υς μου Κυ ρι ος στε ρε ω ω μα α α α
α μου ου ου
ΔΙ
και κα τα φυ γη η η η μου
ΠΑ
και αι
αι ρυ στη η ης μου ου ου ου
ΖΟ
Π
ΠΑ
α τε ε ε ρα Υι ον
ΖΟ
και α α γι ον

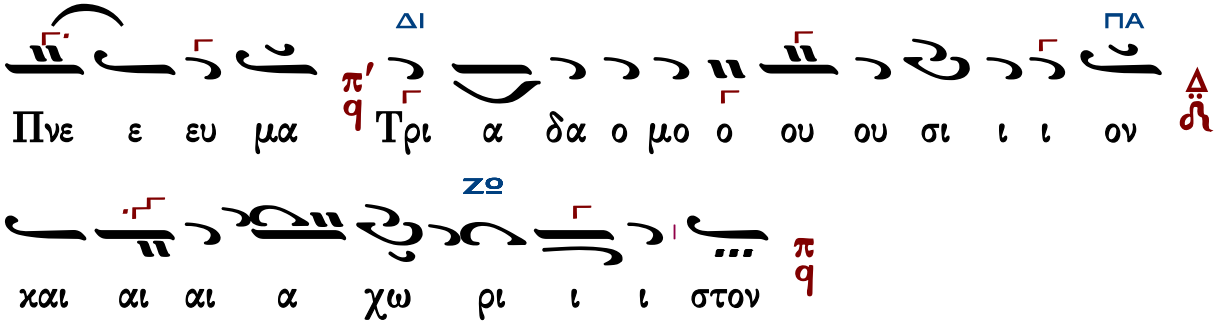

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

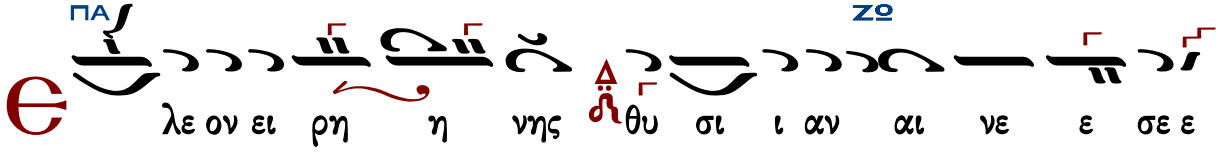

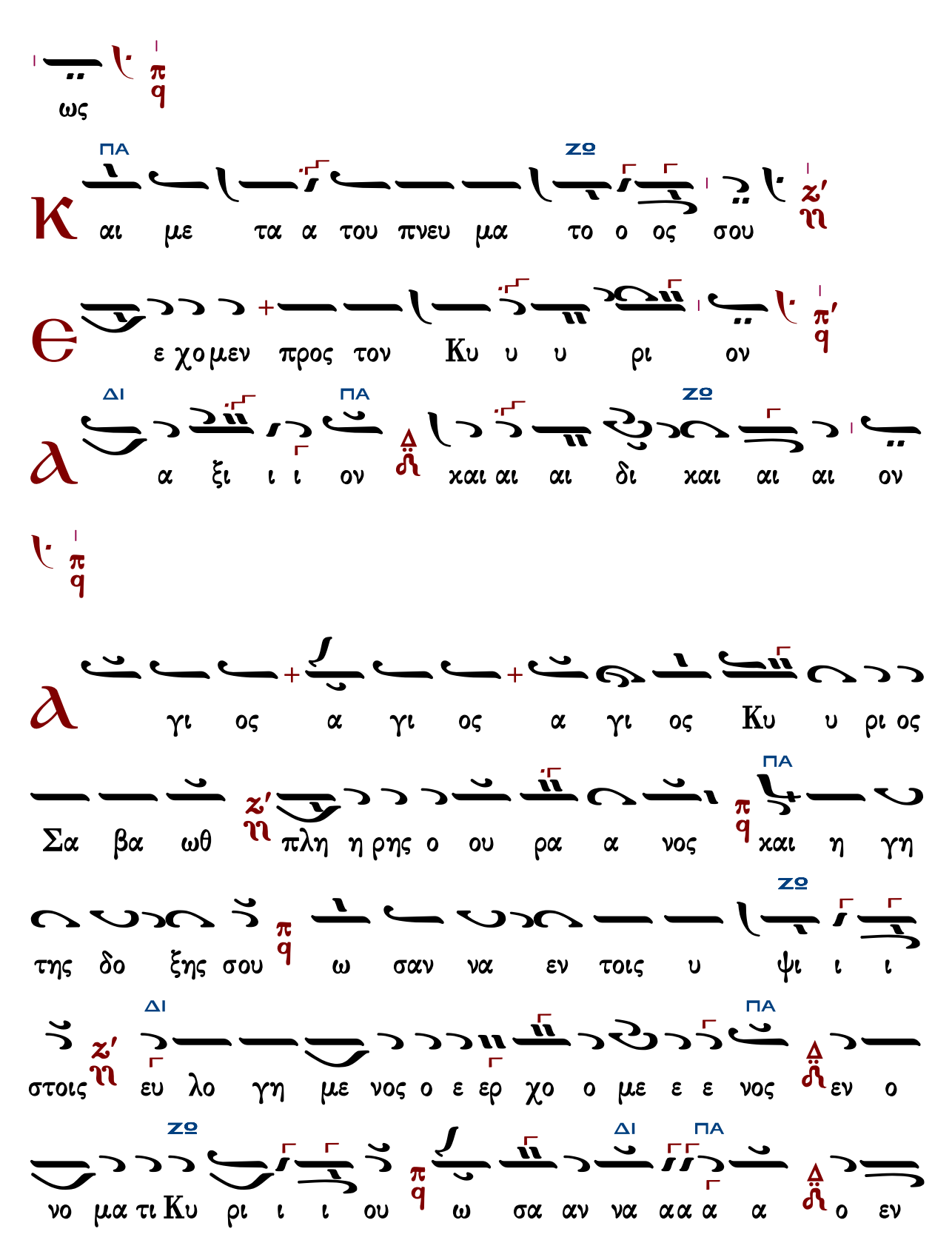
ως
ΠΑ
ΖΟ
Κ αι με τα α του πνευ μα το ο ος σου
Ε ε χο μεν προς τον Κυ υ υ ρι ον
ΔΙ
ΠΑ
ΖΟ
α ξι ι ι ον χαι αι αι δι χαι αι αι ον
α γι ος α γι ος α γι ος Κυ υ ρι ος
ΠΑ
Σα βα ωθ πλη η ρης ο ου ρα α νος χαι η γη
ΖΟ
της δο ξης σου ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι
ΔΙ
ΠΑ
στοις ευ λο γη με νος ο ε ερ χο ο με ε ε νος εν ο
ΖΟ
ΔΙ
ΠΑ
νο μα τι Κυ ρι ι ι ου ω σα αν να αα α α ο εν

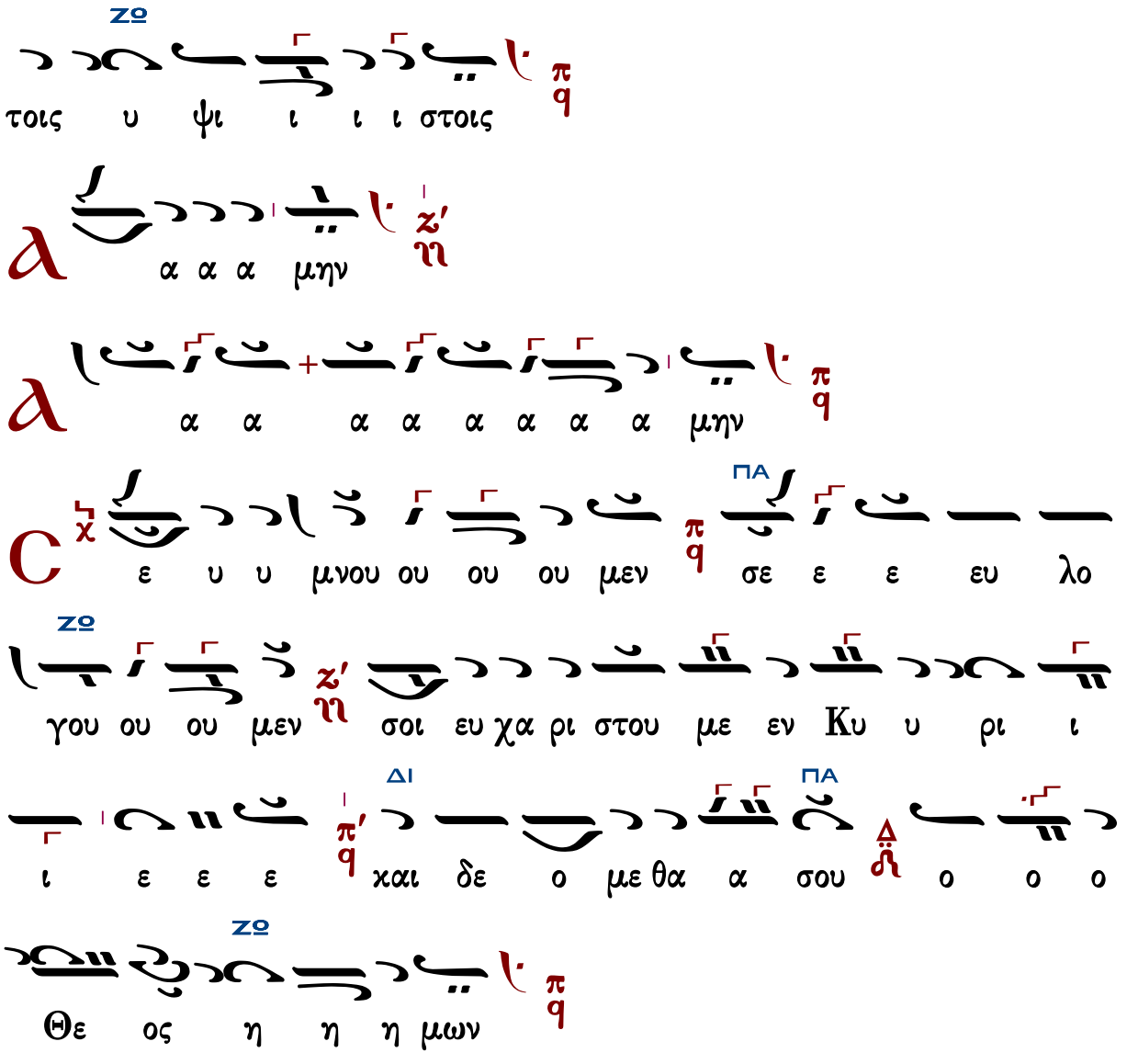

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

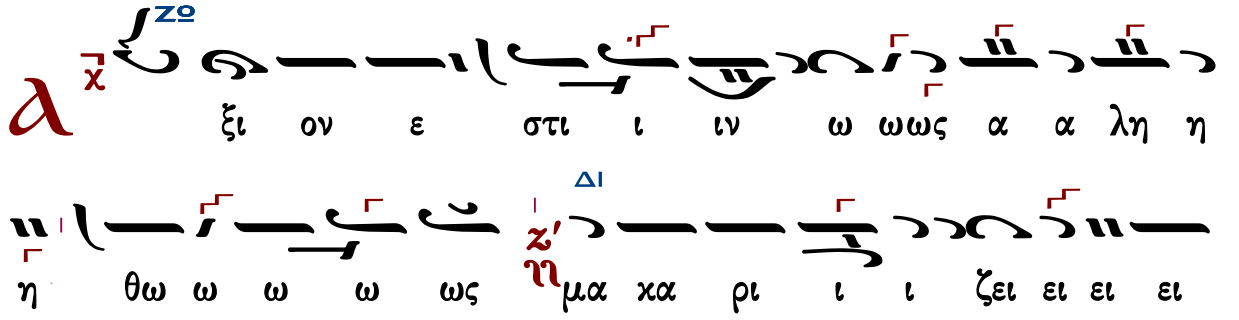

ΠΑ

ειν σε ε τ̅ν̅ Θε ο ο το ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ΖΟ

ο χο ο ον π̅ τ̅ν̅ α ει μα χα α α ρι ι

στο ο ον χαι αι παν α μω ω μη η η το

ΔΙ

ο ο ο ον ζ̅ η̅ χαι μη τε ε ε ε ε ε ρα α δ̅ η̅

ΠΑ

του Θε ε ου ου ου ου ου ου ου η η η μω ω ων π̅ η̅

ΖΟ

τ̅ν̅ τι μι ω τε ε ε ε ε ρα α αν τω ων

Χε ε ρου ου ου βι ι ι ι ιμ ζ̅ η̅ χαι αι ε εν δο

ΔΙ

ξο ο τε ε ε ε ρα α α α αν π̅ α συγ χρι ι

ΠΑ

ι ι ι τω ω ω ω ως δ̅ η̅ τω ων Σε ε ε

ΖΟ

ε ε ε ρα α α φι ι ιμ π̅ η̅ τ̅ν̅ α δι α φθο

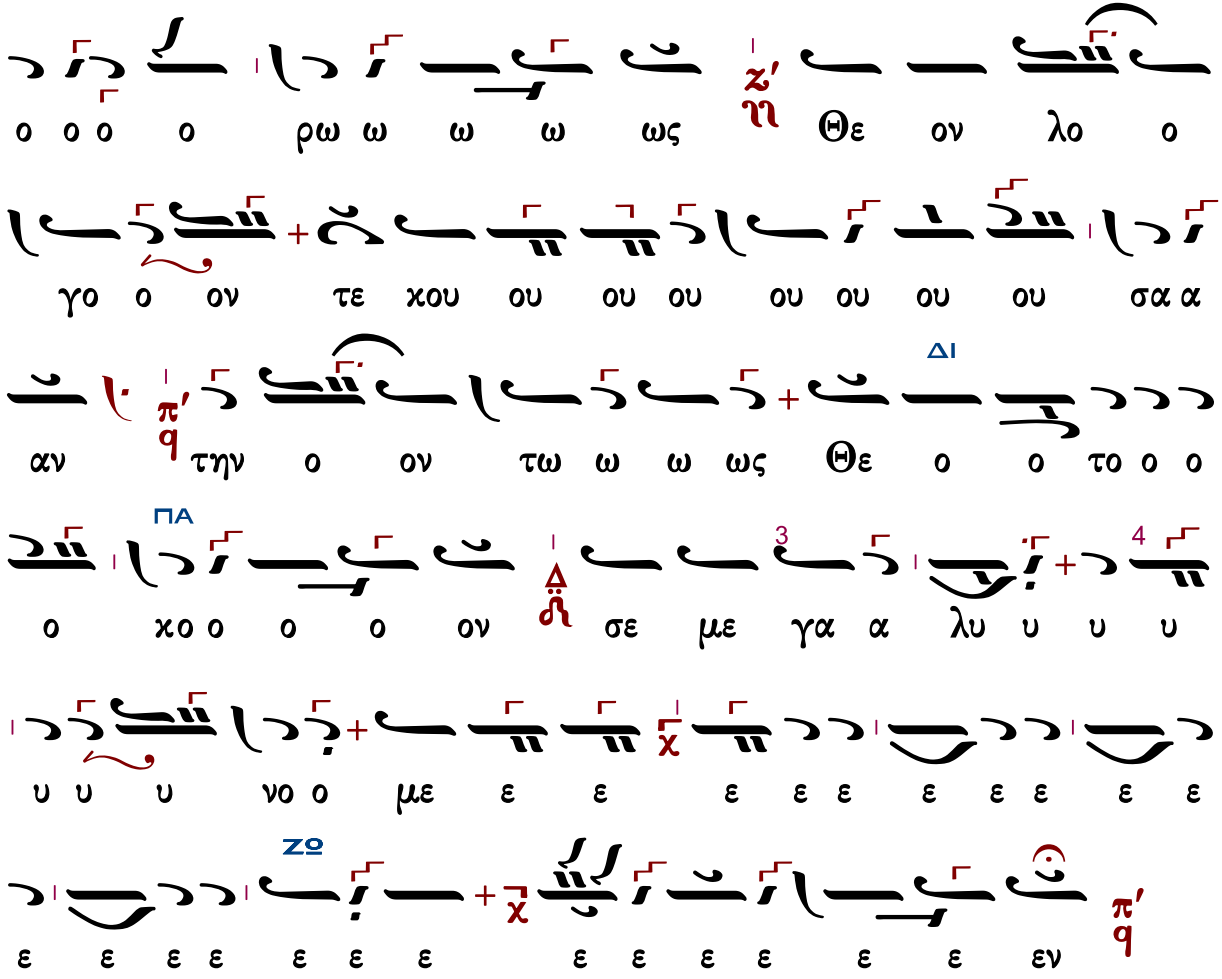

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ἦχος λ π ϊ Πα

Ἐλευθερίου Π. Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Γ'
Θεία Λειτουργία σ.281*

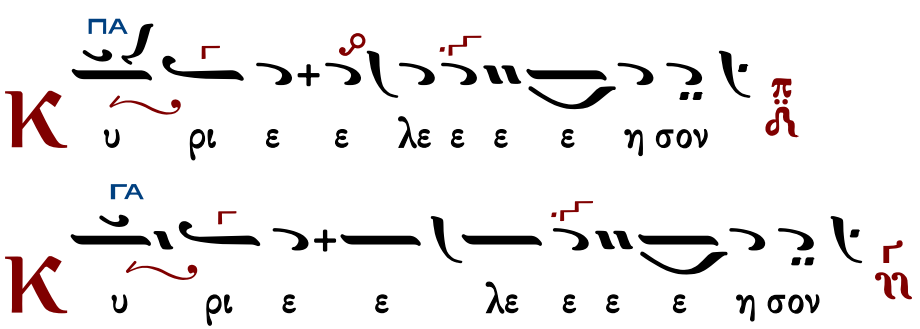

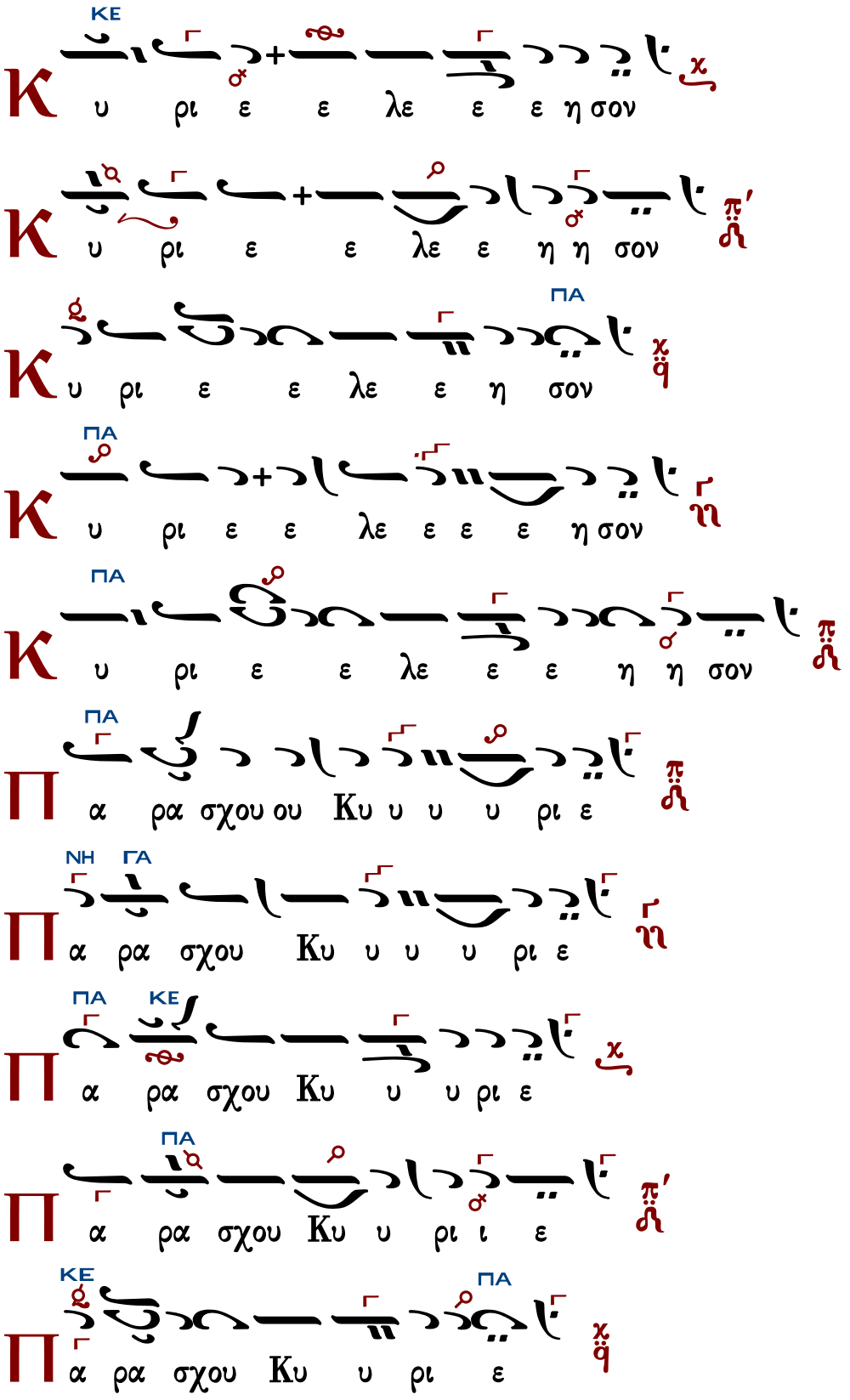
ΚΕ
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
Κ υ ρι ε ε λε ε η η σον
ΠΑ
Κ υ ρι ε ε λε ε η σον
ΠΑ
Κ υ ρι ε ε λε ε ε ε η σον
ΠΑ
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η η σον
ΠΑ
Π α ρα σχου ου Κυ υ υ υ ρι ε
ΝΗ ΓΑ
Π α ρα σχου Κυ υ υ υ ρι ε
ΠΑ ΚΕ
Π α ρα σχου Κυ υ υ ρι ε
ΠΑ
Π α ρα σχου Κυ υ ρι ι ε
ΚΕ ΠΑ
Π α ρα σχου Κυ υ ρι ε

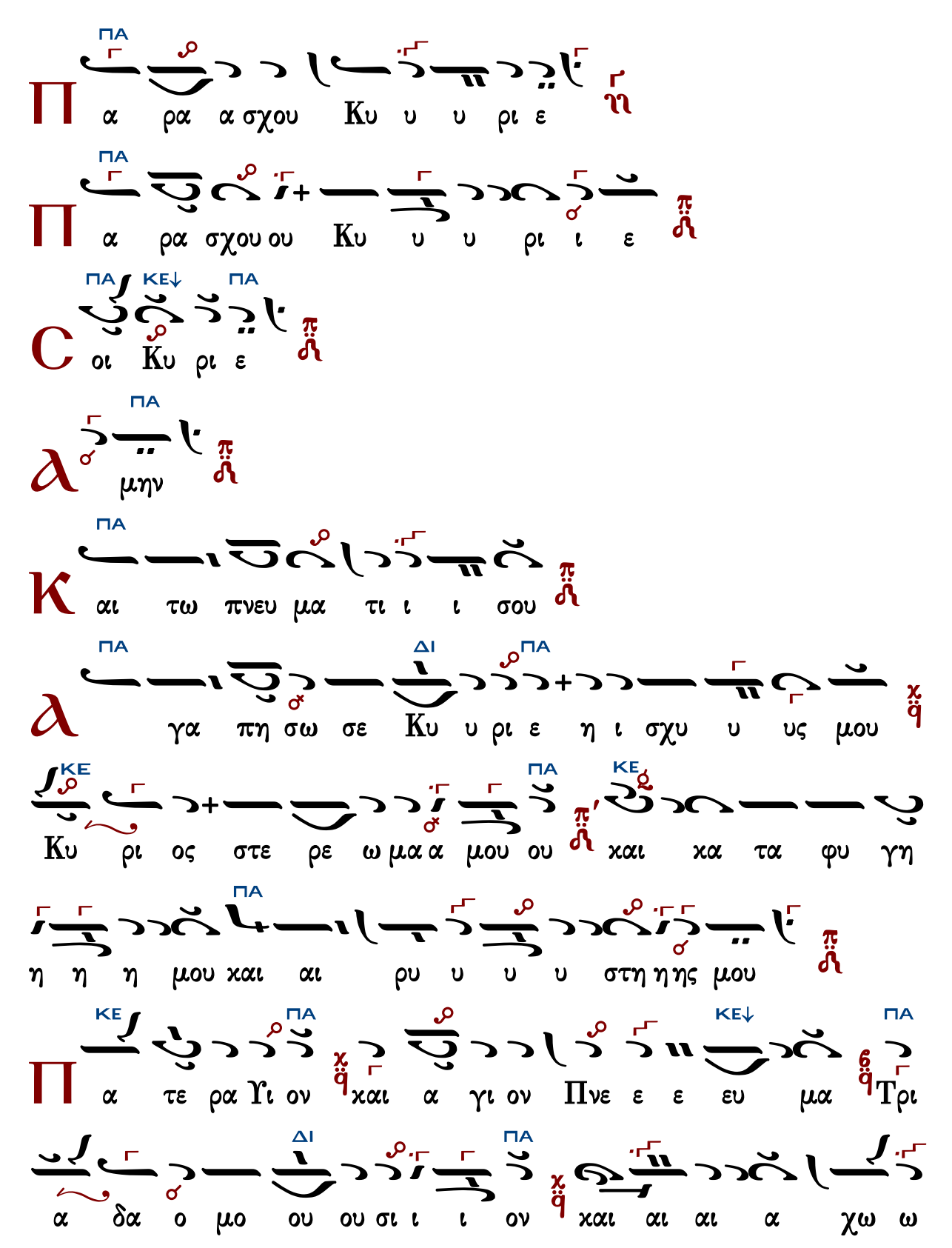
ΠΑ
Π α ρα α σχου Κυ υ υ ρι ε
ΠΑ
Π α ρα σχου ου Κυ υ υ ρι ι ε
ΠΑ ΚΕ↓ ΠΑ
C οι Κυ ρι ε
ΠΑ
α μην
ΠΑ
Κ αι τω πνευ μα τι ι ι σου
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
α γα πη σω σε Κυ υ ρι ε η ι σχυ υ υς μου
ΚΕ ΠΑ ΚΕ
Κυ ρι ος στε ρε ω μα α μου ου και κα τα φυ γη
ΠΑ
η η η μου και αι ρυ υ υ υ στη η ης μου
ΚΕ ΠΑ ΚΕ↓ ΠΑ
Π α τε ρα Υι ον και α γι ον Πνε ε ε ευ μα Τρι
ΔΙ ΠΑ
α δα ο μο ου ου σι ι ι ον και αι αι α χω ω

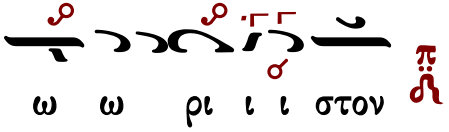

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

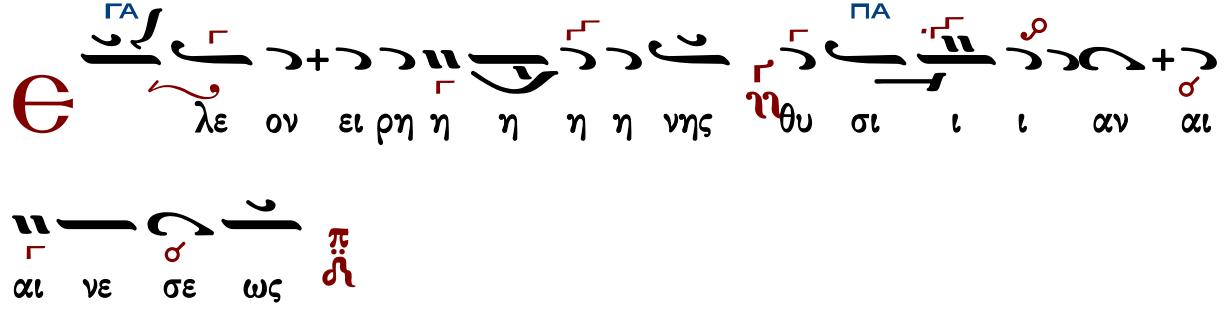

ΜΕΛ ΓΑ

Και με τα του πνευ μα το ος σου

ΠΑ

Ε χο μεν προς τον Κυ ρι ον

ΔΙ ΠΑ ΚΕ↓ ΠΑ

α ξι ι ι ο ον χαι δι ι ι χαι αι αι ον

ΠΑ

γι ο ος α γι ος α γι ος Κυ υ ρι ος Σα βα

ΚΕ ΠΑ

ωθ πλη η ρης ο ου ρα νο ος χαι η γη τη η ης δο ξης

ΜΕΛ ΠΑ ΚΕ

σου ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι στοις ευ λο γη

ΠΑ

με νος ο ερ χο ο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι

ΚΕ↓ ΠΑ ΚΕ ΠΑ

ι ου ω σαν να ο εν τοις υ ψι ι στοις

μην

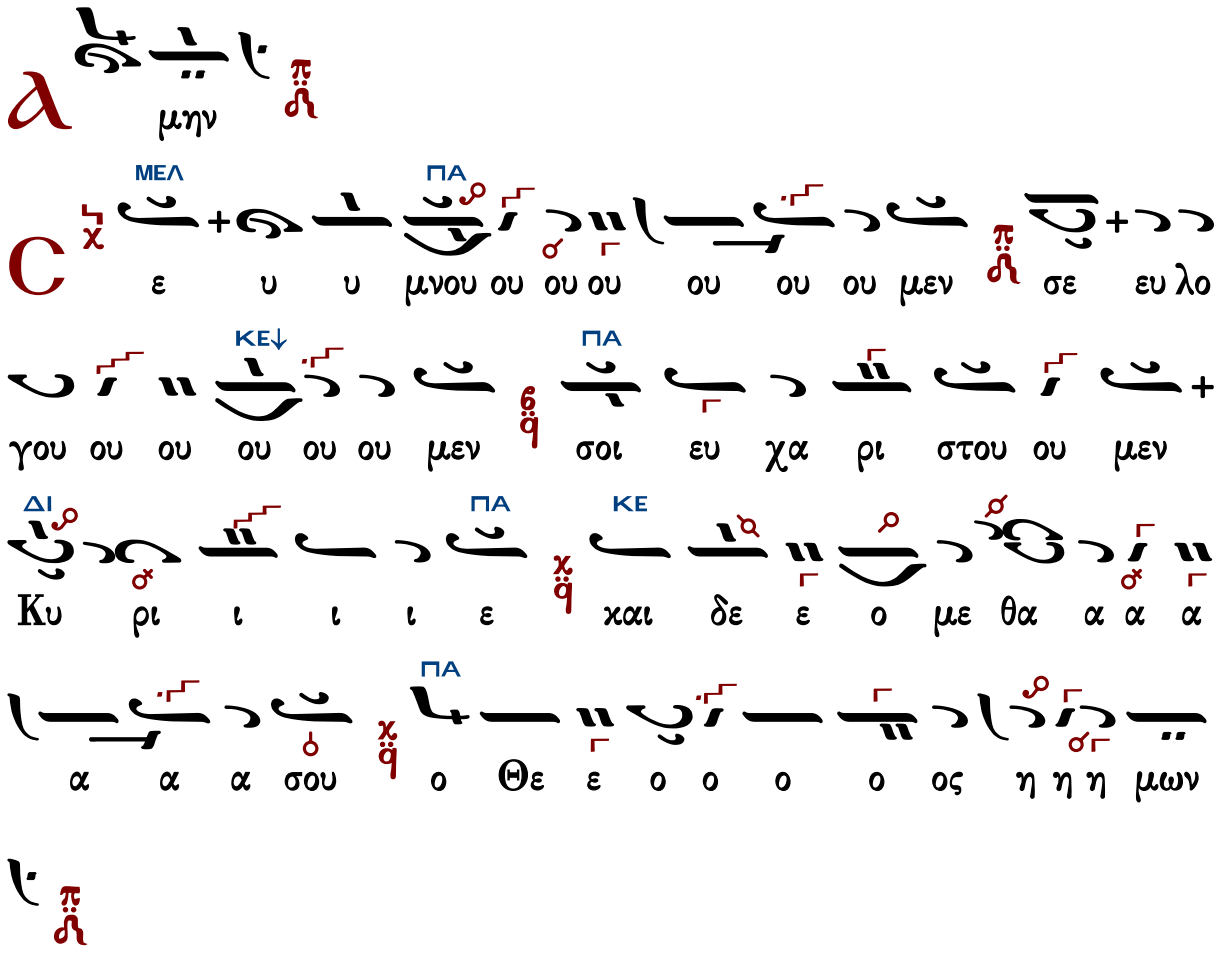

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

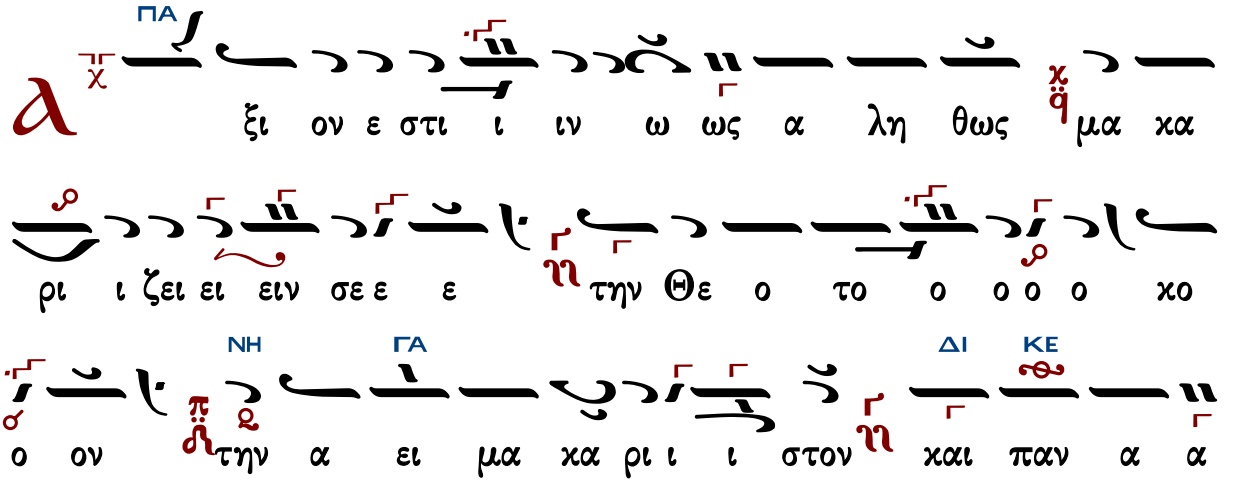

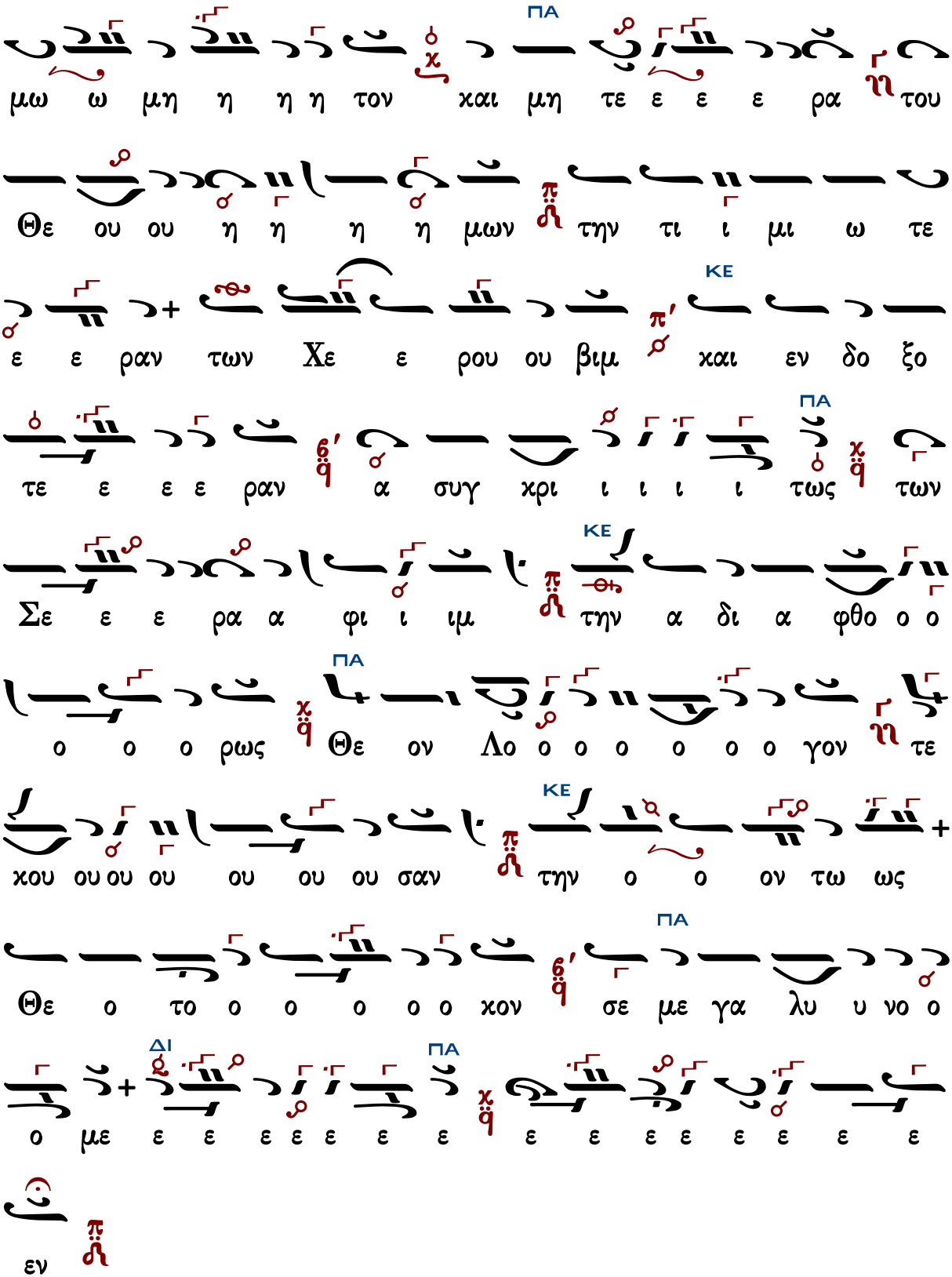
ΠΑ
μω ω μη η η η τον και μη τε ε ε ε ρα η του
Θε ου ου η η η η μων π την τι ι μι ω τε
ΚΕ
ε ε ραν των Χε ε ρου ου βιμ π' και εν δο ξο
ΠΑ
τε ε ε ε ραν ϛ' α συγ χρι ι ι ι ι τως χ των
ΚΕ
Σε ε ε ρα α φι ι ιμ π την α δι α φθο ο ο
ΠΑ
ο ο ο ρως χ Θε ον Λο ο ο ο ο ο ο γον η τε
ΚΕ
χου ου ου ου ου ου ου σαν π την ο ο ον τω ως
ΠΑ
Θε ο το ο ο ο ο ο χον ϛ' σε με γα λυ υ νο ο
ΠΑ
ΔΙ
ο με ε ε ε ε ε ε ε χ ε ε ε ε ε ε ε ε
εν π

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος 4 q Πα

Δημητρίου Σουρλαντζή
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία 1992 σ.327*

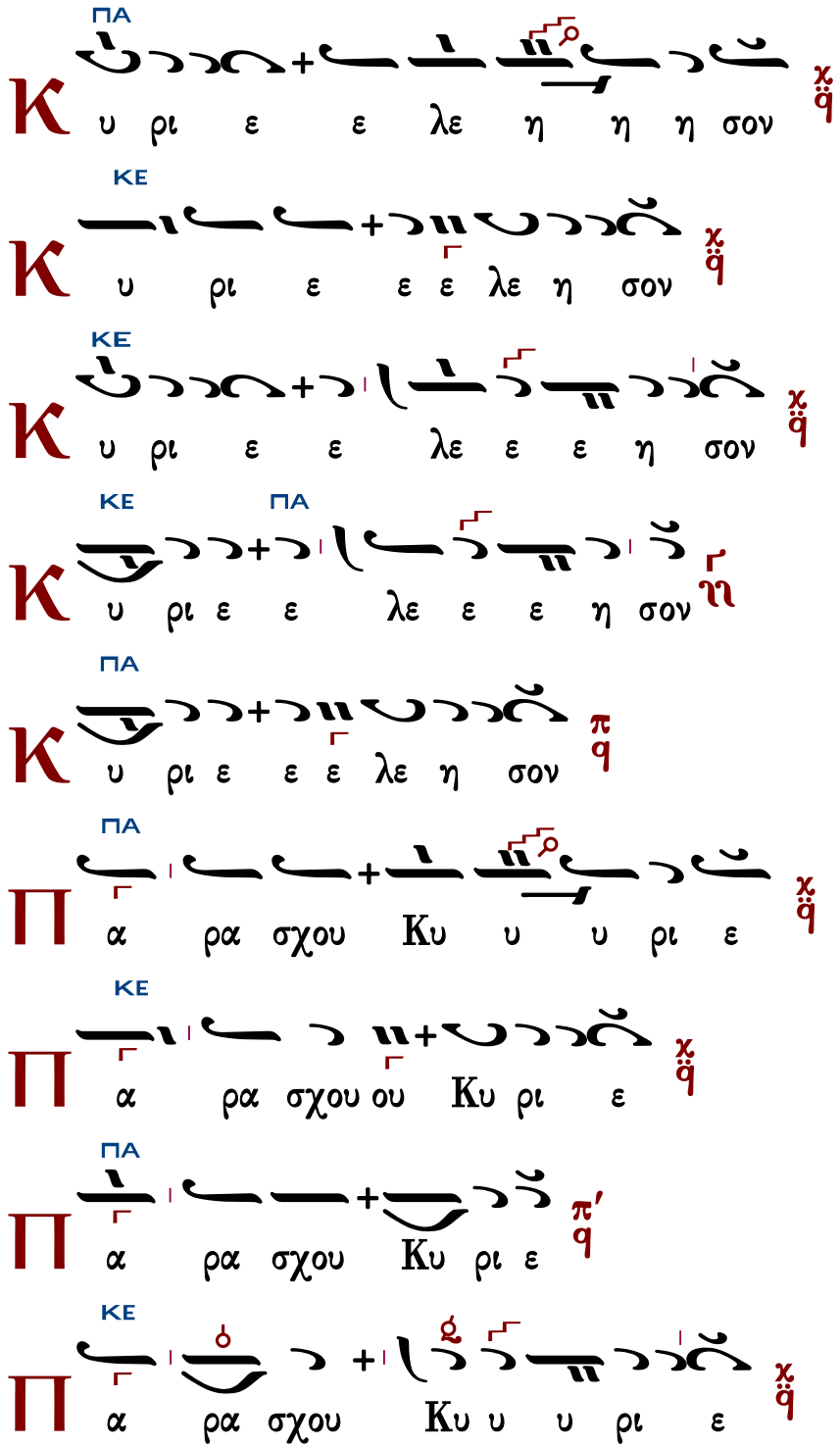

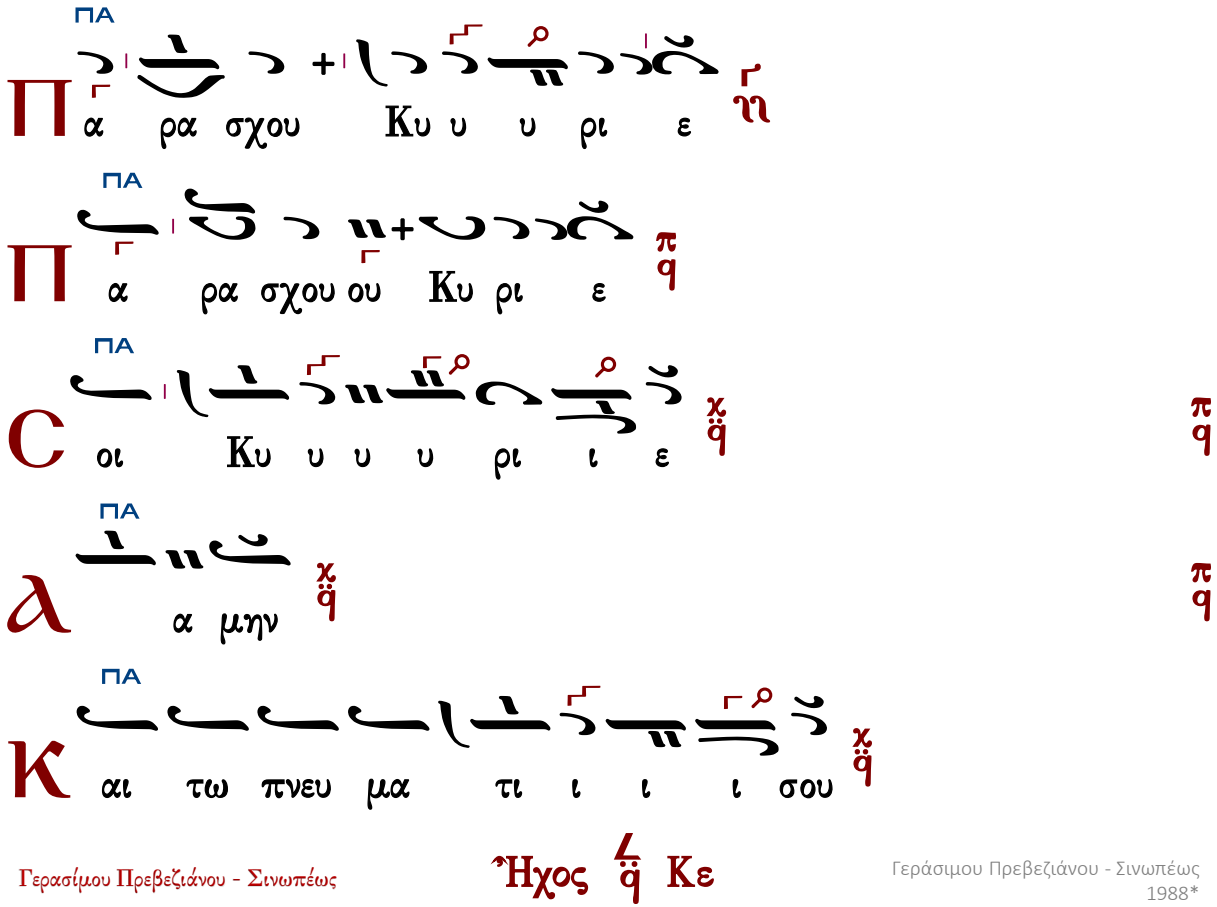

Γερασίμου Πρεβεζιάνου - Σινωπέως

Ἦχος Κε

Γεράσιμου Πρεβεζιάνου - Σινωπέως
1988*

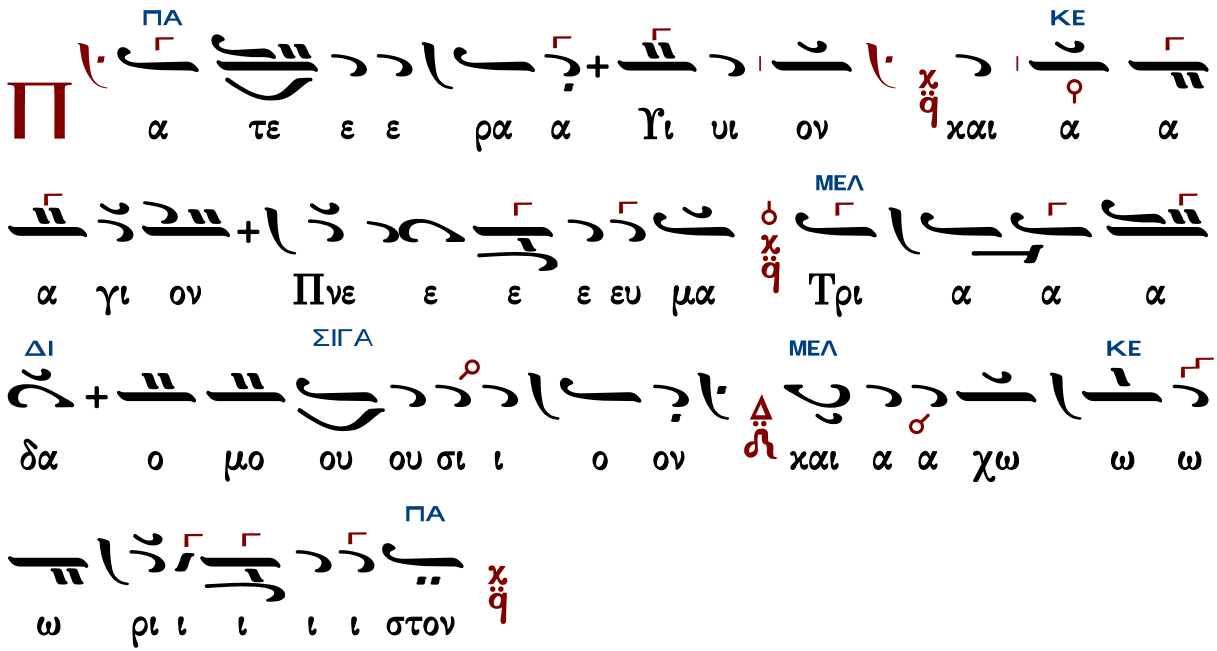

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

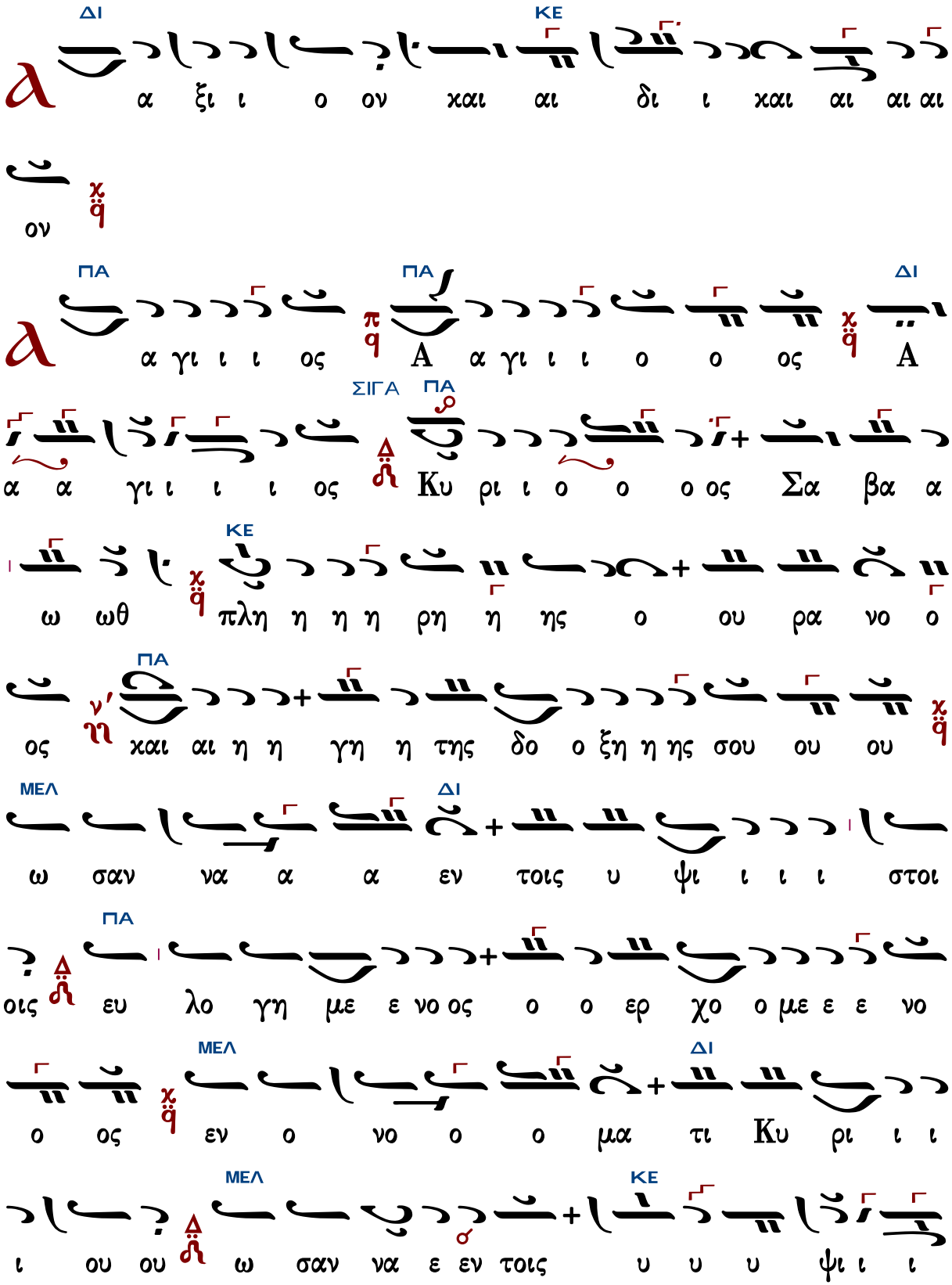
ΔΙ ΚΕ
α ξι ι ο ον χαι αι δι ι χαι αι αι αι
ον
ΠΑ ΠΑ ΔΙ
α γι ι ι ος Α α γι ι ι ο ο ος Α
ΣΙΓΑ ΠΑ
α α γι ι ι ι ος Κυ ρι ι ο ο ο ος Σα βα α
ΚΕ
ω ωθ πλη η η η ρη η ης ο ου ρα νο ο
ΠΑ
ος χαι αι η η γη η της δο ο ξη η ης σου ου ου
ΜΕΛ ΔΙ
ω σαν να α α εν τοις υ ψι ι ι ι στοι
ΠΑ
οις ευ λο γη με ε νο ος ο ο ερ χο ο με ε ε νο
ΜΕΛ ΔΙ
ο ος εν ο νο ο ο μα τι Κυ ρι ι ι
ΜΕΛ ΚΕ
ι ου ου ω σαν να ε εν τοις υ υ υ ψι ι ι

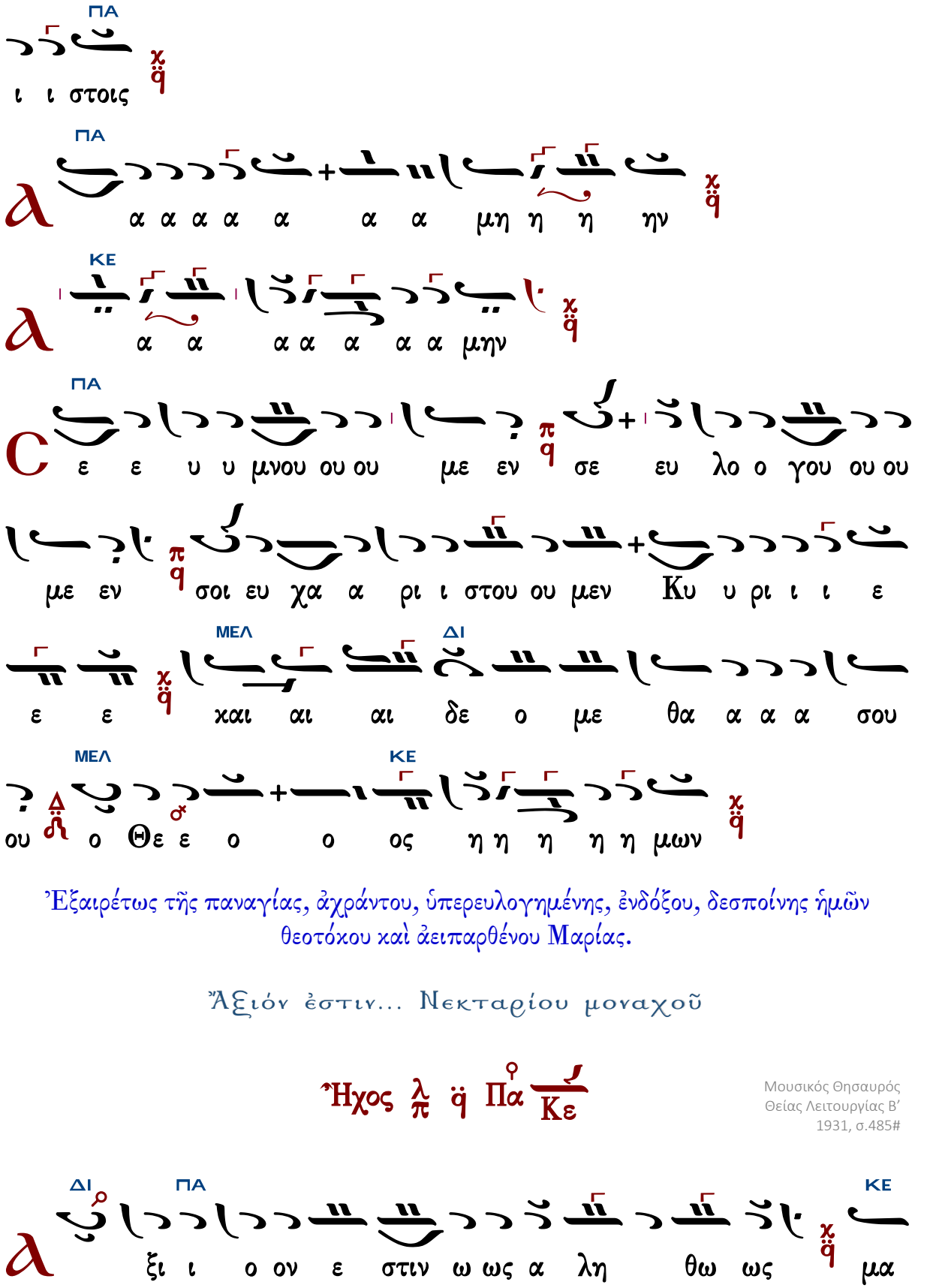
ΠΑ
ι ι στοις
ΠΑ
α α α α α α α μη η η ην
ΚΕ
α α α α α α α μην
ΠΑ
ε ε υ υ μνου ου ου με εν σε ευ λο ο γου ου ου
με εν σοι ευ χα α ρι ι στου ου μεν Κυ υ ρι ι ι ε
ε ε χαι αι αι δε ο με θα α α α σου
ΜΕΛ
ΔΙ
ΜΕΛ
ΚΕ
ου ο Θε ε ο ο ος η η η η η μων
Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.
Ἄξιόν ἐστιν... Νεκταρίου μοναχοῦ
Ἦχος λ ϊ Πα Κε
Μουσικός Θησαυρός
Θείας Λειτουργίας Β'
1931, σ.485#
ΔΙ
ΠΑ
ΚΕ
ξι ι ο ον ε στιν ω ως α λη θω ως μα

ΜΕΛ ΚΕ
κα ρι ζει ειν σε τη ην Θε ο ο ο το ο ο ο κον
ΚΕ↓
την α α ει ει μα α κα ρι ι στο ον και παν α α μω
ΚΕ
μη η το ον και μη τε ρα α του Θε ε ου ου η
ΠΑ
η η μων την τι ι μι ι ω τε ε ε ραν τω ω ων Χε
ΔΙ ΚΕ ΔΙ ΜΕΛ
ρου ου βι ιμ και ε εν δο ξο τε ε ε ε ρα αν α
ΚΕ
συγ κρι ι ι τως τω ω ω ων Σε ε ρα α α φιμ
ΚΕ↓ ΚΕ ΜΕΛ
την α δι α α φθο ο ο ρω ως Θε ον Λο ο ο γον
ΚΕ ΠΑ
τε ε ε ε κου ου ου ου σαν την ον τω ως Θε ε
ΜΕΛ ΚΕ
ο το ο ο ο ο κον σε ε ε με γα α α α
ΜΕΛ ΚΕ ΔΙ ΠΑ
λυ υ νο ο ο ο με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε εν

Ἦχος ⲅ ⲇι

Κ.Α. Ψάχου
Λειτουργία τομος Α΄
1909 σ.132*

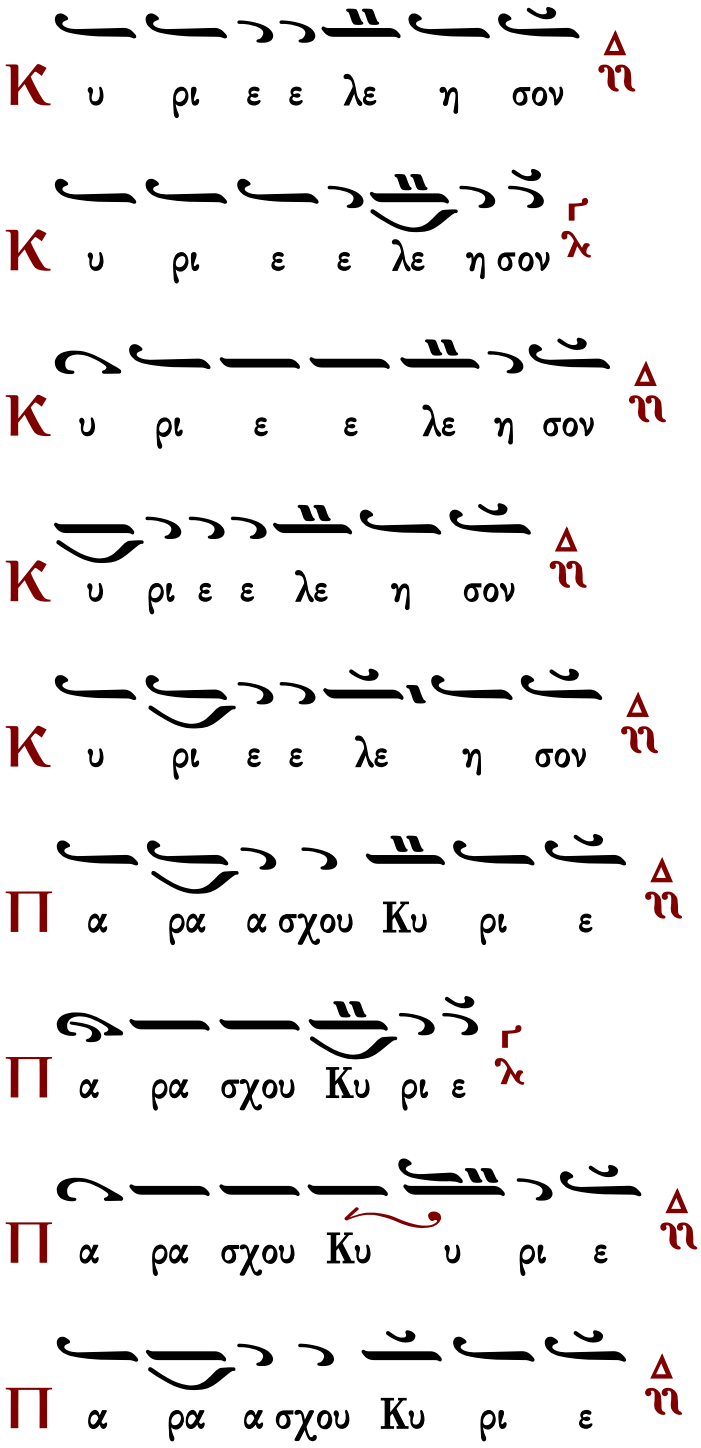

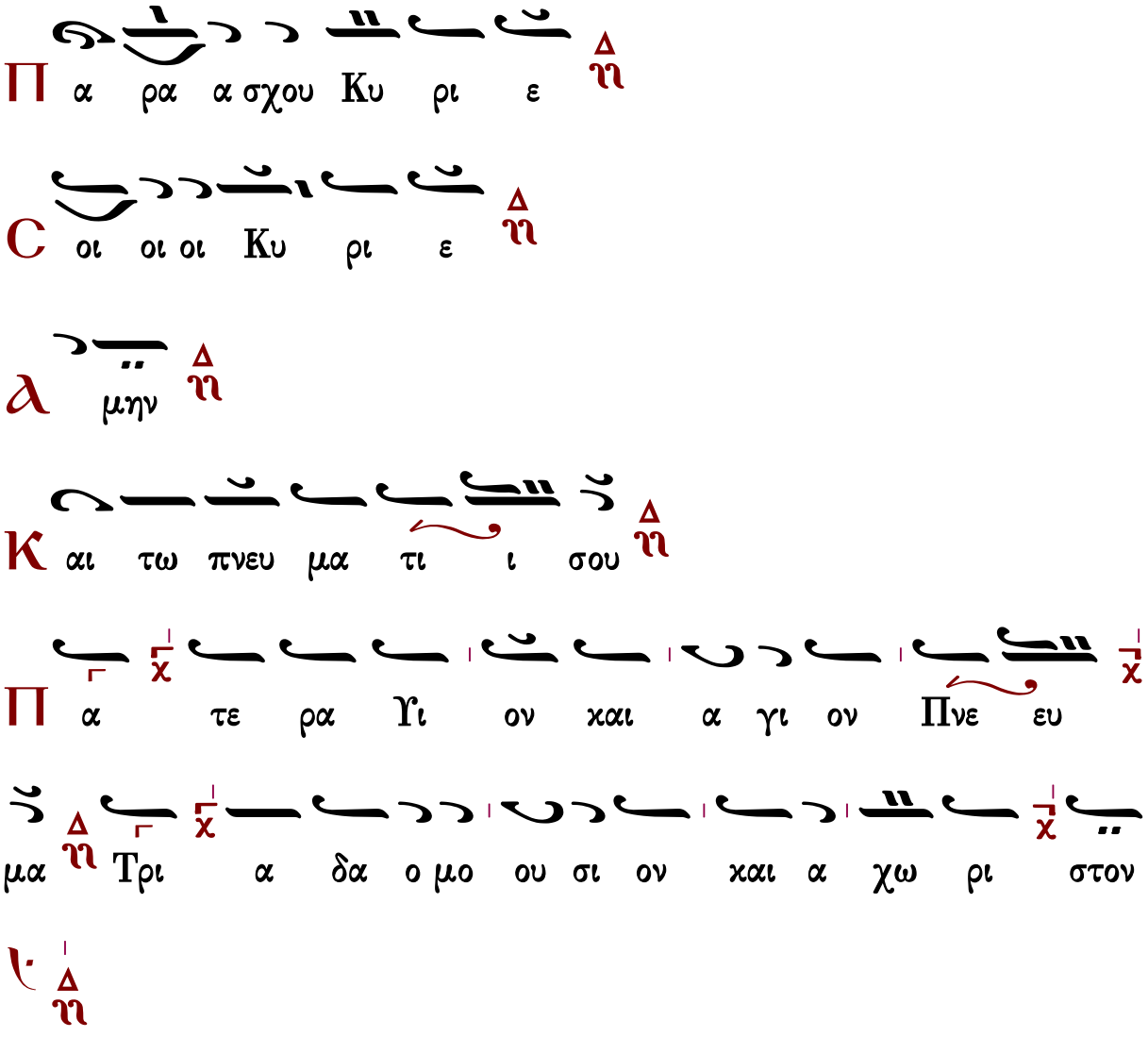

Ἦχος

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
έκ χειρογράφου 24.10.2002*

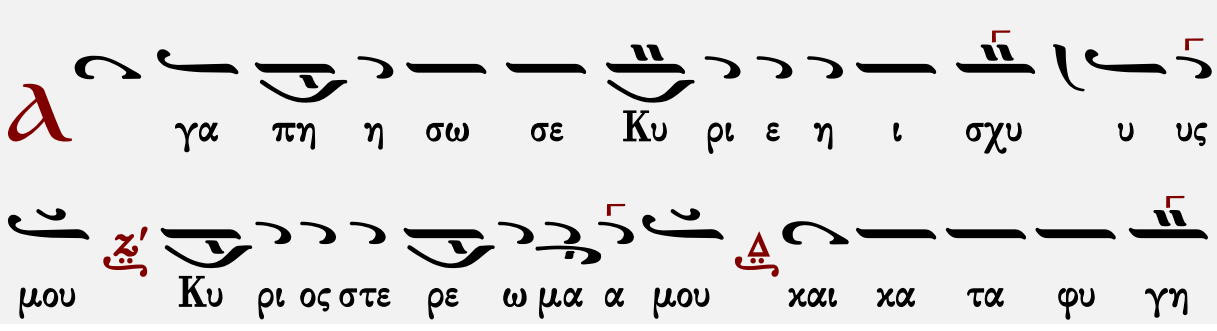

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ἦχος Δι

Κ.Α. Ψάχου
Λειτουργία τομος Α΄
1909 σ.132*

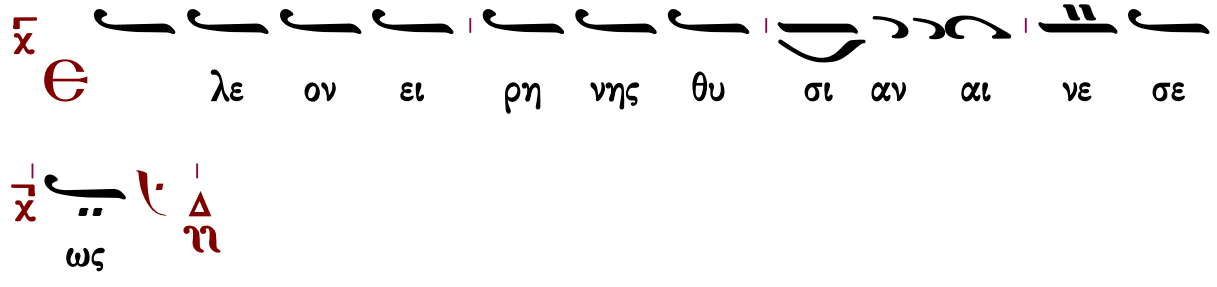

Κ αι με τα του πνευ μα το ος σου

Є χο μεν προς τον Κυ ρι ον

ϡ ξι ον και δι ι ι ι ι και ον

ϡ γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι

ος Σαβ βα ωθ πλη ρης ο ου ρα νος και η

γη της δο ξης σου ω σαν να εν τοις υ ψι ι

στοις ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο

νο μα τι Κυ ρι ι ου ου ου ω σαν να εν τοις υ

ψι ι ι ι ι ι στοις

ϡ μη η ην

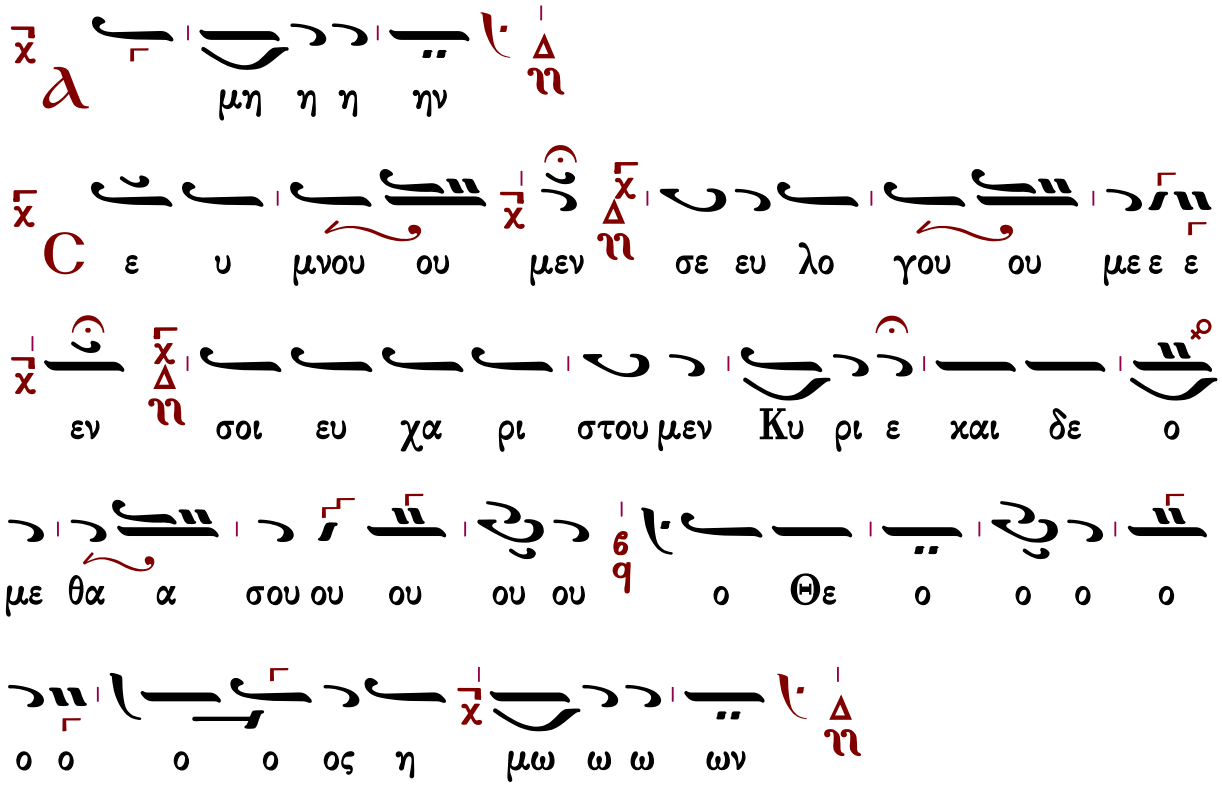

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου,
δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Θ. Λειτουργία
1851 σ.444#

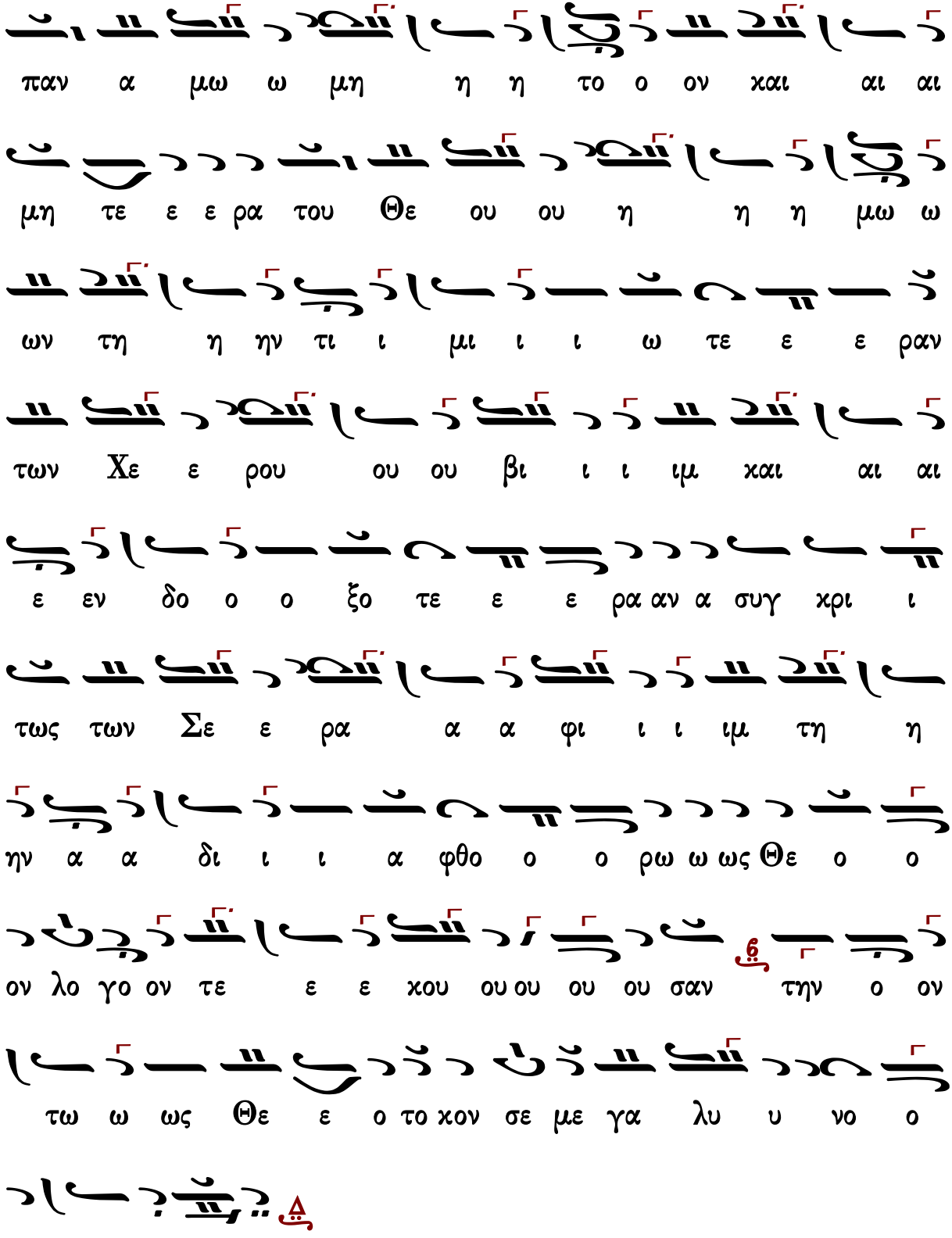
παν α μω ω μη η η το ο ον χαι αι αι
μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω
ων τη η ην τι ι μι ι ι ω τε ε ε ραν
των Χε ε ρου ου ου βι ι ι ιμ χαι αι αι
ε εν δο ο ο ξο τε ε ε ρα αν α συγ χρι ι
τως των Σε ε ρα α α φι ι ι ιμ τη η
ην α α δι ι ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο
ον λο γο ον τε ε ε χου ου ου ου ου σαν την ο ον
τω ω ως Θε ε ο το χον σε με γα λυ υ νο ο
ο με ε ε εν

Κοινωνικὸν

ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Κουκουζέλους (ιγ' αἰών)

ἐκ τοῦ χειρογράφου 705 μετοχίου Παναγίου Τάφου
ἐν Κωνσταντινουπόλει 1829

Ἦχος λ̇ π̇ ϙ̇ Πα

Κοινωνικά παλαιών διδασκάλων Α
Ψαλτική Παράδοσις 2014 σ.96#

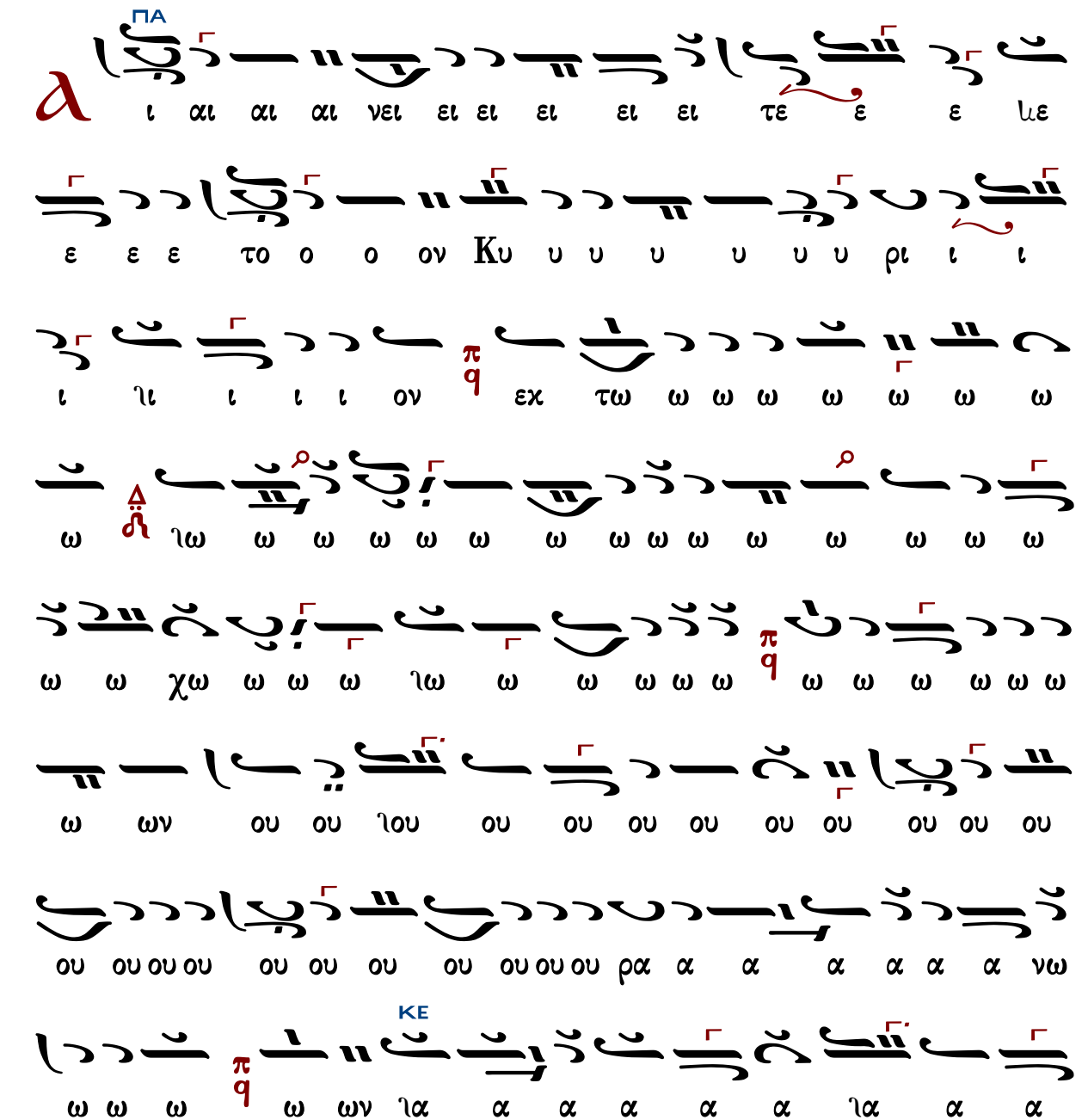

ΔΙ
ΠΑ
ΠΑ
ΚΕ
ΚΕ
ΔΙ
ΠΑ
ΝΗ

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Ἦχος λ π ϊ Πα

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία
1851 σ.484#

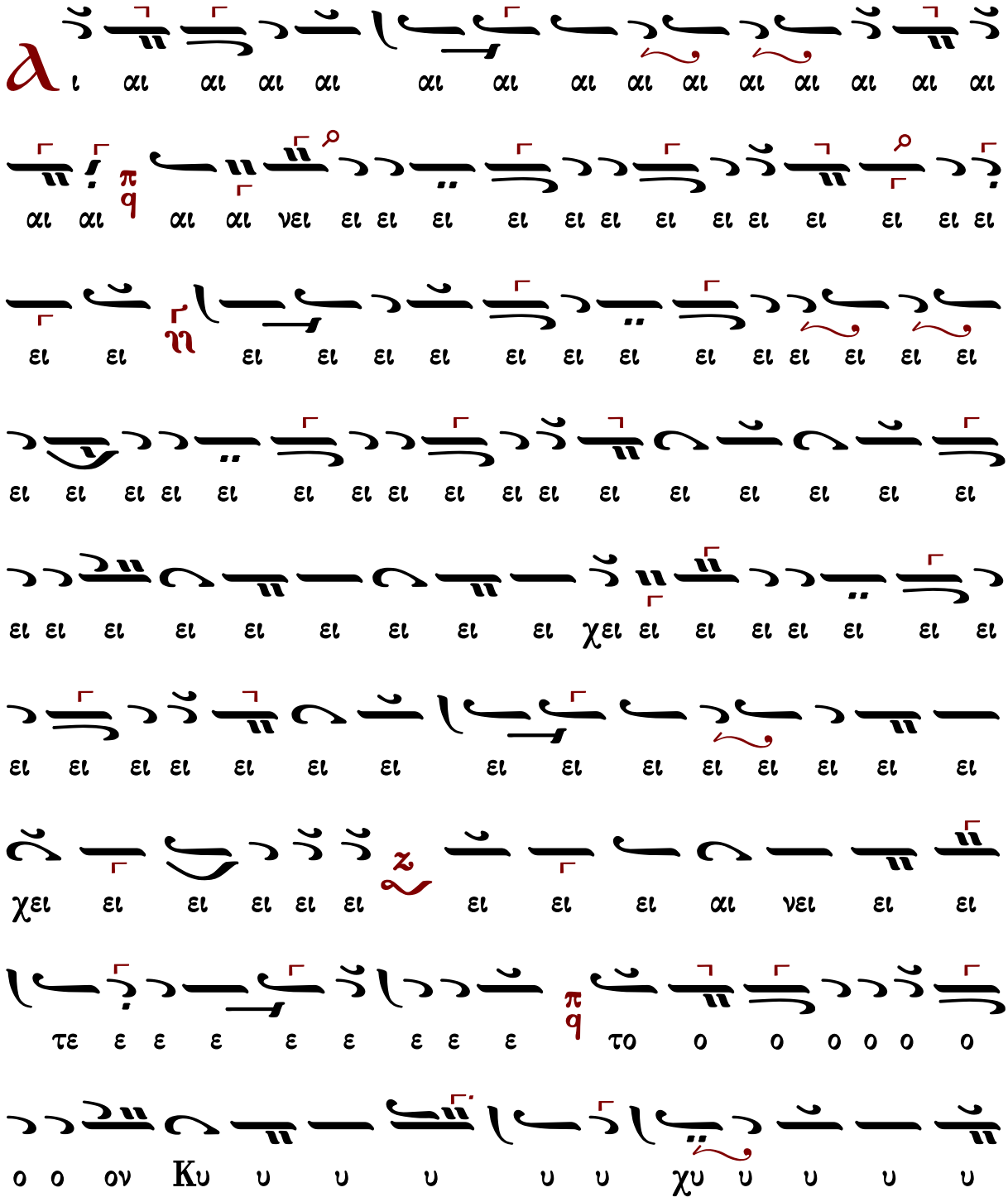

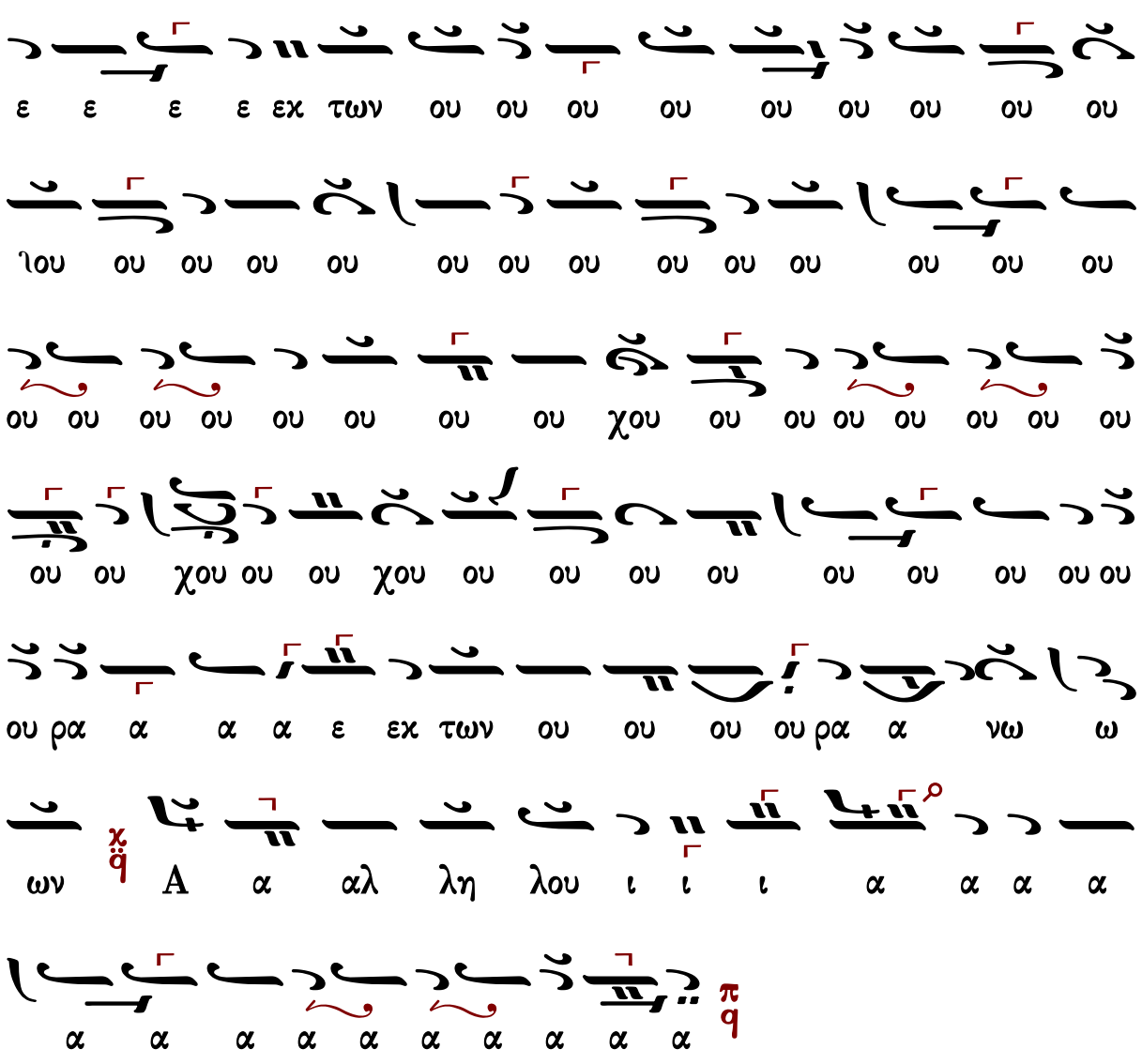
ου ου ου

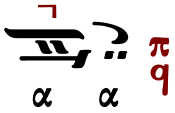

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Πέτρου Λαμπαδαρίου III (1730-1777)

Ἦχος λ ϊ Πα

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία
1851 σ.517*

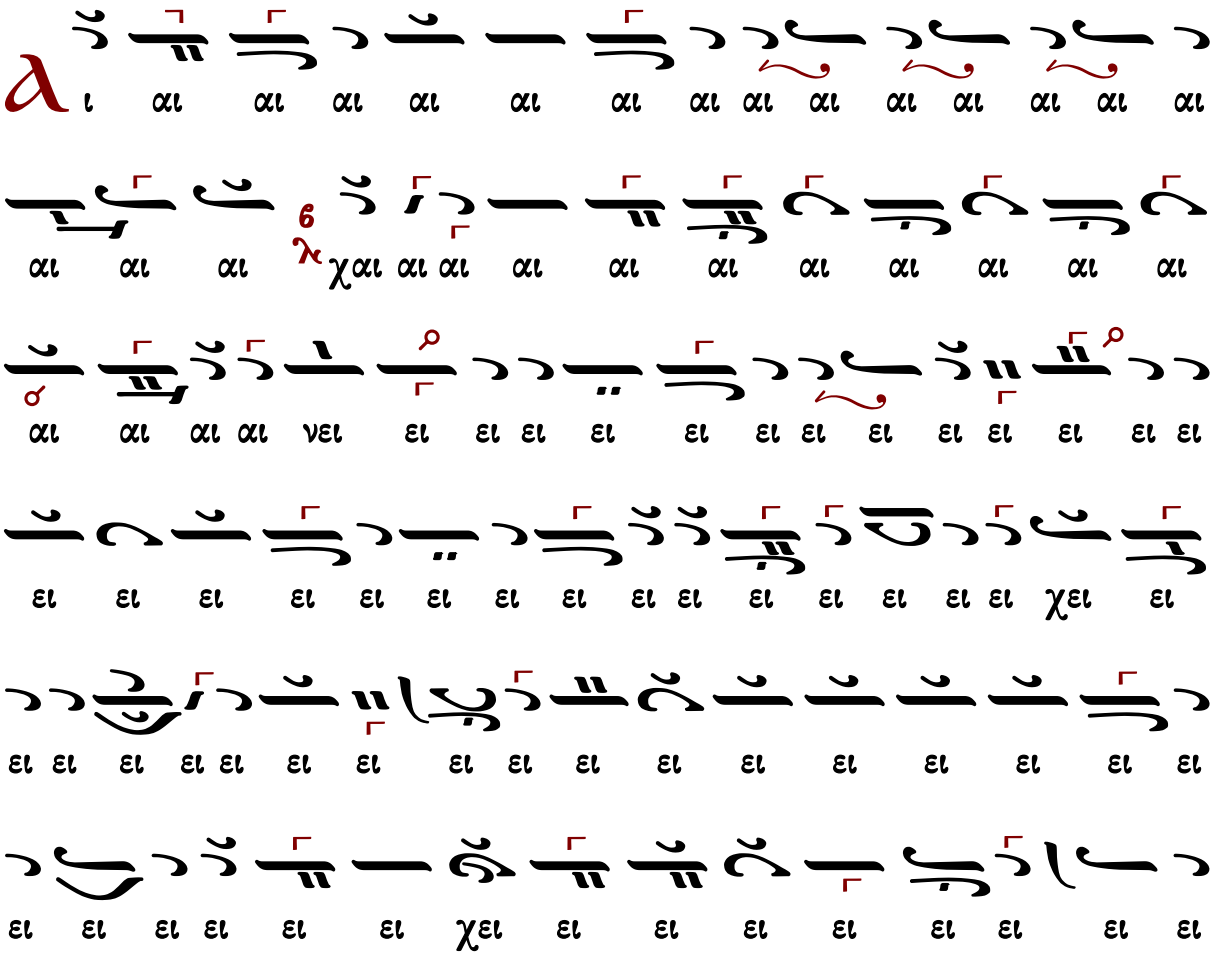

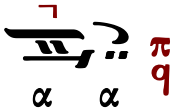

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Δανιήλ Πρωτοψάλτου (†1789)

Ἦχος λ ϊ Πα

Πανδέκτη
Θ. Λειτουργία
1851 σ.466#

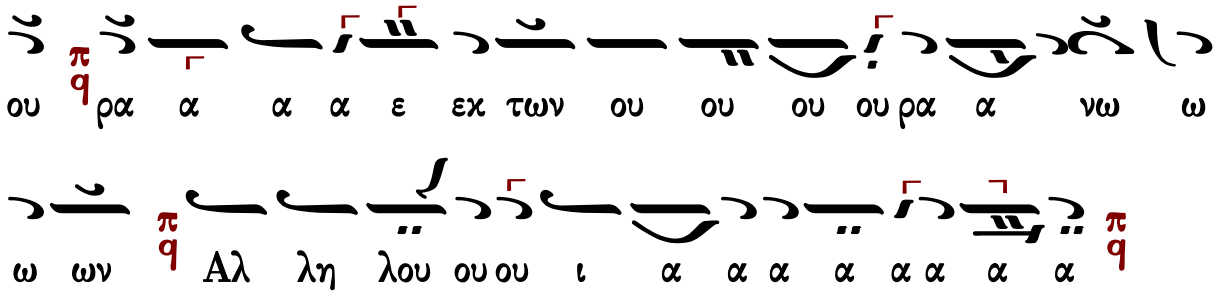

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Πέτρου Βυζαντίου (†1808)

Ἦχος λ ϊ Πα

Πανδέκτη
Θ. Λειτουργία
1851 σ.546#

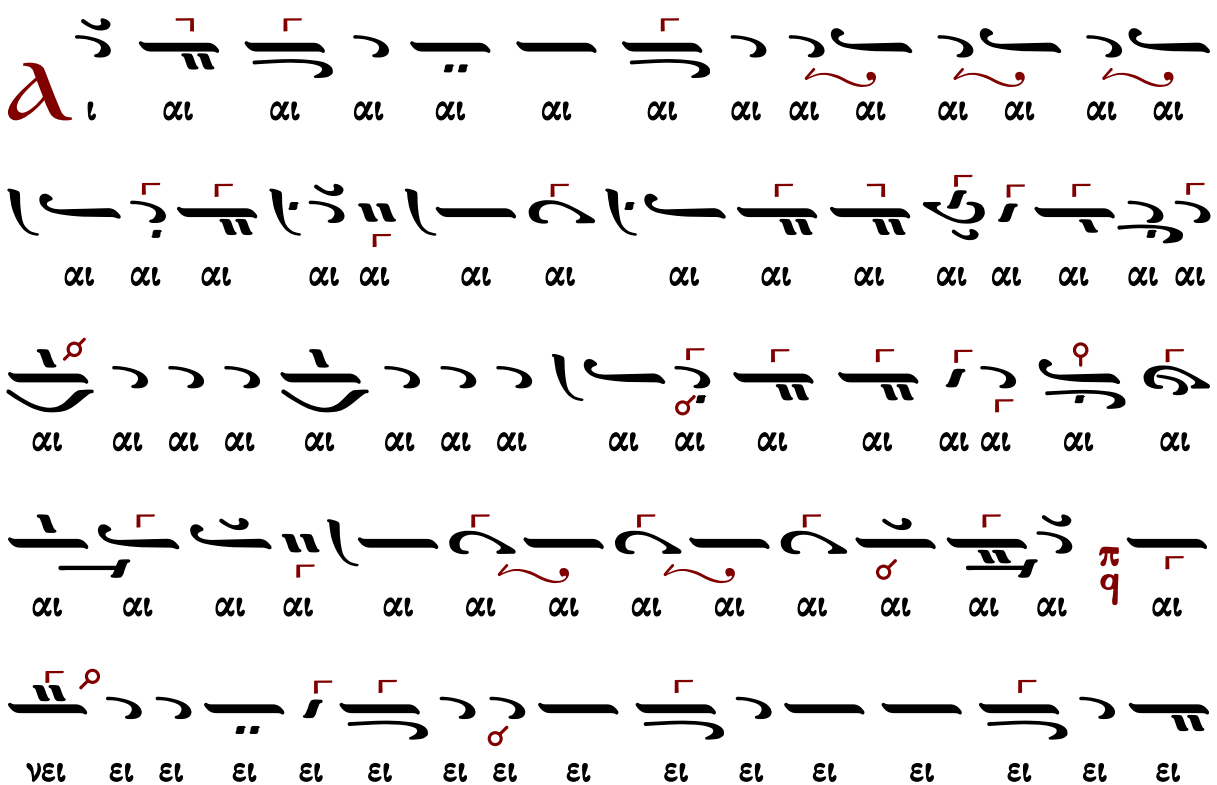

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου (†1821)

Ἦχος λ̇ π̇ ϊ̇ Πα

Ταμείον Ανθολογίας Β
1834 σ.302
Πανδέκτη 1851 σ.572#

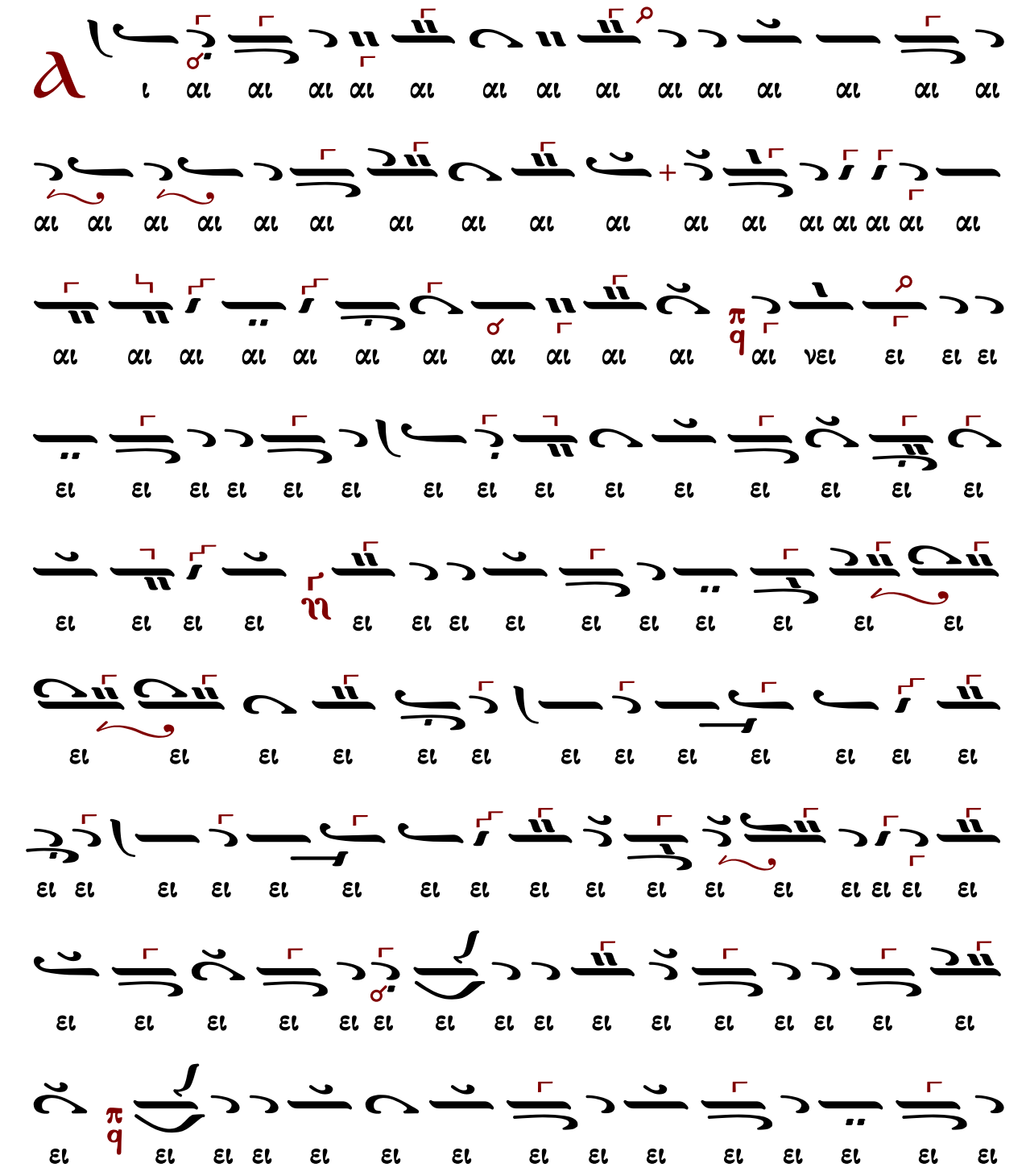

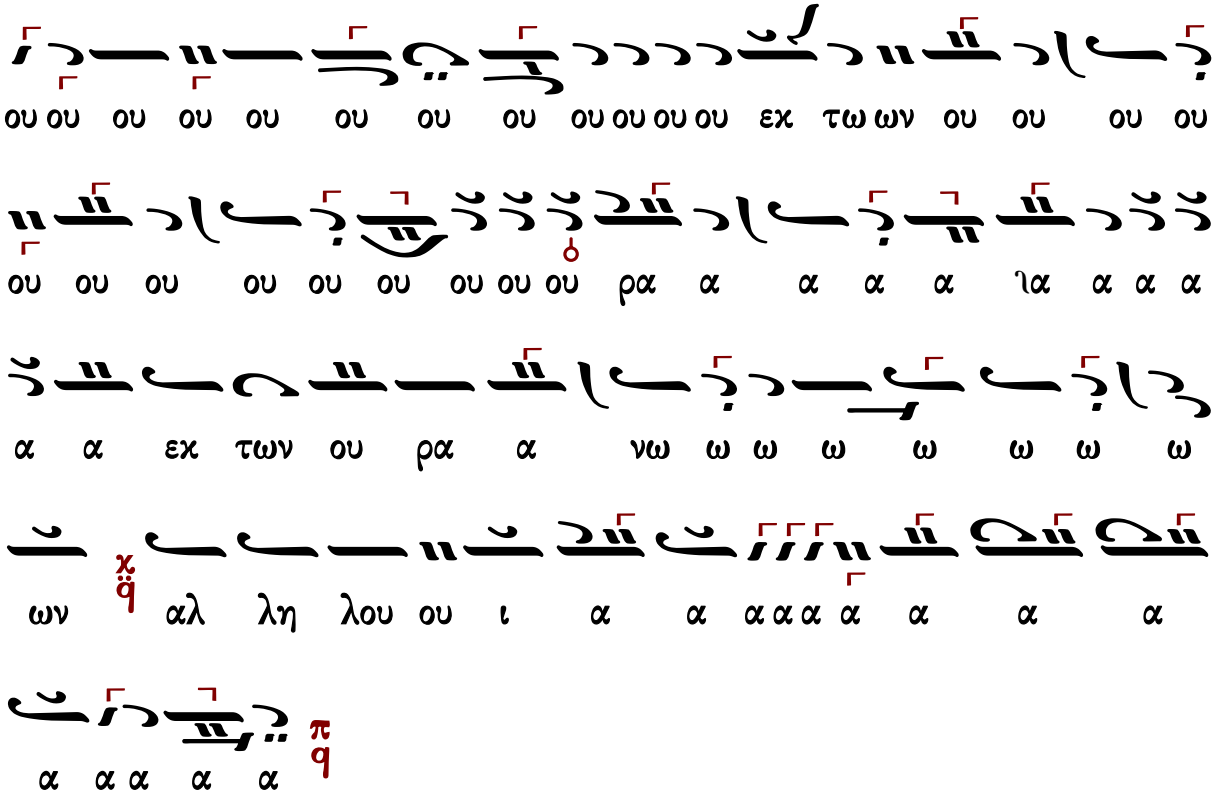

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Θεοδώρου Φωκαέως (†1851)

Ἦχος λ π ϊ Πα

Ταμείον Ανθολογίας
Θεοδώρου Φωκαέως
τόμος Γ' 1869 σ.469#

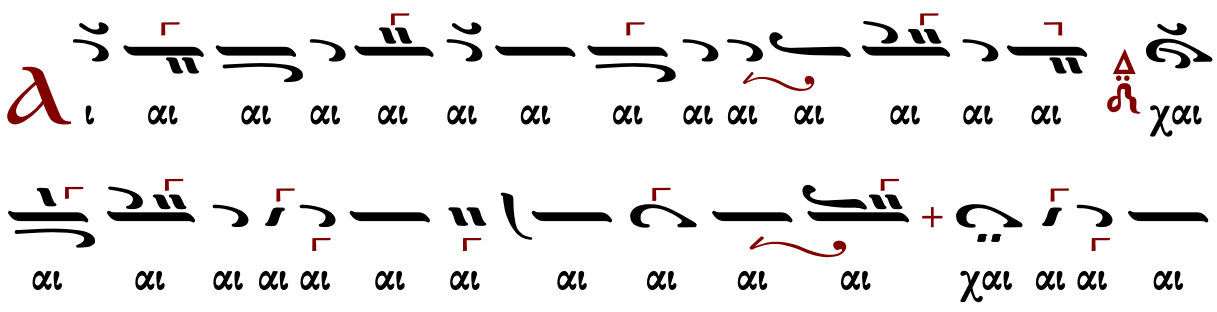

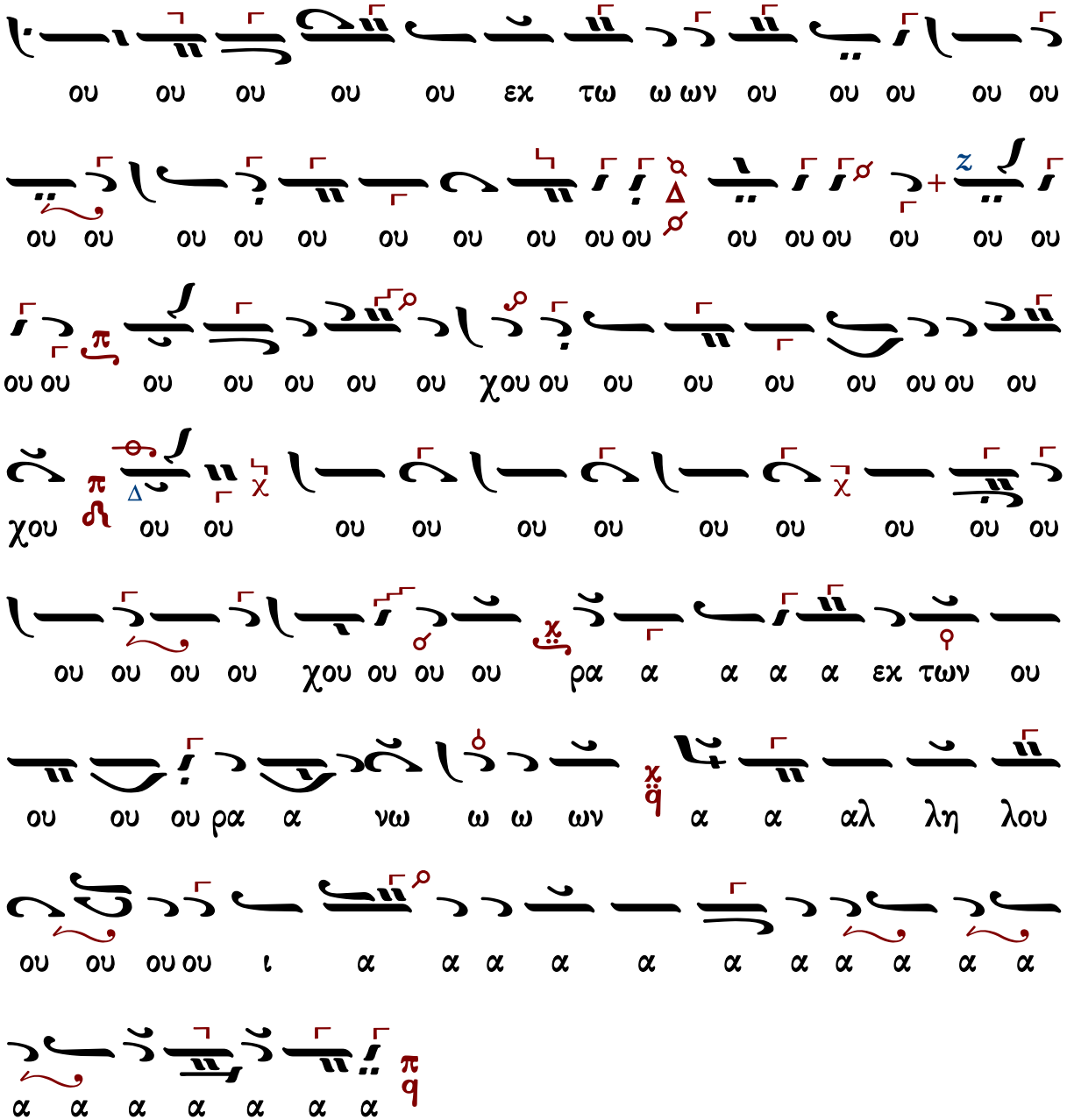

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Ἰωάννου Λαμπαδαρίου (†1866)

Ἦχος λ̅ π̅ ϙ̈ Πα

Πανδέκτη
Θ. Λειτουργία
1851 σ.596#

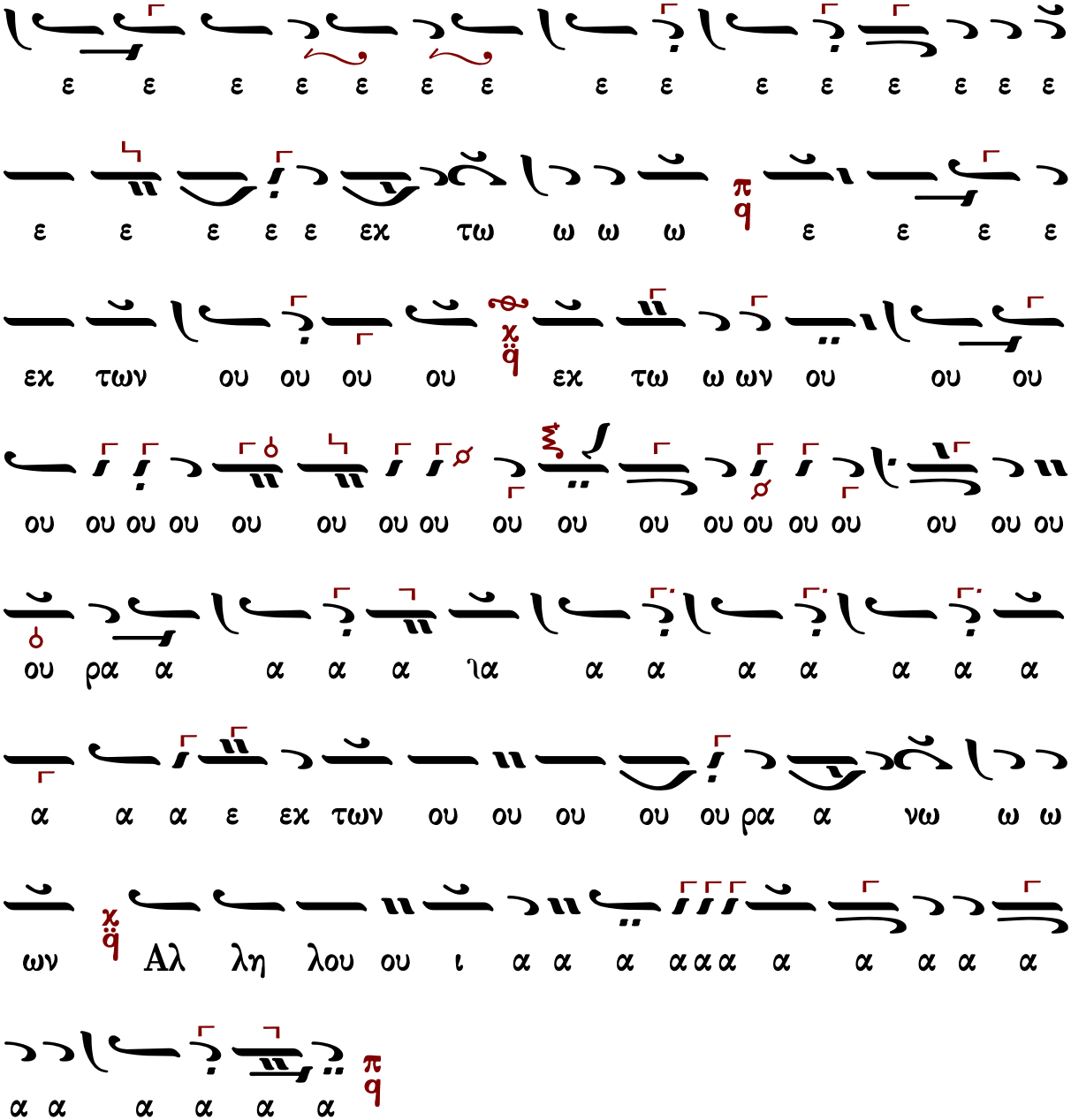
α α α α α α
π q
ων χ q Αλ λη λου ου ι α α α α α α α α α α α
α α α ε εχ των ου ου ου ου ου ρα α νω ω ω
ου ρα α α α α ια α α α α α α α
ου ου ου ου ου

Ἦχος λ̇ π̇ q̈ Πα

Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου
Χερουβικάριον 1900 σ.112*

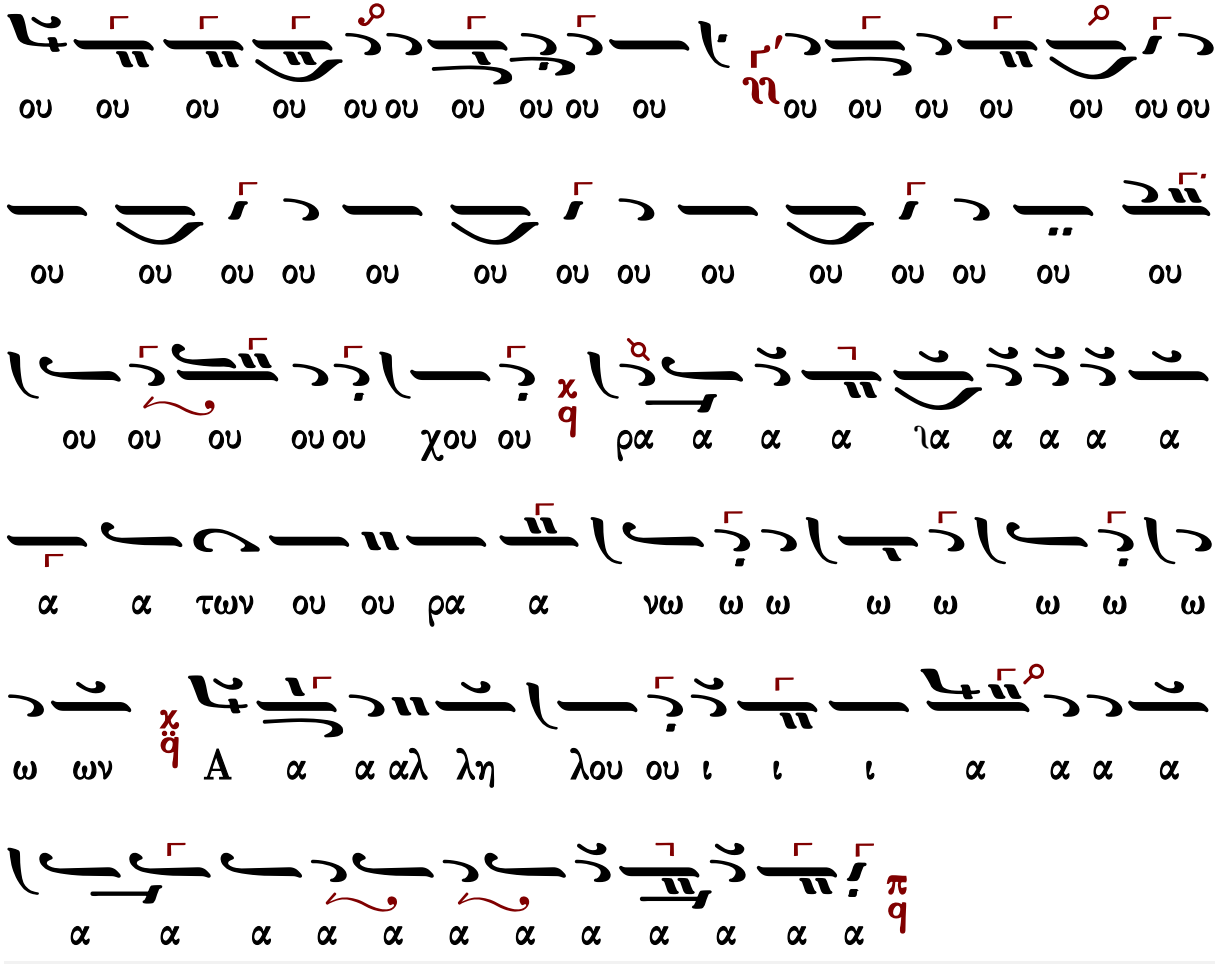

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Γεωργίου Καρακάση (†1988)

Ἦχος λ ϟ Πα

Γεωργίου Καρακάση
Θεία Λειτουργία
1988 σ.213#

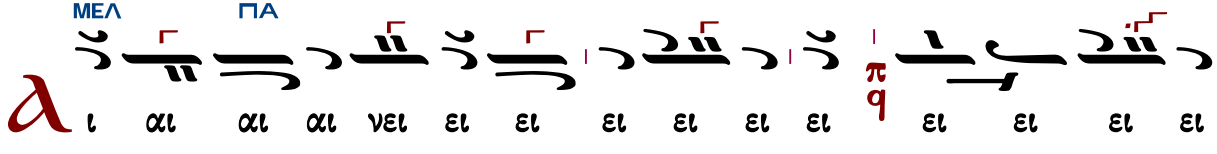

ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ
ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ
ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ
ΜΕΛ
ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ
ΠΑ
ΕΙ ΕΙ αι νει ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ τε ε ε ε
ΝΗ ΝΗ ΠΑ
ε ε τον Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
τον Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ τον Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ι
ΝΗ ΠΑ
ο ο ο ο ο ο ο ο ον ε ε ε ε
ΚΕ
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε εχ τω
ω ω ων ε ε εχ τω ω ω ων ου ου

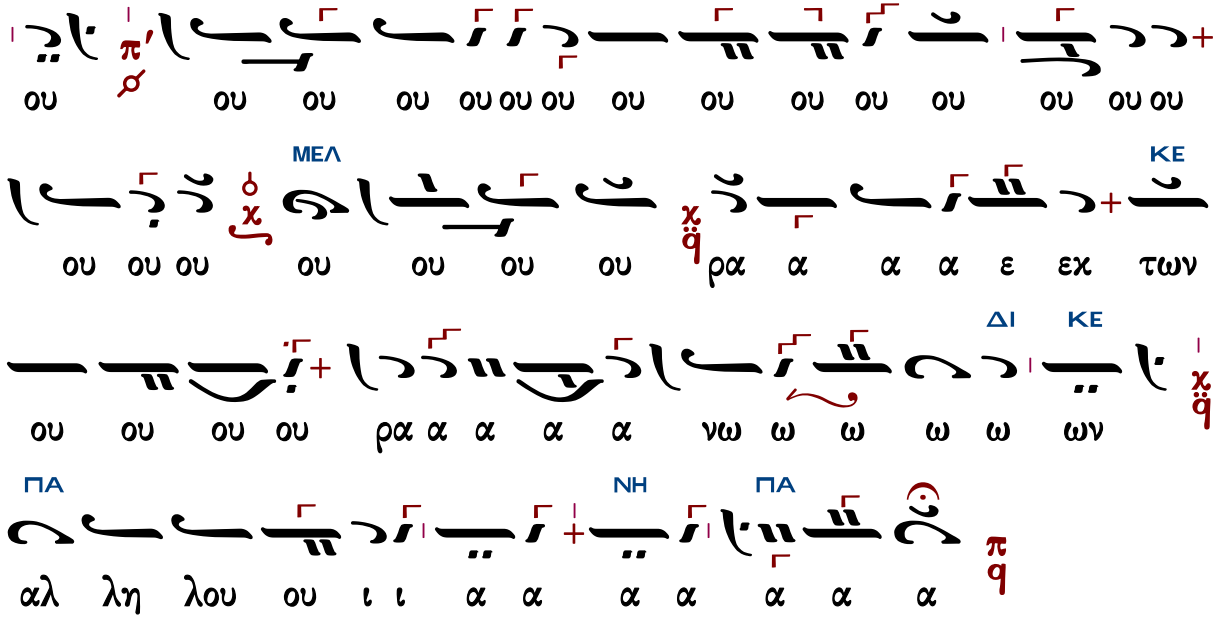

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Δοσιθέου Κατουνακιώτου (†1991)

Ἦχος λ ϋ Πα

Δοσιθέου Κατουνακιώτου
Λειτουργικά 1990 σ.254#

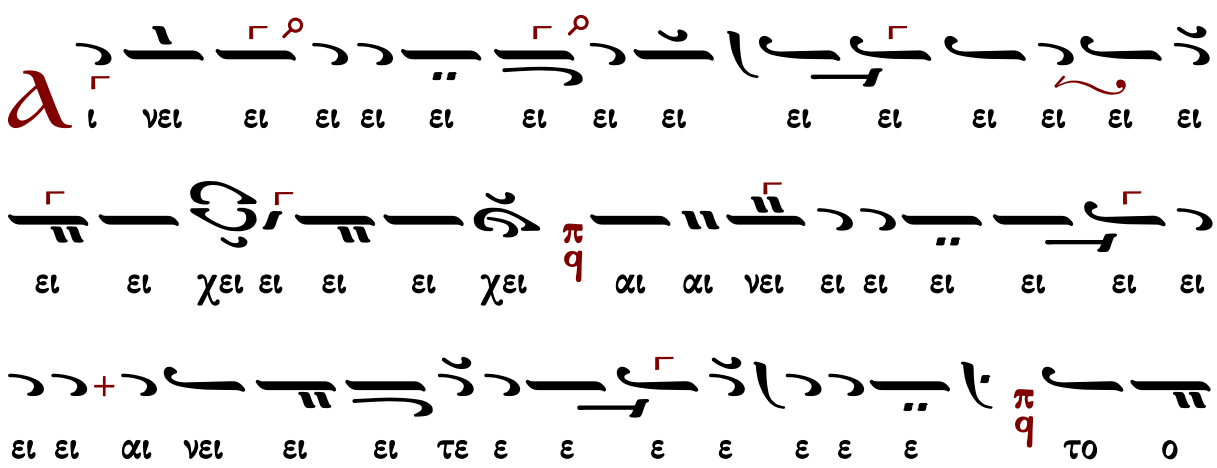

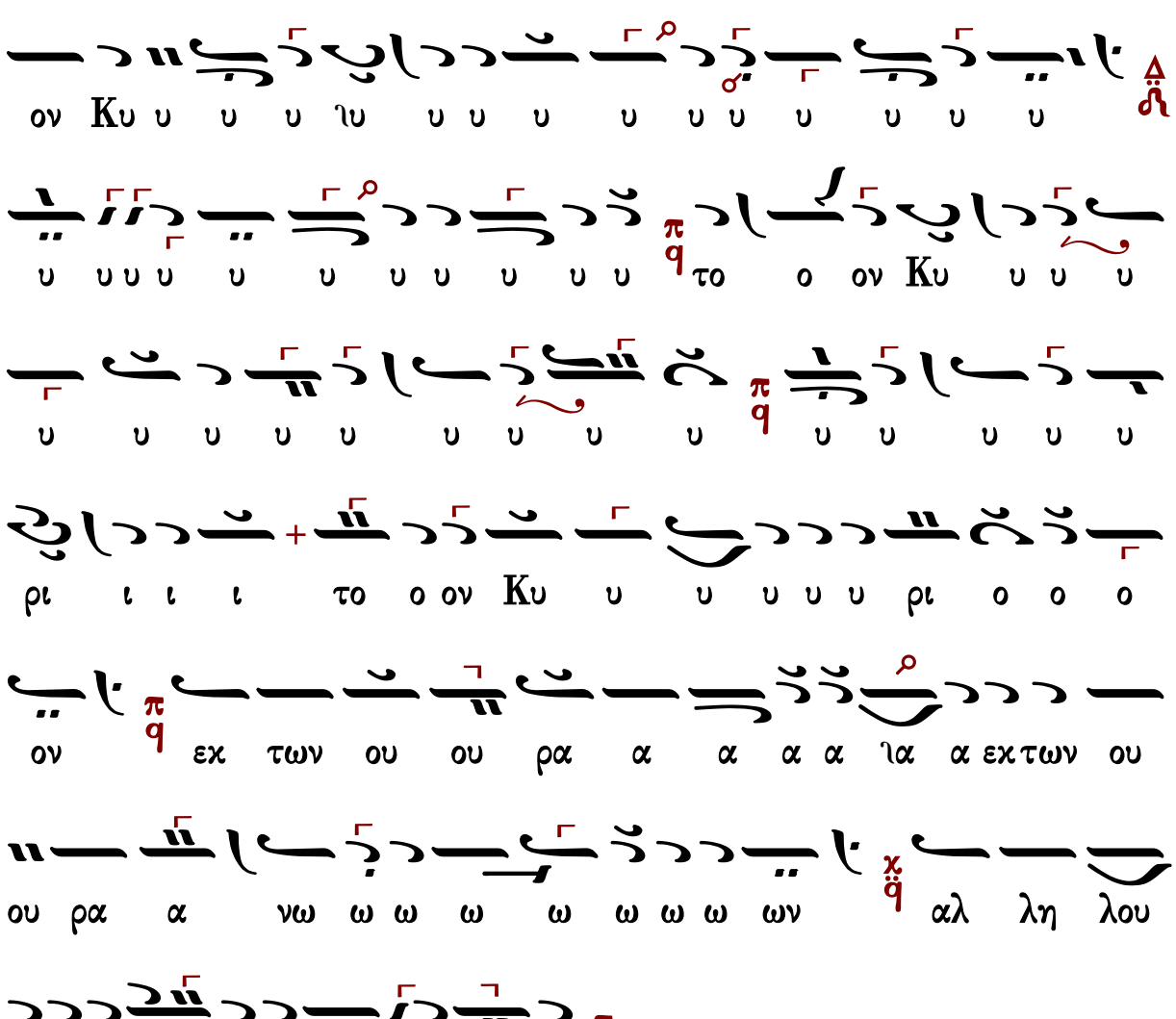
ου ου ου ι ι ι α α α α α
ρα α νω ω ω ω ω ω ω ων αλ λη λου
ον εκ των ου ου ρα α α α α ια α εκ των ου
ρι ι ι ι το ο ον Κυ υ υ υ υ υ ρι ο ο ο
ον το ο ον Κυ υ υ υ υ υ

ΜΕΛ
ΝΗ
ΠΑ
ΜΕΛ
ΠΑ
ΜΕΛ
ΠΑ

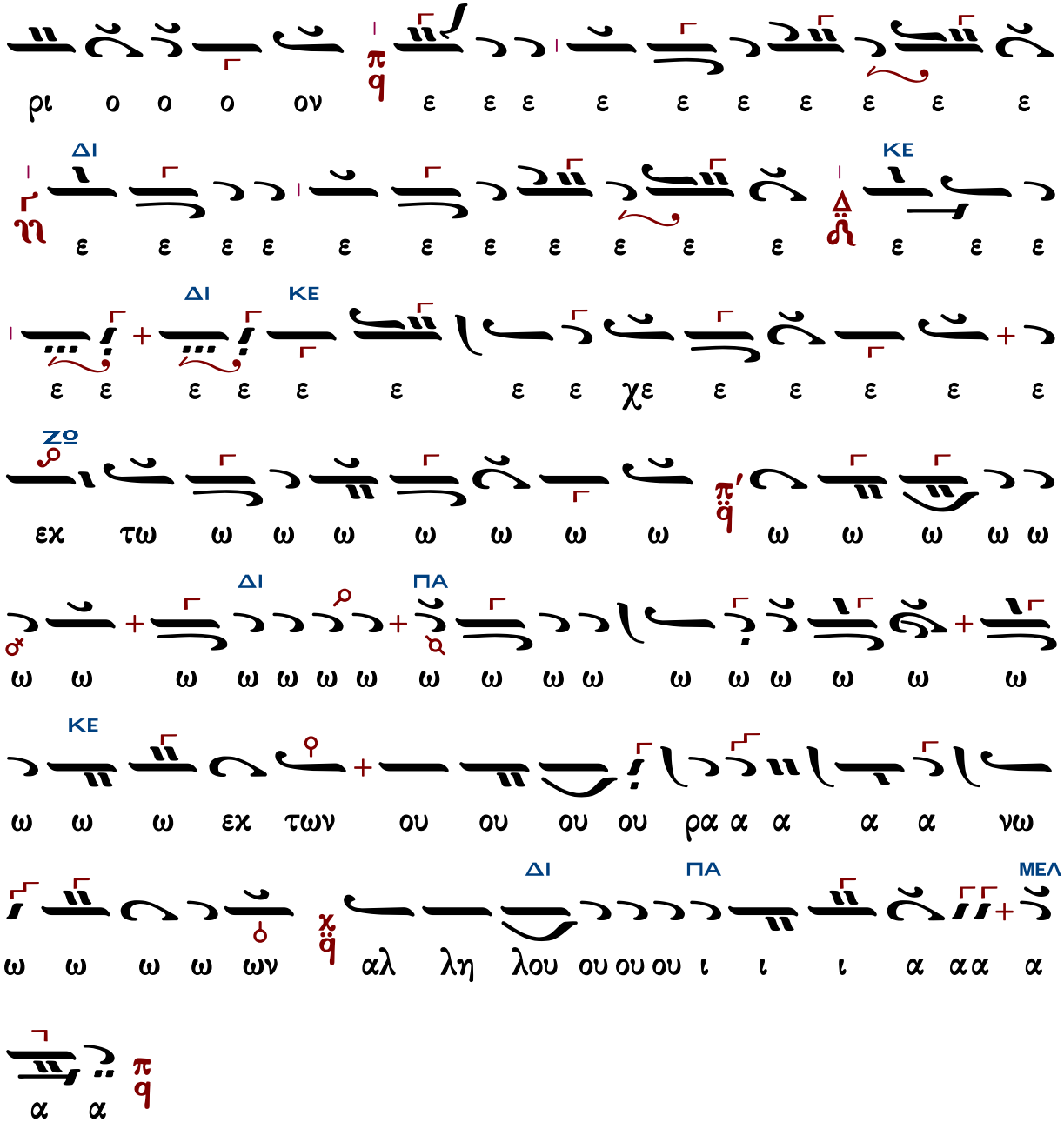

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Ἀθανασίου Καραμάνη (†2012)

Ἦχος λ̇ π̇ q̇ Πα

Άθανασίου Καραμάνη
Νέα Μουσική Συλλογή
τόμος Β' 1955 σ.285#

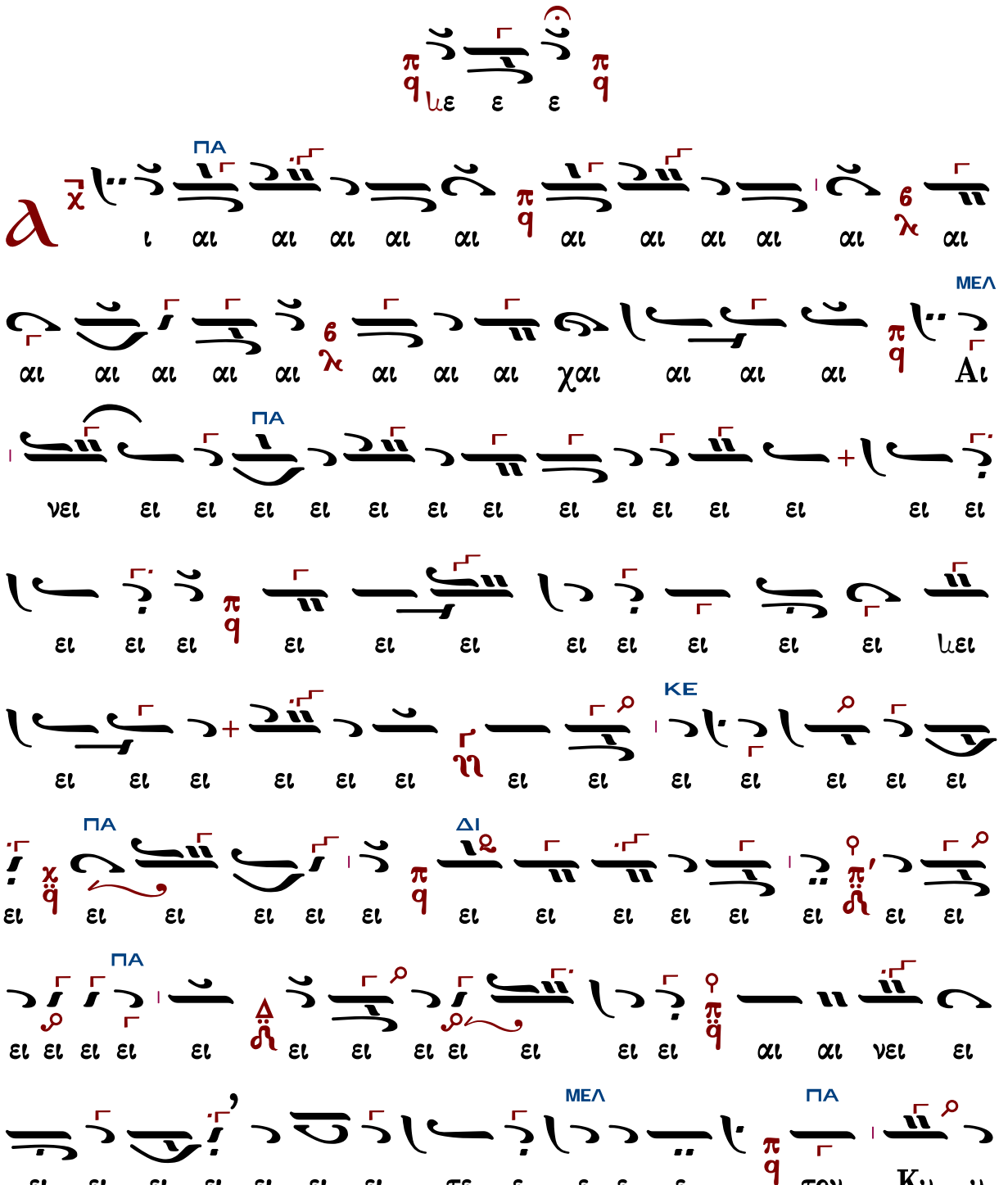

ΓΑ
ΠΑ
ΜΕΛ
ΖΟ
ΚΕ
ΔΙ

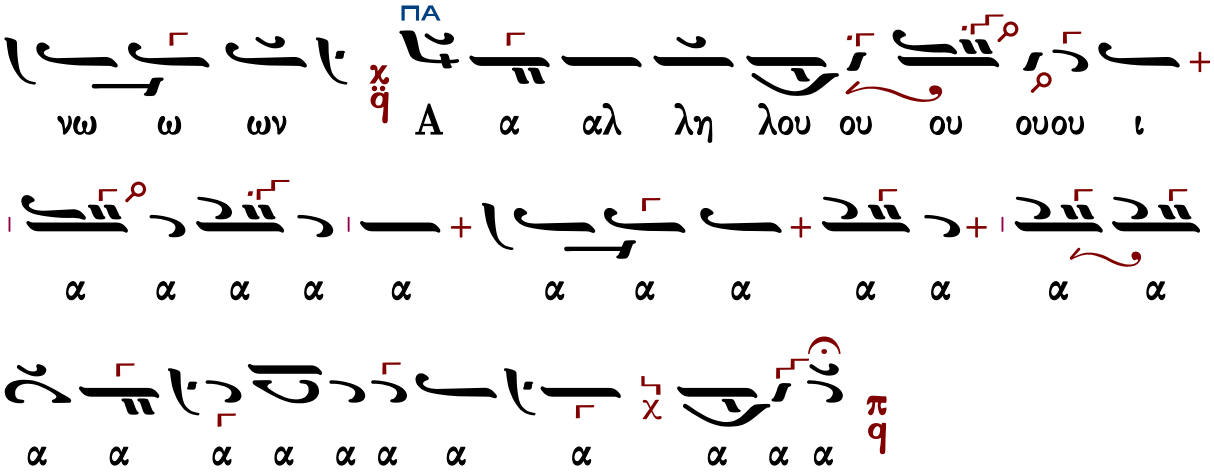

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Κωνσταντίνου Λάμπρου

Ἦχος λ π ϱ̈ Πα

Κωνσταντίνου Λάμπρου
Χερουβικά-Κοινωνικά
2019 σ.179*

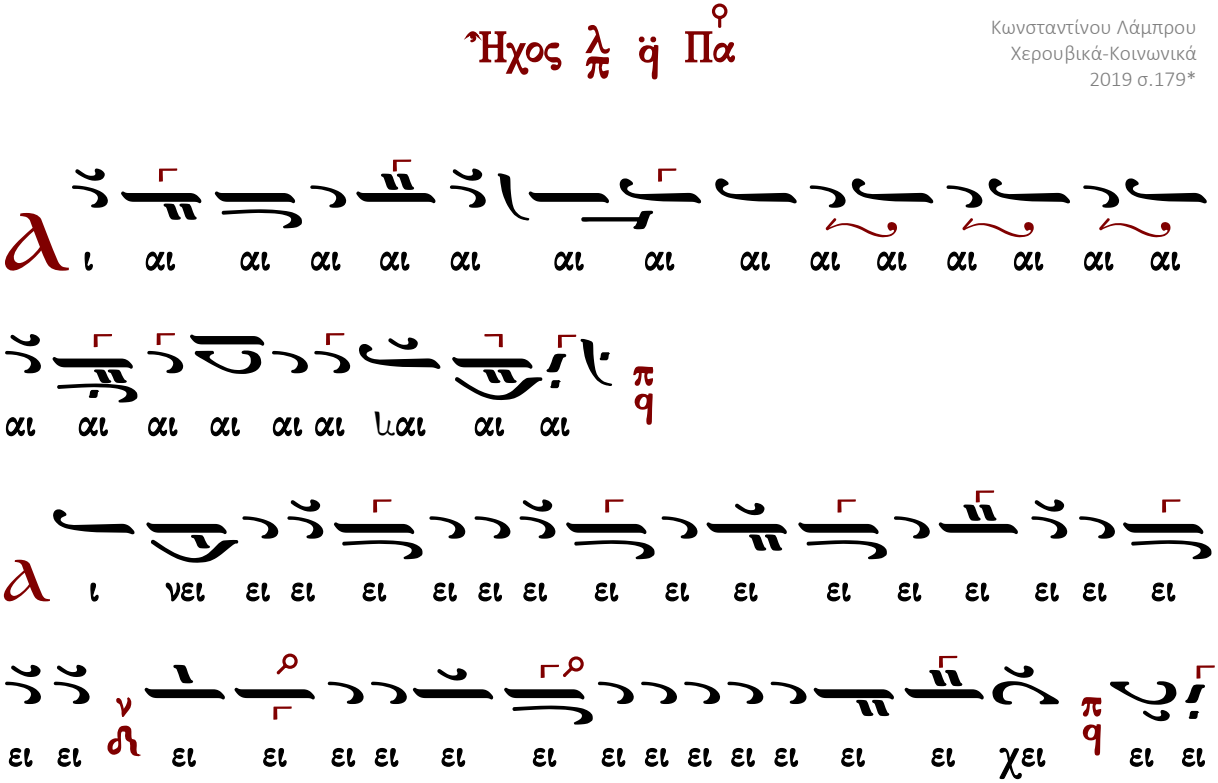

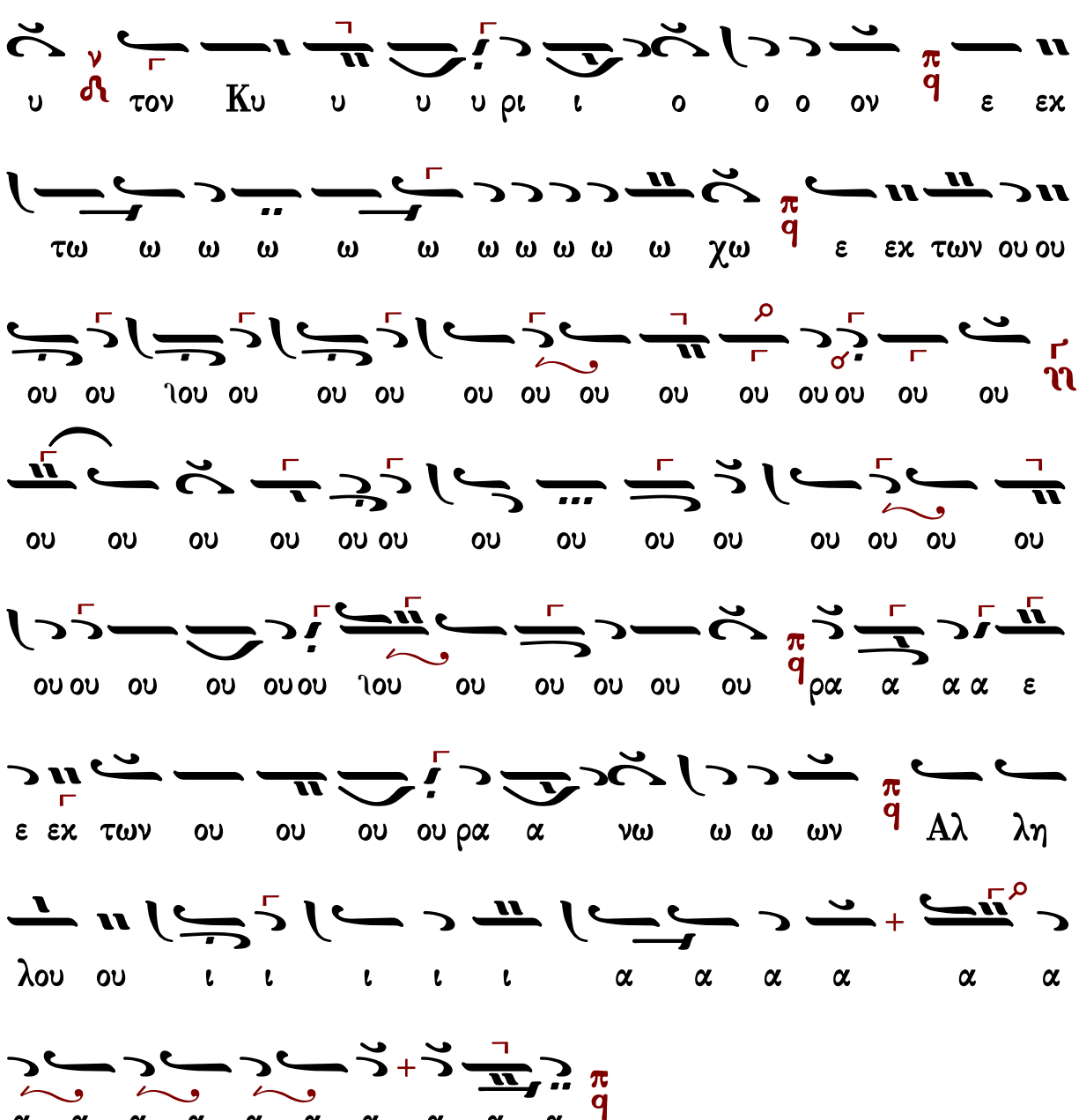

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

Μανουήλ Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.288*

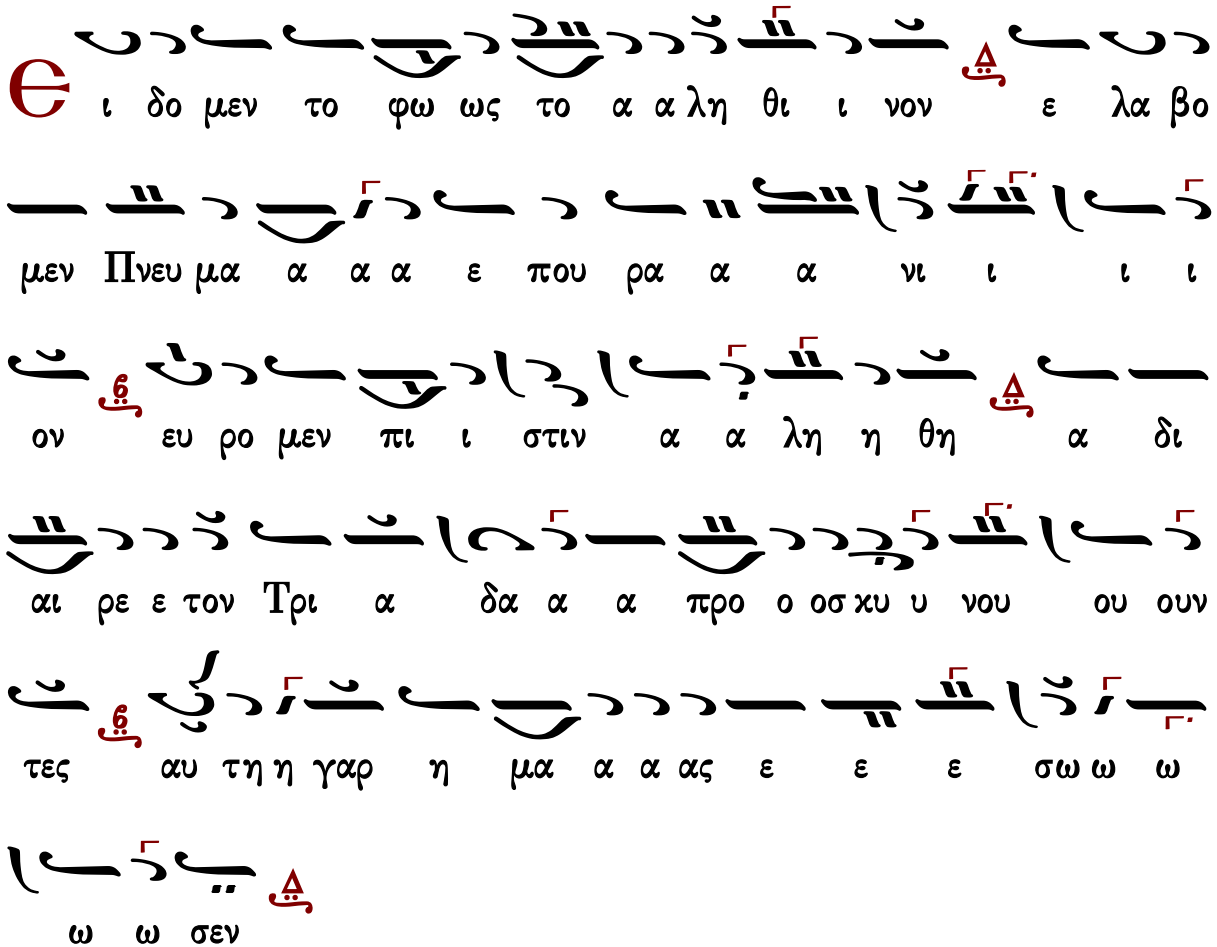

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν | Λουκᾶς Λουκᾶ

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.489*

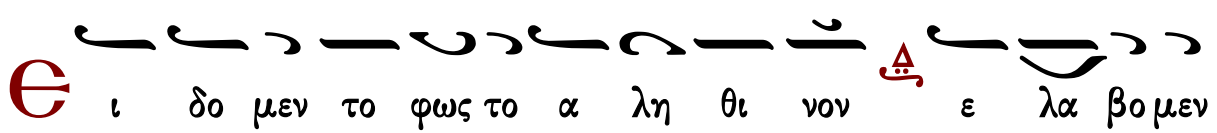

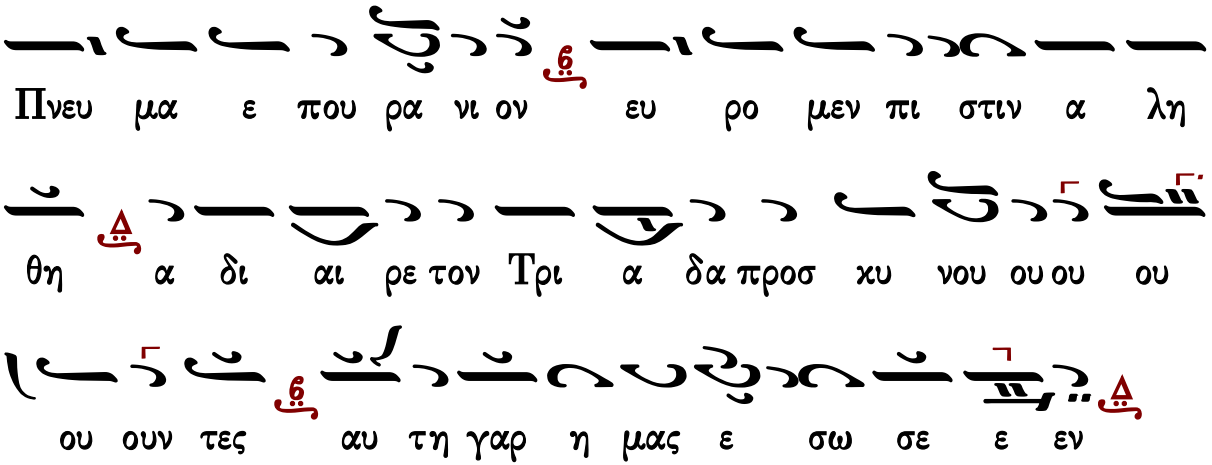

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζή
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.562#

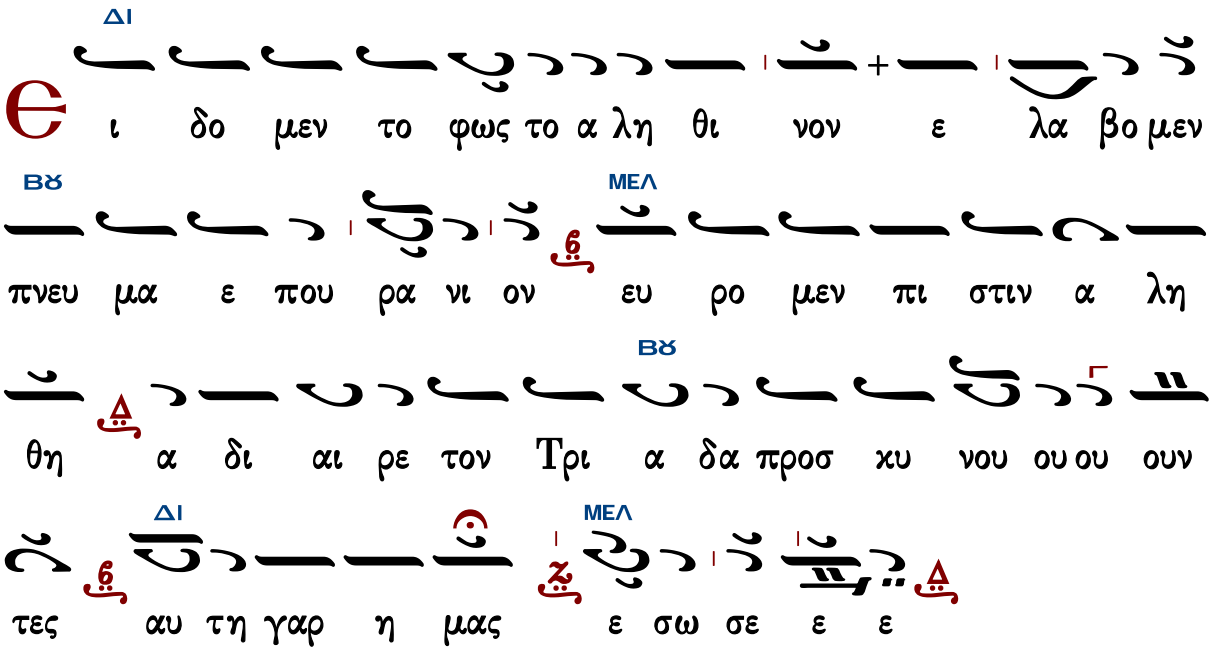

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
2005 σ.522*

Θι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο μεν

Πνευ μα ε που ρα α νι ον ευ ρο μεν πι στιν α λη

θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προσ κυ νου ου ου ουν

τες αυ τη γαρ η μας ε σω σε ε εν

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Πληρωθήτω

Ι. Μ. Βατοπαιδίου

Ἦχος Δι

Ι.Μ.Βατοπαιδίου
Λειτουργία 2007*

Αμην α μην α μην εις α φε σιν α μαρ τι ων

και εις ζω ην την αι ω νι ον

Πλη ρω θη τω το στο μα η μων αι νε σε ως

σου Κυ υ ρι ε ο πως υ μνη σω μεν την δο ξαν σου

ο τι η ξι ω σας η μας με τα σχειν των α γι

ων μυ στη ρι ων σου στη ρι ξον η μας εν τω

σω α γι α σμω ο λην την η με ραν με λε ταν

την δι και ο συ νην σου αλ λη λου ι α αλ λη

λου ι α αλ λη λου ου ι α α α

Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας Ι

Ἦχος Δι

Ἀγγελικὸς Χορὸς -Κοινωνικὰ
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας
Ἅγιος Ὄρος 2004 σ.301*

λ μην

ΜΕΛ ΔΙ ΒΫ

Π λη ρω θη τω το στο μα η μων αι νε σε

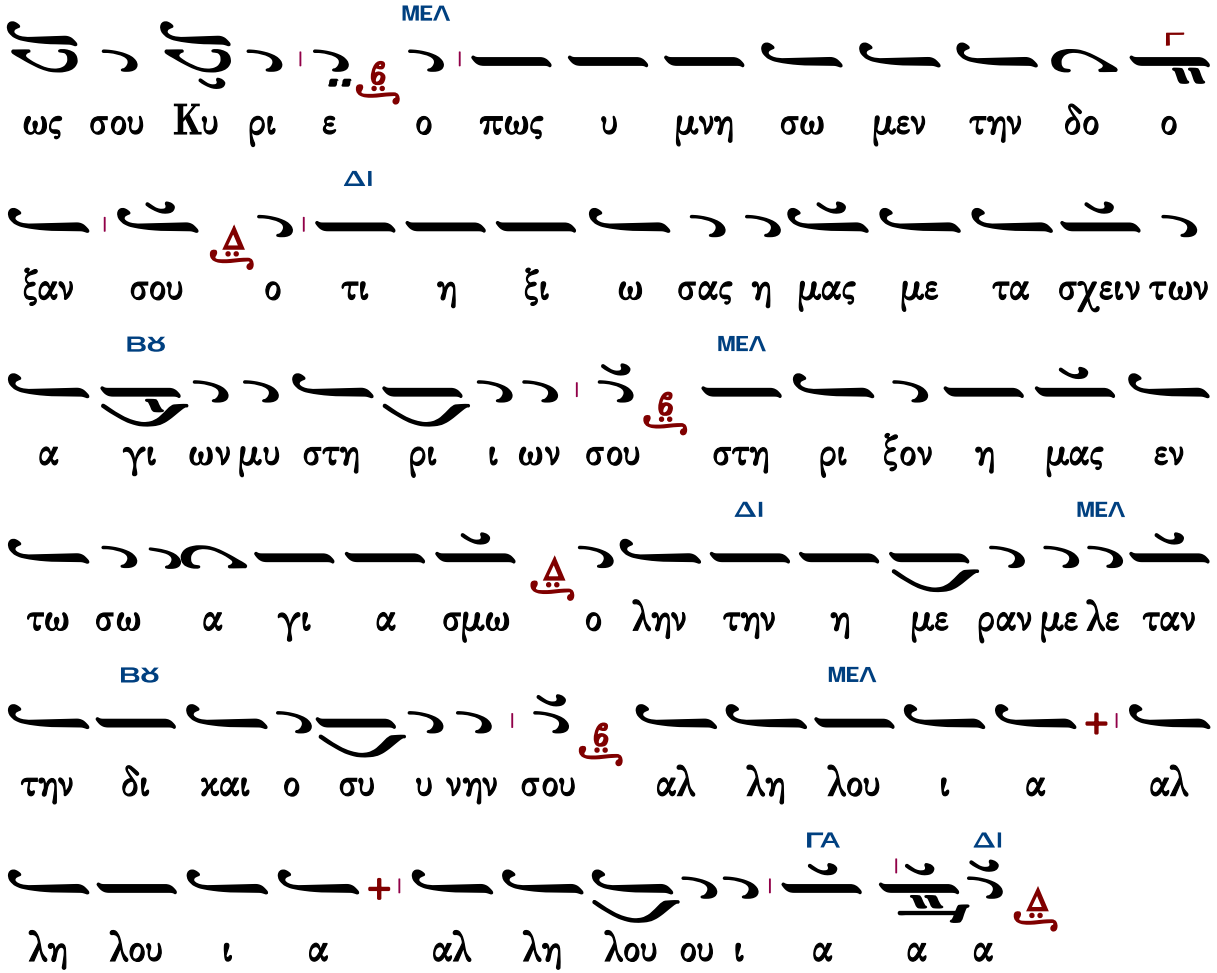

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ὀρθοί. Μεταλαβόντες — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας ΙΙ

Ἦχος λ π ϋ Κε

Ἀγγελικὸς Χορὸς -Κοινωνικὰ
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας
Ἅγιος Ὄρος 2004 σ.302*

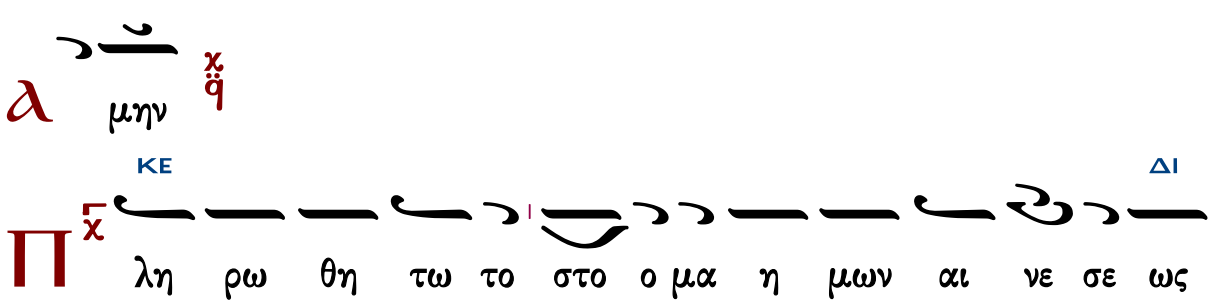

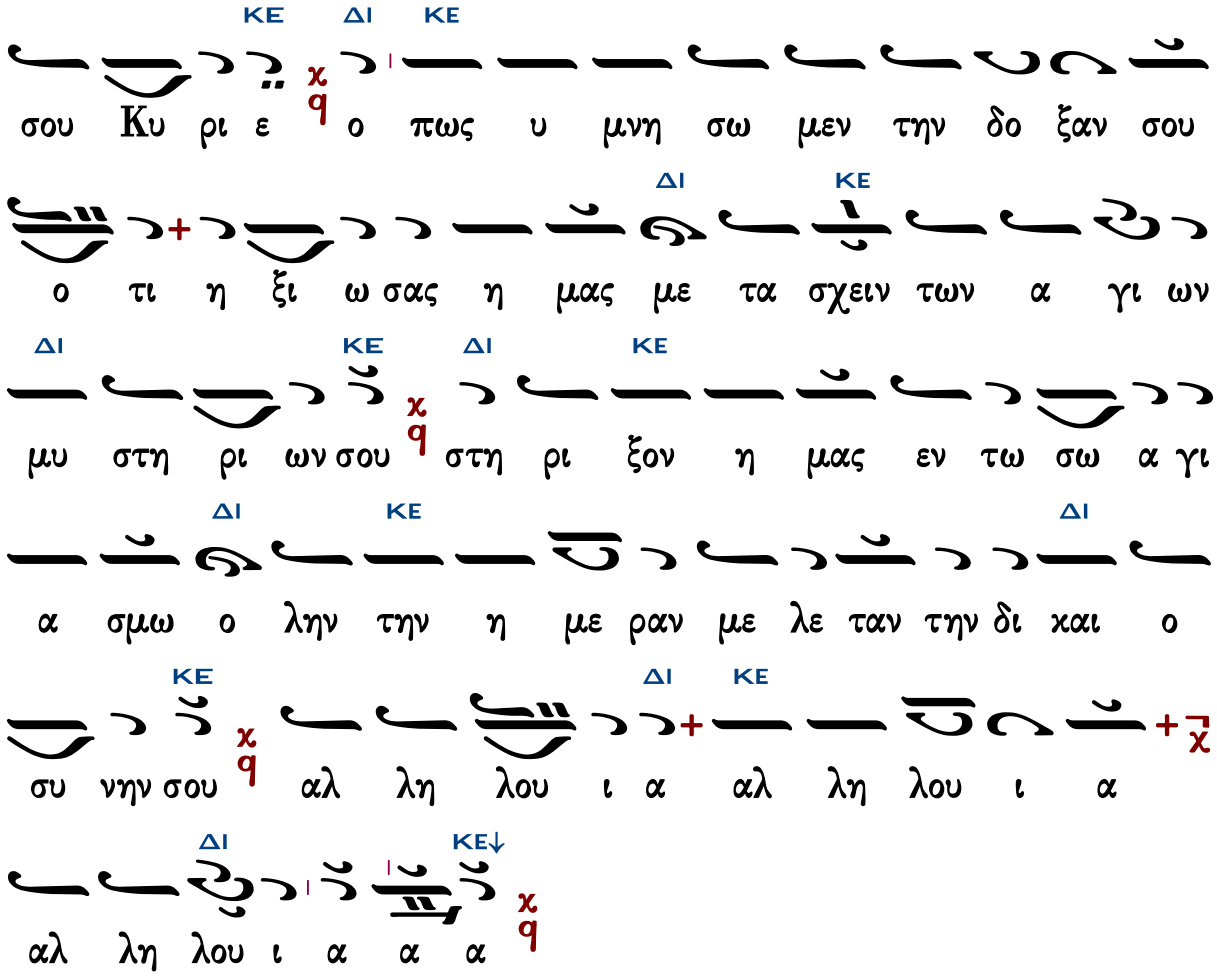

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ὀρθοί. Μεταλαβόντες — Λουκᾶς Λουκᾶ

Θεῖε τὸ ὄνομα Κυρίου

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.174*

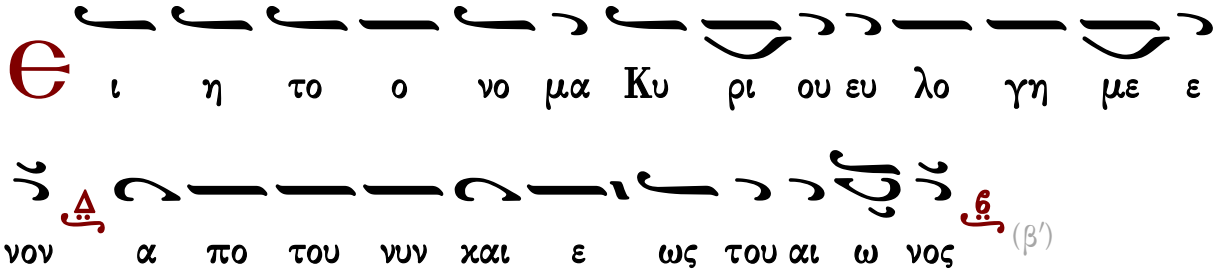

(β΄)

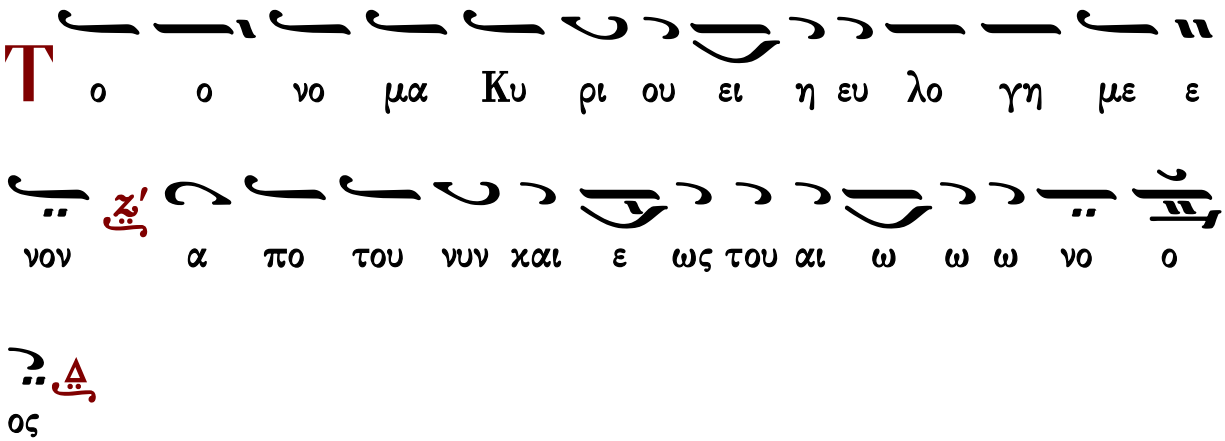

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.562#

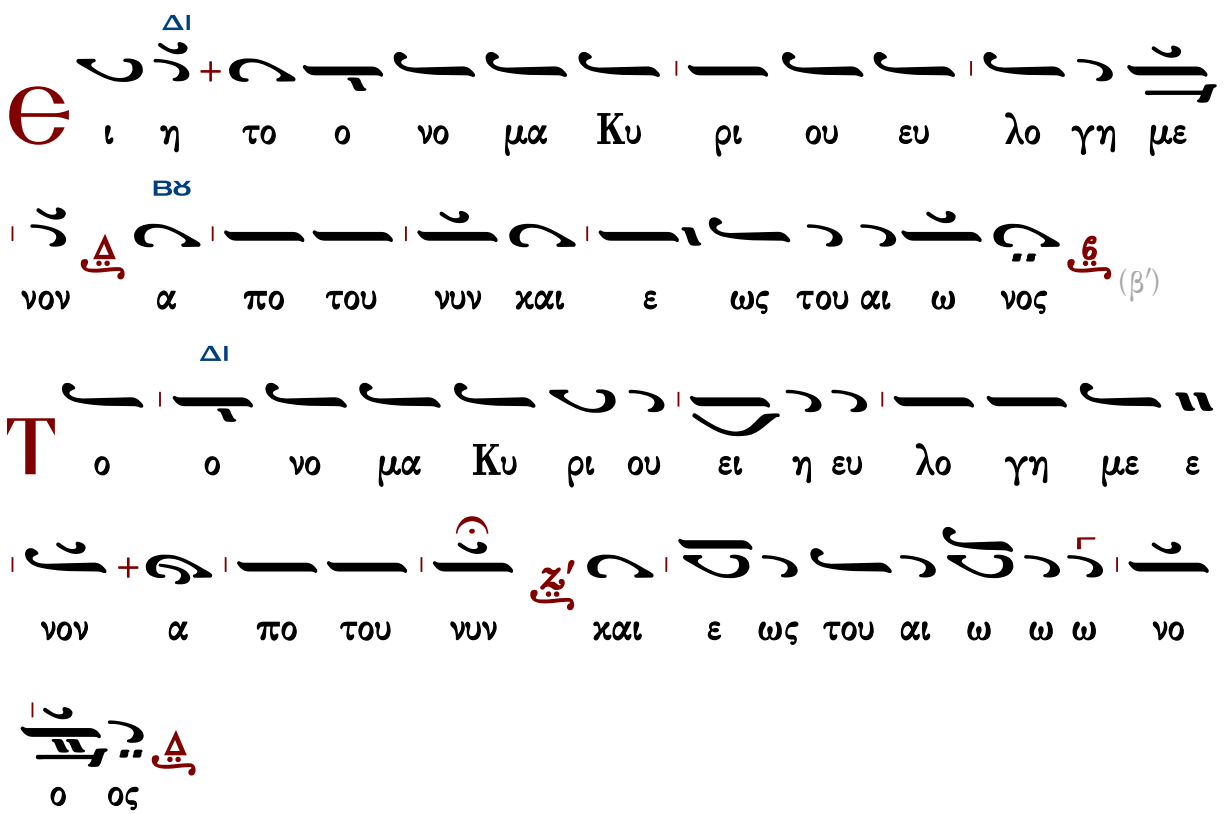

Τάξις ἀρχιερατικῆς χοροστασίας

Θὶς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ

Ἦχος Δι

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Εσπερινός 1909 σ.1#

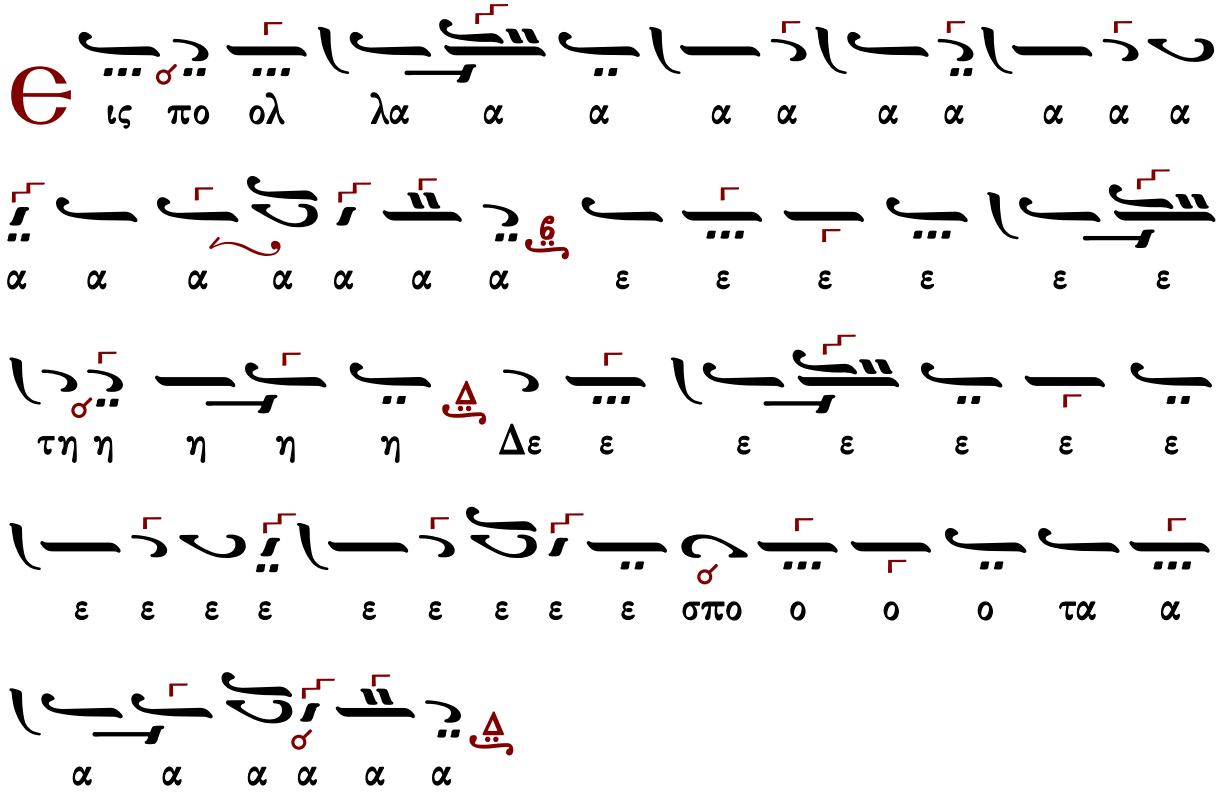

[Προοιμιακὸς ψαλμὸς](#) [Καταβασίαι](#)

Θὶς τὸν ἀσπασμὸν τῶν ἁγίων εἰκόνων ὑπὸ τοῦ ἀρχιερέως

Μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος Ζω

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Ὄρθρος 1909 σ.197/471*

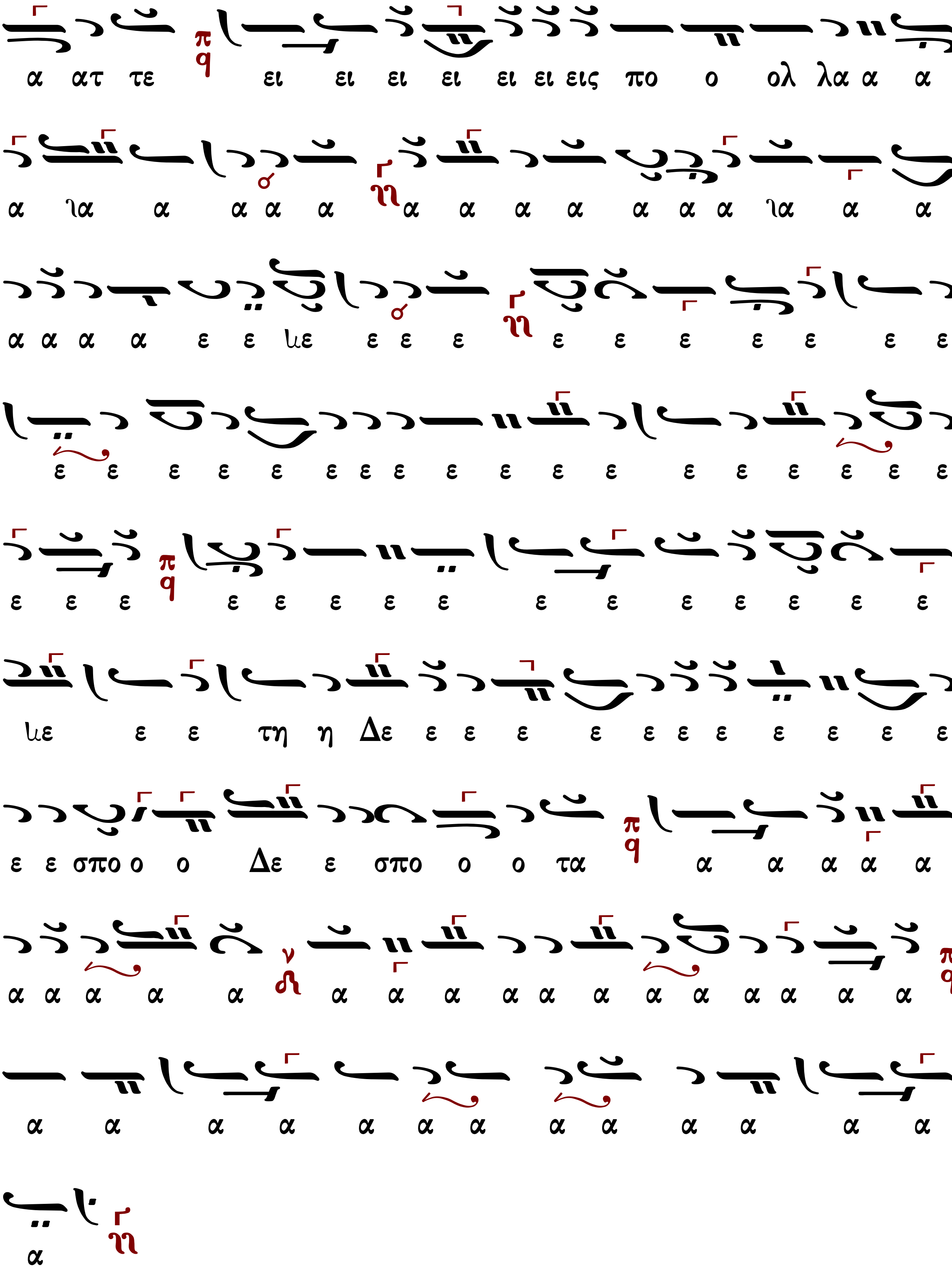
α ατ τε ει ει ει ει ει ει εις πο ο ολ λα α α
α ια α α α α α α α α α α α ια α α
α α α α ε ε ιε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ιε ε ε τη η Δε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε σπο ο ο Δε ε σπο ο ο τα α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α
α

Ἦχος Ζω χ

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Πανδέκτη Εκκλησιαστικής Μουσικής
τομ. Ε' Επιλογαί 2001 σ.273*

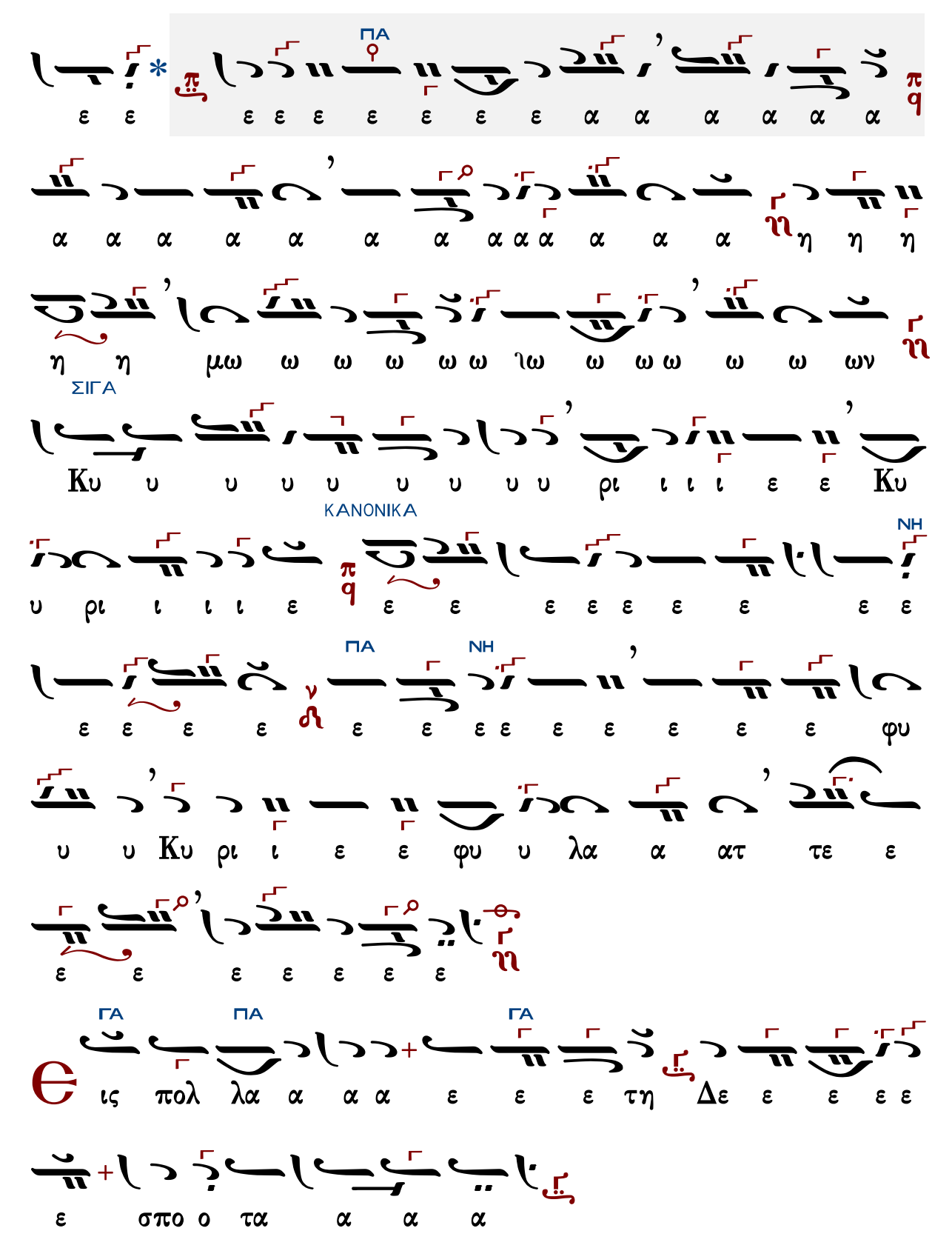
ΠΑ
ΣΙΓΑ
ΚΑΝΟΝΙΚΑ
ΝΗ
ΠΑ
ΝΗ
ΓΑ
ΠΑ
ΓΑ

Ἄνωθεν οἱ προφῆται

Ἰωάννου τοῦ Κουκουζέλη, συντμηθὲν παρὰ Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Ζω

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Ὄρθρος 1909 σ.200/473*

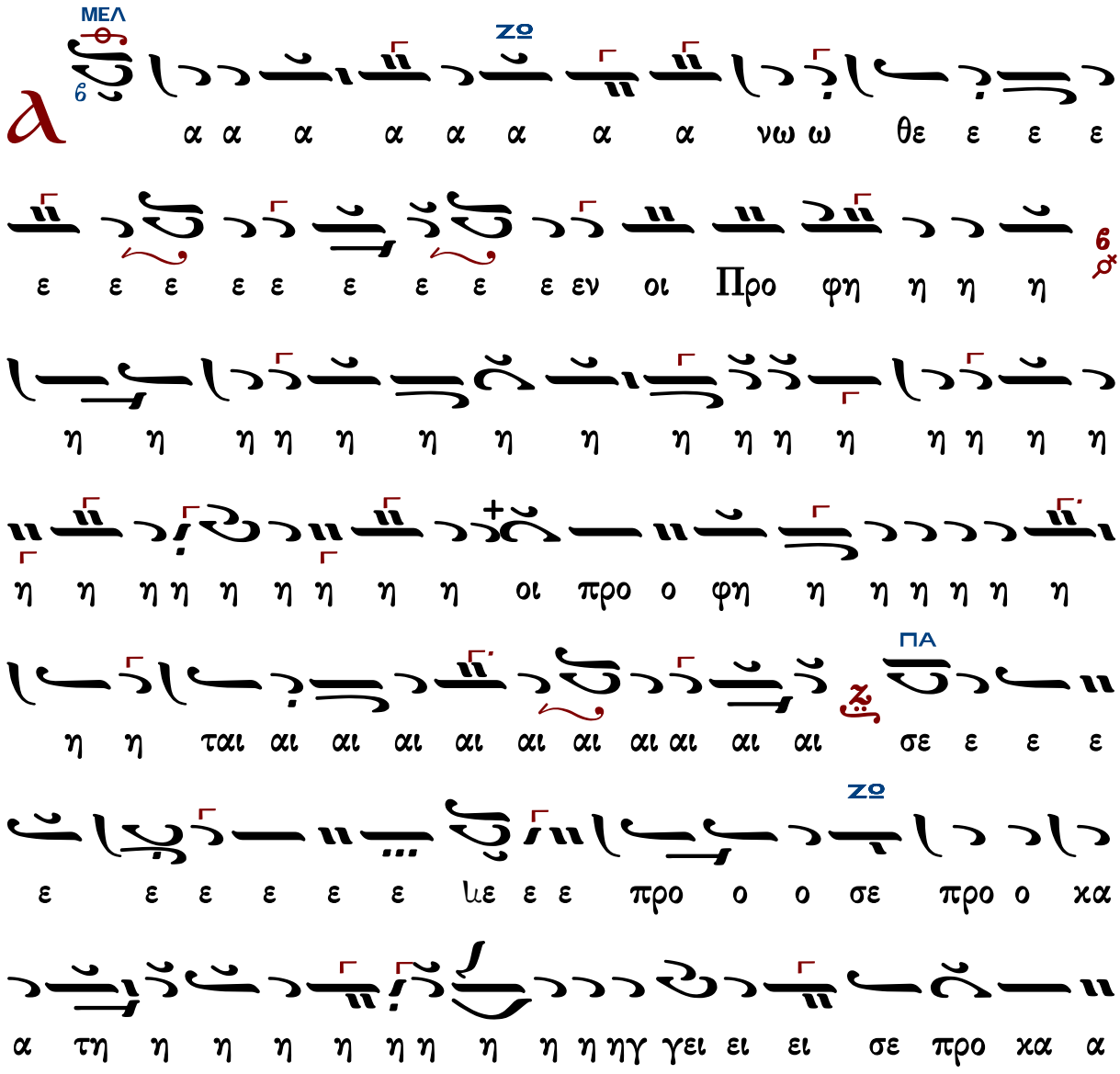

τη η η η η ηγ γει ει ει λα α α α α α α
α α α αν στα α α α α α μνο ο στα μνο
ο ον ρα α α βδο ον πλα α α α α α α α α ραβδον
πλα α α κα α α α α α α α α κι ι
ι ι ι ι ι ι βω ω ω ω κι ι βω το ο ο
ον λυ υ υ υ υ υ χνι ι ι ι ι α α α α
α α α ια α α α α α α α α α α αν
τρα α α α α α α α α α α πε ε ε λυ χνι α αν
τρα α α α α α α α α α πε ζα α α α α α
α α α α α αν ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ΠΑ
ΠΑ
ΝΗ
ΠΑ
ΖΘ

ΔΙ
ΜΕΛ
ΚΕ
ΠΑ
ΓΑ
ΝΗ
ΖΩ
ΜΕΛ
ΖΩ
ΔΙ

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Στιχολογία — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κύριε σῶσον τοὺς εὐσεβεῖς

Ἦχος λ ἡ

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Λειτουργία 1909 σ.55/729*

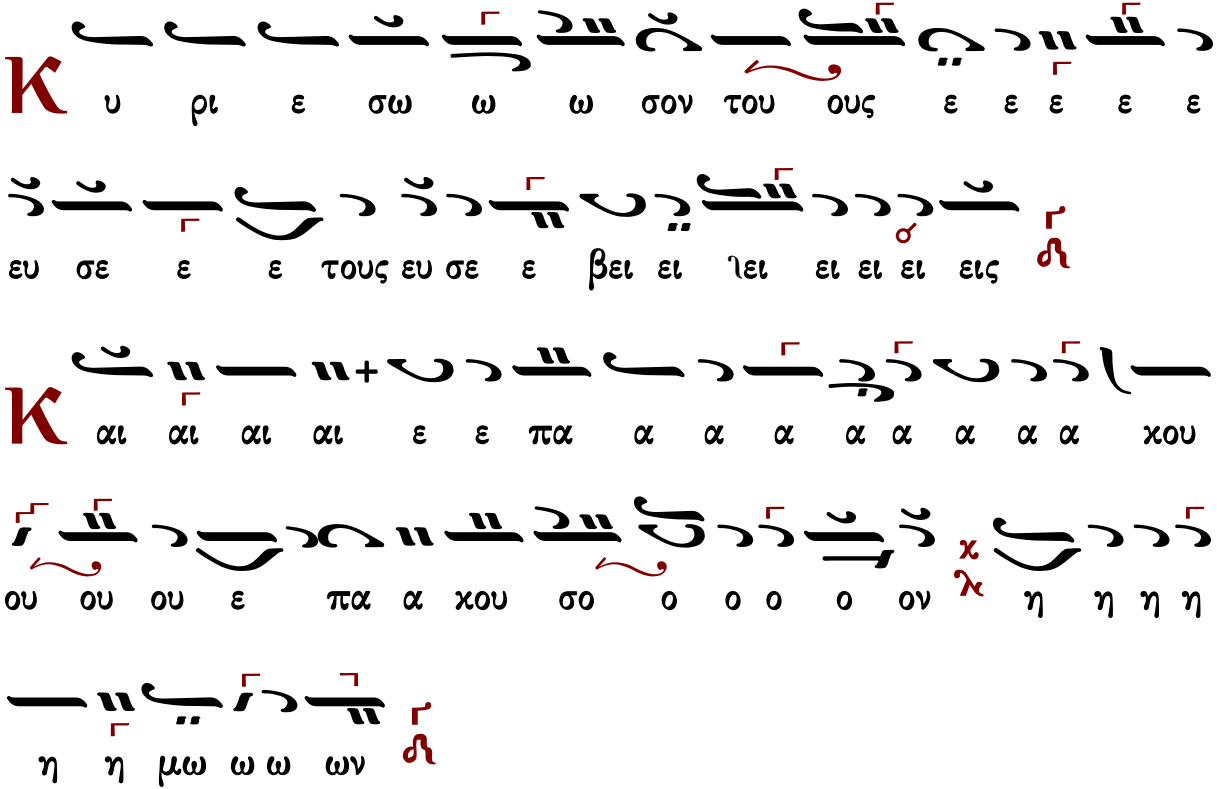
υ ρι ε σω ω ω σον του ους ε ε ε ε ε
ευ σε ε ε τους ευ σε ε βει ει ιει ει ει ει εις
αι αι αι αι ε ε πα α α α α α α α χου
ου ου ου ε πα α χου σο ο ο ο ο ον η η η η
η η μω ω ω ων